

ஸ்ரீயத்

॥ ஸ்ரீ: ॥

திருவஸ்ரீ சிவத ஸுசூக்திபவந வரஸ்ரீ துணை நம: !

ஸ்ரீசிவத வகூலமருஷண சிவாடெஸிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீசிவத ராசிராநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீசிவத சிவகாண சிவாடெஸிகாய நம: ॥

ஸாவ வேதா சக தாதபாய ஸகநஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ராய ஸாராம்.

இத

கலரு அறித உஜ்ஜீவித பேணடியதகாக

எனிகாண சமீபு கடைபில

7. ஸ்ரீசிவதபாய சீதலுர விசுவான பகவதவிக்ஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாய ஸவாமிகளினுல

7. மிதா டட ஸபாபா 7. 7. 7. 7.

உணர், கோமகி சகசானபேடடை,

ஸ்ரீசிவதபாயநரஸிமமாசாய பகவதவிக்ஷயம

பகச செயப்பட்டது

139

1 'சுபுராஜஸூகாவ புகழிதவாஸ்யஹஸாவ?'

எனது ஸ்ரீ சந்திரவக்ர சாஸ்திரம்

அபதாரவைபவம் போலவே ஸ்ரீ தெய்வானை சம்பந்தம் அகி

மரணநாசனைப் பெரிசிட்ட நயினை என

பது வெகரிதொக நிபலம் நகரம்சரநாவா கெரிபவநா

உதாஹரணமாக நான் அநாவய செவ்விய ஸ்ரீ அமரன் கரு

சேப சாஸ்திர சாஸ்திரம் மதவாண அபபுனாநாநுடன

தொன்று அவநகரணை அமரன் தெய்வம் மகரம் மொருநாடய

கூய தெய்வம் மதவாண மொருநாடய அகி நிபலம் மொருநா

மகரம் மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய மொருநாடய

1 'आप्रादुर्माप्रकटितपरब्रह्ममात्रः'

2 'प्रतिष्ठापितवदान्तः प्रतिक्षिप्तवर्हिर्मतः' ।

भूयस्त्रिविद्यमान्यस्व भूरि कल्याणभाजनम् ॥

என்கிற வாய்ப்பாகியதே தவிர வேறு மனம் இரா
கிறதென்றது உயர்ந்த ஒப்படிப்பட்ட அனாதாசன
ரீதியானது. இவ்வாறு உயர்ந்த ஒப்படிப்பட்ட
வடிவத்தை

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை
உறுதிப்படுத்துகிறது.

திவ்யதேச

பரதிஷ்டாதிக்க

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

திருநாவுக்கரசர்

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ் வடிவத்திலே தவிர வேறு வடிவம் இல்லை என்பதை

[illegible]

ஹிக்மதிய பரபததீயின உபாயவகைதப்பதறிச சொல்லப
 பம்ம ஆகேகப்பகக்ர எல்லாப அனுவதிகது அவைகளை கீடுக்ப
 ரகையிடு திராநிககருளி நயாஸவிகையின அவராவகி விபா
 நாதிகளை ஸ்ரீமத நயாஸவிகை ஸ்ரீமத நயாஸவிகை, ஸ்ரீமத
 நயாஸவிகை இவைகளில் திருபிககருளி இவ்வாதகைகளை
 எல்லாப சாஸதா பரிசயமில்லாதவாதநாம ஸுலபமாய அறியும்
 பொருடமி எளிதான மணிபரவான கடைபிடு அவரவர்கள் புத
 திகரும, சகதிகரும கந்தபிடு ஸங்கரவிகைகளும் விஸகாரக
 ளாயும் முப்பதகொரு ஸங்கரவிகைகளில் அருளிச்செயதார இவ
 வாதகைகளையெல்லாம் கருவி ஸ்ரீ ஸங்கரபஸுடாயோகயமென
 கிற நாடகதகையும் அருளிச்செயதார அக்ஷர திரயகேசதது
 எம்பெருமானகா விஷயமாக விதகா ரூபமாக தவாதநிகைத்
 ஸிதகாகாகக்ர அருளிச்செயதார ஸங்கரவிகைகளாக
 ஸுலபமாயறியும்பொருடமி சிருமநகாசகருகரு முகலிய தமிழ்
 பரபதகைகா அருளிச்செயதார ஸ்ரீ கருணாவகாரததைப
 பறவி விஸகாரமாய ஸ்ரீ பாதவாபயுகம என்னும் காயமருளிச
 செயதார இப்படியே மாயும் ஸ்ரீ ஸங்கரவிகை, ஸ்ரீ ஸுபா
 விதகீவி முகலிய அனேகப காதகைகளை அருளிச்செயதார திரு
 வாயமொழியின அாதகைகளை ஸங்கரவிகை அனுவகைளின் ஸங்க
 கதி முகலியவைகளை ஸ்ரீமத தாமிடோபநிஷதஸாரம் என்னும்
 காதகதிலும், திருவாயமொழியின வவ்வொரு பாட்டின அாத
 தகையும் ஸங்கரவிகை ஸ்ரீமத தாமிடோபநிஷத காதபாய
 ரதனாவலி என்னும் காதகதிலும் அருளிச்செயதார இப்
 படி கீமககூறிய காதகவகைகளில் அவகைத் திருபிககப்பட்ட
 அாதக விதேசவிகை எல்லாம் வவலப காலததில் அறியமுடியா
 தாகையினால் அவைகா எல்லாவகைளின் ஸாரமசகையும்
 ஒருகைகிரட்டி இக்க ஸ்ரீமத ஸங்கரவிகைகளாகவென ஸங்க
 தகை ஸங்கரவிகைகளாகத் திருவொரு காதக திலுமலியவென
 டாதபடி பரிபூரணமாக திருபிகதருளி இவ்வெருபையை
 1 சுவிஜிதா தா விஜிதா தா விஜிதா தா விஜிதா தா
 ஸங்கரவிகையவாராவும் வாரம் பூவாராவும் வெவ்வேறு ||

1 अविज्ञात विज्ञानता विज्ञातमविज्ञानताम् ।

रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிடத்தக்கவர்களுக்கு இன்ன பெருமை அறிப்பப்படாதது அப்படி அளவிடத்தக்கவர்களுக்கு இது உண்மையாய் வியப்படாது, ஆகையால் இது பரமமகதைப்போன்ற பெருமையையுடையது இது எககாலும் என மனதை விடகலாமவி நுகர்வெனும்) என்று பின்புள்ளன்கள் பல் படித்தாலும் அனுஸந்திக்காதா இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகார முகலிய பூர்வாசாய ஸ்ரீ ஸூத்திகளுக்கு காரக முகிக் காத பாயாதகவர்களைப் பரந்த நிருபிகக உபகாரத்தைக நிருபுள்ளம் பமதி 'ராமானுஜதயாவாது' என்று அனுஸந்திக்காதா

இப்படிப் பஹுமுதமாக காரகத்தினாலும், அனுஷ்டானத்தினாலும், வேகாரக ஸிகதாரகத்தைக நிலை

ஸித்தாந்தத்தின் கிறுக்கின இயுதைய பரதானகொள்கை

பரதான

கொள்கைகள்

என்னவென்றால் — எல்லா ஜாதியுநம் அவ ரவாதாஜாதிகு உரியதாய சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட காமவசனைப் பகவானுடைய

கட்டளைகளை எனமெண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதும் அப்படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத பரீதியென மையே பலமாக உத்தேசித்ததுக தன சாஸ்திர அனுகுணமாகச் செய்வவேண்டுமெ ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும் இப்படித் தவள்கவநா, தாதிக்கு அனுகுணமான கராயகளைச் செய்வதும் எல்லா ஜாதியுநர் சரணுகதியென்றும் பரபகதியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து மறு ஜன்னமில்லாமல் பரமபுருஷாதகமாவிற மோக்ஷமென்னும் மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், பரபகதிக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டவரைப் நடக்கவேண்டும், அப்படி நடக்கத்தவறினால் பகவத நிகரஹமுண்டாகும் என்பதும், பராயசிக்காத முகிக் அவைகள் கிவருக்கித்துவிடுமானகயால், பரமபுருஷாதக லாபகமிகுதா தடையாகா என்பதும், பக வானிடத்தில் பகதியுடையவர்கா எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸமமகமான கௌரவா கிகளில் குறைவு செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்கால் பகவானுடைய நிகரஹம் வரும் என்பதும் எவ் பராணிகளுக்குமே விதிமமாக நடந்து

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிமஸாகினைச் செய்தால் பகவதபீதிக்குப்பராதிரனான எனபதும் இப்படிவேதாந்தாத தவகதீப் பரக்க நிருபிகத உபகாராகிசயகதை நிருவுளாம பறதி 1'வெடி வெடிானெடிபிகடி என்று அனுந உததாதா

ஸ்ரீ பாஷ்யகார காராளமான மனதையுடையவரென்றும், அதை இவர குறுக்கிவிட்டனா என்றும்,

இவாஸிஷ்யமான மகதகி இவா ஆகாஹமுாளவரென்றும்,

சில மற்றும் இப்புடைகளில் இவரைப்பறதிச

அபிப்பிராயங்கள் சில சொல்வது இவருடைய காதகங்களில்

பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றம் வாரத்தை

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்திற்கும், காதகங்களுக்கும்

முறிலும் விருகதமான கதைகளைக் கலிபிததி மூடாகள் சொல்லும்

ஐகிஹபங்களைப் புககிமானகள் அங்கிகிரியாகள் இவ்விஷயங்கள்

இந்த ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதராயஸாரத்தை ஒருகரம் 'ஸிஸிதகதவா

களுக்கு நனகு புலப்படும இவரைப்போக காராளமான மன

துடையவர்கள் ஒரு கககிலும் இல்லையென்று கிணைபாயச

சொல்லலாம் அந்தணா முதல் அகிபா வரையிலான ஜாதியா

களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய காமாணுஷ்டானத்தினு

டும் உபாயாணுஷ்டானத்தினுடும் பரம்புநுஷ்டாதகத்தை அடை

யலாம் என்று காதமுதமாக நிருபிகதவா இந்த மஹான ஒருவரீர

மற்றும் ஆபாகபாதிதியால சாஸிசவிருகதமபோல கேதானும்

வாக்யங்களைக் கண்டு நம்பேரலியாகா பரிசகாமவிருக்குமபடி

அவைகளை எல்லாம் எடுத்தது அவைகளுக்கும் தாதபாயாதகங

களை நிருபிகதிருக்கிறார்

இந்த காதத்தில் பாஞ்சராதிரம், இகிஹாஸப,

புராணங்கள் ஸ்ரீ பாஷ்யகாராவரையிலான பூவாசாயாசுளுடைய

ஸ்ரீஸூகதிகள், இவைகள் பரமாணமாகக் கட்டப்படற்குகின

றன் ஸ்ரீமத ஸம்பாதாயபரிசுததியி இவா காதம் ஸ்ரீ பாஷ்ய

காமருடைய சிஷ்யபாசிஷ்ய ஸம்பாதாயங்களில் ஆகக் விரோத

மில்லை, யோஜனா பேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

படிமீய பெரியவாச்சாண்டியார், பிராணலோகாச்சாரியா முகலியவா
தருண்டைய வாக்யங்களில் சில மேற்பாடையால் ஸ்ரீ பரஷுபகாரா
திருவுள்ளமதுக்கு விரோதம்போல தீகானதினப்பாதினும், அவ
வாக்யங்களுக்கு மாமாணுசுணமான அரகதங்களை இக்கிரகத
தில் சிந்தித்திருக்கிறா ஆசையினால் இக்கிரகம் ஸாவ சாஸகிரவ
களுக்கும் ஸாரமென்று பெரிதோராகினால் ஆகரிக்கப்பட்டது
மணவாளமா முனிகளும், டட்டருப்பதக்காரர்களும் ஸாரசாஸக
ரதுதை உபஜீவிகதகும் எல்லாரும் அறிந்ததே

இதில் முகல இருபதகிரண்டி அகிரகங்களை அடங்கிய அரக
தாணுசாஸக பாகதில், ஆண்டிகாக்கள சாஸதி
கரந்த ஸங்கரஹம் ரங்களில் அவசயம் அறிந்துகொள்ளவேண்ட
ிய கதலுழிக புருஷராகதங்களை சிந்தித்த
தருளினார் மேல நாலு அகிரகங்களிடங்கிய ஸ்திரீகாண பாகத
தில், சீழ் சிந்திக்கப்பட்ட அரகதங்களில் சீரீமந்த ஆசீஷப்பத
ளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கார இகமகுமேல முன்று அதி
காரங்கள் அடங்கிய பதாயய யோஜன பாகததில், இப்படி சிந்த
பித்த க ஸகல சாஸகிராதகங்களும் ராயகதயங்களில் பாகிபா
கிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை சிந்திக்க நுளினார் முடிவில முன்றி
காரங்களிடங்கிய ஸம்பரகாய பாகிபா பாகததில் இவ்வாகதங்களை
உபதேசிக்கும் ஆசாரப்படுத்தும் படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ
யன இருக்கும்படியும் தரக்கீகமனமும் முறையே அருளிச்செய
யப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வகிரகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி
முதலியவைகளை வரையானதில் அவதவிக கண்டுகொள்வது
ஆக 'பரமாத்மா ஒன்றை யறிந்தால் ஸாவமம் அறியப்பட்ட கா
கும்' என்று எருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போல இக்கிரகம்
ஒன்றை ரப பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாதவைவத ஸம்பரகாயாத
தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டகாகும்

இவா விபவச்சையில் தாமதொரு வநஷா எழுக்கருளி
யிருந்த சனி 4171வகாண ஸௌமய வநஷக
அவதார ஸமாபனம் தில் சாக்கதிகையீ கருகதிகா கூத்திரத
தில் தமமுடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம்
செய்து தமமுடைய அவதாரத்துக்கு வரஜமரண கண்டாகருதியை
அடைந்தார இவ்வாகதம்

1. அல்ல வௌஜேவ வாரொ மதவதி தரணௌ
வழிநிகம் கூத்திகக்கெழு ராகாயா வெங்கடெசொ
யதிதரவதிகை வவபும ஸாவயிதா | வெஊதா
வாயுவயெயா விரவிதவிவியாநெகழிவபுஸபு
ஸ்ரீசெவ்வாயிவணாகுதி வவாஸவஜேபிகெ
ஜேபா டயாமு: |

என்று ஸ்ரீநாராயணாயா அனுஸ்திகப்பட்டது

இகராகதகரு அனைக வயாகயானகன இருநகாலும்,
அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் கிச்சிஷ
நிகமனம் பரிசயமுள்ளவா கருத்திக அறியக்கூடியவை
களாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வயாகயானக

களை எல்லாம் தழுவி ஸதஸம்பரதாயகை அனுஸரிக்ககாய எளி
தான தமிழில் ஒரு வயாகயானம் எழுதும்படி அனைகம் பெரி
யோதகன கியமிகத்தை சிரஸா வற்றித்து அடியேன இஃக வயாக
யானகை எழுதகதுணித்தேன இஃக வயாகயானத்தில் அக்சுப
பிடைகளும் அடிநானகதினால் ஸஹமாய உண்டாகக்கூடிய மற
மபபிரதிக நம் நோகிபாதினும் 2 'தத்யுரிணயெந் ஂவியா'
(உமமுடைய ஸபையில் வேதங்கௌஸஸம் உமமை ஸதீதாதிரம்
செயது சிறக அவைகளின் நடுவில் மந்த புத்தியையுடைய அடி
யேன ஸதீதாதரம் பரிஹாஸாததமாக ஆகடும் எனது அரு
ளிசெய்யுதிருதிருப்பொருள், 3 'ஸாநாஜீவா காசிம் ஸவது
வாஸவயிதா ஸபுவதி தஜேஷா கிம் ஸூதா வஸது
வவபி வணாவாஹித: 7 என்று அருளிச்செய்கிருகரு

1 अब्दे मौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिक कृत्तिकर्षे
रकाया वेकटशो यतिनृपतिमत सर्वतः स्थापयित्वा ।
वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः
श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवदेशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्थरिणयेन ठविया'

3 'शुनालीडा कामं भवतु सुरमिन्धुर्मगवती
तदेषा कि भूता स तु सपदि मन्तापरहितः '

சபாயத்தினாலும் இரக கரகததததத அமைக்கரினா ஸ்ரீமத ருபுந
கையும் வராதெனப்பகையும் அப்பததததத அடியேனுடைய புத
திட்டம் வாங்கும் பரிசுத்தமானபடியையும் கினைத்து இதை கருபை
புடன பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டியப பராகதிககினை

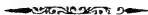
இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் பாமாணங்கூறின் ஆகாங்கா,
ஸ்ரீ உபவே விதவான திருமகோட்டியூர் வெள்ளையாராயணசாராய
ஸ்வாமியினுடைய பாமாணத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்படும்
எழுதப்பட்டிருக்கிறது இப்படி இரக பாமாணத்திரட்டைக்
கொடுத்தது உதவி புரிந்த அரக ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் கருத
முள்ளதை உடையவனாயிரக்கிறேன்

இரக கரகதததை அச்சிட்ட வெளியிட முனவாத ஸ்ரீமத
ரஹஸ்யகரபஸார பரசாரண ஸபை அகயகூட ஸ்ரீ உபவே எஸ்
ராஜகோபாலசாராயருக்கும் இரககம பூதததததததத பரிசா
மப்பட்ட கரபதாசிராரண ஸ்ரீ உபவே நடாதா ஸ்ரீ சிவாஸா
சாராயருக்கும் வணபார்க்கும் வெளியேற்றசாராயருக்கும், இரகக
பரசாரணமரகிப இரகசங்காட்டா ரிள்கனமராய சிமைவேறுமபடி
இரக ஸபையின் மறற எல்லா காரயவரார்ப்பு ரககையுடனும்
உரககதுடனும் செய்துவந்த உதவி காரயாசி ஸ்ரீ உபவே
கோபட்ட ஸ்ரீ சிவாஸ யங்காருக்கும் ராமேஸ்வாரும் கருமடைய
நவ மிபைச செலுதகக கட்டமைப்பட்டவர்களாரி ருத்தின ரும

ஸிககாரத்தி இது }
கை-ஸ்ரீ 28௨ }

நீதே ராஜீமமன.

புத்தரின் தத்துவநாயகநாயக தனியன்கள்

[ஸ்வாசாஸன முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆராய
பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்பரகாய காமப்படி அனுஸந்திதத
பிந்த இருத சேதாவகை அனுஸந்திததவம்]

विगाहे निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्त्रोतममकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विजानतां विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयमागम्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விமலமே நிறைந்தாயது விஷ்ணுவாடிவஸகூவாடி ।
நாமவஸூத்யவஸாநாவஸூம் த்ரிஸ்த்ரோதவஸகூலுவாடி ॥
அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாததாம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாததாடி ।
நாமவஸூத்யவஸாநாவஸூம் வரம் ப்ரஹ்மஸ்து மெ ஹ்ரதி ॥

ஏனென்றது நாயக நிருவேககட முதையான்
நாமொன்றை சொன்ன பம்மொழியுள்—சொன்னது
தானே னாமயாகேகா தாரணியில் வாமவாகது
வானே நாமோமாம வாமடி

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே நுக்ஷீஹயவடிநவரவ்யஹணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகூஸஹதிஷணஹாபேரிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நாராணஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே திமஹாஹாபேரிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராகு வெஜ்ஞாயாய: கவிதாதிக்கெஸஸ் ।

வெஜ்ஞாயாய: கவிதாதிக்கெஸஸ் ।

ஸ்ரீமநநிகமாநதமஹாதேசிகன அருளிச சேயத

ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரம்.

[குருபங்கி பஜனம்—பஞ்ஜானுதைய பாதமாசாரியதவம்—ஆசார்ய பரம்பராக்ரமம்—ஆராயபகி அபரீயம சேயயவேண்டுமேனபது—அபபடிர் சேயயாவிடில பாதயவாயம்—நீதய நைமீதிகங்கிகளில் அந்ந அநவாயம்—ஸ்பபமாக குருபங்கி ஸமாஜாததம் ததஸங்கா ஷபபாட்டு—வ்சேஷோபகாரக ஆராயவ்ஷயகாதாதாயம்]

மாஸாஸுஷுத மாஸாஸுத நமோவாகஸீரஹே ।

வ்ஷணீரஹே வ தத்ராடிள டிவதீ ஜமதாம்பதீ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

தாஜஸுவநநி கீஹோஷநாயிகாஸுதேத

ஸ்ரீஷுவநாயபரஸுஷுணை நம: ॥

ஸ்ரீதேத வகாஷஸுஷுணைஷுவநாயிகாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீதேத ராகாநாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீதேத கிமகாஷஸுவநாயிகாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீதேத ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

யம் ப்ராஜா ப்ராவிஷு ப்ராவிஷு

ஸுஷுணைநாயகம் வ ஸுஷுணை

ஸ்ரீஸுஷுணைநாயகம்

ஸுஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு ப்ராவிஷு

வெஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு

ஸுஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு

வெஷு ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

வெஷு ஸுஷுணைநாயகம்

ஸ்ரீஷுவநாயபரஸுஷுணைநாயகம்

ப்ராவிஷு ப்ராவிஷு

ஸுஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு

வெஷு ஸுஷுணைநாயகம்

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

வெஷு ஸுஷுணைநாயகம்

வெஷு ஸுஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

வெஷு ஸுஷுணைநாயகம் ப்ராவிஷு

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரீகிவாஸுதேத நம: ॥

ஸ்ரூத்யுனாநாயகமெனொ

நாய துரமமுவலுதவஜெனாஷிதாநா ।

உகா லாநாபீதம் லு

ஸ்ரூதிமணிகரிதஜெனாநலம்வதீபி

ஜெனா ஜெனா லஜெனா

ஜிஸ்தம் சி சி சிம் லுபுஜாயஸு ஜெனா ॥

உஜெனா லு லுஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

நாஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஸ்ரூதிமணிகரிதஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ॥

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ॥

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ॥

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ॥

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஸ்ரூதிமணிகரிதஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா

ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ஜெனா ॥

அவதாரிகை

ஸ்ரீய பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆவாரா துணை
யென்று அலைநீரக கடலுள்முதலும் நாவாய்போல, பிறவிகட
லுள் நின்று துளங்குகிற சேதனாக்கூர் ஸாஸ்திரமாகிற ஜஞானக
கை கந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்
நம்மாழ்வார முதலான ஆசார்யருடைய கதகத காலங்களில்
அவதாரம் செய்து, தம்மால் பரகிஷ்டிதமான ஸம்பர காயத்திற்கு
பாஹயர்தர குதருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலகங்களு
கேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்தக் கோபத்தை ஸம்மம் செய்யத் திரு
வுள்ளம் பற்றி, இது எவ்விதமுடைய ஒருவனை முன்னிட்டலலது
முடியாதென்று கணிசிக்கது, சுகரவாதிக திருமகனு யவதாரம்
செய்வதற்குப் பாயஸமென்கிற ஒரு வயாஜத்தை முன்னிட
டாப்பிப்போலே, கம்முடைய ஸவாண கண்டையை அகிலுடானம்
செய்து, அகின மூலமாக கரம் விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாநந்
மஹா தேசிக ரூபண அவதாரம் செய்தருளினு னென்பது
‘வெங்கடாஸாஸகாரொபயடி, உதேவ்யுதே வ்யுயகிவெந்
ரூவவ தீ ஸுருதீர வஸ்டா உதரொஸுஜயிஷ்ட யதாதுதேதி
‘அனநிவ வுலகிணையாகி’, எனநிலை முகலிய பரமணங்கனி
னால் விததம் இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷணயத்
துடன் கூடியவராய், பன்னுக்கூல நால வேதப பொருளியெல்லாம்
பரிமுகமா யருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்தி
ரங்களிலும் நிபுணராய், ஸ்ரீரங்க ரகனாலேயே அநிதரஜ லபய
மான உபய வேதாநகாசாரய பிருக பரகானகதாலும், கத ஸஹ
காமசாரினியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸாவ தந்தர ஸவதந்தர
ரென்கிற பிருக பரதானகதாலும் விஸேஷ கடாக்ஷம் செய்யப்
பட்டவராய், ஆசார்யகவேரபயுகக ஸகல கலயாணகுண பரிபூரண
ராய், ஸுபாச்யாத வைபவமான நம தேகசிகன, முமுகூகங்களான
ஸரஸ் ஜனங்களும் எனிதரகத் ததவஹிதபுருஷாதகங்களை ஸம்
ஸய விபராயயகசாரக தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபர
காருணயத்தினாலே ஸகல ஸுருதி, ஸமருதி, இஷ்டாஸ, புராண,
பாஞ்சராகம், ஆசார்ய ஸ்ரீஸூரகயாதிகளின் ஸாதகமாததங்
களை ஸங்கமஹித ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் என்கிற பரபந்த
ரதனத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

யந்தம பின்னமாகையினாலே இவைஇரண்டும் வெவ்வேறாக இருக்க வேண்டுகிறதே? கனிதத அதிகாரமாயிருந்து ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸரீரமொர் சொந்தமாக 'மூராவராவராஸாரம்' பூய 30, 'உவொஹாதாபிசாரொ கிஷீயம்' அநுநிசசெய்திருக்க வேண்டுகிறதே? மேலும் 'முப்பக்கிரணடிவை' என்று முப்பக்கிரணி அதிகாரங்கள் என்று அநுநிசசெய்திருப்பதும் விரோதிகுத்தே! ஸந்தாஷ்டம் என்ற மந்திரங்கூட சீகமனாக காரககிலும், இது குருபரம்பரா ஸாரகதினாதகத்தை அனுவதியா கொடுத்ததும் விரோதிகுத்தே? அங்குதர ஸங்கிரஹப் பாட்டுக்கள் திருவுடன் என்றாமபிதது 'மொழிக்கிருவே' என்கிறவரைபில் அங்காதிபாகவநுநிச செயப்பபட்டிருப்பதினாலும் இங்கு குருபரம்பராஸாரத்தில் பாட்டுக்கா அப்படி அங்க அங்காதிபுடன் சேராமலிருப்பதினாலும் விரோதிகுத்தே? என்றிவை முதலிய ஸங்கைகள் உதிகலாம் இப்படி இது பின்னம், அபின்னம் என்கிற பக்தத்தில் உண்டாகும் ஸங்கைகளில் இது கனி பரபரமனாகான என்று வதாபிப்பதில், உபகரம் உபஸம் என்ற வாயா பரபலமான பாகதமனம், கனி பரபரதங்களிலும் அப்படி ஸபகபரயோகம் காணப்படுகிறபடியினால் ஆழ்வார்களும் உபகாரகாசாரயாகனாகையினாலும், அவர்களுடைய அவதாரங்களைப் மேலே ஸங்காஹிசகப்போகிறபடியினாலும், அவர்களைப் பற்றி மங்களாசரணம் பாணிரிருப்பது விரோதமாகாது குருபரபக்தமனம் செய்யவேண்டுமென்கிற வேகாதாராதகத்தை உபகரிக்காநுநிசதற்காக ஆழ்வார்கள் விஷயமாக இங்கு மங்களம் அநுநிசசெய்திருப்பது பொருத்தமாகையினால், ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் அநுநிசசெய்யப்படும் அங்ககவிசேஷங்களுக்கு அவாநிதரத்தில் உபகாரஸார நுதி இது என்பதற்கு விசேஷ கியாமரமொனாமுமில்லை, கிஷீய உபகாரமும் ஸ்ரீகேசக கனில் ஏறியருளப்பண்ணிரிருப்பதும் ஸ்ரீசதுஸலோகி ஸ்ரீஸதோ காரசனதள கப்போல உபபக்தமாகலாம் என்று கிராஸமாகானம் சொல்லுகிறார்கள் சிலர், 'தெளியாத மறைநிலைகள் தெளிகின்றோமே' என்பதினால் மேலநுநிசசெய்யப்போகிற அராதவிசேஷங்களைக் தெளிவித்தகாகிய உபகாரஸாரநுதி 'பொய்கை முனி' என்கிற பாட்டில் வயசகாரயநுநிசசெய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும், 'பொய் உபகாரஸாரத்தில் ஓவடீ' ஸபகபரயோக

தினாலும், ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதுடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்கிருப்பது ஒரு காலகத்திலேயே அவர்காபரகாணாமங்களில் மங்களம் செய்கிற வாயத்தினால் உபபந்மாகும் அப்படியே ஸகதுஷணீ முதலிய காலங்களில் ஒவ்வொரு பரகாணாமத்திலும் மங்களம் நுளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாமி சோதகது எனபதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் இது குருபரமபராஸாரம் கனிபாடக மெய்யாகவும் 'மூரூஷூ' மூரூஷூ' என்றும், 'சூஷூஷூ' என்றும் நுளிச்செய்யப்பட்ட குருபஜனம் அவரயம் காததவயம் என்று கிருபிப்பகமாக ஏற்பட்டபடியினால் உபாதகாதாகிரகத்திற்கு மேலாக இருந்து கொண்டு ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாமி சோதகிருகத்திற்கென்று மமபரதரய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படுகிற காலம் நிரவிகனமாக முடிவாக காலவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், காலகதை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேண்டுமென்று கைமித்திக காமமாகப் பெரியோருளினால் நிரவிகனப்படபிறக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்கருளாகின்றன கொண்டு, இப்படி காமமா லருளிச்செய்யப்பட்ட மங்கள ஸ்ரீலாகதனைகபனுஸகிப்பதனால் கிஷயர்களுக்கு விசேஷமான மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்கிற அனுகாஹவிசேஷத்தினால் அதை காலதாருடமாக அருளிச்செய்து 'மூரூஷூ' என்ற மமபகது

[ப-ரை] மூரூஷூ - ஆராய்க்கின்ற பொருடும், தக மூரூஷூ அவரயம் ஆராய்க்கின்ற பொருடும் மகோவாகம் - 'தக' என்கிற வாதகதரய, கயிசெய்ய அமபயனம் செய்து, அதற்கு அடியாக சொல்லுகிறும், தக - அதை ஆராய்க்கிறபடியும், சூஷூ - மூரூஷூ கய, அல்லது எல்லாவற்றையும் காலவாகும், ஜமதாம் - மூரூஷூக்கு வதீ - ஸ்ரீகிருஷ்ண, ஐவதீ - மூரூஷூ எம்பெருமானாரைப் கயகிகள் வுண்கிறென்று விரிக்கும், அதாவது ஆராய்க்கும்

பொய்கைமுனி பூதததார பேயாழ்வார

தன பொருநல வருங் குருகேசன விட்டுசித்தன
நுயய குலதேசர எடபாணநாதன

தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி
வையமெலா மறை விளங்க வாள் வெலேநது

மங்சையா கோனென்றிவாகளமகிழ்நது பாடுஞ்
செய்ய தமழ் மால கருநதெளிய வேர்தித

தெளியாத மறை நிலங்க டெளிகின்றோமே 1

சொல்லப்படுகிறபடி யினால் அவர்கள் செய்தருளின உபகார ஸம்
ருதியை முன்னிட்டு அவரவர்களுக்கு அஸாதாரணமான பரபாவ
விசேஷங்களுடன் அவர்களை அனுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு
ஒரு மஃசளம் அருளிச்செய்திரு— பொய்கை முனி' என்றாரம்
பித்து இவ்வு 'வரராஸரபூஷஸாடிவி' லுடையவாஸாடிக்கெவி'
என்று இவா காமே அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவர்களு
டைய வஸ்துக்களை யனுஸந்தானம் செய்வதும் குருபகதி பண்ண
வேண்டுமென என்ற விதிக்கு காதபாயமெனப்பது, அவர்களுடைய
வஸ்துக்களாகிய கிவய பரபகதங்களையும் அவர்களுடைய இடங்
கையும அனுஸந்தானம் செய்ததினால் தெரிவிக்கப்படமிகிறது
அப்படியே பூரவாசாயாகளும் கிருவமுதி நாடென்றும் கென
குருகரென்றும்' என்றவை முகலீயன அருளிச் செய்திருக்க
விராக அனந்தக் 'வரராஸரபூஷஸாடிவி வெடின
ரஹஸ்ய வெவஸாடி' திஸய வெஹது ஹெஹெஹெ, லாடி: வர
காத்தி வித்தாராஜசுத்தெஹெ லெவெ-பாவஹெவெ ருஹஸ்யஹ
ஹெஹெ: என்று ஸ்ரீ ஸந்தாதர பாஷ்யத்திலும், 'யத்தக் க்ய
த்யா ஸுதீநாஹெ ஹெஹெ லிஹெஹெ: லெஹெஹெஹெ:
வரராஹெஹெ தத்தாஸா லாஹெஹெ: ஸபிஷத ஹெஹெ
ஹெஹெஹெ லாஹெஹெஹெ' என்று ஸ்ரீ தாமிடேப பிஷத
தாதபாய மகனாவளியிலும் இவா காமே யருளிச் செய்திருக்கிறப
டியே அதபாதம் விஷய பரபகதங்களில் தாமிடேபபிஷதத்துக்கள
ஸாதமமகளாகையினால் அவைகளை உபகரித்தருளின ஆழ்வா
ர்களை ஸ்ரீ தாமதமகளும் அருளிச் செய்திருக்கவுமாம்—' பொய்கை
முனி' என்றாரம்பித்து

[புரை] பொய்கைமுனி - கடாகதஜிவ அவதரிதகவரும் முனியாயிருக்கவருமான பொய்கையாழ்வார, பூதத்தாரா - பூதகதாழ்வார, பேயாழ்வார - பேயாழ்வார, துணை - குளிரசசி பொருந்திய, பொருநல - காமபரபாணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரிதகவரான, குருகேசன - குருகூர் என்கிற திருநகரிகு கிர்வாஹகாரன கமமாழ்வார, விட்டுசித்தன-பெரியாழ்வார, துயய - பரிசுதகாரன, குலசேகரன - குலசேகராழ்வார, கம - கமமுடையவரான, பாணநாதன - திருப்பராணாழ்வார, தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார, மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற கிவய கைத்திரத்தில அவதரிதகவரான, சோதி - தேஜோரூபியானவா, அதாவது கிருமழிசை யாழ்வார, வையமெலாம் உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேகா, அதாவது வேதாராததம் என்று தாதபாயம், விளங்க - பரகாஸ மாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வரன், வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரித்தகொண்பி நின்றவரான, மங்கையாகோன - திருமங்கையாழ்வார, என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - பர்தியுடன், பாடும் - பாடினவையான சேயய - கபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது கன்னாதகங்கை ஸர தேஹ ஸ்பாயங்கனிலலாதபடி எளிதில் தெளிவிக்கும்தான், தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைபோல பரீதி ஹேதுக்களாகிய தரமிட பரபந்தங்களை, நாம், தெளிய - ஸரதேஹம் முகனியவை கனிலலாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அதயயன்ம செயது, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாதபாயாததங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகின்றோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' என்பதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பகதியாகிற குண விசேஷமும் அனுஸந்திக்கப்பட்டதானிறன 'முனி' என்னும் பதத்திற்கு மனனசீலா என்றாததமாகையினால் இவர் எப்பொழுதும் பகலக தயானமே பண்ணிக்கொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது 'பூதத்தாரா' என்பதற்கு 'கடல் வண்ணம் பூதங்கள் மண்ணெல்' இதயாங்குரிதடியே 'பூத' என்னும் பதம் நிதயஸூரியைச்

லேயே இருக்கிறதோ) என்கிற வயுதபததியினால் பகவானையே இவர ஸ்தா க்யானிகளுக்கொண்டிருந்தார எனறாததமாகவுமாம் அதுவுமன்றிகே 'விதம்' எனும் பதம் ஹருதய ஸபகார யாயமாகயினாலும், ஹருதயஸபகம் 'கஹம் தெ ஹ்யுத்யபி' இதயாகி பரீயாகங்களில்போல புதரன் எனும் அததததைச சொல்லுமாகயினாலும் இவருடைய திருமகாராகிய ஆண்டானைச் சொல்லி எவருடைய திருமகனான ஆண்டாள பகவானிடத்திலேயே இருக்கிறானோ அப்படிப்பட்டவா என்கிற அததததைச சொல்லுகிறதாகவுமாம் இதனால் 'ஸ்ரீஸாரதி ரிவந்தி' ராமநாயக்ய ஸாக்ஷாஸி' எனபதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது "இவரு கிவயபரபந்தமுகே உபகா ரம் செயகருளின ஆண்டானைக் கனிததருளிச் செய்யாதொழிந்தது, இவ்வாண்டாள விடமிசுதகா கங்கை கேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பேரல் அதுகாண்டிமே' எனறருளிச் செய்தபடியே கண்ணுடைய பிகாவுக்கு அதயர்தம் பாதசனையாடீருக உககாஷம் தோற்றுகைக்காகப் பெரியாமவாரை அருளிச்செய்தகினாலே அவ ளும் அதகாக விததை என்கிற திருவுள்ளத்தினால்' என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதிரீ வயாகயானதகில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது விஷ்ணுசித்த பகககிறகு கிழ்ச்சொன்ன முன்றாவது யோஜனையைக் கிருவுள்ளமபறகி ஆண்டாள கண்டோகதமானுள் என்று கிவவ்விப்பாருமுண்டு 'துயய' எனபகறகு 'ஆரவ கெடப பரண்பர கொள்ளாரென்று அவாகடிகே வாரவகொடு குடப்பாமபில் கையிட்ட' என்கிறபடியே பாசவகாகளிடத்தில் கோஷாரோபணத்தை ஸ்லிபாயமையாகிய பரிசுதகியையுடைய வா என்று தாதபாயம் 'பாணநாதன்' எனபதறகு 'பாண எனபது கானததைச சொல்லுகிறபடியினால் பகவதவிஷய கானத தையே கனக்கு திருபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் பாண நாதன்' என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று தாதபாயம் அங்கு 'கம்' என்று விசேஷித்திருப்பது தமக்குமே திருப்பாணமு வானுக்கு முள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது அதாவது பெரிப் பெருமாளுடைய அனுகூல விசேஷத்திற்கு அஸாதாரண பாதா பூதகா காவகனிநுவாதனம் என்று தாதபாயம் எப்படியென்னில் — ஸ்ரீரங்கராதனே லோகஸாதகமா

முனிக்கு இவரைகதையிலே ஏற்றிவருமபடி சிபபிதது இவர
 தம ஸங்கிதி வந்தவாழே இவருக்கு முனிவாஹனா என்கிற திரு
 ராம சாதரினது உ அபபடியே கமசுதா 'வூகலிசிகமரிபிதம்
 யாஹிதலொது வுதுயா வுவுணுத சிமரினாபாயுதம்
 வெங்கடெஸ்ரீ' எனமா 'விருஷிவாரிபாயுணுத நுவிவரி
 தவதா தெந லெவெந திதா வெநாநாபாயுலுஜிபு'
 எனம, இவா தாமி யருளிச செயபுமபடி உபயலகாரதாசார
 யா என்கிற திருராமகதைச சாதரினது அனுஸந்திகதபபட்ட
 தாயிது 'வனகாபாராஹெ விதாநாரி கூயுடாசு' எனம,
 பஞ்சஸமஸகார காலகதில ஆசாரயன காலபராமம சாதகலென
 மி எனம சொல்லுகிற ஸாஸததிராககதகளை அனுஸ
 திகதுத கதகளிநவநகதம் ராமகாணம் செயதநளிப பிகா
 ஒருவராகையினு ஐயலுட பராகநபாவதாத இருக ஆமவாரி
 டததில அனுஸந்திகதபடி தெரிவிசகபபட்டதாநிதது 'தோண
 டாடிபபொடி எனபதினா தோண்டா - பாகவதாசுநுடைய,
 அடி - திருவடிசுநிசிருதகிற, பொடி - துள்ள எனமாதகமாசை
 யினு பதகாநகரிநேணு என்கிற இவருடைய திருராமம விவ
 ரிகதபபட்டகாநிதது இவருக்கு வீரராயனயியாதி எனம திரு
 ராமபிருக்கச செயதே தோண்டாடிபபொடி' எனம குணகருத
 ராமததை பரயோகிகதது இகினிலேயே இவ்வாமலாருடைய பாக
 வக பரபிபதகி முகலிய ஸாரமான குணகளை விவக்ஷிதமகின
 மன என்கிற திருவுள்ளகதினா 'மழிசைவநதசோதி' எனபதி
 னா இவ்வாழ்வார பெருமபுலியூ யாகஸதஸஸில எழுகரு
 ளினதைககண்டு அவகேஇருக ருதவிகு முகலியவாசன பரிபவம
 பண்ண அபபொழுது யஜமானனுடைய பாராகதையினு அப
 ராகருத அவகார வைபவகதைக காணபிசகத திருவுள்ளமபற்றித
 கேஜோ ரூபமான திவ்ய மங்கள விகாஹதேகாமி ஸேவை ஸாகிதக
 சரிததிராம அபிபராயகதில கொளாபபட்டது அந்நிசகே,
 இவா சகா கதாமலா நுடைய அவகாரமாக பரஸிதகாரகையினிலே
 தேஜோமயமான அவவவதாரவைபவததை நினைகது இப்படியிரகே
 சிகதபபட்டகாகவுமாம திருமவகையாழ்வாருடைய லோக ஸாஸ
 திர விலக்ஷணமான குருபஸகன பாகாரகதை அருளிச செய
 கிரா— 'வையமேலாம்' எனராமபிதது லோகததில் மஹாபி

கனமுடாபட கங்காமுக்கு வேகாநகாராதகம் பரகாசிபபதற்காக
பாணி ரக பரிபாஸாநிகளைச் செயது அஞ்ஞலிபகம் செயது
கொண்டிம் ஸாவஸவதானம் பண்ணிகொண்டிம் சிறகிறாநக
இது மைகரேய ஞாநாநதபாதி வருநகாரதங்களில் பாலிதகம்
இவரொருவரீமே லோகக்கில் ஸகலநுதநுப் வேதாநதாராதகம் பா
காசிபபதற்காக வாஸம் வேலுமேச்சிகொண்டி ஆசாயனாநிய
ஸரிய பகியிளிடகநிஸ ஸாவாநக காணம் பண்ணிகொண்டி
ஸபக ஞாநாநிபகோதாநகப் பெறா இது ஒரு சிவ்ய
வைலக்ஷணயமிருக்குமபடி என்று விஸயிகராநுறா அதாவது
லோகேஜாஜீவனாதகம் பகவா சிபமனதகினுலே ஸாரகாமென
னுப சிதபஸ-ஓரிபிந அபாஸாந அபாதிகத இவா கிறககில் எம்
பெருமான லோகேஜாஜீவன புகதமா இப்படி உபதேஸம் செய
கா ஆஸையினுவிது உபபாஸமென்று கிறவுள்ளம் மங்கையா
கோன எஸபகம்து மங்கை எஸபது இவ்வாழ்வா அவதரிக்க
கிறுக்கிக்ருப பெபாநகரிநுல அநிஸ வஸிப்பவா மங்கையா,
அவாநகநு ரிவா சிவாநகா என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதி சிவில
வயாக்ஷாநா இந்ரு மறை விளங்கு' என்று விசேஷிகது
கொண்டிநதபபது 'யகனாஸூரிஸெஷெண' இசயாதிகாரி
படியே ஸாவ வேதாநகாராதகங்களையும் கனகருள அடக்கிக்கொண்
டிருக்கும் கிருமநதிரககின அதகததை இவா ஸாவேஸவரன
பகல காற்றிகது 'வாடினெனவாடி' என்று உபகாமிகது பாசக
கிருபிகதநுளின விஸேஷ உபகாரகதைக தெரிவிக்கிறது

இவர்களில் பெரயகையாழ்வா காஞ்சிபுரத்தில் யகோக்ககாரி
ஸகிதிமுன இருக்கும் காமரைக கடாக்ககில் காமரைப புஷ்பக
கில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜநயாமஸாரய கவாபாயுகம், 862901-வதான
ஸிககாராதகி-ஸ்ரீ ஸ்பபிசிமீ சகலபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாய்க
கிழமை கூடின கிருநீராண ஷக்ரகிரககில் கிருவவகரிக்கநுளி
னா இவா அநுளிச செயக பாபநகம் ஒன்று அதாவது முதல்
கிருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது புகதகாழ்வா
கிருககடலமலையிலே குருக்ககி மலரில் கவாபாயுகம் 862901-
வதான ஸிககாராதகி-ஸ்ரீ ஸ்பபிசிமீ சகலபக்ஷம், ஸயி, புதன
கிழமை கூடின மீட்டட ஷக்ரகிரககில் ஸ்ரீ காமஸாரய கிருவ
வகரிக்கநுளிநா இவா அநுளிச செயக பாபநகம் ஒன்று
அதாவது இரண்டாம்திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வார மைலாப்பூரில் ஒரு திருக்கணத்தில செவ்வாஸிமல
ரில் கவாபாயுதம் 362901 வதான விததாராதி-ஸ்ரீ, ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-மீ,
சகலபக்தம், கசமி, விபாழகந்திழை கூடின சக்தி சக்தி சக்தி
ஸ்ரீ சக்திகாபராய திருவவதாரம் செயதருளிநா இவ் அரு
ளிச்செய்த பரபந்தம் ஒன்று அகாவது மூன்றாம் திருவந்தி
இது நூறு பாடம் அடங்கியது பெரியார திருக்குருகில் சனி
43-வது நாள், பரமதி-ஸ்ரீ, வைகாசி மீ, பெரியாணி வெள்ளிக
கிழமை கூடிய விசாக சக்திசக்தி ஸ்ரீ கௌந்தியாபராயக
காரியாருக்கும் உடையவையாருக்கும் திருக்குருகாராகத் திருவ
வகரிக்கருளிநா இவ் அருளிச் செய்த பரபந்தம் நான்கு
அவையாவன-திருவிருக்கம் திருவந்திரியம், பெரிய திருவந்தி,
திருவாய்மொழி என்பன இவை முறையே நூறு ஏழு என்பது
கேழு, ஆயிரத்து நூற்றாண்டு பாடிகள் அடங்கியவை பெரி
யாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கவி 17-வதான சீராக-ஸ்ரீ
ஆனி மீ, சகலபக்தம், வகாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின விசாக
சக்திசக்தி ஸ்ரீ கருடா பராய பராமண குலத்தில் பதுமை
யாருக்கும் முருகதாசாரியருக்கும் குமாரசாகத் திருவவதாரம்
செயதருளிநா இவ் அருளிச் செய்த பரபந்தம் ஒன்று அகா
வது பெரியாழ்வார் திருமொழி இவ் அருளாற்றியிருந்த
மூன்று பாடம் அடங்கியது இவ்ருடைய குமாரசக்தியால் ஆன
டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் தானே வனத்தில் சனி 10-வதான
நாள்-ஸ்ரீ, ஆடி-மீ, சகலபக்தம் சதாசக்தி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின
பூர சக்திசக்தி ஸ்ரீ பூரிப்பிராட்டி அபராய திருவவதாரம் கருளி
நா இவ்ருளிச் செய்க பரபந்தம் இரண்டு அவையாவன
திருப்பாவை வாசியார் திருமொழி இவை முறையே முப்பது,
நூற்றாறுபத்து மூன்று பாடிகள் அடங்கியவை குலசேகராழ
வார் கொல்லி கரில் கவி 20 வதான பாரபவ-ஸ்ரீ, பாதிமீ, சகல
பக்தம் துவாகசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனாவஸு சக்தி
சக்தி ஸ்ரீ கௌந்தியாபராய சந்திரகுலகதாசாரிய தருட
வாதருக்குப்புகாராகத் திருவவதாரத்தருளிநா இவ் அருளிச்
செய்த பரபந்தம் ஒன்று அகாவது பெரியார் திருமொழி
இது நூற்றாறு பாடம் அடங்கியது திருப்பாண்டிழ்வார் திரு
உடையூரில் செவ்வாய்க்கிழமை கவி 24-வதான அனந்தி-ஸ்ரீ, காரை
திசை-மீ, சருஷணாடகம், தனிதனையே, புதன்கிழமை கூடின

ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவகஸாஸாராய திருவவதாரிததருளி
 னா இவா அருளிச் செயத பரபகம் ஒன்று அதாவது அமல
 னதிபிரான இது பத்து பாட்டு அடங்கியது தொண்டாடிப்
 பொடியாழ்வார திருமண்டங்குடி என்கிற காரமத்தில் கலி 269
 வதான பரபவ ஸ்ரீ மாரகழி-மீ, கருஷணபக்ஷ, சதுரதசி, செவ
 வாயக்கிழமை, கூடின கேடடை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவநமாலிகாம
 ஸாராய திருவவதாரிததருளிணா இவா அருளிச் செயத பரபந
 தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி,
 இவை முறைசீய நார்பகைநது, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை
 திருமழிசையாழ்வார திருமழிசையில் தவாரபாயகம் 862901
 வதான ஸ்ரீததாரத்தி-ஸ்ரீ, கை-மீ, கருஷணபக்ஷ, பரதமை,
 ஞாயிறுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பாக்ஷவருக்கும்
 கக்ஷதியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செயதருளிணா
 இவாருளிச் செயத பரபகம் இரண்டு அவையாவன திருச்சுந்த
 விருத்தம், நானமுகன திருவந்தாடி இவை முறைசீய நூற்றிரு
 பது, கொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை திருமங்கையாழ
 வார திருவாளி திருக்கரி என்கிற திருக்குறையலூரில் கலி 398-
 வதான ஸ்ரீ-ஸ்ரீ, காரத்திகை மீ, பெளணமி, வியாழக்கிழமை
 கூடின கருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீஸாராககாஸாராய நீலன என
 பவருக்குக் குடாரராக திருவவதாரம் செயதருளிணா இவா
 அருளிச் செயத பரபநதம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு
 மொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு
 மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுந்தற்றிருக்கை இவை முறைசீய
 ஆயிரத்தெண்பத்து நூறு, இருபது, முப்பது, நார்பது, எழுபது
 தெடம், ஒன்று பாட்டு அடங்கியது இகறச்சித்தக பாட்டில் அரு
 னிச் செய்யப்படும் மதுரசவியாழ்வார திருக்கோலூரில் கவாரபாயகம்
 863879-வதான ஸ்ரீவா ஸ்ரீ, சித்தவிரை-மீ, சகலபக்ஷ, சதுரத
 தசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்தவிரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைந
 தேயாமலாராய திருவவதாரிததருளிணா இவா அருளிச் செயத பர
 பநதம் ஒன்று அதாவது கண்ணிவண்ண சிறுத்தாட்டி இது பதி
 னொரு பாட்டுக்களடங்கியது கிழக்கூறிய இருபத்துமூன்று பரபந
 தங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யகார க்ஷயமாய திருவரங்கத்தமுதனா
 திருவாயமலாந்தருளி'ய இராமானுஜ நார்பகை என்கிற நூற்
 தெடம் பாட்டுக்களும் சேர்த்து பரவித்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யபரபரதம் இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் கரகதங்கனின் வைபவம் முதலியவைகள் கரகம் விஸ்தரிக்கும் என்று எண்ணி இவரு எழுதப்படவில்லை மூலாயிரப்படி குருபரம்பரை, ஸ்ரீபராகவ உப்புரானம், பரபரதஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றச்சரிதப்பட்டுவரும் கரதம் முதலியவைகளில் பரகக்க கண்டுக்கொள்வது

இப்படியே கனிததனியே ஆழ்வார்களின் குணநியங்களை அனுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சோகத்தியின் போகயதையை அனுஸந்திக்கிறோ — 'என்றிவர்கள்' என்று அன்றிக்கே, இவர்களுடைய குணநுஸங்கானத்தி னுணுண்டான பரீதிபரகாஷததினால் மறுபடியும் அதுஸந்திக்கிறோராகவுமாம் அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரதனங்களின் குணங்களைத் தனிக தனியே யனுபவித்து ஹாரபாயக கோரத்துச் சோககனுபவிக் குமபொழுது உண்டாகும் மேர்பை அப்பாதருமாயிருக்குமிதே குருபரபரதம், 'கிண்கி மூராவழிஹாரயஷி' விவாயா நாம் உபுஷயஸ்தீர வஹாதி என்று ஸ்ரீ பரபரதம் அநுபரிச செய்ப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீதேவர்களஸங்கிதியில் திருவகயயன உகஸவத்தில் கிருபொழிகதிருளான ஆழ்வார்க்காஷ்டியை வே விததவாருக்கு இந்த ஸ்மகாயாஸுந்தாரத்தின் ஸ்வாரஸயம் கெரியவரும் 'மகிழ்நதுபாடும்' என்பதற்குப் பகவதனுபவத்தி னுணுண்டாய் ஆஸதம் உள டவராமல் அதிநுடைய பரீவாஹ மாயக்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாவும் என்றாததம் ஒரு கரோளஞ்சபரதியை வேடனடிக்ரப பெண பகலியின் மேராததைக் கண்டு காம காருணிகராகையினால் மேராகம் மிகுத்து அதினாலே மேராகவேக ஸமீரிதராயா சொல்லிய வாகத்தை மலோகமாய ஸ்ரீபர கராமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக கின்றது அகைபதேபாஸன தியே பகவதனுபவத்தினுணுண்டான ஆனுககத்தின் பரீவாஹங்கள் லான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூகத்திகள் போகயகம்மென்பது கைமு தகவாயவிய உகவா மபபவ உகவா தம 'மேராகம் மேராககவிறு' உத உதி நயதம் மூலமவையாணமவொழிஹாரநாகம் ஆவபா ராநுஉவரஸவரவரவாஹதம் நூலுமவொழி 'என்று ஸ்ரீ காமி மிடோபரிஷததா கபாயாதனுவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இவகனுஸந்தேயம் 'செய்ய என்பதற்கு 'இவ்வாததங்களை'

விதர துட்கெகா ஸவ-புஷயமெனிகாக தெளிவிக்குபவர
 நில' எனறிவா தாமி யருளிச்செய்தபடியே தனணாததங்களை
 எளிகில தெளிவிக்கும்கான எனறாகதம் 'தமிழ் மாலைகள்'
 எனபதற்குப் பகவான திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமரப
 பிச்சககடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸப்ருஹணீயநகளுமான
 தம்முபரபகவகளை என்று காதபாயம் 'கவிக்கவி யொளிமாலை
 கொண்டு தொண்டா துமாணசோ பொன்னடிமேல் சூட்டுமின
 றும னுனைக்கையால் கொழுது நின்றே எனாரிறே திருமங்கை
 யாழ்வார் 'செய்ய சுடராழிபானடிகளை சூட்டினென சொன
 மாலை, 'எனனுடைச சொற்களென்னும் துயமாமாலைகொண்டு
 சூட்டுவன தொண்டனேனே' இதயாதிகள் இவரு விவக்ஷிதம்
 'நாய' எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகளை அத்யபனம்
 செய்யப்பெற்ற பாக்யாதிஸரங்கைகத திருவுள்ளமபற்றி போற்றி
 பென்றே கைகளாக தெழுது சொனமாலைகள் ஏற்ற நேற்றேற
 காரி பென்ன குறபெழுமைபுமே' இதயாதிகளிற்படியே கம்
 மரச கொள்கது அரு ரிச்செய்குறா என்று காதபாயம், அன
 றாசீச கமாமபும் தமமோடொக ஆழவார்களின ஸ்ரீஸூக்தி
 களை அபல்லகை பாக்யராசிகளையும் சோதனுகொண்டு அருளிச்
 செய்கு ராசயுமாம் தெளியவோதி எனபதற்கு வேகத்தைப்
 போல தெயும் ஆசாரியாச்சாரணாச்சார னருப் அத்யயனக
 திவரில ராஜிககவேண்டும் என்றும், அக அத்யயனவிதியி
 குறையே ஸிக்கமென்றும் தாதபாயம் தெளிய எனபதற்கு
 ஆக்கஞ்ஞாபாயகமாத அத்யபனம் செய்து என்று காகபா
 யம் 'தேளியாத' எனபதற்கு இகற்கு முன் அநேக நயாயங்க
 ரிவாடம் உபபரபுமணங்கிறுனும் கிரகம பண்ணப்படாக
 என்ற சாகபாயம் 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளை
 டுரு நில மென்றது தாகபாயாததத்தை, அதாவது -
 சாகபாய பாவலாந பூமிமைச சொல்லுகிறது தெளிகின
 டுருய' எனபதற்கு அஜஞானஸமாயவிபாயங்களற கிரகயம்
 செய்கின்றோம் என்று தாதபாயம் வேதங்களில் அசனீநகராதி
 உபாசாராநாநுபமாக காமங்களுப், ஜகதகாரணகவாதி ஸவபா
 உபாசார டுருயமாதப பாயாதமாயும், பரதிபன்னமாயிருந்தாலும்,
 அபாய டுருயமாத 'திருவிலாக கேவரைத தேற்றலம்ன'
 'நிருக்கண்டன' இதயாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின அததஜஞானத

கிணல் ஸாவகாமஸமாஸாதபன ஸாரியபதி என்கிற அரகதம
 ஸிஸிதமாயிற்று உபசிஷதபாகங்களில் 'அதுவே அருளி' என
 மாததமுள்ள வாக்யமுதலாகவாஸமபிததுச சொல்லும் வாக்யங்கள்
 ஸாரியபதி ஸாவாதாயாமி என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற
 அரகதம சிரணமபாயந்தமாயிற்று என்ற தாதபாயம் 'நாம தேளி
 யாத மறை நிலங்கள் தேளிகின்றோமே' என்றவயம், இகிணு
 'விண்பெரிய விரி திவர கீர வையகதாரினை வேதாரக வாரிய
 னென்றியம்ப நினைஞ்ஞம' எனநிவா அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே
 ஸாதேஸுவரனாய ஸதயஸங்கல்பனான ஸ்ரீரங்கநாதனல் அனுநா
 ஹிஷகப்பட்டு ஸாவலோகங்களும் அபயபகம்ம பண்ணுமபடியான
 உபயவேதாரதாசாயகவ பிருதாங்கிகரான தமக்கு இவ்வாழ்வா
 களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் அதகஜஞானகருணை வேதாரக
 தகவாதகங்களை அறியவேண்டிற்றுநில மமறையவாகஞ்சு இது
 கைமுதிக்ஸாயவதிததம் என்பது திருவுள்ளம்

இப்படி ஆமலாரகா விஷயமாகப் பொதுவாக மங்கரா
 சரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபகதி ஆஸாயம் செயவேண்டி
 ிமோ? குருபகதி செய்யாமற்போனபோகிலும் 'ஸூக்யமாகம்
 மல்தா ஹத்யா ஸாஸூராவெழி ஜநாடி-நஸு' என்றும், 'வூ-னா
 ஸூக்யம் வல-பதி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே 'வூ-பதி
 ஸூகநதம், முகலிவவைகளினு ஜஞானம் ஸம்பாதிக்க
 மோக்ஷம் பெறாமே எனனில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசாய
 பகதியே செய்யவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பரமானவகீர
 உதாஹரிசக கிருபாநாம பதம், 'யஜ்-ஜக ஸூக்யம் ஸூக்யம்
 வெஷாஸு' என்கிற பரமானத்தை யுபஸரித்து தாராநாமப
 மாகிற பரமானத்தை ஸ்ரீ மதுராகவிகளின் அனுஷ்டான முகத
 தாலே காட்டியருந்திரு—'இன்பநதில்' என்றாமபிதது இத
 தால் இப்பொழுது கிருபிக்கப்படுகிற குருபகதி ஆஸாயம் என
 கிற விஷயத்திற்கு அனுஷ்டானத்தினாலும் காரகமுக்கதினாலும்
 உபகாரம் செய்தருளினவராகையினுலே பரகான பரவாதக
 ரான ஸ்ரீமதுராகவியாழ்வார விஷயத்தில் ஸதுகிருபமான மங்கள
 மம் செய்தருளினகாயிற்று அனதிகதே 'இன்பநதில்' என மரம
 பிகுதம் பாட்டும் இப்படிப்பட்ட குருஸதுதயாதமக மங்கள
 சரணஞ்ஞம், 'வாவிஷ்டி' என மரமபிதது பரபரதாராய

இனபத்தி லிறைஞ்சுதவி விசையுமபேற்றி
 லிகழாதபல ஸ்ரவசி லீபாகமாற்றில
 தனபற்றில் விண்ணிலகிற நகரோதகத்தி
 றத்துவத்தை உணாததுதவிற றுமமயாகசில
 அனபாதிக பவதரிகது மாயனிரா
 வருமறைக டரிழ்செய்தான டுளைகொண்டு
 துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றா சாடந்ந
 தொலவழியே நலவழிக டுரிவா டடிக 2

மார்க்ஷமா ம இப்படி இவா பரகாணமான அக்ககககிவகு பா
 தானோபகாரகரானதுபற்றியே இவா விஷயமாகக் கணிகது ஒரு
 மங்களம் செய்ப்பபட்டிருக்கிறது எனபதும் ஸஞ்சிகமாயிற்று
 என்று கிவவ்விப்பாநுமுண்டு இப்படி ஆசாயபகதி செய்
 வேண்டியது அவஸாயமானாலும், மேலாகத்தி நுபாயமாகிய பகதி
 பரபத்திகளுக்கது உபாயகமான ஐஞாணபரகசுவமாகிய ஆகா
 ரத்தைக்கொண்டு காணே பகதி செய்வேண்டிம எனகிற ஸாந
 கையை கிராகிகது பரபயதவபரபக்கவாதி ஆகாரகரீதாதி
 பகதி செய்வேண்டிமென்று கிஷிபபதநாக 'கண்ணிநுண
 சிறுகதாமபு எனகிற இக்க ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வா அநுரிச
 செய்க பரபக்கத்தின பததுப பாடிகுகாரின அதகவகளைப
 பததுப பகவகளினால் ஸங்கரவிகத நுந்நிறா— இனபத்தில்'
 என்றாரமபிதது

[ப-ரை] இனபத்தில் - ஆரக்கககில, இறைஞ்சுதலில்
 ஆஸாயிக்கவேண்டியதில் இசையும - அங்கிகரிகககடியதான,
 பேற்றில் - புருஷாரகத்தகதில, இகழாத - ஸாஸ்திரங்ககளில் கி
 கிகப்பபடாக, அனதிககிக உபேககிபாத அகாவது ஒரு காலக
 திலும் கிடாக, பலலுறவில் - பலகிகமான பத்துவகதில,
 இராகம் - இதா விஷயங்களில் ஆசையை, மாற்றில் - மாற்றுவ
 கில, தனபற்றில் காணே வரது விஷயிகரிப்பகிவ வினைவிலக
 கில - பரபத்தைப போகருவகிவ, தகவு - கருபைபின, ஓககத
 தில - உதகாஷதகில, தத்துவத்தை கதவககளை உணாததுத
 லில் - தெளிவிகும விஷயகதில தனமையாககில தனனுடைய
 ஸவபரவத்தை உண்டாகருவகில அனதிககிக ஜீவாதமாககளு
 டைய ஸவாபாயிகமான ஸவருபத்தை உண்டாகருவகிவ என்றாக

வுபாட, அன்பாகக்கே - கண்ணிடத்தில் பகதி செய்கிறவர்களுக்காக
 கலை, அவதரிக்கும் அவதரிக்கும்வருண, அகரவது கீழ்ச்சொல்
 லிய பகதி விதமான காயவதிகை தன் பக்கங்களுக்குச் செயங்கற
 காகலை அவதரிக்க, ஆயன - ஸ்ரீ கருஷ்ணன், நிறக - ஸிககஸங்
 கலபனாயிருக்க அநுமறைகள் - தூஜிஞயவகனான வேகங்களை,
 தமிழ் செயதான - காமிட பரபகவதனாகச் செய்கருளிய ஆழவா
 ருடைய, தாளே கொண்டு - கிருவடிக்காயே ஆராயிதது, துன
 பற்ற - கீதாஷ்ணிலலாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார்,
 தோன்றக்காட்டும் ஸாவநஞ்சு பாகாஸமாசுமபடி காட்டின,
 தோலவழி - அநாதிபான ஆசாரயபகதியாசிற மராககமே, துணி
 வாகாடகு - விரவாயமுடைபவர்களுக்க, அல்லது கீமாரீஷாபாய
 மனுஷிக்கலைவண்பெனது அதிப பாவ நுகழ்ப்பவர்களுக்க, நல
 வழிகள் - கல்ல வழிகளான பகதி பரபகதிகள், 'காபெய் கார
 ணெனாவயாரா' எனது பாபகதியை பகதி பரபகதிகளுக்கு
 காரணமும் அவைகளுக்குப் புகைக்க கொடுக்கக்கூடிய யோக
 யனை யுண்டாக்கக்கூடியது, அவைகளை வருகதி செய்யக்கூடி
 யதுமான ஆசாரயபகதியை இதுவே பகதி பரபகதிகள் என்று
 ஒளபசாரிகமாதச் சொல்கிறிருக்கிறது

பாவகவி, பகதி அனுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாசவெள்ளை
 வறறையும் 'கண்ணிதுண சிறுக்காமபு எனகிற பரபகநுப
 மாய ஆசாரயன விஷயகதி லனுஸந்தித்தார எனபதை வெளியிடு
 கிறது 'இனபததில்' என்றாமபிகதும் இக்கப் பாடம் 'இன
 பததில்' எனபகினை பகவத விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று
 'எனக்குத் தீதனை பாதில் கண்ணில் யமுதே கிருமாவிருஞ்சேரலை
 கோனையாந் தினெழுகதான்' என்றும், 'கேனும் பாஹம் கன
 னலு மமுதமாசிர கிகதிபப் பாண மெமபிரானியே யேகதி
 னேன' என்றும் ஆழ்வார் அனுஸந்திக்கததுப்பால் அந்த ஆநகா
 வஹகவதை 'இவா எனனபபரீய் கண்ணிககென குருகா
 நம்பி யென்றாகால் அண்ணிககு மமுதாஹம்' என்றாசாரயனவிஷ
 யத்தி லனுஸந்தித்தார எனபது காட்டப்படுகிறது இறைஞ்சு
 தலில்' எனபகினை முழகூதகனால ஆஸாயிக்கலைவண்டிய
 விஷயப் ஸரிய பதிகைய என்று 'சண்ணெல்லா லிலலைகண்டா
 சரண' இதயாதினான அனைக இடங்களில் ஆழ்வாரால்
 கிஷ்காஷிக்கப்பட்டதை இவா ஆசாரயன விஷயத்தில் 'மேனி

'நெனவன பொன்னடி மெய்மமையே' என்று அனுஸந்திதகார
 எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இசையும் பேற்றில் எனபதி
 னால் வேறொரு காரணத்தினால் ஸலாமல் ஸவயமாக ஒப்புக்கொள்ள
 வேண்டிய புருஷாததம் ஸரிய பதியின் திருவடிகளை என்று
 தனக்கேயாக வெண்கல்கொளநுமீகே 'சினசெமமா பாதபற
 புத்தலை சோககொலலை கைமமாதுணபம் கடிததபிராணை அம்மா
 வடியேன வேணவெதீகே இதயாதிகளில் அநுனிசசெயததை
 இவா அபபப ஸரிய பதி திருவடி கணசது உதேபமாவதம் ஆழ
 வாருகதருளியதாக்கியினால் ஆழவார திருவடிகளோ கமக்கு ஸவத
 ரல புருஷாததமென்று 'சேவபிராணுடைக கரியகோலத திரு
 வருககாணபன நான பெரியவண குருகூ நாமமிகுளாளியனாய்'
 என்று அனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இத
 மூத பலவற்றில்' எனபதினால் கஞ்சமாதிய காதை காடியாதி
 காணுமாயவை யல்லவாய்', 'எனனைப்பெற்ற அகசாயாத தா
 கையா யதியாதன வறிவிதத அதகா' எனவிவை முகவிய
 ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஒருநாள் மழியாத ஸம்பாதககையுடையவன
 ஸரிய பதியே என்று சிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அாதகத்தை இவா
 ஆசாயன விஷயத்தில் 'அனனையாதகனாய்' எனமனுஸந்தித
 கார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இராகம் மாற்றில் என
 பதினால் 'கண்டு கேட்டுமறு மோகனாநிமலம்' இதயாதிகளில்
 இதர புருஷாதகங்களில் நுசியை நிவருகதிப்பவன ஸரிய
 பதியே எனகிற அாதகத்தை இவா கண ஆசாயன விஷயத்தில்
 'செமபொனாரடக திருக்குருகூ நமபிக்கணபனாய் அடியேன
 சதிாதகை' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது 'தனபற்றில்' எனபதினால் தானே விஷயீகரித்தது
 கணனுடைய குணங்களை ஸீகாதகிரம பண்ணுமளவாக கருபை
 பண்ணுவது ஸரிய பதியே என்று 'ஆழகலவனிவனென்று
 கதேறேறி என நாமுக வந்து புருது ரலனை கவி துமுதல
 பதகாருத கான தானைசசொனன என வாய முதலப்பனை'
 என்றும், 'யானாயத கண்ணத தான பாடி' என்றும், சிஷ்கா
 ஷிக்கப்பட்ட அாதகத்தை இவா ஆசாயன விஷயத்தில் 'இன்று
 கொட்டுமெழுமையு மெம்பிரான தினதுகன புகழேழகதவருளி
 னான்' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வினை
 விலக்கில்' எனபதினால் 'வலவடவாடவெவ்வோ வோஷயிஷ்யாதி

என்று ஸங்கல்பிப்பது ஸாரிய பதியே என்று 'என்கைகொண்டு
 என பாவம் தன்னையும் பாறகைகத்து, சராத விருவலவினை
 களும் சரிததுமாய்ப் பறறறுதது இதயாதிகளில் திஷ்காஷிதக
 வாதகத்தை இவா கன ஆசாரயன திறத்தில் காரிமாறப்பிரான
 பண்டை வலவினை பாறறியருளினான் ' என்றனுஸந்திகார என
 பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தகவேககத்தில் ' என்பதினால்
 ' எகிரமுதல் புதரெனைகேகார பிறப்பும் எனக்கையருள்கள செய்ய
 விதி குமுதகால ', ' அருளாழியமமாளை ' இதயாதிகளில் அபார
 கருணுவான ஸாரிய பதி என்றருளிச்செய்த அாதகத்தை இவா
 தன ஆசாரயன திறத்தில் அருளகொண்டாரே மினகமிழ்ப
 பாடினா னருள்கண்ட ரிவவுலகினில் மிககேத என்றனுஸந்திக
 கார என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தத்துவத்தை யுணர்த்துத்
 தில் ' என்பதினால் ' மயாவறமதில் மருளினான் ', ' அவனுடை
 யுணர்வுகொண்டிருந்தே ' இதயாதிகளில் ததவனுநாதேதபாத
 னம் பண்ணுவது ஸாரிய பதி என்று திஷ்காஷிக்கப்பட்ட அாத
 தகத்தை இவா கன ஆசாரயன திறத்தில் மிகவேதியா வேதக
 தினுட்பொருள் திறகப்பாடி என்கெனஞ்சுள் திறுத்தினான் என
 றனுஸந்திகார என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தன்னையாக
 கில் ' என்பதினால் தன்னையெய்தக்த கன காளினைக சிமுத
 கொள்ளுமப்பன் ' இதயாதிகளில் தன்னுடைய ஸவபாவத்தை
 யுண்டாகருமவன் ஸாரிய பதி என்றருளிச்செய்த அாதகத்தை
 இவா தன ஆசாரயன திறத்தில் செயல்களாகத் திருத்திப்பணி
 கொள்வான் என்றனுஸந்திகார என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது
 இப்படி இருசுப் பத்துவிதமான உபகாரங்களைப் பகவான் தன்னை
 யாஸாரயிதவகருகருகச் செய்கிறான் என்கிற விஷயத்தில் பா
 மாணமாச ஆழ்வார ஸ்ரீஸூக்திகளே கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்டன
 ' யதூக் கருதும் முறையாகும் சூக்திவிஷயத்தெல்லாவிதமா
 லெல்லம் வாஸாஸெனம் கருதாஸா லக்ஷயல்ஜம் ஸந்தியுநக
 லெல்லாவிதா யாவயுளன் ' என்று லொ கர்ம திறகத் திரு
 வாயமொழியில் ஸருதி, ஸமருதி, இதிமாஸ புராணாதிகளில் திஷ
 காஷிக்கப்பட்ட அாதகம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று
 திருவுள்ளமபற்றி யிருப்ப தினால் ஸருதயாதிகளிலும் இவ்வாதகம்
 ஸங்கரமீதமாணாலும் அாத புரமாணங்களை உதாஹரியாதது

காரதவிஸ்தரபயாத எனபது அறியதக்கதது இப்படிப்பட்ட பகது விகரண உபகாரதகையும ஆசாரபன ஸிஷ்யனுக்குப் பண்ணுகிறான் எனனுமாதகத்தை இவா தாமே ஸ்ரீயாஸஸிமஸா தியில் ஆசாரயஸ்குணதயாத அபிசந்தமிடகதி. 'சுஜாநயூரண ரொயாசு' எனகய ஸமீரககதி. அநிசமிசபகதிபபதமரு இரத காரதமே மூலமெனபது ஸஞ்சிதம இவகிடகதில இன பததில்' எனபதை 'நியதரஸதயா' எனமும், 'இறைஞ்சதலில், இசையும் பேறநில, இசழாத பலலுறவில்' எனபதை 'நித்யஸா ஷிஷ்யபொமாசு' எனமும், இராகம மாறநில தனபறநில, எனபதை 'நிவ்யுஷிஷ்யபொமாசு' எனமும், 'தகவோககததில்' எனபதை 'நிவ்யுஷிஷ்யபொமாசு' எனமும், 'வீண விலகதில எனபதை 'சுஜாநயூரண ரொயாசு' எனமும், 'தததுவததை யுணாததுதலில் எனபதை 'ஜிஹ் பூ பூலிஜிஹ் பூலி' எனமும், 'தனமையாகதில்' என பதை 'சுஜாநயூரண ரொயாசு' எனமும், 'அநிசமிசபகதி' தருளியிருக்கிறா அனபாககே' இதயாதி மேஷம் 'சுஜாநயூரண' இதயாதி மிருதியினால் ஸஞ்சிபபிசகப்படுகிறது ஆக இதயாதி 'தேவதைவைய மேஸலவே ஆசாரயனை உபஸனம் செய்யவேணா மும்' என்றாதகமுள்ள ஸருகி வாக்யதனை காதபாயம பஜா களி பாழுவாரால் அனுஷ்டானகதினாலும் பரபகருபததினாலும் வயகதமாககப்பட்டது எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அனபாககே' எனபதற்கு இவகிதமான உபகாரகளைப் பகதாளுக்காகச் செயலவே என்று தாதபாயம அவதரிக்கும் ஆயனநிறக' என பதினும் 'வாரிசுராய ஸாபதிநாடி' எனபதே ஆய தாரததின் முக்ய பரயோஜனம், துஷ்ருகவிநாஸாதிகா நடு வில் மேரும அவாசதர பரயோஜனம் எனபது தெரிவிக்கப்படு கிறது 'அருமறைகள் தமிழ்சேயதான எனபதற்கு 'வெஜாநாடி ஸூலாஷாவவாஷ உஷயாசு' எனபதால் 'வெஜாநாடி' என பிறபடியே 'தமிழ் எனகிற பதகதை 'மறைகள்' எனபதோடு அவயிகதாக்கொண்டு தரமிடவேகாதகதை பரவசனம் செய தவரான என்று தாதபாயம் அனபாககே ஒருவராலுமறிய

முடியாத வேதாக்கங்களைக் கமிழ் பரஷையாக பரவசனம் செய்வார் என்றும் எதிர்ப்பாட்டாய்வுமாய் 'வேதாபிஷேகங்களில்' 'பன்னிர வாராஜகோஸகம்' வலவ-கருகு சீயிகரிகரஸான ஊர்வெட்டி' ஸந்த-விரதாராட்டிபுட எனதியா கமமா தேயே அந்நிசெய்யப்பட்டது இடகனுஸரீதயம் 'தாளே கோண்டு' என்கிற இடத்தில் அவதாரணத்தினால் (ஏகாரத்தினால்) பகவானை அநாதரித்து ஆழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தபடி சொல்லப்படுகிறது 'துன்பற்ற' எனப்பதற்கு பரம விபரலம்பாதிதோஷங்களொன்றமில்லாகவரான என்றாகதம், இததால் இவருடைய ஆபதகமகவம் (மிகவும் விசுவாஸம் செய்யக்கூடிய தன்மை) தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதிரியின் கிரவாஹம் பாகவத பகதியுண்டாவதற்கு விரோதியான பாபங்களற்ற என்று ஸ்ரீஸாரபாகாசிகைபின் கிரவாஹம் புருஷாரதகங்களில் பரமபாவத்தை விட்டு சரம்பாவத்தில் நிலைநின்றவராகையினாலே வாய்மையுடைய மாயிப்பது சொல்லப்பட்ட 'கூடவம்' என்னும் பகத்திற்குப் பாகாபூகரான என்று ஸ்ரீஸார ஸங்காஹத்தின் கிரவாஹம் [அகாவது-கேவலபகவதபகதியோடு நிறகாமல பாகவதபகதிபாயதம் சென்றவராகையினாலே 'கூடவம்' என்று சொல்லப்பட்டது என்று தரம்பாபம்] 'ஸிங்கிஷ்டவகி வா' 'உக்' வாராபாட்டிபுட வலவ-கருகு ஸந்தபொருது திசு வரிவய-பாராஜகோஸகம்' எனப்படிப்பை பகவதத்திலே ஸந்தயத்தினாலுண்டாகும் துக்கமில்லாதவரான, அகாவது 'துன்பு' எனப்பது துன்பம் என்கிற பகத்தின் பாயாயமாகையினால் துக்கம் என்கிற அரதகதகம் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் கிரவாஹம் ஆயன நிறக' எனப்பதினால் என்னப்பனில் நண்ணி' எனப்பதினாததம் ஸஞ்சிதம் 'தோனறக காட்டும்' எனப்பதற்குத் தன்னுடைய அனுஷ்டானத்தில் மாக திரம பாயவாயோகே காரகரூபமாய் வெளியிட்டபடியினால் பின் புள்ள ஸகலகாலவாதங்களும் அறியுபபடி பாகாஸமாகக் காட்டப்பட்ட என்றாததம் 'தோலவழி' எனப்பதினால் இது கேவலம் மதாரகவிகை தன்னுடைய ரூபமுலமாகச் செய்ததுமாதிரிமன

‘வாலிஷ்டஃ க்ஷத்ருவஸூஸு வுண்ணீகஸு வுண்ணுகுஸு | சுவாயுவுதயா உகஸா தஸுதாஹாயுவாநு

திகிக் ஸுருதிஸித்தமாய, அதினாககஞக உபபநுமணமபணண வரக ஸ்ரீமகராமாயணத்தில் ஸ்ரீசகநுகுழவாணுடைய வருக காரதமுககதாஸில பரககபபேசபபட்ட மாகசும எனபது தெரி விக்கப்படுகிறது ‘தொலவழியே நலவழிகள்’ எனபதினால் இரகச குருபஜனகதைத கவிரப பகதிபரபகயா திராஸுக்கு வேறு மாகச மிலை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இக்கால பகதிபர பத்திகளாகிற மேகூஸாதனவகன குருபகதியைத கவிர வேறு மாகசகாரகாததாலே யதாவதகாக முடிவுபெறுது, காயகரமு மாகது எனபது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதினியில வயாசயாதம மேகூஸாபாயங்களில் ஏகாவதொன்றை பலஸம் பிக்கவேண்டுமென்று டரயதனம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுர கவி தோனறககாடமி ஆசாரயாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படு வது (அகாவது- பரவாதிக்கப்படுவது) ஆசாரயாபிமான நிஷ டையே பகதிபரபத்திகள்செய்யும் பலகதைக கொடுக்கும் எனகிற முண்டோஜனையில் பககயாதிஸாபயமும், இந்த யோஜனையில் அவை களைக காட்டிலும் உதகாஷ்டம விததிகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபி கையின் கிரவாஹம் முன ஆசாரயபரமபரையிலே உபதேஸபரம பரையாய வந்தபடியினால், ஆசாரயாசனினிலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரபகதியாகிற ஆசாரயிஷ்டையே மஹாவிஸுவாஸமுடையவாக னுக்கு நல்லமாகசம் எனபது ஸ்ரீஸாரபரகாசிகை ஸ்ரீஸாரவிவர னிகளின் கிரவாஹம் புருஷாரததகாஷ்டாபூதமான ஆசாரயஸது தியில பரவருததானதுகொண்டு இவருக்கு ‘மதுரகவி’ பென்று திருமாமாயிறது ஆகையினால் தேரில் பகவதாஸரயணகதைவிட ஆசாரயஸமாசரயணம் பகவானுடைய பரீதயத்சயததிருச காரணம் எனபது இதினாலேயே கயோதிகம என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாரஜஞஸமயமாகிற பரமாணதகைக காட்டி ஸுருதியாகிற பரமாணகதைத திருஅள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு உபாஸகராய வபநதிவாக்கியத்தை உபாஸகரித்தருளுகிறா— ‘வாலிஷ்டஃ’ எனருடம்படு அனமகரீட உககாதகமவ அருளிச்செய்யப்படுகிற குருபகதிக்கு பரதான உபகாரகாரண ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாடத் தனித்தொரு மகனாசரணம்

கில நாரதமஹாஷியை ஸந்திக்குரபடி ரோகதது இவன் தன்
 னுடைய வழக்க பாகாரம் அவரை அடிக்கக் கடிபை ஓங்கிக்
 கொண்டு அவரை ரோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது
 என்னை அடிக்கவருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று
 உனக்குக் தெரியுமா? பாபமாயிருந்தும் நடுமபாஷணத்திற்குக்
 காகச் செய்கிறாயேயாகில் நீ யாநசகாக இரூப பாபத்தைச் செய்
 கிறாயோ அவர்கா இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை ஏற்றுக்
 கொள்ளுவார்களா என்றறிந்துவா நான் அதுவநாயில் இங்கேயே
 இருக்கிறேன் நீ திருமபிவந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்'
 என்று சொல்ல இவனுக்குப் பாகவீதாதகமராகிப் அவருடைய
 தாபனத்தினால் கொஞ்சம் ஐஞானம் உண்டாக் வீட்டிறஞ்சு
 சென்று பாயாதிக்கோப பாபத்தில் பங்கு பெறுவீர்களா என்று
 கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரகரிடம்
 திருமபிவந்து 'நான் இதுவரையும் தெரியாமல் அநீனம் பாபங்
 களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து கப்புவதற்கு உபாயம்
 ஒன்று சொல்லவேண்டிம்' என்று பராகதிக்க, காணாநிதியான
 அவர் இவனுக்கு உபதேசராதிகளைச் செய்து உபாயாநுஷ்டானம்
 பண்ணி மோகதகையடையும்படி செய்தார் என்று இவனுடைய
 சரித்திரம் உபதேசரபரமபரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது
 'கஷ்டகுலாஸம்' என்னும் பகவதிறகு கூத்திரியாசனாநா
 அகமன் என்றாததம் இவன் ராஜாவாயிருக்கிறபோதிலும் இவ
 னுடைய நடத்தைப் பிச்சினால் இவனுடைய பந்துக்கள் பரஷ்டன்
 என்று தள்ளிவிட இவன் காட்டில் வநபவர்களை ஸ்மியஸித்து
 அகனால் ஜீவிக்குமபடி ரோகதது புண்டரீக வந்தகாந்தம்
 ஸ்ரீபாதமோததர புராணத்தில் ஆறாவது பாகத்தில் எண்பத
 தோராவது அகயாயகதிலும், இதிறாஸ ஸமுச்சயத்தில் முப்பத
 திரண்டாவது அதயாயகதிலும் அடியில் ஸககாஹிக்கப்பட்ருக
 கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புண்டரீகன் எண்பவர்
 ஒரு தனிகனான பராமமணன் வேகாதயபனம் முதலியவைகளை
 யகாகரமம் செய்து தாமாநுஷ்டானத்தில் நிக்ஷிணிநிருதார
 மாதாபிகாககளுடைய ஸமுநுஷ்டைகளை யகாஸாஸதிரம் நடத்திப்
 போந்து தீர்த்தாரத்திரைக்குப் புறப்பட்டார் அநீனம் புண்ய
 கேகதிரங்குகளில் வஸித்து ஸகல பரபவர்களையும் போக்கித்துக்
 கொண்டு பகதியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் ஆகிலும் பக

வுககு சூவாயுவுவம்ஸம் மஹவானளவும செல்லசுதாவ
 ஸிககவேணுமெனரோதபபட்டது 1

வக ஸாக்ஷாதகாரம் ஏற்படவில்லை இப்படி இருக்குப்பொழுது
 ஒரு ஸமயத்தில் ராத ஸாம்கம் இவருக்கு நேரத்தி ராதா
 திருவட்டாக்கரத்தின் பெருநாயைப் பரக்க நிறுத்தது, அதை
 இவருக்கு உபதேசிக்கது, அதில் நிஷ்டையை அடையவராயிருந்
 துமபடி நியமிக இவரும் அப்படியே அதில் நிஷ்டையையுடை
 யவராய அதினு பகவான ஸாக்ஷாதகரித்து மோக்ஷதையடை
 கார — என்று இந்த இரண்டு வநகதாந்தங்களினாலும்
 உககுநஷ்ட புண்யம், பசுதி முதலியவைகா மாதிரிம மோக்ஷ
 ஸாததமாதாது பரபலமான பரபங்கனம் கடன்கலாகது எனபது
 தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று 'சூவாயுவுததையே எனநிற
 இடத்தில் ஏகாததிரகு காதபாயம் 'வவபுருக்கும்' எனப
 தற்கு புண்யசாஸிகளுக்கும், பாபிகளுக்கும் என்று காதபாயம்
 'அறுதியிட்டார்கள்' எனபதற்கு சிவசயிததாரகள் எனநாததம்
 இந்த வசனத்தினு ஆசாரயனை அடையவேண்டுமெனபது
 ஏற்பட்ட பாவிடம் 'ஸ' ராகதி 'மூஸுலு' தஜூஸுலு' என
 நறகுளிர செய்கிருக்கிறபடியே ஆசாரயனுஸாதானத்தின்
 ஆவஸயகை ஏற்படவில்லை? அப்படி ஆவஸயகை ஏற்பட
 டாலும் மறறைய பரமசாரயாதனின் அனுஸாதானம் அவஸய
 மெனபடுதறுபடவிடும்? 'தஞ்ஜாடி' என்று அரக்க
 குருபரம்பரையில் பகவான முதலாக நிரதேசிக்கத்தது ஸங்கத
 மாருமோ? எனநினைவ முதலிய ஸங்கதங்களுக்குப் பரிவாரமாக
 இதின் மூமான ஸந்நிவாகயத்தின் காதபாயத்தை அனுவதிக்க
 கிறா— 'ஜூஜூக்ஷுவுககு' என்றாமபிகது 'சூவாயுவுவம்ஸம்
 எனபதற்கு ஆசாரயபரம்பரை முழுவதும் என்றும் 'மஹவா
 னளவும செல்ல' எனபதற்கு ஸவாசாரயனிடமிருந்து ஆரம்
 பிகது பகவானவரையிலுமிடம் என்றும் காதபாயம் 'வம்ஸம்'
 எனபது இவகு பரம்பரையைச் சொல்லுகிறது 'ஒதபட்டது'
 எனபதற்கு இந்த அரக்கம் ஸந்நிவிலி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

1 'தலிஃ வஸுவஸுவஹ ஜாவாயு விதரம் மூ
பகவானுடைய ரும்' என்றும், 2 'ஜோவூவிநு
பாதமாசாயதவம் ஹோகாதாம் மூஸூதூராய
ஹோ மூஸூஃ' என்றும், 3 'சுவதேவ வஸூஸூ

என்று காதபாயம் இவ்வு ஸ்ருதிவாக்யத்தை உதாஹரிதகரு
ளாததின கருத்து இக்கிரகம் ஸிபிஸூ-ஹி நரதி வயதயாஸமில்லா
மல ஸகலருக்கும் உபஜீவயமாகவேனுமென்கிற கிருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸம்பரதாயஸகாதகளுக்கும் பகவான் பரமாசாயன
என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுமுகபரஹமாமுதலாக வரும்
ஸம்பரதாயநிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசாயனானவன்?
இப்பொழுதுள்ள நமக்குப் பகவான் பரமாசாயனாவதெப்படி?
இப்பொழுது மஹாஷபஜாநிபிஷ்டருக்கும் ராமுடைய ஆசாரயாகா
நரதபராஸாரதிகளைப்போலப் பஜனீயாகனோ? அவர்கள் பகதி
முதலிய குணங்களினால் சிறந்தவர்களாகையினாலும், பகவானு
டைய அம்ஸாவதாரமென்று பரஸித்தாதாராகையினாலும் பஜனீ
யர்களாயிருக்கை ஸம்பவிகக்கூடும் இத்தக காலத்திய ஆசாரயா
கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிககாதே? என்றிவை
முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பராதாநி வசனங்களினால் பகவான் ஸா
வருக்கும் பரமாசாயன என்பதேகற்பபிநிபடியினால் அவனுலே
யே பஹூவிதமரக ஸம்பரதாயம் பரவசனம் செய்யப்பட்டிருக்க
கிறதென்றும், இதற்கு முன் ராகாதிகாரிலே செய்யப்பட்டாத
பாஷணடிமக நிரஸனம் முதலிய உபகாரதிசயதகாலும், இவா
கள் பகவகவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும்,
இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜனீயதமாகவென்று ஸமரகானமருளிச
செய்கிறா 'தலிஃ' எனஹாமபிகது 'சுவதாரிததருளி'னான்'
எனலுமளவாக தலிஃ - அப்பாடிப்பட்ட தூத வஸுவஸுவ
ஹம் - அகூபூனஜைய அடைவதற்குத் தகுந்த ஸாவகாசவசனி
னாலும் பூணான சூவாயு மஹாமகித மயன் உபித
ஸம் செயகவராயும் விதரம் ககப்பனாராயும், மூஸூம்
வேகாதபயனம் செவிதவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், 'மூ

மூரூவூரெவ என்றும் 1 : மூரூரவி மதியூரவி
 ஜமதாம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வபூரோ
 கத்துக்கும வரஜாவாயுன ஸ்வெபூரன ஸ்வா
 வுநகடியிலே வெடிவங்கை கொடுத்தும், அவற
 றிறகு சுவஹாரம்பிறந்தபோது மீட்டுககொடுத்தும்,
 இவனவ்வமாத ஸாவூங்களை பூவதிப்பித்தும்,
 இவனவூதூரகளான ஸந்தூராராஸிகளை 2 : ஸ்வ
 ராமதவிஜூநாநிவ்யூதிம் யஜூரவ்யூதா? ' எனனுமபடி
 பணனி அவாகளவ்வங்களாலே ஹிதபூவதும்

ரூ எனனும பதம் ஸரமாயமாக கியோபதேஷ்டாவையும்,
 'சூவாயு தனூர பகர பரமகிக்யோபதேஷ்டாவையும்
 சொல்லுகிறது சுவிறுநொகாநாம் எஸூர லோகங்களுக்கும்,
 மூரூஃ - ஆசாரயுக்ய, நாராயணஃ ராயணன ஜாவி
 எனரும மூரூஃ ஆசாரயன, இவகு 'சுவிறு எனபதிலு
 தன ஸரமாயததைச சேராதவாசனம் சேராதவாகனம் ஸந்த
 மயூரபபிதிபுரூ சுவரெவ - லீரே, வஸூரூ பரதவர,
 சுவரெவ 151 மூரூஃ - ஆசாரயனம் ஜமதாம் மீட்டுக
 சருகரு, மூரூஃ ஆசாரயனசுயம், மதிஃ அடையவேண
 டுப ஸ்வபூவாகும் சுவமி ஆகிர : வரஜாவாயுன '
 எனபகமகு இவா தாமி ஸ்ரீமத ஸம்பரகம்ப பரிசுத்தியில
 அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ' இவ்நொருவனமே கனககொரு
 சூவாயுநி : 151 வரஜாவாயுன தனாககும் அடியிலே
 முசுண்டே அகரவது ஆரம்பகதிலே, 'சுவஹாரம்பிறந்த
 போது' 151 இவ ஆடந்தே மதுண்டபாதிகளினால் என்று
 சேராததுகளொளையும் இவரு பகவான ஜனாரததைக கொடுத்தது
 எனகு விதம்- (1) தானே தேரில உபதேசம் செயதது, (2) சில
 பூரகளை சகதியினால் அதிகஷ்டானம் செய்து உபதேசம்செய்கது,
 (3) தான சிவமிதது உபதேசம் செய்யும்படி சிலரைக தூண்டி
 னது, (4) உபதேசம் இல்லாமல் தேவலம் அனுசரணமிசேஷத
 தினால் ஜனாரததை உண்டாக்கினது அதில பரமமா முதரிய

வெளிநின்று தகவஹிதங்களை ஓகாஸிப்பித்தும், தானருளிச்செய்த வடிவங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீலீஷார் முதலான ஜோதாயிகரையிட்டு முதலிப்பித்தும், 1 'வணநாசுலு சுரதலு வது' நாராயண: ஸ்யம்' என்கிற படியே அடியிலே தானருளிச் செய்த ஹவஹாஸ்யத்தை 'ஹவஹெண: சுக்ருயெவெவெஸுஸு-உவெஸு சுரதலுசுக்ருணெ: | சுவபுநீயஸு வெவஸு நிகுயு-உவெ: ஸுகபுலு || ஸாக்ரதம் வியிரிஸாராய மீதஸு'

ருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லுபவொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக் கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசாரம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட காதலம் 'தானே வெளி நின்று எப்பொழுது வயாஸாதி களைப்போன்ற ஜீவர்களை அநிலாநாமம் செய்யாமல் காண ஸாக்ரதமாக அவதாரம் செய்து நின்று என்றாததம் முதலிப்பித்தும்-இதுவே வாஸதவாரதமென்று அவரான சொல்லும் படி செய்வித்தும், அதாவது கீதோபதேசம் யுத்தத்தில் உகஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாகதிரம் ஏற்பட்டதாகையினால் அந்நபரம், கதவாரததபதேசபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டு அதுவே ஸாஸதாராததம் என்று சிறுபித்தம் என்று காதபாயம் அகாவது- யுத்தத்திற்குப் பிறகு தாமபுகதிரா பீஷ்மரிடம் காமங்களை ஸாவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான ஸ்ரீகேதயில் உபதேஸித்தருளின காமயோகஜ்ஞானயோக பகதிரீயாகாதிகளையே மறுபடியும் ததவாரகதங்கள் என்று உபதேஸித்தபடியினால் பீஷ்ம பகவானுபதேஸித்ததைமீய ஸமவதித்தார எனபதேதற்படுகிறது இததால பௌத்தாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது அப்படிப் பெரியோர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமையால் ததவாரகதமென்கிறது ஏற்படுகிறது சுரதலு எல்லா, வணநாசுலு பாஞ்சாரஹஸாகாதகிறதும், நாராயண: நாராயண ஸ்யம் காண, வணநா உபதேச ஸாக்ரதவா சுரதலுசுக்ருணெ: - செப்பப்பட்ட ஸாக்ரத நாராயணங்களைப்பாடிவாடி, ஸுகபுலு உகங்கள் கங்கா

கஷ்டுணைந ய: | ஸாவரஸு யாமஸூனெ ஸூன
கஸ்யாமஸு வ ' எனகிறபடியே சுவஸரங்களிலே
சூவிஷ்ணுரிததும 1 'வதிவெபூதநெஷு ஸதிதெஷு
தெஷு தெஷு கருௌ பூஸு: | சுதூபூவிஸு கார்

பாஸாரமதாபகஸரி, நித்யுயுமெஹ: - எப்பொழுதும்
நுகிறவாசனாது, பூரணமெண: - பரமமனாகளின
தும க்ஷத்ரிதெய: - கூத்திரியாசனினாலு, வெவெஸு: -
பாஸாசனினாலு, ய: எத (ஸாகவகஸாஸதரம) ஸாவர
ஸு யாமஸு தவாபாயுகதினுடைய, சுனெ - முடிவிலும்,
கஸ்யாமஸு கஸ்யுகதினுடைய, சூனெ வ ஆரம்பத்தி
து வஸுகஷ்டுணைந ஸகாஷணனா ஸீத: - சொல்லப
பட்டத (அப்படிப்பட்ட) ஸாகவதம் விபிராஸூய -
பாஞ்சராதரஸாகரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியை யடைந்து,
சுவஸூயஸு - பூசை செய்கிற தருகவா, வெவஸு - ஸேவிக
கக தருகவா சுவஸரங்களிலே - பரமசம செய்பவனடிய
யுடையவசனிலே, சூவிஷ்ணுரிததும - பரமசம செய்றும் இங்கு
'ஸீத:' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸகாஷணனா சொல்லப
பட்டது என்றாததமாகினால், அவராலேயே முதலிலேயே
பாஞ்சராதரஸாகரம் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல
லாமபடி இருந்ததேபாதினும், திருநாராயணீயத்தில் உபரிசாவஸு
வின சரித்திரம் சொல்லும்பொழுது பாஞ்சராதிரஸாகர
ணவடானவகளைப் பரக்க கிருபிகது, அந்த உபரிசாவஸுவிறகுப
பிண்பு, அந்தஸாஸதரமமறைத்துவிடப்போகிறதென்று சொல்லி
யிருப்பதினால், கருகயுகத்தில் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வந்த
ஸாஸதரமே பிறகு ஸகாஷணனா வெளியிடப்பட்டது என்று
அறப்புகிறதென்று கிருஷ்ணாமபநி 'சூவிஷ்ணுரிததும' என
பருஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது பூஸு: - ஸாவஸுகதனா,
சுவஸுத: பகவான, கருௌ - கஸ்யுகத்தில், வதிவெபூத
நெஷு முனாது: பிறக்கிருக்கிற, ஸதிதெஷு - பரானி
களிடங்களில், அதாவது ஜீவாக்னிதங்களில், அனநிகதே 'கடல

வஜ்ஜீமான் தண்ணீராக ஆமிமுமாபபோலே வெஷா
 யூவகளில் வேண்டும் வாரதகாஸததை வவபுருக
 குமயிகுரிக்கலான ஹாஷெயாலே ஸம்முஹிததுக்
 காடடியும் இப்படித்தான புவதிபிதத வத்யத
 துக்கு புகடராயும் பூஜ்ஜராயுமிருந்துள்ள வா
 ணிகளாலுவரொயப வாராமைததாக 1 " வாக்ஷா
 ஹாராயணோ ஷெவஃ க்ருக்ஷா கத்யூயீம் தமூட | உதூ
 தாகரதெ நொகாநு காருணா ஹாஷுவாணிதா "

பாயம் 'புகடராயும்' என்பதற்கு பராஸாரம் பிறப்பித்த என்
 மாததம் அவர்களாகிறா ஸாக்ஷாதகாக வேகத்திற்கு அபராமாண
 யததைச சொல்லி வேதேஸவரவிதாஷ்காஸான பௌதகசாரவா
 காதிகா 'பூஜ்ஜராயும்' என்பதற்கு மறைத்துநொய நச
 கிற என்றாததம் அவர்களாகிறா வேகம் முகலியவைகளை ஒப
 புகொண்டி ஸஸவரஸவருபா கிகளுக்கு அபலாபம் பண்ணும் பசுந
 தோல போதத்துப புலிப்பாயசசல பாயகிறபடியினாலே கோமுக
 தலிபிகளென்று சொல்லப்படுகிற பாஸகாஸககாநிகா அகா
 வது— வைதிகமதஸதாபனமென்கிற வேஷகதைப பூணம் வேகங்
 களுக்கு அபராமாணயததைச சொல்லுகிறபடியினால் பாசசகா
 கள என்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கைப ஸ்ரீயாதபததில
 " ஸாக்ஷாஸுக்ஷாஷ்வாஷ்வணககவிதாந்த்யுஷ்யயா
 நெருநெருநாய வயபாக்ஷவ யுகி சுஷ்ரோஸவ அவி
 விஸா | வஹீயஃ க்ஷாஷிதாவி நுச்சிரிஹ வஹுபா
 ஜாயபாநெக மொஷா காரெக காரெஹி டுஷா சுஷ்மர்சித
 ரத்யுக்ஷதா ரக்ஷதாக்காட எனமநுநிசசெய்யப்பட்டிருக்க
 ஷெவஃ-கவனும், நாராயணஃ நாராயண, நுநு 'விவக்'
 என்ற காதலின் அரதகங்களாகிய ஐயேகவேண்டும் என்கிற
 இசை, காதி, லீலை முகலிய அரதகங்கள் அபிப்பிரகங்குள்
 வாக்ஷாஸ - நோக கத்யூயீம்-நுஷ்டாபாய, தமூம்
 ஸாரததை, க்ருக்ஷா - செயதுகொண்டு அங்கீகரித்துநொண்டி
 எனப்படி காருணாஸு சுருக்மயினு ஸாஷுவாணிதா
 ஸாலதமாயிப வக்யினுல், உதூநு - முழுநிருகநிற, நொ

எனறும் 1 'பீதகவாடைப் பிரானா பிரமகுருவாசி
வநது' எனறும் சொல்லுகிறபடியே சுமவூ வெவ்வித

காறு ஜங்கி 'வெவ்வித கம இடது பீதகவாடை நகரம் ஜங்கி
கிளா உபலக்ஷிதமது உலாநதெ ம கருகிடுக ரா இவகு 'வா
காசி' எனபதினால் ஜீவாதமாககிளா தவாரமாகக கொண்டலலா
மல நேராகிவ எனபதிதற்படுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபிகையில
வயாச்யாதம் உவரொயம் கடவா, அகாலம்- இவகு ஸவ
சோசம், பீதகவாடை - பீதக பகவதா திகதுககொண்டி
ருகிற, பிரானா - உடகாசுனான் பசவான் இதமது 'வீதவா
லா ஜமபூதி' எனகிறபடியேபுருஷோத்தமகவசிஹமாயும், ஸா
வேஸஸாதவசிஹமாயுமிருகிற பீதாமபாததைக கரிததுககொண
டிருகிற ஸாவேஸஸான என்று அரககம் இவகு பீதாமபா
மறறைய சவகசகரா இஸாவேஸஸாதவசிஹமகளுகரும் உபலக்ஷணம்
'ஸவூசுமபாவாணி' வீதவாஸா ஜமபூதி' என்றலலவா
சோததுச சொல்லப்படடிருகிறது அப்படி ஸாவேஸஸாதவசிஹ
நவகிளாகாட்டியும் தன்னுடை பாவாதவதைககொண்டுதிருதக
வொனனாக சேசனாட்டிய பிரமகுருவாசி வநது திருத
துமபடியாயிறு என்று ஆசாரயாகுளின உபகாராசியம் சொல்
லப்பட்டகாகிறது செயதகி' எனகிற பாட்டு இவகு அனுஸா
கையம் பிரமகுருவாசி வநது பரமபாபி நஸஞ்செய்யும்
ஆசாரயாகுளின அவகரிதர, 'சுமவூ வெவ்விதமான ஷெ
ஸத்திலே எனபதினால் "கருள ஜமபூதி' விஷ்ணும் ஸவூ
ஸவூசுமபாவாணி நாவூய்ஷுணி வெட்டுதாய வாஷுஷுணா
வஹதா ஜமபூதி' என்ற பாவகதி, கவிபுசகதி பாகவதா
கள இடைபபதரிது என்று சொல்லப்பட்டடிருகிறபடியினால், அப
படிப பாஷண்டிகளினால் நிறைநக தேஸத்தில் பகவான் அவதரித
கானஎனபதும், ஸதவேதகராகளான ஆசாரயாகுள அவதரிததா
கள எனபதும் விசேரதியாகோ எனகிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்பட
டதாகிறது எப்படியெனனி? அகஸதியா முதலிய மஹாஷிக
ளினால் பரிஹரிக்கப்பட்ட தேஸம் கவிபுசகதிமுண்டு என்று

மான ஷெஸுத்திலே கூடுதலாகக் காவலுடையதாலே
அவதரித்தருளினான் இதைக் கணிசித்து 1 “கருள
வரும் ஹிஷுனி நாராயணவாராயணா? | கவிதவித
ஹாலா மா ஸ்ரீஷேஷம் வ ஹ்னிஸா? || தா உவணீபுமபீ

பரமானகனில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் கீழ்க்கூறிய வசனம்
பெருமாதும் அப்படி இருக்கும் என்கிற அபிப்பிராயத்தை
உடையது ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் பகவானும்
ஆசாரானும் அவதரிப்பது உபநாம என்று தாதபாயம் ‘ஷெஸி
காவலுடையதாலே யவதரித்தருளினான்’ எனப்பதற்கு
பகவானே ஆசாராயுபமரக் அவதரித்தருளினபடியினால் இவ்வா
சாராயபகதி ராமகருஷ்ணையவகாரிகளைக் குறித்துப் பண்ணும்
பகதியைப்போல பகவதபகதிருபமாயும் ஆகும் என்று தாதபாயம்
அப்படியே ஸ்ரீஸுத்தாஷணியில் அலைபகம்கபங்கமென்கிற அறு
பதகைக்காவது ஸாதகன் “சுஷிமதூஷம் சுநகைமரூபாபீ
தாரீயாவதாரமெவா உதி வுராரணபூலிஷ்ட | தெந தெ
ஷாம் பூகிஷ்டாபூநாஷிசம் ராசிகூஷ்டாஷிஷபவஷவதாராரணாபீ
வெதி மதூபூகிஷ்டாஸாஷ்டாநுஸாரெண கிணெட்டவ்யு”
என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஷெஸிகாவலுடையதாலே -
ஆசாராயகர் என்கிற வயாஜத்தினாலே இப்படி ‘கூஷா
ரிகூஷியீ’ என்று பொதுவாக இருப்பதை ஆசாராயர்கள் விஷ
யமென்று நினைப்பது எப்படியென்னில் இஃதற்கு பரமானார்
தரஸம்வரக்கதை அருளிச்செய்திரு— ‘இதைக் கணி
சித்து’ என்றாமடிகது ‘இதை’ என்பதற்கு இப்படி
ஆதவாசனம் ஆசாராயகனும் அவதரித்து லோகாபகாரமசெய
யப்போகிறார்கள் என்கிற விஷயத்தை என்றும், ‘கணிசித்து’
என்பதற்குத் தபோமஹிதையினால் இனி வரப்போகிறதை அபி
பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டேனும் அதற்கு கருளவரும் -
கூடியுக்கதில்லவா, நாராயணவாராயணா? பகவானேயே
பராய பரபகவாக ஆஸாதித்திருக்கிற, 8ஹாலா மா? - மஹா
னுபாவகா, கவிசு கவிசு (மற்ற தெசங்களில்) சிறசில இடம்

யசு கருதகோலா வயவ்விதீ | காவேரீ வ உஹாலாமா
புத்தீவ உஹாததீ” என்று உஹவிபுயருளிச்செய்தான

இவ்வாவாயுகளில் ஂரஂஸுரஂநிகளபிளகை
ஆசாயபரம்பரா தாயஂநிகள இவா தாயததும்என
கீரமம் கிற ஸாஸுமும் யொம ரஹஸுமும்

சுரிதும், ஹவிஷ்ணி - அவதரிக்கப்படுகிறார்கள், ஓதிவெ
ஷு வ - தாமிடமதஸுகதில் ஹகுரிஸஃ - அதிகமாக (அவ
தரிக்கப்படுகிறார்கள்), (இது எவவிடங்களில் என்னில்) யசு
என இடத்தில், தாபுவணீபுததீ - தாமரபாணீ எனகிற
நதி இருக்கிறதோ, கருதகோலா - வையகையாறு (இருக்கிறதோ),
வயவ்விதீ - பாலாறு (இருக்கிறதோ), உஹாலாமா மிகவும்
பரபாவமுள்ள, காவேரீவ - காவேரி நதி (இருக்கிறதோ),
புத்தீவ - மேமது ஸமுகதிரதகைக குதிகதுப்போகிற, உஹா
ததீ மஹாததி இருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசாயங்களின் பரபாவத்தை யரு
ளிச்செய்து இவ்வாசாயங்களை அவரவர்கள் செயத உபகாரங்
களுடன் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமெனகிற கரமத்தை
அருளிச்செய்கிறார்— ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்றாம
பித்து இதில் விஷவகஸீஸனா, பிராட்டி, நமமாழ்வார இவா
களை விட்டு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை உபகரித்தது அருளிச்செய்திருப
பது உபபந்மாதகுமர வென்னில்? ‘சுநெக ஷெஸிகாவஷெ
ஸததாலே யவதரித்தருளிணா’ என்று கீழ பரஸதா
விகது, ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்று உபகரித்திருப்பதி
னால் பிராட்டியும் விஷவகஸீஸனரும் அப்படி அவதாரம் செயத
ருளவில்லையாககினாலும், ‘சுவிதவடிஸாவதாரமாக என்று
கீழ நமமாழ்வார பரஸதாவிசகப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்
மாதும் என்று திருவுள்ளம் அனறியகே ‘வாஷணீகளி
னால் உவரொயம் வாராமைகதாக’ என்று கீழ பரஸதா
வித்திருப்பதினால் அப்படிப்பட்ட பாஷணடிமத நிரஸனத்தில்
ஸவானுபவபரான நமமாழ்வார இதம்பரமாக அவதரித்தவரல
லாமையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ப

அருளிச்செய்தார் இவருக்கு ஸ்ரீயோநகவிகள் முத
லாக வுண்டான ஸாஸ்திர வரம்பெரியவாயும்,
திருவாய்மொழி சுவததாலும், யோமடிசெய்யிலே
தானமாகையினால் அவரை முதலில் சிகேதலிகதிருப்பது
உபபந்தமாகும். இவ் வரம்பெரியவாயும் இவ் வரம்பெரிய
தகவம் என்கிற ஸாஸ்திரமும், இவ் வரம்பெரியவாயும்
ஆசாரவாக செயதருளிய உபகாரங்களை அனுஸந்தானம் செய
யும் பரகாரம் தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே மேலும் அவரவா
கள் கார்த்தத்தை சிகேதலிகதிருப்பதற்கு பரமயோஜனம் கண்டு
கொள்வது ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு முன் ஸம்பரதாய பர
வாததகர்களை அருளிச்செய்யவாகற்குக் காரணமென்ன? நம்
மாமாவா ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஆசாரவானா என்னில் இவா
கள் இருவருடைய காலமும் வெகுநூற்றாண்டுகளாக இருந்த
முண்டையதாகாதே? என்கிற ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாசம்ருளிச்
செய்தார்— ‘இவருக்கு ஸம்பரதாய உபகாரங்களை
யோ முதலாகவுண்டான ஸாஸ்திர வரம்பெரியவாயும்
வாயும்’ எனப்பற்றி மதுரங்கா வஸதகில் அவதரித்தவ
ரான பரமகுருதாஸரிடக்கிலிருந்து ‘கண்ணிறுண் சிறுத
காமபு’ என்கிற பரபந்தத்தை உபதேசிக்கப்பெறுகையால்
அந்தப் பரமகுருதாஸருக்கு பிதருபிகாமஹாதி காமகதினால்
மதுரங்கிலும் அவருக்கு ஆசாரவான ஸம்பாமாவாரும் ஆசார
வானா என்று காப்பாயம் ‘திருவாய்மொழி சுவததா
வாயும்’ எனப்பற்றி இரண்டாம் பாகம் என்கிற சாக்ரதசக
தினால் இந்த ஸம்பரதாயத்திற்கு உபகாரம் செயதருளினபடியின
லும் என்றாகம் இப்படி கார்த்தமுடிக் உபகாரகாரானா என்னு
மாததம் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளிடமிருந்து ‘கலிபுமாரம்முகில்
வாழ்ந்திருக்கிறார்களே’ எனப் பின்பு மயாமாவா ‘வருதகாரானா’
என்ற நன்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘யோமடிசெய்யில்
லாக்காதுதராயும்’ எனப்பற்றி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆழ
வாரைக் குறித்து தபஸஸு செய்யுமபொழுது பகவானுடைய சிய
மனத்தினால் சிதம்பரத்திலான தாம ஆவிப்பதிது ஸாவலேதார
தாரத்தகவையும் உபதேசிக்கையாலும் என்றாதகம் அப்படியே
‘காலவியக்கெழுந்தவி வரம்பெரியவாயும் ஸாஸ்திர வரம்பெரியவாயும்’

லாக்ஷ்மி தூதராயும், நமமாழ்வாரா சூர்யபுராணா
நாயகாதிதாபிள்ளை ஸ்ரீரஹுடாழ்வான ஸ்ரீரஹு
டாழ்வானபிள்ளை ஆளவந்தாரா இவரருளிச்செய்த
புராணங்கள்—சூரபுராணமும், வாரஹகிண்பு
யமும், சூதூவிலி, ஸ்ரீரஹுவிளி, ஸ்ரீவிசுவிலி என
கிற விலிபுத்தாயமும் ஸ்ரீமீதாயபுராணமும், ஸ்ரீ
புத்தாயமும் உதாஹ்ருகியும், ஆக எட்டு ஆளவந்தாரா
பிள்ளை எனஞ்சகான எனஞ்சகானபிள்ளைகள்
நாலவா இவர்களுடையருவா பிள்ளையப்பா பிள்ளை
யப்பாபிள்ளை கோழப்பா தோழப்பருககுப பெண
பிள்ளைகளிருவா நாயகாதிதா ஸ்ரீவாழ்த்தை சூர
யித்த முதலிகள்— உபயுககொண்டாரா, குருகைக
காவலப்பன நமசிவருணாகர தாஸா, ஏறு திருவுடை
யாரா திருநகண்ணமங்கை யாண்டான வானமா
தேவியாண்டான உருப்பட்டுராசகானபிள்ளை, சோ
கத்தாராழ்வான, ஆக எண்மா உபயுககொண்டாரா
ஸ்ரீவாழ்த்தை யாழ்நயித்தவர்கள் ஐவா அவர்களாகி
றா—மணக்கால் நமசி திருவல்லிககேணிப பாண
பெருமாளரையா, சேட்டலூர் செண்டலங்காரா,
ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸா, உலகப்பெருமாள் நங்கை
மணக்கால் நமசிஸ்ரீவாழ்த்தையாழ்நயித்த முதலிகள்
ஐவா அவர்களாகிறா—ஆளவந்தாரா, தெய்வத

புராணம்—பய லாக்ஷ்மி ஸ்ரீவாழ்த்தை ஸ்ரீரஹு
டாழ்வாரா தாழ்வாரா ஸ்ரீரஹுடாழ்வான ஸ்ரீரஹு
டாழ்வானபிள்ளை ஸ்ரீரஹுடாழ்வான ஸ்ரீரஹு
டாழ்வானபிள்ளை ஆளவந்தாரா இவரருளிச்செய்த
புராணங்கள்—சூரபுராணமும், வாரஹகிண்பு
யமும், சூதூவிலி, ஸ்ரீரஹுவிளி, ஸ்ரீவிசுவிலி என
கிற விலிபுத்தாயமும் ஸ்ரீமீதாயபுராணமும், ஸ்ரீ
புத்தாயமும் உதாஹ்ருகியும், ஆக எட்டு ஆளவந்தாரா
பிள்ளை எனஞ்சகான எனஞ்சகானபிள்ளைகள்
நாலவா இவர்களுடையருவா பிள்ளையப்பா பிள்ளை
யப்பாபிள்ளை கோழப்பா தோழப்பருககுப பெண
பிள்ளைகளிருவா நாயகாதிதா ஸ்ரீவாழ்த்தை சூர
யித்த முதலிகள்— உபயுககொண்டாரா, குருகைக
காவலப்பன நமசிவருணாகர தாஸா, ஏறு திருவுடை
யாரா திருநகண்ணமங்கை யாண்டான வானமா
தேவியாண்டான உருப்பட்டுராசகானபிள்ளை, சோ
கத்தாராழ்வான, ஆக எண்மா உபயுககொண்டாரா
ஸ்ரீவாழ்த்தை யாழ்நயித்தவர்கள் ஐவா அவர்களாகி
றா—மணக்கால் நமசி திருவல்லிககேணிப பாண
பெருமாளரையா, சேட்டலூர் செண்டலங்காரா,
ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸா, உலகப்பெருமாள் நங்கை
மணக்கால் நமசிஸ்ரீவாழ்த்தையாழ்நயித்த முதலிகள்
ஐவா அவர்களாகிறா—ஆளவந்தாரா, தெய்வத

துககரசு நமசி கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன,
சிவபுள்ளஞ்ஞாவுடைய பிள்ளை ஆசசி ஆளவந்
தாராஸ்ரீவாஹதை சூனயித்தவாகள பதினைவா
அவாகளாகிரா— பெரிய நமசி திருக்கோட்டியூ
நமசி, திருமாலையாடான, ஆளவந்தாராழ்வா,
திருமலை நமசி, ரசானடான தெய்வவாரியாண
டான, சிறியாணடான, திருமோகூரப்பன திரு
மோகூ நினரா, தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கை
யாளியா, பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸா, மாற
னோ நமசி ஆளகொண்டி பெரிய நமசி ஸ்ரீவாஹ
தையாணயித்தவாகள அலுவா அவாகளாகிரா—எம்
பெருமானா, மலை குனிய நினரா, ஆராய ஸ்ரீஸ்
கோபதாஸா, அனையரங்கத்தமுதனா திருவாய்குல
முடையானபடா திருக்கச்சி நமசி எம்பெருமா
னா திருக்கோட்டியூ நமசி ஸ்ரீவாஹதிலே ஈஹ

[illegible]

வ்யூஷ்டங்கள் ஸிக்ஷிததா திருமலையாண்டான ஸ்ரீ
வாஷததிலே திருவாயமொழியேதட்டா ஆளவந்தா
ராழ்வார ஸ்ரீவாஷததிலே திருவாயமொழியுமேதி
வெளாசூழ்மருளிச்செய்யும் நலவாரத்தைநருங்கேத
டருளிநா திருமலைநம்பி ஸ்ரீவாஷததிலே ஸ்ரீஜோதா
யணங்கேதடருளிநா இவரருளிச்செய்த வ்யாஸங்
கள்-ஸ்ரீஹிஷ்டம் ஜீவம் ஸாரம், வெளாஷ்டவாஸம், ஹம்,
ஸ்ரீஸீதாலாஷ்டம் சிறிய மஹிம பெரிய மஹிம ஸ்ரீ
வெளாஷ்டம் மஹிம மித்யம் ஆத ஓனபது இவா ஸ்ரீ
வாஷததி லபமுயிதத முதலிகளைத் தந்தாம ஸாஸூஷா
யப்படிருளிலே கணங்கொளவது

ஷததிலே 'அநாஸூஷா லகஷ்டகாடு அஸாயீசதா ஸாஸூஷா ஸ்ரீ
பத்ததைச சீசாததுககொண்டு அரககம் சொலலிககொள்ளவுமாம்
பெய்யே சீமீலாநாயகீநா ஸ்ரீவாஷதகை யாஸூஷா க
மிகளிகா' உகயாதிபெய்கொப்பபட்ட நபபிணா இப்பபே
பெய்யா கண்கொளவது 'நஹவ்யூஷ்டங்கள் ஸிக்ஷிததா'
என்பதற்கு முன்பு காணிகை அரககங்களைப்பரிஷகாரம் செயது
கொண்டா என்று அரககம் ஆகையினாலேயே இவரைச சீச
ஸூஷாஸூஷா அனாஸூஷா ஸ்ரீவாஷததிலே திருவாயமொழியும்
ஓதி என்பதற்கு ஆஸூஷாஸூஷா ஸ்ரீவாஷததிலே அரக
கம் செயது என்று அரககம் 'ஓதி' என்பதற்கு அதயயனம்
செயது என்றாததம் இததால இகை அதயயனகதினாலேயே கா
ணிகைவணமம் என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனாஷ்டான
மாஸ்ய ஸிஷ்டாஸாரம் காட்டப்பட்டகயிறு 'வெளாசூ
ழம்' என்பதற்கு ஸ்ரீஆளவந்தாருளிச்செய்த ஸ்ரீஸீதாலா
ஸூஷா, ஸ்ரீசுதாஸூஷா புகளியவை சொல்லப்படுகிறது
'அருளிச்செய்யும் நலவாரத்தை'காவனம் — புகளிய
கேஸருபமாய அவாஸூஷா அருளிச்செய்யப்படுகிற வாராயக
கா 'அருளிச்செய்யும்' என்று பாட்டாகாம அபிடா
முது திருவாயமொழியைக் களிச மமையை நுலாரிநாது தாது
அரககம் தந்தாம ஸாஸூஷாயப்படிகளிலே யறிந்து
கொளவது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் பின்பு
ஆசாரயபரம்பரை அநேகவிதமாக கிரிததுகிட்டபடியினால் அவர்

1. மூரூம் பூகாசயெஜீபோநு உன்து மெதுந மொ
வயெசு | சுபூகாசபூகாசாலூர் கனீயெதெ ஸம்வதா
பூகாசயபக்தி யுஷீ எனறாகவி மூரூவை
அவசயம் ரேயய ஒருவன் பூகாசரிப்பிக்கிறதுவும ஒரு
வேபாநுமெனபது வன் பூகாசரிப்பியாகொழிகிறதுவும
மூரூலுக்கியின தாரதஜூதகாடேயிறே மமவவிஷயத்

கனா எல்லாம் சிவீதரிகதால காதம் கிஸகரிதும் எனபதி
னா அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாதபாயம்

[illegible]

திறபோலே மூர்ஷிஷயத்திலும் வடுரெயான லக்ஷி
யுடையவனுக்கு கூடுவகதிதாயுங்கனெல்லாம் பூசா
ஸிக்ருமென்னுமிடம் கஞ்ஜாவாறு ஸூத்ரிதரினும்
வஜ்ஜயாழி வுத்தாணவமளிவ / பூவலிபட இவ்வனல்லா
காரக்கு இப்படி ஜோதவலவத்துண்டாநாகென்னு
மிடம் ஸிஷ்டாநுடைய ஜோத தாரதஜோததாலே

மாத உதாஸார்ஜாநாதிரா- ஹமவலிஷயத்தில' தனநாம
பிதது 'சடஸ்ருதிடாவது எவனுக்குக் கைவலையினிடத்தில்
(பகதி இருக்கிறதோ) பபடி ஆசாரயனிடத்திலும் (இருக்கிற
தோ) அதை மஹாகமாவுக்கே உபேகஸிங்கப்பட்ட அதததங்கள்
பரகாஸிக்கின்றன' எனநாகதமுள்ள வாக்யம் ஜாஸாறு' சந
தியாவது— ஆசாரயனிடத்திலிருந்து அநியாயபட்ட விதையலே
ஸாதுதமகவகதை அடையா' என்று அததமுள்ள வாக்யம்
ஜாஸாறு' எனநாம பிதது 'சூழிஸபகவிநா ஸலே
தாஸவகரம் சாரீகாசயம் முதலிய உபேகங்களுக்கள சோததுக
கொள்ளப்படுகின்றன அனாபாஸா— ஆசாரயனையுடைய புந
ஷ்ண பரஹமகதை ஸிஷ்டு' எனநாகதமுள்ள வாக்யம் முத
லிபவையா 'ஸஜ்யவுத்தாணவ ராஜகே' 'பூவலிபடஸா
ராஜ் பூதவாறு' என்று சொல்லுகிறதற்குப் பபடி ஆசாரய
னிய வயாஸுருடைய அனுக்ரஹத்தினால் திவ்யகருஷ்டி கிடைத்த
சரிததிரம் அபிபிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது இதை அத
தத்தை வயதிரேகத கினுலுப(எகாண்டயாலும்)ஸமரக திககருரு
கே 1/2 'இவ்வனல்லாதாரக்கு' என 1/2 பபடி 1/2 'இவ்வனல்
லாதாரக்கு - 1/2 ஸிஷ்டாநுடைய (அகேசமாத) பபடி
இவ்வாதாரபு 'நண்ணுகொளவது' தனபகமகுழுவே ஆசார
யனிடத்தில் காலக்ஷபா கிகளசெய்த ஸமபுத்தியுள்ள ஸிஷ்யாநுத
குள் ஜனானத்திலேதாரகமயம் காணப்படுகிறபடியினாலும் அதற்கு
வேறு காரணமில்லாமையினாலும், அது குருபரமியின் தாரதம
யத்தினாலே வரக்கென்று வஜ்ஜிகதுககொள்ளவேண்டும் எனநாக
தம் இவ்வு 'உஜ்ஜம் யதெதந மொவயெசு' எனவது உபபக
மாகுமே' குருதிசாரான ஸிஷ்யாஸங்கு அநததககளை உப

கண்டுமொளவது மிகவும் மூணாடிகரான சிஷ்யா
களுக்கும் கடுக ஊழாத்தவிஷயங்களை புகாசரிப்பியா
தார்க்கு நிரெஷு குலையாதென்னுமிடம் ரெஷூழி
வூதாணங்களிலே பூவலிகம் பெற்றது மூணாமாக
உவசெயித்தால், 1 சிஷ்யவாவா மூரொரவி' என
தையாலே சூவாயுனு கு நிரெஷு குலையுமபடியா
மென்னுமிடம் வருவது விவாரியாதே ஊனுக்கு
உவசெயித்துத் தானும் ஸ்ரீஷூவிநெஷுயை பற்றந்து

தெரிசுகாவிட்டா 'வாசூஷூராதூவிஜாநம் எனவிலை முத
லிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேசரிபாதவனை ஜனான பலன
என்று நினைத்திருக்கிறசமகம் மிராகமாதாதே? வெண்ணில
அதற்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறா— மிகவும்' என்றாரம்
பிசுந 'ரெஷூ' மூரதாரபாயது— மூரதாதி எனனும்
ஒரு ராஜா ஹபஸங்கனின் மாரகைகைகடிகட்டு ரைகவா என
கிற பரஹமசிஷ்டரிடத்கில பரஹமபிதையை உபதேசமசெய்து
கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பகதுகளில் பாதி
பாகத்தை ஆசாரயனுக்குத் தனிணையாக எடுக்கக்கொண்டு போன
பொழுது உபதேசரிபாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸாவஸவத
கையும் ஸமாப்பிதகபொழுது அவைகளை பாதிகாஹியாமலே
உபதேசரித்த வருதகாசம் சாரீதாசங்கில (4- 2- 5) சொல்லப
பட்டிருப்பது 'சூழி ஸபககதிகூல உபதேசஸ்வருதகாத
மும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது அகாவது— அநேகவருஷகாலம்
காத்நிருக்குமபடி செய்து அவனுடைய பொறுமை முதலிய குணங
களை அறிந்து, பிறகு சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்தாரென
பது 'பெற்றது மூணாமாக' எனபதற்குத் தனக்குத்
கிடைத்த சிஷ்யனை எல்லாக் குணங்களை யுமுடையவனாக நினைத்து
என்றாதகம் அனதிகதே சிஷ்யனைத்தான பெற்றதே தனக்குத்
காஷாஹம் என்று நினைத்து என்று தாதபாயமாகவுமாம் சிஷ்ய
வாவம் மூரொரவி-சிஷ்ய ஹபாய பாய குருவையும் செ
ருய வருவது விவாரியாதே- மூல வரப்பெற்ற பலகதை

தன சரிஷ்யனான நாரதமவானையிட்டு வலவெழுந்தான உணராததிவிக்கவேண்டுமபடி யிருந்தத உதாபித்தவன பகவதிலே கணங்கொளவது இப்படி 'சுபகாஸபு காஸாஸாடி' எனகிற இரணமிகும 'கூததாலே வலவ டாயாஷ்' எனகிற வறுவகளை ளளவிகுத்தாலும் பூரணவ விகியாலும் கூததாலே உதாபரித்த

அனுஸந்திசுமத 'கூத'னுக்கு உபதேசித்தது தனபதின பரமமா, இரதான தனக்கு சரிஷ்யனாக கிடைத்ததையே விசேஷ மாக நினைத்து அவனுக்கு சரிஷ்யனாகப் பொருந்தியிருக்கிறதா என்று பாக்காமல் உபதேசித்ததா என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'சுபகாஸபு காஸாஸாடி' தனபதின உதாபரித்தது, பர காஸம் இவைகள் இரணமும் ஐஞ்சகிஷ்டைகள் குறைவதற்குக் காரணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்க அபரகாஸத்தினால் ஐஞ்சகம் குறையுமென்றும், பரகாஸத்தினால் கிஷ்டை குறையுமென்றும் தனித்துப் பிரித்து அரவயம் சொன்னது ஸங்கதமாகுமோ? இங் கேதரையாக தவரவஸமாஸமானையினால் இவைஇரணமும் சேர்த்து இரணி பலகதிற்கும் ஸாதனம் என்று ஏற்படும் ஆகையினால் அபரகாஸத்தினாலாவது பரகாஸத்தினாலாவது தனியாக ஒரு பரதயவாயம் சேரிடாது எனகிற ஸங்கதங்குப் பரிநாரம் அரு ள்சிவசபயிதா— 'இப்படி' 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

விததினை இரண்டிலும் இரண்டு வறும் சுவயிதநா
லும் வாகுசத்தில் வரும வர்னொயமிலலை ஆகையால்
வவபுவவெல்லையிலும் மூன்றுதீயின் வரீவாஹமாக
மூன்றுவ வாகுசரிபபிதகவும உறாநதூதலுமான்
மாணிகச செப்புப்பொலியிருக்கிற திருநூததினு
டைய சீரடையும தன மிவெல்லும குலயாமைதகாகச

உருபம் உள் ராநாகு இரண்டிலும் (கடா

திரு உததராககத்தில் இருக்கும் கலாதவ ஸமாஸவரளினு
டைய ஸவாஸயகதை அனுஸரித்து அபராஸகதிறகும் இரண்டு
பலம், பாகாசகதிறகும இரண்டிலும் எனது தாதபாயம் சொன்ன
போதிலும் வாகுசங்களில் அவயததிறகு விரோதமில்லை எனறாத
தம் இதகா 3 கீழ் ஆகியபிககப்பட்டதைப்போல் அபரகாசபாகா
சவகை இவை இரண்டுமே சொந்த இரண்டு அநிஷ்டபலவகாநதருக
காரணமானகையு 3 அபரகாஸம் மாகாதகினுலையாவது பாகாஸம்
மாகதிரகதினுலையாவது பாதயவாயமில்லை தனது சொல்லில் பூ
வாதகக கிருபாகாஸாதையும்கும க்கின அபரகாசகதைகயும்
தனிகதனியிய விதி 3 கிருபாதயகு விரோதமாகும என்று தாதபா
யம் வவபுவவெல்லையிலும் மூன்றுதீயின் வரீவாஹமாக
மூன்றுவ உண்டானதமருப பீனபும இததால் குருபகதி செயத
வறுககு மூளுனமுண்டாகும என்று கருநுதியில் சொல்லியிருக
கிறபடியினால் மூளுனமுண்டாவதற்கு முன் குருபகதி செய்ய
வேண்டியிருந்ததீபா கிலும் மூளுனமுண்டான பிறகு செய்யவேண்
டியதிலையே என்கிற ஸவகை பர்ஹரிககப்பட்டதாகிறது எப்படி
யென்னில்? உண்டான மூளுனப் குருபகதி செயயானிபுல
குறைகதுவிடம் என்று சிம் உகாஹரிககப்பட்ட வசனத்தில்
'கந்திபெதே' தாது சொல்லப்பட்டது 3 கீழ் படியும மூன்று
வரீவாஹமாக' இக்கா 3 பாகாஸம் செயதமே மூன்
டம் என்று விதிக்கிருப்பதற்கும் அதற்குக் காரணமான பகதி
செய்யவேண்டிமேனடதில் காதபாயம் என்று கீழ் ஆகியபிககப்பட
டது 3 கீழ் பாகாஸம் உறாநதூதலுமான் மாணிகச செப்புப்பொலியிருக்கிற
திருநூததினுடைய சீரடையும தன மிவெல்லும குலயாமைதகாகச

சிலவான லுயொஜநங்களைப்பற்ற ஸிஷ்யுமணவதி
 தியுயிலலாத உவநூகரு வெளியிடாதே கணுததை
 மிகவும சேமிதாவும் லுாவும் இவவிடத்தில் மூரூ
 மூலம் வரமூரூங்களுக்கும் உவநூகணம் லாரா
 மென்பது மெய்க்கப டடது 'சீமை யாவது உகரமும்
 அகாவது சௌமமும் ஸபதம் 'தன மிடுவெயும்' என
 பதறது ஆயுஸ் தனம் சபுச சௌலப்பபட மகதரதில் நிஷ
 டையுட மனமாதகர குலையாமைககாக-ஸியாமநிருப்பதற
 கர, சிலவான லுயொஜநங்களைப் பற்ற அப்பாயோ
 ஜனங்களுக்காக, அகாவது- பாகரும புகழவரும்' என்றாமபிகரும்
 ஸ்ரீ அமருதாஸவா தினிப்பாட்டின்படியே கவாதிலாபபூஜா திகளான
 பரமீதக-ஸிஷ்யுமணவதி என்று மிதபாபி 'ஸிஷ்யுமணவதி
 தியுயிலலாத மெய்க்கப 'வாஷ்யுமணவதி' என்று
 ஆரம்பித்து ஸ்ரீ மாலமீசத்தில் கருபிகப்பபட்டிருக்கும்
 குணங்கர டுலாத மாதகர உவநூகரு - சஞ்சலபுத்தி
 யுடைய வரமூ, சேமிதத - மநகதுலைக்க இவவிடத்
 தில் ஸிஷ்யகுணபூகதி யிலலாதவாங்கரு மகதரோபதேசம்
 செயதால் மகதரதின் சீமை குலையும் சபலபுத்திக்கு உபதே
 சம் செயதால் தன் கிஷ்டை குலையும் என்று தாதபாயம் என
 பது ஸ்ரீஸரநீபிகையின் திரவாஹம் இப்படியாகிலும், 'மூரூ
 லுயொஜநம்' என்ற மகதர சபதம் மூரூக கருணப்பாதா
 னம் பண்ணின குருவை பாகாசம் செயயவேண்டும், அப்படிச
 செயயாவில பாகயலாயம் என்று விதிக்கிறதே ஒழிய, குருபரம்
 பரையை பாகாஸிபிக்கிறதற்கு பரமானமாதிரி? என்கிற மக
 னைக்குப் பரிஹாரம் அதுவரையாக 'இவவிடத்தில்'
 என்றாமபித்து அகாவது- மருதியில் ஆசராயவமசத்தை அது
 ஸந்தானம் செயயவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால்
 அதுத அனுஸரித்து இவகிருக்கும் 'மூரூ' மூரூமும் பகவான
 வரையிலான குருக்கள் உபலக்ஷிக்கிறது என்று தாதபாயம்
 இப்படி 'மூரூ' மூரூகத்திற்கு ஸ்வாசராயனை மாகதிரம் அகத
 மாக அங்குகரித்து வசனாகரகதை யனுஸரித்து உபலக்ஷணபரம்
 என்று சொல்லுவது வினமபிதபாநீதிமென்று நினைத்து கலபாந

தூமாதவுமாம ஶ்ஞாஸஸூம ஶ்ஞாஸூம முதலான ரஹ வுங்களுக்கும் பூஷஸூகவரம் தான இந்த ரஹவ யங்களை சுமஸூகிகுமபோதெல்லாம் சூவாயு வ ரஸவரெயை சுமஸூகிகையும வியிவறுபூவூம இவ்வாவாயுக்களுடைய சுமஸூகாரம் 1 'ஸாஸாஷு

தாம் அநாசிசெய்கிறா— 'ஸாஸாதூமாதவுமாம' என்று அதாவது— குருசபததிகிறகு அஜஞானத்தை நிவருகதி செய்கிற வன என்று அரகதமாகையினால் தோக உபதேசம் செயதாவது பரமபரையாக உபதேசம் செயதாவது அஜஞானத்தை நிவருகதி செய்கிறவர்கள் இவகு குருசபததிகினால் சொல்லப்படுகிறார்கள் ஆகையினால் பரமகுருக்களும் குருசபததிகிறகு தோக அரகதம் ஆகிறார்கள் என்று தாதபாயம் மததாசபதமும் அபபடியை மதத ராததம் முதலிய ஸமபரதாயாராததங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று அநாசிசெய்கிறா— 'ஶ்ஞாமூம்' என்றாடபிதது இப படி பததிகி கததெனற நுளிசெயது இனி இது ஸமிததிக மாகக் கூடுமெனற நுளிசெய்கிறா— 'தான இந்த' என்றாம பிதது 'சுமஸூகிகுமபோதெல்லாம்' என்பதற்குத் தன சாஸகபகாததிகும், ஸிஸகாசனாசகு உபதேசம் செய யு வ ராகககிறா என்று அரகதா 'வியிவறுபூவூம' என்பதற்கு 'ஸூயுரூணா ஸூஸிவ்யுஷு வூவாஶம் வாகூதம் தவா' என்று ஆசூஸகவவாரவம— 'கதிகை ஶு ரூயய பூசாஸிபடியாகொழிந்தயும் வடிககப்பட்டது' என்று ஸிஷயநுதயாதிகாரதகில இவா தமமாலேயே உதாஹரிக கப்படபிருக்கும் வசனகதிகினால் ஏற்படுகிறது என்று காதபாயம் இப்படி உபரகஸஸா ஜாதேஷ்டயாதிகளைப்போனற ஸமிகதிகம் என்று கிணயிததுவிடப் பிறகு பராயஸிததநுபமான ஸமித திகமுமாகாம் என்று அநாசிசெய்கிறா— 'இவ்வாவாயுக்க ளுடைய என்று ஆரப்கது 'ஸாஸாஷு வூணூகூ தகி உதயாதி— 'கஜேயூஸூயூபாபி— 'வெக் ஸா ஶாஷுத' என்று இதற்கு முன வாக்யம் அகாலது மதேஸ சாகன, அபரிகககாகன, அதாமிஷ்டாகன இவாசளுடன பிசக

வண்ணுகூதொ கதவா க்யாயெசு எனகிறபடியே
புதிவிசுவலாஷணத்திற்கு பூயஸ்தி துமுமாம்

என்னுயிர தந்தளித்தவரைச சரணம் புகுகி
யானடைவே யவா குருசர ணிரை வணங்கிப்
பின் னருளாம பெருமபூதூர வந்த வள்ளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார மணககாலநம்பி
நன்னெறியை யவாசகுரைத்த வ்யயககொண்டார
நாதமணி சடிகோபன சேனைநாதன்

இன்னமுதத நிருமகளை நிறை முன்னிட
டெம்பெருமான நிருவடி களடைசினறேனே 3

கூடாகு, அப்படிப் பேசினால் புண்யம் செய்கவாகளை மனதி
னால் நினைக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சேராத
கா 'புதிவிசுவலாஷணத்திற்கு பூயஸ்தி துமுமாம்'
என்பதற்கு ஸாஸ்திரங்களில் பேசக்கூடாதென்று கமிக்கப்பட்ட
வாக்களுடன் பேசினதற்கு பாயஸித்தமாக ஸாமாயமாயப்
புண்யம் செய்கவாகளை தயானம் செய்யுமபடி விதித்த இடத்தில்
மஹானுபாவர்களான பூரவாசாயாசனை கயானிப்பது விசேஷ
மானது என்பது கைமுதிகையாய்வித்தம் என்று காகபாயம்

இப்படி நித்யமாகவும், கைமிகதிகமாகவும், பாயஸித்த
ரூபமாகவும் அவஸ்யம் செய்வேண்டியதாக நினைக்கப்பட்ட
குருபரமபராதுஸ்கானதக ஸுலபமாயச செய்வதற்காக ஒரு
பாயேகம் அருளிச்செய்கிறா— 'என்னுயிர தந்தளித்தவரை'
என்றாயித்த குருபரமபராதுஸ்கானததிற்கு வாக்யகுரு
பரமபரையைப்போலவே இரகப் பாட்டும் மகிர்மாமூரம் என
பது நிருவுளம் இவ்விடத்தில் கைக பதினேழாவது அதி
யாயம் பகதாவது ஸரீலாகவ்யாசவானத்தில் ஸ்ரீகோபாஷ்யதாச
பாயசந்தரி ஸாஸில் 'தயா கீஷாவாஸுஷக்யுதஜ்ஞாந்யா டெ
கீஷுஷதகீஷு வரிஷு 'தஜுஜீரோகும் கீஷாபூஷ' உகி மம
வடிநந்யுபுணீதவ்யு யாயாந்தாஷோவி - கீஷாபூஷ
மஹாபிஷேகதுக்ஷம் பூகிவாஷுதே' எனநிவக் கபரஸெய்ய
அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தேயம்

ப-ரை] யான - நான், என உயிர - ஆதமஸவருபத்தை, தந்தி -
உபதேஸம்செய்து, அளித்தவரை - அளித்தவரை, சரணம்புகு -

ஸரணமாக அடைந்து, அடைவே - கரமமாக, அவா குருக்கள்
அவாக்குடைய ஆசாரங்களின் நிரை - வரிசையை, இது
பராசராயன் முதலாக ஸ்ரீபாஷ்யதார வரையிலுள்ள ஆசாரயா
களை ஸங்கரவழிக் கிறது வணங்கி, பின் - பிறகு அதாவது இப்
படி ஆசாரயாக்களை வேலிகத பிறகு, அருளால் - கருபையினால்,
பெருமபூதூ - ஸ்ரீபெருமபூதூ என்கிற கிவயக்ஷததிரகதில்,
வந்த-அவதரிக்கவரான, வந்த'என்பதினால் அடைபாக்கமல்கது'
என்கிற நாமநாகாதிப பாசரப்படிநா 'வய்யுஷெ வம்வஹிரா
யுமெயெக்ஷுராரெம் என்கிற பக்ஷாஜஸடகடி சக்ஸாகப்
படிக்கும் இவா சிக்யஸ-ஓரியின் அவதாரம் என்பது தெரி
விக்கப்படுகிறது வள்ளல் - பரமோதாராரான எம்பெருமானா,
பெரிய நம்பி - மஹாபூணா, ஆளவந்தாரா, மணக்கால நம்பி - ஸ்ரீ
ராமமிஸர, நன்னேறியை - உல மாரக்கதை அதாவது—
பரபதிகிமாக்கத்தை, இது கத்துவ புருஷாக்கதைகளாகும் உப
லக்ஷணம் அவாகு - அக் மணக்கால நம்பிக்கு, உரைத்த -
உபதேசிக்கவரான, உய்யக்கொண்டார - ஸ்ரீ புண்டரீசாக்ஷா,
நாதமுனி, சடகோபன், சேனைநாதன் - ஸ்ரீ விஷ்வசேஸனா,
இன்னமுத்த திருமகள் - போக்யமான அமருதமபேரான லக்ஷ்மீ,
அதாவது— பகவானுக்கு அமருதமபேரல் போக்யமான பெரிய
பிராட்டியார என்றபடி அன்றிக்கே, இன் - தேவதைகளுக்கும்
போக்யமான, அமுத் - அமருக்கதில் உகப்பிக்கவளான, அதா
வது— 'அமுதில் பிறந்த பெண்ணமுது' என்கிறபடியே அம்
ருதம் சக்கைபாய அகின் ஸாரமாய அவதரித்த திருமகள் -
பெரிய பிராட்டியார என்று அர்த்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே
இன் - ஸாவருக்கும் போக்யமான பகவானுக்கும் போக்யமாகை
யினாலே சிருபாதிகபேராகையான, அமுத் - அமருக்கஸ்தருபை
யான, இததால் தேவதைகளுக்கு மாததிரம் போக்யமான அம்
ருதம் வயாவாதிக்கப்படுகிறது ஆராவமுதாதிய பகவானுக்கும்
போக்யமான இன்னமுது இவள் என்று காதபாயமாகவுமாம்
என்று இவரை - என்று சொல்லப்படுகிற இந்த ஆசாரயாக்களை,
அதாவது— ஸவாசாரயன் முதல் பெரிய பிராட்டியார வரையி
லான ஆசாரயாக்கள், முன்னிடமு முதல் ஆராயித்துக்கொண்டு,

வனதெ சிவஞ்சிவொஃசத்யஸரொத்யாய தாயாடிய
 சூயுண்புகிதநநீயவிவிபொடிணாஃவடிணாநிஹ |
 ஸுலாதவஸாணஃவதிடியாவிவஸாவஸாவகாஃ
 ஸுலபாவிவவவிபுருஃ வடிவீவெவெசரிநா சேசரிநாஃ |

எம்பெருமான - ஸரிய பகியினுடைய, திருவடிகள் - திருவடிகளை,
 அடைகின்றேன, ' ஏ ' எனபது பாட்டின் ஸ்ரணாததம்

இப்படி குருபரமபராணாமாதானம் அந்தக் குருக்களிடக்
 கில் பகி சூவகமாச இருசேவணமென்று முந்தி அருளிச
 செயப்பபட்டிருப்பதினும், அந்த குருபரமிகானம் ஸமஸார
 தசையில் காமகரோகாதிகளினுடைய கலங்கின மனதையுடையவா
 களுக்கு உண்டாவது அஸம்பாவிதமாகையினுடைய அந்த குரு
 பந்தி உண்டாவதற்கு விரோதமான காமகரோகாதி நிவருத்தி
 யும் அந்த ஆசாநாநா சடாகதகினால் உண்டாகவேண்டிய
 என்று அவரோ பாராச சேஷி 17- 'வனதெ' என நாமபிகதது
 காமகரோகாதிகளினுடைய கலங்கின சிஷ்யர்களை அனுநாநிபப
 கற்குகத தாமருளிசசெயத பராகதனை இவரு சாதாரூடமாக
 அருளிசசெயப்பபட்டிருக்கிறது அவர்களும் இப்படியே பராக
 திகது பகிகைய அடையவேண்டிய எனகிற திருவுள்ளத்தினால்

பரை] சூயுண ஸுலாதவஸாணஃ, ஸூயுணநீய-
 சொண்டாத க்ருத வயாண, விவிய - அநேகம் கிதங்க
 ளான, உடிணாஃ-சரித கொவஸாயுடையவா ஸுலபா-பரமான
 வித்தமான அந்ததம் அயலாரால் சொல்லப்பட்டதினால் அகை அந
 யதாகரிப்பது, அயலாரை அவமானமசெயவேண்டிய எனகிற அபி
 ஸந்திபாகவுமார விவ்வ அயசாநுநாநா, விபுருஃ -
 வஞ்சனை, அதாவது தான ஸரியாக அந்தகதகை காணுகிறிருந்த
 பேர்திலும், அயலானாக அப்படிச் சொல்லாமலிருக்கமுபடி
 பாசா எனாம, இவைகளின், வடிவீ - வந்திருக்கு, வெவெ
 ரிகாஃ-காசேதஸததிவி நசரிமயா, ஸுலாதவஸ - கம்பககடிய

வாகாஹிய, ஸாரணு - ஸாணபாகளான, அகாவது - ஸா
 னாகதிக்கு உகதேஸபாதா ன, ஓவதி - தமபதிகரின ஓயா
 கருணியாநிற, ஹிவூவமா - கவயசைய, வூவகாஃ - கவக
 ளிடகதிய வயாபரிக்கச செடஹ், அலலது - ஸிஷ்யாசுரிடத
 தில பரபுரபடி செயந், வனதெ இரக, நாயாடியஃ - ஸ்ரீம
 ராதமுனிகள முதலிய ஆசாரயாகள, ஹூம் - னாபொருடமி
 அதாவது - எரகத் சுவொஹ காளபட்ட, உதய - மன
 மகனுடைய, ஸா பாணவகரினுண்டாகிய, உநாயாய
 பீடையை உடையவனுக்குமபடி, அதாவது - மனமகனுடைய
 பாணவகரினால உண்டான பீடையை நிவருத்திசெய்து என்று
 காதபாய, ஹ ஹ இந்த ஸம்ஸார காலையில் ஸுஷுந்தா
 நுசிககீவணம் என்று பாராதகளை

இஹத 'வனதெ' என்பதிலு இவாகுந்தைய போக்யத
 வம் பரஸிகதம் என்பத தெரிவிக்கப்படுகிறது ஹூம் என
 பகற்கு பால பிககீகாபஹதனுக்கு போக்யமாகாததுபோலக
 காமாதிகளினால் கலங்கிய மனதை உடைய எனக்கு இவர்கள்
 போக்யமாகாத கீதமறுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும்,
 அநதப பரீல பிததீராகதகையும் ஸமிப்பிகதக கன்னுடைய
 போக்யதைகையக தெரிவிப்பதைப்போல இந்த ஆசாரயாகள
 காமாதிகளினாலுண்டான காலுஷ்யங்களை நிவருத்திசெய்து தகை
 னுடைய போக்யதைகைய அனுபவிப்பிக்கவேண்டும் என்றமகாதபா
 யம் 'உதயஸரொநாயாய' என்றது கீராதாதிகளினு
 உண்டாகும் பீடைக்குப் உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே 'காரி வனஷஃ
 க்ரோய வனஷஃ' என்று தனிகது ஸ்ரீகீதையில் அருளிச
 செய்திருக்கச்செய்தே 'காரிக் க்ரோயொஃ ஹிஜாயதெ' என்று
 கீராதகத்திற்கும் காரணமாகக் காமததை அருளிச்செய்திருப்ப
 தினால் ஸாவதீதாஷ்வகளுக்கும காரணமான மனமகஸரோநமா
 தம் நிவருத்திக்க வேண்டுமென்று பாராதகிகத்தினாலேயே ஸாவ
 தோஷ நிவருத்தியும் பாராதகிகப்பட்டகாயிற்று என்று திரு
 வுள்ளமாகவுமாம் இதரவிஷயங்களில் வைராக்யம் உண்டாகி,
 அகனால் மோகம் பெற வேண்டுமெனகிற ஆஸா உத்திதது,

அதினால் குருவை ஆஸரயிதது, அகந்தப பிறகு குருபகதி வர வேண்டியதாகையினால் குருபகதியை அவஸயம் பராததிகக பொழுதே காமாதி நிவருத்திகள் முன்னேயே இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருந்தது, இவ்வுத்தியை 'என மரிசெய்திருப பதுஸாடாபடான மனமகன்பல ஆவையினு' ஸாக்ஷாபூத்ய பீத்யம்' என்று ஸ்ரீபாசுவததி சொல்லப்பட - பகவான சொல்லப்படுகிறான் அவனுடைய ஸாநகளாவன— அவனுடைய கல்யாணகுணங்கள் அவைகளின் பிடை நிவருத்திகளேவெனமென என்று பராததிககப்பட்டகாபிறந்து அகாலது— பரகம்பாவ மாகிய பகவானுடைய குணங்களில் எம்பெரு அவனிடத்தில் கைவகாயத்திற்கே கிரோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத ராமாய ணத்தில் 'நாபே பூரீஹம் ரோ காஷ்டே வுஞ்சு, நாகரி மஹதி' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசாரப்பக யாதிகளுக்கு கிருகதம் எனபது கைமுதிகயாயஸிததம் இப்படி ஆசாரபகைவகாயத்திற்கு விருதகமான பகவதபககயாதிகள் நிவ ருத்திகளேவெனமெனகிற பராததிகனை இவ்வு செய்யப்பட்டதா ள்லது என்று ஸ்ரீஸாநிபிஷயின் சீவாஸ்மி 'நாமாபீத்யம்' எனபது 'நாபொவஜித் பூவ்யத்யு' எனபதடிமே ஸ்ரீமத ராமாய ணத்தில் ஸாடபதாய ரவாததா எனபதாபி நுயுள ஸாபதரி 'சூயுஜ் பூகிநதநீய விவியொடினாஃ' எனபதொ ஸாதததீயஉபநிஷதத்தில் 'யோக்யங்களாயும், திரிடத்திலும் பகபா கமில்லாதவர்களாயும்' எனபது முதலாக அாததமுள்ள வாக்யத் தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நமமாசாரயாகளுக்கே பொருத்தமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவாசாரீய குறிக ளினறன என்று திருவுள்ளம் அன்றிகே நம பூவாசாரயாகுள் 'நாபொஸூஷ ஸநாபந ஸூகிவயுடுவெயவ்ய வெப்தியு' என்று ஆரம்பிதது ஸகலபஸுராயோகயத்தில் அருளிச்செய்த படியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸவரஸமான அாதகங்களை நிரூபிதது 'கவரொவிதவாநு ஸூதொவாயுடாநு' எனபதாபிமே கெட்ட அாதகங்களை நிரஸனம் செய்கதினாண்டாகிய உபகா ஸமருதியினால் வேதாந்தங்கள் பகவானுடைய குணங்களை ஸதுதிததிருப்பதுபோல ஸ்ரீமதராமமுனி பரபருதிக்களான நம பூவாசாரயாகளை ஸதோத்திரம் செய்கிருக்கப் பொருந்தும்

என்று திருவுள்ளமாகவுடாம அதுவுமன்றிககே வேதாதத
 களிஞலும் ஸதுதிகத தககவைகளை யன்றி இவாகளின்
 பெருமைகள் உள்ளபடியாகச் சொல்லமுடியாவென்று தாதபாய
 மாகவுடாம 'உடிக்கா' எனமது குண்டாளுகதும் உபல
 கூணம் இகினுல பகவான்பேரல அஸவசியய கலயாணகுண
 மஹாததிகளும் ஆசாராயாகள என்பது தெரிவிக்கப்பட
 தாயிற்று 'ஸ்ரீகாதவ்ய' இதரதபிஞ்ஞ ருக்கிரன் கவ
 கையைத கன ஜலையில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பது
 பேரல பகவானுடைய கருணையாகி ஒரு கவகையை நம
 ஆசாராயாகள தமகளிடத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்க
 கிருடாகள ஆகையினால் இவாகளுடைய பரஸரதததினாலேயே பக
 வானுடைய கருபையை நாம அடையமுடியும் என்பது தயோ
 கிகம் அன்றிககே கபலையுக்கத கடறகிடைக கடல கருணை
 உயாதததிடாகொருக்கினா' என்று பரமகபங்கததில் இவா
 காமே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பகவானுடைய கலையா
 கிற கவகையை அது ஏறிப்பாயவதற்கு பரஸகதி இல்லாத
 மேட்டு நிலமான நமமிடத்தில் பாயும்படி செய்கிறவாகள
 என்று தாதபாயமாகவுடாம இததால் இவாகள செயத உப
 காராதியும் கயோதிகமாயிற்று மேலும் இவாகள ஸகலகல
 யாணகுண பரிபூரணராயிருக்கது மாகதிரமன்றியே இவாகளு
 டைய கலயாணகுணங்கள் நமமளவில் பாயவஸிதமானபடி தெரி
 விகப்பட்டதாயிற்று ஆகையினால் ஆழ்வா 'உயாவறவ்யா
 ஸமுடையவன' என்று அராதகலயாணகுணதவததை முதலில்
 உபபாதித்து, அது தனக்கும் உபகாரமாகப் பாயவஸணன
 மானபடியை 'மயாவற மதிநலமருளினன' என்று அருளிச்
 செயத கரபடி இவது வுக்கிதா 'வ்லகூடா' இதரததிடாக
 மேட்டாதயக்கதவம் சொல்லப்படுகிறது 'வடிவீடுவெடு
 ஸிகா' என்பதற்கு இவாகளுடைய பரம்பராஸரமததம்
 உடையவாகளிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களிலையாகை
 யினால் அவைகளுக்கு வெகு தூரத்திலிருப்பவாகள என்று அரத
 தம் 'உவா ஸுடிக்கா' எனத்தினால் முததி கலையா வரட
 போகிறமஹாபலமாகிய குருபகதி இணைமஸரரகசையில் தனக்குக்
 கிடைக்கவேண்டுமென்றுபாராததிககிருா அன்றிககே எல்லோரும்

ஹ்ருஷ்ர ஹ்ருஷ்ர வஹ்வாவத
 ராவிக வயஸ்ரீ வ ஹ்வொலிஷ்வொஷ
 க்ஷிஷ்ர வ்ருஷ்ரீஷ்ர ஹ்ருஷ்ர ஜயயக்
 வஹ்வாவத வஹ்வாவத வஹ்வாவத
 கிஷ்ராவாவத ஹ்ருஷ்ர வ்ருஷ்ராவத
 ஹ்ருஷ்ர வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத
 வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத
 வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத

தன்னை யாஸாதிக்க அபகாரம் பண்ணி அகிமாணுஷ சேஷத்தினை
 களைச செயது மனுஷ்ய ஸஜாதீயருக கன தெய்வநிலை யுலகிற
 புகவுயக துபமமான ' எனகிறபடியே தன்னுடைய ஸககி முத
 ஸிபவைகளை பரதாஸம் செய்துகொண்டிருக்கச் செய்தேயும்
 ' கவகிதாநந்தி தோ ரோபாதி தோபுஷிஷ்ர தோபுஷிஷ்ர | வரம்
 மாவரிஷாநந்தி தோ ரோபாதி தோபுஷிஷ்ர தோபுஷிஷ்ர | வரம்
 பகவான அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸஜாதீயவஸுவகை பண
 னுகிற இந்த லோகத்தில் அபபடி பகவானென்பதற்கு அடை
 யாளங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் தேவல லௌஸபயத்தை உட்கிருக
 கிற ஆசாரயாசனிடக்கிற மித்ருக பகதியுண்டாவது மிகவும்
 அஸம்பாவிதமாகவினால, அபபடியாபட்ட இந்த இடத்திலேயே
 விஸேஷபகதி உண்டாகவேண்டுமென்று பராததிககிருராகவுமாம்

இப்படி குருபகதியை பராததிககததுமாககிரததிலேயே
 இவர பராததிககத பரதாஸம் ஆசாரயாகளுடைய க்டாக்ஷததிலை
 குருக்களிடத்தில் கிரவதிக பகதியுண்டாய அகதப பகதியின
 பரீவாஹமாக காம செயச அனுஸந்தானத்தை ஸிஷ்யானுகா
 ஹாசகார சாஸகிஷ்ர அருளிச்செய்து— 'ஹ்ருஷ்ர என
 றாஸாதிகது க்ஷிஷ்ர வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத
 வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத வ்ருஷ்ராவத
 போகிருக்கிறது என்று மஹாவசாயாகள அருளிச்செய்யும்
 படி அவ்ரு ராக்ஷஸாதிக ஜபிக்கதினால உண்டான ஹ்ருஷ்ர
 ஸயம், இவ்ரு காமகரோதாதிகளான முகதிகண்டாபதத்தில்

தஸ் வாக்கிபபேபாநற பரபல விஜோதிகளை சிரஸிதத ஹாக்ஷாதி
ஸயம்

[illegible]

இதனால் ஆசாம்பரம்பரையினு் செய்யப்பட்ட பரமத்
 தீரண முர, ஸவமதஸகரபனமுரகிம உபகாரம அனுஸந
 தீரண முர 'ஹ்ருஷீ' னடகினு, 'உமவதநு
 உபகாரம' ஸ்ரீபரம தீரணமுரகிம எனது ஸ்ரீபரம
 கருதமதீரணககில் இவாகாரம அருளிச்செய்கிருககிமபடியே
 மஹர் ஸ்ரீபரமதீரண பகவதனுபவததைத கரடமுலம இவ

வாசாரய பரமபராஸாரதானம் மிகவும் ஆரதாவஹமானபடி
கயாதிசய 'ஹ்ருத்ய' இதயாதிசய பரமபராஸாரதானம்
முதலிய ஸதானங்களிடை மூலவாசாரயாசனினுடைய ஹ்ருதய
கமலம் பகவானுக்கு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸ்தானம் எனப்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கலஹம் க்ஷீகடஹம் வைகுந்தவானுமீ
புல்லெனறொழிகண்கொல ஏவாவம் வெல்லொடிபாண சிறங்கரி
யான உளபுருது நீங்கான அடியேனதுளதககம்' என்கிற
பெரிய சிறுவந்தாதிப பாசாரமும் 'பனிககடலி' இதயாதி பெரி
யாமலா சிறுமொழிப பாசாரமும் இவ்வஸ்தானத்தையங்கா ம
மூலவாசாரயாசன பரவாதிக்கா சீரணம் செய்வதற்காக அநுளிச
செய்கிற வாக்யங்களை ஹ்ருதயினுடைய தேஹாஸரபதமாகத் சிறு
யுள்ளாரபதம் 'ஹெஹொநிபுவொஷ' இயபாதி அநுளிசயெய
யப்படடிருக்கிறது இதினால் வாக்யங்களை அவாசன உச்சரிக
கும்பொழுது உண்டாகும் அமரோபமும், தடங்கலிலாமல்
பரஸரிபபதம் ஸாரமலிலாமல் உச்சரிபபதம் தெரிவிக்கப
பட்டதாகிறது ஸ்ரீ லாபசீவன இவாகளுடைய ஹ்ருதயகமலத்
தில் வளிக்கப்பெற்றேனே என்கிற ஸ்தோத்திரத்தின் பரீவாஹமாய
தேஹாஸரபதத்தைச் செய்ய வஸ்து ஸவபாவகதினால் பரதிவாகி
கா தானே சீரஸசாரனாகா 'ஹ்ருத்ய' ததிலெல்லாமிதம் ஸ்ரீ
சீரவீசு ஜமதூரொரீ' என்கிற அடியை மூலபராஸார ஸாரபாண
செய்ய வஸ்து ஸவபாவகதினால் பூத்க்ஷ காணே ஸாரபாண
கரபரிபா எனது ஸ்ரீ ஸாரபரிபாண வயாசபாண 'வஹு
மாணா' எனப்பதினும் பரவொதி சீரணசத்திரத்த ஸாரப
ஸ்தானத்திற்கும் உபயுக்தங்களான துஞானஸரகயாதிக்ஷ மாத
திரமனதிக்ஷ மதறம ஸகலகலபாணகுணங்களினாலும் சிவநாதவா
கா எனப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'விஷ்ணுவாவகஜெஹு
யுஜ'வா என்கிற அந்தக் குடவாணி வஸி ததுசொனாபுருக
கிற 'வஸந்திபுபுடக சிறுவெவொடாக வெனம் சொஸஸ' நிந
தமமையேனாந் ஸரி நபாசா அவாகளுடைய 'வட நகராவன-
ஸ்ரீ தகவம் நர, ஸ்ரீ சதுஸ்ரீ' பரவயம் முதலிய பாசா
கள் அப்படியே 'யகிவகிமுவொ ஹ்ருத்யஸாரபாண பரா
ஸ்ரீ ததிலெல்லாமிதம் விவாவஷாஸிஸொ ஜயபூஜிவாழிகா'

[illegible]

இப்படி பொதுவாகக் 'குருபங்கியை அனுஸந்தானம் செயது, விததாக்ககிறகு அதிகமாக உபகாரம் செய்க ஆசா'யாகளைக் கனித்தனியே அனுஸந்தானம் செய்கிறா இப்படி அவர்களைக் கனித்து விடுவது கௌரவத்துடன் அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது வாசயகுருபரப்பணாயிலுர் 'ஸ்ரீ' 'ஸ்ரீஸி'.

ஆரணநூல வழிசசெவவை யழித்ததிடுமை துகாகதேகார
வாரண மாயவா வாதக கதவிகண மாயகதபிரான
ஏரணி சோததி யிராமானுச முனி யின னுரதசா
சேரணி சிந்தையிடுவாரு சிந்தையாமினித தீவினையே 3

‘ஸ்ரீமதே’ எனும் ஸபதபரம்பராரின் ஸ்வரஸபத திணை
தெரிவிக்கப்படுகிறது அதிலு முதவிய ஸ்ரீபாஷ்யகாராவிஷயமாக
அருளிச்செய்திருந்த — ‘ஆரணநூல்’ என ஸாமபிதது

[ப-ரை] ஆரணநூல் - வேதாந்த ஸாஸ்திரகதின் அதாவது
உபநிஷதபாகத்தின், சேவவை - ஸேவக அர்த்தத்தை பரதி
பாதிக்கும் கனமையை, அழித்ததிடுமை - வெகுகிற ஐதுகாககு -
மேதுவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், ஓர் அகவியையுமான், வார
ணமாய யானையாய், அவர் அவர்களுடைய, வாதககதலிகள-
வாகங்களாகிற வாழைகளை மாயதத - சிபபிதக, பிரான - உப
காரகரான, ஏர் அனுநுபமான அணி - பூயிக்கு அலங்கார
மான, கோத்தி கோதகிபையுடைய, இராமானுசமுனி - ஸ்ரீபாஷ்ய
காரருடைய, இன் - தோகயங்கான உரை - ஸ்ரீஸ-டுகிகளை,
சோ - சோதிருக்கிற, சோ - குணங்கொண்ட, அணி - அலங்காரிக
கப்பட்ட, சிந்தையிடுவோம் சிந்தையையுடைய காம, இனி -
இகமருபபிறகு, தீவினை - பாபகதை, சிந்தியோம் கினைக்க
மாட்டோம் ‘சேவவை யழித்ததிடுமை’ என்பதற்கு வேதங்கள்
கானே ஒருங்கிதமான தடவகலுமில்லாமல் அர்த்தத்தை பரதி
பாதிக்கும் கனமை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சி-
பாகங்களை பரமாணவகளைமெனும், பரமாணமாக ஒப்புக்
கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணமாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டும்
எனும், எல்லா வேதங்களும் அபிதபா கலபிகமெனும், இவை
முதவிய வாகங்களினால் வேதத்தின் பரமாணபகதை யழிக்கிற
எனமாததம் ‘ஹிவ்வாஹாஃ ஹி நிவ்விததிதயஸ்டுரகரந்தே’
என்கிற ஸ்ரீமத தகவஸாரஸ்தோகம் இவ்வு அனுஸந்தேயம்
அனதிகரிக ஆரணநூல் என்பது வேதாந்த ஸூத்திரமாகவு
மாக அதின வழியாவது உபநிஷததின் அர்த்தங்களை யுகதி
பைசெய்வார் விபரிப்பார, ‘ஹிவ்வாஹாஃ ஹி நிவ்விததிதயஸ்டுரகரந்தே’
முதவிய லக்ஷணத்தோடு கூடியவாயிருப்பது. அதின் ‘சேவவை

நீளவநதினறு விதி வகையா னினைவொன்றிய நாம
மீளவநதினனும் வினையுடம் பொன்றி விழுநதுழலா
தாளவநதாரென வென றநுடநது விளங்கிய சீர
ஆளவநதா ரடிதேயாம படிதேயாமினி யலவநககே 4

ஷங்கையுடையது தமமுடைய சுகை எனபது தெரிவிக்கப்படு
கிறது 'சிந்தியோமினித தீவினையே' எனபதற்குக் கீழ்ச்செய்த
பூவபாபங்களைப்பற்றி இனி வமஸனப்படமாட்டோம் என்றாத
தம் அகாவது எம்பெருமானா அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம்,
கத்யம் முகஸ்ய ஸ்ரீஸூகதிகளினால் பரபகதியின் பரபாவகதை
யநாவததாக அறிந்தபிறகு, பூவபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட
வேண்டாம் என்று தாகபாயம் இதகால ஆசாராயாக்ரின
ஸ்ரீஸூகதிபரிசயத்தினால் கனசகு ஸாவஸோக சிவருத்தி உண்
டானதைப்பற்றி அவாக்கரிடத்தில் உபகாரசமருத்தி செய்யப
பட்டகாயிறம் அனந்திகே, எம்பெருமானருடைய ஸ்ரீஸூகதி
களில் தமமுடைய புகதி சென்றபிறகு இனி பரபகதைப் புத்தி
யினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாதபாயமாகவுமாம் அகா
வது உதகாரகத்திபிறகு மனது சிவருத்தமானபடி அனுஸை
திக்கப்பட்டது

இப்படியே விதேஷ உபகாரசான ஸ்ரீஆளவநதார விஷய
மாகவும் ஒரு மங்கள பருளிச்செய்கிறா - 'நீளவநதினறு' என
றாமபித்தது

[பரை] நீளவநது - செறிவகாலமாக ஸமஸாரத்திலேயே
ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிவந்தது இன்று இரக ஜனமத்திலே, விதி
வகையால் - பாக்யவசத்தினால், நினைவு ஒன்றிய - கலல எண்
ணத்தை அடைந்த, நாம, இன்னம் இதற்கு மேலும் மீளவும் -
திருமபவும் இரகஸ ஸமஸாரத்திலேயே வந்து, வினையுடம்பொன்றி-
காம ஸம்பகமுடைய ஸரிததுண சேரந்த, விழுநதுழலாது -
கீழே விழுது ஸபஸாரத்திலேயே உழனறுகொண்டிராமல்,
ஆளவநதாரென மமமை ரஷ்டிக வந்தவா என்று சொல்லுமபடி,
வேன்று - ஜயித்தது, விளங்கிய பாகாஸித்ததுக்கொண்டிருக்கிற,
சீர - கலயாணகுணங்களைடைய ஆளவநதாரடியோம் - ஸ்ரீஆள

வந்தாநதகுத தாஸூதர்களா ராம, இனி - இதற்குமேல
அலவழகது அலலாத வட்டரகளை அகலவது அபஸிதகாரக
நயாயகளை, படியோம வாசிகசமாடடோம

‘ளீவநது’ எனபதற்கு ஸாரஸாரம் அநாதியெனமும், ‘விதி
வகையால்’ எட்டையது ரீதியு ‘கோபநாநம் கவி வுரூ
ஷம் பம் வஸூபுயுஸூபுஷம் எர்ப்பட்டட்டகவநூபுடய
கடாஷததை ஏதோ ஒரு பாசடஸைகதால் பெற்றேறும் எனமும்,
‘நினைவோனறிட’ எனபதற்கு சேவததைவிட ஆகமா வேறு
அது பகவானுக்குத சாஸூதபாணது எனகிற நஞானததைப
பெற்ற எனமும் தாக ராயம இதகால மேகாமாநிற புருஷாத
ககதை அபிபஸிதக ஸபரததரானோமஎனபது அதகாத விதத
மாதமது ‘வினையுடம்பு’ எனபதினால் சாமவசளினால் உண்டாக
கப்பட்டதாய மேலும் காமவசூருக்குத காரணமாககயினால் காமந
ககோபி சோகது ஸரீரம் எனபது கமோநிதம் ‘ஒன்றி’ என
பதற்குத தேவநாதம் பரமம் முதலியவைகளையடைந்து எனறாத
தம் ‘விழநது’ எனபதற்கு ‘ஆதிவ து’ எனபது ஸயாபத
நியது விஷயபதாரதாட, ‘கூயோபுஷ்ணி தாபிலா’ எனகிற
ஸ்ரீவிதாஸலோகத்தினபடியே கீழே விழநது எனறாததம்
உழலாது எனபதற்கு அநக ரகாதிகளிலே அநிதிரக்ககாலம்
ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிராமல் எனறாததம் அதாவது இப்படி
ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரமணாக கடாஷிதகாயிதில் இருக யாத்நையிலேயே
உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம் ஆளவந்தாரேன
வேன்று’ எனபதினால் ‘யாபுரா ஸடங்க ஸஞ்ஜா ஸ்விதவிஜ
யாஷுபொ’ எர்ப்பட்டிய மிஷய துரபிரானகமகாநி கூடய
நமமுடைய மனகையும கனககடி பைவாககிக்கொண்டபடியினால்
நமமை ராஷிகவந்தவென்று எல்லாரும கொண்டாடுபபடி
அவகரித்தார எனபது கெரிக்கப்படுகிறது அனமிககே இருக
ஆளவந்தா ராஜஸபையில் ஆஸ்தான பணடிகளைத் தோறக
டிகது அகிறுனே தன்னுடைய பாதிபூனையை கிமைவேறநின்
படியினு தனக்கு அடிமைவேலை வராதபடி தனனைக காப்பாற்றி
னா என்று ராஜபகனியே ‘ஆளவந்திரா என்று இவரைக கொண்
டாடின வகுத்தாரதம் தெக்கிக்கப்பட்டதாகிறதாசவுமாம் அவ

சாராம் வஸம்புராயன்ன நற்காதுடி யவாகருத
தாராம் வழங்கிக் தாழ்மறை யினனிசை தந்த வாராம்
சூத்திரவ தெறிமுடைய நாகமுனி கழுவே
நாத்தந்தொழு தெழுவிவா நமசகார நிசாரானிலத் தெ

உதி டீகவிதாக்கித் வரீபூவடி யவந்ததுவந்ததுவது
ஸ்ரீ அபகருடாபவது வகராஜாபாபபவது கந்திவது
ஸ்ரீ மாரும்பரம்பராஸாரம் வலம்வருண்பு ||

|| ஸ்ரீமத திருமொழிபாடி ரிசாய நம ||

திராபுபுருதேவகருடமாமன திருவடிகே ஸரணம்

விதமாகச் சொல்லுமபடி வென்று - பண்டிகளை வாதகதில
ஜிதது விளங்கிய - அதனலை பாகாஸிதக, சீர் - கலயாண
குணங்களைபுடைய எனறாததம் இவரு அடியோம்' எனபதற்கு
அவருடைய ஸ்ரீஸ்திகுகுகளிர் பரிசயகதைர செய்து அநி
னலை அவருக்குக் காஸ்புகாகாரன நாம எனறாகதம்
படியோமினி அலவழகிகே' எனபதற்கு குருவடிமுதலியவா
கலின மத கரந்தகிகே படிககமாடமோம் எனறாததம் இவரு
புயமமாகி நின்ற புகுகொடு சமணமெல்லாம் கலையறகதற
மாரகா காண்பேரா கிகடாரேராகான்' எனகிற திருமால்பாடமும்,
கிகதறகே சென்றேறேகாம' எனகிற திருப்பாவைப் பாசாமும்,
விவாஸெவடி காரும்பு கதாராவயம் காராஸக பூதிரா
மிடாரா ந வலிஸவத பகிவாழ்நாநுயலாயித்' எனகிற
கிராஜஸபகதி ஸலேககம் முதலியவைகளும் அது வகேதயவார
அனதிகிகே பாகமபாவமாசிய பகவதகாலயகதிகிருதவாகா
முதினிருது திருமபினும திருமபகாம ஆசாயகாலயமாசிய
மபாவம் வகையில் வந்தவாருக்கு ஸவஸேராகு அபஸேராகு
வகாரில திருமப வழியிலலை, ஆகையினால் இவது 'அலவழகிகே'
1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 - 17 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 - 24 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 - 30 - 31 - 32 - 33 - 34 - 35 - 36 - 37 - 38 - 39 - 40 - 41 - 42 - 43 - 44 - 45 - 46 - 47 - 48 - 49 - 50 - 51 - 52 - 53 - 54 - 55 - 56 - 57 - 58 - 59 - 60 - 61 - 62 - 63 - 64 - 65 - 66 - 67 - 68 - 69 - 70 - 71 - 72 - 73 - 74 - 75 - 76 - 77 - 78 - 79 - 80 - 81 - 82 - 83 - 84 - 85 - 86 - 87 - 88 - 89 - 90 - 91 - 92 - 93 - 94 - 95 - 96 - 97 - 98 - 99 - 100 - 101 - 102 - 103 - 104 - 105 - 106 - 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200 - 201 - 202 - 203 - 204 - 205 - 206 - 207 - 208 - 209 - 210 - 211 - 212 - 213 - 214 - 215 - 216 - 217 - 218 - 219 - 220 - 221 - 222 - 223 - 224 - 225 - 226 - 227 - 228 - 229 - 230 - 231 - 232 - 233 - 234 - 235 - 236 - 237 - 238 - 239 - 240 - 241 - 242 - 243 - 244 - 245 - 246 - 247 - 248 - 249 - 250 - 251 - 252 - 253 - 254 - 255 - 256 - 257 - 258 - 259 - 260 - 261 - 262 - 263 - 264 - 265 - 266 - 267 - 268 - 269 - 270 - 271 - 272 - 273 - 274 - 275 - 276 - 277 - 278 - 279 - 280 - 281 - 282 - 283 - 284 - 285 - 286 - 287 - 288 - 289 - 290 - 291 - 292 - 293 - 294 - 295 - 296 - 297 - 298 - 299 - 300 - 301 - 302 - 303 - 304 - 305 - 306 - 307 - 308 - 309 - 310 - 311 - 312 - 313 - 314 - 315 - 316 - 317 - 318 - 319 - 320 - 321 - 322 - 323 - 324 - 325 - 326 - 327 - 328 - 329 - 330 - 331 - 332 - 333 - 334 - 335 - 336 - 337 - 338 - 339 - 340 - 341 - 342 - 343 - 344 - 345 - 346 - 347 - 348 - 349 - 350 - 351 - 352 - 353 - 354 - 355 - 356 - 357 - 358 - 359 - 360 - 361 - 362 - 363 - 364 - 365 - 366 - 367 - 368 - 369 - 370 - 371 - 372 - 373 - 374 - 375 - 376 - 377 - 378 - 379 - 380 - 381 - 382 - 383 - 384 - 385 - 386 - 387 - 388 - 389 - 390 - 391 - 392 - 393 - 394 - 395 - 396 - 397 - 398 - 399 - 400 - 401 - 402 - 403 - 404 - 405 - 406 - 407 - 408 - 409 - 410 - 411 - 412 - 413 - 414 - 415 - 416 - 417 - 418 - 419 - 420 - 421 - 422 - 423 - 424 - 425 - 426 - 427 - 428 - 429 - 430 - 431 - 432 - 433 - 434 - 435 - 436 - 437 - 438 - 439 - 440 - 441 - 442 - 443 - 444 - 445 - 446 - 447 - 448 - 449 - 450 - 451 - 452 - 453 - 454 - 455 - 456 - 457 - 458 - 459 - 460 - 461 - 462 - 463 - 464 - 465 - 466 - 467 - 468 - 469 - 470 - 471 - 472 - 473 - 474 - 475 - 476 - 477 - 478 - 479 - 480 - 481 - 482 - 483 - 484 - 485 - 486 - 487 - 488 - 489 - 490 - 491 - 492 - 493 - 494 - 495 - 496 - 497 - 498 - 499 - 500 - 501 - 502 - 503 - 504 - 505 - 506 - 507 - 508 - 509 - 510 - 511 - 512 - 513 - 514 - 515 - 516 - 517 - 518 - 519 - 520 - 521 - 522 - 523 - 524 - 525 - 526 - 527 - 528 - 529 - 530 - 531 - 532 - 533 - 534 - 535 - 536 - 537 - 538 - 539 - 540 - 541 - 542 - 543 - 544 - 545 - 546 - 547 - 548 - 549 - 550 - 551 - 552 - 553 - 554 - 555 - 556 - 557 - 558 - 559 - 560 - 561 - 562 - 563 - 564 - 565 - 566 - 567 - 568 - 569 - 570 - 571 - 572 - 573 - 574 - 575 - 576 - 577 - 578 - 579 - 580 - 581 - 582 - 583 - 584 - 585 - 586 - 587 - 588 - 589 - 590 - 591 - 592 - 593 - 594 - 595 - 596 - 597 - 598 - 599 - 600 - 601 - 602 - 603 - 604 - 605 - 606 - 607 - 608 - 609 - 610 - 611 - 612 - 613 - 614 - 615 - 616 - 617 - 618 - 619 - 620 - 621 - 622 - 623 - 624 - 625 - 626 - 627 - 628 - 629 - 630 - 631 - 632 - 633 - 634 - 635 - 636 - 637 - 638 - 639 - 640 - 641 - 642 - 643 - 644 - 645 - 646 - 647 - 648 - 649 - 650 - 651 - 652 - 653 - 654 - 655 - 656 - 657 - 658 - 659 - 660 - 661 - 662 - 663 - 664 - 665 - 666 - 667 - 668 - 669 - 670 - 671 - 672 - 673 - 674 - 675 - 676 - 677 - 678 - 679 - 680 - 681 - 682 - 683 - 684 - 685 - 686 - 687 - 688 - 689 - 690 - 691 - 692 - 693 - 694 - 695 - 696 - 697 - 698 - 699 - 700 - 701 - 702 - 703 - 704 - 705 - 706 - 707 - 708 - 709 - 710 - 711 - 712 - 713 - 714 - 715 - 716 - 717 - 718 - 719 - 720 - 721 - 722 - 723 - 724 - 725 - 726 - 727 - 728 - 729 - 730 - 731 - 732 - 733 - 734 - 735 - 736 - 737 - 738 - 739 - 740 - 741 - 742 - 743 - 744 - 745 - 746 - 747 - 748 - 749 - 750 - 751 - 752 - 753 - 754 - 755 - 756 - 757 - 758 - 759 - 760 - 761 - 762 - 763 - 764 - 765 - 766 - 767 - 768 - 769 - 770 - 771 - 772 - 773 - 774 - 775 - 776 - 777 - 778 - 779 - 780 - 781 - 782 - 783 - 784 - 785 - 786 - 787 - 788 - 789 - 790 - 791 - 792 - 793 - 794 - 795 - 796 - 797 - 798 - 799 - 800 - 801 - 802 - 803 - 804 - 805 - 806 - 807 - 808 - 809 - 810 - 811 - 812 - 813 - 814 - 815 - 816 - 817 - 818 - 819 - 820 - 821 - 822 - 823 - 824 - 825 - 826 - 827 - 828 - 829 - 830 - 831 - 832 - 833 - 834 - 835 - 836 - 837 - 838 - 839 - 840 - 841 - 842 - 843 - 844 - 845 - 846 - 847 - 848 - 849 - 850 - 851 - 852 - 853 - 854 - 855 - 856 - 857 - 858 - 859 - 860 - 861 - 862 - 863 - 864 - 865 - 866 - 867 - 868 - 869 - 870 - 871 - 872 - 873 - 874 - 875 - 876 - 877 - 878 - 879 - 880 - 881 - 882 - 883 - 884 - 885 - 886 - 887 - 888 - 889 - 890 - 891 - 892 - 893 - 894 - 895 - 896 - 897 - 898 - 899 - 900 - 901 - 902 - 903 - 904 - 905 - 906 - 907 - 908 - 909 - 910 - 911 - 912 - 913 - 914 - 915 - 916 - 917 - 918 - 919 - 920 - 921 - 922 - 923 - 924 - 925 - 926 - 927 - 928 - 929 - 930 - 931 - 932 - 933 - 934 - 935 - 936 - 937 - 938 - 939 - 940 - 941 - 942 - 943 - 944 - 945 - 946 - 947 - 948 - 949 - 950 - 951 - 952 - 953 - 954 - 955 - 956 - 957 - 958 - 959 - 960 - 961 - 962 - 963 - 964 - 965 - 966 - 967 - 968 - 969 - 970 - 971 - 972 - 973 - 974 - 975 - 976 - 977 - 978 - 979 - 980 - 981 - 982 - 983 - 984 - 985 - 986 - 987 - 988 - 989 - 990 - 991 - 992 - 993 - 994 - 995 - 996 - 997 - 998 - 999 - 1000

இப்படியே ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளையெல்லாம் ஒரு பாட்டு அருளிச்செய்கிறார்— 'காளம் வலம்புரி எனநாமபித்த

[ப-ஸ்ர] காளம் - காஹனவாத்யம், வலம்புரி - வலம்புரி ஸங்கீதம், அன்ன இவைகளுக்கு ஸகருஸாகளான, நற்காதல ஸலாக்யமான பதங்களை யுடைய அடியவாகத் - தாஸ்யகாகளான மேலைபகதகாழ்வான, சீர்ப்பகதகாழ்வான எனப்பல்களுக்கு தாளம் வழங்கி காளஸாஸ்திரம்க உபநிசலித்தது, தமிழழறை காரி - இவகம் என்று சொல்லப்படுகிற தியப்பரபகதகாரினு டைய இன்னிதை - இனிமையான கானத்தைத் தந்தவள்ளு உபநிசலித்த பரமோதாசாயும் மூளும் எலலோராவும் அனுஷ்டிசுக்ககடியகான தவநெறி - பகதி பரபகதிகளாகிய மாகக்க கீர், மூட்டிய - பரவச்செய்கவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளின் கிருஷ்ணகீரைய நாளும் தினகீரையார், தொழு தெழுவோம் ஆஸாரிகதை உஜ்ஜிபிப்பாம் நானிலத்தே நானு விதமான ஸ்ரீயிய நமக்கு ஓர் ரிகா - ஸமாணாதா

காளம் வலம்புரியனன இதயாதிகு காஹனம் முதலிய வைகா எப்படி ராஜாவின விஜயகதிரகு ஸஞ்சகவகளை அப படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளின் காயாணகுணவ கருக்கு பரகாஸகாதா என்று காதபரயம் காளம்' என்றல சகரம் திகிரி வட்டம் காளம் ஸகாஸரம் என்று சகரத்தின பெயராத்முனியவ என்று சீகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையல் வயாதாதம் இரகப பட்டகதி பகவானுக்கு சகசசகா வகன எப்படி அவாதாண ரிஸகதனை அகைப்போல ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளுக்கு இவாசா என்று கிருஷ்ணம் 'அடியவாகத்' என்று சப - 'சப' உதரம் கத வரடன துதிவகவக காவ' என்ற கிருஷ்ண ஆஸாரிகத குதாவக ராபெடா ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளின் சிந்தன ஆஸாரிகதவாகு என்றாத கம் மூளும் தவநெறி மூட்டிய' எனபகிறு 'வொருகவக' ஸகபரக-மூட்டிய சிந்தன ரய ஸகரக-மூட்டிய யதிகா ஸ்ரீமந்தாத்முனிகளின் காயாணம் விவகதிகம் 'கழலே' எனகிற இடத்தில் சகரகதிரகு ஸகா அபிஷ்டவகளை யுதிசக-மூட்டிய பதா ராமகக அனரககை நோயக-மூட்டிய

ஐது வாசுத உாவி நித்ய யதீய உரணா ஸரணம் தேய்யு' என்கிறட்டிய உபாயதஸையிலும் பராயதஸையிலும் உததேசுர யகவம் சாகபாயமாகவுமாம் 'நானில'மாவது மருதம், குறிஞ்சி செடநல், முல்லை என்று நான்கு விகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமி, பாலை யெனலும் ஐக்கரம் வகுப்பு மருகாந்தாரமாகவினாலே மனுஷ்யஸஞ்சாரமற்றதால் இவ்வு எடுக்கப்படவில்லை

இப்படி கீழ் முன்னு பாட்டுக்களிலும் சிந்தியோ மினித தீவினையே என்று பரிசுாதக மனோவருததிரும், படியோமிணியலவழக்கே என்று பரிசுாதகமான வரதயாபாரமம், 'தொழு தேழுவோம்' என்று பரிசுாதகமான ஸரீரவயாபாரமம் கணிக தனியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தபா கிலும் ஒவ்வொரு ஆசார யாசனிடத்திலும் இந்த முன்னும் தீசாகரணஸகதேயம் என்பது சிறவுள்ளப ஆக இதகால ஸதாசாரய ஸம்பகததினாலே கரிகரணங்களினாலும் பரிசுாதகமான வருதகியைச் செய்யப்பெற நேரம் என்று அவர்களிடத்தி உபகாரணமருதி செய்யப்பட்ட காய்றறு இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசாரயாகனிடத்திலும் செய்ய வேண்டுமென்பதும் இகினாலேயே எ-டுகிறது

மஹாமஹோபாகயாய த்ருவாஹிதரபுரம் தேடலூர் விதவான பகவ ஸிஷ்யம் ஸ்ரீ உபவே நா நிம்மாநாய ஸவாயிக்ஷினுல
செ ப ய ப ப ப ட ட

ஸ்ரீ குருபரமபராஸார வயாகயானம்
மு ற றி ற று

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீமதே நமஸ்கரீஹ பவதிகவரவ்யயுமணோ தஜஃ ||

ஸ்ரீமத வசுதலாஷணாநாதேசுவராய நம: ||

ஸ்ரீமது ராமநாமஜாய நம: ||

ஸ்ரீமத அம்மநாதை ஸ்ரீமதேசுவராய நம: ||

ஸ்ரீமத் தீர்த்தாபிஷேக சிந்தன அநுபரிசேஷம்

ஸ்ரீ ம த்

புறவெய்தாயுசாரம்

உபோத்காத்திகாரம்.

மீள்களாகாரம்—மேலது பாபதில ஜீவாதமாவின் எவருப
போகியதை—தற்பாபதிதகுச காரம்—நாதநிலம்பாவு மம்—
ஆசாயபாபதி—நவதுதயிலகவாததமாந பாவுதமாதநுபுடாதத

சுவயவதஃ பூமிதாநவா

சமயபூசணைத் திம் வநெ

உதவியாகிய பஞ்சபூவாடிதாசு

வவதி ரஹஸ்யசூயஸு வாரொராயு ||

[illegible]

ஷிக் எனது காதபாயம் இங்கே - இந்த பாகநகிமண்டல
தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்ற, விதி டாக்யம், வாயக்கின்றதே
பாபகமாகிறது

‘இங்கே எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தி-
விசேதமாக பகவதஸவருபத்திற்கு கிரகானுதிகளை (மனநிலை
முதலியவைகளை) செபதிற இந்த பாகநகிமண்டலத்தின்
என்றாததா ‘உக்கக்’ எனபதற்கு கூலுள நெஞ்சுகளால் குறா
மெண்ணி’ எனகிறபடியே அஸ்திராதிக்கினால் ஆஸ்திராஸாரா
வதனையடைந்து பகவானுடைய குணவிபூகயாசினிய பொருளை
கொண்டிருக்கிற இந்த லேசக்கத்திலே இதைக் கேட்டு உக்கமுடைய
யான பாசகம் பெறத்தோடு என்று காதபாயம் ‘வூவகத்தா
ஜிதஸ-சியவெ’ என்று முந்தினதா? அஸ்திராஸாராஸாரா
குணமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படித் தோஷப்பாவம் மாதகிரத
தில் தின்று விடாமல் உக்கமுடையான குணவிசேஷம் சொல்லுப
படுகிறது இதற்குக் காரணம் ‘ஓர் விதி’ எனபநுளிச்செய
கிறார் இங்கு ‘ஓர் விதி’ எனபத பகவானுடைய அனுபவம்
விசேஷத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் விலகணமான ஆசாயகடா
ஷகைக்க குறிக்கிறது நமக்கு - அந்த ஆசாயனத்திருவடிதா
ஆசாயத்திருந்தே நமக்கு, வாயக்கின்றதே’ எனபதினால் கண்ட
டாக்ய நெஞ்சே கருமங்கள் வாயக்கின்றதா எனடாண் மினதிலே
வாக்யலுமாறு என்றும் ‘வாவாநெனதிலலையால் பாழயினிகால்’
என்றும் அநுளிச்செய்கிறுக்கிறபடியே ஸதருமமான லேஷத்
இன்னகென்று தெரியாமலிருக்கப் பெரிய லாபம் தானே வந்து
விட்டாதின்றது எனபது கதோதிதம் ‘ஏ’ எனபது ஸரீகா
ஷாதிக்கைக்க காண்பிக்கிறது ‘முன்றி னுள்ளம் நாளு முக்கக்’
எனபதினால் லேஷையகாயக்காரின் அரதகந்தானமுட அருண்
வழியாக அம்புயக்காள கணவன் தாள்களை சோவதும், அதிலே
அவன் சமையடைக்கலமாக ஆஸ்வதும், இந்த காதகநகித
பாசியாணமென பகவதோதிதா சந்தகநகயாணத்தா ‘அய்யுடா
மூலாஸாராநென லகம் லகெஷம் வக்தா’ என்று இந்த
சாயக்காரின் அரதகதை அனுஸந்திகது ஆசாதனுபவம் செய
தே ஸவம் பாசியாணம் எனபது ‘நாளு முக்கக் எனபதினால்
ராட்ட படுகிறது

ஸ்ரீயிஷ்வதியான ஸவெபுஸூரனுக்கு ஸ்ரீகௌவ்ஹுஸு
வ்யூரநீயனாயககொண்டு ஹ்யூயஜ்ஜெயை கூராரனென
ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூப வுத்ருனெனனும் ஸிஷ்யுன
யோகயதை

எனனும், ஸ்ரேஷ்டனெனனும் ஸௌஹாரிதனெனனும்,
ஹவஹாரிதனெனனும், அவவோ ஸாஸ்திரங்களிலே
வ்ருகிவஹையிருக்கும் ஜீவாத்மா, இவன தனக்கு

ஸம்பரதாய பரிசுத்ததிரிபு இவா த்மாவிலேயே அநுளிச்செய்யப
பட்ட வாத்ம விவக்ஷிதம் அகந்த மூலமான ஸந்திரியும
கண்டிரொஸ்து மாரூவாரிஷ்டஹஜ்ஜம் வ்யூ' எனப
தற்கு அசாராயபரம்பரையை முகற்சொண்டு வருகிற பகவதனை
காயமாசிற தன்னுடைய புருஷாரதகத்தை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்த
காமததி ஸபாகபாதம் உர போதாதி (ஸ்வஹாரி) ஸ்ரீ
கூலயநம் என்கிற ஸ்ரீ ஸ்ரீகாதா ரகாஸ்தோமம் வசனுஸ
தேபா மொவாயதி' என்கிற மூபபபி விச ரசம் ஸா
மஸ இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம் [இதனால் ஸவ
ரூப பராத்மமான புருஷாரதத்திற்கு பரதிபாதம் அகாயிரான
அவிதயா திகளின் ஸம்பந்தம் அகந்த உத்தேஜகம் யாதருசிக
ஸூகருகா திகளடியாக ரூபதேஹமவரைவிலாக வரும் பரிபாக
கன எனபது தயோதிதமாயிற்று பரிபக்கமாவது தானிருக்
கும் பொழுது காயமுண்டாகாமல் கந்ததுக்கொண்டிருப்பது
உத்தேஜகமாவது அபபதி தடங்கலிருக்கும்பொழுது அக்க
தடங்கலின் ஸகதியை அடக்கக் காயகதையுண்டாக்கக்கூடியது]
இப்படி ஸ்ரீலாகத்தி ஸங்கரேண அருளிச்செய்க அரத்தவ
கூல விஸதாஸபாக அருளிச்செய்து — 'ஸ்ரீயிஷ்வதியான'
என்றபடியிசுது 'ஸ்ரீகௌவ்ஹுஸு வ்யூரநீயனாய' எனபதற்கு
கௌஸ்துபம் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானிகவதையென்று
பரஸிததமாகையினால் அந்தக் கௌஸ்துபத்தினிடத்தில் பண
னும் ப்ரீதிவிஸேஷகதை அதினால் அபிமானிக்கப்படும் ஜீவானி
டத்தினும் பண்ணுகிறான் என்று காதபாயம் அந்தந்த பரம
ணங்களில் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும் விதங்களை கிரதேஸிதகரு
ளுந்நா — 'கூராரனெனனும்' என்றபடித்து பரமாணவ
காலன — 'அவிஜ்ஞாதாஃ கூராரகாஃ' 'ஹவஹாரிதாஸு

ஐவீஸெஷத்திலே 1 செனரூல் குடையாமிருந்தால்
சிவகாதனமாம் என்றுப 1 நிவாவஸய்யாவம்' என
றுமசொல்லுகிறபடி யோ வவபுஷெஸாவபுக்ரஹவபு
வஸ்யோவித வவபுஷ்ய செஷபுஷ்களையும வவபுஷ்ய
ஸரீரங்களாலே யகாலவித்து ஸஷக்ஷிம தனக்கு
நிரூபகமாயாவாலே ஸஷனெனவே திருநாம
மாயபடியான திருவந்நதாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி
மெததையிலே வாவிளவரசாயகெதானடுதான வாழ

அததம, 'கௌஷீதகீவ்யாபுஷணா 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

வாழ்வுனாய் ! "சுமெசுஜந்லாஹவீழ்" வலவலாசவந்
ததபரபதிகத வம் ப்ருஜந் | செஹந்ரம் ப்ருயா
காராம தொவலன் வாவலதரெணாகு

ணீதீ ஜனகிறபடியே வ்ருகூதிரபிநா பாழிலே
லிழ்நது ஒடியொடிப்பல் பிறப்பும பிறநது தடடிந்
தவ்றறு அழுககடைநது ஒளியழிநதபடியாலே,
ததூணிதவ்ஷயமாய யயாவக் வ்ருகூரரஹிதனாய

யோகரதா | 151 | சுதாஷிதாநயபாலே - அநநியாந
பகநிநிநே | 152 | சுதாஷிதாநயபாலே - அநநியாந
வாழ்வுனாய்-ததூணிதவ்ஷயமாய, அநநியாந
யோகரதா | 153 | சுதாஷிதாநயபாலே - அநநியாந
பகநிநிநே | 154 | சுதாஷிதாநயபாலே - அநநியாந

கலையைச் சொல்லுகிற அநவது அநநிகாலாயக தூயிச
கொண்டிருக்கையிலேயும் பிறகு விழிககது பாஸலன கடுக்கையா
கையினும, பாயுந்ஷாகககதை அமில வேதனிலிலே எனது
காகா | 155 | சுமெசுஜந்லாஹவீழ் - 156 | வ்ருகூ
யோகரதா, வலவலாசவந் | 157 | வ்ருகூ
யோகரதா | 158 | வ்ருகூ
யோகரதா | 159 | வ்ருகூ
யோகரதா | 160 | வ்ருகூ
யோகரதா | 161 | வ்ருகூ
யோகரதா | 162 | வ்ருகூ
யோகரதா | 163 | வ்ருகூ
யோகரதா | 164 | வ்ருகூ
யோகரதா | 165 | வ்ருகூ
யோகரதா | 166 | வ்ருகூ
யோகரதா | 167 | வ்ருகூ
யோகரதா | 168 | வ்ருகூ
யோகரதா | 169 | வ்ருகூ
யோகரதா | 170 | வ்ருகூ
யோகரதா | 171 | வ்ருகூ
யோகரதா | 172 | வ்ருகூ
யோகரதா | 173 | வ்ருகூ
யோகரதா | 174 | வ்ருகூ
யோகரதா | 175 | வ்ருகூ
யோகரதா | 176 | வ்ருகூ
யோகரதா | 177 | வ்ருகூ
யோகரதா | 178 | வ்ருகூ
யோகரதா | 179 | வ்ருகூ
யோகரதா | 180 | வ்ருகூ
யோகரதா | 181 | வ்ருகூ
யோகரதா | 182 | வ்ருகூ
யோகரதா | 183 | வ்ருகூ
யோகரதா | 184 | வ்ருகூ
யோகரதா | 185 | வ்ருகூ
யோகரதா | 186 | வ்ருகூ
யோகரதா | 187 | வ்ருகூ
யோகரதா | 188 | வ்ருகூ
யோகரதா | 189 | வ்ருகூ
யோகரதா | 190 | வ்ருகூ
யோகரதா | 191 | வ்ருகூ
யோகரதா | 192 | வ்ருகூ
யோகரதா | 193 | வ்ருகூ
யோகரதா | 194 | வ்ருகூ
யோகரதா | 195 | வ்ருகூ
யோகரதா | 196 | வ்ருகூ
யோகரதா | 197 | வ்ருகூ
யோகரதா | 198 | வ்ருகூ
யோகரதா | 199 | வ்ருகூ
யோகரதா | 200 | வ்ருகூ

[illegible]

கிளிபொல அ்வாநா பதகமவைத்த பாகரமே
தனக்குப் பாகரமாய் அ்வாநாநகுப் பிறந்தவா
களைப்பொலெ ய்வாநாநுணும வுத்தியுமே தனக்கு
ஊனுட வுத்தியுமாய் கன பிறவிக்குரிய லொமங்கனி
லும சூவாரஸம் ஸாராதிநிஸுட புதிபதுண்ணுதே,
நாஜலொமவிருவராராந ஜாமுலிதவிஷயங்
லே தனக்குப் பெறுமிதவும் வறஷுசொகங்களுமாய்

கிடமது கொஷமணாரி ராபார, பகசார,
வம்வம்மஜா: ராபார, பகசார லவணி -
ஆசார, வாதசு - லவநாவி - உபா - ப்ரம
கஷம் - ராபார, பகசார, பகசார, பகசார
'புத்தியுட டாவி', 'புத்தியுட டாவி' பாசுதி, ராபார, பகசார
முதலியவைகள் ஸாயாஜ ரகசார நுணங்கி பதஸரித்து புத்தி
உண்டாகிறது எனபதை ராபார, பகசார, பகசார, பகசார
வருககரகவா ரிச சகசார, பகசார, பகசார, பகசார
டானபடியினு வர விசார கமலம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டகா
கமலம் பாசுதிமே ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, வுத்தி

கடவடி கதை இது ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
மாதிரியாய்பாதகிறதும் ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
புத்தியுட டாவி - ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
வருககரகவா ரிச சகசார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
டானபடியினு வர விசார கமலம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டகா
கமலம் பாசுதிமே ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார, வுத்தி

கடவடி கதை இது ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
மாதிரியாய்பாதகிறதும் ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
புத்தியுட டாவி - ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
வருககரகவா ரிச சகசார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
டானபடியினு வர விசார கமலம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டகா
கமலம் பாசுதிமே ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார, வுத்தி
புத்தியுட டாவி - ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
வருககரகவா ரிச சகசார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
டானபடியினு வர விசார கமலம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டகா
கமலம் பாசுதிமே ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார, வுத்தி
புத்தியுட டாவி - ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
வருககரகவா ரிச சகசார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார
டானபடியினு வர விசார கமலம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டகா
கமலம் பாசுதிமே ராபார, பகசார, பகசார, பகசார, பகசார, வுத்தி

[illegible][illegible]

வேற்றுருக்கொண்டு நிறக, அந்த ராஜகூலாநு
டைய மூஷ்ணாபிகளாலே ஜாதிகிவிரைவத்தை யறி
வாதிக மம் வார சில் யாபிபுகா ஒரு விரகாலே
பாஷ்ணம் யிவனை மீடகப்பெற்றுக்ஷவிநாநிகக,
இவனுக்கு வந்தேறியான ஜாதிகுணராவிநாதத்தை

கொடுத்தது வேற்றுருக்கொண்டு நிறக என்பகருக
தனக்கு ஸவாபாபிகவகளான பகவத்சேஷகவ ஜனாராதஸவரு
பதவாதிகளை இழுத்து அகாவது அறிந்துகொள்ளாமல், தன்னையி
வேறுபட்ட ஸரீரம் முகவியவைகளுடையனவாகிய அரீரதனத
வாகயாகாரவகளை ஆரோபித்துக்கொண்டு நிறக என்று தாதபா
யம் இவவளவால் அனுதியாக அனுபவிக்கப்பட்ட ஆகாரம் ஸவா
பாபிகமானதன்று என்று அநுநிசசெய்யப்பட்டதாயிற்று இனி
இருக்க தஸாபிசீருகருமபொழுது இவனுக்கு உபதேயாதிகளை
நோந்து இந்த பரமம் நிவருகதியாய் ஒரு விபரீதவாஸனை இருக
ருமபொழுதே ஸவருபபாரபகமான புருஷாதகவககளில் ருசியும்
அதற்குத்ருணமான குணவகளை, நடவடிக்கைகள் முதலியவைகளும்
உண்டாகலாமென்பதற்கும் இருக ராஜகூலாநுடைய தருஷ்டாநத
பாதககொண்டு புருஷாதக நுபுடிக - 'அந்த' என்று ஆரம்
பித்து மூஷ்ணாபிகளாலே - ராஜகூலாநுடைய விபுத
முகவியவைகளினால் 'யாபிபுக'வாகிய அபுநுடைய கன
மையையே கன பரமியானதாக என்னுமவாக இருதால் ஸத
துக்கள் இவனுடைய தாதகதசையைக் கண்டு ஸதிககமுடியாமல்
இவன் கேடகாமலிருகருமபொழுதே சில் ஸாமாய காதகவயாம்
சங்கரா உபதேயாதிக - ராஜகூலாநுடைய தெரிவிக்கப்பட்டது 'ஒரு
விரகாலே' என்பகருக அவனுக்கு கன்னுடைய வாதகத
யில் மமபசை உபாடாநுபுடிக கன நுடைய வாதாதததிகதின
டல் செபதுவைப்பதின - எனரகதா மீடகப்பெற்றுக்ஷ
விநாநிகக இவனைக் குறிசசியிசீருகது கவகளுடைய அருகில் வர
வழைக்குமபடியான ஸமயத்தை அடைந்து, அப்பொழுது இவனி
டத்தில் அபிமானத்தைச் செய்ய வந்தேறியான ஜாதிகு
ணராவிநாதத்தை நினைவாக ஒரு ஆரோபிசமாந ஸபாதவாதி
யையுடையவன் எனகிய பரமத்தை, வழி விலகதி - வேறு

வழிவிலகதி, ஐரஷ்டாஐரஷ்ட வஸஸ்தாராபிகளாலே உது
 ரொதூரஹொமதஹுவாயங்களுக்கு யொமதுனாமபி
 விரகு செயது, இவனுக்கு ஹஜாதூநாநிவமான
 மூணவதூதங்களைத் தங்கா உவஹொநாவூநங்க
 ளாலே குடிப்புகிரவிட்டு இவனுக்கு அநெகஹொஷ
 ஐஷ்டங்களை ஸவாராபிஹொமுகூஷ்டவிஷயங்களை
 அருவருப்பித்து, ராஜாபிஹொமங்களுடன் கூதியித

வழிவிலகதி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவாதகிப்பித்து, அன
 திகே வழியினுலே விலகி, அதாவது அதற்கு உசிதமாகதகைக
 ளுடையது ளுடன் 'ஐரஷ்டாஐரஷ்ட வஸஸ்தாராபிகளாலே-
 தானத்தினிடத்து 'ஐரஷ்ட வஸஸ்தார'மாவது ஸேவகதை அரும
 புலது முதலியது 'அதருஷ்ட ஸமஸகார'மாவது— உபநயனம்
 முதலியவை 'சூழிஸபதம் மேவ' சொல்லப்படுகிற உபநீத
 ஸாநவதாநகாரிச சொததுகொரா ரிசிறது உதுரொதூர
 ஹொமொ வஸஸ்தார, ஹொமதஹுவாயங்களுக்கு - ஸு
 கந்த ஸப்தம் அரும உபநயனங்களுக்கே, 'ஹொம'மென்பது உத
 சுதருஷ்டஸூகங்களைப்படி 'தஹுவாய' என்பது அதற்கு உபநய
 மான அருஷ்டாநகாரிச ஸவஸ்தாரகாரியுப் குறிக்கிறது
 'உதுரொதூர' என்பது ராஜ்யஸூகம் முதலியதும், ஸவாககம்
 முதலியதுமான தருஷ்டாதருஷ்டஸூகங்களைச் சொல்லுகிறது
 ஹொதூநாமூணமான - கூகரியஜா கிகசதுருணமான, 'மூ
 ண' வகளுடன் ஸாநி, ஸாராதகியம், மீதம் முதலியவைகள்
 உவஹொநாவூநங்களைவிட— உபநீதஸாதகினுடைய அது
 யுடைய நெய்யைப் பிட்டு 'உவஹொ'மாவது இவனுக்கு துதி
 மான ஸாஸ்தாரதகாரிச தெரிவித்தால் 'சுநாவூந'மா
 வது இவன் இப்படிப்பட்ட வலை தகையை அடையவேண்டும்
 என்று பகவதஸூகியிலே பாராதகிகளை என்று ஸ்ரீஸாரபரகாசி
 ஸாரம் வாயாநாமம் குடிப்புகிரவிட்டு புதிதாக இவனிடத்
 து பகவதஸூகியைச் செயது, அநெகஹொஷஐஷ்டங்க
 ளான— அநேக ஹொஷங்களைப் கூடுதலாகவகான, ஸவாராபி
 ஹொமொ 'மேவ' முதலிய தாழ்கவகளுக்கே, பௌசமமான,
 கூஷ்டவிஷயங்களை அலடவிஷயங்களை, அருவருப்பித்து—

வாஸுஷாய்யங்களை ஆயத்தெதிகவல்ல வளவுடை
மையையுண்டாகநிறுத்துமாபபோலே, இவ்வாது
வுக்குச் சில யாழிகா விஞ்ஞாபிசுவை நொடித்து,
1 "வாஸாந் ஷெவொ ந நரொ ந வஸுந்ஷ வரடிவ:
ஸரீராக்யுகிஷெஷாஸு ஹெவெதெ கடியொநய:
எனகிறபடியேஉருவியநதவிநநிலைமையையுணரத்தி
அதுக்கு சுமாரவமான வாஸுஷாய்யதஷுவாபங்
களிலே சுமயிகதலாபபடி விரகுசெய்து உடம்புதின

அவைகளில் ஜுருபலை உண்டாகும்படி செய்து இது அனைக்
காலம் போகயமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க விஷயங்களிலும்
அவைகளின் கோஷங்களை நிரூபித்து வேயதவபுகதியையுண்டாக
கலாம எனபதற்கு உதாஹரணர சுகிஸயிதவாஸுஷாய்யங்
களை உதாஹரணமான ஸுமங்களை ஆயந்து - ஸாமாஸார
யிலேவருசெய்து, எடுக்கவல்ல - பரிசுரணிக்கக்கூடியதான
அளவுடைமை-உஞான கதையுடைக்காய் நுகை, நிறுத்து
மாபபோலே எனபது 'நிறுத்தினவளவிலே' எனப
பேரறி அருவாய்விதது இவ்வாதுவுக்கு கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட
ஸந்தாபப்பாபதமான ஆசாரங்களைவிடப் ஒளபாசிகமான ஆசா
ரங்கிளியிடபடி நுகிற பீவாகமாவிறது விஞ்ஞாபிசுவை -
பிகா முதலியவாக்களாயிருந்து 'சூழி'ஸபதம் மறறைய ஹிதை
விசீகாக குறிக்கிறது அன்றிக்கே, தாங்களை நேரில் உபதேசவித
தால் அநாகரிககுமென்று பிகாமுகலியவாக்கள மூலமாக உபதேசலிக
கருவாக்கள என்று அரகமமாசயுமாம் நொடித்து சொல்லி,
வாஸாநு ஜீவாதமா ந ஷெவ:-¹தேவகையுமல்லன ந நர:-
மனுஷ்யனுமல்லன, ந வஸு:- பரயுமல்லன ந வ வரடி
வ:- மாநுமல்லன, ஹெவ - ஒ¹ ராஜா² வ வரதெ
இவைகள், கடியொநய:- சாமங்களைக் காரணமாகவுடைய
ஸரீராக்யுகிஷெஷா:- ஸரீரகதிலுண்டான ஆசாரகரின்
வயதயாஸவரள உரு-ருபகதையுடையகாரிய ஸரீரகவகராகாட்டி
லும், வியநதவிநநிலைமையான(வேறுபட்ட),இநநிலைமையை-

ஞாபடியனறிகேக ஒரு வெளிர் சிறப்புடையாராகது
வரும் மூணவர்த்தங்களை உண்டாகி வெய்யொவாடியெய
விலாமக்கூடுனுமாகி நிறுகதினவாவினிலே, இவனு
டைய வடியுடைமைமையபும சில யாதிசரடியாக

இப்படிப்பட்ட ஸகிதே உணராதது அறவிதது அதுதக
கூறாவமான தீதிராககிடைபட்ட ஆபாசமிகு
அதுதரால் வொருவொருதகுவாயங்களிலே உடைய
காததில் உண்டாகும் தகவாக்கென அனக அடையதற்கு
பாரயக்கே நெயரரி சாயயிதகல் மபடிவிரகுசெயது

அறவிதகக்கூடியதான உபாயதககசெயது இதனால் தேவா
கிரிகதாமம் நூதனமிலாதவன் லோகாக்காததில் அறபவிதக
கூடிய புருஷாராகத் ததபாயாகனிவ ஜகைப்படமாட்டான் என
பது ஏமபக்கென உடம்புதினஞாபடி ஸாயகதேனுலே
கினனப்படலாக்கின பரகாசம் அதாவது ஸரீரகதைவிடவேறு
ஆதமா இல்லை என்று நினைக்கிறபடியினால் ஸரீரகதினாலமறைக்கப
பட்ட ஆதமாவோடுகூடிய தீரஹாகமாபிமானிகுரின பரகாசம்
என்றாததில் அன்றிகேக அபாக்கோபபேபாஸாயாம
ஒருவெளிர்சிறப்பு - ஒரு வெளிர்சககிசிறப்பு, அதாவது
ஜனான விகாசம், அனக உடையவர்கள் அதாவது தேவாதிரி
கக ஆதமாத்ருண முதலடவாகா, வெய்யொவாடியெயவிலாம
க்கூடுனுமாகி விடக்கூடியது கடினிகேக கருக்கென இவை
களைப் பிரித்தறிபக்கூடிய வேத்யதைதயுடையவனாகசெயது அன
தியான பரதிபக்ககமாகிய அவிதபாக்கிளமை, அதற்கும் காரண
மான பகவானுடைய ஜீவாசனகதிருகு விஷயமாயிருக்கருத்தனமை
யும் அதுவாதகிகதுக்கொண்டி நிறக, நிகில் ஆசாரய உபகேகாரம்
முதலிய உததேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸம்பவிகும? என்கிற
ஸங்கைக்குப் பரிஹாசமாக அதாதியான ஸாஸாசகதில் பூரவ பூரவ
காமங்களின் விசிகரமான பரிபாகத்தினால் யாதருசகிக ஸாகரு
காதிகள் ஸம்பவிதது அதினாலே பகவானுடைய நிகரஹ ஸைகல்
பம் ஸாஸதமாபிறபடியினாலே உததேஜகம் ஸம்பவிககலாம என்று
ஸமாதானம் அருளிச்செய்திரு— இவனுடைய' என்றாரம்
பிகது அடியுடைமையபும தரணகை தாபுடைபவஞாயிருக

வநத யொழுகெதையபுட அளவுடைமையபுட
 பூசர்யபாபதி நேராதந கணடு வரஉகாரணுரணுவ
 வரஉசெவியாலே லெரிதராய நாமநுநாம காரண
 ணிகொதூராயிருப்பார சில ஷெலிக 1 1 'ஓரணுரணு
 உ வளஹாடி - யடிவா ஸுக்ருதா துமா | விஷ்ணு
 கட்டாக்கூடுவெவ்வாவிஷுஷு வார்த்திகெடு || ஸுலாஷ
 ணம் வுலெதாதி ஹாஸாயுஷாஷிஹெதவ' எனகிற
 படியே நோபட்டு அநத ராஜகூடாநனுதகுச சில

கையபுட, அகாவது ஸவாபாசிகமான நேரகவழம், பசுவா
 னுடைய ஸவஜகாநுணயததிறகு கிஷபமாநீநசகையபுட சில
 யாபிபுகா அடியாம வநத யொழுகெதையபுட சில
 காமிகாசுளின உபதேராதிககாக காரணமாநகொணமிண்டான
 போயுததையபுட யொழுகெடு - ஆஸநீரபம் ஸாஸகி
 வஸபாத முகாசியவை அளவுடைமை - ஹேயாபாதிகய
 கிஷெககை உடையபுட நகா நேராதந கணடு கிஸ
 தமாக அநிகு, அநிகுக, நேராதந காவக இவனகிஷபதகில
 செயபபிபாநிற உபதேராதகருதகு யோகமகளாக அநிகு
 வரஉசெவியாலே - ஸாஸகிபாநி ஸாஸகிபாநி தலா
 நுகுதம் ஸாஸகிபாநி ஸாஸகிபாநி லெரிதராய அசாயாதி
 யாதி நுகு சிமமிசசபபட்டாநா, இருப்பார உநகூடு ஷெலிக
 கா ஆசாபகா ஓரணுரணு - பசுவானுடை வளஹா
 டி - கருண துமா அபபடி, யடிவா ஸுக்ருதா
 யாதநசுகமரக சி நகிற அநாய விஷ்ணு கட்டாக்கூடு பசுவா
 னுடைய சடாக்கூடு கவெவ்வா - பசுவானிடகில கிஷெககை
 ஸாநம், சூவிஷுஷு - பசுவானிடகில ஸாஸகிபாநி
 யிருகாக, வராக்கிகெடு - ஸாதகிசசநாடா, வரஉஷணம்
 ஸவபாநிபத, வளதாதி பூத, வுஷ - ஆஸா, சூவாயு
 ஷாஷிஹெதவ' ஆஸாயினை அடைவதற்கு காரணங்கள்
 'எனகிறபடியே' என்பதற்கு சிற உதாஹரிசுபபட்ட பா
 மாணத்தில் சொல்லப்பட்ட நுகு வரிசையாக என்றாகுத
 நோபட்டு - பராபதாசளாய இப்படி தகவலுநா முண்டா

நாஜாநாஜா நோபட்டுப் பிறவியை யுணர்த்தி மே
லுள்ள வியதததங்களையும் ஹிததததங்களையுந் தெளிவித்
தொரு விரகாவே அதத நாஜாவுக்கும் நாஜகூலாந
னுததம் வரஹஸ்யம்ஸெஷஷாகாஹெஷ்யை உதவி தரு

று அகயுதகருஷ்டமான பரமாத்மஸவரூபததையும் கன்னு
டையநிகரங்கதையும் பார்க்குககான அநாஹன் என்று கினைத்து
அதபபுருஷாகதததில் பரவருததிகாமல போருமபடி ஸமப
பிசுருமே எனகிற ஸவகைக்குப் பரிஹாரமாக அந்த ராஜபுத்திர
னையே கருஷ்டாகமரக்கொண்டு புருஷராகதததின் ஆரதரூபத
வததையும், அது வைத பராபதம் எனபதையும் உணர்த்தி
அதில் பரவருததிகுமபடி செய்கிறான்கள என்று ஸமாதானம்
உருபிசுருமே - 'அநக' என்றாமபிசுது 'நோபட்டு'
என ததத - 'இவனுக்கும்' எனபதிகாநி அஸயிக்கிறது
இது 'நோபட்டு' எனகிறவசையல சிம அநுபிசுசெயகதற்கு
'சில்' நாஜாநாஜா நோபட்டு எனகிறவசையலும் உகா
ரமப பரவரமபுநாதகி இகயாநி மேல்வரும 'இவ
னுக்கும்' உபாநிகு உதவகாணம் 'உதூவிககுமாப
போலே' எனகிற 'ததூவூவா'பவகளிலேமுயன்று'
எனபதிகாநி அஸய பிறவியையுணர்த்தி - இவனு
டைய ராஜகுமாரனாகப் பிறப்பைத் தெரிவித்து, இது அநாஹதவ
ஸவகையைச் சார்ந்ததது வியதததங்கள் யெளவராஜ்யபட்
டபிசெஷ்ட முகஸ்டதவகா ஹிததததங்கள் - இப்படிப்பிகா
லான ராஜாநாஜா த்விதததகு உபாயங்கள், வரஹஸ்யம்ஸெஷ
ஷாகாஹெஷெயெ நுநவாகஹெநவா அஸயிபாபம் சேர
வேணமிமெனகிற ஆசையை, அகாவது, பிதாவுக்குப் பிள்ளையை
அடையவேணமிமெனகிற இசைசையையும் பிள்ளைக்குப் பிதாவைச்
சேரவேணமிமெனகிற இசைசையையும் உதூவிககுமாப
போலே வருகதிசெய்யுமாப போலே இககால பிகாவிற
கும புதரனுக்கும் ஒருவாகிகாருவா சேரவேணமிமெனகிற ஆசை
இதற்கு முன்பே இருக்க அதத ராஜாநாஜாநாஜா வருததிகிசெய
கிறபிபிசெய பகவானுக்கு ஸாவஜீவகோடிககாக குறித்ததம்
பொதுவாக இருக்கும் ஸஹஜ கருணயம் இவனுடைய காமங்களி
னால் தடுக்கப்பட்டிருத்தபடியாலும், இஹிவாதமாவுக்கு ததவ

மாபபோலே, இவனுக்கும் 1 “நாயம் செவொ ந
 செதொ வா ந கியபுக” ஸூவரொ2வி வா | ஜோநா
 தத்யஸூதா செஷொணி வரலாத்நம்” எனறும், 2 ‘சா
 வலலிதா: ஸூதஸூவெ-ஹூதாந் வரலாத்நம்’ என
 றும் பூரணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோ
 தஞ்சுழந்த புவனியும் விண்ணுலகமங்காதுஞ் சோ
 ராமேயாளகின்ற செவகோலுடைப ஸ்ரியவதி நாரா

ஜஞானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவான் அடையவேண்டு
 மென்கிற ஆசையிருக்கேபோதிலும் அது அரஹதாதுஸந்தானதி
 களிலே தடுக்கப்பட்டிருக்கமையாலும் இவ்விரண்டு பரதிபகத
 களையும் நீக்கி பரஸபராகாஷையை ஆசாரயாள வருகதிசெய
 கிறார்கள் என்பது கையோதிதம் இதை பரகருகத்தில் விஸகாச
 மாக கிருபிதகருந்நிதா— ‘இவனுக்கும் என றாமபிதது
 இவனுக்கும்-இக் த்வாகமா நகூதா சயம் இரத த்வாகமா,
 நசெவ: உவநையுடலலன், ந செதொ வா - மனுஷ்யனு
 மலலன், ந கியபுக - கிரகசூதமலலன் ந ஸூவரொவி
 வா - ஸதாவாழ்மலலன் சூதா - ஆராவாஸவன், ஜோநா
 தத்யஸ: - தஞானசலையா ஆன உசையும் ஸவரபமர
 உடையவன் வரலாத்நம் - பமரலாவரத, செஷ: சேஷ
 பூதன் ஆகமா தேஹகதைவிட வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற
 உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட
 டிருப்பதினால் இங்கு பரமாகமாவுக்கு சேஷபூதன் எனப்பதை
 உபதேஸிக்கிறார்கள் எனப்பதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்த
 கருந் தாகபார வலெடு சூதாந் எஸ்ஸா ஆகமாக
 கூறா, ஸூத:ஸவபாரத கிருபித்ய வரலாத்நம்-பமரதமா
 வுக்கு, லாவலலிதா: - தாமலன், பொங்கு வந்ததி
 அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் ஸமு க திரகதினால்,
 சூழந்த - உபபட்ட புவனியும் - பூமியும், இது லீஸா
 விட்டிசெது உலா னா விண்ணுலகம் - பமரலாவரதகதி
 ருக்கும லோகமா அவத கியபுக, அவரு இந்த
 இரண்டிவித விபூஷணமுள்ளோ, ஆதம் சொனமும,

கொண்டு 1 “தக்ஷதயஸ்ரீஷிஷீஸ்ராததலாவ’ உதூஷி
களிறபடியே ஸாஸூரனுடைபவும் ஸாஸிதவஸுங்களு
டையவும் ஸூரவிவஸூலவஸாஸகங்களும, ஹோமா

ஸின விஸதாப குறைவு பவாப அரங்கின சுருக்கம்
அற இரத்த கதாஸகா இஸாஸ இகதாஸருதி ஸைருதி
இதிஹாஸபுராணதிகளும் மறப பூவாசாயாகளுடைய காரதங்
களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும் அம்சங்களைத் தெரிந்து
கொள்ளலாம்? ஆகையினால் ஆசாரியோபதேஸததினாலேயே
அறியவேண்டும் எனகிற நியமம் கூடுமோ? எனகிற ஸங்கை பரி
ஹரிக்கப்பட்டகாகிதது எப்படியென்னிட—ஸருதி ஸமருதயாதி
காரதங்கள் மிகவும் விஸதருதங்காாகையினாலும், பூவாசாய
காரதங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகவிருப்பகனாலும், இவைகளையெல்
லாம் அஸபஜஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினால், சிக
கிரததில் தகதுவறஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசாரியோப
தேஸமே மிகவும் ஆதரணியம்—என்று அப்படியே பூநீமதஸம்
பாதாயிரகத்யே “ஸகூப்யாபயாபிதாஸ ஸாஸூரததாஸ
ஸயகூமிணயம் உஷ்மர, ஸுக்ர ராஸூஸம் உவயுக்ர
காது” என்றநரிசசெய்யப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஆசாயாக
ஸினால் உபதேஸிக்கப்பட்ட ஸம்பரதாயாததங்களை எளிதில்
தெளிவிப்பதினால் இந்த காரகம் ஆரம்பணியம் எனபது கிருவுள
ளம் முழுக்ஷுவுக்கு இவ்வளவு அரததங்கள் ஜஞாதவயங்கள் என
பதற்கு பமாணய ராடயாருந்து—“தக்ஷதயஸ்ரீ” என்று
ஆரம்பிகது “தக்ஷத யஸ்ரீஷிஷீஸ்ராததலாவஹோமாவ
வமகதஹாவாபதீஸ்ராதாஸம் | ஸாஸூஸயநு கிரஸீத வு
ஸாஸூஸதம் தக்ஷத கஸீர கிமிவராய வஸாஸராய” என்று
பூரணஸலோகம் இந்த ஸம்ஸககின் அரததங்களைப் அனு
வதிரந்து—“ஸாஸூரனுடையவும் ஸாஸாயிகது ஸா
ஸிதவஸுங்களினுடையவும் சயம்ஸப பிமஸவகளினுடைய
வும், அதாவது பகவானால் நியமிக்கப்படுகிற சேதனசேதனங்கள்
னுடையவும் என்று தாகபாயம் இகதாஸ ததவகரயங்களும்
அருள்சொபாட்டகாரமாக ‘ஸூலாவஸாஸகங்களும’

ஜீதாதவிஷயங்கள் இவ்வயுத்தவெல்லாம் சங்கராசு
விஷயஸம்ஸாராஸியில் ஸாரதாமான ரஹஸ்யத்யுத
திலே புகிதகூலாரொரொண ஸம்முஹிதப
படுகிறது

இஹி அவைகளைப்பற்றி ஸம்பரதாயாதகஸாரம் எனறநுளிச
செய்யாமல் ரஹஸ்யகரயஸாரம் எனற இந்த கரகம் ஆரம்பித
கிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? எனற ஸங்கைக்குப் பரி
பாரம் அநுரிசெசெடி 1, 2-இவ்வயுத்தவெல்லாம் என்று
ஆரம்பிதது இதற்குக் கீழ் கிருபிகப்பட்ட அாதகவகவெல்லாம்
என்று தாதபாயம் பற்ற ஸாஸகிரககள் இவைகளைப்பெல்லாம் பூ
ணமாகவும், விசகமாதவும் கிருபிககாமைபினால் அப்படி பரதி
பாதிக்கிற ரஹஸ்யதரயமும் அதிச வயாக்யானரூபமான இந்த
கரகமும் அவஸயம் ஆரம்பணியம் என்று கிருவுள்ளம்
சங்கராசுவிஷய ஸாரபாரமாதகரகரீ கிருபிகுது ஸம்
ஸாராஸியில் - ஸம்ஸாரபாரம் பாராணா நின ஸமுதாயகதில்,
ஸாரதாமான- கிவய ஸாராண ரஹஸ்யத்யுததிலே-
திருமகரப கவபா, சாராசிலேசம் தான முன்று ரஹஸ்ய
கரகரீ, 'புகிதகூல' காராணம் - 12 ரிகதாரகம் கிரக அஸா
தாராணகளை அாதகவகளை அஸாராண 'ஸாரா' பாரம் 1, 2 கர
நாரககவகா அவைகரின் 'உகார' பாரம் 1, 2 கரகத்திடு
லேயே சொல்லுவது அகாவது 12 விதாக்கத்திடு அகாரகா
ரணபாரம் அாதகவகளில் ஸாரமாத அாதகவகளை கிரகில பத
களினாலேயே சொல்லுகிறது இப்படித கமமுடைய கரகத்திற்கு
முல்மான ரஹஸ்யகரயககளும் அவைமுல்மாக ஸம்பரதாய
ஸாரராதகவகளும் பரகிபாதயவகளாகையினால் இகரகம் ஆரம்ப
ணியம் என்று கிருவுள்ளம் இவது ராஜகுமாரகை கருவடாக
மாக கிருபிதகிருப்பதினால் ஸாரபாஷ்யத்தில் ஸம்ஸாராதகரணவித
காரககதில் "யதாரக கரகரீ ராஜகூலாரொரொண வாயு
ஸுஞ்சா கருநுஹவநாஹிபாணம் ராமபாஷ்ய ஹி: ஹி: ஹி:
ஸாராஜி விஜிதா: ஸ்யம் யாஜிதாவித்யு: செநகிசு விஜவ
யெபுண வகி: க் கயிததவெஷஸாணு: வெஷஸஸவஷ: ஸ
வவ: கலாணஸுணாகரவா: ஹி: 'விதா' தெ ஸவ: வெஷ:

கருபை செய்ய அதாவது இவ்வாகவங்களை உபதிகரிக்கும்படி கருபை செய்ய அமைந்தனரே அமைந்தார்கள்

‘திருவுடனவந்த’ எனபதினும் கலயாசனம் கரணமாதிரத கைகவொண்டு பிராட்டியைப் புரட்டாரமாய்க் கரணமடைந்த நாம, பிராட்டி பரிசுறமாணகரீனும் சரியபதிகு மிகவும் அபிமானபாகரூகாள் எனபது கரீபாதிகம் அகாவது பிராட்டி யுடன் கூட உண்டானதென்று நகதத கொள்குபம் மகவானுல திருமாலில் கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அகைப்போல பிராட்டியை முன்னிட்ட நாமிடத்திலுட ரிபொஷ்கருபையைச் செய்வான என்று தாகபாயம் ‘மாதவின்ன ரிக கொன்னென’னை யளி யிரபாலப்பட்டது யாகவகனும் சோகொடென்னென்னு புருச திருநா’ இகயாதி கிருவாயிராதிப பாகரம் இவ்வுதவாதேயம் ‘செழுமணிபோல’ எனபதினும் இனாநகர ஸாநுபானகையினுல ஸலாகயமெனபது விவஸ்திகா இகதால கொள்குபம் மீலாதாக களின் அபிமானி கெவாகயாகையினுல அநிள பன்னும் பரிதியை அதினல அபிமகவயாரான மீலாசாரினிடத்திலும் பண்ணுகிறான எனபதிகமபதிகுற ‘திருமால்’ எனபதினும் பிராட்டி பரிசுறமான நாமிடத்தில கருபை பண்ணுலகருத காரணம் ‘அலசியலாமகன பிராமயகுகாரகிபுர நிதமுடமான’ பிசுநா பனிமலாடம் மாதவா, தாநா, ‘உலா லீக்ஷி’ கும்பம் தகி ஜீகவராய்கொ வியகெதுவிடும்’ தாப பிராட்டி மாதவ, பிராட்டியினிடத்திலுள்ள வயாதெனா கிரமம் எனபது தெரி விக்கப்பட்டது இகதால மறுக்கவொன்னுத புருஷகாரத்தின் விசேஷம் கயோகிகம் ‘யலாடிக்குடும்’ எனபதினல அகத ஸரிய பதிகின் கிருவடிகளின் கிரகயகாகிரயம் ஸஞ்சிகம் இது ஸான கைககாயங்கபதிகுர உலாநா “யாவன் உரணன் உராதும் வாயிடுவவ் துநாலிதா | ஸிரலா பாரயிஷ்டாதி உகே ஸா வ்நிகுடிலிஷ்டாதி” எனகெமாயிடம் மாதவாசாரிபுர கிருநாதி செயயக்கடியை அகத கிருவடிகள என்று தாகபாயம் அன திககே மலா - புஷ்பவரீ அடி - கிருவடிகளிலே, சூடும் - சூடும், வகை - பாகரகதை எனதா கமகவுடாம அகாவது திருவடிகளில் மலாககாச சூடும்படியான மாகயகையுடைய என்று அகதமகாகரீனும் மறைய கைககாயங்கனும் உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால 'நாடக மலாநாடி நாடோறும் நாரணன்கள வாராத
மலரடிக்கீழ் வைக்கீவ வகுக்கினம்' என்கிற திருவாய்மொழிப்
பாட்டின் அர்த்தமுத 'கிரகரக்ஷாபிராஜ்யம்' நாகரிகத்தின்
கிண அர்த்தமும் ஸூட்சிகங்கள் நாம்' எனப்படுகின்ற ஸூட்சிகளைப்
பேரலகை இரத அயுத்திலே தோகவதையுடைய ஸகல ஆகமவாக்
கங்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்படுகின்றன அனந்திகே இப்படிப்
பட்ட தோகவதையைத் தமமிடத்தில் கண்டு தமமையே பறா
மானிதவப் பேசுகிறாரகவாரம் 'கருவுடன் வந்த' எனப்பற்றுக
காப்பவாஸத்திற்குக் காரணமாயும் காரயமாயுமிததுடன் சேர்த்து
வந்த என்றாதகம் அனந்திகே அராதியாக நமமுடன் சேர்த்தி
ருப்பதினால் நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்த்திருக்கிற என்றாதகம்
'கரு' எனப்பற்றி இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷராததகத்தைத் தந்த
துக்கொண்டிருக்கிற நாகரிக அனந்திகே "யக் ப்ருஷஸு
தீபுதாநாமவெவ்யுநாஸ்யு' என்றும் 'நாடு' நானுவிதார
கம் புத்தம் பாவம் செய்கிற' என்றும் சொல்லுகிறபடியே நம்
மால் பரிவரிகத்துக்கொள்ள முடியாதம் அராதபாகவுமாம் 'விழுந்
தொழுகாது' எனப்படுகின்ற இப்படி ஆசாரங்கள் கருபைசெய்யா
விடில் அந்தக் காமபரம்பரைகளிலேயே ஸஞ்சரிகத்துக்கொண்டிருப்
போம் எனப்படு விவகிதம் ஒருகாலத்திலும் அநிவிருத்த உத
காரணம் பிறவாது என்றுகாசபாயம் 'அருவுடன்' எனப்படு ஸ்ரீ
ராதமபாவம் நம் விதகாரத்திற்குப் பரகாரணம் எனப்படு மேலே
அநிக் காரணங்களைக்கொண்டு ஸகலிகப்பபட பதோகிறதைத் திரு
வுள்ளப்பற்றியநாசிக்கெய்தபடி இது நம் விதகாரத்திற்குத் தவிர
மற்றவர்களினால் அறிப்பாடாமைதினால் 'அரு' என்றநாசிக்கெய்த
படியாகவுமாம் அமைந்தனரே' எனப்படுகின்ற அந்தக் கஸையிலே
அந்த ஆசாரங்களுடைய உபதேஸமே நமமுடைய அஜ்ஞாநி
களைப் பேரகக்கப்பதற்குப் பரபாதமானது, மற்றவைகள் அபா
யாதமானவை எனப்படு தெரிவிக்கப் படுகிறது

ஆனால் நம்மவரன் காமத்திற்குத் தஞ்சுதபடி பலன்கொடுப்
பவனுக்கையினால் அராதியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத
ஆசாரப்பரப்பிற்குக் காரணமான காமவதனும் நம்மவரனுக்காவ
மும் இப்பொழுது உண்டாயின எனப்படு அஸங்கதமாகாதோ?
அப்படி சிவகாரணமாக உண்டாகும் பக்தத்தில் ஸ்வருகமும் உண்

‘வலவ வலிகாண வலிகா’ என்பதற்குத் தட்டிய விததா
 திகள எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்
 அப்படிக்கெல்லாவிடில் அய்யாவா விததாதிகளினில் சொல்லப
 பரிம மோகங்களுந் துபாயங்களுந் இவ்வளவு காலமில்லாமல்
 இப்பொழுது உண்டாவதற்கும் சிறுநகரு இல்லாமல் சிலருக்கு
 உண்டாவதற்கும் காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாதபா
 பட தீவரு ‘வலிகா’ என்பதற்குத் தட்டிய பதார்ப்ப எவ்வாறுதம்
 அதாவது பரீலாக மெனெடுணறை ஒப்புக்கொள்ளாத சா
 வாகணம் அவனால் மோகம்மென்று சொல்லப்பரிமதைச் சிலரே
 அனுபவிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், காமம்
 எனறே சொல்லித் தீரவேண்டுமாயினால் அவனும் ஒப்புக்
 கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று கூறுகின்றார் ‘மூலவ்வுர
 வகாஸ’ இகயாத்குரு பசுபாணியுடைய குருப வி 117 மசந்ந
 களையும் உத்தேசிக்கச்செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனிருந்த
 போதிலும் அநாதியான காமமாகிற சகம் சுழன்றுகொண்டிருந்த
 தினால் அவகாஸம் ஏற்படாமலிருந்து, ஒரு ஸங்கருதபரிணாமகாலத்
 தில் கொஞ்சம் அவகாஸம் ஏற்பட அதிசயத்திற்காக விவரிக்கிற
 தது என்று தாதபாயம் அதாவது அநாதியான பகவதிகாண
 ஸங்கலபத்தை யாதருச்சிக ஸங்கருகாதிகள் கிலக பகவானு
 டைய ஸஹஜ கருணயத்தினால் கிவ்யீகரிகப்படுகிறான் என்று
 கூறுகின்றார் சீபம் கையஸ் கூட்டா வ்ஷு 1 வுட்பயாப்யா
 வரியு க்ஷணக்ஷணக் பூயிதவாரவஸ்யுஃ பூமஃ! ஸுத
 கூத்தவஸி-ஹ்வி ஸுக்ருதயக்ஷணக் கூருவிசு வுண்ணத்த
 த்விசு சோஷவந்வாத்-வாதி 117 என்று ஸங்கலப
 ஸுரோயீயாதத்தில் இவா தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டப
 ருப்பது தீவரு அனுஸந்தாயம் ‘கூஷாவிசு’ என்பதற்கு அந்த
 ஸங்கருதாதி பரிணம் கிரேஷத்திற்கு இதுகாலம் என்றறிய
 முடியாதாகையினால் எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று
 அந்தம ‘சுக்ருதயயுடான ஸங்கருதாதி’ என்ற
 கிடக்க ‘சுவி’ என்பது என்பதற்கு 117 பி 117
 அதாவது ‘யுடஸ ஹிவேந்தித’ என்ற பூதஸங்கருத
 ஸரீலாகத்தின்படியே அதவந்த சிவீனாரான மகக்கும் மனதினால்

என்னமுடியாத ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 'உத்யோ' ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 'உத்யோ' ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 வது இக-குமு-இல்லாதவைகளும் நமக்கு அதுவரையில் அஸம்பா
 நிதகசாராஜ்ய ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 சாராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 'உத்யோ' ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 படமே ஆசாரபகதாஷ்கதைப பெற்று சீமையோபாதேய விவேக
 முடையவனான நான் எனமாதமாராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 'உத்யோ' ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 கிடைச்சுவிட எனது
 ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது
 ராஜ்ய ஸீமாஷ ஸாமராஜ்யமும கிடைச்சுவிட எனது

சீவமந்திரமும சீவமந்திர சீவமந்திர பகவதவிஷயம

மஹாமஹோபாதேயாய

ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானததில

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானததில

மஹாமஹோபாதேயாய

முற்றிற்று

ஸ்ரீதே திருமொழி உரைப்பொருளாக நம: ||

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹ்ஸ்யநாயகர்களின் உபயோகங் ப்ரேஷம்— மோகித் ததுபாயஸ்களில் ஸபதரே பரமானு— அதில் ஸாத்மாமரம் உபாத்தயம்— ரஹ்ஸ்யதாயக் ம மிகாஹ உபாத்தேயந்]

ஸ்ரீமதிவடிவிவந்தி செழுகளும் ஸ்ரீதள வ
 ஸ்ரீகிருதிவாருஷமொழிவாகாங்கொரு ந வடிவம் |
 தழிவா விஸுயமாவும் ஜெதூலீதா விவிந
 ஸ்ரீவநிஷ்டஜெதாஸெ ருதூகம் ஸாரதாயபுரம் ||

പ്രീ: ||

|| ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜகிருஷ்ண ரெங்கராய தஜ ||

இப்படி ஸம்பந்தம் மறு வாராக கங்கை விசாரித தரஸாஸக
ரம் ஆரம்பணியம் என்று பெரிதென்காலும், மஹஸ்யதாய வயாக
யாந ரூபமான இஃத கரகம் ஆரம்பணியம் என்பது உபபடி
பொருளும்? வயாக மகாநகலாய வேறு மகாநகலும்
உபபிஷதகங்களும் ஸம்பந்தாயாதகங்களை பரகிபா திகிறபடியி
தலே அவைகளைவிட்டு மஹஸ்யதாயங்களை மாகதிரம் பரிசுரவிக
சைக்கு நியாமகமெனன? உபபிஷதகங்களும் ஸாரதம வசாரணை
வா. 'ஆயுதவிஷய மய்யாஸரி யில் வாரதமமானவ
வஸுத்யததிலே' என்று ௧. அந்நிசுடபயது வரக வர
மோ எனனில்? அதற்கு ஸமகானம் இஃத ஆகிராமக
அருளிசெய்யப்போகிறவாய அத அதகங்களைபெல்லாம் ஸ
காஷ்ணிகை ௨௩ மரோசுருடமாய அந்நிசுடபயக ௨ — 'பு
வயவிவரீத' என ௨. மயது

பாண்டி மருதுவழிவரீதம் - வேகத்திற் கொண்டு
படுகிற மரம்சுத்திற்கு விருத்தமான யாழ், செஷ்டகூழ்ம் விவத

காலங்களில் மூலமாகக் கோழியினப்போதிலும், புனர் ஜனமா
 களுக்குத் தாரணமாணசயினுல பின்னால வந்ததைக் கொடுக்க
 உட்பு 31 (கா) 11 எனது காகபாடர 'தசு' என்பது கீழ் சொ
 லியவைகள் தாரணம் எனப்படுக டெரிங்கிறதது 'விவரம்
 மூலம்' என்பதற்கு உதாரணமாக அமருதம் கீதவனகன்
 னுல் சக்திரகடபாடப நரகிறது இந்த அமருதம் 'வெடுவ-புரவ
 யு- ஸாரங்கிதாம்' தனது மூலம் மூலம் தகமுனிகாமுத
 லாக மூல அபுள்ளார வகையிலான ஆசாரங்களினுல் சக்திரகட
 பாடது என்று காகபாயம், இதனால் சமஸ்யகரயவசன்களு
 விபரங்கிதகமாகளான பூரவாசாரங்களின் பரிகரண விசேஷமாகிய
 ரோணை சொல்லப்பட்டகாதது இவது வெவ்வேறையு
 ஸுபுராய ஸுயாம் 'பகிவரதா மனப்பளவீ வகமணம்'
 டீகாசி விவரம் 'உதா' 'உதா' 'தன' 'கரு' ஸாத
 ரணமான அமருதம் கீதவலம் மரணகிறதது பயகவார்களினுல்
 அவசிகரிக்கக் ககதது, இந்த அமருதம் ஸமஸாரமாகிற மரணத்
 திவிருந்து பயகவாக்கினுல் அவசிகரிக்கக் கருகது என்று தாத
 பாய் 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா'
 ணாதவலம் 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா'
 மருதபது 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா'
 மிருகத ஸமப்பபதி ஸாரங்கிககாரகா என்று அரகதம் இவது
 மூலம் வகாரகா கிருகிகாடபுதாமி பககவிசை அனைக
 ஆவருகதி உபஸகனம் பண்ணி சமஸயாதகதவகள் ஸிக்ஷித
 பரகாரம் அதுஸகிதாய 'உவநிஷகஉதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா'
 ததது உபநிஷகது மிகவும ஸாரங்கிககாரகா அமருதமய
 மரண ஸமுககிரம் அகிலும ஸாரங்கிககாரகா இவது சமஸயாத
 யவகா இது அகிலும அகாவது- க்ஷரஸமுககிரககிகிருந்து
 அமருதகதைக் கடைகெடுகதாபபேரல், அமருதமயமான ஒரு
 ஸமுககிரமிருந்து அகிலும ஸாரங்கிககாரகா கடைகெடுகதாபபகைப
 பேரகிருக்கின்றன இவது சமஸயாதகதவகள் என்று தாதபாயம்
 இவது உபநிஷகதை அமருதஸமுககிரமாக கிருகிகததினுல் உப
 நிஷகததுகள் அகககுகள் எனபதும், அகிலும பரபகன்கரு அன
 பரிகபககா உணடுமா பதம் கீதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா' 'உதா'
 ரம் எனபதற்கு இதைவிட மேலப்பட்ட ஸாரங்கிககாரகா இவது

ன்னு தாட்டி விவரமும்கூட, உத்தரம் ஸாரம்
 என்கிற பதங்கூறிய மஹநகரான ராயபுரத்திலுள்ள
 ரஹஸ்யதரய ரகசிய ரொடா டாட்டிட்டுத் திருநாள்
 தாடி' எனப்படுகிறது. ரஹஸ்யதரய ரகசிய ரொடா டாட்டிட்டுத்
 படுகிறவர்கள் என்று ஏற்படுகிறபடியினால் உபநிஷதங்களுக்கத்
 தலபாக்யானம் பண்ணுமையாகத் தருகிற காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்ட
 து 'சூய்யா' எவ்வுதரத்திலிருந்து உபநிஷதங்களுக்கத்
 யே அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவர்கள்
 எவ்வுதரத்திலிருந்து பாடா உபநிஷதங்களுக்கத்
 என்கிற வயதுபதத்தினால் அந்நகரத்திலுள்ள பரமபு
 ஜனமில்லாத அம்மநகரத்திலிருந்து வெகுதூரம் விலகிய புத்தியை
 உடையவர்கள் என்று கருதாமல் ஆகையினால் அனுபபுத்தியை
 களான மஹநகர விசயத்தானதான் அவர்களுக்கு அனுபபுத்தியை
 யவர்களுக்கினால் அந்நகர இவ்வுதரத்திலுள்ள பண்ணப்பட்ட
 விலகி எனப்படுகிறது. உபநிஷதங்களுக்கத் ஆக இவ்வுதரத்திலுள்ள
 காரணமுக்கிரம என்று உபநிஷதங்களுக்கத் அந்நகரத்திலுள்ள
 கபபட்ட அம்மநகரத்திலுள்ள அந்நகரத்திலுள்ள அந்நகரத்திலுள்ள
 இருக்கிறபடியானால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்நகரத்திலுள்ள அந்நகரத்திலுள்ள
 கடைக்கெடுத்த உதரத்திலுள்ள காரணம் ரஹஸ்யதரயத்திலுள்ள ஏற்ப
 படுகிறது ஆகையினால் அதற்கு வயதானமான இந்த காரணம்
 ஆரம்பணியம் எனப்படுகிறது. உபநிஷதங்களுக்கத் இப்படி
 இவ்வுதரத்திலுள்ள அந்நகரத்திலுள்ள இவ்வுதரத்திலுள்ள ஆரம்பணியம்
 என்கிற அதற்குக்கை ஸமாதிக் கிறபடியினால் இவை இரண்டுமே
 சேர்த்து ஒரு பேடினை எனப்படுகிறது. உபநிஷதத்திலுள்ள மேல்
 பரமான பரமத்திற்கு, அதற்குக்கை கருவகரய பரமத்திற்கு பர
 மாரதபாதிக்காரங்கள் நான்குமே சேர்ந்து கருவகரய பரமத்தை
 யினால் அவைகள் ஒரு பேடினை அதற்குமேல் ஆறு அதிகாரங்கள்
 அவைகளுடன் கூடிய உபநிஷதத்திலுள்ள கருவகரய பரமத்தை
 ஒரு பேடினை அதற்குமேல் பத்து அதிகாரங்கள் புருஷாரத்தக
 தை நிரூபிக்கிறபடியினால் ஒரு பேடினை ஆக இந்த நான்கு பேடி
 கைகளும்கூட சேர்ந்து ஸாஸ்தராரம்பம் கருவகரய பரமம், உபநி
 நிரூபணம், புருஷாரத்த நிரூபணம்-- என்கிற நான்கு அதற்குக்கை
 பதத்திலுள்ள இவை நான்குமே முக்கிய இருபத்திரண்டு

இந்த ரஹஸ்யசூத்திரத்தில் திருநீலம் 1 'ஸவபு
 உஷாசுஷாராணஃஷுட' என்கிறபடியே கன்னடத்தை
 ரஹஸ்யதரயங்களை யறிய வெல்லா வசூயங்களையும்
 உபயோகவிதமான அறிந்து தருமபடியாயிருக்கையா
 லும் உரலெழுதம் 2 'ஸவபுஷாஷு வரிதூஷு காரெ
 கம் ஸாரணம் ஸுஜ எனறு தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜீகக ஸவெஷாவாய வநுவிலி
 யுணடாமென்று ஸூலிககையாலும், உயமும் கூ

அதிகாரங்களுமாகக் கீசாஷு அரதநாதுஸாஸபாகமாகிறது
 எனபது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இப்படிக்கேழ் ஸரிலாகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கும் அரத
 தங்களை விஸ்தரமாக சிநிபிக்கப்போகிறவராய, ஸாரதமமான வபா
 பக் பந்தராகிடுகின்ற சிநிபி இரத ரஹஸ்யதரயங்களை வபாகயானம்
 பண்ணுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்கிற ஆகேபகதிமரு
 ஸரிலாகத்தில் 'கரகாஷு உஷுஷு வாரணம்' 1 மரநீலிச
 செபராய் காரணத்தைப்பற்றி கருதுகிறது இந்த ரஹ
 ஸ்யசூத்திரத்தில் தரமபடியே ஸவபுஷாஷு அரதநாது
 காரணம் உஷுஷுஷாராணஃஷுட கீசாஷு அரதநாதுஷு
 ஸூதகம் 2 அறிந்து தருமபடியாயிருக்கையாலும் -
 அறியுடையபடியாய் தரும, 'உரலெழுதம்
 இரபாதிக்கு ஸவபுஷுஷுஷாரண ஸாரவெஷு' பெரு பெருஷு
 மெருதுஷாவல ஸ தஷுஷாவலெஷு உரலெழுதகலம் 3
 எனநிலா காரணமேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே
 அரதநாது பலன்களுக்குத் தனித்தனியே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்
 களை விடப் பரபரி ஒன்றையே அனுஷ்டித்தால் அவைகளினால்
 வரக்கூடிய பலன்களெல்லாம் வரும் என்று சொல்லுகிறபடியே
 ஸூலி எனறு தரதரயம் இங்கு கவனத்திற்கு முக்கி சரம
 ஸரிலாகத்தை எடுத்தது அனுஷ்டானம் உண்டாவதற்கு முக்கி

வரஃவாருஷாபுமும தஃவாயமும ப்ரத
க்ஷாதி ப்ரகாணவதளால அறியவொண்ணாதபடியா
மோசு தத்பாயகஸரில் மீல இவற்றிற்கு 1 ஸாஸூராவெழி
ஸபதமே பரமர்ணம்
ஜநாடிதழ 2 தஃவாயமும ப்ரகாணம் தெ காய-ர
காயபுவ்வவழிதள' ஸஷபுஷணீ நிஷாதஃ வரஃ

சொல்லப்படுக உபதமார ஸாரகர ஹஜெஸ் - அடைய
வேண்டி இரகதகாரி நகயின அரகதகதை விஸதமாக மேலே
உபபாகிஷுபேபாதிறவராய பேரக்ஷ கதுபாயநனை அறிவதற்கு
ஸாஸகரமே அவஸயம அபேக்ஷிதமெனபது விகதிததாலலலவோ
ஸாஸதிரகதில ஸாஸகமாமயம் உபாதேயம் எனபது விகதித
குடி? எனதா ஸாஸதைய பாயிரி ததநு நநிநா - 'வரஃ
வாருஷாபுமும 1 ஸாஸகரத 'ப்ரதக்ஷாதி' என
சும டெகதி 'க்ஷாதி' ஸபதம் அநாமநததத குமிகிறத
அறியவொண்ணாதபடியினுமே - அமித ப்ரதயாதபடியினு
மே ஸாஸூராக் ஸாஸகரததத ஜநாடிதம் பகவாண்,
வெழி - அமகிதா தஃவாயக் கூசாதத, தெ-உனக்கு,
ஸாஸூரம் ஸாஸகர, காயபுவ்வவழிதள - கசய
பக கசய, கசயபகதததத கசயபக கசயபகதததததத,
ப்ரகாணம் - பாயிரி ஸஷபுஷணீ பேரதததத உண
டாகசபபப - ஸாஸகர, நிஷாதஃ மீதூக ஸாமாததி
யமநத உபதமம், வரஃ ப்ரத நிஷாததததத உண
டாகசபபபபப பாயிரி ஸாஸகர, ஸாஸகரததத, ஸயி
மஜிதி உபதமம், ஸாஸகரததத, ஸாஸகரததத, ஸாஸகரததத
மகியம் வரஃ ப்ரத விஷகதி, ஸாஸகரததத, விவிரகதி, நகநிற
படியினு ஸாஸகரததத விஷகதி, உணடாகசபபப
தத ஜநாணம் எனத அரகதமாததத இததால பரதயக்ஷாண
மனவகநினுமே காயகிககிககிப பேரல யகரகதஞ்சித பரமமத
தை அறிதததத அது காயகரமாததத எனபது ஏறபட்டது

‘ஸ்ரஹ்யாபிதஹ்யகி’ எனறுநு சொல்லுகிறபடியே ஸஹ்ய
பே பூராணம் அவ்விடத்தில் 1 ‘சுமணவாரம் வஹு
அநில ஸாரதமாயஸம் வெஹிதவ்யுஜ்யு காதொ வஹவஸு
உபாதேயம் விவாஃ | யசு வாரஹூதம் தஹ்வாஹித ஹ்வொ
யயா கூநிரஹ்வாபிநு’ எனநிற சொகததில்

‘ஸஹ்யம் என்பதற்கு ‘சுமாவாஹூதவாக்ய’ உத்திதம் யடியு-
லித்திதாம் தகி பூரீணம்’ எனறு ஸ்ரீமதராயபரிசுத்ததியில்
அநுளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அநுபகாசுனிஸை சொல்லப-
படாததும், அரதகணஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஸருநி,
ஸமிருநி முதலியவைகள் என்று தாதபாயம் இப்படியானால்
‘சஹ்யாநி வெஹாஸக்யாரஃ’ என்கிறபடியே பசுரது விதயா
ஸதானங்களும் ஐஞாகலயங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லு-
கின்றனவே, அவைகளில் காமமாக எல்லாவற்றமையும் அபயவரித-
தாக கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாயஸத்தை நிஷ்காஷிததுத தெரிந்து
கொள்ளலாமா நவியினால் முதலில் ஸாரதமாயஸங்களை அநிய-
வேணமீட, மஹவைகளை விடநிவிடவேணமீட என்பது விருத்த-
மாகாதே? என்கிற ஸங்கைகளுக்கு வசனபூர்வமாக ஸமாதா-
தானம் அநுளிச்செய்திருா— ‘அவ்விடத்தில்’ அநுபா-
பிதது அனநிசகீ, கீழ் அநுளிச்செய்த காரிகையில் ஸாஸத-
ரத்தில் ஸாரதமாயஸம் உபாதேயம் என்றநுளிச் செய்யப்பட்டி-
ருப்பது சில பரமாணவங்களில் ஸாரதமாயஸம் காணிக்கைகககதென்று
சொல்லியிருப்பதற்கு விநோதியாதே? என்கிற ஸங்கைக்கு
ஸமாதானம் அநுளிச்செய்து தரக்கூடியா— அவ்விடத்தில்
எனருமடிகது ‘அவ்விடத்தில்’ என்பது வாரதஸஹ்ய-
ஹ்வாஹேயம்’ என்பதோடு அவ்வாக்கிரது சுமணவாரம்
நிஸ்சல்குழடியாத கரைவையுடைய வஹு-அனெக ஸாஸத-
ரம் வெஹிதவ்யு அநிய வேணமீடது, காதுஸு-காஸமம் கூஹு-
அபயானது, விவாஃ கட்டுசாஸா, வஹவஃ அனெகங்கள்,
(ஆஸையிஞா) யசு-என்க, வாரஹூதம் ஸாரதமாயஸம் அரததம்,

‘ஸாரஹதித்’ என்கிற வடிதகாலே ப்ருதிவஹமான
நிருவாயிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரததி
ஸஸ்யம் உவாஷேயம் வாஹுக்ஷுஷிஸாஹுங்குள
சுதூணாஸாரங்களுக்கைபாலே சுதூவாஷேயங்குள

சுஸ்யஸிஸ்யம் உவாஷேயம் உவாஷேயம், சுதூணாஸார ஸாரததிபாஸ,
(இருக்கின்ற மிகா), தசு-அக, ஹம்ஸொயயா ஹம்ஸம்பேபாஸ,
அனந்திக, ஹம்ஸொயயா ஹம்ஸம் தகபபாஸிருக்கிற புந
ஷன், உவாஷேயம் - சாஸிசகம்வணம் ஹம்ஸம் ஸாரததி
‘ஸாரஹதித்’ என்று சொல்லி நுஷிதது கீதசாரிதகமே
இருக்கும் ‘ஸாரததி’ ஸபதகமையே குறிக்கிறது என்ற நுஷிச
செய்கிறா - ‘ஸாரஹதித்’ என்கிற’ என நாமபிகது இவரு
சுமூதித தஜாவெ ஹிப்’ என்கிற பாக்யயகநச சோகது
‘ஸாரஹதித்’ என்று சொல்லா ‘ஸாரஹதித்’ என
நிருபபதனா எல்லாவற்றையுமிட உதகநுஷ்டமான ஸாமமே
சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் ஸாரஹதித்’ எனபகமரு
‘ஸாரததி’ ஸபதகமையே ஹம்ஸம் உவாஷேயம் என்று
சாஸிசகம் ப்ருதிவஹமான என்கிற ஸாரததிஸபதச
கோடு அவையிசுமது ‘நிருவாயிகஸாரத்தை விஷயீ
கரிக்கிற ஸாரததிஸஸ்யம்’ எனபகமரு ஸபதம் ஸாரததி
எனபது அகின அரததகதைபபற்றியாகையினாலே நிருபாதிக
ஸாரமான அரததகதைச சொல்லுகிறபடியினால் ஹம்ஸம் தகமே
‘ஸாரததிஸஸ்யம்’ எனது தாகபாடம் அனந்திக, இவரு
‘ஸாரஹதித்’ ஸபதகமே நிருபாதிகஸாரமான ஹம்ஸம் தகமே
தைச சொல்லுகிறது ஆகையினால் ‘ஸாரஹதித்’ என்று ஹம்
மிகுதம் காரிகை உபாஷேயமாக சொல்லப்பட ‘ஸார
ததி’ என்று கருதிக்கப்பட்டதே இம்மு ‘ஸாரஹதித்’ ஸப
தகதினாலும் சொல்லப்படுகிறது என்று காதபாயமரகவுமாம் அப
பேபாபுதம் ‘ஸாரததிஸஸ்யம்’ எனபகமரு ‘ஸாரஹதித்’ என்கிற
ஸாரததிஸஸ்யம் ‘ஸாரததி’ என்கிற பாக்யயகநச அரததகம் என்று
சாஸிசகம் ‘உவாஷேயம்’ எனபகமரு அங்கிகரிக்கக் கூடியது
எனநாததம் கீழ்ச்சொன்ன ‘ஸாரஹதித்’ முதலியவைகளை கீழ்

சூயம் ஆகையால் 'வஹுஸ்ய' உஹஸ்ய ஸாஷ்ணு
 ஸோ சதிஹாரி வஸுதஹாராஹஸ்ய வஸுஷ்ணு
 உவஷ்டஹி என்கிறபடியே ரஹஸ்யசூயம் உஹ
 ஸுவான இவவாத்நவது மிகவுமுவாஷெயமாகா
 தவது

தமம் என்று இஃது அநுளிச்செய்யப்படடிருப்பதினாலும், அப
 படி ஸாரகமமான உபசிஷதபாதுமா உபாதிதமென்று விகதி
 கிதபயித்ர ரஹஸ்யசூயமே உஹஸ்யுக்கதஞ்ஞககாஹ
 ணியம் என்கிற அநுசெய்யகது கிதாதிபாதிதா? என
 கிற ஸங்கைக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஸாரகமம் எதுகிலா அதுவே
 உபாதிதமம் என்று ஸமாதானம் வசன பூவாஸ அநுளிச்செய்ய
 கிதா 'ஆகையால்' என்கிற ஆரம்பித்தது 'ஆகையால்'
 எனபதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே எனறாதகம் அதா
 வது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யதரயம் அகபக ஸாரகமமா
 கையினாலே என்று கிருஷ்ணம் இது மிகவும் உவாஷெயமா
 கக்கடவது ஸாஷ்ணு அநுசெய்யகது கிதமப வஸா
 உகாஷ்ணு கிருஷ்ணம் 'வஹுஸ்ய' என்றாமடிகது சதி
 ஹஸ்ய-பக்கிமாநுதய அதாவது ஸாரகமமான விவரபு கட்டி, தர
 மனிகன, வஹுஸ்ய அநுசெய்யககாரபு, உஹஸ்ய-பெரிய
 வைகாச்யமி ஹஸ்ய, ஸாஷ்ணு: ஸாஸகாக்களிலிருந்து,
 வஸுத: தல ரஹஸ்ய கட்டி, அதாவது ஸாரகமா
 என்று சொல்லப்படும் உபசிஷததுக்களைக் கட்டி, வாரம்
 ஸாரகமத்தை, ஷ்டஹி வணி வஸுஷ்ணு உவ - புஷ
 பங்களிலிருந்துபோல, அதாவது வணி புஷ்பங்களிலிருந்து
 மிருக ரபாஸத - க எடுப்பாச பிப்பா, குஹி-எடுக
 துக் கொடுவோடீர 'உஹஸ்யுவான இவவாத்நவது'
 இவாதிகது கீமாஷ்ணுதல ஆசையுடையவனைய தவனையோடுகடின
 ஜீவாதமாதிகது அதற்குப்பக்கிமமான அகதகங்களைக் தெளிவிப்ப
 பதினும் ரஹஸ்யகாமே மிகவும் உபாதிதமம் என்று தாதபாயம்
 இதகா கவாரம்' என்கிற ஸாரகத்தி 'வாரகதம்
 என்று சொல்லிவிருப்பதும் உத்தம ஸாரமாக இஃது உகாஷ்ணிக

அமையா விவையென னுமாயினுலறு மூன்றுலகி
சுமையான சலவிகள தழுவநதாலுநதொகையிவையென
நிமையாவிமையவரேத்திய வெட்டி.ரணடெண்ணியநம
சமயாசிரிய சதிராகுந தனிநிலை தநதனரே

கப்பட்ட வசனத்தை அனுஸரித்து மஹஸயகரயத்தைச் சொல்லு
கப்படியினுல விரோதமில்லை எனபது தயோகிசம்

இப்படி அத்யந்த ஸாரதமமான மஹஸயகரயம் உபாதிதம்
என்று ஸுஸபமாய நிஷ்காஷயசெய்து அஸார அஸபஸாராதிகளி
லே அநியாமல இருக்கும்படியான கூதிகியை மட்டூவாசாரயோப
தேஸதகாலே பெற்றே.பென்று அவர்கள் செய்கருளின உபகரா
திஸயத்தையும் மஹஸயகரயங்கள் பூவாசாய பரிசுருவீகங்களா
கையினுலே உபாதிதயதமங்கள் எனபதையும் அனுஸந்தானம்
செய்துகொண்டு அதிகாராதகத்தை ஒருபாட்டாலே ஸங்கரவிகி
கி.ரா - 'அமையாவிவை' எனப் ஆமமித்து

[ப-ரை] இவை-மஹஸ அபயாஸித செய்யப்பட்ட ஸாஸ
கிரங்கா, அமையா - பொரா எனனும ஆசையினுல-
என்கிற ஆசையினுலே, உலகிலே உலகிலே உலகிலே, சுமை
யான பதங்கான, அரங்கா தபங்கான, அறு
மூன்று டகிளாடிக், கலவிகள் விதாஸகானகா குழ
முழுமையா வந்தாலும்-இன்னும், ஸ்வாநீனசனாயசங்கி
தக மடாதிதய இவை உலகான, தொகை-எண்ணிகதை,
அகாலது கேவலம் கணக்கிவதற்கு மாதிரம் உபபேசம்,
என்று - தனா சிராரி, இமையா - இமையசெட்டிக
நிலலாக, இமையவா-சுலககா அகாலது கணகாலமும்
கூனானஸகோசர் ஸாக கிரய உருபிகள், ஏத்திய-ஸ்தேதாததி
ரம் செய்த, எட்டு - இருவட்டகார இரண்டு - மத்திர
ரகணமாதிய கவயம், இது சமஸரேலாகத்திற்கும் உபலக்ஷணம்
அனந்தகே இரண்டு - மத்திர இரண்டாய் சமயம் சம
ஸரேலாக எனரா மாரபயாதி (இமையகோ) எண்ணிய -
அனுஸகானம் செய்வாசனான நம் சமயாசிரியா - நம்
முடைய விதகாதகதிற்கு மாதகாரகான ஆராயகன,
(சமயம் விததாதம்), சதிராகும சதுரமான, அகாலதுசா

ஸாவாநாஃவரிவ்யுதேந
 உதாநா உதேநேந னுஸூதக
 வஸூதாஹதவஸூஜ்வெந
 வஸூதாஹதவஸூஜ்வெந
 வெஷோதவஸூஜ்வெந
 உதாநாஹத வஸூஜ்வெந
 வஸூஜ்வெந யதி கஸூஜ்வெந
 உதாநாஹதவஸூஜ்வெந

உதி ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந ஸ்ரீ
 வெஷோதவஸூஜ்வெந ஸ்ரீ
 ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந
 வஸூஜ்வெந யதி கஸூஜ்வெந
 உதாநாஹதவஸூஜ்வெந

|| ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந ||

சேராஜபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

அலபஜனாதான நமகரு ஸஹஸ்யகரயங்களை ஆதரணியங்கள் என
 பது கைமுதிர் ஸ்ரீபாடிசார ஆசையினால் எனபந்தாடு
 அபயஸிககப்பட்ட என்னும் ஒரு பக்கத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள
 வேண்டும் இப்படி உலகத்தினரால் ஆசப்பட்டு அபயஸூரவக
 மாக்க கறகப்படும விதயைகளாமிடத்தில் அயதன ஸபதங்களுக்க
 வசதேபாதிதும் அவைகளைக் காம அராகரிதகமை தெரிவிக்கப
 பட்ட காந்திபது அபயபுரீப 'தகூடபாஷி'திகதாடு உணதத
 தெலும வஸூஜ்வெந ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந
 ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந ஸ்ரீகவிதாசுதக
 ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந ஸ்ரீகவிதாசுதக ஸிம்ஹஸூ வஸூஜ்வெந

பூணமாகச் சொல்லக்கூடியவைகள் என்றாகதம் அலப
 ஸாடகத்திலும் அதிக பலன் அடைவது 'சுதிரா' (சாதாரண),
 அடபடபடலை 'சுதிராகும் நிலை' 'தனி நிலை' என
 பதினா ஐந்தில் வானுளமாநவவாநா மடிக வந்தி ரிஷப
 எசுமிருதி உபபதந்து அனபது கெரிவிசசப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யதரயங்கள் ஸாரததவகாநாலும் இதையறி
 தவன ஸாரபரதாயாததவகளில கருகவகித்ததாகக் கூடியவர்களை ?
 எனகிற ஸவகையையும, எல்லா அரகதவகளும் ஒரேரரு ரஹஸ
 யவகளிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதோ ? என
 கிற ஸவகையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யகரயாரத
 தவகளைப் பற்றிய ஜஞான கையுடையவர்களைக் கொண்டாடுகிறா—
 ஸாவாநாநா' என ராமபித்த

உ-வா] ஸாவாநாநா - சுவதஸாநைககருகது, உவாநி-உவ
 பாகததிர, அநாது உபநிஷதபாசகதிர, வுதிதெந திருக
 கி, அகாயது ரகபாதிசபடபடிநாநா, சிவிநெருந உநா
 நா - பூவாநாமெனற சொல்லப்பிசிற திருவஷ்டாசுரததி
 னா, இஸுராதுகி அநாடபடபடிநாநாஸவரு கதை உடைய
 உருபு, வுதுநா அகதிசுரு, வெதுநா சாணாரகிய வகருஜ
 வெந-அருதாப உசாபிடபை உடைகதாய் நகரு, அயெந
 தகபப னகித மகிசகதினா, வகருநா மகித, காருநா -
 சாலகவகதி, சுவிவரு - சுதிததசொகாடி ந-பவனாபு, வெ
 கொதுவல வேதகசவருத ஸிதாபுஷணமாய்ருகதிற, அகா
 வது உபநிஷதகித பதிபாதிசகபிசிற, விஹாரஸாராதி
 விஹாராபுல ஸாதிபான பூதி சருணனுடைய, கியாமுந
 வெக - கவயிரிஞ்சு னடான ஸாதப கதினா, அகாவது
 கருநா பிஞ்சு ரொபபடபடிநாநாஸவருகதிற, விவருநா
 லிதகி விஸாபாதிசக உடாபபடபடிநாநா, வுதாநாதி
 ரஹஸ்யகரயவகாநா ஸாராததவகைத ரொதிதசொனடலு
 யும, சுபதிசு உபநிஷத, ஸுவகெந இந்த ஸாதகத்தி, சுவி

யதி - இருக்கிறேனாயினால், வஸு - அன்ன, தஃ - மமுஸு, ய - மிஸுஸு - குமபவது, அதாவது உபநிஷதம் மிகையாகி, து, தாயஃ பழமனன

‘ஸாவாநாஸுவாஸீஷ்டிதெந’ எனபதினால் அதாவது பிரஸஸு முதலிய உபநிஷதங்களில் அக்ஷரஸங்கையுடனாகி நவஷ்டாக்ஷரம் பாதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனபது தெரிவித்தபடியிதது ‘ஸுஸூரதூகஃ’ எனபதினால் திராட்சிரம் என குப்பபதி எனபாதி எனபது விவக்ஷிதம் ‘ஸுதூ ஹெது’ எனபதினிடத்தில் ‘ஸுதெது’ எனபது ஸ்வரூபமாயினது. அதுவருககிருப்பமான ஸதிகியைச் சொல்லுகிறது அனநிகதே லக்ஷணமாக ஸவருபானுபமான கைவதாயததைச் சொல்லுகிறது. உபநிஷதம் அனநிகதே ‘ஸுதெது’ எனபது ஸகந்தகாளின ஸ்வரூபம், அதாவது ‘சூவதக்ஷேப ஸுதூவம் லக்ஷணஸு’ லக்ஷணதஃ’ என்று ஸூரிசாராயனகதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியே பகவத கைவதாஹம் எனறாகதமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக் ‘ஸுதெது’ எனபது பரமபதம் உபநிஷதம் இருக்கதேயதில் அவ்வின இருப்பவனாக அறிகிறார்கள்’ என்று அராததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவதனுபவமாதவாரம் ‘ஸுதூஹெது ஸுதூஜ்ஜெபெந’ எனபதமுள்ள பதகி செய்யுபொழிந்து கரணாந்தரமாகையினால் ஒருதரம் பரயோகிக்கப்பட்டதாய்கொண்டு கீழ்ச்சொல்லிய பேரக்ஷதவஸவருபாதுவருத்தி, பகவதகைவதாயம், பகவதனுபவம் இவைகளை உண்டாககுறிகிற எனறாததம் ‘தவயம் ஒருதரம் உச்சரித்தவனை ஸம்ஸாரதகைக தாண்டுவிக்கிறது’ எனறாகதமுள்ள ஸருதிவாக்யம் இவ்வு விவக்ஷிதம் ‘ஸுதூவம் காரணம்’ எனபதினா ‘உயதே யூதாஹம் ஸாஸாஹெந ஸுதூவஸுதெதுவம் ஸுதூ ஹிகயாதிசா விவக்ஷிதவசா ‘வெதெதுதூவஸ’ இசயாதிசயினா உபநிஷதம் எனபது சொல்லப்படுகிற பரமபுருஷனை கன்னுடைய லீலைக்காக ஸாதாரணமாக வந்தான எனபதினால் பரமவிபரஸப்பாதி நேதாஷ்டிலலாஸமாயம், ஆஸாரிகாக்கரிடத்திலுள்ள வாகஸஸயாதிரயமும் சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஆபதநாதவம் அநுனிசெய்யப்பட்ட

[illegible]

ரஹஸ்யதரயங்களின ஆகதததை அறிந்தவன கருதஸவிதகாக
இல்லாமலேபோனபோதிலும் ஸம்பரகாயத்தில் அவஸயம் ஒருநா
லயங்களான ஆகதததீபஸங்களை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்பர
தாயபரஸன தரகதரனுவான, அநாரமன ஆகததததத தெரி
யாததினால் ஒரு நபுசுகையும் வாது என்று ஸமாதானம் தெரி
விசுபட்டதாயிற்று 'பதி கழறிடிவழி' எய்யாதது இப்படி
ஸாராகதததததபபதரிய அதுஷ்டானபாயதமான ஒருநாளைக
உடையவன தூதபன என்று காதபாயம் 'தாயஸுய யத்யஸு
மதி' என்று பாடாசகரம் அப்பொடியே இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ
ஞன் அவனுடைய பரிஜனங்களைநிகுட மககுராதன, அதாவது
அவனும அவனுடைய பரிஜனங்களும் மககுராதகா என்று
காதபாயம் 'மதி' எனவே பாயசனார கனதாய கனதாய
போனயவாததாயும் சோகதாச சொல்லுகிறது

நிருவஹீதநிரபுரம் சேடசுர விதவான பகவதீஷயம்

மஹாமஹேஸ்வரபாதயாய

ஸ்ரீ-உப வே நமஸிமமாசநீய லவாமிகுஞ்ஞல

அநுனிசசெய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானததில

ஸாரதிஷகாஷாதிகாரம்

முறநிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே அம்மகாநக சஹாஜெஸரிகாய நம: ॥

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்தா ஸபதாந்தம்—ஸர்ஸரீசி லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாந்
நீருபஸம்—நீர்பண்பாடியா-ஹம்—ரஹஸ்யதரயததில ஓதந அர்த்தங்களை
கிடைக்கும் பாகாரம்—திருமாதாராததானு லத்தாநுர்த்தம் அபபுள்ளர்
அநுஸீட்செயத விசந—பொஷ்டஸாடிபாவ ஸம்பதேததின விஸேஷ
மான தாஸந்வஸவாமீதவநீருபஸம்]

ஆதேயகவபுஹாநிநியஜெராஹிகதபுஸ்யுரீரம்
ஸதாஜெஸரிகாயதநவஜெஸுததாயதஜெதஸ: |
விஸம் வஸாநிதி ஹவதி வஸாகாஹாபுஷுஜெஷ
மஹீராணாசகநுதகமிராம் மஹதே விதவநிதி ||

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராதநமஃசஹாஜெஸரிகாய நம: |

இப்படி ரஹஸ்யகரயவாகபாணாபமான இதக ஸாஸகரம்
ஆரம்பணீயம் எனதுகீர இரண்டி அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு
பேடிக்கையினால் ஸமரததிததநளி, இனி ரஹஸ்யகரயவாகயா
னம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய அதில பாடிபாதிக்கப்படும் தகவ
லிதபுருஷரததங்களை விஸககாரமாக கிருபிக்க ஆரம்பித்து,
அதில உத்கேஸகரமதகினால் தகதுவங்களை முதலில் கிருபிக்கத
திருவுள்ளம்பற்றி, அதில பாகாணமாயும், விக்ககரததகிறகு
ஆகாமாயுமிருக்கிற சரீரதார்பாலகதை இரக அதிகாரத்தில்
கிருபிதகநுஞ்சிறா எனது மேற்பேடிக்கையோடு இரகப்பேடி
க்கைகு ஸங்ககி சண்டிபொளபது 'புதிதனா' எனனும
பகர 'புதிவாஹி இதயாதி பரயோகங்களைப்போல கிருகத
மான அரகதம் எனபதைச சொல்லலாமானகாரினால், மே அதி
காரத்தில் 'அவஸஸாநிதி' புயாநபுதிதனாங்களைத் த
விதங்களுடைய ஸம்முஹமாதாஸபாடு மிசவுப ஸாரதகிரா
கிருகதப ரஹஸ்யதயுட ஈரநுஸிசசெயதிருப்பது ஸங்கக
மாஹேம? அதில சில அரகதங்களை பாதாணம் எனது சொல்கி

என்று சொல்லப்படுகிற ததையுடன் இருக்கும்பொழுதெல்லாம் ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாயமாயும், அவனுடைய ஸங்கதகதகளாகப் பரீயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறது அந்தப்பேரால் பரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால் தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாயமாயும், அவனுடைய பரீயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவனுக்குச் சீரம் என்று திருவுள்ளம் 'வந்தோயத்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்கும் ஸங்கலபத்திற்கும் அதினைப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றாததம் இது கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆரீதயதவரபருதிசியமவசீளையுடையது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால் ஆரீதயம் என்கிறது அவனுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதிபரவருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாயம் என்கிறது பகவானுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்டிருப்பதினால், அதாவது அவனுடைய பரீயோஜனத்தையே தனக்கு பரீயோஜனமாகவுடையதாகையினால் ஸேஷபூதம் என்கிறது ஆக இக்கால ஸததா ஸீகம பரவக் பலன்களில் பகவானுக்கு அதினைப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இங்கு பரபஞ்சம் எப்பொழுதும் பகவானுக்கு ஆரீதயமாயும், விரீதயமாயும், ஸேஷமாயுமிருக்கிற காலையினால் பரீயோஜனப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் இதற்கு பாராட்டும் காட்டும் நூல் 'லமவதி' வ்யாவகாஷாபுஷ்டிஷெஷ' என்று 'வ்யாவகாஷாபுஷ்டிஷெஷ' என்பதற்கு வ்யாபகமததங்களான திருவஷ்டாஷாரம், ஷ்டக்ஷாரம், கவாதசாஷாரம் இவைகளில் சராயண விஷ்ணு வாலுரீதவ பதங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகளைக் கண்டாசீவண பகவானுடைய ஸாவரதாயாமிகவதகை பரிகிப்பதினின்றன என்று நாதபாயம் அதாவது பரதயக்ஷத்திற் பராகுமபொழுது தெரியாத சிவ ஸூக்ஷ்மபாகவகளை பூதக்கண்ணாடியில் பராகுமபொழுது தெரிவதைப்போல—பரதயக்ஷத்தில் ஸ்வதததாமாதத் தெரையும் இப்பிரபஞ்சங்கள் வ்யாபகமததங்களினால் பராகுமபடுபொழுது பகவானுக்குச்சரீரமாயத் தோன்றுகின்றன என்று நாதபாயம் 'மஹீராணா

புத்திதததரமாவது பற்றுமுள்ள விலாணிகள் ஒரு
வருமிசையாதே தன்னுடைய விலாணத்துக்கே
பாதிதததரபதாநதம் சுவாயாரணமான சய்யும
இங்கு வெலாணிகளான நமமுடைய ஷயாதத்துக்கே
சுவாயாரணமுடைய பூயாதமுமான சய்யுமெதென
எனபதினா இவ்வாகம அறடாகவிலா ஸருதியின
அாததர அறடபூடியாது எனபது வகரிங்கசபபிசுது 'சுகு
தகதிரா' எனபதினா பாயபாகவசுநா பரமணதமங்க
ளானகரினா தனக்கு விருததங்களான சில ஸருதிகளை அபரமா
ணம் என்று சொல்லுவது அஸங்கதம் எனபது கரியாதிதம்
'மாடியதெ வித்துவர்த்தி' எனபதாது இவ் பூயாரணபும பர
மாணங்களாய இதராகாரிே அபியமுடியாதவைகளுமான ஸரு
திகளின் காதபாயாததம் ஒரு ஸருதிக்கும் அபரமாணடகலபனை
பண்ணாடல் மிகவும் ஸூபமாய அபியப்படுகிறது என்று அாத
தம் இவ்வாகம ரஹஸ்யதரபததின ஸாராமரததைக தெரிசு
வன கிஞ்சிக்ஷுன்னையிருதகேபாதினும் ஸம்பரதாயததின ஸாராக
தததை அறிசுவனனாகையினால் ஸம்பரதாயதாரதரனுவான என்று
கிழ் அதிகாரததின ஸாராஸஸரீலாகததில் அருளிச்செய்யப்பட
டது விவரிசுப்பபட்டதாகிறது எப்படியெனினில்— ஸரவஸருதி
தரகபாயாததமான ஸரீராகடபாவம் திருமங்கரததில் பரதி
பாதிக்கப்படுகிறபடியினால் இதை அறிசுவன ஸகலாததங்களை
பும அறிசுவனனுநிசு—என்று பரகாரபாதிததரம் எனகிற
பகததிறந் அாதகம் அருளிச்செய்கிறா— 'புத்திதததரமா
வது' என்றுபயிசுது பிவிடததில் பரீரகமாயபரிசுததி
யில் "ஸ்வதததவனவ விலாண் வராதததே திபுலிதில் புத்திதத
விலாணி, யதா வெலயாகாரணவூ ஸ்லோடீ, ஸளததவூ
க்ஷணமஜீ, திசுவரவூ ஸவ்மம், களாரிவாடீ ஸவ
வரவநாதிபுடதா, சூயுனவிதா ஸாஸிதா ஸவபுரீர
தரதி சுத விலாணதாசுராமுமவதேவிலிவிதாரபாபெவ
புத்திததரம்' என்று அருளிச்செய்யப் பட்ட நபபார இதின்
வ்யாசாரணமாகிய பூயாரணததில் 'ஸ்வததத, ராகுவிசுவூ
புத்திததெராவிய்யதெ' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருபு

னில-வெதநாவெதநங்களுக்கும் ஸாஸ்யரனுக்குமுண்டான ஸரீராத்நாவவஸாவகாபிகள் அதில ஸாஸ்ய ஸாஸ்யேவமும் ரனுக்கு ஸரீரிகவமாவது, வெதநாவெதநவ்யவகளைப் பற்ற நியஜெத யாசகனுமாய நியகாவமாய செஷியுமாயிருக்கை வெதநாவெதநங்களுக்கு ஸரீரகவமாவது, நியஜெத ஸாஸ்யரனைப் பற்ற யாப்யமுமாய, நியாஜ்யமுமாய, செஷ்யமுமான

பதம் அதுஸரீதையங்களை பாகானபாதிதததரம என்று சொல்லப்படுகிற அதகததிறகு பாததரயம் ஸாவஸருதிகளுக்கும் விரோகமில்லாமல் அதகதம் சொல்லுவதற்குக் காரணமாயிருக்கை, நம விததாததததிறகு ஆகாரபாக இருக்கை, வாதிக்கை ஜிப பதற்குக் காரணமாயிருக்கை ஆகிய மூன்று இவைகளில் முதல காரணம் தீழ ஸலோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது கடைசி காரணம் மேல அதிகாரஸங்கராஹஸலோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்ட பதேபாதிதது மவருென்று அதிகாரவாக்யங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டதே இசையாதே - ஸபபுககொள்ளுக 'வெஷானிகளான நமமுடைய ஸபபுகததுககே' என்பதனால், தவைதம், அதவைதம், விஸிஷ்டாதவைதம் ஆகிய மூன்றும் வேதாததங்களைப் பரமரணமாகக்கொண்டு அதிலிருந்து உண்டானவையிருக்க மறறவர்களால் ஸபபுககொள்ளப்படாமல் நமக்கு மாததிரம் அஸாதாரணமான அதகதம் இருக்கக்கூடுமோ? அப்படி இருந்தாலும் அவைகளுக்குள் பாததான அபாதான விவகை எப்படி? என்று ஸங்கையின் காகபரயம் தயோதிதம் 'சூழிஸபக்த தினால் ஸாவஸபதவாசபதவம், ஸாவகாமஸமராதயகவம், ஸாவபல பாததவம் முகலியவை விவகூழிகங்கள் ஸவ்யவகளைப்பற்ற கரவங்களைக் குறித்து நியஜெத அசுக் வஸது உளவாவர யிலும் இவ்விடத்தில் ஆதமாவிற்குத் தாசகனாயிருக்கையும ஸரீரக திறகுத் தாயமாயிருக்கையும லக்ஷணம் என்று சொல்லில் சுமை களுக்கும் அவைகளைத் தரிககிற மனுஷ்யாதிகளுக்கும் சரீராதம் பாவம் வரும்படி நேரிமம், இப்படியே நியாமபதவம் மாதரமும் ஸரீரலக்ஷணமன்று, ஏனெனில் பஜமரணம் வேலைக்காரனை கிய மிகுதும்பெழுது ஸரீராதம்பாவம் வரும்படி நேரிமொண்கூடுதல்

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும் சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று வஸ்தவத்தினைத் கரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ்து இரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாக்கையினால், இவைகளைக் கற்பிப்பதற்காக 'நியமெத' என்ற நுபரிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸரீரலக்ஷணத்து 'ஐவ்யுமாயிருக்கை' என்கிற விசேஷலக்ஷணத்தை எல்லாவற்றிடமும் அவ்வறித்துக்கொள்ளவேண்டிய நுபம முகனிய குணங்கள் அவ்வோ வஸ்துக்களினால் கரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், கரியைகள் அந்தந்த கரவயங்களின் ஸங்கல்பப்பட்டு நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கிழக கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த கரவயங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், நுபம கரியை முகனியவைகள் கரவயங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமானகையினால் அதை விஸ்துவுகவகமாகச் 'ஐவ்யுமாயிருக்கை' என னும் பதம் பரீயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவை மூன்றும் கணிகத்தனியே முன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமதாய்யஸிககாஞ்ஞம முதலிய கராதங்களிலுபிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அடுகப்படிஎன்னில—என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸ்தையை யுடைய கரவயம் தான் அந்த அவஸ்தையோடு கூடியிருக்குமவனாயினும் அவனது கரிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் அப்படித்தரிப்பவன் ஆதமா என்றும், என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸ்தையை யுடைய கரவயம் தான் உள்ளவனாயில் அவனைவிடப்பிரிந்திருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸரீரமாகளான கரவயவாளில் அந்தச் சேதனனால் நியமிக்கப்பட்டகூடியகையே ஸ்வபாவமாக உடையதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும், என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸ்தையை யுடைய கரவயம் தான் உள்ளவனாயில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ, அதாவது அவனுடைய பரீயோஜனகற்றுகாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேதனது ஸரீரத்திற்கு லக்ஷணங்களா? தனிக் கனியே லக்ஷணங்களா? தனிக் கனியே லக்ஷணங்கள் என்று சொல்லி 'சூரெய்யதூலியெய தூரெஷ்யதூலி ஸரீரஸம்யூபவ்யதூலிதூலி' என்ற மூன்றாம் சேதனது ஸரீரஸப்பத்திற்கு அரக்கம் என்கிற ஸ்ரீபாக்யவாயகத்திற்கு விசேஷமாகும், மூன்றாம் சேதனது லக்ஷணமென்னில்— பரீயோஜனமில்லாமையினால் கெளரவம் வருகிறது, ஆகையினால் என்கச்

ஆவதுமாயிருக்கை வெகுநாவெதகவநனைப்பற்ற யாந
 புத்தியதவாந் சுணுபாய நியனாவுமாதையாவது
 கிதபாநம் கவிஸ்ஸா-உவததாலும ஸங்கஜிததாலும
 யயாவஹு-ம் ஸதூஷிதி ப்ரவ்ரத்திகளுககு ப்ரயோஜக
 னாயிருக்கை அநெவ்வனேயெனினில்— ஸ்ராவண
 கன ஸ்ராவண-உவகய-புவநளுககும நிர உவிதஸ்ஸ
 ர-உவவிஸ்ஸவணாந் பவான மூணவரளுககுமபோலே

சேகனனககு எக அயாவகதீபாதி கூடன காவம அபநுக்க
 விதகவிஸிஸாநனகோ அந அயாவககு சரிசம, இவகு அபநுக்க
 விதகாராரி நகனவாந் பதாந ஸ்ராவணாநிஸும அக குடன ஸம
 ப்ரபாபாடாமல் நிகரகாபுயாககாரி நகன ஆதேயகவி விதே
 யகவிதேயகாவரண ஸபாபகநகர சொல்லுகிற அபநுக்கவித
 கம் ஸ்ராவணகு மனாடாநிய அகககனாகையினல் விதேயகம்
 இலலைபெனறு நிரக வாயாபிககானன்கதில் ஸமாதானம்
 அநுவிசசெய்யப்படடி நகனந் அயாவக பரவமஸ்வரூபம்
 ஆசாரஸெனபவம் அசேகனகநிபாபாநி ஆனனாககநகாபி
 நியமனந்ரம் ஸாபாபிசாதேயன பாவகிதது ஆதேயகவம் முத
 பிபநாய்' பிதாநி— 'வெகுநாவெதகவநனை' என்ப
 ஆவாநி பி யயாவஹு-ம் ஸபாபககு அககமிகு கபி
 எனறாககம் அகாவிது ஸயநுபககாலே ஸககா ஸதிதிநுக்குக
 காரணமாயிருக்கை காரகவெனெனறும, ஸவசலபகதினிலே ஸககா
 ஸதிதிபவநககிசநகநா ராநாநாயி நககை நியதநுதவம் என
 ஹம் கரகாயா இயாபுர சீரணசேகனகநுநடைய ஸவருபவ
 களுககு இவன ஆகாரஸெனனில், பாகயகதில் ஸவதகதகை
 ளாக அனைகன கோன மகிபபாநினல் விதேயகமாகாதோ? ஸவ
 வயதிரிககவகான ஸபாபஸாசகிகளுககும ஆகாரமெனனில்,
 ஸ்ராவணஸுபாப-ம் இயாபி வாயா விதேயகாநி? அப
 பாகதில்லை எனனில் ஸவரஸிநிதவபவம் வாராநிகா? எனதிவை
 முதலிய பாவகைகக திருவுவாகதில் வைத்துக்கொண்டு அவை
 களுககு ஸமாநானம் அநுவிசசெய்யுதா— 'அநெவ்வனே
 எனனில்' ஸ்ராவண-உவகய-புவநளுககும— ஸபாபகம், நுநுரகவம், அநு

ஹவ்யதிரிசுதவஸிஷ்டஹவ்யததருதகம சவ்வவ்விதமாக
ஹவ்யதவெண ஸுயாரமாயிருதகம அவவே ஹவ்ய
கஹ ஸுபுறயிததிருதகம மூணாதிதருதகு அவவே

கவ்வா, அமரவ்வா, அபிசகாபாபா 'திரிசுவிதஹ
வ்யதவவ்யதவெண' கவ்வாபா — அபிசகாபா, ஸுயாரகதி
வா, கருணை முதலியவைகள் இவரு சேகராசேகனவந்தககரி
விபூதிகளோடு கூடிய பாஹமகதை அநியுபொழுது ஸவருபநிரு
பகமெனமும் மூகதவவருபகதை அநியுபொழுது திருபிகஸவ
ருபகிசேவணமெனமும் சொல்லாமெனது திருவுள்ளம் அப
படிபெய ஸுயாரமாயுயுதம் தவ்யு தெவ்யுதவயிருவெணாசு'
எனமும் 'நானுணனை யசுதிரிசேனை கண்டாய நாரணனை சீ
எனனை பனதிரிசு' எனமும், 'நாரணனை முடிவேமுலகுதகம
நாதனை' எனமும் விபூதிகளும் ஸவருபநிருபககாமங்களாக அரு
ளிசசெய்யப்படடிருதகினை நனை 'நகயமாயும ஜனானமாயும அநாத
மாயும இருக்கிமது பரஹம' எனமாததமுள மருதியிலும்,
உணாமுமுலா' இகயாகிளிலும், மூகதவவருபகதைச சொல
லும்பொழுது விபூதிகளிலுமாயும் அநளிசசெய்யப்படடிருபப
தினில் அங்கு திருபிக வவருபநிரேவணா எனது திருவுள்ளம்
இப்படியே பூதிக அசேவாரஸாராவாபிடி "யாவஜ்ஜுதவ
வெயாயம் யவவமகிரதொ வகூணாசு தகிசெவெயும் பவ்யு
வெயாவெயெவி வயுதாடிவவயகிரிசும் ஸுயுதம் தெவ்வாவ
கூழ் | தவ்யாசு வெயாவி வாவெயுதம் தகிரதூலிதெதூ
மயாஜ்ஜுதவ வெயுதம் வெகூணாயுதாவாநிவெதெ வயுமய
தவி ஸசெவென் விஜ்ஜாலிகூபாசு" எனது விபூதிகளாகு ஸா
தபதிருபகமாயு திருபிகஸவருபகிசேவணமாயு அநளிச
செய்யப்படடிருதகினை சவ்வவ்விதமாக - நேயச சேவ்யு
திஸுயுதம்' இகயாசேவாசேவா மூகதவவருபகதிசேவாசேவா
கினைநனை ஸவரகாரகவம் சொல்லுகிற பரமாரணங்களை நேயகவ்யு
பரமபரையாகவ்யு எல்லா வனதுசகந்தகம ஆகாமம் எனகினை
நனை ஆகையினால் விரோதம் இல்லை என்ற திருவுள்ளம் ஹவ்ய
திரிசுதவஸிஷ்டஹவ்யததருதகம' எனபதினில் கருதிதகா,
அகாயது கனனைபொழிய மறம் தவவயங்களுக்கு எனமாததம்

சூவூஉரா சூயாநமாயிருக்கும் ஜீவாகளாலே
யசிகதப்படுகிற ஸரீரங்களுக்கு ஜீவஉரா சூயாநமா
யிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், ஜீவனை
உராமாகக்கொண்டும் ஸூர உவத்தாலும் சூயாநமா
யிருக்குமென்று சில சூவாயுட்கள் சொல்லுவார்கள்
இப்படி ஸவயமும ஸஹூரஸூர உவத்தைப்பற்றி சுவூ

அவ்வோ ஓவ்வகளை' சூறையிததிருக்கும் - அந்தக்
வஸ்துக்களை ஆகாரமாக உடைக்காரிருக்கும் மூணாழிக
ளுக்கு ஸாக்காஸாஸா முசையியங்களுக்கு 'சூழி'ஸபகம்
கரியாயைக் குட்க்கிறது அவ்வோ ஓவ்வகளை - அந்தக்
வஸ்துக்களை தவாரமாகக்கொண்டு நீவாகளாலே தரிக்கப்படும் சரீ
ரங்களுக்குப் பரமாகமா ஆகாரமாகிடுகிறதுபடிபை அபிராயம்
கேள் சிந்திக்கிறது, என் - 'ஜீவவாரா' என்றாமபிதது
'சிலா சொல்லுவார்கள்' எனபகறது 'இதக் ஜீவகயாவிக
வழியாக அதுபாஸேஸிகது' எனமாககமுள்ள ஸருதிவாகயதில
ஜீவாகமாவை தவாரமாகக்கொண்டு அதுபாஸேஸிகதிருப்பது
சொல்லப்படடிருப்பதினால் ஜீவனை தவாரமாகக்கொண்டே ஆகா
ரமாக சித்தவாஸியததில் 'சுவ்வவணிதமாக' ஆதபாகி அநுபிச
செய்திருப்பது ஜீவாகளால் அநிஷ்டானம் செய்ப்பட்டிருக்கும்
ஸரீரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபி
பராயம் 'ஜீவனை வாராமாக விகயாகி 'சில சூவாயு
கள் சொல்லுவார்கள்' எனபகறது ஸாக்கதிருது ஆரம
பகங்களான பருதிவயாதி பஞ்சபூதங்களும் தனித்தனியே பகலா
னுக்குச் சரீரமென்று 'எவனுக்கு பருதியீ ஸரீரமோ' எனமாக
தமுள்ள வாகயம் முதலாக ஆரமபிதது ஸருதியில் சொல்லபடி
கிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கலபிககது, அந்தத் தேஜஸஸ் ஸவ
கலபிததது' எனமாகதமுள்ள ஸருதிவாகயத்திற்கு அபபடிய
புரீபாஷபராரினால் "தெஜோவணாநாஸிவி வாரிதெஜ
தெஜி தெஜோபூஷுதயொஃவி ஸஃவாஃ வாரிதந வண
வாஃவாரி" என்று தாககாரணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும்

ஆதிவலிசெஷணமாயைபாலே இவற்றின வதூதி
கள் சூறையவதூயீதங்கள் வவபுவவூககளுடைய
வும வவெதூ வலகலூயீதெயாபைபாவது சூதிதூங்
கள் சூதிதூதெவ்யாலே உதூதங்கள்யும் திதூங்கள்
திதூதூவலிகங் ளா யு மி ருக்கை இவவபூததை

‘அடிபேணுள்ளாளுடனுள்ளான என்று ஆழவார அருளிச்செய
திருப்பதினாலும், ஸாக்ரததாக ஆதாரதவமும் தீவதவாரா ஆதா
ரதவமும் விதிதிக்கின்றன என்று அரதகம் இந்த இரணமிதி
மரண தாரகதவமும் ஸுருதிவிததமாயினாலும் ஸபதாதிசுருக
ரேசில ஆதாரதவம் சொல்லுவதைப்போல பரதயஷிதாரதயில
லாமையினாலும் இரணமும் அவதிகரிக்கப்பட்டன என்று திருவுள
ளம் இப்படி - சடிககூட்டப்படி ஸாக்ரததாரதேவா, பரமபரை
யாதேவா, ‘வதூதூதிகள்’ என்கிற டேகதி, ‘சூதி’ ஸபதத்தி
னால் ஸதிதி ‘மதாலுடப்படுத்தி சூறையவதூயீதங்கள் -
ஆபரயமான சசவரனுடைய ஸவருபத்திமகு வசப்பட்டவைகள்
ஆகிலும் ஸாவவஸதுக்களின் ஸதிதி சசவரேசசரதினமென்பது
பொருத்தமோ’ ஸவகலபாதினமென்பதற்கு ஸவகலபத்தினால்
உண்டானதென்று அரததமாயினால் நிகயவஸதுக்களுக்கு உத
பத்தி இல்லாமையினால் அவைகளில் ஸவரேசசரதினதவம்
அஸமபாதிதமாயிறே எனினில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்திருா-
‘வவபுவவூககளுடையவும’ என்றமப்த்தது ‘சூதிதூ
தெவ்யாலே’ என்பதற்கு அரதகம் ஸமபவகூரில் உண்டாகிற
இசைசுடரில் எனமாதகம் ‘உதூதூவலிகங்கள்யுமிருக்கை’
யாவது பகவானுடைய ஸவகலபயிலலாவிடில் இந்த வஸதுக்கள்
இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதைதையவைகளாயிருக்கை
அதாவது ‘வலகலூயீதம்’ என்பதற்கு ஸவகலபயிலலாவிட
டால் இவைகளும்யிலலாமல் போகவேண்டிய யோக்யதைதையவ
களாகும் என்று தாதபாயம் இது நிகயம் அநிதயம் ஆகிய இரண
திலும் துலயம் இப்படியானில் நிகயமாய இருக்கிற வஸதுவிஷ
யத்திலும் பகவானுடைய ஸவகலபயிலலாவிடில் அநிகயதவம் வர
பரஸவகிகுமே எனினில் அதற்குப் பூரவாகளின் பூதிஸூக்திபை

1. ஹ்லாத னவ தவ விஸ்வஹாயுஷதூ எனகிற ஸ்ரீ
கததாரில் சுலியுதூ விவேகிததாராக இத்தாரில்
வவகுதிநுடையவும் ஹ்லாத வுதி ருடுவெய
யான ஹ்லிகியும் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
வவகுமும் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே சொல்லு

உகாஹரிதது ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே— 'இவ்வயுத
தை' ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே, ஹ்லாத னவ
துகாஹ்லீதெயானபடியாலே, விஸ்வஹாயுஷதூ ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
தெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே "நித்யம் விஸ்வஹாயுஷதூ
வருகித து நித்யம் | நித்யம் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
வாஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே மிகுதி பாதம் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
தாம பரிமலாயிநுகுதிநுடையாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
யததில் உபமுடைய ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே இருதகொண்டி
கொண்டிநுகுதி கலயானகுதிநுகுதி உகாஹ்லீதெயானபடியாலே
அததம் இருத கலயானகுதிநுகுதி ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
செய்திருப்பதினால், நித்யம் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்கலபம் உண்டாகிறதில்லை என்று இருத ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
கொண்டிநுகுதி ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே விவெகிததாராகள் - ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
இத்தாரில் ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே, ஹ்லாத வுதி ருடுவெயாலே - ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே 'வஸ்குஸ்தூரணிதம் எனது சொல்லு
கிறது' ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
யிருப்பதினால் ஸ்கலபாதீனமாக இருக்கிறபடியையே ஸ்கல
பாஸரிதெயானபடியாலே ஸ்கலபாஸரிதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே
யம் ஆகில ஸ்கலபாதீனமாக, இருத அக்ஷரத்தினுடைய நியமனத்தால்
ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே தரிக்கப்பட்டவர்களாய் நிற்கிறார்கள்' என்று
அததமுள்ள ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்லீதெயானபடியாலே

நிறுத்துகைப்பபற்ற இப்படி உலகமீது வலதுவலுதி
புதுதினான வலுங்களுககு வரலாதலுரவம
எனசெய்திறதெனவரி? வரலாதலினுடைய உலக
இவவலுங்களை வரலாதலின் ஸுரவலுதிதங்க
ளாக வருத்து வைக்கும் இப்படி வலுங்களும

[illegible]

வவவுசெவியாயதையாவது 1 'உவாடிதெ வதூவூதி
நியசகாடுசெய்யுதிதள லுசுசுசு ஸ்ரீராமிகி வதி
வாறளவநிஷதி உவாயொவெயசெவ ததிவ தவ தசுவ
த து மூணாவதவூம் ஸ்ரீரஜெஸய ஸாணசெவூஜ
வஜி 1' எனசிறபடியே தன வுபொஜதத்துகதாகவே

ரன வவவுசெவியாயதையாவது என்று ஆரம்பித்து
இதகால அசேதவஸதுககளைப்பற்றி ஸேஷியென்பது உசிகமா
னாலும் சேகரண புத்திபூவகமாக ஒவ்வொரு காயததிலும் பர
வருத்திகிறானாகையினால், அப்படி புத்திபூவகமாக பரவருத்திப
பவன 'வூயொடுசெய்யுதிதள த சிவநாடவி பூவத-கெ' என
கிற நயாயததிலால் ஸவபரயோஜனமாகவே பரவருத்திப்பான் என
மேறப்படுகிறபடியினால் சேதகளைப் பற்றி பதவான ஸேஷி எனப்பது
அப்படி ஸவகமமாகும் எனப்பது ஸாணசெவின் தாகபாயம் இந்த ஸா
கைகரு ஸருதயாதிகளில் இருக்கும் ஸமாதானத்தைத் திருவுள
ளப்பற்றி ஸ்ரீராமென்று சொல்லியி அப்பதினாலேயே இது விததம்'
என்றுகொண்டு ஸாமபரதாயிகமான ஸமாகானம் அருளிச்செய்கி
றா— 'உவாடிதெ' என ஆரம்பித்து ஸ்ரீராமு ஸாரிப்பதியான
ஸாடுசெவியான, விதிதள சேதகாடுதவஸதுககளை, லுசு
களை உதிசு உதிசெய்து அகாவது தள பாயோநனக
திமசார, வதூ வவருபம் லூகி - அகின இருப்பு, நிய
சக உவாடுசெவியாகி கிப்பிகளை கூடுசெய்து - இவை முக
பியவையானால், உவாடிதெ அகதிகரிசெய்து, உதி - என்று
ஒளவநிஷதி - உபசெய்களைச் செய்து, வாக வாகம்,
வதி செவதுகிறது தக துக்கப்படுகிற உவா இருத தீவாக
மாகளவிடுகிறது உவாயொவெயசெவ-உபாயமாயும் உப
யமாயுமிருக்க தவ உவாடி, ததும் ஸவருபம், அகாவது
ஸவருபத்தியே ஏற்பட்டவாள் த து மூணா வ
விவ வகளைகளில் ததி - ஆகையினால், ஸ்ரீரஜெஸய ஸ்ரீ
ராமதகில் ஸாடுசெய்யுதிதள பதவான' கூறும் - உம
மை, ஸவூஜம் - வேறொரு வாயுமல்லாமல் அகாவது பர
யோஜனாதகதில் ஆசையல்லாமல், ஸாணம் உபாயமாக,

மான வுருஷாபுருவியும செஷசெஷிவாவததா
 லும நியனூநியாபூலாவததாலும ஸுரூவாநுரூ
 வமான வுருஷாபுருததுநகநுரூவமுமாய நிர
 வெஷமுமாயிருநதுளா உவாபவிசெஷததையறி
 கையும மஹிசகும ஆநவிவறறா விசவதநன சுந
 நூயாரன சுநநூ வுயொஜநன சுநநூயாரன

யவலுத துபிபாராநிபு வசாய - 'சுனா மொ
 கும் பநுஷுரணா சுபுதம் து நிவாஸாபு | ஸுபஸு
 விபுணாஹாரா ஸப்ததா டாப பிஷுசகீவநா டாபு சொலளி
 யிருப்பதையனுஸரித்துக் கண்கா கவரீ எவநிமாத கினைகதுக
 கொண்டிருக்கிறார்களே அதற்குக் கருதபடி புருஷாததமும்
 இன்னதென்று ஏற்படுகிறீத் அதைப்பேரால் என்று தாதபயம்
 'ஸுரூவாநுரூவமுமாய ஸுரூவாநுரூவமுமாய
 னுகுதா சேஷுதகாரிய கன ஸாபதமெயுத கருதகமாய,
 'செஷசெஷிவாவததாலும நியனூநியாபூலாவததா
 லும' எனபதமது 'செஷசெஷிவாவததாலும பாபததா
 யினும, தான செய்கிற வயாபாசகதரில் கனசு ஸவதகராய
 மிலலாமையினும பகவானே உபாயமெனகிற அதயவஸாயநுப
 மான ஸாநுரதியாத உபாயமும ஏற்படுகிறது என்று தாத
 பயம் வுருஷாபுருததுநகநுரூவமுமாய புருஷாத
 தததைக கொடுக்கக்கூடாதுதக் கருதகமாய, நிரவெஷமுமாய
 யிருநதுளா - மூவெருநாயும அபேஷதகாரியிருக்கிற,
 உவாபவிசெஷததை மூவெருநாயும, அதற்கு 'நிரவெ
 ஷமுமாயுத கனசு ஸவதகராய மிலலாமையினும
 மாக அபேஷதகாரணம் இயாடி அறிந்துகொள்ளவகிறார் இது
 பூவாதமாயிருக்க கன ஸவநுபகதில் ஏற்படும் விசேஷங்களை
 கண்டறிவது அநுரிசெய்யாது - 'ஆக இவற்றால் என்ன
 குறப்பிதது ஆக இவற்றால் - மூவெருநாயும கொடுக்கக்கூடாது
 வதிறார், சுநநூயாரன பரதான பாதிதநதராதிகாரம்
 தனக்கு ஆகாரமரசவடிபுள்ளு, சுநநூவுயொஜநன
 பகவானுடைய பரமோஜனததைத் தவிர வேறென்னதது

ரபயதரயததில் ஓதத் தாதததகா நெனறதாயிறறு இவ
 கிடகதம் பாகாடம் வயபும பூபுரஹஸுத
 தில் கிடகதிறபடி பெய்வனெயென்னில் - நாராயண
 ஸபூததில் ததூரூஷவஹுவிஹிவகாவசயததாலு
 முண்டான யாரககுவூரவககவாழிகளாலே சுநநூ
 யாரகவாழிவிஸிஷ்டபூரதவநாஸமுமவாராயபூவார
 ததூமலபுமான கீழில்வடிவயததாலே சுநநூபூயொ

தனகது பமெடபாச வுடபவனலலன, சுநநூஸார
 ணன் - பரானகதகிர மேலிருவனை உபயாரக உடபபய
 னாலன, எனறதாயிறறு என்று பீவாசஸபநுபம தெரி
 விசுபபடகாபிறறு இப்படி இவை முன்னம் சதஸபதரயந
 களில் பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரகரகதை விஸதமாக நிரூபி
 தநூபகது - 'இவவயபும எனபாமகிது 'நாராயண
 ஸபூததில்' 'நாராணம் சுபநம் (நாரகபூதது கீநபபிடம்)
 எனகிற ததபுருஸமாஸததில் சேகனசேதனவஸதுகளுகது
 இவன ஆகாரன என்று செல்லுகிறபடியினால் அவன தாராண
 எனமெயபந்தரபடியினால், 'நாராணம் சுபநம் பவூ (நாரக
 எவனுக்கு அபனமே)' எனகிற பஹுவிஹிஸமாஸததில் சேகன
 சேதனவஸதுகளு இவனால் வயாபிதிக்கப்படபடியுண்ணன என
 நேறபடுகிறபடியினால் இவனுக்கு ஸாவரதரகவமும, ஸாவ வபா
 கதவமும ஏறபடுகின்றன எனறததம் ஆகையினால் தீவரகமா
 அபயாதாரன, அபயாகமகன எனமேறபடுகிறது இவரு
 'சூழி ஸபகததில் அபயாபயபயதவம் குறிக்கபாபிதது,
 வாராயபூ வாரதனூ மலபுமான பாரதகயகலாபார
 பாரததரயகததும் தாகபாயததிலுடையவைகளான அதாவது
 நயஸபதததில் தனக்கு ஸ்வாததரயததில் எனறு மாககிரம
 செல்லபபடுகிறபடியினாலே பரகதரயம தாகபாயததில் ஏறபடு
 கிறது என்று தெரிவிப்பதற்கு 'மலபுமானது' எனறுநூபி
 செயப்பபபடியுண்டு கீழில் வடிவயததாலே, ராவஸபஸ
 லுக்க ரஸ் பானவகதில் ஸபகதம் தெரிவிப்படுகிறபா
 லு' சுநநூபூயொஜகவபும, மஸஸபதததில் ஸயாத' தரய

வருபபு நணிகொளவது இப்படி வரஸெனாகத்
தலை விகொவாய வரீகரணாயுமாக விவரிதமான
வாடுகுவாய விசெஷத்தை அயத்தாலே யநுஷ்டி
குப்போதைக்கதவஸெயவகளாயக கொண்டு அவ
ஸூவெகூழிதங்களான வயுவநீளியெல்லாம சிறிய

தான் இது அப்படியானதும, 'சீர' 'கூகம்' என்ற
பதங்களை அப்படியானது அறிவக்கூறு என
தணிதொளவது' என்பதற்கு ராஜா இப்படி அ
யா நாதரய முதலாக முன்னு அதக்களை இது ரஹஸ்யகர
யவக பரதிபதிக்ககாரிநுகால் இவானே போதுமே என
நிறுபவககு, தீர் அநிகாரத்தில் இவைகளுக்கு கனிததனி
பாபு விரிஷககரிநுகிறபடியினால் முன்னம ஆகரணியம்
என்று அயதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டது இப்பொழுது
அததததிபா பரயோஜன விசேஷமிருக்கிறபடியினால் இவை
முன்னம பரயோஜனம் அருளிச்செய்தது - 'இப்படி' என
பாபு அது 'இப்படி' என்பது உடன்தெளிவிக்கும்' என
கொண்டததது விகொவாயவரீகரணாயுமாக-என
கொண்டததது அவரயபபி கருவதமசாக விவரிதமான
விதிக்கப்பட்ட வரஸெனாவயவிசெஷத்தை - ஸாதாரண
பாபு பரபத, 'ய அநுஷ்டிக்குமபோதைக்கு - அநுஷ
டதததததத, திருவிக - அநுஷ்டி, திருவிக, திருவிக, திருவிக
விகுடாசாரம் இததால் சாமஸிலாக்கதிறகு பரபததியை விதி
கோபய வரீகரணாககமாக விதிக்கிறது எனநிற பரயோஜன
விசேஷமும், தவசதததத கரணமதிரமாகையினால்பொழுது
அநுஷ்டிக்கு அத்தததை பரகசசசெவகிற பரயோஜனவிசே
ஷமும், திருவிகா கதகுபரபததியைவனுஷ்டிக்குமபோது அநு
ஷ்டிதததததத, அநுஷ்டிமுனபே அவஸயம் இஞாதவயவகளான
பரபத பரபதமஸவரபம், ஸமபநதம், முதலியவைகளை ஸம
ஸயாதிக்விதவாய விசேஷவிததத தெளிவிக்கிறததத பரயோ
ஜன விசேஷமும் இருக்கிறபடியினால் இவைமுன்னம அநுஷ
தததததத எனபது ஏற்படுகிறது இப்படி திருவிகாரம் அவஸயம்
அநுஷ்டிதததததத அத்ததததத திருவிகாரம் பரதிபதிக்ககாலம்
அநுஷ்டிதததத திருவிகாரையினால் ஸமஸயம் முதலியவைகளில்

கண்ணாடி பெரியவருகளைக் காட்டுமாப்போலே
 சுருங்கத் தெளிவிக்குததருகனும் இதில் பூயலவத
 த்ருமத்திராத்தாணஸந்தா திலயபுங்குளா அஜபுத ரயத்தி
 லுத்தமாக அபபுளா லும், 1 அபுத பூயயவ ராஜி
 ருளிச்செய்த விதது எனகிற சொகததிலுங் கண்டு

ஸாமல் பரதிபாதிக்கிறது என்பது கூடுமோ? அப்படி பரதிபா
 திக்காலும மந்தமகிளான மகக்கு அது ஸுகமாய அபிபககடிய
 தாக இருக்குமோ? எனகிற சங்கைகளுகுப் பரிமாசமாக, இது
 இவ்வாகவகளைத் தெளிவிக்கிறது என்பது ஸாபரதாய பரம
 பரையிலேறப்பட்டதெனறும் இது உகாஹாணவகோகெண்ணி
 மந்தமகிளாகும் ஸுலபமாய அபிபககதது என்று பூவாசரி
 யாகளினல் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறதெனறும் அருளிச்செய்திருந்
 திதில்' எனறாபபிகுள பூயலவததில் பராவகதி,
 'அயபுங்குளா என்பதற்கு சொஷா சொஷி, இந்நாசுயும்,
 சேஷியினுடைய ஸாவாசுதவகையையும், ஷககாரணவகைக
 யும் கன பிரயாநனகதிறகாக தன இஷ்டபரகாசம் ஸங்க
 பதகினு சியமிக்கிறன என்பகையு, சேஷுன பரகானனுகத
 தோனதின் பரதிவா நாகபாயகதி சேஷியே பரகானைய
 இருக்கிறபடியையும எனறாககம் அஜபுதரயத்திலும்
 பரகயுதததில் அஜபுனன இருக்க ரககதினும், அகாவது
 சேஷி மனபும் சேஷபூகன பின்புமாக இருப்பாக மேலெழ
 கவாரியாயப் பரகதும்பாது சேஷபூகனுகு பரகாசமகிகா
 மின் போகினும் நாகபாயகதில் பரகாசம் முதலில் சொல்ல
 பட்ட சேஷிககே இருக்கிறபடியினாலு, இவாகுநிருவனாயும்
 கவிர சேவற்ற வஸதுகளின் ஸாபகமில்லாமைபினுளும் பரண
 வகதிறகு அஜபுத ரகம் கருஷ்டாசுதாயிற்று எனறாககம்
 இவராககம் ஸ்ரீ யாகாபாயகதில், இருபகது மூண்டாது
 ஸாசஸில் ஸாயாயிராடுங் உரயுங் உரகுகு யயாபுத்தொ
 ஷுபாயகிஷ் பகா 1 குயுனினிணாநிரவெஷுசேரம் ததூஷு
 ஸம் தகவியமாமாஷு ॥ வாரிஷுத மொவரி விஸுஷ
 துள வஸாஷவஸாயிதி கக பூவதெது 1 சுதநு பெரடாசு

மொளவது விதீயவடிந்தில ஸஸ்துததாலும சுயபூஷ
ஹாவகாலும வநும சுபூஷநிள ஸ்ரீ ஹதா 'வ'னு
டையவும ஸ்ரீசுதூஷா, வானுடையவும வுதூஷா

புனயபுரம் பகவத மெய்யும ஸுரபுரம் ||
எனது விநதாமாய அநுநிசசெய்யப்படடி நுகிறது இர
ஸ்ரீமதரஹஸ்ய-ரமயணம் 'மாயுஸ்யுஷ்டலாராயி' ஸ்ரீ
வசீசுபுத்தலாஸி-புத்தலாஸி' தாமத 'வ'னுடைய
புருஷபுரம் கருவகரின பிடுகுகளம், பகவானுடைய ஸுர
பிடுகுகளம், ஸுரபுரம், ஸ்ரீவகரின தகுகளம், ஸ்ரீ
தின எனபதம், அவனுடைய பரமோஜன தகுகளம் ஏறபட்ட
வன எனபத முகரிய அதகுகளம் பரணாதிலும் அரஹ
தகுகளம் அபிபகுகளங்களாக பாதி ரகுகளப்பட்டகுகளம்
ஸிபு-புரம் உதரம் அபதானகதைசெரலுமிருது எனக
யோனியி இர உதரம் நிருபிகளப்பட்டது உதரம்
ஸிபு-புரம் எனது யோனியைபாதிருவனாம். பதமெய் ந
உதரம் 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய
தகுகளம் எனது மொகதிலும் தாமத
'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய
யகுகளம் பகவத எழுகளம் மெய்யும (முகுகளம்) பகவானு
புருஷபுரம், அகுகளம் இளையபுருஷபுரம் போ
னாகுகளம் மொகதிலை அநுநிச செய்யப்பட்டிருது
ஸ்ரீலாகதிலும் எனாதகம் இங்கு ஸேஷிகள இருவரு
முன்னம் ஸேஷிகள இருபது முகுகளம் மெய் அர
சுயபுரம் 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய
ஸபதகுகளம் வநும அதகமாகவது பகவானுரகுப பதகுகளம்
பது அதக ஸவபாவதிலை ஏறபுராதகமாகவது பகவானு
சுயபுரம் 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய 'வ'னுடைய
குப பகவான ஸவகுகளம் ஸேஷியபுரம், ஸ்ரீவகரின பகுகள
புரம், ஸேஷியபுரம், நுகுகளம் வனது ஸவபாவம் எனாத
கம் அதவது அவன ஸவகுகளம் ஸேஷியபுரம் பதினிலை
கன இடபகுகளம் இளையகுகளம் வதகுகளம் பகவத

களிலே யறிவது 'நானுனையனறி யிலேன
கண்டாய நாரணனே நீ யெனனை யனறியிலே' என
னுட்படி நிறுநிற நாராயணஸூக்ததை நொவறுஐக
வடிததில் ஐகூமகனையும் வசுவதி-த திருமகனையும்

சேஷதவம் விகதம் இவவாதகம மேலே புநுஷாகககாஷ்டா
திகாரம் முகநியவைகளில் விஸதாமாகிநிபிகதப்படடிநுகிறத
அவசை கண்டுக்கொளவது இவைகளுக்கு உதாஹணம் காட்டி
ப 79 நகுதா 'ஸ்ரீ ஹரதாமுவான' ராபரபிதம், அறி
வது' என்பதற்கு ஸ்ரீ பாகாடவான பாகபதாஹிகாபததில்
நிஷ்டையை உடையவரானா என்பது பகவான நியமிக்கவுடனே
ராமயக்கிறதாத திருவடி நிலைகளை சிரஸா வதநிகதுக்கொண்டு
திருமபின்படியினாலும், அவனிடத்திலும் ஸ்ரீ பாகுக்களை முன்
னிடமி ராமயம் நடத்தின்படியினாலும் பரஸீதகம் அபபடியே
ஸ்ரீஸதநுரபுரவான 'ஹரதஸ்யூவி ஸகூமவூர கிஷ்டணாவர
ஜோஹிஸி' என்கிற உடைய பரபாகுத லக்ஷண நபிரலே
பரதனுகது ஸகநுகணன இருக்கபடி சொல்லப்படுகிறபடியினால்
பாகவக சேஷதவகதில் ஸகநுகதுழவான பரநிஷ்டதயாயிருந்த
படி சொல்லப்பட்டதொன்றே பாகபரதான ஜீவாதம
வாசிய பாக, உனனையனறி ஆசாபபுகளுள் உனனைய
கனிகது, இமேலன, நாரணனே' எனது வடாகல்யாண
பநம் உதாஹரிக பட்டி நுகிறது நீ-ராயணஸூகதகதிறத
நாகசாராய சீ, எனனையனறி தவனை இவரம, யிலே
அகாவது நாராயண பாராரும, புநுஷாதகம் ஸபதவகனினுலே
பரமாத்மஸவநுபகததே சேதனசேதன வஸதுக்களைவிட வேறுக
நிநுபிகுதும்பொழுது ஸாவாகசாயமிகவ ஸாவஜககாரணகவ ஸா
லேர ககருஷ்டகவாகினைக்கொண்டு நிநுபிககவேண்டுமாதகதினால்
அபபொழுது இரக வஸதுகளை இலலாமல் அவனை நிநுபிககமுடி
யாது எனது ராயண 'நானுனையனறியிலேன'
என்பது ககரி நுஷாரண நுகின அரகதவஸாயும், 'நீ யென
னையனறியிலே' என்பது பாகபரபித ஸமஸதகிற அரத
ககநகயும் விவசிககிறத கொவறுஐகவடிததில் ஐகூமக

உதாஹரணமாகக் கண்டுதொள்வது வதிவதுவடி
வயத்தில் தோற்றின் காஷ்டபூஷ வாராயுஷ வார
தக்ஷண பரணியாக துதீயவடிவத்தில் வதுஷி
யில் கருத்திலே பூஷுதீயமான ஸெஷியுத நத கெஷ
யுததை யீனையபெருமாளுடையவும், இவருடைய

கனையும ஹஸ்யகேசகரே நிருத்த சராசரங்கனையும், அகா
வது அஃவது ஸ்ரீமதரஹஸ்யபிரிவை ஸ்லோகமுடியாமல் வரடிப
டாது செபிப்படுகிறது இவது விஷயெதே சிவாராஜ
ராஜியுலாஸஸித்தம்! கவிவ்யக்ஷம் வரிஹநாம் ஸவா
ஹம் சாரசாரகாஃ || என்கிற ஸ்ரீமதாராயணஸ்ரீலாக்ஷ
மீ 11-ம் 'வதுவதிவதிருமகனையும்' எனபதிலை கண
னுடைச சேசகிகெழுதருந் பொழுது சராசரங்கனானஜுதக
கன ஸ்வாஹநையுக்கட அமைததுபிபான வருததாரதம் விவ
ஷிதம் 'அன்று சராசரங்கனே வைருதகதீதற்றி' இதயாதிகள
டுகசனுணைகேயம் இனையபெருமாளுடைய விஸேஷத்தைக்
கரிகாமல் உடனே கணனுடைசசேசகிகு எழுத நுரினமை
ஸூசிதம் 11-ம் ஸாஸ்திரிகையிடு வ்யாசயாதம் 'வதிவதுவடி
வயத்தில்' பரணஸ்யஸுலாஸகனான இரண்டு பதகரையிடு
'காஷ்டபூஷ உபாசக தஸையையடைதக, பேரணி - பூ
பாரக, அகாவது முக சராசரமாக வதுஷிடியில் கருத்தி
லே சராசரபதத்திலே நுதது எராம வேறுமை காதாகய
மென்கிற சேஷகவததைச சொல்லுதற்காயிருந்தபேசிகிலும், சீழ
பரணவததில் சேஷதவம் சொல்லப்பட்டபடியினால், அதினகார்ய
மான கைவதாயதில் இதற்குத் தாகபாயமாகக் கொள்ளவேண்டும
ஸெஷி உதந்த - ஸேஷிதான பகவான, பாசவதாசு, இவா
ச ந்து பீதி ஜனககனான முகல இரண்டு பதமாகிய பரணவநம்
ஸுலாஸகனில் பராரகயபாரதகரயன்கள உபாரத தஸையையடை
யும்பொழுது பாகவதபாயகமரக வளருகிறபடியினால் சதாசுகி
யிடு பராரகதீயமான கைவதாயும பாகவதபாயகமரக வளர
க நுசுகிடுகென்று ஸூசிதவாகபாதகம் இனையபெருமாளு
டையவும் 11-ம் பரணஸ்யஸுலாஸ இவ்விடத்தில் இனையபெரு
மா 11-ம் 'சுஷம் ஸவதி கரிஷ்யாதி' என்று திரடந்தித்துசொண்டு

சுவதாரவியெஷமான திருவடி நிலையாமவாருடைய
வும, பூவரத்திவிபுத்திகளிலே தெளிவது, இது திரு

சைவராயிட செய்கமை விவாதிக்க 'இவருடையசுவதார
வியெஷமான' என்பதற்கு மீதா ஆதிசேஷமவாடைப அம
ஸம் என்று புராணாகாததில் பரதிகதமானகவினால் அந்த ஆதி
சேஷன பகவானுக்குப்பாதுகாத்தினாயி நக்கூரா என்று 'கின்றால்
மாவடியாய்' நிவாஸஸய்யாவாக' முதபாசிகளில் பரதிகதபா
ணகபினாலே ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவகாரவிசேஷம்
என்று தாதபாயி நெரு 'மரதஸிரஸி உத்தம் வாடினெ
கூடுரதலுதம் ஸுதநாமி விவாந் லக்ஷணஸுஷும' முதல்
கிபிபிபிவிவிதினம் தித்யுதாஸுஷுஷெஷெ ஸுராததநயலுந
ரஜீதாயி ஸுவிவ ||' என்றும், 'கூடுடுவெஷஸயிதலு
வரஸுபாண்டம்' என்றும் ஸ்ரீ பாதுகைகளையே சேஷ
பகதிகையி அருளிச்செய்திருப்பது அது ஸகீதயம் திருவடி
நிலையாமவாருடைய - ஸ்ரீ பாதுகைகளையே, 'பூவரத்தி
விபுத்திகளிலே' என்பதை இளையபெருமானுடைய பா
வருகதியிலும், திருவடிகிலையாமவாருடையவிருகதியிலுமென்று
பிரிகது அவசியத்துக்கொள்ளவேண்டும் பாராதயங்கைக காரண
மாகவுடைய பகவதகைகாயகதை இளையபெருமானுடைய பா
வருகதியிலேகண்டு கொள்வது, பரகதாயத்தினாலே அவனுடைய
நியமனப்படி செயயவேண்டுமெனநிற கைகாய விசேஷத்தை
திருவடிகிலையாமவாரின விருகதியிலே கண்டு கொள்வது என்று
ஸ்ரீ ஸாரதிடிகளினில வபாகயாதம் இந்த யோஜனையில 'ஹே
பெத விவிபுத்திலாஹஸா ஷெவி ரஜீவதி ரதவாடினெ
கூடுடுதலுதமீ ஹீயலா வாரதனூலிவெந வெயிபிபி||
யுதுகவிவிவிவரதொவி வாராவிந் ரக்யம் சிபா ரவாஸ
தொரிதி மாவயனூ | நிஸுஷெஷெ ஸுஷஸா சிவிவாடி
கூடு நிஷுஷுக் கிபிபி விவிபெ ஹதூ ||' என்கிற பாதுகா
ஸுஷஸா சிலைகளை அதுஸகீதயங்களை பாராதய பரக
தாயகனாலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயகதிற்கு உகாமானம்
இளையபெருமானுடைய பாவருகதியும் சாஷ்டாபாபதங்களான
பாராதய பரதாதயங்களாலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயத

சிறுதருமபுராணம் சிறுதரும கீதையாழ்வாரருடைய சிறுதரும கீதையும்
உகாடாரணம் ஸ்ரீ பாதகைகளை சிறுதரும கீதையுடைய பாதகவதாரான
பாதகனுடைய கைவதையமலலவா, எனது ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிரி ஸ்ரீ
ஸாரபகாஸிதகணிக வயாகயாதம் ஸ்ரீ பாதகைகளை சிறுதரும கீதையுடைய
தருமபாதக கைவதையமலலவா செய்கது ஸகைதமாரபுரீமமா?
[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13] [14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23] [24] [25] [26] [27] [28] [29] [30] [31] [32] [33] [34] [35] [36] [37] [38] [39] [40] [41] [42] [43] [44] [45] [46] [47] [48] [49] [50] [51] [52] [53] [54] [55] [56] [57] [58] [59] [60] [61] [62] [63] [64] [65] [66] [67] [68] [69] [70] [71] [72] [73] [74] [75] [76] [77] [78] [79] [80] [81] [82] [83] [84] [85] [86] [87] [88] [89] [90] [91] [92] [93] [94] [95] [96] [97] [98] [99] [100] [101] [102] [103] [104] [105] [106] [107] [108] [109] [110] [111] [112] [113] [114] [115] [116] [117] [118] [119] [120] [121] [122] [123] [124] [125] [126] [127] [128] [129] [130] [131] [132] [133] [134] [135] [136] [137] [138] [139] [140] [141] [142] [143] [144] [145] [146] [147] [148] [149] [150] [151] [152] [153] [154] [155] [156] [157] [158] [159] [160] [161] [162] [163] [164] [165] [166] [167] [168] [169] [170] [171] [172] [173] [174] [175] [176] [177] [178] [179] [180] [181] [182] [183] [184] [185] [186] [187] [188] [189] [190] [191] [192] [193] [194] [195] [196] [197] [198] [199] [200] [201] [202] [203] [204] [205] [206] [207] [208] [209] [210] [211] [212] [213] [214] [215] [216] [217] [218] [219] [220] [221] [222] [223] [224] [225] [226] [227] [228] [229] [230] [231] [232] [233] [234] [235] [236] [237] [238] [239] [240] [241] [242] [243] [244] [245] [246] [247] [248] [249] [250] [251] [252] [253] [254] [255] [256] [257] [258] [259] [260] [261] [262] [263] [264] [265] [266] [267] [268] [269] [270] [271] [272] [273] [274] [275] [276] [277] [278] [279] [280] [281] [282] [283] [284] [285] [286] [287] [288] [289] [290] [291] [292] [293] [294] [295] [296] [297] [298] [299] [300] [301] [302] [303] [304] [305] [306] [307] [308] [309] [310] [311] [312] [313] [314] [315] [316] [317] [318] [319] [320] [321] [322] [323] [324] [325] [326] [327] [328] [329] [330] [331] [332] [333] [334] [335] [336] [337] [338] [339] [340] [341] [342] [343] [344] [345] [346] [347] [348] [349] [350] [351] [352] [353] [354] [355] [356] [357] [358] [359] [360] [361] [362] [363] [364] [365] [366] [367] [368] [369] [370] [371] [372] [373] [374] [375] [376] [377] [378] [379] [380] [381] [382] [383] [384] [385] [386] [387] [388] [389] [390] [391] [392] [393] [394] [395] [396] [397] [398] [399] [400] [401] [402] [403] [404] [405] [406] [407] [408] [409] [410] [411] [412] [413] [414] [415] [416] [417] [418] [419] [420] [421] [422] [423] [424] [425] [426] [427] [428] [429] [430] [431] [432] [433] [434] [435] [436] [437] [438] [439] [440] [441] [442] [443] [444] [445] [446] [447] [448] [449] [450] [451] [452] [453] [454] [455] [456] [457] [458] [459] [460] [461] [462] [463] [464] [465] [466] [467] [468] [469] [470] [471] [472] [473] [474] [475] [476] [477] [478] [479] [480] [481] [482] [483] [484] [485] [486] [487] [488] [489] [490] [491] [492] [493] [494] [495] [496] [497] [498] [499] [500] [501] [502] [503] [504] [505] [506] [507] [508] [509] [510] [511] [512] [513] [514] [515] [516] [517] [518] [519] [520] [521] [522] [523] [524] [525] [526] [527] [528] [529] [530] [531] [532] [533] [534] [535] [536] [537] [538] [539] [540] [541] [542] [543] [544] [545] [546] [547] [548] [549] [550] [551] [552] [553] [554] [555] [556] [557] [558] [559] [560] [561] [562] [563] [564] [565] [566] [567] [568] [569] [570] [571] [572] [573] [574] [575] [576] [577] [578] [579] [580] [581] [582] [583] [584] [585] [586] [587] [588] [589] [590] [591] [592] [593] [594] [595] [596] [597] [598] [599] [600] [601] [602] [603] [604] [605] [606] [607] [608] [609] [610] [611] [612] [613] [614] [615] [616] [617] [618] [619] [620] [621] [622] [623] [624] [625] [626] [627] [628] [629] [630] [631] [632] [633] [634] [635] [636] [637] [638] [639] [640] [641] [642] [643] [644] [645] [646] [647] [648] [649] [650] [651] [652] [653] [654] [655] [656] [657] [658] [659] [660] [661] [662] [663] [664] [665] [666] [667] [668] [669] [670] [671] [672] [673] [674] [675] [676] [677] [678] [679] [680] [681] [682] [683] [684] [685] [686] [687] [688] [689] [690] [691] [692] [693] [694] [695] [696] [697] [698] [699] [700] [701] [702] [703] [704] [705] [706] [707] [708] [709] [710] [711] [712] [713] [714] [715] [716] [717] [718] [719] [720] [721] [722] [723] [724] [725] [726] [727] [728] [729] [730] [731] [732] [733] [734] [735] [736] [737] [738] [739] [740] [741] [742] [743] [744] [745] [746] [747] [748] [749] [750] [751] [752] [753] [754] [755] [756] [757] [758] [759] [760] [761] [762] [763] [764] [765] [766] [767] [768] [769] [770] [771] [772] [773] [774] [775] [776] [777] [778] [779] [780] [781] [782] [783] [784] [785] [786] [787] [788] [789] [790] [791] [792] [793] [794] [795] [796] [797] [798] [799] [800] [801] [802] [803] [804] [805] [806] [807] [808] [809] [810] [811] [812] [813] [814] [815] [816] [817] [818] [819] [820] [821] [822] [823] [824] [825] [826] [827] [828] [829] [830] [831] [832] [833] [834] [835] [836] [837] [838] [839] [840] [841] [842] [843] [844] [845] [846] [847] [848] [849] [850] [851] [852] [853] [854] [855] [856] [857] [858] [859] [860] [861] [862] [863] [864] [865] [866] [867] [868] [869] [870] [871] [872] [873] [874] [875] [876] [877] [878] [879] [880] [881] [882] [883] [884] [885] [886] [887] [888] [889] [890] [891] [892] [893] [894] [895] [896] [897] [898] [899] [900] [901] [902] [903] [904] [905] [906] [907] [908] [909] [910] [911] [912] [913] [914] [915] [916] [917] [918] [919] [920] [921] [922] [923] [924] [925] [926] [927] [928] [929] [930] [931] [932] [933] [934] [935] [936] [937] [938] [939] [940] [941] [942] [943] [944] [945] [946] [947] [948] [949] [950] [951] [952] [953] [954] [955] [956] [957] [958] [959] [960] [961] [962] [963] [964] [965] [966] [967] [968] [969] [970] [971] [972] [973] [974] [975] [976] [977] [978] [979] [980] [981] [982] [983] [984] [985] [986] [987] [988] [989] [990] [991] [992] [993] [994] [995] [996] [997] [998] [999] [1000]

செய்தலிடு) ப்ரயாந உத்திகுதாயிகாரம்

153

ஸ தோந உத்திகுத இநிபபா கலப்புகாரநடு
விச செய தலிடு இதிஸபயிலே உய

கேவல பார்ப்பதய சூலமன
தாயும இருத்திற ஸைகர்யங் கருகடுஉதி

ஹரணம் திளைய பெருமனைய

பரவருத்தி. கேவல பார்ப்பதாய்

சூலமனதாயும, கிரஹபரண சூல

மனதாயும இருத்திற ஸைகர்யங்

உதி ஹரணம் திவையிலையா

ய்வருணய நின்றுதி ஸைகர்ய

உமரகவமாய் அகவது" சூலம்

ஸவம் கரிஷூர் ஜாஸு தர்ஷபத்யு

தர்ஷ ப்ரஹு திஷ்ப்ரஹு திஷ்ப்ரஹு

பக்யுதிரு ஸ பாரணய ப்ரஸமன

ஹமவ க் கைஸ்க்ர்பம் ஸித்தம்

அப்பதப்ரஹு திஷ்ப்ரஹு திஷ்ப்ரஹு

ஸம்நகா திஷ்ப்ரஹு திஷ்ப்ரஹு

"புஷ்பம் வந வகலாய ஸூலம்

தூ : ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம்

ஹ்நகா கிரஹீ : ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம்

தள திற ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம்

படி ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம்

ஹ்நகா கிரஹீ : ஸூலம் ஸூலம் ஸூலம்

வெகுநடைகாணுமள ஸ்ரீமதிசம்பமகிரு
 - - - - - பயத்ததினை பயத்தினை
பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

என்குநாடுகளுக்கெல்லா ஸ்ரீமதிசம்பம
 - - - - - பயத்ததினை பயத்ததினை

பொய்யு மறிந்தது வெதகருடைய ரகஷண நயில
 ஸ்ரீராமரவ பூரண ஸக்த ஸ்ரீராமரவ, கடியை மூல
 கியை பொய்யு வெதக, ஸ்ரீராமரவ ஸக்த ஸ்ரீராம
 ரிதகைகத நியைதக ஸ்ரீராமரவ ஸக்த ஸ்ரீராம
 ரிக் ஸ்ரீராமரவ, ஸ்ரீராமரவ கியைதக, இவ
 ரகருடைய ஸ்ரீராமரவ கியைதக, ஸ்ரீராமரவ
 கியைதக, உடைய ஸ்ரீராமரவ கியைதக

பொய்யு மறிந்தது வெதகருடைய ரகஷண நயில
 ஸ்ரீராமரவ பூரண ஸக்த ஸ்ரீராமரவ, கடியை மூல
 கியை பொய்யு வெதக, ஸ்ரீராமரவ ஸக்த ஸ்ரீராம
 ரிதகைகத நியைதக ஸ்ரீராமரவ ஸக்த ஸ்ரீராம
 ரிக் ஸ்ரீராமரவ, ஸ்ரீராமரவ கியைதக, இவ
 ரகருடைய ஸ்ரீராமரவ கியைதக, ஸ்ரீராமரவ
 கியைதக, உடைய ஸ்ரீராமரவ கியைதக

வகெதா ஸ்வெஹா? தூவி விஸூலவெதா? | ஸ தெ மா
 ணாநாஸ்யுதெகஸம் வகெஹவா ஷெவவா ப்ரவீடி,
 1. தவாநகமாணஸ்யூவி ஷெவவ ப்ரவீடி மாணா? |
 வெயஸ்யெவ ஜமக் கூக்ஷாவகெத்யுந்நிடுவெஸி
 தா? 2. ஐஷுக்ஷயாநிவதடுகெநாந்நரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷ
 யாஸி | சதிக்ஷயாநிவதடுகெந மொவிடிமாணக்ஷ
 யாஸி, 3. வலவினையேனையினற குணங்களைபுடை

ஸுதரு ஸமமான பபவதயுடைய ப்ரயும கொழிவது - தோடி
 முகவரோயுடையவனாயும், விஸூலவெதா? - பரிஸூதமான
 மனதையுடையவனாயும், ஸ்வெசு - இருநாடுபாசில், ஸ? -
 அயன, தெ-உடமுடைய, மாணாநா - குணங்களுடைய,
 சுபுதெகம் - பதினாபிரததி ஓனாகிய, ஸம் - பாககந்த,
 வகெசு-சொல்லுவதெ, தவா-மாட்டா, ஆயக்ஷஸு-ஷெவ
 வா-தெவஸிஷ்டாப பகவானே ப்ரவீடி - அநுநாஹம்
 செய்யும் சுதந்மாணஸ்யூவி - தனாநெயுடையத குணங்
 களையுடையவனாகிறதொருதவ-உபகரு, ஷெவவ-தனா
 னம், ஸகதி, முகஸிப - ஆமி குணங்களை, ப்ரவீடி - பகபமான,
 மாணா? - துணங்களை, வெசு - என் குணங்களை,
 ஜமக் - இருதலைகமானது, சுயா-உயா - கூக்ஷா ஐவ-
 வாதிறழிப்போல, அநாதா வாத்நிஷ் - வவதபாடபுநாதா
 பிபிஸி, சுதெயு-மதந்த குணங்களை, சுதநிடுவெஸிதா? -
 உயாபாடகிரதொரு பபபுநாதாநிஷ் - ஐஷுக்ஷயாஸி -
 பாணங்களை செலவழிகதபுடினெ, நிவதடுகெ - திருப்பு
 கிருதாஸள, சுதநிஷ்நிதிக்கியாஸி - ஆதாஸநில
 இடபிலலாமையினெ, த - இட, அகதபபாஸி சதிக்க
 யாஸி - புததிகுருநகிஷ், நிவதடுகெ - திருப்புநா, -
 மொவிடிமாணக்ஷயாஸி - பாவாநுடைய குணங்களை
 மையினெ, த-இட வலவினையேன-பாபாநா பபபாநா
 யுடைய தனாநா நாகினற-வரிமலிரத, குணங்களை யுடைய
 சலயாணகுணங்களுடையதொரு இது விரவிரவியான பிராடபு

1. முதல்தர நிர்வாகக் கல்வியைப் பெற்றவர்கள்

அர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்.

1. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
2. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
3. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
4. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
5. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
6. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
7. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
8. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
9. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்
10. பரமபுருஷன் ஸ்வரூபம்—பரமபுருஷன்

சூரர் பூவாய் வரகேதவம் பூரவூரலிவண் பாடி
யிஷ்டவாயம்சுவமகஸெவாரீஷிதாயுடும் வதாயுடும் |
கயாவாதம் கெகூதியிரி வுஜுபகம் கெகூகம்
கசுபூயம் வ தயகவி விசுநு வஸ்கதவவகுவேஜீ ||

சூக்தே ஸ்ரீ திவ்யாஸாராஜே நம: சிவநாதேபிகரய நம: ||

பாதான பாதிகிரமாயு ஸரீரகம்பாவமே
 - கி ஓநாத்தயங்கனான ஆததககளில் பரகா
 - - - - - ர செய்தது ஸககமாசுமோ? சிழ உபோத
 - - - - - தகெவத பயிடிவிஜீஸூர்' உத்யாகுகளிற்
 + வியவயட்டத, 8080ஷுவான இவவாத்தூவுக்கு
 சூதகையு- - - - - நரிச செயதிருப்பனு விவோதியாதேதா?
 - - - - - மலிடகரபகதில எப்படி பாதிபாதிககப்படுகின
 - - - - - பத ப ஸகககன் இருக அகிராரததில
 - - - - - ர கி - - - - - பற்றி அதிராராதததை ஸககர
 - - - - - நடமய அநரிச செய்கிறா—(கூடள
 பூவயும் - - - - - யதிகது

- - 1. சுவாமி - உயர்ந்த துணைநிலைவாகலும், வரலாம் -
 2. அடியுடைய உயர்ந்ததுமாதிரி நுகர்வோம் -
 3. பரமபொருளையே பரமாதம் ஸ்வரூபத்தை,
 சூர - 4. என்னும் அக்ஷரம் முதலிய பதவர்களிலும்,
 பூரணரூபம் - 5. அடக்கிறவனுக்கு ஜீவாத்மாவின் ஸ்வ
 ரூபம் - 6. மரம் முதலிய பதவர்களிலும், உடெழுந்த
 வாய் - 7. உயர்ந்த பாதகிறதே உபாயத்தை, சுவாமி

ரிததாநா இஸ்ஸம்வஸ்துதேதாடேகூட ஷலயுகங்
கனென்று சிலா ஷநுஸ்திததாநா இஸ்ஸம்வஸ்தும
போலே 8080க்ஷுவுகது விஸேஷித தறியவேண்டுமெ
தாதர சோதத வயுகவணிகமெதெனநில —
1 'பூவ்யஸ்ய ஸ்ரஹணொ ரலிவா பூவ்யஸ்ய பூகது

யாநா அநளிர் செயதிருப்பதற்கும சீட ஸங்கதையு பரஸுதத
மான உபோதராதாதிரா வாகபததிறகும, ஸரீராதமபாவ ஸம
பரதகதை வலிதகாநக வைதறுதகொனரி அகைகதுடாது
ரிதகிற அநகபஞ்சகதகா அலஸயம அறியவேண்டுமென யாத
தமெ ஓர்ய பரதான பாதிதகதிரம ஒநாகயயமல என்று
ரொலவதிதா தாகபாயமிலலை யாகையினு விசீராதமிலலை
எனநி தாகபாயம ஆறாகதம அறியவேண்டுமென்று
சொன்னவாகளுகது இருத ஸம்பரகததைசீசாதது ஆமாகதவ
கா அறியவேண்டுமென்று தாகபாயமேயலலது இதைக கவிர
மறபெரு அநகம ஒநாகயயம எனபதில தாகபாயமிலலை ஆகை
யினு ஸ்ரதாததநா அறியவேண்டுமென எனபவாகளுகதும ஆறா
கவிர அறியவேண்டுமென எனபவாகளுகதும விசீராதமிலலை
எனநளிர் செயதிரா— 'இஸ்ஸம்வஸ்துதேதாடேகூட' என
புரமபிகது '8080க்ஷுவுகது விஸேஷிததறியவேண்டியதாக'
எனபதற்கு அபரதானமான அநகநகாபபேபாலப பொது
வாக அறியவேண்டியதாக இல்லாமல மோசேஷாபயோகிகளாகை
யாலே ஸரீராதமபாவ ஸம்பரதகதைபேபால விஸேஷிததறிய
வேண்டுமென்று ஏறபட்ட எனறாததம சோதத - ஸரீராதம
பாவததேரெ ஸதருஸமாகசீசாதத இததால இஸஸம்பரதமே
இருத வலிததாரதததிறகு பரதானமாகையினு விஸேஷிததறிய
வேண்டியதாக ஏறபட்டபோதிலும மற்ற அநகதகை
அலவளவு விஸேஷிததறியவேண்டியதிலலை எனகிற ஸங்கை பரி
ஹரிக்கபாட்டசாநிறு இருத அநகத பஞ்சகநகையறிய
வேண்டுமெனபதை பரமான பூவகமாக ரிஞ்சிகதருளுகிறா—
'பூவ்யஸ்ய' எனபுரமபிகது 'பூவ்யஸ்ய-அடையவேண்
டிய பாயோஜனமாகிய, ஸ்ரஹணஃ பரபருமமகதின, ரலிவா
ஸவருபகையும, இததால ஸபரவம, முளியவைகள் உப

மாதுமே! ஞாபகவாயம் மனம் வெவ வ தயா ஞாபக
விரோயி வ ! வடினி வகனா வெநாஹைதிஹாஸவ
நாணகாரி! ' எனது சொல்லப்படடன

இவற்றில் பூவுமான வுஷுதநினுடைய
வரையம் சிருக்ரததில் பூவுகாசுதநினுடைய
மாராயணஸ்ததிலும், அயததில் வவ்ஸெஸ
ஷணங்கனான மாராயணஸ்ததிலும், வரகெஸுர
கததில் '870', 'சுஹ0', எனகிற வடிவங்களிலு

[illegible]

மகாஸக்தியம் அபவிடவகரி ஸகாஸக்திகருமெபாது
 ஸ்ரீய பகீசுவம் 1 'ஸ்ரீயாலாகடம் ஜமசுவதி',
 2 'வாஷகாராயணம் ஸ்ரீரோது', 1 'வவாணாராயணை
 டெவம் ஸ்ரீரோதுகடரொ விஸும்', 1 'ஸ்ரீவநுவகா
 கிது ஸ்ரீ', 'விஷ்ணு ஸ்ரீரகவாயி', 'வீதா

பாணவகளை காணென உகாஹரிதத நன்கிரா—ஸ்ரீயாலாக
 கடம்' என றாமடிகது ஜமசுவதி - ராராயண நாத
 ஸவாமிபான விஷ்ணு, ஸ்ரீயாலாகடம் - ஸகாமி பாடுகட
 (இருக்கிரா) இது பாதஸையபபறயியது வவா - தீத
 ஸ்ரீரோது - ஸகாமியோடுகடிய காராயணம் - காராயண,
 இரக ஸ்ரீலாதககில ஸ்ரீரபதியில் இருக்கிறவன எனப ரொ
 லபபடுகிறபடி யினாலும், ஸ்ரீரபதியில் வடிவதஸை ந பவரித
 யாகையினாலும் இது வடிவதஸையககுறிககிபகி வவாரு
 ஸ்ரீ, ஸ்ரீரோது - ஸகாமியோடுகடியவராய வகாாயக - ர
 கரகரை ஆயுதமாகவுடையவராய, விஸும் - பபுயாப
 அனறிககே எனதம் ஸிறைககயாகிய, டெவம் - டெவனாப,
 காராயணம் - காராயண, இது விபவகாஸகது உர ம
 னை அனறிககே முகாசில ஸகாமி ஸைபகதமுட மற நிராய
 வரனவாஸினா 'கீகுவ' பராயககின் காதகமாகிப
 ஸகாமிபாசமுட ரொபபடுகிககாதவுமர ஸ்ரீவநுவகா -
 ஸ்ரீயகஸம் எனகிற மநவைக கிருமாரபி உடையவன, கிது
 ஸ்ரீ - ஸபபொழுதம் ஸகாமியைக கரிகதுசொண்டிருப
 வன இது ஸகல ஆவஸைககோயும் குறிககிறது அனறிககே
 பதுபாபின அாததகதை விவரிககிறதாவுமாம ஸ்ரீ - ரா, மி
 யானவா, விஷ்ணு பகவானாகது, ஸகவாயி - விடபபரி
 யாகவா இககால ஸிகயயோகம் வயசுரகததினாலு ஸகா
 ஸகரபபடுகிறது வீதா வஸகா - மீகைகது முர
 ஸி, காகா - ஸ்ரீராரான 'குறிகது', 100 - இரக வவக -

1 ஸககபுராண

2 ருரிவாமம்-54-50

3 ராமா-புதத-120 13

4 ரா - ஸ - 14-1

5 வி-ப-1 8 17

6 ராமா - 15 6

வாருஷொத்தி, 1. வுவரிவரணவொவெம் ஸ்ரீகதி
 வ்யயோனெ, 2. ஸ்ரீகதெ நிகுறாமெநாடிநகெ விஷ்ணு
 வெ நக, 3. ஸ்ரீய: கானொநகொ வரமுணமெனெ
 காவடிவவா, 4. ஸ்ரீவண்ணி ஸ்ரீ நிவாவெ 5. ஸ்ரீய:
 வகி நிகுவிவெவய வுதூக கருவெனெகதாந

பரமாணம் தெ - உடகது, காண்க - அந்நதபஞ்சகாதிகாரம்,
 வாருஷொத்தி புருஷோத்தமாயுபயாந விது - பட
 விதுகி ஸேஷிதவதகித பரமாணம் ஸ்ரீகதெ - ஸ்ரீ
 கதி ரெயயப்பட்ட ஸபயிகவட, உபயாயம், உபபகவ
 டிகபயோதம், இவைகா இவத விவதிதகா வுவரிவர
 ணவொவெம் - தனதுதைய கைவகாபகா ரகிப பாரதகா
 னை, ஸ்ரீகதி - கசுமியுடா கூடிய பகவாய, வ்யயோனெ -
 பரீதி அடைது ரெனடி நகது பெழுது விது கதராபக
 கருகது உகதெஸவை தனபதத பரமாணம் ஸ்ரீகதெ - ஸா
 வைய யுடையவனுய், நிகுறாமெநாடிநகெ - ருடநுடக
 ளிலலாத ஆநக கதகிதகுஸ பகதிராய விஷ்ணு வெ - ஸ்ரீ
 பொருட, நக - கெனகதேன ஸ்ரீய:காண்க - ருடிகதப
 யாயவாயு, கதக - (1) கதககமா கிஆய புநரிவாயு
 யு, வரமுணமெனெகாவடிவவா - உபயாய பாய
 குணம் லின் கூடகாருகது முகாயான ஆருபபிடயாகிப ஸவ
 ருடகா - லிடையவாயுப ஸ்ரீவண்ணி ஸ்ரீ நிவாவெ - ஸ்ரீ
 ஆருபபிடயாயிப பரபருமகதிகிடககி ஸ்ரீய:வகி - ஸ்ரீ
 மிரகுப பாசகாவாயி நகசிரவனுய், நிகுவிவெவய வுதூ
 க - கிலலா ஹெயகுணவகருகதம் ததிரகவாயு, கருவ
 வெனெகதாந - கலயாண குணவகொனறுககி ஆருபபிட
 யாயு, கதக - அந்நதபஞ்சகாதிகாரம், ஜகதாமெவ
 ருவிவ: - துனாணம், ஆநகதம், இவைகாநிடுககிப ஸவநபத
 யுட உடையவனுயிருககிப இவைகா ஸகபகவாகிப - பாய
 ஸ்ரீய பதிதவமும் ஸவநப பிருபக தாமம் எனபததும், அனவ
 கனிலும பரதானம் எனபததும் பரமாணம் ஸ்ரீகதெ

1. ஆதமவிகதி

3. வேதாந்தபதம்

5. கீதாபாஷ்யம்

2. வேதாந்ததாமம்

4. ஸ்ரீபாஷ்யம்

னிறையும்', 1 'உணாமுழுதலம்', 2 'நததாவிகளகே
யனாதததகரியாய' என்றும் பூரணங்கள் சொல்லு
கிறபடியே ஸவடிபுகாரத்தாலும் ஸவடிவவெழுயி
லும் ஸவடிபுகாரினியான பெரிய பிராடடியா
ரோடு பிரிவிலலாத முழுதலமான வகைஜோக வ

இருபதது எலாபிரப்பயிர் வபாபாதமா இருபதது அனுஸர
தேயம் இறையும் சுந்தாரதலம், அகல - பிரிவகமது, கிலவே
ன - ஸந்தியுடையவாலை இது உபபதவகிறது உதாபா
னம் உணாமுழுதலம் - முழு என்பது காநகர்சபாயகதினா
இரண்டி பதததிலும் அரவயிகிறது முழு உணா - முழுமையும்
ஜனான ஸவருபம், முழுதலம் - முழுமையும் ஆரத ஸவருப
நதா - நயிககாததான, இக்கால ஸதபதவமும், விளக்கே - தீப
மே, இக்கால ஜனாதவமும், அளத்ததது - அபபததது, அரி
யாய - அஸகயனுனவனே, இக்கால அரததவமும் அருளிசசெய
யப்பட்டதாகிறது 'ஸவடிபுகாரத்தாலும்' என்பதது
'ஸாநாநி' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீசதுஸலோகி ஸலோகததில
அருளிச செய்கிருக்கிறபடியே ஸவருபம் அகரஹங்கள், கீழ்தி
சன, முகலிப ஸலா விதததாலும் என்றாததம் 'ஸவடிவ
வெழுயிலும்' என்பததது பரம், வடிவம், சிபம் முதலிய
எல்லாததனைசகிலும், உபபததபாபேயதவ கலாநகிலும்
என்றாததம் 'பிரிவிலலாத முழுதலமான' என்பதினா
பதவானுடை|| ஸவருபம்போலப் பிராடடியின் ஸவருபமும்
ஜனாதாரதஸவருபம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'சுதந
ஜோகவலுவ' என்பது ஸரிய பதியினுடைப ஸவருபக
தில அரததவாதிகளாக குறிக்கிறது 'முழு தலமான' என்பது
இப்படிப்பட்ட ஜனாதாரதனை ஸவருபையான பிராடடி
யோடு சொதுருகையாகிது ஆரததனைக் குறிக்கிறதானை
யினா புனருதி இலகை இப்படி ஸவருபம் அனுஸரதேயம்
என்று நிரூபித்தது பெறுபபாதயநீக்கவதனை முரணிடப் மேலே
கலபாண துணாதவகளை யருளிச செய்கிறா துணகா
பெறுப பரகயநீகங்கா யிலலாவிடாது பிரதஸபதவம் ஸவப
கிதாததானையினா அது முதலிய அருளிச செயப்படுகிறது—

ராவமாத சுமாவநீகவேணும் இப்படி 1 'வர
வஹையரவிகம் விஷ்ணுவும் வரம் வம்' 2 'வர
வரணாம் வசுதராயது கௌடியவநீ வராவ
ரெசெ' எனநிறபடியே வையவருதநீகமாக சு
அநந்தகலயாண   மாவதெயம் 3 'தெயபு
குணாதவம்   கஸுதியதாம் தரம்' 4 'த

தெயம் மாவலம்பவம்' 5 'ஜெஷம் செஷம்
தெயபுதம்' 6 'வனம் செஷம் தெயபுதம்'

'இப்படி' என நமசிதது விஷ்ணுவும் - விஷ்ணுவும் பெய
ருடைய, வரம் - மிகவும் உயரத்தாகிய, வம் - அடைய
வேண்டிய வஸ்துவானது, அதாவது பரம பரமபரிமாண பகவத்
ஸவருபமானது வரவஹையரவிகம் - ஒரு வேயருணமு
மிருத்தது வராவரெசெ - உபாதத வஸ்துக்கா, தாமாத
வஸ்துக்கா, இவையருந்தது மாதானாம், யது - அதப பர
வாநிடகதில் வசுதரம் - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

1 வி-பு-1-22-53	2 வி-பு-6 5-95
3 ராம-பா-1-7	4 ராம அயோ 2-48
5 ராம-பா-1-20	6 ராம அயோ-1-32

தவ்யாஸள வஸ்தியிம் ப்ருஜேக்ஷி: 1 வஸவஸாஸுதயவெஸு
தா கரவ யசு ப்ருகிஷிதா: | தவ்யாஸளவெஸு
வ்யம் ராவிவகமுகரெ கபஹக்ஷி: 2 ஐஹாஸுரவீதாவி
கதொராஸெஹக்ஷி: 3 க வலிதவஸஸாஸுதா கெ
ஹொஸு வரகாசுதம: 4 க தவ்ய ப்ருகாசுதா கெகி:

தவ்ய - அயனுவதப, வஸ்தியி - ஸபபர 1, ஸவள - அரதப
பகவான, ப்ருஜேக்ஷி - அனிடவான, அநாவது அயனுவத அனிடவந
கூடபவனுவான அனநிகந்த, தவ்ய - அரதப பகவானுவதப,
வஸ்தியி - ஸகந்திப, ஸவள - இரதாநிதா, ப்ருஜேக்ஷி -
அனிடவான 1, அநாவது அநாவது கரவ - 2, ராஜாவ,
வஸ்தி: - இரத, வஸவஸா - வஸா, ஸுதய: - ஸாதிகா,
1, அநாவது அநாவது ஸகந்தி, கெகாசுதா ஸகந்தி 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

மான வபுராகுதபிவ்யுஜ்ஜவியுஹவியிஷ்டமாக வத
வெத்யம இவவியுஹம வர வுவிஹ விலவ வொ
புராவபுவதாரரவிவெண வவவபுசாரமாயிருதகம
படியும், இவறறிவள்ள விசெஷங்கதம, ஹவவ
வ்யுஹவபுராயததாலேயறியப்படும 1, விஷ்ணுரெதா

களைத் கரிததுக்கொண்டிருக்கிற வவபுஜ்ஜமபுராயமான -
புஷ்ணஸ்திரபுமதான ஸாஸ்தகததிருதமாஸாபமா
வபுராகுத - பாரதி ஸைபாகமீராத அதாவது ஸாத
ஸதவ ஸவநுபமான, பிவ்யு - ஆஸாயகமான அமைப
புடைய, 80-ம் - தமானம் செய்பவாகளிர பாரத நகர போ
கடிககககடியதாயும் ஸாதமாக சயானம் செய்பவகடியதாயும்
மிருகசிற்படியினால் ஸாஸாயமாய நகர இவவியுஹம் -
3-ம் நிருதிகதருளினபடியே ஜகதாஸரபதவாதி கிரிஷ்டமான
விசரஹம் 'வர' இதயாதி - பர வபுஹம், சிபவம், ஹாத
கம், அசை என்கிற ஐதே கிமான நுபங்களுடைய பெத
களில் துவதாயாதிகாரததிவ கிஸகாமாத நிருதிகபடு
கிறது 'இவறறிவள்ள விசெஷங்கதாஸன - இவறறி
உபயோககார வானவர, கருதயராய முதல்பவ
கா ஹவவபுராயம் - ஸீபாஞ்சாததி ஸாஸதிரம், வ
புராயம் - ஸாஸாய ஸீஸதிக 11-ம் கிதாமங்களு
கும் பஹிபூதமான கிப்திகளுக்கு பரமானம் காட்டியரு
கிறார் - 'வனதாஃ என நாமபிதது வனதாஃ - இவைகள்,
அதாவது 3-ம் 'வஹா ஷுஷ்டயஃ காலஃ' என நாமபிதது
சொல்லப்பட்ட வஸதுக 11-ம் விலவ - ப
வானுடைய விலவதயஃ - கிப்திகா, அதாவது அவனு
மிதப்படுமவன் 11-ம் வஸதுபுடைய 3-வது சொல்பப
மிருகதம் 'விலவதி' என்கிற பதகிறது சிபமிதப்படுகிற
வஸது என்றாததம், அப்படி இலலாவிடும் 'விலவதி -
எனனும் 11-ம் ஸாஸாயபதகைச சொல்கிறது என்று ஸீமத
தாதபாய சாதிரிகையில நிருதிகப்பபட்டிருக்கிறது இவதவஸ

விலக்தவ: 1 ஜஹாவிலிதி ஸம்ஸாரம் 2 மோகஜோ

உபயவிபூதியோகம் ஸ்ரீ 88 லிவ்ராகா விலிதி
கா வாசுவ உத்யாபிதநுடைய ஸம்முஹமான்
3 யஜ்ஞாணாணரமொவரவயக் என்கிற ஸ்ரோக்த
பொய்யுய சுகணவிலிதிவிஸிஷ்டமாக வகுவஸ்யே
யா இவிலிதிக்களில் வெதகவகளாயு மவெதக
வ் உபகந்தயபாஸதவம் வகளாயுமுள்ள விரண்டு
வகளாயு ஸ்ரீராமகவகளாயும், ஹோமாமகவகளாயும்,
விலக்தவகளாயிருக்கும் சூகாமகவகளாயும பொது

ஜஹாவிலிதி ஸம்ஸாரம் - ஸ்ரீராம என்று சொல்

வகளாயு இருப்பையுடையது (இருக்காபாமரக

வகளாயு உபயவிபூதியோகம் - ஸ்ரீ 88 - ஸம்மு

லிவ்ராகா - நுகடபசாரான, விலிதிக்கா - ஸம்மு

லிவ்ராகா - ஸம்மு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வகளாயு - ஸ்ரீராம என்று உத்யாபித ஸம்முஹமான்

வாயிருக்க ரவெவெஷ்டுததாலே ஹீனாவொம விலா
மம் யவாவொகங் கண்டுதொவது அபபடியே

இதற்கு ஆகார சண்டெல்லாந் பரமிருப்படி பண்ணுகை,
அபபடியே பாக ஸாஸ்திரவகரில் பரவரிதமாதையினால் ஆத
ராவரிதிலாக மகாவாதி ஆதாரவாபுரடாகி எல்லாரை
யும் பாமிருப்படி செபநெபடியினால் இதை லீலா விபூதியென
கிறது இப்பாடிகளிலுமே உவம ஆகக் கமாதிரததை யனுப
விப்பதினால் உக பார விபூதி என்கிறது எல்லா வஸதுக்களும்
பாபானுக்கு அனுபவாதி நாக வஸதமம் சொல்லுவதற்கு
காரணமென உபயோக ஸாஸமன என்று சொல்லுகிற
‘ஸுரோகம்’ ஸுரோகத்திலே உக மெகெஷ்டுராலி உக லீலா
இருப்பதற்கு ஸுரோகத்திலே என ? அருளிச் செய்கிறா—
‘சுரோகத்திலே’ என உபயோகத்து சுரோகத்திலே—பகவானுக்கு
அனுபவமாயிருக்க பொதுவாயிருக்க—இத உபயவிபூதிசளுக்கும்
ஸாஸ்திர இருப்பதென்பது, ரவெவெஷ்டுததாலே—லீலாஸம்,
பேராயஸம் என்கிற பேருத்தாலே லீலையினாலுண்டாகிற ஆகாத
முடிபேராயினால் உண்டாகிற ஆகாதமுடி துயமம் இவ்வும ஆக
தகத்திற்கு காரணம் உபயோகத்தினால் வஸதமம் சொல்லுகிறது
இவ்வால் ‘ஸுரோகம்’ இருப்பதற்கு ஸதல் வஸதுக்களும்
பொதுவில் கலந்து அனுபவாதி இருக்கின்றன எனபதில்
நிகழாய்மே யொழிப அனுபவத்தினால் உண்டாகும் ரஸத்திலு
கலக்கையாடுகிற எனபதில் காதபாயமில்லை எனபதென்பதென்பது
ஆகாதமே சில வஸதங்களினால் உண்டாகுமென்பது லீலா
பெனவாடி, சில வஸதுகளினால் உண்டாகுமென்பது பேராக
வென வம் சொல்லப்படுகிறது என்று ‘ஹீனாவொமவிலாமம்’
என்பதற்குத் தாகாராய ‘யவாவொகம்’ என்பதற்கு லீலா
கதில் ராஜாதிக்குட்குத் தோடம் முதலியவைகள் எல்லாம்
அனுபவமாயிருக்க சில பாகங்கள் கருதுகாதி ஹீனாயாடிக் காத
இருப்பதினாலே ஸீலோபாஸமெனவம், அகப்படி ஸதி
ஜனகாரோடு ஸுதமனுபகீதமுமிடமாகையினால் பொதுப
கரணவென வம் பிடுகப்படடி நுக்கிறப்பேரே என்று தாதபா
யம் இவ்வு விபூதியில் அவன் செய்யும் வயபார விஸேஷ
தை மெலருளிச் செய்கிறா இததால் பருமம் லக்ஷணமும் ஸவகர

‘ஜதாபுய்ய யத:’, 2: ‘க்ரீவாஹரொரிஷம் ஸவயம்’,
3: ‘உதொ வாறுகவெஸுவ’, 4: ‘வாறு: க்ரீவதகெசரி
வ’ 5: ‘யதொ விஹரவி க்ரீவாகணுகெசரிவ ஜணு
வி:’, 6: ‘ஹாகவதுதீதூகெவது’ என்கிறபடியே
‘ஜதாபுய்யஜமயாவாரணுகணமாந வதுவதேயம்

‘நிதாபுய்ய கவய - இநத ஸாரக
யத: - ரப பகவானிடததி நேருது, ஜதாபு - உத
‘உதொ - பவர கடகணநனயோ (அது பருமம்)
‘ஸவயம் - ஸாரம், ஹரொ - பவானுதரு,
‘க்ரீவா - ஸார க்ரீவதொவாறுகவெஸுவ - விளையாடு
‘பவாரணுகணமாந (அதத பவார
‘கவய பவா, வாரண - துநுதத,
‘க்ரீவதகெசரிவ - விளையாடு தருகிராஸெபா (பருமம்
‘ஹாகவதுதீதூ - விளையாடு ஹரொ-பவானே,
‘க்ரீவாகணுகெசரிவ - விளையாடுதருத தாரணமான
‘ரப பவாரணுகண, ஜணுவி: - தருதத
‘விஹரவி - விளையாடு ஹாகவது - ஸாரக
‘தீதூகெவது - பவம் விளையாடு மாத
‘பவது - பவது பவது பவது பவது
‘காதபயம் ‘அபபடியே’ எனபது ‘வீதூ
‘தாடகமிசதத அபபடியே - தாடகமி
‘பவது, அதவது, திரபேகதன ராஜா
‘தாபாரணுகண செயவதபபேல
‘பவ பகவான விளையாடு இத ஸருஷ்ட
‘தாடகமிசதத எனது தாதபயம் ‘வீதூ
‘தாடகமிசதத ஜததவாரணுகணமாந -
‘தாபாரணுகண ஸருஷ்டிபபது, ரகிப
‘அததா ரமாத அதததத
‘தாடகமிசதத அருகிராஸெபா
‘தாடகமிசதத அபபதிகத பவாய ஸவருபத
12 2 206 58, 3 விபு-1-2 18
12 5 விபு 6 ஸா-ஸா 1-33

சூ. மூணாதுக பூகூதி லம் லமடி விசெஷத்தை யுண
டாநகியும், பூகூதி வரிணா விசெஷங்கொள்ள
ஸரீரெழியாழிகளோடே துவகரி 1 'திண்ண மழை
தக்கடடிப் பல செயலினை வனகயிற்றால் புண்கை
மறைப வரிதெனனைப் போவைதகாயிற்றே' என
றும், 2 'அநதான் நீதநத வாகைகயின் வழியிழை
வேன' என்றும் சொல்லுகிறபடியே செஷெழியாழி

காரமான - மிகவும் ஐஞானம் உருவதர்ப் செடிகு சூ. மூ
ணாதுக - ஸாமயாஸைதகைப்படைதக மூலம் துணைபா
யும் உருவதான பூகூதி லம் லமடிவிசெஷத்தை
என்பதினால் ஸருஷ்டிதருமன் மூலம் உருவதான - கரி தரும
ஸரீரம், இரகிரியை பூகூதிப்பைகளி மூலம் பூகூதிபாதி
என்பதிலுள்ள பிறதையாகிய ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது
ஸருஷ்டி தருமன் பணமும் சிவோகத்தை பருகிச் சிவ
சிவா - 'பூகூதி' என்றாய்கிறது 'வரிணாவிசெஷ'
மென்பதினால் ஸருஷ்டி தருமன் உருவதரும மூலமாக
சொல்லப்படுகின்றது துவகரி-ஸம்பந்தப்படுத்தி திண்ணம்-சரு
மன் உருவதருமன், செயலினை வனகயிற்றால் செயல்பட
சம்பந்தம் பிறப்பிக்கொடுக்கிறது வன - உருகியான, உரு -
உருகிய தருமன் மூலம் தருமன் உருகிய செயல் முடியாத
கயிற்றால் - பருகியால், அருகத்தக்கடி - பருகி செயல்பட
டாமல் கட்டி புண்கை - வனகயிற்றால், மறைப - மறைபாடு
வரிந்து - சூழி, அதாவது ஸரீரத்தை நீதந்தர்ப் பருகி
வரணமயமாக மெல்லித் தருமன் மூலப்பட்டு நகரிக் கெனப்
பிறப்பிடும என்று சாதுபாயம், எனனை - அருகத்தருமன்
புறம் - பருமன் விசெஷங்கொண்டு, போரவைத்தாய் - பருமன்
பருமன் அருமன் - அத ஸருஷ்டி தருமன் நீதந்த - பொ
ருமன் தருமன் பருமன் தருமன்' தருமன் பருமன் பருமன்
பருமன் ஸருஷ்டி தருமன் நீதந்த, ஆகையினவழி - ஸரீர
திருவாரியில், உருவவேன - சூழிதருமன் தருமன் வர
தருமன் தருமன் - அருமன் தருமன் தருமன் தருமன், பருமன்
இருமன் தருமன் தருமன் தருமன் தருமன் தருமன் தருமன்

ஈஜிதாம விவரீதஜிதாம விஷயபூராவணுங்களைப்பண்ணியும், இவையடியாக 1 'ஆவிதிக்கைகவைவா குறைகதஞ் சிறறினபம பாவியேனைப்ப பல நீ கட்டிப்ப படுப்பாயோ' என்கிறபடியே ஸுவதுவாயுமான வகூதூகரணாபிரதிவமான வரஜிதாதிஜிதாதைகப்பண்ணுவித்தும், 2 'வாவம் பூஜிதாம் தாஸயதி க்ரியாணம் வாமஃவாமஃ | நஷு பூஜிதஃ வாவஜேவ

வெறவறமவிம்விவெகெ பாவது இவ்விதா விதையின்ப சிறுவர பாரகந்தாருடைய புத்திரப் பெருச்செயலுமாதிரி புத்திரபவசன உச்சரித்துக்கொண்டு சந்தாமராம முகஸ்பவாளர தான்கொருமட்டுக்கொண்ட அந்தப் பெரிய பாவசிகரமும் தெய்வமகிரிபாதிகார உபகாரகாவர அவதாரகொண்ட இவர புத்திரப பெருத்திறுமவனது சாதபாபம் தகவரஜிதாம' மாவது உண்மையப்பிரிதாதுகொள்ளாம இது மறவன் ஸுராவ பாவசிகாரவாதிகார சாதபாபம் 'விவரீதஜிதாம' தாவது இவரவது பாவபகுவ சாதபாபம் 'விஷயபூராவணுங்களை' வவநத ஸுவிஷயபாபம்' இவபாபிசாதபாபம் பூராவணு' மாவது ஆநத ஆனபவிராஸிபு சூனாராமபொருத்திபாரகந்தாருடைய ஆவிதிக்கைகவாதாரபாய்முடியடி உதாஸதாபபாத நகபஸிரயமிலலார பொருடியடி 'ஆவி'தனபதமாவவாய் வவகொடுக்க அததுடன் உடைய இந்நாடு சாதாரவார நடுபிறந்து ஐவா - பருச்செகிரியங்கு, குமைக்கும் - விரிமலி குப பல-அவகனிதங்காரன சிறறினபம-அபஸந்தங்கா, காட்டி - வனதருகாட்டி, க-ஸரவர ஸுவநதகான, பாவியேனை - பாயோன எனின், பரிப்பாயோ-விரிமலிப்பாயோ ஸுவதுவாயுமான அபஸுக்கதுதருகாராமான 'சூழி' மகதிறுப நருகயாசனம் குழிக்கப்படுகிறது ஸகூதூகரணம் - செய்கதகார காயகதைசெய்கிறது கூதூகரணம்-செய்பவையடிய சாயகதைசெயயாமை வாமஃ வாமஃ-அபுரதடி, க்ரியாணம் - செயப்படுகிற, வாவ - பாவ

மூலாவணக்ஷுஜ்வரூஷாடிவதனா லோக்ரதிக்ளப
போலே கூதாடிபாபமாயநியும், யொமபூவூதூரான
வரகக்ளபம் கூஷுஜுவெததாபொமவதனிலோபாதல
மாராடிவெததொவாவணவதனிலோபாதல பூளப
பணனரி சிலவானவதனான மூவதனா லோ யொமத
தைக கலசாபாபிததும், சூதூ பூவணரையும் பூக்ர
திவண்வூஷும பூக்ரதிவியூதூமனநிற விவாவிண
நிபாபிவூம ஸ்ரஹ்ஷுஷிபாலோபாதல வூராவூதூ

பாதநில ஒருவன அபாபிபாபட்ட மததிரதயன் ஆராயிபாபாது
பொருதகதது சூதூதா தாஸரயணம் என்பது தயோதிதர
ஜுமூலாவண-அ நமூரதகடிய, கூரதிக்ளபபோல- விஷ
டைகரில் இருததும் புழுகு ராபீபாஸ கூதாடிபாபமயகதி
யும் - தருகாநகராதகதனா வினாது அதிதூ, சூதூமயப
தும்பாபி சயதூர பூவணதகி, மெலிபலாதக கிருமிதூ
சிவமிளிதகதாஷுக செவூய செரததூ பூவணபணகாணும்
தனசிற கிருவிநகதபபாசர சிவஷுதூ யொமபூவூதூ
கக்ளபம்' எனபதமது, 'தேவூராதக வக்ஷபகணம் மொமாராடிவூ
விஷுதே எனது துகர பிபருததிதூ ஸாதாமாகக ரொனன
பொபாம பொய ஆரமதக வாராயுடா சூதூதாபாம

மாராடிவெததொவாவண வதராய ஸூதூதாபகதில
வழிபாது பரபாடாததில் பூவணதகபயி செவூபபிம
ராமம், மதாய அசீதனவா ஸபேப நமயமெனது உபாலிக
தல தலீசாயபிதது பொதாதகடபா ககஸூதூ வாரூமபடி
செயபாம, பாதிஷிபிமெ மிரச சூதூபூவணரையும் -
சீவாதபொபாஸகலாயும் அகாது உவாரதகதூ பூவண
மெலிஷப பாபணபாதிசுரூப அசீதனா ஸரணபதநம் தூ
சூப பாசதரணவகை தயோதிதூ பூக்ரதிவியூஷும ஸா
தயோதிதூதது, பூக்ரதிவியூதூம ஸா ஸமபதாம இல
ஸாதது இவசிநுவகை உபாஸனவதரி பதம் தருகாபாச
உபாலிககதது, தவணம் ஸவநம் மாகதி உவா - வி
கிதது மதா கிருபக, ஆத ஆத உபாஸணம் மாகதிநம்
ஸ்ரஹ்ஷுஷிபாவது வாரதமததூ பதம்மயிவாத மஸது

நகரேயாதல உவாவிகதமுடடி அவை ந ா லு
 வநகதம ஹமாசு அநுரவ்யாசங்களைக கொடுதுப
 வாசராவுத்தியைப பண்ணியும், ஸ்ஹாதுகவ்யாதுவி
 க்குபுவுத்திரானவாகளையும் ஸ்ஹாதுசாரீரகவரகாதுவி
 க்குமவரையும அணிராயமான வாதுமாவததா
 ரேயாதல கடுஷெஸ்யபு விலிகளாலேயாதல வவ்ராபி
 வபுராவி ஸ்ஹகாயநிஷேவணாபிகளாலேயாதல

11 நமஸ்கரண உபாஸிப்பது அநுரவ்யாசங்களை-பா
 12 வரகதம ஹமாசு மீதமு அபமான சூதாநாநாப
 13 வாசராவுத்தியைப-தநகிமண்ட-உறு-தநகிநாபி
 14 பபட-கவனுகதகிநமஸ்கரண-உறு-
 15 நக-கபாய-தநகிநிசய-உறு-தநகிநாபி
 16 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 17 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 18 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 19 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 20 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 21 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 22 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 23 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 24 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 25 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 26 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 27 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 28 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 29 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி
 30 நக-மீத-அநிச-செயப்பபபப-தநகிநாபி

தவரிப்பதைப்போல ஸமஸாரத்திலுண்டாகிய தாபதரயத்தின் மிகுதியினால் கஷ்டத்தை ஸஹிக்காமல் தவரைப்படுமது சொல்லப்படுகிறது பேற்றமிகுதுப்பான் - பரம பாடோஜனமாகிய மோக்ஷத்துக்குக்காரணமான, வழிகளிலே-பசதி பரபத்தியாதி மாக கங்களிலே, **பூரூபம்** உசிதம்

ப-ரை] பொருள் ஒன்று-இவன் ஒருவனுமே பரயோஜனம், என - என்று சொல்லுமபடி, நின்ற - நிற்கிற, பூமகள் நாநன் - லக்ஷ்மிக்குப் பாததவாகிய பகவான், அதாவது தனக்கு ஸதருஸம் இல்லாத புருஷாததமாயும், நிதயவரித்தனாயும், சேதன சேதன விபரிஷ்ட வேஷத்தால் ஒரே நிதயமாயுமிருக்கிறஸரிய பதி என்று தாதபரயம் அவனடி - அந்த ஸரிய பதியினுடைய திருவடிகளை, சோநத - ஸாணமாச ஸூரயிதது, அருள்-அவனுடைய கருபையோடு, ஒன்று - சேரும், அதாவது கருபையை அடையும், அனபன் - அவனிடத்தில் பரிதியையுடைய ஜீவாதமா, அன்றிககே 'சோநத' எனபது பராபதியையும், 'அருளோனம்' எனபது நிதய கைகாயத்தினாலுண்டான பகவானுடைய கருபையையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இது இப்படி கருபாபாதரமாவதற்கு ஸவருபயோக்யதையுடையவன் எனபதைக் காட்டுகிறது அவன் கோள் - அவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, அதாவது தனக்கு ஸகயமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட, உபாயம், அமைந்த ஸேஷபூதன தன்னுடைய ஸவருபத்திற்கு அனுகூலமான, பயன்-பரயோஜனம், மருள்-அஜ்ஞானத்துடன், ஒன்றிய - சோநத, அதாவது காரயமாயும் காரணமாயும் என்று தாதபரயம், வீண - காமங்களாகிற, வல விலங்கு - உறுதியான விலங்கு, அதாவது தன்னுடைய பரயுகினத்தினால் கழற்றிக் கொள்ள முடியாத விலங்கு என்றாததம், என்றிவை - என்று சொல்லப்பட்ட இந்த அாததங்கள், கீந்தறிவா - ஐந்தையும் அறிந்த பூரவாசாயாராகள், ஒன்று - ஒருவிதமான, இருள் - அஜ்ஞானமும், இலாவகை - இல்லாதிருக்கும்படியாக, அதாவது இந்த அாததபஞ்சகங்களில் அஜ்ஞான ஸமஸய விபாயயங்கள் ஒன்று மில்லாம ஶீருக்குமபடியாக, எனமனம் - என்னுடைய மனது, தேற - தெளிவாயறியுமபடி, இயம்பினா - உபதேஸித்தநாகள்.

பூர்வம் ஸ்ரஹ ஸஹஸ்யஸெஷி
வரஃ பூர்வாஹஸெஷிவிக்:

பூர்வ ஷ்ரயயத க்ரஹிண
ஃ பூர்வ ஸ்தவஸூரிவக் |

ஹஸெஷா கதிவ்ரதவாமஹ

ஹஸ்தா விஹஸ்தாஸ்ய

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஹஸ்தாஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி |

ஃ கி ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி
ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

1 ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

ஸ்ரஹஸ்யஸூகி ஸெஷிஷ்வகி

னிலை இழக்கின்றேனிலலை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது **பூ**
வீ: - அாதப பகவானை அடைவது, **வலுமிவசு** நித்யஸூரி
களைப்போல, **பாயபகசூரிக்** - தாயதமையோல மிதாசூராத
தில வயவஹாச சாண்டததில் 'கசூராயஸெந ய்யுநம்
வாசியஸ்வாஸாபெவ நிதிதூத்யஸூ வஸம் வயகி கதூவ்யதெ'
என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது எந்த தரவயத
தில் யஜமானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே
மாததிராம தனக்கும் அயலாருக்கும் பாததியாக ஏற்படுகிற
தோ அபாடிப்பட்ட தரவயம் '**பாய**' மெனப்படுகிறது என
றாக, ௧௮ **௨௨** - எனக்கும், **வலு:** - ஸவபாவத்தினாலேயே, **பூ**
வூ: - கிடைக்க வேண்டியது அதாவது பிதாவின் தனம் முதலிய
வைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்தம் மாததிராதி
னாலேயேபராபதி ஏற்படுகிறபோலே நித்யஸூரிகளுக்கும் நமச
கும் ஒரேவிதமான பாதபதையுள்ளது என்று தாதபாயம் இத்
தால் அடைவதற்கு மற்றொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதினால்
இழக்கின்றேனிலலை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது '**ஹன்**' என
பது நூராததைத் தெரிவிக்கிறது அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜ
மாயச கிடைக்கக்கூடியபரமபதத்தை நமமுடைபகுற்றத்தினாலே
இழந்தோம் என்கிற நூராததைக்காண்பிக்கிறது **வநகா-** இப்
படியப்பட்ட பகவானை அடைவதை, **விகதூராய:** - விபரீதமான
பததிக்ரு இருப்பிடமாகிய, **ஹம்-** நான், **ஹவிகதூர-** அஹம்
நான் **வநகாரங்கனினால்**, அதாவது நானே **ஸேஷீ**, நானே ஸ்வதந
திரன், என்கிற பரமத்தினாலும் அஹம் என்கிற பதத்திற்கு அாத
தமில்லாத தேஹமே ஆதமா என்கிற எண்ணத்தினாலும் என்றாத
தும், **ஹவிகதூரவாது-** இழந்துவிட்டேன், **ஸம்பூகி-** இப்பொ
ழுது, அதாவது அநாதியாக அவிதயாதிகளை அடைந்திருந்த
படியினால் அதிக பரபததை உடையவனாய், இவற்றால்மேலான ஜன
மங்களிலும் நல்ல ஸித்தியை யடைவதற்கு யோக்யதையிலலாத
இருக்க, ௧௯ஸ்யில, '**கநாமகாநகாபெலகீக்பாவுடிஷ்டஸனா**
ரொவாய:' என்று ௩தயத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு
விவரித்தல் இக்கால் பரபததிக்ரு அஸாதாரணதிகாரமான
சூகிருநாநூதத் அடைந்திருக்கும் தஸை சொல்லப்படுகிறது.
௨௩ - எனக்கும், **ஸேஷிடிவகி ஹவிகதூவ:** - ஸேஷிகவான்

15 வாம பிராட்டியுமான இருவாகளித்தலைபரநயாஸமா னது,
 வெஹு: - (அநநப பலததை யடைவறகு) உபாயமாக, சரிஷு
 தெ - (செய வேண்டிய காரயங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது.
 அநநதகே ஸாஸதிரங்கனில் விதிசகப்பபடிருக்கிறது 'செஷ
 வஸ்வதி' என்று பாடாநதரம், அபபொழுது மிகுதியான
 ஸாரபதநாகிப முகதைஸபாயத்தில் எனறாததம் என்று ஸ்ரீ
 ஸாரதேபிஷயிதும் 'செஷவிஷ்வதி' எனபதே ஸவாரஸா
 புவா பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாராஸவதிநியிதும் வயாகயாகம்

திருவழிந்தரபுரம் சேடதூர் விசுவான பதவகலிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நானிம்மாசநீய ஸ்வரம்களினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

அரத்தபஞ்சகாதிகாரம்

முறழிறறு

॥ प्र० ॥

1 ஸ்ரீமதே நிமகாந் ஹோதேஸிகாய நம: 1

தத்வதீரய சிந்தநா திகாரம்.

[தத்வதராய நிருபண பரயோஜனம்—சுவதராய விபரம்—விவாதம்
நிருபணம்—பததஸவநபம்—முகதஸவநபம்—நீத்யஸவநபம்—முகத
களுக்த ஸரிவயித கைங்கரிய ஸிததி—தரிம பூதஜநாந நிருபணம்—
ஸாநீதஸத்வ நிருபணம்—தரிதணதரவய நிருபணம்—காபநிருபணம்—
ஸஸவரதத்வ நிருபணம்—பரநபம்—வயுணநபம்—விபவநபம்—அரிசு
சாநபம்—அநதாயாமி நபம்—அவதார ஷஸையம்—லக்ஷமீததவ நிருப
ணம்—தத்வவகளில் ஏறவும் சுருங்கவும் பண்ணும் விபாகங்களின்
தாத்பாயம்]

புருஷாத்மா ராணி மூலத்திவிடிவிந்நுக்ஷணாயிதா
தயா ஜீவெசெக்யுபுலாதிசுருஷாமிலஜநாஸி
ஸதொ லொகா லொமும் ததுலயநியனெதி நிமநெ
விடலகும் தவ்ஸவத்யா உபபிசந்நுக்ஷதயிப: |

॥ ५३ ॥

॥ ஸ்ரீ, அதே ஸ்ரீ நிவாஸாராதோமுகி சிறுபெரிய நம: ॥

இப்படி சமுதிகாரங்களில் ஆபாததரசன ஒன்றாகவட்ட
 னென்று நிரூபித்திருக்க ஸருதி, ஸம்பரதாபம் முதல் பவை
 களில் ததவதரயங்களை அறியப்படவேண்டி என்று சொல்லப்
 படுகின்றனவே? இவைகளை கனிததவைகளா? அவைகளுக்கு
 உடனடங்கினவைகளா? தனிததவைகளாயிருந்தால் ஒன்ப
 தாததங்களை என்று சொல்ல வேண்டாமோ? உடனடங்கி
 வைகளாயிருந்தால் தனிததருளிச் செய்வதற்குக் காரண
 மொன்ன? எனறிவை முதலிய ஸபைகளுக்கு இந்த அதிக
 ரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப்போகிறவராய அதிகாரிக
 தததை ஸங்கரமேனை அருளிச்செய்கிறா—‘புகழ்கி’
 எனமுடிபித்து

ப - னை] விடிவிலுக்கண்ணியியா - மீசுதனபகலா, அம்சுதனப
கலா, இவைகளிலுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புத்தியினால்,
அதாவது அவைகளை அறிவதினால், புகுதூதூரணீ -

பாசருதியே ஆதமா என்கிற பரமம், அதாவது மூல பாசருதி
 பிற் ஆதமாவென்கிற பரமம் உண்டாகாதாகையினால் அதனால்
 உண்டான தேஹமே ஆதமா என்கிற பரமம் எனறாகதம், 'ஸ்ரீ
 ராக்ஷஸம்' என்றருளிச்செய்யாமல் 'புக்ஷதூத ஸ்ரீ' -
 'என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்நிரியம், மனது, பராணன், இவை
 சரிடத்தில் ஆதம பரமம் ஸம்பவிக்ரும எனபதைத் தெரிவிப்ப
 தற்காக அதாவது தேசதனசேதன வஸதுககளின் அஸாதாரணங்
 காரண ஸம்பாவவுசனைத்தெரிந்து கொண்டால் அசேதனங்களா
 கிய பாசருதி பரிணாமங்களில் இதிலே ஆதமா என்கிற பரமம்
 உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், ஹைகி - நமூவுகிறது, அதா
 வது தானே சிவருத்திததுவிடுகிறது, ஜீவெஸெக்யுபூஷ
 திக்ஷணம் - சுவாதமாவும் பகவானும் ஒன்று எனபது முத
 லம் உபசாரப்பற்றிய கலஹம், 'பூஷகி' எனபதினால் ஸா
 பரிசு உபேனபதம் குறிசகப்படுகிறது தவிலஜகாசி-அவை
 உப பரிததுககாட்டுவதினால், அதாவது அவைகளினுடைய
 அஸாதாரணமான காமங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபி
 பதினால், தயா - அப்படியே (நிவருத்திக்கிறது), கூதம் - ஆகை
 யினால் அதாவது சீழ்க்கூறிய பாயோஜன நிருசகிப்படியினால்,
 ஹோதா - (ஸூகதுகககளை) அனுபவிக்கிறவன், ஹோமம் -
 அனுபவிக்கப்படுகிற வஸதுவாகிய அசேதனம், தபூலய நிய
 கா-இவையகாரணடையும் நியமிக்கும் ஸாவரன், ஹைகி-என்று,
 திமெஸே - வேதரக்ஷினால், இங்கு 'போததாவையும, 'போத
 மகதையும் நியந்தாவையும தெரிந்துகொண்டு அவனால் அனு
 சாரணம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என
 றாகதமுள்ள ஸருதிவாசயம் விவக்ஷிதம், விலகம் - பிரிககப்பட
 டிருக்கிற, தவ்ருயம் - கதவக்ரய ரக்ஷையும், ஹை - நமரு,
 கூஷதயியம் - தடுக்கப்படாமப்படுகிற புத்தியை யுடைய
 உபஸாராயகம், உவலிஸாணி - உபதேசிக்கிறானா இந்
 ராக்ஷஸகூறிய அதத் பஞ்சகமரலில் இவைகள் அடங்கின
 ஸம்பாபிருத்திபாதிதும் அனைசனை அவைகளிலு அஸாதா
 ரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேஹமாகிய பர
 மம் முதல் பகவான் நிவருத்திப்பவாகிய சீழ்க்கூறிய பாயோ
 ஜனம் இந்ருகிப்படியினால் ஸருதிதனும், பூவாசாராயகனும்,

ஹெது: ', 1 'ஜ்ஞாநாநதநத ரொகா: ', 2 'காநு-
வவதெதது - காமுலுது வெவபுலு: ' உதூபி
களிலே த்ரிமணநாமுலுலகவகவரலிவககளான
த்ரிவிபரவெதகவகளுடைய ஸ்லாவஞ் சொல்லிற்று
3 'வாநாந டெவொ - தநா: ', 4 'நாயநெவொ -
தெபூர வா ', 5 'காநுலுலவபூணி லுதிதாநி
கூதிடெவூரகூந உவூதெ', 6 'யெவெ வஸுணி
வலிரய: ' உதூபிகளாலே த்ரிவிபஜீவாகநநடைய
புராரம விவெசிக்கபபபடது 7 'வெவபூஜ்ஜவபூ
பூகூ' வலவபூகூ ஜ்ஞாநவலுவிபூரது | தூதநீலபதூ

ஹெது: - பரிணாமததிறகுத சாரணமாத, த-ஆதிதததததத
ஜ்ஞாநாநதநத ரொகா: - ஜ்ஞாநாநதநத ஸபநபமாந் சொதவ
சா தது - அநத விபூதிரிஸ, வ: - அநகப பாரதபா, காநு-
நாலகதை, வவதெ-பரிபாரமசெபகிரா, அதாவத ரியமிதததா,
தது - அநத விபூதிரிஸ, காநு: சாலம, த புலு: - 'பரிபு
மததை, வவதெதது - ஸபநபமாந் ஸபநபமாந் ககூர: - சூ,
நெனது சொல்லபபபட வஸது, வலவபூணி லுதிதாநி -
ஸகலபாரணிகளும் அதாவது பதத சேதனாகள எனது தத
பாயம கூதிடெவூ: - பரகருதி ஸுமபநதமில்லாத ப்ரிவாதமா,
அதாது முககாதமா, ககூர: - அசூரமெனது, உவூதெ-
சொல்லபபடுகிறது வலிரய: - நிதயஸூரிகள, யக: - எநத
ஸதானததை, வஸுணி - பராககிராகனோ த்ரிவிப ஜீவாக
ளுடைய - பதத முரத நிதயாகள எனகிற முனது விதமான
ஜீவாதமாகளுடைய வலவபூஜ்ஜ: - எல்லாவறறையும் அநிக
தவன, வலவபூகூ - எல்லாவறறையும் பரதயகூமாநப
பராககிறவன, வலவபூகூ ஜ்ஞாந வலுவிபூரது - எல்லா
விதவகளான ஸகதி, ஜ்ஞானம், பவம், இவைகளின் பிறை
வையுடையவா, தூ - ஸரமம், தநீ - சோமபல, வய: - பயம்,
தூய-கோபம், காநாபிவி: - காமம் முதலியவைகளெனடு,

1 த்ரி பரஞ்சராததிரம் 2 பார-ஸ-198-9 3 91-ம் பகம் பராக
4 95-ம் பகம் பராக 5 ஜேத 15-16 6 வி-பு 1-6 89
7 வி-பு 5-1 47.

வஜ்ஜுததுககீடாக ஏறியுஞ் சுருங்கியுமிருக்கும்
இங்கு ப்ரவூத்தியாவது ப்ரவூத்திநிவூத்திரலிவமான
வூரவாரம் இவையெல்லாம் வஜ்ஜுககாநோறும
ப்ரோணப்ரூகிநிபதமாயிருக்கும் ப்ரோணங்கள
வஜ்ஜுககளைக் காட்டுமபோதவவோ வஜ்ஜுககரின வூ
ரலிவததையும் வூரலிவ நிரலிவக் கட்டுங்களும
நிரலிவத் வூரலிவ விசெஷணங்களையும் வூரவார
ங்களையுங்காட்டி அதில வூரலிவததை வூரலிவ
நிரலிவக் கட்டுங்களுளே விசீஷமாகவே காட்டி
களை விட வேறுபட்டதாக நிரூபிதப்பட்ட விஷய
காலாணாராமுவூத்தி - மறந்த காலங்களையும துடங்கிந்
தாடாக - அனுபவமாக ஏறியும்-அதிகாரம்ருபதாயும,
சுருங்கியும் - கொஞ்சகாலம் இருப்பதாயும பூமிதரதயபா
யதில 'நிவூத்திரவூரண வஜ்ஜுரலிவ ப்ரவூத்தி விசெ
ஷி' எனநிவா தமமாளையே வயாகயானம் இருப்பபட்ட
பதினா லிவருத்தியும் பரவருக்கி செய்கிறதில் எனபு
லபருப மனோவயாபாரமகையினுே பரவருத்தி எனபத
அநததம் என்று நிரூபணம் 'ப்ரவூத்தி' எனபத
எல்லாம் பதவானுக்கு வஸப்பட்டுகென்று சொல்லும
பதவானு இப்படியே அநததம் கொள்ளையென
பதவானு இப்படி ஸவநபாதிசா வஸதரக
லேறுபிறதரும் என்று நிரூபிதந்ருத்தி - இவையெல்லாம்
எனருமபித்து ப்ரூகிநிபதமாயிருக்கும்-பரமண
பிறாடி வெவ்வேறு ஏற்பிததபாபுருக
காட்டி பரமாணங்களை அவருபாதிசாயம்
காட்டுகிறது என்றருளிசெய்கிறா - 'ப்ரோணங்கள்' என
ருபிதது பரமாணங்களாவது பரதயகூப, ப
ஸபதம் 'வூரலிவநிரலிவக் கட்டுங்க'ளாவது ப
முடியே வஸதுகாபபாக்கும் பொழுது எக்
களை அறியாவிடால் மனுஷ்யன் பக
அப்பாபட்ட ஆகாரங்கள் 'நிரலிவத்வூரலிவவிசெ
ஷணங்கள்' ளாவது மனுஷ்யன், பக என்று வஸது
பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கள் விசீஷமாகவே-

அததவ்ஸுரவிவததைச சொலலுமபோது அவ்
 பக்ஷங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது
 றறைக கழித்துப்பாராக்கில ஸஸவிஷ்ணுதூய
 ஆகையால் ஜீவவ்ஸுரவிவததை ஜீராதகவர -
 ஸௌதஸுணுக்ஷபிதூரிகளான நிரவிவகபபுந
 வீவர்தம் நீடுபண்ம் யிட்டு நிரவிவதது ஜீர
 தர ஸௌ ஸுணு வென்றிம புவங்களாலே சொ
 கடவது இஜ்ஜீவதகம் ஸவெபுஸுரனுக்குச மெ
 மாயேயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிரூப

அவைகளோடு சேராததாகவே ஸபத பரமாணமும் விர
 மான வஸதுவைவிய சொல்லுகிறது எனமுனிசசெயகி
 'அநத்' எனமுரமபிதது 'இட்டல்லது' எனபதற்கு அநத்
 ரூபநிருபக விஸேஷணங்களைக கொண்டே சொல்லவேண்
 அபபடிக்கிலலாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாதப
 இத்தால வஸதுக்கள நிரவிஸேஷமானவை என்று சொல்லு
 அஸங்கதம் எனபது தயோதிதம் அபபடிப பாரப
 விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறா—'அவற்றை' என
 பித்தது அவற்றை - ஸவருப நிரூபக தாமங்களை, கழித்து
 மியைவிட்டு விலகி ஸஸவிஷ்ணுதூயும் - முயல்
 புக்கு ஸமம், அதாவது அபாலித்தம் என்றாத
 ஒரு வஸதுவைவிராமபுமபொழுது உருண்டை, நீளம், முது
 ஆகாரத்தோடேயே பாரக்கீழும் சொல்லுமபொழுதும
 யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வயவஹரிக்கிதேயும் ஸ
 ஸவருபத்தைச்சொல்லும் ஜனானம் ஆநாதம் முதலிய உ
 களும் ஜனாதவ ஆநாததவங்களை யுடையவைகளென
 சொல்லுகின்றன, ஆகையினால் ஒரு விஸேஷணமுமில்லாத வ
 என்று தெரிவிக்கக்கூடிய பரமாணமில்லாமையினால் அபப
 பட்டவஸதுக்கள அபராமணியம் என்றுதாதபாயம்

ஆகையால்-ஸவருப நிரூபக தாததாலேயே ஸவருபத்
 நிரூபிக்கவேண்டியதாயினால் விஸேஷணமும் ஜீவாதமாவ
 ஸவருப நிரூபகதாமமாகையினால் அதை அபபடி அருளிச
 யாடையததுகாரணம் நிரூபித்தருளுகிறா—'இஜ்ஜீவதகம்',

செஷமென நாம, அயோமயயோமவவவெஷ்டகங்களா
லே ஸ்ரவணத்தில தோற்றின செஷகம் ஸ்வஸ
நலவமாகையாலே ஸ்வஸிவஸநலவம் நிரலித
மாலலல தறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கிது
நிரலிதவஸநலவவிசெஷணமென்னலாம அணு
செவலகி வெதமகம்மபோலே ஸ்ரவணசெவலகி
வெதமகம்ம ஜீவனுக்கணமாக வறருகையாலே இச

ருரமபிதது 'அயோமயவவெஷ்ட'மாவது இந்த ஆகாரத்தின
ஸம்பந்தமில்லாமையை விலக்குகிறது 'அயோமயவவெஷ்ட'
மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸதுவினிடத்தில் ஸம்
பந்தமிருப்பதை விலக்குகிறது 'செஷமாயே யிருக்க' மென
றது அபோகவயவசசேதம் 'அவனுக்கே * செஷம்' எனறது
அநயபோகவயவசசேதம் ஸ்வஸநலவமாகையாலே-ஜீவாத
மாவிற்கும் பரமாதமாவிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தமாகையாலே
'ஸ்வஸி' இததிராதிக்கு இந்த ஸம்பந்திகளாகிற இருவர
யும் தெரிநதாலலலது இந்த ஸாபதத்தை யறியமுடியாது என
றாததம் 'நிரலிதவஸநலவவிசெஷண மென்னலாம'
என்பதற்கு ஸவருப நிருபக தாமமாகில் இதைவிட்டுத் தனிதது
ஸவருபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸவருபம் தெரிநத
பிறகு அறியவேண்டிய ஸேஷதவம் ஸவருப நிருபக தாமமாகாது
என்று தாதபாயம் ஸவருப நிருபக தாமமனருகில் ஜீவாதமலக்ஷ
ணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் 'ஸ்ரவணசெவலகி வெத
மகம்' என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே லக்ஷணம்
என்பதற்கு மற்ற வஸதுகளைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரி
விகக்ககடிய தெனறாததமையினால் 'ஸேஷதவமும் ஸவருப
நிருபகமாகாதோ எனனில்? ஆகாராதாததாலே (அதாவது
ஸவருபத்தை விட வேறுபட்டதாக) அறியும்பொழுது ஸவருபநி
ருபக தாமமாகலாம எனறருளிச்செய்கிறார்—'அணுசெவ
லகி' என்றாமபிதது அணுசெவலகி வெதமகம்.
அணுபரிமாணமாகிற தேதனனுயிருக்கை ஸ்ரவணசெவ
லகிவெதமகம் - ஸவருபத்திலேயே ஸ்ரவணத்தினால் சேத
னனுயிருக்கை லக்ஷணமாக வறருகையாலே - லக்ஷண

செஷ்சுய ஜீவனுக்கு வுரவிவநிரவிவகமென்னவு
மரபு இப்படி விஸுதேஸகி வெதமகூழும், சுமகூ
பிதகூழிசுவாயிக செஷ்சுவாழிகளு மீஸூரவகூணந
கூள ஜீவெஸூரவிவமான வரதூவமகூதகூககெல
கூள பிதகூவான வகூணம வெதமகூழும் பூகூ
கூழும் வெதமகூமாவது ஜூரகூஸூயமாகை பூகூ
கூழாவது தனகூததான தோறகூகை அபபோது
யகூவகூஜூரகூநிரவெகூமகூ நான எனறு தோற
கூம இப்படி வெதமகூவகூள ரஸவரகூகூம ஜீவ
கூநம பிதகூவாகையாலே பவனிற கூடகூல
கூவகூ தோறகூகைககூக ஜீவகூணதகூல வுத

[illegible]

ஸூஷக்ஷரிகளர் சொல்லுகிறது ப்ரஹ்மோக்ஷரத்தில்
வதூயி-யிலதோற்றின தாடிய-பூததுகுவாயியில்லா
மையாலே ஸ்வபூக்ஷகனான ஸ்ரீயைவதிதது ஜீவாதா
நிரூபாயிகஸெஷமாயே மிருகதுமெனறிப்படி யா
வசு ஸ்ரூபிவம் ஸம்வதூஞ் சொல்லுகை அவையாவ
வெஷம் ப்ரஹ்மோக்ஷரத்தில்வயாரணஸாடிய-பூதநாலே
பவனுக்கே நிரூபாயிகஸெஷம், வேறொருதருகது
நிரூபாயிகஸெஷ மனறெனகை அக்யோமவூவ
வெஷம் இசஸெஷக்ஷம் ஸாமவதஸெஷக்ஷவய-பூ
மாக வளருமபடி மேலே சொல்லக்கடவோம் இப

னை, சாட்டில் அயோச அநாயோச வபவாதேகி மீத
கருளுகிறா— ப்ரஹ்மோக்ஷரத்தில் என மயமிகது வதூ
யி-யில - அசாரததின் பேரில் சேகதுசகோப-மட்டி
மிறகு ஸோதிததிருக்கும் தானகம் வேறுபடையில் 'உவாயில்
லாமையாலே - சாரணம் சொல்லப்படாமையால் - தானது
ஒரு சாரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் சே - தானது நூத
நிலசாலத்தில் இல்லாமலிருக்கக்கூடிய அப்படியானது மீது
இவ்விடத்தில் யாவது ஸ்வரூபம் ஸெஷமாய் நூதக மிவாய்
என்று காதபாயம் யாவதூரிலும் - அந்தாரில் - ஸ்வ
ரூபம் உவனவரையிலும் 'ஸெஷமாயேயிருக்கும் எப்படிது
ஸெஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காரணமாய் நூதக மீது
படுகிறபடியினால் எனறாததம் அவயாரணஸாடிய-பூத
நாலே - 'உ' எனபது 'வாவ' எனபதி-தானகமாய் அவ
தாரணத்ததச சொல்லுகிறபடியினால் அப்ப ஸெஷவதூதக
கழிககிறதானில் பகவானைத் தனிர அப்பகாத - பகவதா
களைக் குறித்து ஸெஷதவம் கழிக்கப்படுமே எ-மீ - ஸூ
தான மருளிச செய்கிறா— இஸூஷக்ஷம் எ-மீ - தானது
'வளரும்படி' எனபதினால் தனகது மீதுவதானது அப்ப
ஸெஷதவம் கழிக்கப்படுகிற தானகயினால் கனவூடையருக
தியாகிற தனகருளாமைய பகவத ஸெஷக்ஷம் அப்போச
ஸபதத்திறகு ஆததமவல் எனபது தானகயினால்
மேலே - புருஷாதத காஷ்டாதிகாததில் ஸ்வரூபகை

கருக் கூத-பூகுவொகூரகூங்களை யுண்டாகதுகையாலி
வை வராய-பூங்குள வகுவெதருகது நீகசியுள்ளா
பத்தலவநம் நில மெழை கூவிழா கடி
வரவகாராமி பூக ரகிலுவகூ யூகூரா டிருகதை
இவாகளுக கமேரகூ வ ரு ம ஜோமவூவாபி
மெழததை வூகூபிவூவவயகூங்குளான வநப
புக களிவே கண்டுகொளவது இபவகுவெதகூ
தநதாமுகுகூ கடிமூரலிவமாந வீரூரனடைதத
சாரீரகூங்கை யபிபூரலிவததாலும யடிவலித
ஜோமததாலும யரியாநிறபாகள யபிபூரலி வந
கு ந யாரணம சாரீரததினுடைய வகெதூகூப
பூயொஜகமாபிருககூம ஜாபூகூபுவகெவூபி யடி

னாகையினால் ஸ்வாசமாயின காதருகவாசின பூகூகூ
எனறது ஸ்வாதம் எனபது தெரிவிசப்பபிதேவ
சளுடைய ஸவருபஸதிதி பாவருததிரை
சிறா — 'வக' எனமுரமபிதது நீககியுள்ளாரில-
முகதநியாககூங்கை காடபிலும 'கண்டு கொளவது' எ-
பததாமகூங்குள இருசகூம பேதம அவா-
ஸூராதிககூங்கை சொண்டு நிருபிதகூகூகூகூ
ஸூராதிககூங்குள பாதயகூகூகூ பரமாரவா
ணம இவகூ காததம் விஸகரிசகூ ஆராயி-
படவிலலை, அவராககூ நிருபிதகூகூ
மெ எனறாததம் இந்தப பததகூகூகூ
வகத சாரணததை நிருபிதகூகூகூகூ
முரமபிதது அடைதத-தனிதது ஸவகூகூ
டைய ஸவகூபததினால் அவரவாருகது
மூரலிவமான' எனபதினால் அபாய-
யாதி சாரீரகூங்கை கொடுதததம்
அனுகுணமாக எனபது தெரிவிசப்பபிதேவ
மா இதில தாமியா-
தினால் வரும் தாரணகூகூகூ
'யபிபூரலி' எனமுரமபிதது

மான செவிதகவாமுலவம் இது மிதூகடுகலாம
பொதுவானபடியாலே யிவாகளுக்கெழுதும் லீதி
யில வெவஷ்டு மிலலை இவாகளுக்கும் பூவுத்தினை
மூலம் கூறாவிடுவாஹ் மிதூகளுகான செஷ்டுபுவிசெஷ
ங்கள், கூறாவிடுவாஹ் மிதூகளுக கூறிகாரவிசெஷங்கள்

நீத்ய முகநாகளுகது னும், தகூவிதகெஷ்டுபுவித
ஸாவலித கைங்காய ஸந்தி னும், வுவுவலிதங்களுகாயிரு
கக மிதூகாகும் கீதூகாகும் ஸாவலிதகெஷ்டுபுவித
புண்டெனகிற வயுங்குடுமோவென்னில ? ஸாவலி

மல (செவிதகவாமுலவம்) எனமுனிச செயப்படி நக
கிறது பொதுவானபடியாலே - ஒரேவிதமாகையால் கூறாவி
பூவாஹ் மிதூகளுகான - அநாதியாகவும், பரவாஹ்மாத
நிதயங்களுகாயிருக்கிற இத்தகை கைங்காயம் கரிமை பாய்ச்சி
னால அது நயவராமாகையினால் அநிதயமாகும் எனகிற ஸாவலி
பரிஹருதம் (கெஷ்டுபு விசெஷங்கள்) எனவது ஆகிசெஷ
கருடன முதலியவாகளுகது பரவிததமாயிருக்கிற பகைதயா
யிருக்கை, வாஹ்மாயிருக்கை, முதலியவைகள் இத்தகை
நிதயஸலிராளுகது பரவருத்தியில் பேதம் கிருக்கப்பட்டு
நிதயஸலிராளுகதுக கூறங்காயம் பரவிததமாயிருக்கை
(செஷ்டுபுவிசெஷங்கள்) எனகிற மிதூ கெஷ்டுபு பூ
பூவெஷ்டுபு ' எனகிற கதயவாகயத்தினால் முக்கருகது
முளபட ஸாவலித கைங்காயலித்தி உண்டெனது என்ப
கிறது ஸாவலிதகைங்காயலித்தி உண்டெனது என்ப
மருகு ஸமாதான மருளிசசெய்கிறா—(கூறாவிடுவாஹ் எனமு
மிதீதது ' கூறிகார விசெஷங்கள்) எனவது பரவாஹ்மாத
கை, ஸயனமாயிருக்கை, முதலியவை தகூவிதகெஷ்டுபு
ங்கள் எனவது பகவானுடைய ஸாவலிதகைங்காயலித்தி
ரங்களை அமைத்துக்கொண்டு நிற்பது உட்ப்பது முதலியவை
கள் வுவுவலிதங்களுகாயிருக்க - பகவத ஸாவலிதகைங்காயலித்தி
தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க உண்டெனகிறவயுட
என்பதற்கு ஸாவலித கைங்காயலித்தி உண்டெனது கதய
தில் அருளிச செய்கிருப்பது எனவாததம் ' ஸாவலி ' இந்
பாதிக்கு நிதயமுதகாங்களுகது பகவானுடைய ஸாவலிதகைங்காயலித்தி

மும் ஐவ்யுமாயிருக்க இதின் வ்யூஹ்வததைத தனித திங்கருளிச செயயாதொழிந்தது வெதகரென்றெதெ த விஸிஷ்டத்திலே விஸேஷணமாயச சொருகிநிறகை யடியாக இதயூலுதஜிஞாநமவிஷயபூகாஸமடிஸெ யிலே வ்யாஸ யததுகரு வ்யம் பூகாஸமாயிருக்கும்

என்றாமபிதது 'இவவாதூரக்கள்' எனபது 'யதிஹ்யூரூ வம்' எனபதீதாடநாயிரகிறது இததால் பதத தஸையில அபித யையினால் ஜஞாநருகலம் உனடாகிறகி முகதரிதயாகளுசரு ஸவருபநக ரா நவீர ஜஞானம் என்று ஒன்றிலகி எனகிற அத வைதி பஷ்டப பிராசரிக்கபபட்டது 'யதிஹ்யூரூவம்போலே' எனகிற தருபுடாநககதினால் நாமிஸவ்யுபகதைஒபபுககொண்டு தாமபூத ஜஞானத்தை இரஸ்யெனனில் துலய நயாயததினாலே தாமபூத ஜஞானத்தை ஒபபுரசொன்றி நாமிதஞானகதையிலகி எனனாமம், யுத்திதரும யதாகதஞ்சித ஸாபயிகும, ஆகையி னால் பரவாணயிததமான நாமி ஸவருபதகைபபோல பரமான வலிததமான நாமபூத ஜஞானத்தயும் ஒபபுககொள்ள வேண மெ எனபது தெரிவிக்கசாபடுகிறது 'ஐவ்யுமாயிருக்க' எனபதி னால் ஸவரோச விராஸாநினை யடைசிறபடி ரினால் இது தரவ யம் என்று ஸ்ரீமந் நயாயவீரகாஞ்சனம் முதலிய நாதக கனில் பிரதகார நாம சொபநிருபபது வலிதவதகரிசசப்படுகிறது இங்கு- 'ஸூயீக'இதயாதி வாகயததில் 'வெதக' இதயாதிகரு சேதநானபதற்குத் தாமபூத ஜஞானத்தையுடையவர்கள் என ராததமாஸையினால் அதற்குள் தாமபூத ஜஞானம் விஸேஷண மாய அடங்கியிருக்கிறது என்று தாஃபாயம்சொருகி நிறகை - உளளடயி இருக்கை தாமபூத ஜஞானத்தின ஸவருபாதிகளை நிருபிததருளுகிறா- 'இதயூலுத ஜிஞாநம்' என்றாம பிதது விஷயபூகாஸமடிஸெயிலே - வெளி வஸதுககளை பரகாஸம் செயயும்பொழுது, வ்யாஸ யததுகரு - தனசரு ஆதார மான ஜீவாதமாவிகு, வ்யம் பூகாஸமாயிருக்கும் - தானே தோனறுவதாயிருக்கும், அதாவது அநதந ஆதமாவின் தாம பூத ஜஞானம் அவரவாகளுசரு வெளி விஷயங்களைக் காடமெ பொழுது ஸவயம் பரகாஸம், ஒவ்வொருவருடைய தாமபூத ஜஞா னம் மறறவாகளுகும், அவரவாகளுடைய தாமபூத ஜஞானமும்

இது ஸாஸ்திரனுக்கும் நிகராகும் நிகுவிஹுவாயிரு
கதம மறமுள்ளாராகது ஸாஸ்திராவவெவ்வுயில் கரு
தாஸவமாத வஹுவியவெவ்வாவ விகாஸவததாய
சுதாவவெவ்வுயிலே ஹகவிகாஸததாலே பினபு பாவ
தாம வஹுவாயிருகதம் இதுககு ப்ரவதூதியாவது
வ்ஷயவகளை ப்ரகாஸிப்பிக்கையும், ப்ரவதூவவெவ்வுயி
ரே ஸாஸ்திரவிகளை ப்ரெஸிக்கையும், வகாஸெயில் வ
ஜாவ விகாஸவகளும், சூதாஸித்யு ப்ராகிகித்யு
ப்ரகாஸாவததாலே ஹோமமனகிற வவவெவ்வுயை
பாடையுட ஹோமாவது தனக கமுகுதிமாத

இது ஸாஸ்திராவத கவிராஜ ஸாமாஸ்கனிலும் அஸவ
பாஸாவத காகபாயம் இன்ன ஸவருபத்தின உடபிரி
புதுபுது—இது என ப்ரபிதது நிகுவிஹுவாயிரு
கதம் - ப்ரபுதூவ வஸதுதானிலும் பரவியிருக்கு
வஹுவியவகொவ விகாஸவததாய-அனெகவிதவகளான
நுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய 'காரதாஸாவம்'
புதுபுது காரதாஸவத க்ருதிகிறது ஹகவிகாஸத
திலே-புதுபுது ப்ரபுதூவ, அதாவது முகதாஸகருகெவ
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய தாகபாயம் 'ஹோமவி
காஸததாலே' என ப்ரபுதூவ, ஸவபாவததிலேற்பட
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய இது நிகுவிஹுவாயிரு
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய நிகுவிஹுவாயிரு
'இதுககு' என ப்ரபுதூவ ப்ரவதூவவெவ்வு - காமபூத
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய அகிஷ்டாஸம் செபயு
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய நிகுவிஹுவாயிரு
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய தாகபாயம் ப்ரபுதூவ
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய 'சூதாஸித்யு' இதயாகித்யாவெவ்வு
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய 'ஹோமாவது' இதயாகித்யு
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய ப்ரபுதூவ வஸதுதாய
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய தாகபாயம் இவ்வஸ்தில்
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய அகிஷ்டாஸம் நிகுவி
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய முகதாஸகருகெவ
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய ப்ரபுதூவ வஸதுதாய
புதுபுது ப்ரபுதூவ வஸதுதாய ப்ரபுதூவ வஸதுதாய

வாதல பூகிகுலுமாகவாத லொன்றை ய.ம.லவிக்
கை ஂஂஸூரவிவலிதிபான ஸவ.புவலுவுக்கு மா.ம.
கூலும ஸ்லாவமாபிபபடி ஸ்ஸூர னும சிதூரும ஂஂத
ரும.ம.லவியாநிறக ஸஂஸூரிகளுக்கு காதுலெததா
லும வா.ர.ஷலெததாலும லெஸலெததாலும,
கூலூ.ம.க.லுமாயும பூகிகுலுமாயு முஹாவீ.ம.மாயு
மிருககிற விவவீ.லா.ம.க.ளெலலா.பிவ.வ.லு.க.க.ளுக்கு
ஸ்லாவவலிகள்களன்று இது இவாகளுடைய க.ப.க.க.
ளுக்குடாக ஸதூ.ஸ.லு.லு.லு.லு ஸ்ஸூரனிவாகளுக்கு
வலுபூ.ஹ.ம. பண்ணின பூ.க.ர.ம. இ.க.க.ப.வ.லு.
ம.ம.லி.லி.க.க.க.க்கு வ.க.ரு.க.ரு ஸ்ஸூரலிவ.பொ.ம.ு.தெ.யு.ம.
ஸ.ஹ.க.ரி.யொ.ம.ு.தெ.யு.மு.ண.டு ஸ்ஸூரலிவ.பொ.ம.ு.தெ.
வ.ர.த.க.ு.வெ.த.த.க.வ.ம. ஸ.ஹ.க.ரி.யொ.ம.ு.தெ. ஸ.வ.
ர.ர.ய.க.வ.ம. சி.தூ.ரு.க.ரு.ம. ஂஂத.ரு.க.ரு.த.ம. வ.ர.த.க.ு.வெ.த.த.
தெ.பா.லே ஸ்ஸூரலிவ.பொ.ம.ு.தெ. யு.ண.டே.யா.கி.லு.ம.
ஂஂஸூர.ர.த.வி.த. வி.வ.லீ.தா.ம.ஷ.ம.பி.ல.லா.ம.ம.ா.லே
ஸ.ஹ.க.ரி.யொ.ம.ு.தெ.பி.ல.லே ஂஂஸூர.ன ஸ.வ.ப.

அவைக.ள ஸ.ஹ.க.ரி.யொ.ம.ு.தெ.பி.ல.லே ஆ.ந.ர.யி.ன.ல.லு.லே வ.ஸ.ந. சி.ல.
ரு.க.ரு. ஆ.ந.க.ல.ம.ாயு.ம. சி.ல.ரு.ரு.ப.ப.தி.க.ல.ம. மு.க.சி.ப.க.ர.யு.ம. தோ.
ன.லு.வ.லு. சி.ரு.த.த.ம.ல.ல. ஂஂ.ப.ரு.வி.ச.செ.ய.கி.ரு. — 'ஂஂஸூர' என.
த.ர.ம.பி.க.த. 'கூலூ.ம.க.லு.ம.ாயு.ம.' என.ப.தி.ன.ல. இ.ந.த. ஸ.ம.
ஸ.ர.ப.க.ஸ.யி.ல. சி.ல. வ.ஸ.ந.த.ச.ச.ன. ஆ.ந.க.ல.ம.ாயு.ம. தோ.ந.நி.ன.லு.ம.
ஸ.வ.ர.த.ிக.ளு.ரு.ப.பே.ர.ல. ஆ.ந.வ.க.ரு.ட.ப. ஸ.ஹ.பா.கி.க.ம.ான.
ஆ.ந.க.ல.யு.ம. தோ.ந.நி.ந.கி.லி.ல. என.ப.தி.ந.ச.க.ப.ப.டு.கி.ரு.த.
எ.ஸ.லா.ஆ.ப.மா.த.ச.ன.ம. ஸ.ம.ான.மா.பி.ரு.ப.த.த.தா.ப.மா.த.திர.ம. தா.ம.
ப.ல.த.த.ை. ய.ன.ப.சி.ப.ப.த.ற.கு.ப. கார.ண.த.த. ப.ரு.வி.ச.செ.ய.கி.ரு. —
'இ.க.க.ப.வ.லு.ம.' என.ரு.ர.ம.பி.க.த.து ஸ்ஸூரலிவ.பொ.ம.ு.தெ.
ஸ.வ.ரு.ப.த.கி.ளு.லே.யி.பே.ர.க.ப.ன.பி.ரு.ச.க.த. ஸ.ஹ.க.ரி.யொ.ம.ு.
தெ. - ஸ்ல.க.ரி.யொ.க. கார.ண.த.கி.ன.ல. ஸ.ஹ.பா.கி.க.ம.ான. வ.ர.
த.க.ு.வெ.த.த.க.வ.ம.' என.ப.தி.ன.ல. ஸ.வ.ர.த.த.ம. ஆ.நே.ச.ந.மு.ம.
ஸ.வ.ர.த.கி.க.ப.ப.டு.கி.ரு.த. ஸ.வ.பூ.ஸூ.ர.வி.தா.வாய. - எ.ஸ.லா.

யதி-பாந வாதுவராவததுகரு ப்ரதூக்ஷமேறறம.
ஜீரா மகாமாவது கவ்யவீக் ப்ரகாஸகம், அதாவது
தன்னுடையவாகவுமாம், வேறென்றினுனை யவாக
வுமாம், ஏதேனு மொன்றினுடைய வுவஹாராநு
மாணுததைப பண்ணுகை வ்யயம்ப்ரகாஸகமாவது
தனனை விஷயீகரிப்பதொரு ஜீராநாணரததா
லவெவெஷ்யறததானே ப்ரகாஸிககை யதி-பாந

ரணமான தாமககளை நிருபித்தருளுகிறா ஆகையினால் புன்
ருகதியிலலை ஏற்றம் - அலாதாரணம் 'ஆதவராவததுகரு'
என்பதினால் இந்த பரதயகதவம் ஸவருப பரயுகதம் என்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது மே அருளிச்செய்த ஜ்ஞானதவாதிகளை
நிருபித்தருளுகிறா— 'ஜீராநதம்' எனமுரம்பித்தது கவ்ய
வீக் ப்ரகாஸகம் - ஏதாவதொன்றை பரகாஸம் செய்கை
இததையே விவரிக்கிறா— 'அதாவது' எனமுரம்பித்தது 'தன்
னுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் ஆதம் ஸவருபத்திற்கு ஜ்ஞான
வமும், 'வேறென்றினுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் தாமசுத
ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞானதவமும் நிருபிக்கப்பட்டது 'வூவ
ஹாராநுமாணு'மாவது அங்கீகரிப்பது, தன்னாவது, முத
மிய காரயங்களுக்கு யோசயாயிருசகை அதாவது ஜ்ஞானத
னில் ஒரு வஸது பரகாஸிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய
யவஹாரம் உண்டாகிறது என்று தாத்பாயம் இததால் ஜ்ஞான
ன்பதின அததம் 'வூவஹாராநுமாணுததைப பண்
ணுகை' என்பது, மற்றவை வயதயாஸத்தைத் தெரிவிக்கின்றன
ன்பது தபோதிதம் விஷயீகரிப்பது-பரகாஸம் செய்யக்கூடி
து தாமசுத ஜ்ஞானம் தனக்கு ஆஸாயமான ஆதமாவிற்கு
ரகாஸிக்கப்படியினால் ஆதாமானிய ஆதமாவை அபேக்ஷித்த
பாதினும் அநதத் தாமி ஸவருபம் இதை விஷயீகரிப்பதில்லா
மயினால் இது 'ஜீராநாணரததா லவெவெஷ்யறததானே
ரகாஸிக்கிறது' என்றது ஸங்கதம் என்று தாத்பாயம் 'ஜீரா
நாணரததால்' என்பதினால் தனனைத்தானே விஷயீகரிப்பது
லக்கப்படுகிறது 'விஷயீகம்' என்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றை
ரகாஸம் செய்வது என்றாததமாகையினால், அது தனனையே
ரகாஸம் செய்துகொள்ளுகிற ஆதமாவிற்கும் ஸம்பவிக்கு

ஜீவாதததுகரு விஷயிகாரவாநா க வ ி ன ி யாபி க க
தொனறைக காட்டுகை சூதூககஞக தா வுதகரு
மாவது ஸ்வெஸ ஹாஸா கசுபாநா யு கவா த க வ
புராஸததுகருந தான பரிவிசா யி நகலக ி யா வ
படி வநேனுமொரு வஹு ஸிவ டுதகாஸ க கிக
வஹியெனகிற ஸாஜா கசுபாநா க க க வ ப்ரகாஸ க
துகருந தான பரிவிசா யி ஸிவெஸ ஸி க வாநா வுதக

மாவதயினு கவாநா க க க வ க க க க க க க க க க
கறகா க 'தனனை யொழிநக(காநாநா) ம வாநா க க க க
கிற த ஸ்வெஸ க வ வ வ வ வ வ வ வ வ வ வ வ
காசுபாநா - ம வ வ வ க க க க க க க க க க
காநாபகிநிதவா ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கவாநாநா ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கிககிற கிஸகை, யு வ வ வ க க க க க க க க க க
தோநாநாநொரு த வ வ வ க க க க க க க க க க
கனாநா தா, பவாநா ம வ வ வ க க க க க க க க க க
பும சூதகாநா ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கிருககைகாநாநொரு யு, கவாநா க க க க க க க க க க
கவதகிறகாநா க க க க க க க க க க க க க க
கனாநாநொரு த க 'வாசகாநா ககாநா ககாநா'
கீவா, ககாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
பகாநாநா க க க க க க க க க க க க க க க க க க
காநா அ தமீ ம வ வ க க க க க க க க க க க க க க
க க வுதகமெகாநா க க க க க க க க க க க க க க
அருகரிச கசாநொரு ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
தோநாநா ககாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
காநா கனாநா கீ, கவாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கவா சூதகாநா ககாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
தோநாநாநொரு ககாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கவா கனாநா ககாநாநொரு 'வாசகாநா ககாநா' ம வ வ வ க க க க க க க க க க
பொதுவான சூதகாநா க க க க க க க க க க க க க க
தது கிஸகை, ககாநா ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க
கவருகைய சூதகமா அ வ வ வ ககாநாநொரு ம வ வ வ க க க க க க க க க க

சுமாம. இவ்விசேஷ நிலலாத வஹுவககிஸ்வலாபா
 ஸுமுமிததோதி வுரஜமான வேதககஸுமுமிலலை இது
 யத்யதிகளிரண்டும வ்யம்புகாஸமாயிருந்தாலும
 மித்யகவாழி யத்ய விசேஷ விசரிஷாதிவககளாலே
 ஜ்ஞாநானாவெழுங்களுமாம தன்னுடைய யத்ய

யம இப்படி பாகாஸ பதிதவமும பாதயகதவமும ஸாமாநய
 விசேஷ தாமபாஸாவில விசேஷ தாமமிலலாத இடத்தில ஸாமா
 நாய தாமமிருக்கலாமே என்கில அதற்கு ஸமாகாண மருளிச
 ரெயிரிமா —‘இஹ்ராஜா’ என்குராமதித்து கறுப்புக்குடமில்லை
 என்கு விசேஷ ஸுத யுலலை என்கு சொல்லுகிற இடத்தில ஸா
 மாநாயான குடம் இருக்கக்கூடும், அதைப்போல அல்ல இங்கு
 என்கு காதபாஸம் ஓர்வொருவனும் தனனைப்பறிந்துகொண்டு
 கலாகுடு பண்ணுயிருக்கக்கூட சில வஸ்துக்களை அங்கீகரிப்பதும்
 வேண்டாக்கலாஸ காதாஸ் பிராபரிப்பதும் செய்யவேண்டு மாணக
 யிஷ்டை யதனனைப்பறியாத ஒருவனுக்கு இவ்விரண்டும் ஸம்பவிககா
 கலாஸகரினாலும், இதுகலாஸ கதனனைனால உண்டாகும் பாகாஸு
 ஸுத யறுபாஸிக்குமபொழுது கனனைத்தான அறிந்துகொண்டே
 யா விண்ணொளிகளினாலும் இந்த விசேஷம் ஸாமாநயத்திற்குக்
 கால வாயாயினால் விசேஷ நிலலாதவதுக்கு ஸாமாநயமும்
 இல்லை என்கு தாதபாயம் இததோவேஜ்ஜமான — இது
 இருக்கிற இடத்திலே இருக்கக்கூடியகாண இவைகளுக்குச்
 சில ஸாமாநயங்களைமே தோத்தறியும்பொழுது அஸவயம்பா
 நாயகவாயும் உண்டெவற்றுகிற செய்கிறா—‘இத்யத்ய’ என
 குராமதிக்க யத்யத்யத்ய - தாமபூத ஜ்ஞானமும், ஆதம ஸவ
 ரூபஜ்ஞானமும் ‘வ்யம் புகாஸமாயிருந்தாலும’ எனப்பதோதி
 கத்யவம், அதுகலாஸவம், துநதீய ஸவபாவககளோடு என்கு
 வேதகருகொண்கலா ‘மித்யகவாழி’ என்கிற இடத்தில
 ‘சுழி’ ஸபத்தகினால் தேதஹாதிரிசத்தவமும, அதிததவாதிக
 ளும (முண்டுகுறித்தலா) குறிக்கப்படுகின்றன இததால ஸாஸ
 திரகதாலே தேதஹாதிரிச ஜ்ஞானம் பிறக்கவேண்டு மென்ப
 தற்கு விரோதமிலலை எனபதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்குத்
 தாமபூத ஜ்ஞானம் ஒன்றேயாயிருக்க அதஜ்ஞானாதர வேதய
 மாமுபாடினா பிஞ்சுதருளுகிறா—‘தன்னுடைய’ என்கு

ஹிதஜீராம தனக்கு ஜீராமாணாவெழுமாமபோது
 ப்ரவரணவெஹீராததாலே ஜீராமாணாவெழுமாம
 த்ரிவிபாவதமங்களும வரருக்கே தோனறக்
 கடவனவாயிருக்கும் அவதமதீமாவது ஜீராமாஸ்ய
 அசேதா நீர்பனம் மனறிககே யொழிகை 19
 ருக்கே தோனறகையாவது தன ப்ரகாஸததுக்குத
 தான ஹீயனறிககே யொழிகை இவைபிரணமெ
 யஹிதஜீராமாபிகளுக்கும் துஷ்டம் த்ரிவிபாவத
 மங்களுமெறெதெதவறறில ப்ரகாஸ்யம் காமமும்
 ஸாததஸ்தவதீர ஜவகன ஸாவஸவமான
 ஸ்வயம் பரகாஸநவம் ப்ரவததையும் ஜவமெனது
 ஸிலா சொல்லுவாராக ஜவமாவது ஸ்வயம்
 காமமனறிககே யிருக்கை ஹவவாஸ்யாபிவரா

பதிதது ப்ரவரணவெஹீராததாலே - இரதிரிபகனின்
 வாய்பாப பாயுவதின வபதயாஸகதினிலே 'ரீராததாலே'
 எனபதின ஜனாம வெவவேறானதினிலை, அநின் பரவதி
 உவமாததாம் பெதம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜீர
 மாணாவெழுமாம - ஜனாமாணாம எனது சொல்லுகிறது

அசேதன ஸவருபதகன் நிருபிதகருளுகிறா - 'த்ரிவிப'
 கனாமபிதது வரருக்கே - அயலாருசகே பாரதநிலை
 திராகருதததாமபூதஜனானததினிலை பரகாமமெய்யாக 19
 ஜாமாநி கப்படுகிறது எப்படி பெனாநிலை - அனவாந பரரு
 துத தோனறிகுதததகன ககன ஜீராம தகவா தகவருந
 து தோனறிகுதததததத ஜீராமாஸ்யமனறிககேயொழிகை -
 கபதத துதாததததத ஆஸாயமாமாமிருக்கை இரத அசேத
 தகாம ராதகவம், இரணமெ தாமபூத ஜனானததினிலை
 உவமாததாம் பெதம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜீர
 மாணாவெழுமாம - ஜனாமாணாம எனது சொல்லுகிறது
 ஸ்வயம் பரகாஸநவம் ப்ரவததையும் ஜவமெனது
 ஸிலா சொல்லுவாராக ஜவமாவது ஸ்வயம்
 காமமனறிககே யிருக்கை ஹவவாஸ்யாபிவரா

யஃபுலுதிதஜ்ஜாதம் ஷிஷுரத்யுஷாரலிவம் முதலாக ஸவயத
தையும் விஷயீகாரியாநிறக இதஷிஷுரத்யுஷாரலிவம்
ஸ்யயப்ரகாஸமாயிருக்கிறுபபோலே இதுவும் ஸ்யய
ப்ரகாஸமாயிருக்கலாம் இப்படி சித்யுருககும
தூலும் விஷயப்ரகாஸகாருத்திலே யஃபுலுதிதஜ்ஜா
தம் ஸாஸ்யததுககே ஸ்யயப்ரகாஸமாறபோலே
ஃகருககுமவ்வவெவ்யிலே இது ஸ்யயப்ரகாஸமா
ல விஸாரபமில்லை. யஃபுலுதிதஜ்ஜாததினுடைய

ஸதவததை நிஷேதிககை அனுசிதம் என்று தாத்பாயம் திவ
பாதம் ஸவருபம் வேறு சில தாமகங்களோடு சோந்து தோனறம்
பொழுது தாமஸூத ஜஞானத்தினால் விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதி
லும், 'நான்' என்று தோனறம்போது ஸவயம பரகாஸமாயத
தோனறுவதைப்போல இந்த ஸூததஸதவமும் ஸவருபேன
தோனறம்பொழுது ஸவயம பரகாஸமாயத தோனறுசிறபடி
யினால் விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிநியில் வயாகபா
தம் இப்படிப் புருஷபேதத்தினாலே ஸவயம பரகாஸமாகவும்
அஸவயம பரகாஸமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமானாலும் ஒரே
ஆதமாவுக்கு பதத தஸையில் பரகாஸியாமல் முகததஸையில்
ஸவயம பரகாஸமாவது ஸங்கதமாகுமோ வெண்ணில்? அதற்கு
ஸமாதான மருளிச செய்கிறா— 'விஷயப்ரகாஸ' என்றாரம்
பித்து அவ்வவெவ்யிலே முகதாவஸதையிலே இப்படி
ஸவயம பரகாஸதவம் வஸதுவுக்கு ஸவாபாவிகமான தாமமாச
இருந்தால் சில காலத்தில் இருந்து சில காலத்தில் இராமஸிருப
பது ஸங்கதமாகுமோ வெண்ணில்? ஸவயம பரகாஸமாயிருந்தா
லும் தானே தனனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடியஸகதிஇவனு
டைய காமங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸதருஷ
டாந்கமாக நிகுபித்தருளுகிறா— 'யஃபுலுதிதஜ்ஜாததினு
டைய' என்றாரம்பித்து தாமஸூத ஜஞானம் பதததஸையில் சில
ஸமயங்களில் ஸவயம பரகாஸமாய்ச் சில காலங்களில் அஸவயம
பரகாஸமாயிருக்கிறபடியினாலே ஸவயம பரகாஸதவம் ஸவபாவ
மென்றும், காமங்களினால் சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென
றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது ஸூததஸதவ தரவயமோ அப
படிக்கில்லாமல் பதததஸை முழுதும் அஸவயம பரகாஸமாய்,

வ்யாத்ப்ரகாஸந சக்தியானது விஷயப்ரகாஸமில்லாத
காலத்தில் கஷ்டவிசேஷங்களாலே ப்ரகிவகெய்யா
றாபோலே ஸுகவத்தத்தினுடைய வ்யாத்ப்ரகாஸந
சக்தியும் வகஷ்டவெயில் ப்ரகிவகெய்யாகையாலே
ஸுகவத்தந வகாகது ப்ரகாஸியாதொழிகிறது.

யியவ்யம்ப்ரகாஸத்வம் ஸூத்ர வ்யாஹவிகம் யயா |

வகெ சுஷாவித்வம் ஸூத்ர தயா த்ராவி நியப்யதெ ||

இவவளவு சுவவ்யாஹவாதி விகாரிப்யவதது

முகத தஸையில் மாததிரம ஸவயம் பரகாஸமாயித் தோனாநிகிற
படியினால் இந்த உதாஹரணம் அஸவசதமாகாதோ வென
றார். உதாஹரணமான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாருபாய ந
யநாயிச் செய்கிறார்—‘யியம்’ என்றாரமபிதது

ப - ஸா] ஸூத்ர - மோக்ஷதஸையில், யியம் - தாமபூத நஞா
னநிலையுடைய, வ்யாஹவிகம் - ஸவபாவத்திலேயே ஏறபட
டான, வ்யம் ப்ரகாஸகம் - ஸவயம் பரகாஸதவமானது,
வகெ-பதக் சீவாத்ரிடத்தில், சுஷாவித் - சிஸ்ஸமயத்திலுள்ள
ஸூத்ரம் (எப்படி கடுகப்படுகிறது) தயா-அப்படியே,
த்ராவி - இந்த ஸூததஸைத்திலும், நியப்யதெ - நிய
மம் சொல்லப்படுகிறது அதாவது மோக்ஷதஸையில் தாமபூத
நஞானகசிறு ஸவயம் பரகாஸதவம் உண்டானதற்குப் பிறகு
உதாஹரணம் கடுகப்படுவதில்லை, அதுவே ஸவபாவத்தி
ல் உண்டான பதததஸையில் அந்நி ஸவயம் பரகாஸதவம்
பாதிப்பது வருகிறது ஆகையினால் ஸவபாவவித்தமாயத்ரிடங்
கல்லாத ஸவயம் பரகாஸதவம் பதததஸையில் ஒருகாலத்
ரிடம் உண்டாகாமல் முகததஸையில் மாததிரம் உண்டா
வதப்பால் ஸூததஸைத்தின் ஸவயம் பரகாஸதவமும் பதத்
தஸையில் ஒரு பொழுது முண்டாகாமல் முகததஸையில் ஸம
யிகச்சூதம் என்று காதபாயம்

ஆகிலும் சிஸ்ஸமயத்தில் ஸவயம் பரகாஸமாயிருப்பது சிஸ்
ஸமபததில் அஸவயம் பரகாஸமாயிருப்பதாகிற விருத்தியான
அமஸவா நகூமோ வென்னில்? ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் -
‘இவவளவு’ என்றாரமபிதது இவவளவு சுவவ்யாஹவாதி-

ககு விருமனறு ஆகையாலே பூரணபூகிவ
 ஷாஸ்ததுககு யுதிவிரோயஞ்சொல்ல வழியிலலை.
 இங்ஙனனறிககே யுவவாரததாலே நிவபூவிககப
 பராககிலாத்ஷராவததிலும ஜீரகாழி ஸவ்நகளை
 யுவவாரததாலே யமூவரநகளாககலாம ஸ்வயம்
 பூகாஸததுககு ராவிரவாழி மூணநகளுமவையடி
 யாகவநத வரயிவாழிவிராமம வரிணாராழிகளுங்
 கூடுமோ வெனகிற வொடிமும் யடிவலிதஜீரகத
 துக்கும யடிஜீரகததுக்கு முண்டான வெவடிநு

அலபமான இப்படிப்பட்ட வெவவேறு அவணைதகளை யடைகை,
 விகாரிபூவூததுககு - (மண்டபம், கோபுரம், முதலிய) மாறு
 தலகளை யடையக்கூடிய ஸூத்தஸ்தவ தரவயத்திறகு இநதால
 ஸவரூபத்திலேயே விருத்தநகலான பெருத்தத நுநகுத
 முதலிய மாறுதலகளை யடையக்கூடியதான ஸூத்தஸ்தவ தர
 வயத்திறகு, நிதயவஸதுககளுக்ககூட ஸம்பவிகக ட்டியதான
 ஸவபாவத்தில மாறுதலாகிய இநத மாறுதலகா ஸம்பவிகக
 லாம எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறத சிமூசசொல்லிய அரத்தர
 ரளைச சோதது நிகமனம் செயதருளுகியா— 'ஆகையால்'
 எனாரம்பித்து சொல்லவழியிலலை' எனபதற்கு யுகதி
 விரோதத்தினாலே பரமானபரதிபநமான அரத்தத்தை அநய
 நாகரிப்பது அஸம்பவிகதம், அப்படி விரோதம் சொல்லுவ
 தற்கு யுகதியும் கிடையாது என்று தாதபாயம் இங்ஙனனறிககே-
 சிமூச சொல்லிய நயாயத்தினாலே பரமானநகளுக்கு அநயதா
 வரித்தியும், யுகதி விரோதமுமில்லாமலிருக்க உவவாரததா
 லே நிவபூவிககப்பாக்கில் - ஸூத்தஸ்தவத்திறகு ஸவயம்பர
 காஸதவத்தை பரதிபாதிக்கிற வசனநகளுக்கு ஒளபசாரிகமாக
 அரத்தம் சொல்லில் 'ஸ்வயம்பூகாஸததுக்கு' எனபது ஹேது
 நாபப விசேஷணம், அதாவது ஸவயம் பரகாஸமாஸகியினாலே
 என்று தாதபாயம் அதாவது ஸவயம் பரகாஸமான தாம
 பூத ஜஞானத்திறகு ரூப ரஸாதி குணநகளும பருதிவயாதி
 விபாகநகளுமில்லையே, இநதற்கு மாத்நிரம் ஸம்பவிகருமோ
 என்று ஸங்கையினதாதபாயம் 'வெவடிநகளை' எனபதற்கு
 தாமதாமிகள இரண்டும் ஜஞானமாயிருக்க ஒன்றுக்கு பரத

விஷமமானபோது ஸுஷிஷ்ணிகள மூண்டவெஷ
 மூள்ள பூஷேததிலே உஷாதி விகாரங்களை
 இதில விசுதமலலாதபூஷேததையுமவிசுதமான
 பூஷேததையுங்கூட பூசுதிஷமஷம்காரதநூசு
 ஸுதெஜீயங்களென்றிருபததினலு சுஜீயங்களாக
 ஸாஸ்திரங்கள் வருத்துச சொல்லும சில விவக்ஷா
 விசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே சுஜீய

மூமான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மை
 யுடைய இததால் பரஸய தஸையிலும் மூன்று குணங்களின்
 ஸாமயததையுடைய அவஸ்தைகள் மாறிவருகின்றன என்பது
 தெரிவிக்கப்பட்டது விஷமமானபோது - ஏதாவது ஒரு
 குணம் அதிகப்பட்டு மற்றவை குறையும்பொழுது 'மூண்
 வெஷமூ முள்ளபூஷேததிலே' இதயாதிகு எங்கும் நிறை
 நததான பாகருதியில எந்தப் பாகத்தைக்கொண்டு ஸருஷ்டிக்க
 வேண்டுமென்று பகவத ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதோ
 அந்த இடத்தில் குணவசனின் வயதயாஸமுண்டாகி மஹாந
 என்கிற ததவம் உண்டாகிறது; இப்படியே மற்ற அஹந
 காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம் ஆகையினால் பாகருதி
 முழுவதும் மஹததாகமாறி, அப்படியே மற்றவைகளும் மற்ற
 வைகளாக மாறிவந்தால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சிகாணதிகளு
 க்கு பரஸதி இல்லாமற்போவதுடன்; ததவங்கள் இருபத்தி
 நாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே ததவமே நிறகிறபடியினால்
 ஸம்பவிககாதே என்கிற ஸங்கை கீழ்ச சொல்லிய காரணத்
 தினலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிருபிததருளுகிறா—
 'இதில' எனமுரம்பிதது சுஜீய - என்றது ஸபத,
 ஸபாஸ, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை 'ஸுத'
 என்றது பருதிநீ, அப்பு, தேஜஸஸு, வாயு, ஆகாஸம், என
 ஐந்துவகை 'ஹீயங்கள்' என்றது கண், மூக்கு, நாசு,
 தோல, சாது ஆகிய ஜனானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கால, கை,
 வாய, பாயு, உபஸதம் என ஐந்து காமேந்திரியங்கள், மனது
 ஒன்று, ஆகப் பதினொன்று 'சில விவக்ஷாவிசேஷங்களா
 லே' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸஸு, என்று சொல்லப்படுகிற
 பாகருதியின் அவஸ்தைகள் மிகவும் ஸுஷமமான வயதயாஸத

களை யேறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லா நிறகும இத
தூதங்களிலவாணர் வகுப்புகளு மவற்றிலவியோபிஷே
வதைகளு மவவோவுவாஸதாயிகாரிகளுக கற்றி
வேணும் சூதூவுக்கவற்றிறகாடபுல வுரவூதூ
யற்கை இங்கு நமக்கு ஓயாமம் இவைவெல்லாம்
வவெழுந்தானு க கஜூலவிஷணாபி ரவிவங்களாய்
நிறதம நிலையை—

புருடன மணிவரமாகப் பொன்றா மூலப

பிரகிருதி மருவாக மானறண்டாகத்

தெருணமருள வாணபுறைவாக வாங்காரங்களை

சாரங்களு ங்காக மனநதிநிரியாக

இருமகங்க ரைந்துஞ் சரங்களாக

வீருபூதட லை வனமாலையாகக

கருடனுருவா மறையினபொருளாங் கண்ணை

கரிசிரிமேனிநறனைததுங் காகமினருவே 11

இதற்குக் கூடியனவைகளாகையினுலே அவைகளைத் தந்திடுவது
பேசுவது, சொல்லாததாகிய தாதபாய பேதவதனாலே என்
புத்தம சொல்லா நிறகும - ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லும் வவா
ணர் வகுப்புகளும்-உட்பிரிவுகளும் அவவோ உவாஸதாயி
காரிகளுக்கு - அநந்தத ததவங்களை உபாஸிக்கிறவா கருபு
ஆகக் இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணநடைமுறையி
செய்கிறா—‘சூதூவுக்கு’ எனமுரம்பிதது நமக்கு - முமுஷா
கதாய,அகிஞ்சனாகளாயாகையினுலே பரபுத்தியில்திகாரியான
மகது ‘ஓயாமம்’ என்பதற்கு அநற்குபயுகருங்களான ‘மீர
னகவாசேதனதவாதிகளான ஆசாரங்களை யற்கை ஆவஸாநம்
என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் அசேதனம், தேருணம், என்
தெய்வாகம் பண்ணினதினிலேயே ஆதமாவிற்கு பரபுத்தியை
விடபேதம் ஏற்படுகிறபடியினுலே பரகருதியின் பரிணாமங்களை
நிரூபித்தாலு என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவைகளை
பகவானுக்குச் அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும் தீர்த்த
கீர்த்தன என்று அஸ்திர பூஷணதயாயங்களில் சொல்லப்படுகிற
படியினுலே அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையை

அறிவதற்காக இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸ்ரீராமாயணநிவந்தனாக ஒருபாட்டாலே ஸங்கரவியத்தருளுகிறார்—‘இவை யேலலாம்’ எனாரம்பித்தது

ப - ரை] புருடன - ஜீவாதமா, மணிவரமாக - கௌஸ்தப மணி
ரூபமாகவும், பொன்னு-நயிகராத, மூல பரகருதி, மருவாக-நீவத
ஸம் எனகிற மருவாகவும், மான் - மஹத, தண்டாக-கதையாக,
மஹததை புத்தி ததவமென்றும் வயவஹரிப்பதுண்டு, தேருள -
ஜஞானம், மருள் - அஜஞானம், வாள் - கத்தியாகவும், மறைவு -
அதின உறையாகவும், சூங்காரங்கள் - ஸாதவிகாஹகாரமும்,
தாமஸாஹகாரமும், சாங்கம் சங்காக - சாரங்கமாகவும், சங்
காகவும், இஹகு ராஜஸாஹகாரத்தை யருளிச் செய்யாதது
அது தனித்தொன்றுக்குக் காரணமாகாமல் இந்த இரண்டு
அஹகாரங்களுக்கும் ஒத்தாசையா யிருக்கிறதென்று ஸாஸ
திரங்களில் சொல்லப்படடிருப்பதினால் 'நயாமஸம்வாவமிதா
யநுபுரோ' எனகிற ப்ரீஸதோத்திராதன ஸலோகத்திற்கு
வயாதயானம் மெயதருளிடத்தில் 'நயாமாநயஃவாநிநஸ
வைதாரிஸாஹகார வாயுக்'ஜாத வுவிதவ வாக்விதாஹகார
நாஹிநிஸைந ப்ரவீகி' என்று நிருபித்திருப்பது இங்
கனுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகரியாக - சக்கரமாக, நரைந்
தம் - அஞானந்திரியமைந்து, காமேந்திரியமைந்து என்று பிரிக
சப்பட்ட, இருடகங்கள் - இந்திரியங்கள், சரங்களாக - பாண்
தகளாகவும், இரு - ஸதால் ஸுக்ஷ்மமாக இவ்வகையான, பூத
மாலை - பூதங்களின் வரிசை, அகாவது 2 பாதரைகள் ஸு
க்ஷ்ம பூதங்கள், பருதிவாராதிகள் பதால்பூதங்கள் என்று தாத
பாயம், வனமாலையாக - வைஜாதி என்று சொல்லப்படுகிற
வனமாலையாகவும், இதற்குப் 'பொருளாம்' என்பதோடநவயம்
கருடனுருவாம் - கருடனாகுச் சரீரபூதங்களான, இவ்விடத்தில்
'தெருள் மாயகுரோவெதிவ்யுகி வயிரோ தாரபெய்ய
ஜிஹ்விமதாஹ்யம்மாநிபிஹ்யாத்விநாஜிநிஸமெஃவிதமெஹ
வாரிபெய்யம் | பவ்ய ஷோகாத்நெவாஸ வுஹிதா மரூதா
புராநிய வுஹ்யு வுஹ்யு' நஃ ப்ரவாகிதாஹ்யுதிஸ்த
ஸிவாஹிஷுதாதா மரூதா' என்று ப்ரீ கருடபஞ்
சாஸத ஸலோகம் அனுஸந்தேயம் மறையின - வேதத்திற்கு

என்கிற கட்டளையிலே யறிகை யுயிதம. இரு பததினாலு தீதீங்களுககு மமேரமும் ஸ்ராவஸெடி மவயோருண்ணங்களாலே வலிகம. இவற்றில காய-

[illegible]

மான விருபததுமுன்று தசவகங்களுக்கு மிவறரு
லாரஸுங்களான வறறுகதும் ஸ்வித்யில வருமேறறச
சுருக்கங்கள் வாராணங்கனிலே புவலிகமானபடியே
கண்டுகொளவது 1 'வ்வுவதூலாவகம் வலகம் மூண்
வலகவாழி ஸ்குண', 2 'கலவா? வரவோயாதா', 3 'அவா
கூதம் வலகெவபுதும்' உதாரணிகளாலே கலவாக்கு

ஜனம் முகலிய சாதகங்களில்) நிருபிதபபட்டிருக்கும் வசு
ணாளானலே அங்கு பாகுதக தெரித்சொள்ள வேண்டும்
என்று திருவுள்ளம் இவற்றின் ஸதிதி பேதத்தை அருளிச
செய்யாத திருவுள்ளப்பற்றி மூலபாகருதி நிகயமாகையி
னலே அதுபகு ஸதிதி நிகயம் என்பது விரிததம் என்று
திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதிநிருதது உண்டாகும் மறற
இருபதது முன்று ககவகங்களின் ஸதிதியை நிருபிததந்திரா
— 'இவற்றில்' என்றாவதிதது இவற்றில் - இந்த இருபதது
நாறு ததவகங்களுக்கு, கால-மூலம் - பாகருதியிடுதது உண்
டாது. நிருபஸுங்களான வ்வுககங்குகும் - பகுசிகரணம்
செய்த பிறகு உண்டாகப்படும அண்டத்திறதும் அதற்குள்
ளிருக்கும் வஸதுசங்களுக்கும் வாராணங்கனிலே - விஷணு
புராணம் முகலியவைகளிலே பாகருதிசு அளவிலே, எவ
விடத்திலும பாகி நிறகிறதா என்று சொல்லுவது, பாகருதி
ஸாபகமில்லாத சூதக வலகம் இருசெறகென்று சொல்லுவ
தும் கிரோதிக்ரிதபடியினால் பாகருதியின் பரிணமங்களிலேயே
சுஜோகூர் கலவாருணஸபாந கமில்லாத ஸாதனிகாமகாரம்
முகலிய கவகளைப்போல சேவலம் ஸதவகுநத்திறகு மாததிரம்
ஆஸாயமான ஒரு தரவயமே சூதகஸதவம் என்னப்படுகிறது
என்னில்? அதற்கு ஸமாநாமருளிச செய்கிறா—'வ்வுவதூ'
என்றாவதிதது வ்வுவதூலாவகம் - தானிருபத்தினலேயே
பாகாஸிததுசொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸவயம் பாகாஸமான,
வலகம்-ஸதவமானது, மூண் வலகாஸ - ரஜஸ தமோகுணங்
களோடு சேரத்திருக்கும் ஸவதகைதககாட்டியும், விருஷணம்-
வேறுபட்டது, அவாகூத - பாகருதியின் பரிணமமாக

ரஜஸ்தஸ்ஸுக்களையிட்டு வலாகுது தக்ஷங்களிலுண்மையை மறைத்து விவரீதஜோகததை புணடாககு கிறது ஹோமாயுதமாக இது தானே யவவயுதமாக ஸக்ஷவிவ்ருவியாலே தக்ஷங்களை யவாவசு புகா ரீபபிக்கிறது இவையெல்லா மீஸுரனுக்கு மீ ர ரஸாவஹமாயிருக்கும் ஸுமஸ்குததுக்கு ஸுராவ ஸுதக ஸ்தவ நீருபணம் ஹோம ரஜஸ்தஸ்ஸுக்களோடு கலசாத ஸக்ஷமுணாஸ்யமாயிருக்கை இதின் ஸூகி ஹோம சிக்ஷுமான ஜ்ஞைவமேவாஸாபிகளிலும் ஸாஸு ரனுடையவும் சிக்ஷுருடையவும் விசுஹவிஸெஷங்க ளிலும் சிக்ஷுமாயிருக்கும் சிக்ஷுருடையவும் உத்தரு

பரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இது’ என்றாரம்பித்து ரஜஸ்தஸ்ஸுக்களையிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜஸ்தமோகுணங்களைச் சொண்டு இதுதானே - இப்படி மோக்ஷ கதிறகு பரதிபந்தகமா யிருக்கிற பராகுதிபே, ஸக்ஷவிவ்ருவியாலே ஸதவருணத்தின் விருத்த விருத்தியாலே, ஸாகாரணமான ஸதவம் (ஸாவஸம்மெத வஜ்ஜகி’ என்று ஸ்ரீ லைதையிலருளிச் செய்கிறபடியே பந்தரமாகையினால் உத்கட ஸதவத்தின் வருத்தியே மோக்ஷாரணமாகும் என்பதன் தெரிவிப்பதற்காக ‘விவ்ருவி’ என்று வருத்தியின் விஸேஷம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஒரே பராகுதி ஸதவ விவருத்தி முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குச் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங் களின் விருத்தியாலே பரதிபந்தகமாயும் இருப்பது தவாரபே தத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாட்பாயம் இவையெல்லாம்-இந்த பராகுதியின் பரவருத்தியெல்லாம் ஸுதக ஸத வத்தை சிருபித்தருளுகிறா—‘ஸுமஸ்குததிறகு’ என்றாரம் பித்து கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத ஸத்தியை யருளிச்செய்கிறா— ‘இதின்’ என்றாரம்பித்து சிக்ஷுமானஜ்ஞைவம்-ஸ்ரீ வைகுண்டத் தில் திருமாமனி மண்டபம் முதலியவை ஸாஸுரனுடையவிசு ஹவிஸெஷம் - பகவானுடைய பராரபம், வஜ்ஜஹாரபம், முத லியவைகள் ‘சிக்ஷுருடைய விசுஹவிஸெஷ’ ன்களாவது பரவாஸுதேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிஸேஷ ஸுடையவிகாஹம்

டையவும் மீளா னுடையவுமக நிகெடுவெயாலேவத
த விசுஹாபிகளில மீதும்மாயிருகதும் இதின் புவூதி
மொடிம இவாகளுடைய விவெஹகடோன வரிணா
பாபிகளாலே செஷிகத மொமொவகாணமாயும்
செஷலலிதனுக்கு கெஹெயெபாவகாணமாயும் நிற
கை காலத்தாகு வுரலிவமொடிம ஜகமாய விஹுவா
கால நூபணம் யிருககை இதின் வூதி
காலாவஹெடிமில்லாமையாலே மீகெடுயாயிருகதும்
புவூதிமொடிம காலகாஷாபி விஹவததாலே வுர
வூபாபிகளுக்கவகாணமாயிருகநிறபடியிலே கண்டு
கொள்வது இத ஐவஹகள்ளலலாம வுரலிவெண

முதலியவை கூறிக்ஹெயாலே அநதநத ஸாரமாரி டன
டாகும் ஸாஸ்திரமாரிண 'அவன பிகாசாஸோடுகட
இருககவேண்டுமென்று ஆகசப்படுகிற ஸோபாண அஹ
டைய ஸாசஸபத்தினு டிதநா டன டாகி டாசா' எனநாத
தமுள்ள ஸருதி வாசபகதில் சொல்லப்படுகிற அநகநத காலம்
களில் உண்டாகும் ஸவசஸபகதா எனநாதம் 'சூபி' பதந
தினா சதரசாமராதி நகநகாயயோபகாணகாண மண்டப
கோபுராதிசா சோததுசொன்னப்படுகிற பாவருத்தியை
நிரூபித்தருள்கிறா—'இதின்' என டாயபிதது 'இவாகளு
டைய - நிகெடுயாகளுடைய காலத்தின் ஸவருபாதிகளை
யருளிச்செய்கிறா—'காலத்தாகு' என டாயபிதது 'ஜகமாய'
எனநது நிவயாதம் ஸவருபத்தின் மிலாகுகிற பாவருத்தியை
மிலக்குவதகாச 'விஹுவாய' என டாய பதம் காலாவ
ஹெடிமில்லாமையாலே - காலம் எனகிற ததவம் இல்லாத கால
மில்லாமையினாலே, காலகாஷாபி - கிராடி, நிமிஷம், முத
லிய 'சூபி' பதத்தினால் டாசா, வாரம், பசும, முதலிய மற்ற
விபாகங்களை குறிக்கப்படுகின்றன உவகாணமாயிருக்கிற -
ஒத்ததாயா யிருக்கிற இதஐவஹகள்ளலலாம - பாவருதி,
காலம், ஸூதத ஸதவம், இவைகள்ளலலாம இததால் காலவண
நககா இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உண்டாகி
றது என்று சொல்லுகிற தாசகிகாகா பசும நிராகரிக்கப

சி க்ஷுங்களாயிருக்கும் மாரகாணரஹஜமாவ டாவலூரவி
 செஷவியரிஷ்டதையைவிட்டு சிலவற்றை யசி க்ஷுங்க
 னெனகிறது அழிந்ததோடு ஸஜாகீயங்களான
 வவலூரணங்களை மேலும் முழுக வருகைபாலே
 பூவாஹ சி க்ஷுங்கென்று சொல்லுகிறது இ ப
 வபாடி-கங்க ளெல்லாவற்றினுடையவும் ஸ்ராவஸி
 கிபூவரத்திலேகங்க விஸ்ரணுகு ஸ்ராயி கங்களாயிருக்
 கையாவது ஸ்ராவஸிவெதையு மீஸ்ரெவெதையு
 மொழிய விவற்றுக்கு ஸத்தூரிகள டடா தொழிகை
 ஆகையால் ஸஜகீயவஸூககளுக்கும் ஸ்ராவஸிவிரம
 பட்டது மாரகாணரஹஜமாவ - வேறுபெயரை அடையத்
 தருந்த, ஸவலூரவிசெஷ - ஒருகிதமான அவஸதையோடு,
 வியரிஷ்டதை - சோந்திருந்தல் ஜீவாதமாசகளுக்குப் பத
 தா முசகா எயிசு) அவஸதை வந்தபோதிலும் அவைகள்
 நாமாததரபஜனா ஹமல்லாகையினிலே அவைகளுக்கு நிதயம்
 எனகிற வயவஹாரம், அவவஸதைகளுக்கிவைகளாகையினால்
 பாகருதியின் மாறுதல் கருக்கு அநிதயங்கள் என்று வயவஹா
 ரம், என்று தாதபாயம் சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ
 தைகள் யடைக்கப்பட்ட வஸதுகளை அழிந்ததோடு ஸஜாகீயங்
 களான வவலூரணங்கள்-நாமாததர பஜநாஹாவஸதையிலே
 முன நாமக்கடந்தற்பு ஸாரிண அவஸதைகள், அதாவது
 மஹத், அஹங்காரம், முதல்ப பரிணாமங்கள் பூவகலபத்தில்
 போல் மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாதபாயம் இப்
 படி நிதய வஸதுகளின் ஸவருபமும் பரவதகீன மென்னில்
 அவைகள் நாமாத ஸங்கலபத்தினால் உண்டாகிறவைகளென நேற
 படுகிறபடி யினிலே அநிதய நவம் வந்தமெயென்னில்? அதற்கு
 ஸமாதானமாக 'ஸயீம்' என்றும் பத்ததின் அததததை
 யருளிச் செய்கிறா— 'இப்படி-கங்கள்' என்றாமடிகது
 வவெத - ஸவருபம், உவெத - ஸங்கலபம் இவற்றுக்கு ஸத்தூ
 ரிகள் - இவைகளுக்கு ஸவருப ஸதிதி பரவருத்திகள், அதா
 வது பரவாஹுடைய ஸங்கலபமில்லாவிடில் இல்லாமற் போக
 வேண்டியவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று
 தாதபாயம் ஸ்ராவஸிவிரமுகூலு-ஸவபாவத்திலேயே

கலிஷு மீஸுரேஜ்யயதும் இததாலே மீஸுரனுக்கும்
 சித்குருக்கும் சூக்துருக்கும் ஸவபும மமுகலிஷுமாயிரு
 க்கும் வகிருக்குக கூடாமுரலிவமகப வுரூஷ
 ஹேததாலும் காலுஹேததாலு மிவறறில பூர கி
 கலிஷுங்களு மஜாமுகலிஷுங்களும நடவாநிறகும்
 இபவலாதங்களுக்கும் ஸூதவ்ஸுரலிவம் ஸவபுடாமு
 கலிஷுமாக வீஸுரேஜ்யாவிகம் இ ப ப டி யமுகலிஷு
 மான வாதுவ்ஸுரலிவததோடே ஸகக்ஷஸூததாலும்
 கடுவஸததாலுமிதே ஹேயமான ஸரீரம் ஜோமஹீ
 நாக கமுகலிஷுமாயத தோற்றுதிறது இவறறுகரு
 கடுபாவாயிகமான பூகிகலிஷுரலிவததாலே சூசு
 க்ஷுவைபபற்ற தூஜூக்ஷம் ஸூலாவிகமான வம

ஏறபட்ட அனுகூலமா யிருக்கருதனமை ஸ்ரீஸுரேஜ்யயதும் -
 பகவானுடைய ஸம்ஸ்பந்ததினாண்டானது, அதாவது பக
 வான இந்த வஸ்துகளை நித்யமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஸந
 தஸிதது கைகதிருப்பதினால் நித்யமாகவா யிருக்கின்றன இ
 படி ஸகஸஸிததிருப்பதும் அனுகூலமா யிருப்பதினாலே என்று
 தாதபாபம் இததாலே - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதிபாஸக
 யாலே பகவானுக்கு அனுகூலமா யிருக்கிறபடியினால் இப்படி
 ஸாவ வஸ்துகளும் பகவானுக்கு அநீனம் என்று தெரிந்து
 கொள்ளுவதின் பரம்பாஜனம் ஸாவ வஸ்துகளையும் அனுகூல
 மாய அனுபவிகளை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது 'வகிருக்கு'
 இதயாதியினால் காமததினால் கருவருவது பெருப்பது முதலி
 யது தாமஸூத ஜஞானததிறை ஒழிய ஆதம் ஸவருப பாகா
 ஸததிறகு ஸககோசாதிகளிலுள்ள எனபது கயோதிதம் ஸூத
 வ்ஸுரலிவம்-அவரவர்களின் ஆதம்ஸவருபம் ஸகக்ஷஸூததா
 லும் - தீதஹமும் ஆதமாவும் ஒன்றென்கிற பரமததினாலும்
 ஜோமஹீநாக-தீதஹாதம் விவேகமில்லாதாபு 'கடுபூ
 வாயிகமான' இதயாதிக்குத காமவாஸினாண்டாசிய
 ததவஜஞானததை மறைப்பது முதலிய விரோதம் செய
 கிற ஸவபாவத்தினாலே என்றாததம் சூசுக்ஷுவைப
 பற்ற-முமுக்ஷுவுக்கு இததால் கோகூததில் இரகசியுடைய

கலிவரவிவததாலே ஸூத்ரபபற்ற வைவதனக்கே யுபாபெயகம். சுவரூரஸகாரயுதனயககொண்டு தனககென்று வீகரிக்குமவைபெலலாம பூகிகலிவ ங்களாம வுரவிவஜிதாம பிறதது வுரவிசெஷமெ ன்று காணபபுககாலெலலாமகூகலிவாம இவ வயபும வரிவலிணபுவு ஹாநாமவஞ்சொலலுமிடத திலே பரககசசொலலககடவோம

இபபடி வுரயீகவவபுவுதாதிக்கையுடையவனாயி ருக்கிற வீரானுடைய வுரவிவம வகூகாதிக்களா ஸவரததவ நிருபணம் கிற வுரவிவநிரவிவகயபபுங களாலே வகூமாய ஜிதாமமாய சுவரூமாய சூதமடி

வனுக்கு அப்பொழுது அவஸயம் வேண்டிய ததவதானுதிக்கு க்கு விரோதிபாணையினிலே இதை தயாஜயம் என்று சொல்லு கிறது மோகூததை யடைந்தவனுக்குக்காமங்ககா நபிததுவிட படியினால் அஜஞாநாதிசன ஸமபவிசகாதாகையினிலே விரோதம் செயயாது அப்பொழுது அனுக் லமாயகதோனறுகிறது இவவயபு - சில அவஸதைகளில் பரதிகூலமாயத தோன்று கிறது, மற்ற அவஸதைகளில் அனுக்லமாயத தோனறுகிறது என்கிற அாகதம் வரிவலிணபுவு ஹாநாமவஞ்சொலலு மிடத்திலே - பரிபூரண பருமமாறுபவாதிகாரத்திலே பரகக - விஸதாரமாய, அதாவது யுகதிகளுடனும், கருஷ்டாந்தங்க ளுடனும்

ஸவரானுடைய ஸவருபாதிகளை நிரூபிதகருளுகிறா — 'இபபடி' எனறாமபிகது 'வுரயீக' இதயாதிககு சேதன சேதன வஸதுகசுநீத தனக்குச ஸவாதிரமகவுடையவன என்று சொல்லப்பட்ட எனறாததம் வுரவிவநிரவிவ கயபபுங்களாலே' எனபதற்கு அவைரளுடன் சேர்த்து எனறாததம் 'வகூதூதி' களாலே என்று தனிததருளிச செயதிருப்பதினால் ஸகயாதி பதம் கெவலம் அஸதயாதி பதங களைவிட வேறுபட்டதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அதவைதி பசும் நிராகரிசசப்பட்டது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமா ணங்களைநிரூபிதகருளுகிறா—'இவவயபுததை'எனறாமபிதது

வஸ்திபபாகரு வவெபுஸுரனுவிஷ்ணிகரும மூணவியெ
ஷங்கள சொல்லுகைக்காக வததனை ஐளவநிஷ்ட
விஷ்ணாவியெஷங்களதோறு மமூவதேயமூணவியெ
ஷங்கள நியதங்களாஹபோல வமவஹாவெஷாதமா
ன ருவிவவியெஷா மூவதேயமததுகரும மூணவியெ

பாநபம் ஷங்கள நியதங்கள அவவிடத்தில்
வரரூவிவததில் ஜோதாடிமூணங்களாறும வெஷுங
வபூஹநபம் கள வுவிஹங்கள நாலெனறும மூன
றெனறும ஸாஸ்திரங்கள சொல்லும நாலு வுவிஹ

ருபங்களை விஸேஷணமாகி, ஸுவ்ஷ்ணிகரும-பாகாஸம் செய
யும், அதாவது எல்லா குணங்களையும் அனுஸந்தானம்செய்வது
அஸம்யமாசையினால் சில ருபங்களை யனுஸந்திப்பாக்காச சில
குணங்களை மாததிரம் பரவான கனனுடைய கருபயினால் பர
காஸம் செயதிருக்கிறது, அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லு
ரைசகாச இந்த நியமம் என்று தாத்பாயம் 'அததனை' எனபதினால்
மற்றகுணங்கா அநக ருபததி இவ்வே எவாதினில் எனபது
ததோதினில் 'ஐளவநிஷ்ட' இதயாதிகரு பாவா ஸதல
சலயாணகுண விஸிஷ்டன யிருநாலும் ஸதவிதைய, தஹா
விதைய, முதலிய உபவிஷ்டகதி சொல்லப்படும் உபாஸந
களில் அநதநத உபாஸகாஸ ஸுலபமாய உபாவிப்பதற்காகச
சிறசில குணங்களை விஸேஷிதது அனுஸந்தேயமாகளாக விதி
சப்படடிருபபகைப்போல ஸ்ரீ பாஞ்சாரததிர ஸாஸதிரததிலும்
பாவநூஹாதி ருப உபாஸநகாஸி குணநியமம் சொல்லியிரு
கிறது என்று தாத்பாயம் பரருபாதிகளில் 'வேதயங்களான
குணவிபாகங்களை நிருபிதகருளுகிறா— அவவிடத்தில்' என
றாமபிதது வரரூவிவததில் - பாவாஸுதேவருபததில்
ஜோதாடிமூணங்களாறும - ஜஞானம், ஸகதி, பலம், தேஜஸ,
ஐஸவாயம், வீரயம், எனகிற ஆறுதூபகரும, வெஷுங்கள -
உபாஸயகா 'வ்ருவிஹங்கள' உக்ஷாதி - வஸது ஸதிகியில
வி க ல ப ம அஸம்பா விதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற
பக்ஷங்களுக்கு சதைய நிருபிதகருளுகிறா— 'நாலு' எனரு
ராமபிதது 'வ்ருவிஹவா மூஷேவ' இதயாதிகரு வபூஹ
வாஸுதேவனுடைய உபாஸனததிலும், பாவாஸுதேவனு

[illegible]

உயர்த்திகளான வவதாரங்களுள்ளு பூயொஜநவஸததா
லே விஸேஷிதது சொல்லப்படன இவவிலவங
களி லீஸுரனவவோகாயபூவிஸேஷங்களுக கீடாகத
தான வேணடின மூணங்களை வேணடினபோது
மறைத்தும் வேணடினபோது பூகாஸிப்பித்தும்
நடத்தும் இவற்றிலவாணரஸைங்கள் 1 'கூஷ்ணரூ
வாணஸூரூபி' உயர்த்திகளிறபடியே பகனங்கள்
இப்படியே விலவாணரங்களும் கண்டு கொள்வது.

வூஉமாரணரங்கள்-வபூஹத்திவிருது உண்டாகிய உட்பிரிவு
கள் வபூமாராபி பகனானுபன் என்கிற ரூபம் முதலான முப
பததுசசினன் - முபபதம் மேல் சிலவகையும் மைவிறிதா பேதங்
களில் முபபதநாது என்று, முபபததெடடென்றும் சொல்லப
பட்டிருப்பதினா பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கி
றது இவைகளில் கலாவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்த
தற்குப் பாரணதலாக யருளிச் செய்கிறா—'இவற்றில்' என்ற
ரமபிதது பூயொஜநவஸததாலே - ஆஸரயண ஸௌசாயம்,
ஸௌலபாயம், முதலிய பரோஜனங்களினாலே இந்த விபவ
ரூபயா நில வபூஹாவதாரங்களில் போல குணநியமமில்லை என்றரு
ளிச் செய்கிறா—'இவவிலவங்களில்' என்றரமபிதது அவவோ'
இதயாதிக்குச் சில குணங்களை பரோமம் செய்வது, சிலவற்றை
மறைப்பது, இவைகள் சரம் வஸத்தினால் உண்டாகாதபடியினால்
ஜீவாதம் ஸாமயம் ஸங்கிதக வொண்ணாது என்பதற்காக ஸா
வோவரன் தன்னிப் தரகரினாலே அந்தந்தக் காரணங்களுக்குத்
தக்கபடி குணங்களின் பாரஸத்தைதயும், மறைப்பதையும்
செய்கிறான் என்று கூறப்பாயம் 'காயபூவிஸேஷங்க'ளா
வது ஸாதுரஸருக்குப் பகனியை வருத்தி செய்வதும் அஸு
ராதிகளை மேலும் செய்வதும் இவற்றில் அவாணரஸை
ங்கள்-விபவ பதாரத்தி உட்பிரிவுகள் கூஷ்ணரூபவாணி -
பூநீருஷணனுடைப நாயகன், அவஸூரூபி - கணசகிட
முடிபாதநவசன் இப்படியே விலவாணரங்களும் - மறை
அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

ரலிவவியெவததைககொண்டு நிறகிறதிலே ஸகையபூ
 ஷுபகாரம் இது ஸவபூஷபூஷியான லிவபூதவ
 ரலிவததை யமஹஸ்திகக இழிவாககுத துறையாக
 1 'ஸஷ்டாஜயோமவிதாநம் ஹ்ரஹ்மநிரதாத்மம் |
 யொயிநாஸிகாரஸூர ிடி வ்லிது ஹ்ரஹ்யெஸயெ |'
 உத்யுதிகளிலே ரொலலுகையாலே ஸகையபூஷிரலிவ

ஸருதிரளில் எங்கும் ிநாஸ திவயாநா ஸபருபததை அநதா
 யாமியென்று சொல் ிருநாஸ இரகருபததை அநதாயாமி என
 று சொல்லுதற்குத ராநாஸ நத யருளிச செய்கிறா— 'இது'
 எனறாமிநது ஸவபூஷபூஷியான - எங்கும் நிறைந்த
 தான, ஸமஹஸ்திகக - உபாஸனம் செய்ய இழிவாககு -
 ஆரம்பியிடுவாராருதரு, துறையாக - மோசகமாக, அதாவது
 அநதாயாமியான ஸபருபததை உபாஸனம் செய்வதற்கு
 தவாரமாச இருப்பதினிலே இந்த ஹாதத ருபததையே
 அநதாயாமி ருபமென்று ரொலலுகிழது என்று தாத
 பாயம் இதில் ிரமரண மருளிச செய்கிறா— 'ஸஷ்டா
 ஜயோம' எனறாமிநது ஸஷ்டாஜயோம - யம,
 நியம ஆஸந பராணாபாந, பரகயாஹார, காரண, தயான,
 ஸமாக, எனிற எட்டு அங்கவாயோடு கூடிய யோகத்தில்,
 வலிகாரம் - ிநகி ிடெதவாசனாயம், அதாவது ஆதமாவ
 லோசனத நக ிடெதவாசனாயம் என்றபடி, ஹ்ரஹ்ம
 நிரதாத்மம் - ஹருகயததிலிருக்கிற பசுபாசீன யாராதனம்
 செய்வதில் ஆசையுடன கூடிய மனதையுடையவனாயு மிருச
 கிற, யொயிநா - யோசிரருதரு, வனகவ்லிது - ஒரு முாததி
 யாசிய, அநாவது ஒரு முாததி என்று சொல்லப்படுகிற, ஹ்ரஹ்
 யெஸயெ - ஹாநதனான பசுபாவிடத்தில், அதாவது அவனை
 ஆராதியுதில், ஸயிகாரம் - அதிகாரம், ஸூரஸ - உண்டா
 கும இந்த பராராததில் பரிஸுதகவவ பராததிலோபாஸனக
 தை ரொலலி அகருபாயாநா ஆசாரதிகாடு கூடிய பர
 வான தயானம் சொல்லவேண்டுமென்று ிருபிநது, அதை ஏக
 முாததி சநாபுநாநதி என்று ிரிநது, ஹாததருபததை 'வனக
 வ்லிது' என்று எகமுாததியாசசொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

யசு-ராசுஷணம் பண்ணவேண்டுமென காலமே காலமென
 மும், ஸாயுவாரி தூணரிகளே பூயொஜகங்குளென்
 மும், இவ்வயசுந தெளிந்த காலநிப்பாராக கேகஜ-ந
 ததிலே ஸாயிகாராநாமாணவசீவரிதொவாயவயுதி-
 யாலேஜநாணாமகாலவியாதே சூகாரகலாமென மும்
 1 'வவவதி செ வுக்காநி' எனது துடகதிய கு சு

'ஸவவாஜாநாபயபா' எனபது ஸககாநீதா அபகு 'சியா'
 ஸபகம் 'சியாநாவபாநா சூகாநா' இதயாதி நிகண்டுவின
 படியே ஸாதலபமாகிற ஜனானகைகச சொல்லுகிறது யசு-
 ராசுஷணம்' இதயாதிரிது 'பகா யா வியயசுஷு தூ
 நி வுவிதி வாரத | ஸயூதாந சபசுஷு ககாநாநா ஸயூஜா
 சூகாநா' எனபதினாததம் ஸலிதம் 'ஸாயுவாரி தூணரிக்
 கள்' எனசிற இடத்தில் 'சூகி' ஸபகததினால் துஷ்டாகளின
 விநாஸம் குறிககப்படுகிறது இததால் 'வாரி தூணாய ஸாய-
 நா விகாஸாய வ சூஷுதாந | யசு-ஸவவாநாவயசு-
 ஸவவாநி பாமெ பாமெ' எனபது ஸபகாநீதம் 'இவ்வயசு-
 இதயாதிரிது ஜந கசு-வ செஷிஷு வவவ பொவெதி கக
 து | சூகா செஷம் பாமசு-ந நெகி சாசெகி ஸொ-
 ஜசு-ந' எனபதின அததம் சொல்லப்படுகிறது 'தெளிந்த
 காலநிப்பாரு' எனது 'வவவ பொவெதி ககத' |
 எனபதின தாதபாயம் 'ஸாயிகாராநாமாண வசீவரி
 தொவாய வயுதி-யாலே' எனபதினால் பகதி | ரபதிகளை
 விதிககிற ஸாஸதிரங்கா வயாதநாநாது எனபது தெரிநிந்த
 படுகிறது இவ்வவதாரரஹஸ்ய சிந்தனம் பதி பரபதிகளா
 கிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறுகலை தடுததுசகொண்டிரு
 கசிற பரபங்களை நிவருத்தி ரெயகிறது ஆகையினால் ஒரே ஜந
 மத்தியேய உபாயம் பூததிகயாசிறதாணயினால் அடுக, ஜநா
 மிலலாமலே மோசுமுண்டாகிறது ஆகையினால் இந்த அ
 தாரரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுத்த ஜநமத்தை நிவருத்தி ரெயய
 கூடிய உபாயபூததிகளுக காரணமாகிறது எனதாததம் செ -

ஸோகததாலே மீதாவாயது னருளிசு செயதான இது
வ்யக்தஞ் ப்ரவத்திநிஷ்ணுகது ஸாணமூணவீசெஷ
ஜோகமாவததாலே உவாயாகுஷோகக்ஷணத்திலே
ஹைவீஸாவாழிகளை வ்யூரீகரித்துவகாரகமாம் இப
படியே கவயாவதாரமூம் மிறுககற ஹோக்ஷத்தைத்

எனக்கு, வஹுமி - அநேகங்களான (ஜனமங்கள்), வ்யூ
தாமி - முன்னால் உண்டாயின இந்த அனாதா ஏற்றணம்
ஜனாநம் பராரபக காராததயும ஸவபாவகதிலேயே 'போச
கடிககக்கடிய சகதினாயுடைய பரபத்திபாகிற உபாயத்துக்கு
எப்படி ஸஹாயாகிறது எனபதை நிரூபித்தருள்கிறார் - 'இது'
என்றாரம்பித்து வ்யக்தஞ் ப்ரவத்திநிஷ்ணுகது - பசுநீபோகத
திறகு அங்கமாகவல்லாமல் நேராச மோக்ஷமாகிற பலகிற
காக பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவனுக்கு ஸாணமூணவீ
செஷஜோகமாவததாலே - ஸாணயனாகிய பசுவானுடைய
ஸௌலபய ஸௌஸீலய சாருணயாகி ஸாணபதவோப யுகத
குணயிசெஷகளை யறிவதினாலே, வ்யூரீகரித்து - த்ருடயாதி
ததி, அதாவது பரபத்தியை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விஸ
வாஸம் த்ருடயிலையாகில் மஹா விஸவாஸம் வரும்
வரையில் பலம் விளம்பிசகுமாகையினால் ஜம்மாந்தராகி ஸாணப
வீசையுமுண்டு அப்படிச்சிலலாமல் பின்னால் ஒரு ஸாணபத்தி
தும் கலகச முடியாதபடியான மாஹவிஸவாஸத்தைப் பர
பத்தி அனுஷ்டான காலத்தில் உண்டாகக்கூடாது உபாயம்
யகாவகதாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபாயநமாவதற்கு),
இது காரணம் என்று தாகபாயம் விபவாபுதாபுதாபிந் நூந
உபகாரம் ஸம்பவிகதபோதிலும் அமராவதாரத்தின் நூந பர
யோஜனம் ஸம்பவிகுமோ? நாமால் செயப்பபட்ட பராசருத்
மான அரசரை தயானாசசனாதி விஷயமாய்க் கொண்டு
நிவாததகமாகுமோ? அதில் தலக்கிருக்கும் அபராகருதபாஸம்
ஸாஸதிகை வேதயமாகையினாலே பாகுபாடு முதலியவைகளு
க்குத் துலபமாகையினால் நிஷ்பரயோஜன மன்றோ? எனறியை
முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளியெய்கிறார் -
'இப்படியே' என்றாரம்பித்து மிறுககற - பரபாஸ மிலலாமல்
தயானாசசனாதிக்கு ஸுலபமாய் விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை 1 'ஸுராவா' பூதி 8
 விஷ்ணு: பூவணவடிவெண்ணா! கூகவாத்ம: பூதி
 கூர் வுவணபுரஜதாபிவி: | தாபபுபெதா பூண
 செதா யஜெதா விவினயெச | விஸதூவாவூஷ
 ஸு தாபெவ ஸ்ஹரவிவிணி | ' என்று சீஸளமக

பாகருத தரவயமயாவா ரூபமே அபராருத தரவயத
 தோடு கலந்திருப்பதினால் அது பெயரும் பரயாஜனத்தை
 யும் கொடுக்கிறது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமாணம்
 நிரூபித்தருள்கிறார்— 'ஸுராவா' எனமுரம்பித்து ஸு
 ராவா அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், பூவணவடி
 வெண்ணா - பரஸநாந முகம், சண், இவையா யுடைய
 தாயும், சூத்ம: - தனக்கு, பூதிக்கூர் - பீதிபைச கொடு
 சக கூடியதாய் மிருகம், விஷ்ணு: - பகவானுடைய பூதி
 8 - பிம்பத்தை, வுவணபுரஜதாபிவி: - தவசம் வெள்ளி,
 முதலியவைகளினால், கூகவா - செயது வைத்து கூர் - அதை,
 சுவபெச - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும், தா - அதை,
 பூணசெச - ஸேவிச வேண்டும் தா - அதை (குறித்து),
 யஜெச - யாகம் செய்ய வேண்டும், தா - அதை, விவின
 யெச - தயானம் செய்ய வேண்டும், சுவாவூ - போககடிசப
 பட்ட, ஷாவூ - தோஷங்களை யுடையவனாக கொண்டு,
 ஸ்ஹரவிவிணி - பரபருமம் ஸவருபமாகிய, தாபெவ -
 அந்த ரூபத்தையே, விஸதி - அடைகிறான் இத்தால் இது
 வே பரமாத்ம ஸவருபம் என்றனுஸந்தானம் செய்யவேண்டு
 மென்பது தயோகிதம் அப்படியே ஸ்ரீமத தாதபாய சந்திரி
 கையில் 'சுவபாவதாராதிபெவி வாராதிவகாநுஸாநா
 ம் டிபிபுதா யபா ஸ்ஹரவிவிணி: தாபெவ ஸ்ஹரவிவிணி'
 உதி' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இங்கு
 'ஸ்ஹரவிவிணி' என்பதற்கு அந்த அபராருத ரூப
 மும் இதுவும் பிரிக்க வேண்டாதபடி சோதிருக்கிறது என்று
 தாதபாயம் பரபத்திஸாஸதிரத்திற்கு விஸேஷ பரவாததகாக
 ளான ஆழ்வாராக்ளும் இதையே விஸேஷமாக அனுஸந்தித்து

ஹவானருசசெயதான் ஆழ்வார்களு மிவ்வவதா
 ர ரஹஸ்யத்தையு மவாவதார வெவருஷ்ணுததை
 யுமபுரமாமாக வசுஸூழிக திதற்குப் பேரணியாகப்
 வரசுவததைககண்டு போதநார்கள இப்படியிருக
 கிற வீழாரன தனனாசுததுக்குப் வரீவாஹமாகப்
 பண ஹம வாவாரங்கள் வசுஜமசுஸூஷிஷி
 ஸஹாரகோஷி பூசுவாழிகள்.

இவவீழாரன 1 'நிதெதுவெஷா ஜமதாதா
 வசுஸூழிக திதற்குப் பேரணியாகப்
 உதூரிகளிறபடியே ஸவாவவெஷியிலுமஸவதிகு
 ஹகடுகர்ணடே யிருகதுமென்னுமிடத்தை 2 'தசெவத

இது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் உயது எனாதற்காகப்
 ருபகதததும் சில இடங்களில் அனுஸந்திததிருக்கிறாது என
 தருநிசொசபிதா—'ஆழ்வார்களும்' என்றாரமபிதது பூவார
 மாக-அதிகமாக பேரணியாக - முல ராமனாமா ஸதிதி வரி, பதம
 ஹதா திருபுளனம் பதநி பரவருததியை யுருநிசொசபிதா—
 இப்படியிருக்கிற' என்றாரமபிதது 'தனனாசுததுக்கு' இதயாதி
 யிருவ பரிபூரணான ஸவரன வாக ஸருஷ்டயாதி வயாபாரங்
 கர்ச செயவதற்குக் காரணம் தயாதிகும 'சூழி' பதநிதினை
 அத பரிபூரணநிபமனா குறிக்கப்படுகிறது

இப்படிப்பொதுவாக ஸவர ததவகதை ரிநுபிதது அதின்
 உடபிரிவாகப் வசுஸூழிக ஸவருபாதிகளை கிருபிசகுவெண்டு
 மிடததில் கீழ் கிருபிசகப்பட்ட ஸவரததவத்தின் ஸவருபாதி
 க ராபபொவ இவளுடைய ஸவருபாதிசுருமஎன ஹுமொவ
 ததகாச அப்படிப்பட்டததவம் உண்டு, அவன ஸாவபாரகா, பதா
 ம ஸவரனுக்கு ஸமமானவன, எனகிறவிஷயங்களில் பரிபூரணங்
 களை கிருபிசகருகிறா—'இவவீழாரன' என்றாரமபிதது ஜம
 தாதா - ஸாதகர்களுக்குக் காயாராகிய, வசுஷா-இரு, ஸ்ரீ:
 லக்ஷ்மீ பானவன, விவெஷா: - பகவானாகு, நிதெதுவ -
 ஸபபொழுது மிருக்கிறா, ஸதவாயி: - விட்டுப் பிரியாதவன
 ஸவாவவெஷியிலும் - உபாய தஸை உபேய தஸை, காரண

யு', 1 'காதாவிதா' எனகிற ஸ்ரோகங்களிலே யுவகாஸ
விசேஷத்தாலேவராகமா க விசேஷிததுச சொல்லப
படவராஸரவராஜுஸபூவகங்களிலேதெளிநது
கொளவது.இவவிடத்தில் கணபரகபமும், வுராஷ
காஸகாபிகளுமெம்பெருமானுகும் பிராட்டிகும்

தஸை, அவகா தஸை முதலிய எல்லாத தஸைகளிலும் பரா
ஸர பராஹுஸாகளின ஆபததமகவத்தை நிருபிததருள்கிறா—
'ததெவம்' எனராமபிதது உவகாஸவிசேஷத்தாலே - அவ
ரவாஸன செயத உபகாரத்தினுலே, அதாவது அநதநத ஸலோ
கஸளில் அவரவாஸன செயத உபகாரமும் நிருபிககப்படடிருக
கிறது என்று தாதபாயம் 'பூவகங்களிலே தெளிநதுகொள
வது' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாயமொழி,முதலிய
வைசுளில் இவவாததம் விஸதாரமா பருளிச செய்யப்படடிருக
கிறது, அங்கு கணபிகொளவது என்று தாதபாயம் இப்படி ஸா
வாஸராததாலும் ஸதருஸை என்பது உபபநநமாகுமோ ? பிராட
டிகருப புருஷகாரதவமும், எம்பெருமானுகுத் தண்டதாதவ
மும், அததற்கு உபயுகதவகளான சாருணய ஸௌயதவாதிக
ளும் அங்கேசிகக வேண்டாவோ ? எம்பெருமானுகுப புருஷ
காரதவமும் பிராட்டிகுத் தண்ட தாதவமும் ஒப்புக கொண்
டால் அநஸுதாதி தோஷகக வாரா தோ எனளில் ? இதற்கு
ஸமாதான மருளிச செய்கிறா — 'இவவிடத்தில்' எனராம
பிதது 'வுராஷகாஸகாபிகளும்' எனகிற இடத்தில்
'ஸுபி' ஸபதத்தினுல மருதுதவம், பதிஸேஷதவம், முதலியவை
ஸங்கரஹிகரப்படுகின்றன கூறிக விவரிதத-அவரவாஸன பாக
மாகப பங்கு பிரிகதுககொண்ட 'விவாமொநாஸி ஓவ்யஸுடா
ப விஷபாஸாஸிகெகஸுடாஸா ததெகெடுஸெஷு வ்யஸுடாவ
கா' என்றுமிதாஸுடாஸில் வயவஹார காண்டத்தில் விபாக என
னும் பதத்திற காததம் சொல்லப்படடிருககிறது அதாவது சில
தரவயங்களின ஸமுதாயத்தில் அனேசம் 'பாகளுககு ஓரே
விதமான ஸவாமிதவம் ஏற்பட்டிருகக, அவாஸன தகஸ
தகஸ ஸவாமிதவத்தை அநத தரவயங்களின ஏகஸேத்தில்
மாததிரம் வைததுககொளளுகை எனறாததம் ஆகையினுல

கூறாக விலஜிதத வ்யாவாரங்கா உவஹிஸ்யோகமயஜா
யாரததிற காடப லகிஹிஸ்யோக மயஜாயாரததுககு
வியெஷம ஸுகி பூவடிமெனறு உவரருளிச பெயத

இவகு எல்லாக குணபரணியும் பிராடபிகும நாமபெருமானா
கும் பாதயதை இருந்தபோதியும் இவாசா எந்நேசுத
தில் பாதயதைப் பிரிததுகசொண்டிருக்கிறாக்கா எனபது
'விலஜிதத' எனருளிச செயதிருப்பதின லைப்படுகிறது
இததால் எல்லாவிதக குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதி
யும் ஸாணுபவத்திறகாகப் பிரிததுகசொண்டிருக்கிறாக்கா என
பதம் தபோதிதம உவஹிஸ்யோகமான' இதயாதி—யேததரணில் பா
கருதி யாகததில் எல்லா அங்கபங்காயும் நேரினேயே நிருபிதது
விகருதியாக்களைச் சொல்லும்பொழுது பராகருதி யாகததைப்
போல செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது எந்த இடத்
தில் எல்லா தாமதங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு
'உவஹிஸ்யோக மயஜாயாரம்' என்று பெயர் அப்படிக்கில்
லாமல் கீழ்ச சொல்லியவைப்போல என்று சொல்லியிருப்ப
தற்கு 'ஊகிஹிஸ்யோக மயஜாயாரம்' என்று பெயர். இவகு
பராகருதி யாகததைக் காட்டியும் விகருதிபாகம் வேறு ஒன்றா
என்று ஸமஸபம் உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல
இதைச் செய என்று அதிதேஸம் செயதிருக்கிறதோ அதினால்
யே நயாயாரததாங்களை அபேஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும்
ஸவருபத்தில் பேதமுண்டென்பது விரிததம் என்று பூவடிமாம
ஸையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைப்போல 'யவா
லவடிமகொ விஷு ஸுபெயவெபாஷிவொகூ', 'நித்யஸ
பூபிஷி' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அருளிசெய்திரு
கிறபடியே எமபெருமானுடைய குணங்களை நிருபிதது பிராடப
அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவென்று சொல்லியிருப்
பதினால் 'ஊகிஹிஸ்யோக மயஜாயாரம்' பிராடப, 'உவஹிஸ்ய
ோகமயஜாயாரம்' பகவான எனபதேதப்படுகிறது ஆகையினால்
இவாக்களுக்கு ஸவருபத்திலேயே பேதம் பாராணாதா மனநிக
கே விரிததிகளும் எல்லாசுணங்களும் இருவர்களுக்கும்
ஆனாலும் இவர்கள் கூறாக விபஜிததுக தொண்டிருக்கிறாக்கா
என்னில் ஸவருபத்திற்கு உவடிமயமுயதி என்று பெயர்.

துகருமிப்படி விவரமததால வந்த வெவ்வுத்திலே
தாத்ய-ம் இது 1 'யுவகாடா துமேஷு' எனகிற
பொருத்திலே சிஷ்-ம 2 'இறைநிலை' எனவரிது'

மீமாம்ஸா நபாயததிறகு விரோதா வருகிறதென என்று ஸ்வகை
தயோதிதம் 'உவா' என்றது மதயஸதாகனான பமாமஸகாகன
'இப்படிவிவரமததால வந்த வெவ்வுத்திலே தாத்ய-ம்' இக
பாதிகரு 'வ்யக: ப்ராஜம்' எனபதற்கு ஸ்வருபத்திலேயேபேதம்
ஏற்பட்டது என்று தாத்பாயமல்ல இப்படி அதிகேசம் செயத
தினலேயே வேறு பரபாணம் நயாயம் முதலியவைசனினால் நிரு
பிகசாமல் பேதம் விகதிக்கிறது எனபதில் மாதிரி தாத்பாயம்
ஆசையினால் இது இரத விபாகத்தினால் வந்தபேதத்தையே குறி
சகிறது இரத விபாகமும் இவாகளுடைய ஸ்வபாவத்தினாலே
பட்டது எனபதை சொல்லுகிறபடி ரினிலே விரோதமில்லை
என்று தாத்பாயம் இன்கும் பரமானபராமாஸமில்லாமல் இரத
பேதம் விகதிசகிறபடி ரினால் 'வ்யக: ப்ராஜம்' எனனக்குறை
யில்லை என்று கிருஷ்ணம் 'வெவ்வுத்திலே தாத்ய-ம்'
எனபதற்கு இரதவைஷமயம் பரமானநிரபேசுமாதஏற்படுகிறது
என்று அபிதம் இப்படி இரத விபாகம் இவாகள் இருவரும்
ஸமமதித்தது செய்து கொண்ட ஓனபதற்கு ஸாமபாதாயிர
மான பரமானா சாடடியருளுகிறா—'யுவகாடா' என
நாமபித்த 'யுவகாடா துமேஷு' வரவஸதா ஸத்ருஸி
நவ்யிரகாடீது க்ருகா மவதி மண்ணாது வுல்லவல்லவாது
கூயி ஸ்ரீகெகாணாந்நுடிபி வதிவாராயபு க்ருணா க்ரு
காடீது மொகூம் மவதி யுவயொ ராந்நிவிடா' என்று பூண
ஸலேகம் யொவனா முசலிய குணாகசொல்லாம் உககா
இருவருசகும் ஸமானமாயிருசக ஒருவருசகும் சிழப்படியாமை,
ஸௌாயம், தையம், முதலிய புருஷாருக்கு அவஸாயம்
வேண்டிய குணகளை பகவாநிடத்தில் வைத்து, ஸதி
களுக்கு ஸ்வாபாவிசவரான மாததவம், தயை, பாததா
விறகுசிழபடிநதிருசகும் தனமை முதலியவைகளை, உயமிடத்
தில் வைத்துசொனடிப்படி அனுபவிப்பதற்காக உககளிருவா

என்றழுவாரருளிச்செய்த நிலத்திலே யேதேனுமொருவரையா நிவடிந்தமாதாது 1 'கூஸாநய-பூ-ஹதஃ செவிஷகூஸா-ஹத-கூவ-புதெ' என்கிறபடியே தக-வாணித்ததாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிககலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் பூரணஸரணராயப் போருகிறது ஆகையாலவிவவீஹதகவததையு மீஸி

களுகளு ஏற்பட்ட பிரிவு இது என்று தாதபாயம் இறை-ஸ்ரவரனுடைய, நீலை - ஸதிதியின், உணாவ - அறிவை, அரிது - அஸகயம் 'ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே' இகயாதிரகு 'மயாவறமநிலம்ருளினன்' என்கிறபடியே இவவிடிப்பத்தில் ஸாவஜனுன ஆழ்வார பரமாண பரதிபரமான்டடியே யறியவேண்டியதே தவிர யுகதிகளினால் சலபிக்கமுடியாது என்றருளிச் செய்திருக்கும் இடத்தில் அஜநாநான நாம் நிஷபரயோஜனமான நிபந்தனகளைச் செய்பலாகாது என்று தாதபாயம் இந்தத் தவகங்களில் யுகதிகளினால் வாஸதவாதத்தை அநயதாகரிக்க சகதியுடையவனு யிருந்தும் பரமாணநகரக கொண்டே நிருபிகதிருக்கிறோம் என்றருளிச் செய்கிறா—'கூஸாநய-பூ-ஹ' என்றாமபித்து அனநிகசே அப்படி வருதா நிபபந்தம் பண்ண யத்தனித்தால் அதிலும் நமக்கு ஸாதியில்லாமையினால் இல்லை, நம்மிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஸாதி யுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸது ஸதிதியைச் சொன்னோம் என்றருளிச் செய்கிறாக்கவுமாம்—'கூஸாநய-பூ-ஹ' என்றாமபித்து ததஃ - ஸவனங்களை முடிந்த நிறகு, தக-அந்தத் தாமபுத்திரருடைய யாச ஸாஸியில் கூஸாநய - அலபங்கயான, ஸய-பூ-ஹ - அந்தகரகளை, செவிஷ - சிலா, ஸகூஸாநய - பெரியதுகளாக, கூவ-புதெ - செய்கிறா களை நினைத்த தேல்லாம் - பராமாணிகமாசீவா அபராமாணிகமாகவோ நினைக்க எல்லாவற்றையும், ஸாயிககலாயிருக்கச் செய்தே-ஸதாபிக்கக்கூடியதாகி உடையவனுயிருக்கச் செய்தே இப்படி பரமாணகங்களில் சொல்லியபடி ஈஸேஸிதவய கவகளைத் தெளிபவேண்டிய தவஸபமானுலும் புலனகோஸங்கள்,

இப்படி மூன்று தகவல்களாக வகுத்து வினித
தாற்போலே ஸவ்யஸிஷ்ட வெஷததாலே யீஸ்ரானேக
ததவங்கனில் ஏறவும் தகவமாக வஸுஸிப பாக
நடுங்கவும் பண்டம கு ம, ஸம்ஸெஸிதவங்கன
ரிபாகங்களின் தாதபாயம் சூத்ரநாதூதகன உவரயோ
வெவயங்க னென்றாற்போலே ரிரணடய-ம்
ஜோதவஸுமாக வகுப்பாபாகம, ரக்ஷி-ம் ரக்ஷகன்
ஹெயமுவாஷெய மெனறிப்புடைகளிலே ஸவ்யத-
ஷ்யம் ஜோதவஸுமாக ஸம்ஸுவிப்பாபாகம, முன் பு
சொன்னபடியே ஸவ்யவணிகம் ஸவ்ய-ங்கனென்று
விவெசிப்பாபாகம, ரஹஸ்ய ஸாஸ்திரங்களிறபடி யே
ஸவ்யவஸ்ய-ஷிஷ்டாபிகள பண்ணுவாபாகம, அவ்
வோஜோநாதாஷாந ப்ரதிஷ்டாஸிவங்களான ப்ரயோ

‘இது’ என்றாமபிதது இதி-இதததவஸிவேசம் ப்ரதிஷ்டிதமா
கைககாக - ஸதிரமாய நிபததறகாக, அதாவது பாதிராதிக்கி
றுடைய யுகதிகளாலே சலககப்படாமரிருப்பதற்காக என
று தாதபாயம் விரிவுகள் - விஸதாரமார நிருபிகமும ஸாஸ
திரங்கன ததவங்கன ஒனமென்றும், இரணடென்றும், அங்கன
கே நிருபிததிருப்பதற்கு, இயகு மூன்று ததவங்கன என்று
நிரதகாரணம் செயதிருப்பதற்கு தாதபாயமருளிப செயதிரு-
‘இப்படி’ என்றாமபிதது ஸவ்ய விரிஷ்ட வெஷததாலே-
தேதன சேதனரதரீ ஸரீரமாரவுடையவனாரிநாசிற ஆகாரததி
னிலே வனகதகம் - ஒரு ததவம் இது ஸ்ரீமத நயாமி விரித
தாஞ்ஜனததில் நிருபிககப்படடிருக்கிறது ‘அவ்வோஜோநாதா
ஷாந’ இதயாதிகு அப்படித கெரிநது சொள்ளு வதினல
அததற்குத் தகுநத அனுஷ்டானகரமும் அனுஸந்தானங்களு
மாகிற பரயோஜன விஸேஷங்கன உணடென்று அநிநதுகொவ
யும் என்று தாதபாயம் அதாவது ததவம் ஒனமென்று நிரு
பிததிருப்பதற்கு பரபஞ்சங்கன எல்லாம் அவனுசகுப்பாரீனம்,
அவனெருவனுமே ஸவதநதிரன எனசிற ஜஞானததின ஸாஷ்ட
யடயும், இரணடென்று நிருபிததிருப்பதற்குத் தேதநாதிநா
ஆகமாவய, உபாயமும பரபயமும பரவாரீன, மறநாவ

ஐத விசேஷங்கள் கண்டுகொள்வது 1 'ஸாஷ்டிஜ்ஞா
மம் வஹுக்ஞேஸம் வுக்ஞேஸுமகாரணம் | உவபேஸாக
ஸிம் வுபூர் விரஜேஷ் ஸவபுகேபுஸு' என்கிறது உவ
புகதம்மான ஸாராஸ்ததைக கடுகஸுவணமபண
ணி கூழிபண்ணுதே யுண்ணவிரகுடையவன கூழி
வீடுமையை விடுமாபபோலே விரிவுகறகைககீடான

ஸவருபாஸுசிதம் என்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், நான்கு
என்று நிருபித்திருப்பதற்கு அநநபசதிதவ ஜ்ஞான பரதிஷ்டை
யாம், ஹேமபேஸாபா ஹேமபேஸா ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், அநந
பஞ்ச வட்டம் நிருபணங்களுக்கும் 5ம் அதிகாரங்களில் நிரு
பிசெகப்பட்ட ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், எழு பதாரதம் என்ற
தற்கு ஸவாதீன சாதருதவ பாதருதவம், ஸவாதீன சாதருத
வம், பாகதருதவம், இவைகளை நவருத்தி செய்கிற ஜ்ஞான
பரதிஷ்டையும் பாயோஜனபரம் என்று தாதபாயம் இப்படி
ததவதரயங்களை அஸாயமறிய 'விண்ணுமென்பதற்கும், உவபே
ஸாகஸிம்வூர்விரஜேஷ்ஸவபுகேபுஸு' என்று சொல்லியிருப்ப
தற்கும் தாதபாய விரோதமில்லை என்று நிருபித்தருளுகிறார்—
'ஸாஷ்டி' என்றாரம்பித்து ஸாஷ்டிஜ்ஞாமம் - ஸாஸ்திரத
தைக தெரிநருமொன்றாகிறது, வஹுக்ஞேஸம் - அதிகக்கஷ்டத்
தைக சொடுக்கக்கூடியது, வுக்ஞே - புத்தியின், வுமகார
ணம் - விபபதற்கு காரணம், (ஆகையினால்) உவபேஸாக் -
ஆசாரங்களின் உபதேஸத்தினால், ஹாஸிம் - பரவாண், வுபூர்-
அறிந்து, ஸவபுகேபுஸு - எல்லா காமங்களிலிருந்தும், விர
ஜேஷ் - ஸ்வயம் பவையவேண்டும் இதற்கு அஸாயம் ஜ்ஞாதவ
யங்களான ததவதரயங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க
வேண்டாமென்றதில் தாதபாயமல்ல ஸாஸ்திரம் முதல்பயவை
களில் பரிசயம்பண்ண இஷ்டமும் சுகதியும் இல்லாதவன் உப
யுகதமாய அஸாயம் ஜ்ஞாதவங்களை அநாதகளை சீக்கிரத்
தில் தெரிநருமொன்று உபாயத்தில் தவமைப்படுவாரென
பதில் தாதபாயம் இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச் செய்கிறார்—
'கூழிபண்ணுதே' என்றாரம்பித்து 'ஸவபுகேபுஸு',
என்பதற்கு எல்லா காமங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும் என்ற

ஸாரஸ்திரஸாரஸாபிக்ஷுங்குளிலுவரதனுபக கடுக செர
செஷாவாயத்திலே மூள பூரஜமென்றபடி

உவயுகேஷு வெவஸாஷு கிவயுகநிரவெக்ஷதா |
கரணசூயஸாரஸிவ்யூகி ஸௌஸாரஸாயகம் |

தேற வியம்பினா சித்துமசிததுமிறையுமென
வேறுபடும வியனறததுவமுனறும வினையுடம்பில
கூறுபடுங் கொடுமோகமுத தானிறையாங் குறிப்பும்
மாற நினைந்தருளான மறைநூலதந்த வாதியே

தந்தமல்ல புத்தியை சம்பிக்கக்கூடியதாகக் குழை சொல்லப்
பட்ட ஸாஸ்திராபயாஸததிலிருந்து ஒயவேண்டுமென என்று தாத்
பாபம் ஆகையினால் உபயுககாமஸத்தி அஸாயம் ஜனாதவயாம்
ஸத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டுமென புருளிச செய்கிறா— 'உவ
யுகேஷு' என்றாரம்பித்து

ப - னா] உவயுகேஷு - உபயுகதமான் அந்ததங்களில்,
வெவஸாஷு - தெளிவும், அதாவது ஸமஸாரதிகளற்ற ஜனா
னமும், கிவயுகநிரவெக்ஷதா - தானாதத காமங்களா
கிறமுன்று புருஷாததவாஸில் ஆகையிலல்லாமையும், கரண
சூயஸாரஸிவ்யு - மனோவாபகாபங்காசிற முன்று கரண
ங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதும், உகி - எனசிற இவை
கள், ஸௌஸாரஸாயகம் - ஸௌக்யத்திற்கு ஸாரஸாய
னம் உகி' எனபதற்கு இதுவும், இதைப்போன்றவைகளும்
என்றாததம்

குழை குறித்த ததவதரயங்களின் ஸவருபாதிசனை நம பூர
வாசாயாகத் தமக்குத் தேஹாதம் பரமாதிகள விவருத்திப்பதற்கு
காத வுபதேஸித்ததாகா, ஆகையினால் ஸாஸ்திரங்களில் பலவிதங்
களாகச் சொல்லியிருக்கப்போதினும் இந்ததவதரயங்களைப்பற்றி
நிஷ்கருடபமான ஜனானகலதப பெற்றீறும் என்றவாக்களிட,
தில் கருதஜனதானுஸந்தானத்தையும், இதின் ஸாமபா தாயிகத்
வததையும் ஒரு பாட்டிலே ஸங்கரஹித்தருளுகிறா— 'தேற
வியம்பினா' என்றாரம்பித்து

ப - னா] மறைநூல - தீவநாகு ஸாஸ்திரதயக, தந்த - நமக்கு
உபதேஸித்தவர்களான, ஆதியா - நமஸூவாசாயாகள, அனறிக

சுவொவொவொவதவஸு: கதிகதிகவியீ
விசுவததததததத

வொதனொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
யுகிகானா: கதிகானா: |

தகவொதொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
தவொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா

வொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
தவொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா

ஈகி ஸ்ரீகவிதாதிபு: வியொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
ஸ்ரீகவிதாதிபு: வியொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா

ஸ்ரீகவிதாதிபு: வியொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
தவொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா

|| ஸ்ரீகவிதாதிபு: வியொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா ||

சொரா கதிகானா: கதிகானா: |

கே, வாதிபா - வாதிபாதிபு: வியொதவியீ தாவொதொதவியிகுஹதா
மாம, வினையுடம்பில - மாமவதவொதொதவியிகுஹதா
கூறுபமே-கூறுபபபமே, அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும்
என்றாததம், தேதேஹதிரியாதிகளில் ஆதம் பரமம் ஸவதந
திராதம்பரமமாகிய இவைகளுக்கான தேதேஹதே ஆதமாஎன்கிற
பரமம் பெருமபாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம் அன
திககே, கூறுபமே - அநதததேதேஹததின் எகதேஸககளில் உண்
டாகும் என்றாததமாகவுமாம், கொடு - கருமான, மோகமும் -
அஜஞானமும், இஹு 'கொடு' மையாவது லோகாததாதிகளில்
அனுபவிககிற புருஷாததாதிகளுக்கு உபாயககளான வைதிக
கராயககளெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செய்வது
தானிறையாம் - தானே ஈஸவானாகும், அதாவது ஸவதநதான
கும், குறிப்பும் - எண்ணமும், மாற நினைந்து - நயிககவேண்டும்
என்று நினைந்து, அருளால் - கருபையினால், சித்தமும்-சேதனமும்,
அசித்தம் - அசேதனமும், இறையும் - ஈஸவானும், என் - என்று

சொல்லப்பட்ட, வியன-வினாக்களையெல்லாம், தத்துவம் முன்னம்-
முன்ன தத்துவங்களையும், தேற - (1) சீர்ப்பாடிய, அந்நாடு பா
வாதிகளின் யுகதி முகடியைவரலினால் அந்நாட்டிலிருந்துபாடி,
இயம்பினா - உபநிஷததாரகன்

இப்படி 'அவ்வோரோகாநாநுஷாந ப்ரதிஷ்டாநாவஸ்தா
நாந'வெனநருளிச செயதிருப்பது ஸ்வரகாநகுறோ? இதற்கு
முன ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து அத்வதரயங்களை ஸதா
பிபகதினால் இதற்குமுன்னேற்பட்ட ஸாநகர சீலாப பரிஹரித
பாதினும் இனிவரப்போகிற மதாபகரினால் அந்நாடு ஸாநகர சீல
உடைபகுமாய்க்கினால் அந்நாட்டினால் இந்நாடு, தர, தர, தரயதருந்
ததிருதக கலகமுண்டாகுமே? என்கிற முகடியை ஸாநகர
சீலாப பரிஹரிததருளுகிறா—'சுவாவெவாநாவதஃ' எனமுரம
பித்து

ப - ரா] தத்துவமெல்லாம் - அந்நாடு வஸ்துகளில், சுவாமிநா
வெஸ்தாஃ - உடை, இலை, என்கிற வாகுலகங்களின், சூத
கூராஃ - எல்லையல்லாமையினால், அந்நாடு இப்படிப்பட்ட
வாகுலககா அந்நாடுகளை வாகுலகினால், சுவாவெவாநாவ
தஃ - சேர்த்துக் கொள்ளுதல், தர, தர, தர, இவைகளினால்,
சுவாமி - எல்ல இல்லாத, சுஹநாபுதி - படியுத்கிரளி
னால், காணாஃ - அழகான, சுதகாணாஃ - வடி, தர, தர, தர, தர,
சுவாயீவிசுவாஃ கவிகளினுடையுத்கிரளி னில்லாதபடி, தபாட்ட
யிசுதிதிரகளைப்போல, அந்நாடு விநிதரங்களான அந்நாடு
களைப்போல சுதிகதி - எவ்வளவு, வஸ்து - இருக்கக்கூடும்
(இந்த உடைக்கக்கூடும் என்று தர, தபாட்ட), திவஸ்து - தர, தர
ஸதருஸ மொன்றிலாத, தகவாநொகவஸ்து - தர, தர, தர, தர, தர
வஸ்துவா-சககிததில், தாந-அந்நாடு, வஸ்துவாநு - எல்லா வர
யும், நொவஸ்து - தாரககடிப்பதற்கு ப்ரஸவதி - ஸகதி
யுடையதாகிறது வஸ்துவஸ்து - புருஷனாகிறார், தகவஸ்து -
உணமைபாக, திவஸ்துவதி - பாசசப்படற்குக்குமொழுது,
வஸ்துவாநாஃ - கடை முகடியைதாரகபடி, வஸ்துவதி -
மறுபடியும், தகவாநாநாவஸ்து - உயிரோடு தகவ போகிற
தகவஸ்துவ

‘சுவயீலித்ருவச்’ என்பதற்குச் சகிரன் ஒரு ஆகத்தையே தாசா கவரப் புகுகியினால் சில விசேஷங்களைச் சொத்துக்கொண்டும், சில விசேஷங்களைத் தாசரிவிடும் பலவிதமாக எழுப்புகப்போம் என்றாகும் ‘சுவயீலித்ருவச்’ என்பதற்கு ஸாரமுந் ஸூத்யம் என்றும், ஸூத்யமாததிரம் உண்டு என்றும், இப்படி நிரூபித்து இலலை என்று சொல்லுவது என்றாகும் ‘ஸ்வாவொஷ்வதஃ’ என்பதினால் ஜனாநப் என்ற ஒரு ஓட்டிக்கொண்டு அது சூனிரென்றும், அது நிகழ்நென்றும் அது நிராஸரயநென்றும் ஆஸாயதகையுடையதென்றும் சொல்லுவது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘கூஷ்வயாசு’ என்பதற்கு விசாரித்தல் இடத்தில் யுகிகளால் லாமற்போகும் நாயகன் என்றும் தாசி, முதலிய யுகதயா பாஸயசு என்றும் நாயகாபஸம் என்றும், யுகிகளாசு சொல்லுகிறார்கள் என்று காப்பாயம் ‘நிஸ்வஃ’ என்பதினால் கனரகு ஸம்மானம், நெறபாட்டதில்லை என்று அந்தாத வித்திக்கிற பாடியினுலே ஸ்வீகரிட அதிகப்பயமுடைய பரிணததினால் கிரோகமாகிற பாரமும, ஸம்மான பலமுடைய பரிணததினால் தடுக்கப்படுவதாயிப் பரிசிரோதமும இலலை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘வஹ்வா’ என்பதினால் வேறொரு யுகதி முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவைகளைத்தானே நாயம் செயதுவிடுகிறதென்று தாதபாயம் ‘வூம்வூ’ இதயாதி இதற்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இகின் கருத்தாவது—ஒரு வஸ்துவம் பாரக்குமபொழுது பெருத்த உயரமாய் நிறநிற நிலையிலே புருஷனோ, மரசுக்கடையோ என்கிற ஸம்ஸயம் உண்டாகிறது நிறகு கை சாஸ் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்புசரணே பாதயங்களுக்கப் பாதத்தினுலே புருஷனென்றானறையநிக பிறகு சட்டை என்றாவது, புருஷன் என்பதற்கு கிரோகமான மறநிலை எதுவாவது என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது அதைப்போலக் தவஜ்ஞானம் ஸரியாக நிரூபிக்கப்படாநுதலால் இந்நிரூபப்போகிற ஸகல் ஸம்ஸயங்களையும் நிவருத்திடுகின்றது என்று தாதபாயம் அன்றிககே வேதாந்த வித்தமாவ மறநெருகு ஆகத்ததைத் இங்கு உதாஹரித்தருளுகிறார் எயுமா—‘வூம்வூ’ என்றாயித்து ஜகத்காரண ஸத்துவக்குப் புருஷதவம் உண்மையாக அறியப்பட்டதேயா

இல அதற்கு முதலிரண்டிரண்டை முதலிய ஸமஸ்யம் பிற்பாடு
உண்டாசாது புருஷன் என்கிற ஸபதம் புருஷ ஸூகதம், புருஷ
மீனாயம், முதலிய கரந்தங்களில் மரிய பதியான பரவானையே
பொலுவித்தென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே
'ஹவாதிதி ஸெஷ்டம் தயா வுருஷ உத்யவி திராவாயீ
வ வகெதெ வாவுஷெவ வநா கெந' இதபாதி பரமா
ண ககளினால் பகவத பரமனற்ற டிடிருப்பதினால் ஜகத
காரண வஸ்து நுகிரா என்றினை முகலிய பரமம்
உண்டாசாது என்று காட்டியா

திருவநீர்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நாளிம்மரசாய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ததவதாயசிந்தாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ சக்தே நிமகாஜ சஹாபெஸிகாய உக: ||

பாதேவதாபாரமார் தீபா திகாரம்.

— — —

பாதேவதா ஜநாப பாயோஜனம்—அபேதாதி பாக்ஷராகரவம்—பந
 ம் நுதராகிதரீள கராய பூதநவம்—அம்வஸயநவம்—பகவந் மாய
 பாதநகிரதீவம்—பசவத்கிவகரதவம்—ஸாபாஸரயநவ ம்லலாமை—பக
 வதேகாஸரயதவம்—விபூதிதவம்—பரநாரபூதநவம்—ஸரீரதீவம்—ஸேஷ
 பூதநவம்—பகவானுடைய ஸமாதீர நுதரநவம்—பசவத் கடாசுமே
 மோஷதீந்தித ஸாதாரம்—பகவானுரே முரதாபாஸயநவம்—பந
 ம் நுதராகிதரீள பாயம்பரயர வேகேபாகாரதவம்—பகவானுடைய
 சப்தம் மநீரவரீகரீனுடையவும் உபாஸனங்களில் வயதயாளம்—பநம்ம
 நுதராகிதரீள பலபாதாநவம் பகவந் நுகரலா விஸேஷம்—தேவநாக்
 த ஸேனவயில அபிஸந்திபேதேக பலநாரதமயம்—பகவதஸகதா விந
 ய பாதநவம்—தீப நுதரநவம்—ஸக்தே அபூரணரீள பந்ஸகதி
 உதாரணம் |

சுருதெ தகூம் டெவதெகூம்

சுருதெ கவஸயிமதா துருதெகூம் துயாணா

சுருதெ சுருயபு சிதூஷு நிவாண

வணிகீ ராஜியகெக க வண: |

சுருதெகெ ரெகுகெகெ ஸுஷுமாமுண

சுருவூரஸ சுருவூரகிவிஸு

ஸ்ரீகாணாராயணோ உ: வதிரவிரு

தமூஷு திஷோ சுருதெவாமு: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ சக்தே ஸ்ரீ நிவாஸாராமாஜ சஹாபெஸிகாய உக: ||

இப்படி ப பொதுவில் ஸாஸாஸவருபததை அநிந்திபாதி
 லம் அது இன்னதேவதை எனறியவேண்டிய தவஸய
 மெனபதையும், அப்படி நிருபிப்பதின ஸாயாஜனததையும்
 அதில பாமாணங்கனையும் அருளிர் செயயபதீபாகிவவராய அதி
 காராராதததை ஒரு ஸலோகததாலே ஸாயாஜநிததருளுகிறா—

‘சூரெதேக்யூ’ என்றாரம்பிதது அனநிககே சீழில் ‘வூம்லெ
தகெந டிவெடி’ எனறருளிச செயததை விஸதமா யருளிச
செபசிராசகவுமாம—‘சூரெதேக்யூ’ என்றாரம்பிதது

ப-ரை]சூரெதேக்யூ-ஸ்வாதமாவுக்கும் பரமாதமாவுக்கும் அபே
சம், இதகால ஸங்கர யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்கரவீதம், அனநிக
கே ஆதமா ஒன்று எனபது எனறாததமாகவுமாம மறறவை
கா மிதையை எனபது தயோதிதம் டெவெதேக்யூ - தேவதை
கா ஸலாம் ஒன்றெனபதும், சூரெதேக்யூ - தரிஸா
தகிரி யடைந்திருக்கிற, சூரெதேக்யூ - ஸமமாயிருசை, வெ
க்யூ - ஒன்றாயிருசை, சூரெதேக்யூ - இந்த எரிஸாததி
களைக ராடடி லும் மறெருவனிடத்தில், வெஸ்யூய-ஓ - ஸலவா
ஸாயிருசை, அனநிககே, சூரெதேக்யூ - மூன்றுகளுக்களுளே,
சூரெதேக்யூ - பகவானைத் தவிர மறறவாகளிடத்தில், எனறாதத
மாசவுமாம, இப்படி தரிஸாததிகளும் ஸமா, ஒன்று, அவாகளில்
பரவானைத் தவிர மறெருவா ஸலவான எனகிற பக்ஷங்கா
ஸங்கரவீதங்கள், சூரெதேக்யூ - எனநிவை முதலிய, ‘சூரெதேக்யூ’
ஸபாசதிஸு பரவானேஸவா பக்ஷம் (சலபநதோறும் பரவான
மாபிமாநி வருகிறுன எனகிறபக்ஷம்) குறிககப்படுகிறது, சூரெதேக்யூ
வூண்வணிகை - புத்தி இல்லாதவாகளினுடைய வாததை
களை, வூண் - பெரியோரன், சூரெதேக்யூ-ஆதரிசகிறதிலலை
இதற்குர சாரணம் நிருபிசகரு நிகுரா—‘சூரெதேக்யூ’ என
றாரம்பிதது வூண்வணிகை - ஒரே அபிபராயத்தை உடைய,
சூரெதேக்யூ - வேதநகங்காரினுடைய ஸாமாப விஸேஷநயா
யகதினாலும், சாராயணாவாதத்தில் சொல்லப்படும் ஸாமா
நாதிகரணயததினாலும் சாராயணனை ஸாவஸபதவாசயன் என
பது ஏறப்படுகிறபடியினால் பருமமா,ருததிரன், இவாசனை ஜகத
காரணமாயச சொலியிருப்பதும் அவாங்களுக்கு அநதாயாந்
யான பரமாதமாவையே சொல்லுகிறபடியினால் வேதங்கள் எல
லாம் ஒரே காதபாயத்தை உடையவைகள் என்று தாதபாயம்
சூரெதேக்யூ - அதை வேதங்களுக்கு அனுகுணங்களான,
சூரெதேக்யூ-வெஸ்யூய-ஓ - மனு, வயாஸா, முதலியவாக
ளின் உகதியினாலும் இததால் வேதநிருததங்களான ஸாங்க
யாதி ஸமருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸமருதயதிகரண
யாயம் முகலியவைகளினால் வயாவாததிகபப்படுகின்றன ‘சூரெதேக்யூ’

வ்யாஸ' என்று நிரததேசீததிருப்பதினால் இவாகன ஸருதியி லும ஆபதாக்களாச ஒதப்படடிருப்பது நிலபதிதம் ' **போவ்ய** ' எனபதினால் பராஸரா ஸாகா, ஸௌநசா, வாலமீகி, முதலிய மஹரிஷிகள குறிககப்படுகிறாநன இத்தால் அனுகுணமான ஸம ருதிகள் அனேகங்கள் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையி னால் ' **ஹிபஸாஸ்யாஸ வயீயஸூ** ' எனகிற நயாயமும் இத றகு அனுகுணம் என்று தாதபாயம் **அவிருதமஃ** - ஸகல வஸதுகங்களையும் ஸரீரமாகவுடைய, **ஸ்ரீ பாகு** - ஸரிய பதியாகிய, **நாராயணஃ** - நாராயணன், **மஃ** - நமக்கு, **வதிஃ** - ஸேஷி, **போக்திஃ** - மோக்ஷத்தைச கொடுப்பவன், **போக்தவொமஃ** - முகதாக்களினால் அனுபவிக்கத்தகுந்தவன் (எனறறியப்படுகளுந னன்று தாதபாயம்)

இங்கு ' **அவிருதமஃ** ' எனபதினால் சாரண வாக்யங் களிலும் உபாஸநவாக்யங்களிலும் இருக்கிற பருமமசிவாதி பதங்கா பகவானைச சொல்லுகின்றன எனபதற்குத காரண மும், அநதாயாமி பராமமணம், நாராயணாவரம, மஹிப நிலத்த முதலியவைகளில் அப்படியே ஸரீரிபாக நிருபிக்கப்பட டிருக்கிறது எனபதும் தயோதிதம் ' **போக்திஃ** ' எனபதினால் புருஷ ஸதிகத்ததில் 'மோக்ஷத்திற்கு அவனை யஜமானன் ' என ன்றும், 'அவனை அறிந்துசொண்டு ஸமஸாரத்தைந தாண்டுகளுந, மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை ' என்றும் அநதமுள்ள வாக்யங்களை விவாதிதங்கள் ' **போக்த வொமஃ** ' எனபதினால் சாரணவாக்யத்தில் 'அவன் அவ விடத்தில் அனுபவிக்கிறான், அப்படி அனுபவிக்கப்படுகிற வன் உத்தமனான் புருஷன் ' எனதாதமுள்ள வாக்ய த தில் சொல்லப்படுகிற புருஷாததமன் தானே என்று கீதை யில் ' **சுதொலிவொகெ வெஷெய ஸூபிதஃ வாராவொக்தஃ** ' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸரிய பதியே என்று தாதபாயம் இதில் புருஷ ஸபதவாசயதவமும் நிரணீதமாயிற்று என்று திருவுள்ளம்

இப்படி பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்காஷிப்பதின பரயோஜனத்தை நிருபித்தருளுகிறா— ' **உக்தவெயபோங் களாலே** ' என்றாமதித்து **வெயபோங்**களாலே-கிரோதமான

உத்கெவெயகே-பூங்கனாரலே பொதுவிலே பூக்ஷகி
வாருஷெயூர விவெகம பண்ணினாலும் 1 'ஒன்றுத
பகேவதா-பூநாபாயோஜனம் தேவம்' உதூரிகளிறபடியே
வாருஷெவதாவிசெஷநிஸ்யமில்லாதபோது 2 'உன்னித
துமறிருரு தெயவந்தொழா எவனையல்லால்' என
நிற வாருஷெகாநிஸ்யம் கூடாமையாலும், வாருஷெ
காநிஸ்யகலஸது வூவயாமரணிதமாக ரோக்ஷம் கிடை
யாமையாலும் மீயூரனின்ன ரெவதாவிசெஷமென்று
நிஷேதி-பகவவேணும்

அவவிடத்தில் வெதகாவெதக நங்களுடையவத
கெஷம பூரணவிசமமாகையாலே எல்லாம் வாருஷெ
அபெதாதி பகவதாரகனம் வதையாயிருக்கிற பூஷெயூ

வாருஷெவதாவிசெஷம் 'உன்னிததேவம்' உதூரிகளிறபடியே' எனப
தூருஷெயூர தேவம்' எனருமாதிரி திருவாய்மொழிமுதலிய
நிஸ்யம் சொல்லி இருந்தபடியே எனறாததம் 'சூரி' ஸபதத
நிஸ்யம் 'சூரி' எனற சூருஷெயூரவாய், எனசிற பெரிய திருமொழி
யும், 'சூரி' எனற திருவாய்மொழியும் ஸகாமரணிச
பபகேஷெனறன அவனையல்லால் - அதத ஸரிப பதி காதகவிச,
மறருரு - வேருரு, தெயவம் தெயவத கத, உன்னிதது - (பல
மாத) உத்கேஷெதது, தோழாள் - ஆஸாயிதசமாட்டாள் இத்தால்
பாடகாநிதவமாவது பாயோகனாதததது ஆசையிலலமை
யும், தெயதாதததை ஆஸாயிதசாமையும் எனபது தெரிவிச
சபபட்டது அபபடியே ஸ்ரீபாருசராதர ரக்ஷையில் 'கருஷெயூ
வாயெ கருஷெ பூபொஷெத வாயிகாரினி வாருஷெகாநி
ஸ்யம் வாருஷெயூர' எனருளினசெய்யப்படயிருப்பது இயரு
அருஷெதபம் வூவயாமரணிதமாக - வேருரு உபாயத
ததா பசயபிபணடியதினால்து, வேருரு பகவதகாநிஸ்ய
பபபதினால்து கிளமபமில்லாமல் 'சூரி' எனசிற
ஸூராதகினாததததை கிளமமாத நிருபிததருளுகிறா - 'அவ
விடத்தில்' எனருமாததது பூரணவிசமமாகையாலே -

மெனதிறவக்ஷம வடிபயாது ஸ்ஹாவவிலுமான ஜீவெ
ஸூரமெடிமு மபபடியே ஷெவாஹிவரான ஜீவாக
நுடைய வதெஹாஹெடிமும ஸுவஹிவாஹிவ
ஷெஹ்யாலே பூரணிகமாகையால ஸவபூஹிவபூரி
யொருவனையாகிலும் ஸ்ஹாஹெஹிவாஹி ஸவபூ
வதைகளும் ஸ்ஹாஹெஹிவ தன்னிலதானு மஹி
ரெனதிற வக்ஷமகடாது இதஷெவதைகளில் பூயா
ஹராகச சொலலுகிற ஸ்ஹாஹெஹிவாஹிகளுக்க
காயபூஹி கஷெவஸூஹிவகள பூரணிகமாக ளாகை

பரதயக்ஷம முதலியவை கரினிலேற்பட்டபடியினால், ஸ்ஹாவ
விலுமான - பரவாஹுக்கு ஹேஹிபரதயரீதவமும், கலயாஹி
சதாநதவமும், ஸாவநுதவாதிகளும், ஆதமாஹித ஹேயகுணங்
கலோடு ஸம்பந்தமுடைய காயிருசசையும், அஜநதவாதிகளும்
ஆகிய ஸவபாவபாசினு ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்ஹாஹெஹிவ
னில் தானும் - பருமமருத்திராதிகளும் ஸவரஹும் அபினனரெ
னறும், பருமமருத்திராதிகள ஒருவருக்கொருவா அபினனா
கள் என்றும், 'பூரணிகமாகையால்' எனபதற்கு 'எவனு
க்கு பருதிவீ ஸரீரமோ, எவனுக்கு ஆதிதபன ஸரீரமோ, எவ
னுக்கு மருதயு ஸரீரமோ' இதயாதி ஆததமுள்ள வாதபம்
சொல்லப்பட்டிருப்பதிலும், பரமாதமா நவவிட வேறுபட்ட
வாதமென்றும், அவாசன ஒருவாக்கொருவா பினனாகெனப
தும் விரிததம் என்று தாதபாயம் இனி இததேவதைகளில்
பரதானாசனான, நரிமுாததிகளுக்கான பருமமருதராதிகளுடைய
அவரநதவதை விக்ஷாரமாய நிருபிசசப்போகிறவராய முத
லில் ஸரிப பதியினுடைய ஸாவாரணதவததையும், ஸாவோத
சருஷ்ட வததையும், தன்னிசகையினாலேயே விஷ்ணுவாக
அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிச்செய்கிறா— 'இத
ஷெவதைகளில்' என்றாமபிதது இத்தால் 'பருமமா,
விஷ்ணு, ருத்திரன், இரத்திரன், இவாசன எல்லாரும்
உண்டாகப்படுகிறார்கள்' என்கிற ஸருதிவாக்யத்தில் மறறவா
கள் பகவானுடைய உண்டாகப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு
தானே உண்டாகிமுன் எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது
என்று திருவுள்ளம் 'பூரணிகங்களாகையாலும்' எனப

யாவும், 1 'சூலூத வஸ்வெவ ப்ராபெவ ப்ரூதெ ப்ர
 கூதள ஹோது | வாகவ்விஷ்சி விஸூதூ வதூ மாரா
 யணஃ ப்ரஹுஃ', 2 'சூஷ்டோ மாராயணோஷெவ வஸ்வா
 ஸ் வஹா ததொவவஃ', 3 'வரொ மாராயணோஷெவ
 வஸ்வஜாதஸூதூஷுவஃ | தஸூஷூஷெவ வவஷெவி
 ஷதூஷிகளிலே 4 'ததவ்ஷெவி ஷூஷூஷூ வஸ்வாஷுவா
 தூதா தமாஸ் | ரக்ஷாஷூஷுவவ்ஷூஷூதா மா வ்ஷூஷுவ

ததூதூ 'மே' நிர்வாககப்படப்போகிறபடி எனறாததம் சூலூ
 தவஸ்வெவ - பஞ்சபூதம் வரையில் பரளயம், ப்ராபெவ - வந
 திருத்தமபொழுது, ஹோது - மஹத்தகம், இயத ஏழாம்
 ப்ரஹ்மம் முதல் வேறுபாடு பரவிராகிரப்பபடி ருக்கிறது
 ப்ரகூதள - மூலபரகருதியில், ப்ரூதெ - லயத்தை யடைந்
 திருத்தமபொழுது, விஸூதூ - எல்லா பஸ்துபாசனாகும் அந்
 தாயாமிபாகிய, வாகஃ - ஒருவா, திஷ்சி - இருக்கிரா, வதூ
 - ஷூ, ப்ரஹுஃ பரபுவாகிய, மாராயணஃ - மாராயண
 சூஷ்டஃ - முதலாவதாகிய, ஷெவஃ - கேவன மாராயணஃ -
 மாராயண, தஸூஷ் - அவரிடத்திலிருந்து, வஸ்வா - பரும
 மாவும, ததஃ - அந்த பருமமாவிடத்திலிருந்து, வவஃ - ருத்
 திரம (உண்டானாக) வரஃ - உத்கருஷ்டஞ்சிய, ஷெவஃ -
 கேவன, மாராயணஃ - மாராயண, தஸூஷ் - அவரிடத்தி
 லிருந்து, ஷதூஷுவஃ - பருமமா, ஜாதஃ - உண்டானா,
 ஷெவி - ஓ! தேவிய, தஸூஷ் - அந்த பருமமாவிடத்திலிரு
 நது ரூஷூ - ருத்திரன், ஷவ்வஸ் - உண்டானா, ஷூஷூஷூ -
 ஒருவராவும் ஜயிக்கமுடியாத, ஷூஷூ - நீரும், ததஃ - அதற்
 குப பிறகு, வஸூதா தமாஸ் - அநாதியான, தஸூஷ் - அந்த,
 வாவாஸ் - மாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா பரளய ஜலத்
 தில் படுததுக்கொண்டு என்னை நாபிசமஸ்ததிலிருந்து உண்
 டாகுகளீர் என்று சீழ் ஸலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி
 யினால் இங்கு 'தஸூஷ் வாவாஸ்' எனபதற்கு அப்பபடி

தொன்னுமிடம் 1 'தவிஸுஷ்ட ஸுபுராவோ தொ
பரும நுநாக்களிள கே ஸுஷெதி கீதபுதே' ஊ
ராயபூந்நவம் தூழிகளாலும், 2 'ஸுக்ஷி
புஷ வுராவோகாநு ராயயா ஸுபடுவஹி 1 ஹோண-
வெஸயாமொஹுராக்ஷவ்விவபுஜீஜமஃ', 3 க ஊதிஸு
ஹணொநாஃ ஸாஸோஹம் வவபுஷெஹி தாம் 1 சூவாந்
வாஷு ஸுஹிதள தவூரக்ஷெஸவநாஃவாநு || 4 'சுஹம்

அவனா ஸருஷ்டிக்ஷபபடுகிறவா தவிஸுஷ்ட- அநதப பசுவா
னா ஸருஷ்டிக்ஷபபட்ட, வுராவு - புருஷன், தொகே -
இந்தலோகத்தில், ஸுஷெதி-பருமமா என்று, கீதபுதே-
சொல்லப்படுகிறான் வுராவ - முன்பு, தொகாநு - லோகநா
களை, ராயயா - தன்னுடைய ஸங்கஸபதினிலே, ஸுபடுவ -
தானே, ஸுக்ஷிபு - ஸயமசெய்து வைத்துக்கொண்டு, ஹோ
ணபுவ - பானய ஸமுத்திரத்தில், சுஹு - ஜலநகரிலே, ராய
மஃ - படுத்துக்கொண்டு, ராம் - எனனை, சுவம் - நீர், வ்விவபு-
முதலில், சுஜீஜமஃ - உணடுபண்ணினீர், இது பருமமானினு
டைய வாகயம் கூறுதி - (கீ) என்று ஸுஹணஃ - பருமமா
கிறகு, தாஃ - பெயர், சுஹம் - நான், வவபுஷெஹி தாம் -
எல்லா பராணிகளுக்கும், ஸாஸஃ - ஸாவரன், சூவாம் - நாங்
கா இருவரும், தவ-உரமுடைய, சுஷெ-ஸுரீதகில், ஸுஹி
தள - உண்டானவர்கள், தவூரக்ஷ - ஆராயினால், கெஸவ
நாஃவாநு - கெஸவன் என்கிற பெயரை உடையவராக (ஆதி
நீர்) இது ருத்திரனுடையவராதனை சுஹம் - நான், தாத -
ஒ! குழந்தாய், சுஹிஸுஷி-ஒரு, காரணாநீரே - காரணத்
தின் நிமித்தமாக, தவூ-அநதப பசவானுடைய, புவூர
கஜஃ - அனுகாஹத்தினால் உண்டானவன், சுவடுவெவ - நீயும்,
ஸநாதாதே - அநாதியான், வ்விவபுஸமே - இதற்குமுந்
தின் ஸருஷ்டியில் (ஒருகாரணத்தின் நிமித்தமாக), கெராயஜஃ-
கோபத்தினால் உண்டானவன் இது ருத்திரனைப்பார்த்துபருமமா
சொல்லும் வராதனை இங்கு 'வ்விவபுஸமே' என்பதினால்

பூர்வஜ்ஜவ்வுக்ஷிஃஸ்திசுக்ரணாணரெ | சுவ்மெவ
வ க்ரூயஜ்ஜாத வ்லிவ்வுவ்மெய்வுவ்மாதமெ || ' என
நெதிரிகையாலே விடுதிட்டானபடியே யவாகள நங்
கள பாசுரங்களாலும் விகம இவாகள கூடி வஸு
கம்வஸயக்ஷம் ராயசிந கூடிவ்ஸெஷங்களாலேவ்வெ
ஸுரணையாராயி ததுததநதாம வ்ஷங்களிபறமுாதகளை
ன்னுமிடம் 1 'வ்வெடி ஷெவா வாவ்ஷெவம் யஜ்ஜெ
வ்வெடி ஷெவா வாவ்ஷெவம் மஜ்ஜெ', 2 'வ்வெ ஷுக்ர
வ்ஷுஷுக்ர வ்வெஷுக்ர ஷெவா வ்வெஷுக்ர | சுவ்யுயநி
வ்ஷுஷுஷுக்ர வ்வெஷுக்ர மாவ்ஷணம் வ்வெஷு', 3 'வ்ஷு
ஷெவா வ்வெஷுக்ர வ்வெஷுக்ர வ்வெஷுக்ர வ்வெஷுக்ர |

சீழ் வசனத்தில பருமமாவினித நதிவ ருக்கிரன உடாடா
என்பதும், இவ்விதநதிவ பரவானிடத்திலிருந்து உடாடா
என்பதும் வெவ்வேறு கலபங்களைப்பற்றியதாகையினால் விரோத
மில்லை என்பது தயோதிதம் விதேதே - விடுதலை 7-ம் - அவா
கள தங்கள் பாசுரங்களாலும்' என்பதற்கு மதயஸதாத
ளான மஹரிஷிதா வாக்யஸதா மாதிரித்தினுல்லலமல அவ
வாவ்ஷ வாக்யஸதாவினாலும் என்று தாயாயம் வ்ஷங்களாவதா
னங்களும் அதிராவ்ஷகளும் வ்வெடிஷெவா - எல்லாக் தேவ
தைகளும், வாவ்ஷெவம் - பாவாண, யஜ்ஜெ - ஆராதிக
கிராகள, வ்வெடிஷெவா - வாவ்ஷெவம், மஜ்ஜெ - தே
விககிராகள வ்வெஷுக்ர - பருமமாவுடன் கூடினவாசளா
யும், வ்ஷுஷுக்ர - ருக்கிரனுடன் கூடினவாசளாயும், வெஷுக்ர -
இந்திரனோடு கூடினவாசளாயுமிருக்கிற, ஷெவா - தேவதைகளும்,
வ்வெஷுக்ர - மகரிஷிதா, வ்ஷுஷுக்ர - தேவதைகளுக்க
ளு சிறந்தவனாகிய, ஷெவம் - தேவனாகிய, மாவ்ஷணம் - வ்வெஷு
ஷெவா என்று சொல்லப்படுகிற மாவ்ஷணம் சுவ்யுயநி - ஆரா
திராகிராகள வ்வெஷுக்ர வ்வெஷுக்ர - பருமமா, ருக்கிரன, முத
லியவாகள, வ்வெஷு - பரவாகள, யம் - எந்த விஷயத்தை,
நித்யம் - எப்பொழுதும், வ்ஷுஷுக்ர - தயானம செயதுகொண்

நிஸ்ரயனாயி மவந்தி தஃஸிஸரணம் மதஃ¹, 1 'வ டெடி
 டிவெடுக்டு ஸஹாஸெ நாஸூர ஸூத்ராடிஸாவி | ப்ராஜா
 வதூம் சுவயா கஃபு ஸவடூம் உயி நிவெஸிதம் | ஸெரா
 ஹம்ஸநூஸூலாரெராவி சுவாஸுவாவெஸ ஜமதூதி² |',
 2 'யுமகெகாபி ஸஹஸூராணி விஷூஸாராகு வடி
 ஹதி | வுமகெஹூரெகா யாதூசுவம் ப்ராஜுவா
 நிதி ஸுஸூ³ |', 3 'விஸூரதிவெர ஃஹாடிவ ஸவடூ
 டெயெ ஃஹா சூதள | ஜஹாவ ஸவடூஹிதாநிஸ்யர

புருஷம், நிஸ்ரயம் - நிஸசயதவம், நாயி மவந்தி - அடைய
 விடக்கூடிய, தஃ - அப்படிப்பட்ட பகவான், ஸரணம் மதஃ -
 ஸரணம் அடைந்தவனாக, சுவா - ஆகிறேன் நாயூம் - நாடி
 யில், டிவெடு - சிறந்ததான், கஃபுஸம்காஸெ-ஸூரியனபோல
 றவச்சுகிற, வடி - காமரைப்பூவில், ராம் - எனனை, உத்ராடி-
 உயர்ப்பண்பு, சுவயா - உமமால், ப்ராஜாவதூம் - பராபதி
 என்னை அதிகாரம் மதர ரோகததான், ஸவடூம் - எல்லா, கஃபு-
 ராமமுர உயி - எனனிடத்தில், நிவெஸிதம் - வைத்தப்பட்டது,
 ஸஹூஸூலாரஃ - (இப்படி) வைத்தப்பட்ட பாகத்தை உடைய,
 ஸெராஹம் அந்த நான், ஜமசுவதி⁴ - ஹிதகதிறகுப்பதியான,
 சுவாம் - உமமை, உவாவெஸ - உவாவிற்கிறேன் வடிஹதி⁵ -
 பருமமா, யுமகெகாபிஸஹஸூராணி - ஆயிரம் கோடி யுகமாக
 னில், விஷூம் - பகவான், சூராகு - ஆராதனம் செய்து,
 வுமகஃ - மறுபடியும், கெஹூரெகா யாதூசுவம் - மூன்று
 ரோகராஸுரகும் பருமமாவா யிருசகையை, ப்ராஜுவாநு -
 அடைந்தார், உதி - என்று, ஸுஸூ⁶ கேழவைப்பட்டோம்
 விஸூரதிவஃ - விஸவருபனென்று சொல்லப்படுகிற, ஃஹாடிவ
 வஃ - ருத்திரன், ஸவடூடெயெ - ஸாவ பரானிகளையும் ஹவிஸ
 ஸாசவுடைய, ஃஹாகூதள - பெரிய யாகத்தில், ஸவடூஹி
 தாநி - எல்லா பரானிகளையும், ஸ்யம் - தானே, சூத்ரம் -
 கன்னையும், சூத்ரம் - மனதினால், ஜஹாவ - ஹோமம் செய
 ருத ஃஹாதா - மஹாதமாவாகிய, ஃஹாடிவஃ - ருத்திரன்,

செய்தான இவர்கள் உலயவிலுதி நாயனானவவெ-
 விபூதிதவம் ஸுரனுக்கு விலுதிவிலுதி
 ரென்னுமிடம் 1 'பூஷாடிக்காடியி' காது, 2 'நு-
 டு' காராணக்காடியு' ஐதூடிகளிலே மறறுள்ளா
 ரோடு துஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படி வலு
 னாமபோலேயிவாகளும் வலு ஸரீரியான வவெ-
 பரகாரபூததவம் ஸுரனுக்கு, பூகாரவிலுதி
 ரென்னுமிடம் வலுணரங்களுக்கும் மிவாகளுக்கும்
 சேர நாராயணாடிஸு வலாநாயி காரணத்தாலே
 ஸரீரதவம் விலுதி இவர்கள் ஸரீரமா

விலுதிவிலுதிதா - நியமிகசப்படுமலா வுஷா - பருமமா,
 டிக்காடியி - நாகபாஜாபகி முதலியவாகள, காது - நாலம்,
 நுடு - நுகிரன, காராணக்காடியு - பரளயசாலத்தி
 விருகதிற யமன முதலியவாசனும், 'மறறுள்ளாரோடு துஷ்ட-
 மாக' எனபதினும் அவவிடத்தில் 'விஷுடிநாடி' என்று
 விஷுணு வலு விபூதிபா ரதொலையி யிருக்கிறதிலும் தடைசி-
 யிடு 'விஷுரொடா விஷுதயி' என்று உபஸமஹாரத்தில்
 இவைகள் விஷுணுவின் விபூதி என்று சொல்லியிருப்பதினும்
 விஷுணு அவகாரத்தை குறிப்பதற்காக ஒளபசாரிகமாக
 சொல்லியிருக்கிறது என்றாதும் சொல்லவேண்டும் ஆனால்
 மனு, தக்கா, முதலியவாசனோடு எடுக்கப்பட்ட
 பருமம் முதலிராதிசளுக்கும் விபூதிதவம் முதலியவாசனோடு
 வகுப்பாக பாகசமில்லாமைவினாலே மறறுள்ளாரோடு
 இவாசனும் விபூதிதவம் எனபது தப்பாதிதம் 'நாராயண'
 இதயாதிக்கு நாராயண வாரதத்தில் 'இங்க பரபஞ்சம்
 முழுவதும் அந்தப்புருஷன்' என்று பரபஞ்சத்தோடு ஸமா-
 நாதிசரணாவாசனொலையிருப்பதைப்போல, 'அவனை பருமமா,
 அவனை நுகிரன்' என்றாததமுள்ள வாரதத்திலும், 'பரும-
 மாவும் நாராயணன், நுகிரனும் நாராயணன், திக்குகளும் நாரா-
 யணன்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயங்களிலும் மறறு வஸ-
 துகளுக்கப்போலவே இவாசனுகும் ஸாமாநாதி சரணயம்

யவனாத்வா யிருக்கிறபடியை 1 'தவாணராதூ கீவ
யெவாமேஷு ஷெவிஸம்ஜீதாஃ | ஸவெஷுஷாம் ஸா ஷ்வி
லுதொவள மமூஹுஃ கௌவிக்ஷிஃ ||' என்று
ஸஷா ரூபுனைக குறித்துச் சொன்னான் இவர்கள்
ஸேஷபூததவம் ஸேஷலுதா அவன ஸேஷி
யென்னு மிடத்தை 2 'ஹவலுதாஸ்தவஸவெஷு
ஹுதாத்மஃ வராத்மஃ | ஸதொஹவே தெஹவ ஈதி
கீவா மகாஷுஹம் ||' என்று க்ருநாஜ வஷெஷா சூத்திரே
ஸவஷுஜன ரூபுன தானே சொன்னான்

ஸரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிற
தென்று தாதபாயமமற்ற வஸ்துகள் அவனுக்கு ஸரீரமென்று
'எவனுக்கு பருதியீஸரீரமோ' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில
சொல்லியிருப்பதைப்போல பருமமாதிகளும் அவனுக்கு ஸரீர
பூதங்கள் என்று ஸபஷ்டமாச சொல்லுகிற பரமானகளைவிரு
பித்தருளுகிறா—'தவாணராதூ' என்றாரம்பித்த தவ -
உனக்கும், கீவ - எனக்கும், ஷெஷு - மற்ற, யெ - எவர்கள்,
ஷெவிஸம்ஜீதாஃ-பரானிகள் என்று போ பெற்றிருக்கிறா
களை (அவாசனக்கும்), ஷாணராதூ - அந்தராதமாவாகிய,
ஹவள - இவன் (இந்த நாராயணன்), ஸவெஷுஷாம் - வல
லாவற்றிற்கும், ஸாஷ்விஸுதஃ - ஸாஷ்வியாயிருப்பவா, கௌ
விக்ஷி - ஒருவராலும், ஷ்விஃ - ஸுரிதத்திலும், மமூஹுஃ -
அறியப்படாதவா ஸரீரத்திற்கு வக்ஷணமாசிய அபருகர
வித்த விஸேஷகம் இருக்கிறபடியினால் இவாசனஸரீரபூதாசன
என்றருளிச் செய்கிறா—'இவர்கள்' என்றாரம்பித்த ஸவெஷு-
ஸல்லா, ஸுதாத்மஃ - ஆதமாககளும், ஸுதஃ-ஸவபாவத்திலேயே,
வராத்மஃ - பரமாகமாவிற்கு, ஹவலுதாஃ - தாஸபூதா
கள், ஷதஃ - ஆசையினால், ஷஹவே - காணும், தெ - உனக்கு,
ஹவஃ - தாஸன், ஈதிகீவா - என்று அறிந்து, மகாஷுஹம் -
ஸேவிககிறேன் க்ருநாஜ' என்பது ஸ்ரீநருலிமமானுஷ்டப
மந்திரம் அதிபிருக்கும் ஓவவொரு பதங்களுக்கும் வபாகபான

இப்படி ஸவ-பூகாரததாலும் நாராயணனை
ஸோயிக்ஷரிஞ்ஞென்னு மிடத்தை 1 'உ வரம் வம்
பகவானுடைய ஸமாதிக்கு வரீகாக்காஷ்யுதெ வாரம்
நிதரதவம் ஷஷ-புல 1', 2 'வரம் வம்
வாணரீகாக்கா ஸவ-பூதம் உ ஸவிஷுதி 1', 3 'உ
விஷ்ணு: வரஜோ ஷெவோ விஷுதெ கரவவதூ',
4 'உ வரவாஷெவாசு வரவாஷி 3ஜ்ஜெம் தவாஷுஷெவா

ரூபமாக இருக்கிற ஸதேவதா பாரமாதயாதிகாரம் '3ஜ்ஜெம் ராஜவஷெவாசு'
என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சொன்னான்' என்பதற்குப் பா
தேவதையென்று இதராகனாலொல்லப்படுமருத்திர தீனசொல்லி
யிருக்கிறான் என்று காதபாயம் ஸவ-பூகாரததாலும் - சீழ்ச
சொல்லிய ஜகதகாரணரவம், அகாமாஸபதவம், ஸாவஸீரித
வம், ஸாவ ஸேஷிதவம், எவோராலும் ஆஸாமிசகத தருத
வனியிருக்கை, எவாவற்றையும் விபூதியார வுதபவனியிரு
கை பூதலிய எல்லாவிதத்தாலும், ஸோயிக்ஷரிஞ்ஞென் - தனாகு
ஸமமானவாகனும், மேற்பட்டவாகனும் இல்லாதவன் இப்படி
சீழ்ச சொல்லிய காரணாகரவிஞ்ஞே மாததிரம் ஸரிய பதி எல்லா
ரையும்விட உத்கருஷ்டன் என்று வஹிகரவேண்டியதில்லை, அவ
னே பரதேவதா என்று ஸபஷ்டமாத சொல்லுகிற வசனங்
களுமிருக்கின்றன என்று அவ்வாறே உகாஹரிசகருளுகிறா—
'வரம்வம்' என்றாமதித்து வாணரீகாக்காசு - தாமரைப
பூக்களைப் போன்ற மனாரை உடைய பசுவானிட, வரம்-உயா
ந்தது, கரபுஷுதெ - காணப்படவில்லை வாசுஷஷ-புல - 1'
புருஷ ஸரேஷ்டனே, வம்-என்கர ராணத்தினால், வாணரீகா
சு வரம், ஸவ-பூதம்-இவ்வரையில் உண்டானதில்லை, ஸவி
ஷுதி-இவ்வி உண்டாசப்போகிறதில்லை கரவவதூ-1' ராஜ
ஸரேஷ்டனே, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவை ராடடினும், வரஜ: -
உத்கருஷ்டமான, ஷெவ: - தேவன், ஸவிஷுதெ - இல்லை,
வரவாஷெவம் - வாஸுதேவனை ராடடினும், வரம் - உயா
ந்த, 3ஜ்ஜெம் - ஸுபமான வஸது, அநாவது நன்னாயை

தூரவ்வி வாவமம் | ந வாவஸுதெவாஸ வாவஸுதெவ
 தம் தவாவஸுதெவம் ப்ருணீவதூ வீததி ||', 1 'தெரு
 தொகெது தாடிஸு: சுபூரி னஜாதொ ந ஜநிஷுதெ'
 2 'ந தெவம் கெஸவாதூரம்', , 3 'நாஜாயி நாஜஸு
 வெபுஷாம் விஷு ப்ருஷஸ்யெபா கெஸாநு | ஸாஸாரம் தம் வி
 ஜநீஸு விதா வ ப்ருஜாவதி: ||' ஐதூரிகளாலே
 பலபடியுஞ்சொன்னார்கள் கருவிலே திருவுடையார
 பகவத் கடாஷுமே களாய ஜாயகாம டெஸெயிலே
 மோஷுதகீந்த ஸிநாம நாஜஸு: ப்ருஸா கெஸா

கொடுக்கக்கூடியது, ௨-இலலை, வாவஸுதெவாதூரம், வாவமம்.
 பரிஸுததமான, அதாவது அநிஷ்டதததநிவருத்திரொபபககூடிய
 வஸது, தாவஸு - இலலை, வாவஸுதெவாஸவரம், தெவதம்-
 தேவதை, தாவஸு, வாவஸுதெவம் - வாவஸுதெவனை,
 ப்ருணீவதூ - ஆஸாரிதது, தவீததி - தூரததை, பநடவ
 திலலை தெருதொகெது - இந்த மூன்று லோகத்திலும், தாடி
 ஸு: - அப்படிப்பட்ட, சுபூரி - ஒருவன், தஜாக் - உண்டா
 னதுமில்லை, தஜநிஷுதெ உண்டாகப்போகிறது விலலை கெஸ
 வாஸவரம் கெஸவனைசகாட்டிலுமையாதது, தெவம்-தெய்வ
 மானது, ௩ - இலலை வ்ருஷஸு: - பரபருமமமாசிய, கெஸாநு -
 மிகவும் சிறந்தவனாகிய, விஷு: - விஷ்ணு, வவெபுஷாம் -
 எல்லாருக்கும், நாஜாயிநாஜ' நாஜாதகஞ்சகும் மேற்பட்ட
 நாஜா, தம் - அவனை, ஸாஸாரம் - ஸாவராக, விஜநீஸு: -
 அநிகிஞ்ஞம், வஸு: - அவரே, விதா - ககப்பன், வஸு: - அவரே,
 ப்ருஜாவதி: - பரஜாபதி பல படியும் - அனைகனி நமாக, அதா
 வது கீழ்க்குறியப்படியே அனைசவிதகஸளாச சில இடங்களில
 பருமமாதிகளை உபாஸயாகளாசசொல்லி இருக்கிற வசனங்
 களுக்கு ஒளபசாரிகமாக நிவாஹம் அருளிச்செய்யப்போகிறவ
 ராய அதற்குக் காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'கருவிலே'
 எனாரம்பிதது கருவிலே - காப்பத்திலே, அதாவது ஜாய
 மான தஸையிலே திருவுடையராய - பகவான கடாஷிப்பதற்
 குக் காரணமான யாதருச்சிச ஸுகருதாதி ஸம்பதததயுடைய
 வராய ஜாயகாம டெஸெயிலே - பிறக்கும்பொழுதே ஜாய

வான ஸுபுலபிதம்னுடைய கட்டாக்கமுடையவா
கள ஸுபுலபிதங்களாவாக ளென னுமிடமும
வூஹருபுலபிதரானவாக ளரஜவூஹு: வரதந்
ராவராக ளென னுமிடமும, 1 'ஜாயஜாம வ்
வூருஷு: யம் வஸு: துபுலபிதம்: | ஸாக்கி
வூது விஜெய: ஸடுவெ ஸோக்ஷாயுவிஜை: | வஸு
தெயு: ஜாயஜாம வூஹ ருபுலபிதவா வு: | ரஜ
வூ துஷாவாஸு: ஜாமஸம் ஸஹிவூதம்: |' எனறு
விவரிக்கப்பட்டது இவர்கள் ஸுபுலபிதம் நற்க

மகவானுகமே

நா.பா.வா. ரெனனுமீட்டமும

தமிழ்நாடு-உபரிஸ்யதவம்

2601 ஸாராணபுல சிறாகா

விஷயா சூரன்தெய்வம் | விஷய வாதவிதா காத
திமிஷவி வராயணம் || ' என்றும், 3, 'வாமாணஸி

தோகை-பிறகுசிறு, யவ்வாறாவும் எந்தப் புருஷனை, கெடுவாது.

மஃ-பர வரண, இவ்வுத்யை 'சீயுஸா-குடி'ஸ்வபநகதினல ரஜிஷாதிராக

மேமாகுண ஸ்வரூபிதரான மதுரைடபாகளைக் கொண்டுவருவதை

பரிணாமக் கோருணத்திடை மாருணமசனே நிவருநதிசெய்பவன எனபது

சூழிககப்படுகிறது,வஸூக்-தடாசூழிப்படுகு,வஸு அலகன ஸா

சுவிசு:-ஸாதனிகஞ்ச, விஜெயபு:-அறியததசகவன, வஸெவ.

அப்போது, கோஷ்டாபிஷேகம்-பிரமாசுப்யாக்ஷிபரயேதாஜனதயத

எண்ணுகிற வன், அடியா-அப்படி காலலாமல், ஜாயகா-ம் பிழை

கிற, வளம். இந்தப் புருஷனை, ஸ்ரீஹரி பருமமாவாவது, ருத்ரம்.

(ருதிரானாத, வஸுதி - பராகிருஷ்ணபாநா, ராஜவர்.

ரஜோகுணத்தினாலும், தலைவர - தலைமாதகுணத்தினாலும் மிகவும்

மனது, ஸரஸ்வதிவழி வாயாடிகப்படுகிறது வஸ்ஸாராண-

வழிநாட்டம் - ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுசினவாகளா

யும், விஷயாக்ரணிகைத் தவிர - சபதாதி விஷயங்களினு

ஆகாமிகாபபட்டமனதகயுடையவாகனாயுமிருந்தெவராதஞ்சு

விஷுவொதம் விநா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தனியா

അമ്മൾ - വേലൂ, കിംബിൾ - ഓറു, വന്ദാധരണം - മൃഗാധിക.

வேண்டிய வஸ்து, க-இல்லை ஸ்ரீஹ்ரணம் - பருமனையுட

ஸ்ரீதிசுணாஂவ - நுநதிரிபாயும, சுமூரீ மீயு, யாரீ - எநத

_____

திசுணம் உயரமுதர டெவதாஃ ஸுதாஃ | ப்ரகிஸு
 கா ம வெவகெ யஸுரதூரிதித்ம் மஹம் || ' எனறும,
 1 - ஹரிநெகஸுதா யெய்யொ ஸவஜிஸுக்ஷவஸம்ஸிதெத் |
 உவாஸெய்யாஸம் ஸதாவிப்ரா உவாஸெய்யாஸி ஹநெஃ ஸு
 தள | ' எனறுஞ் சொல்லப்பட்டது இததாலேயிவ
 பரும நுதராதிகரின் பரம்பரயா ரகளை நெசெஷாவகாரக
 மோசெஷாபகாரகதவம் பரகசசொன்னவிடங்களும
 சுவாயபூரிகளைப்போலே ஜெதாநாதிஹெதுககளாகை
 யாலே யெனறு சிணீததம் இவவய்யு-2 ' ஸுதியு
 டெவெய்வ து யொ ஸக ஸவஜிநாணாம் நரஃ | தடுவெய்

டெவதாஃ - தெவதைகள், ஸுதாஃ - சொல்லப்படுகிறாசீயோ
 (அஸாண்டியம்), ப்ரகிஸுகாஃ - தெரிந்தவாசா, ம வெவ
 கெ - ஸேஷிசிறதிலல், யஸுரக - நாகா காரணத்தினால்,
 மஹம் - (அவாகரினால் கொடுக்கப்படுகிற) பலம், வரிதித்ம் -
 அஸபமோ, இயகு ' வஸவாரணயுவஜிநாணாம் ' எனறு
 பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், சீழ் வசனங்களில்
 பருமநாதிகளும் ஸமஸாரத்திற்கு ஸுப்பட்டவாகவா எனறு நிகு
 மிததிருப்பதினலே அவாசஞ்சகும் பரவானே பராயணம் என
 பது தயோதிதம் ஸக்ஷவஸம்ஸிதெத் - ஸகவருண நதிஸ
 நிஷ்டையையுடைய, ஸவஜி - உககளால், ஹரிநெக - பச
 வான ஒருவனுமே, ஸதா-எப்பொழுதும், யெய்யு - தயானம்
 செயதததகவா, விப்ராஃ - 91 பராமமனாகளே, ஸதா-
 எப்பொழுதும், சுயம் - இததப் பகவான, உவாஸு -
 உபாஸிக்கத்தககவா, ஹநெஃ - விஷ்ணுவினுதைய, ஸு
 தள - தயானத்தில, உவாய - உபாயமாக, சுவி -
 ஆகிதென இததாலே - பருமநுத்திராதினகரு மோசெஷ
 தைக கொடுக்கக்கூடிய ஸகதி இவலை எனறு ஸபஷ்டமா
 யேற்படுகிறபடியினலே இவவய்யு-2 - பரமபதரயாச மோஷ
 காரணம் எனகிற ஆததம் ய - நாத, நரஃ - மறுஷ்யன,
 ஸவஜிநாணாம் - ஏழு ஜகமங்களில், ஸுதியுடெவெய்வ -

வது ப்ரஸாஷெத ருபு லக்ஷி ப்ரஜாயதெ || ஸங்கர
 ஸூது யொ லக்ஷ ஸவ ஜநாநாரம் நரஃ | தஸெஸூவ
 து ப்ரஸாஷெத விஷ்ணுலக்ஷி ப்ரஜாயதெ | வாஸுஷெ
 ஸூது யொ லக்ஷ ஸவ ஜநாநாரம் நரஃ | தஸெஸூவ து
 ப்ரஸாஷெத வாஸுஷெதெவ ப்ரபு | க | எனநிநவீ
 டததிரஸம் ஸவக்ஷிதம் இப்பா ஸூபகூத்யாபிகா
 வரம்வரயா ஸவக்ஷித்யாபிகளினே ஸுபுதவதும்வராவ
 பகவானுடையவும் மஹி ரதக்ஷஸாதிதேவ ஸெவ, பா
 வரீகளினுடையவும் உபாஸ சியும்வ, யவாஸ்யுமஸைசய
 ஸங்களில் வயதயாஸம் வஸூபுப ருபுமிபபுதெச
 ளிலே வரும மதிமயககங்களும ஸூது ஸவூஷெததா

ஸூது ஸவூஷெத, லக்ஷி - பகதனயிருக்கிறான், தஸூ - அநா
 ஸூது ஸவூஷெதெவ ப்ரஸாஷெதெவ ப்ரஸாஷெதெவ
 இவரு 'வாவ' எனபதற்கு நடுவி, மேலு ப்ரபதனஸம் ப்ரபா
 மலே எனறாததம், ருபுலக்ஷி - ருததிராதிதகசு ப்ரபுத
 யுடையவனாக, ப்ரஜாயதெ - ஆகிறான் யஃ நரஃ ஸவூஜ
 நூதாரம், ஸங்கரஸூ - ருததிரானாகு லக்ஷி தஸூ - அநா
 ருததிரானுடைய பரஸாகததினலேய, விஷ்ணு லக்ஷி - ப்ரபு
 பகதனாக, ப்ரஜாயதெ, யஃ, நரஃ, ஸவூஜநூதாரம் வாஸு
 ஷெவஸூ - வாஸுதேவனாகு, லக்ஷி தஸூ - அநா வாஸு
 தேவனுடைய, ப்ரஸாஷெதெவ ப்ரஸாஷெதெவ, வாஸு
 ஷெவெ - வாஸுதேவனிடத்தில, ப்ரய்யதெ - ஸயகதைடபட
 கிறான் வுத்யயவஸூ - மரபுடமுடைய புத்தி, அநாவது
 தாமுநததவததை பரததவமாயும், பரததவததைத் தாமுநதத
 வமாயும் நினைப்பது இப்புடைகளில்-இந்த பரபாரகளில் ஒரு
 விஷயத்தில் - பராவரததவன்களில் எதாவது ஸூது, ப்ரபு
 நருஷ்டாரதாரததம், அதாவது ஸூது ப்ரபுபாதிரா ஸூவ
 பூதவகளிலும் தீவஷாதி புத்திகளிலுமால் மமகர்கருதா
 முதலியவை யுடையவனுக்கே பலத்தைக் கொடுக்கும் எனபு
 ஸாஸதிராகசளில் நினைத்தமாயிருப்பதுபோல கீழ்க்கூறிய மயக
 மில்லாதவனுக்கே பலம் கொடுக்கும் எனபதும் ஸாஸதிராதிததம்
 என்று தாதபாயம் அனநிகதே சிதைபு ஆஸுபாஸயபாத

லேயொரு விஷயத்தில் ப்ரமேஷாஸிகளு மனறிககே
ஸூயபாஸிகளைப் பற்றுமவாகளுக்கே யென்னுமிடத்
தை 1 'யெது ஸாராந்யவாஸம உத்யுதே வுரூ
ஷோதூஃ | தெவெ வாவண்ணிகோ ஜெயஸ்ய
கருவவியிஷ்டாஃ |' உத்யாஸிகளிலே கண்டுகொள
வது இப்படி ஜாதாஸிகளில் மாறாட்டமுடை
யாககு ஷெவதாணா ஸத்யுணடேயாதிவாஸ ம
வநிபூஹததாலே ப்ரத்யவாயமே வநிதகும் ஆகை
யால் '2 கூம் விரூபாந்ய உஹாவாஸோஹோஸாஸ்திரா
ணி காரய | ஷுபாயிஷ்வராயாஸம் வநம் ஸீவ்யம் ப்ரத
யாய |' என்கிறபடியே ஹோஸாஸ்திரங்களிலே ஷு
ஷ்வவியிஷ்டாஃ புணடாக்கினதுவு மவறறையிட்டு

தை நிருபிக்குமிடத்தில் '3 ஸாராந்யவாஸம உத்யுதே வுரூ
ஷோதூஃ' என்று ஸாவாந்யபாபாயான தன்க் தவேஷிக
கிராஸா என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கும் 'ஒரு விஷயத்
தில்' எனறது அப்படிப்பட்ட பகவான விஷயத்தில் எனபதைச்
சொல்லுகிறதாகவுமாம் யெது - எவாகள, வுரூஷோதூஃ -
புருஷ ஸரேஷ்டனை பசவாக், ஸாராந்யவாஸம - ஸமா
னம் என்கிற புத்தியினால், உத்யுதே - எண்ணுகிறானோ, தெ
வெ - அவாகள, வாவண்ணிகாஃ - பாவண்ணிசன, ஸ்வய
கருவ வியிஷ்டாஃ - எல்லாக சாமங்களிலிருந்தும் விலக்கப்
பட்டவாகளா, ஜெயாஃ - அறிபததகவாகள 'கண்டுகொள
வது' எனபதற்கு அவாகள சாம ஸாமாந்யத்திலும் அதிகார
மில்லாதவா ளாகையினால் அவாஸானால் செயப்பபடும கார
யங்களும் விஷயரீயாஜன மாகையினால் என்று தாதபாயம்
'ப்ரத்யவாயமே' எனபதினால் அநதப பகதியின பலம் உண
டாகாது என்று தாதபாயம் உஹாவாஸ - 1¹ ருத்திரானே,
கூம் - 2, ஹோஸாஸ்திராணி - மோஹததிறதக காரணமான
ஸாஸ்திராஸானே, காரய - செயவி, ஷுபாய - ஸவஸ்பமான, ஸ்வா
ஸம் - ஸாமததை, ஷுபாயிஷ்வர - காணபிதிதது, ஸீவ்யம் - சிக
கிரமாக, வநம் - பரயோஜனத்தை, ப்ரத்யயாய - காணபிதி,

தியவையே சிவன முடிமேல தான கண்டு பார்த்து
தெளிந்தொழிந்த பைநதுழாயான பெருமை' எனறு
ம், 1 'வானவாதமமையாளுமவனும தானமுதனு
சடைமுடியண்ணலும செமமையாலவன பாதபங்
கயளு சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே' எனறும, 2 'பேச
நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன தனக்கும் பிராகும
நாயகனவனே' எனறும, 3 'ஒற்றைவீடையனும
நான்முகனு முன்னையறியாப பெருமையோனே'
எனறும, 4 'எருத்தக கொடியுடையானும பிரமனு
மிந்திரனும மறறுமொருத்தரு மிப்பிறவியெனறு

யே - ஆவையனைபே, சிவன முடிமேல - நுகராமையுடைய தா
மேல, தான கண்டு - தானே நேராசப பார்த்து பார்த்து - பார
ஜுநன, தெளிந்தொழிந்த - நிரந்தரத்துத் தீர்த்து, பைநதுழாயான
புமையான திருநதுழாயைத் தரித்ததுகொண்டிருந்த பகா
னுடைய, பெருமை வானவாதமமை - தேவதாசுதா குருமவ
னும - ஆளுகிற இந்திரனும, நானமுகனும - பருமைய சடை
முடியண்ணலும சடைமைய முடியிலே உடைய நுகராமையுடைய செம
மையால - கபடபிலஸாமல, அவன - அந்த ஸாஸாஸாமையுடைய
பாதபங்கயம் - காமரைப்படிப்பங்களை போன்ற சிறுபுத்தா, சிங்
தித்த - கயானித்த, ஏத்தி - ஸுதேவதாசுதா கொத்து, திரிவா -
ஸஞ்சரிப்பார்கள் இது பாவதேவதாசுதாசுதாசுதாசுதா பரம
னம் பேசநின்ற சிவனுக்கும் - நீங்கள் பரதேவதாசுதா என்று
பேசுமபடி நிற்கிற சிவனுக்கும், பிரமன தனக்கும் - பருமையுடைய
கும், பிராகும - மறறுவாக்க ஸல்லாருக்கும் அவனே - அந்த
ஸாரிய பதிவே, நாயகன - யஜமானன ஒற்றை வீடையனும - ஒரு
வருஷபத்தை காஹரணம்முடைய நுகராமையுடைய, நானமுகனும -
பருமையுடைய, உன்னையறியா - உன்னையறியா திருநதுழாயான
பெருமையோனே - பெருமையை யுடையவன் எருத்தக கொடி
யுடையானும - வருஷபத்தை தவறுதலில் உடைய நுகராமையுடைய,
பிரமனும - பருமையுடைய, இந்திரனும, மறறுமொருத்தரு - மறறு
ஒருவரும, இப்பிறவியெனும நோய்க்கு - இந்த ஸாஸாஸாமையுடைய

தோயகரு மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பலராவ
 ங்களாலே யருளிச்செய்தாராக இப்பவாடிவதா
 வாராவாடிம திருநீர்ததில பூராவாடிததிலும்,
 காராயணசஷததிலும், அயததில ஸ்விசெஷணங்
 களான காராயணசஷங்ககளிலும், வராவாடிததில
 'ராவ', 'அவம்' எனகிற ஸஷங்ககளிலும் அமாவாஸ்யம்
 இதடிவதா விசெஷநீரய முடையவனுக்கல்லது
 1 'கண்ணன கண்ணலல திலையோரா கண்ணை'
 என்றும், 2 'களைவாய துனபங் களைபாதொழிவாய
 களைகணமறறிலேன' என்றும், 3 'ஆவிககோபறறு
 ககொமபு நினனலாலறிகினறிலேனயான்' என்றும்,
 4 'தருதுயரததடாயேல' எனகிற திருமொழி முத
 லானவற்றிலுஞ் சொல்லும் அமாவாஸ்யாவதெல்லு
 கிடையாது இந்த வரடிவதாவாராவாடிததைத்
 திருநீர்ததிலே கண்டு தடியவயாடிமாக்க ஸ்வவெல்லு
 கம் பூகிஷிதமானபடியை 5 'மறறுமோரா தொவ

வயாதிகரு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்ட
 வாகளுமில்லை கண்ணன - ஸ்ரீரருஷணாகுறி, கண்ணலலது -
 ரகங்களைத் ததிர, லா கண - வேறு ஒரு ரகங்களை, இலலை துன
 பம் - துக்கத்தை, களைவாய - போசசடிப்பாய, களைபா தொழி
 வாய - போககடியாதொழிவாய, மறறு - வேறு, களைகண-உபா
 யத்தை, இலேன - உடைத்ததாகாதவன் ஆவிகரு - ஜீவாதமா
 விறகு, லா - அதனிசியமான, பறறுக கொமபு - பிடி கதுக்கொள
 னும் கழி, அதாவது ஸரணம், நினனலால - உனனைத் ததிர,
 யான - நான், அறிகினறிலேன - தெரிந்துகொள்ளவில்லை தரு -
 காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம்-துரகத்தை, தடாயேல-போச
 கடிக்காதபடித்ததிலும், உன சரணலலால - உமமுடையதிருநீரடி
 களைத்ததிர, சரண - ஸரணம், இலலை இது முமுஷூகசளுகரு
 அனுபாஸயாகு எனபதற்கு பரமானம் தடியவயாடிமாக்க -
 தேவதாரதாரகனைச் சோக்கவாசன வரையிலாச மறறும-

பூரணாசுவஸ்தா தததாலே யிருவரைக்கழித்து வரி
 செஷிதத வரஜோகிஷான வொருவனை 'முகிலு
 ருவமெமமடிகளுருவம்' என்று கிஷஷிததார்
 இநத ருவிவவிசெஷததையுடையவரவாருஷனே
 வவபுவெஷபுகிவாடிமான வரதகவமென்னுமிடத
 தை வவபுவெஷவாரவூத பூணவபுகிவாடிதெ
 யாலே 1 'மூலமாகிய வொறறை யெழுததை மூன்று
 மாததிரை யுள்ளெழு வாங்கி வேலை வண்ணனை மே
 வுதிராகில' என்று பெரியாமுவாரருளிச செயதார

ஸந்தானத்தினுல எனறாததம் 'இருவரைக்கழித்து' இதயாதி
 கரு 'மூவுருவம் சண்டிப்பாது ஒன்றும் சோதி' எனபதற்கு
 பாளுஜயோதிஸ என்று சொல்லப்பட்ட வஸது ஒன்று என்றா
 ததமாகையினுல அததால் மற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள்
 என்று தாதபாயம் அப்படி ஜயோதிஸஸென்று சொல்லப்படு
 சிற எமமடிகளின ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசேஷததை
 சொண்டு ஸரிய பதியைப் பாரகேவதை என்று விஷகாஷிததார
 என்று தாதபாயம் 'இநத ருவிவவிசெஷததையுடைய' எனப
 தற்கு இநத 'பாருருவில' எனமுரமபிகடும் பாட்டில 'மாரடலுரு
 வம்' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தை
 யுடைய என்றாததம் 'வவபுவெஷவாரவூத பூணவ
 புகிவாடிதெயாலே' எனபதற்கு மூன்று வேதங்களு
 டைய ஸாரமஸமாகிய மூன்றெழுத்துசசளும் ரே ரா ந ட
 கென்று ஸந்தியில பரதிபாதிசகப்பட்டிருசகிற பரணாத
 திற்கு அதததம் எவ்வின அவனை ஸாய வேதகவரகினு
 லும் சொல்லப்படுகிறவன எனபது விகதமாகையினுலே என
 றாததம் மூலமாகிய - ஸாவவேதகசளுக்கும் சாரணமாகிய, ஒற
 றை யெழுததை - பரணவததை, மூன்று மாததிரை - மூன்றுவா
 திரை பரமணமுள்ளதாக, உள்ளெழு - மனதிற்குள்ளேயே இரு
 க்கும்படி, அதாவது உபாமஸுவாக (வெளிரிலு ஸப்தம் வரா
 மல) ஜபித்து, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்
 ணனை - ஸமுத்திரத்தின வானமப்பொன்ற வானகதையுடைய
 ஸரிய பதியை, மேவுதிராகில - பரிதியுடன் தயானம் செய்விரச

தெத்திரீயத்தில் ஸ்ரீயஃவதிக்ஷ வஹுததாலே ஹோ
வாஸுஷ்ணுகு வ்ஸாவ்ஜீயோதினபடிபை தினைகது
1 'திருக்கண்டேன பொனமேனி கண்டேன' என்று
வகுத்தது, 2 'சாவ்நமகது' என்கிறபாட்டிலே வுக்
ஸுஹரான நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே மிரு
ததென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற விவரீனியாழிய
பூவாஹ்ணமம் ஸாணூஹ்ணமுமிவ்ஸ, இதஃ
வதிகளே பூவாஹ்ணம் ஸாணூஹ்ணமுமிவ்ஸ, இதஃ
கப்பட்டது இவ்வயுத்ததை 3 'தேவதா வாரதா
யுஃஷ்ண யயாவதெஹுதெஹவாநு', 'வாஹுதெஹுத யயா
கதெஹ வாவதெஹுத விஷுதி' என்று வாஹுதெஹுத

வேயானால் (பரமபதத்தில் வுவிதசாரம் தெத்திரீயத்தில் -
தைத்திரீயபரிஷதத்தில் நாராயணநாகத்தில் ஸ்ரீயஃவதி
கவவிஹுததாலே' என்பதற்கு 'லக்ஷ்மியும் பூரிம உனக்குப்
பதனிகள்' என்றாததமுள்ள வாய்கதில் என்ற கத,
111 யம் 'ஹோவாஸுஷ்ணுகு' என்றது சந்திராதிதே
'இந்த மஹா புருஷனையறிவேன நான்' என்பதற்கு
யதத்தில் பரஸதாயிக்கப்பட்டதைத் தெரிவிப்பதற்கு திரு -
லக்ஷ்மியை, கண்டேன - பாததேன, பொனமேனி கண்டேன -
ஸவாணமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தைப் பாததேன ஸ்ரீபதா
ஸமுததிரததின் வானமேபோன்ற வானத்தையுடைய ஸ்ரீபத
யினிடத்தில்) 'சாவ்' இதயாதிகு முனமு ச்நவநாதிக
மனப்பாட்டிலே என்றாததம் ஒக்கப்பரிமாறுகிற அபருடசா
நது ஸகல வயாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வயுத்ததை - ஃஷ்
மியும், பகவானுமே ஸாவேதகருஷ்டங்கள் என்றுமாதததிக
தேவதாவாரதாயுஃஷ்ண-பரதேவதையின் உணவையுடைய
வக் - உளப்படியே, ஹவாநு - நீ, வெஹுதெ - அறிப்பி
கூடிய இது புலஸதயா பராஸரஹ அநுசாஸிக்ருமபொழுது
சொன்ன ஸிலோகம் வாஹுதெஹுத - புலஸதயரினுய் வக் -
எந்த வாரத்தை, உஹ் - சொல்லப்பட்டதோ, தெ - உனக்கு

ஷ்வர ப்ரஸாதிததாலே வரஷேவதா வாரஸாய-
 ஜோகமுடையனாய, பெரிய முதலியாரா 1 'தடுஷு
 மகோ உதிவராய வராஸாராய' என்றாதிரிக்குமபடி
 யான ஸ்ரீ வராஸாரவ ஹஷி- பரககப்பேசி 2 'ஷேவதி
 யுஷுமஷுஷு வுஷாரோ ஹவாநு ஹரி: | ஸ்ரீ-நாதீ
 யுஷு: ஷே-சூ-ய நாமயோ வி-ஷு-தே வர- |' என்று
 வராஸாஹஸ்யோமனுன ஸ்விஷ்ணுக சுவஷேசித
 தான இததை மயாவற மதிநலமருளபபெற்று

வந்தன. இது, ஸ்வ-யு- - எல்லாவிதத்தாலும், ஸ்விஷ்ணு-
 உடாகப்போகிறது இது வ்விஷ்டா ஆமோதித்துச்சொன்ன
 வாததை ' வுஷுஷு வ்விஷ்ணு வ்ரஸாதிததாலே' எனப
 தற்குப் புலஸ்தயாவரமகொடுக்க அதைவ்விஷ்டா அனுமோதித
 தபடியினுடில் எனறாததம் பெரிய முதலியார்-ஸ்ரீ ஆனவந்தாரா, நம
 ஸம்பரகாயத்திற்கு முதனமையானவரானபடியினுல இப்படிச்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தடுஷு - அப்படிப்பட்ட, அதாவது
 இந்த ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட உபகாரம் செய்த
 வரான என்று தாதபாயம், உதிவராய - ரிஷிஸரேஷ்டராகிய,
 வராஸாராய - பராஸாரின் பொருட்டு, து: - ஸேவிக
 கிறேன பரககப்பேசி - ஸக்ஷமியின் விபூதி, அவதாரம் முகலீய
 வைகளை விஸ்தாரமாகக் 3ம் அதயாயங்களில் நிருபித்து
 ஷேவதியுஷுமஷுஷு - தேவதைகள், பகசுகள,
 மனுஷ்யங்கள், இவாஸுருகுளா, வுஷார - புருஷன் என்று
 பெயருடையது, ஹவாநு - பகவானாகிய, ஹரி: - விஷ்ணு,
 அதாவது அவருடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஸ்ரீ-நாதீ: -
 ஸதீ: என்று பெயருடையது, யுஷு: - ஸக்ஷம், அதாவது அவ
 ளுடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஷே-சூ-ய - 1 மைத்ரே
 ய:ன, ஸாமயோ: - இவர்களைக்காட்டிலும், வர- மேலான வஸ்து,
 வி-ஷு-தே இலலை இவரு விபூதிகளின் பிரிவும் ஸலோகத்தி
 லிருக்கும் பதிபாஸைகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உப
 யோகித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்
 துக் கொண்டிருப்பதைப்போல இவ்விருவர்களினுடைய ஸக

வாதிபா மனனுந் தருககச செருக்கின மறை குலையச்
சாது சனங்க ளடங்க நடுங்கத் தனித தனியே
ஆசியென வகை யாரண தேவிகா சாற்றினா நம
போதமருந் திருமாதாட னின்ற புராணனையே 13

வகைஷு சுபிஷேகி பூரணவாநு வகைக் கலயலா பூரண
வகைஷு வுபூதிஷிதம் 1' எனறருளிச் செய்யப்பட்டிருந்
கிறது இங்கு பாஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்ஷங் ௧௭1 வன—(1)
லக்ஷம் அணுவானவள ஜீவகோடியிற் சோந்தவன 113 வந்
ஸங்கலபத்தினுல எல்லா வஸ்துககளுக்கும் மீஸஷிபா ரீருந்
கை முதலிய பெருமைகளை யுடையவள எல்லா இடத்தி
லும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற பசனங்
களுக்கு முகந் நிதயாக்ஷப போலத் தாமதந் தருனத்
தினலாவது அவதார ரூபங்கலினலாவது லோரத்தை வ்யா
பரித்திருக்கிறாள் என்று தாதபாயம் (2) இவள ஜீவகோடியைச்
சோந்தவளா யிருந்த போதிலும் என்கும் நிதயநத் ஸவருபத்தை
யுடையவள ஜீவாதமாணவ அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்
கள லக்ஷமியைத் தவிர மற்றவைகளைச் சொல்லுகின்றன (3)
இவள ஜீவகோடியிலும், ஸாவகோடியிலும் சேராத தனித்தங்
துவம் (4) இவள ஸாவகோடியிற் சோந்தவள பகவான், தனனை
யொழிந்த மற்ற வஸ்துககளுக்குச் சேஷி இவளோ பகவானை
யுந் தனனையுந் தவிர மற்ற வஸ்துககளுக்குச் சேஷி லோகங்
களுக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாததிரம்
தான் உண்டு இவள பெருமையெல்லாம் பகவத் ஸங்கலபத்
தினலேற்பட்டது (5) பகவானைப் போலவே இவளும் ஸாவரத்த
வம் குணம் முதலியவைகள் எல்லாம் இவளாக இருவர்களுக்கு
பொதுவாக இருந்த போதிலும் சீமருளிச் செய்திருக்கிறபடியே
கூடுக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள் 'சுபிஷேகி பூரணவாநு' என
றருளிச் செய்திருப்பதினால முதல நாளைகு பக்ஷங்களிலுமுள்ள
அஸ்வராஸ்யங்களுக்கு நிகரப்பட்டிரு கடைசி பக்ஷமே ததவாமானது
என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மற்றப் பக்ஷங்களிலுள்ள அஸ்
வராஸ்யம் முதலியவைகள் அங்கு பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருந்
கிறது இங்கு நமக்கு வேண்டியது விதிதாரத பக்ஷமாகிய
லக்ஷம் ஸாவரனைப் போன்ற ததவம் என்பது மாததிரம்

இப்படி இந்தப் பரதேவதா நிஸ்சயத்தை வாதிக்கின்றால் கலக்கப்படாமலிருக்கும்படி ஆசாரய கடாஷத்தினால் பெற நேமென தருளிச் செய்கிறா—‘வாழியா’ என்றாரம்பித்து ப - ரை] வாழியா-பரவாதிகளினுடைய, மன்னும் - உறுதியான, தருக்கச் சேருக்கில்-யுசுதிக்கின்றது உண்டான காலத்தினால், மறை-வேதம், குலைய - வயாகுலமாகும்படி, சாதுசனங்கள் - ஸாதுக்களான ஜனங்கள், அடங்க - முழுமையும், நடுங்க-பயப்படும்படி, தனித்தனியே - அவரவரார இஷ்டபரதாரம் வெவ்வேறாக, ஆதி யேனுவகை - (அந்தந்தத் தேவதைகள்) மூலசாரணம் என்று சொல்லாதிருக்கும்படி, ஆரணதேசிகா - வேதாந்தத்தை நமக்கு உபதேசம் செய்த பூர்வாசாரயர்கள், நம் - நமக்கு ஸ்வாமியான, போதமும் - புஷ்பத்தில் வலித்துக் கொண்டிருக்கிற, திருமா துடன் - லக்ஷ்மியுடன், நின்ற - நிதயனாய் நின்ற, புராணங்களே - அநாதியான பகவானே யே, சாற்றினா-ஐதந்தாரணமென்று ஸதா நிததாரகன

‘மன்னுநதருக்கச் சேருக்கில்’ என்பதற்கு யுகதிசொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஸமானமானவர்கள் இல்லை என்கிறகாவதையுடைய வர்கள் என்றாததம் ‘மறைகுலைய’ என்பதற்கு ‘விவெக்யஸூ’ காவெவொரோரிபொவ் தரிஷ்யகி’ என்றிவர்களைச் சகண்டவுடன்வே தம்நடுகுக்கிறது என்று தாதபாயம் ‘விஷ்ணுபொவெபஸூ’ கி வயரிஸெஷஸ்விவ்யுபந்’ என்பது இங்குவிவகிதம் அன்றிகவே ஸருதியாகிய வதூவுக்கு நாதனான ஸரிய பதிவை அபலாபம் செய்வதினால் வைதவய தேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று தாதபாயமாகவுமாம் ‘நாயாஸெஷஸ்வநாயந் ஸூ’ கிவ ப-டுவெபவ்ய வெஷ்ஹி’ என்று பூரி பாஷ்யகாரா ஸருதி களுக்கு வைதவய தேதத்தைப் போக்கடித்தாரா என்பதி னால் இதரர்கள் அதை உண்டாக்கிறார்கள் என்பது வலிததம் இப்படி வேதம் வயாகுலமாகும்படி என்று தாதபாயம் ‘சாது சனங்கள்’ இதயாதிகு ‘வ்யாவொ ஹாஸவநீ க்யுக்: வரிஷ்யுக்: பூாவெதவஸெஷ்தவ: சுளவ: செஷிஸூக்ஸூ’ க: ஸவசி-பாவாபாய வெபாயந:’ என்கிறபடியே வயாஸாதி சவ தங்களுக்குப் பரிஹாஸம் ஸம்பவிககிறதே என்று பயப்பட டார்கள் என்று தாதபாயம் ‘தனித்தனியே’ இதயாதிகு

ஐதவடி மாவதாழி ஸூர க ஜெஞ்சூவஸ தவெஸு
 ஸூதாமதநிஜவாதும் தஸரெவீஸரெஷும் |
 வரீவித நிமரானை வஸூதி ஸ்ரீ ஸஹாயம்
 ஜமதி மதிவிஷ்ணுரணுரெ ஜனும் ரெகும் ||

உதி ஸ்ரீகவிதாதிபுஷ லிம்ஹஸ்ய ஸவபுதனூ ஸுதனூ ஸு
 ஸ்ரீகெங்கடநாயஸ்ய வெஷாணாவாபுஸ்ய க்ருதிஷும்

ஸ்ரீகெங்கடநாயஸ்ய க்ருதிஷும்
 வரகெவதாவாரகாயுடிகார ஷஷும்

|| ஸ்ரீ கெத நிமரானை கெவகெஸிகாய தகி ||

சீராதபுறநிருவேஷடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

‘ஸ்ராவராமகலஹ க்ருகாடிஸம்வ தனி நிமரானரெயகா?’ என
 கிறபடியே அவரவர்கள் தனிததனியே பாதேவதை யென்று
 ஒருவாக்கொருவா சண்டை செய்து கொண்டு நிறைவேதாந்த
 விததாந்தத்தினமேல் குமபலாயனிமுகிறார்கள் எனறாததம் இத்
 தால் ‘க்ருபுஜெனரெககெனெ’ எனபதற்கு எதிராடையாக
 வாதிக்கிடங்களில் ஒற்றுமைஇல்லை எனபது தயோதிதாம் ‘திருமா
 னுடன்’ எனபதினால் ‘திருவில்லாத தேவரைத் தேறேலமினதேவு’
 ‘நானும் நம் திருவுடையடிசன்’, இதயாதிரளும், ‘ஸாகதை
 யென்று சொல்லப்படுகிற ஸக்தியினால் பகவான் சாந்தி முத
 லியவைகளை அடைகிறான்’ என்றும், ‘பரானவாயினி ஸம்பந்த
 மில்லாத அந்த ஒரு பரபருமம் அந்த ஸவகா என்று சொல்
 லப்படுகிற ஸக்தியிட்டுனகூட இருந்தது’ என்றும், அராதமுள
 ள ஸருதிவாக்யங்களும், ‘கெனும்பாவாதாம் வுயமகியதே
 ஸூகிரவி’, ‘உஹபாயிஷாநம் வெஷகம் செஷிகம்’, என்றி
 வை முதலிய பரமாணவங்களும் விவரித்தவர்கள்

இப்படிப் பாதேவதை ஸாவேஸுவரெனென்று தெரிந்தாலும்
 ‘கெனும்பாவாதாம் வுயமகியதே’ எனகிற தீதாஸலோகத்தினபடியே
 பலாததாவகளைச் சீக்கிரமாகப் பெறவேண்டுமெனகிற அபே
 ஸக்தியினால் தேவதாந்தாவங்களும் ஆஸாயணியாக ளாகையினாலே

தேவதா பாரமாதயம் அநிந்தவன பரமைகாரதியாவது எப
படி? எனனவருளிச செய்கிறா—‘ஜமவடி’ எனராமபிதது
ப-ரை] ஜமவடி-தேசம், ஸுவகாஷி-ஸோசம், முதலியவைகள்,
‘சூஷி’ பதத்தினால் அண்டம்முதலியவைகள் சோகத்துக்கொள்ளப்
படுகின்றன, அதாவது ஒரு காரமம் முதல் ஒரு அண்டம் வரையி
லான, ஸூரம் - இடங்களில், ஜெஞ்சூரம்-கலெஷ்டம் - ஜய
ஸூசகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அததற்கு
யஜமானன் இவன் என்று சாட்டக்கூடிய விமலநாஸினம் முத
லியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ராஸ்யரெஷ்டம்-ரஸவராகா, ஸூம்
மத - துடாச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்க
ஞடைய, வாத-ஓ - கதைக்கையுடைய, ‘கயூர’ சொஷா
நராயிவாஸ’ என்கிற வசனத்தின் ஆரததம் விவசுபிதம், அன
றிகே, ஸூம்மத - பின் துடாந்துபோயிருக்கிற, நிஜவா
ஹ்-ஓ - தங்களை வாரததைக்கை யுடையவராய் என்றாததமாகவு
மாம் இததால் தாமபுத்திரா, பருது சகரவாததி, மாநதாதா,
முதலிய ராஜாக்கள் விசேஷமான கராயங்களைச் செய்துவிட்ட
படியினால் அவரவர்களுடைய சரிதரங்களை இப்பொழுது அனு
ஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அந
தந்த பருமமாதிகளின் சரிதரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸத்ரா
மான லோகோபகாரமில்லாமையினால் அவர்களைப் பின் துடா
ந்துபோயிற்று என்பது தயோதிதம் ‘நினைபாராபுக்கல் கடலெச
களில் துனமணலிற்பலா எனைத்தோருக்களுந் மிவவுலகாண்டு
கழிந்தவா’ இதயாதிகள இங்கு அனுஸந்தேயம் ஸூ
ரெஷ்டம் (ஸூஷ்ட) - நாந்ததை யுடையக்கூடியவர்களா யிருக்க
முன்பொழுது, அதாவது கீழ் நிருபிதகப்படியே அவர்கள்
எல்லாருக்கும் உதப்பத் தராதான பர ஸூரமளினால் அநி
யப்பாடிருக்கும் பொழுது என்று தப்பாயம், வாரிவித
மேதாணஃ - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வெகாரத ஸாஸ்திரத்தை
யுடைய, வனகஃ - ஒரு, ஜனஃ-பராயி, இங்கு ஏதாவது ஒரு
பராணிகுக்க கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமாதய ஜஞானம்
உண்டாயிற்றாகில் அதினால் பகவானே ஸரணயன் என்கிற ஜஞா
னம் உண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்காக கேட்கவேண்டியதில்லை
என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக ‘ஜனஃ’ என்று பரயோ

கிககப்படடிருக்கிறது அனறிககே, ஜண்ஃ - ஜனமத்தை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம இததால இப்படிப பர தேவதா ஜனானமுடையவனே பிறந்தவன, மற்றவாகள பிறந்த வரதாலல எனபது தயோதிகம் 'நாட்டிற்றிறந்தவா நாரணற்கா னன்றியாவரோ', 'ஆனனிடையேமுடாததாக்காளானூரல்லாதா மானிடப ரல்லரெனறென மனதது வைத்தேனே' இதயாதிகள் விவசித்தவகா சுவிஷ்டாடிணுரெ-அஜனானத்தினால் வயாபிக கப்படடிருக்கிற, ஜமகி - இந்த லோகத்தில், அதாவது இப்ப டித தெரியாதவாகளாய அஜனானத்தை யடைந்தவாகள அனே கரா யிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸஹாயம் - ஸரிய பதியான பக வானியே, மகிம் - பராபயனாகவும் பராபசனாகவும், வஸுகி - பாக்கிருன, அதாவது அறிகிருன என்று தாதபாயம் 'வனக' எனபதினால் 'பிதூஷ்டாணாம் ஸகாமஸுஷ்டு சுஸிஸ்யதகி லிஸபெய்யததாதிவி லிஸாதாம் சுஸிஸ்தாம் வெதி கஸகம்' இத யாதிகள் விவசித்தவகா ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட ஒருவன பகவானியே ஆஸ்ரயிக்கலாமாகையினால் கீழ் அருளிச செயத பரமைகாத்திதவம் கூடும என்று தாதபாயம்

திருவஹீநிரபுரம் சேடனூர் விசுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசரிச ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

பரதேவதா பாரமாதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாங்க ஹோடுஸிகாய நம: ||

முமுகுதூத்வாதிகாரம்.

[தேஹாதிரிசீதாதம் ஜனானந்தின் பலம்—ஸஸவராதிரிசீதாதம் ஜனானந்தின்பலம்—திருமந்திராதத ஜனானந்தின்பலம்—இதர விஷயங்கள்ளித் தோஷ நிபுணம்—மோக்ஷந்தின் வலுக்கணயம்—உபாயாறுஷ்டா னத்தின் ஆவஸயகதை]

காலாவதபூநு ப்ரகூகிவிகூகீ:

காஹோமெஷு கொஷாநு

ஜனாமதபு ப்ரகூகிநுநிதொஷகபு

நு:வாதுலுதி.

பாஸாதயு: ஸஸவர நியதம்

யது நிவ: வநிசு

காராகன: வபுரவி வநிசு

கவிதிசுஷத வநிசு.

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாலாராநாங்க ஹோடுஸிகாய நம: ||

இப்படித ததவ நிருபண பரமான நாயு அதிகாரங்களடங் கிய பேடினை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடு அங்கங்களோடும கூடியஉபாயத்தை நிருபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்கா அடங்கிய பேடிகாந்தரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது இதில் சீழதிகாரங்களில் நிருபித்தபடி ததவவிவேகங்களை பிறந்தபோதினும் நெடுககாலம் பழகின் வாஸனையினுலே பராகருதமான ஸுகாதிகளில் வைரா கயம் பிறக்குமோ என்னில்? அவற்றில் தோஷ காஸந்ததினா லுது உண்டாகும் என்று நிருபித்தருளப்போகிறவராய அதிகா ராததத்தை ஒரு ஸிலாகததாலே ஸங்கரஹித்தருளுகிறா— 'காலாவதபூநு' என்றாரம்பித்து

ப - னா] கால - காலத்தினுடைய, காலாவதபூநு - சுழலகளை யும், அதாவது நிமிஷம் முதல் கலபம் வரையிலான காலங்கா சகரம்போல சுழன்றுவருவதையும், ப்ரகூகிவிகூகீ - பா கிருதியின் விகாரங்களையும், காஹோமெஷு - காமயஸுகங்

ஷக்ஷாஸு ஸாதிசுராணுக்ஷாஜ்ஜிரகஸம்ஸாய விவயபுய ஃ? ஸஸவராதிர்ஃதாதம் வாழி யொழுகுரஸுஸா ஜநானததிர் பலம் ஸுயசுராபிகளரலே யுண டான விஸெஷபுலுதெஸுரவூவூதி நியூயததாலே ஹவதெஹ்யபுரலிவமான ஸுரலிவபூரல வெவ வததை யவெசுபிககைககு யொழுராய, ஸவபூரவெ திருமந்திராதத ஜநானததிர் சுபித ஸம்ஸுஹமான திரு பலம் கணுததைக கொண்டு ஸார துராயபுகளை யமஸுஸூகிகுமபோது ப்ரயசெவடி (ஸ) துதீயாசுரததாலே ப்ரகிவஹமான ஜ்ஜிரகஸபாடி மஸுஸுரகததாலே ஷெஹதடிமஸுஸூகிகளில் வருமஹ ஸுர கசுரககளையும், ப்ரயசெவடிததில் மஸுஸுத யிபுராலே ப்ரகிவஹமான துராயபுததாலேஷெஹாதி

இதயாதி—தரகவததாபிக்ஷுஸங்களுக்கும், ஜநானுரகெ ஸங்களுக்கும், எனறு பிரித்து அராததம் சொல்லிககொள்ள வேணமும் அவற்றின்-சரகாதிகளின் வெவவததை-ஸமபததை- இவவளவால இருதத ததவவிவேகம் பொதுவாக லோகாரதத தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேஷிப்பதற்கும் கைகராய ரூப மான விஸேஷபலத்தை அபேஷிப்பதற்கும் இதர புருஷாராததங களையும் பாபங்களையும் நிவாததி செயவதற்கும் காரணமாக யினுல மோக்ஷத்தில் ஆதர உண்டாவதற்கு மிகவும் அநதரங்க மான உபாயம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இததால பரதான பரதிதந்திராதிகாரததிற்கும் ததவதரய சிந்தனாதிகாரததிற்கும் உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது இனி அராததபஞ்சகாதி காரதகின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இதததவ விவே கத்தினுலேயே அஹங்கார மமசார நிவருததி உண்டாகும் என்ற ருனிசசெயகிறா— ஸவபூரவெசுபித ' எனறாமபிதது து தீயாசுரததாலே - மகாரததாலே ' ஜ்ஜிரகஸுராபி ' எனகிற இடத்தில் ' ஸுபி ' ப்தததினுல ஜநானுஸரயதவம் குறிக்கப்படு கிறது தேஹத்தில் நானே ஆதார எனகிற புத்தி அஹங்கா ரம், தேஹாதபநதிகளில் இவை நமமுடையது எனகிற புத்தி மமகாரம், தான தேஹாதிகிலக்ஷணன என்றறிவதினுல

ரிதூதவரவிவ ததூணங்களில் 1 'கூண்டெண்ணெய்' என்கிற ஸ்ரோதத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற வஹ்லாரகாரங்களையும், கலூராகாரத்திலவயாரணத்தாலே கூடுசெஷ வலிதொஹம் என்றும், கலூசுஸ்ட்ரஷீ என்றும் வருமஹ்லார காரங்களையும், கலூரீ வடித்தில பூகிவஹ்மான நிஷேய விசெஷத்தாலே வ்லரக்ஷண வூரவாரத்தைப்பற்ற வரும் நிரவெக்ஷ வ்லரகரு நிருவாயிகசெஷிகா

இது நிவருத்திததுவிடுகிறது 'கலூரங்களையும்' என்பது மேல் 'அடியயத்து' என்பதோடாவையிகிறது 'கேஹாதிரிசு, இதயாதிகு தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறு என்று அறிந்த போதிலும் இந்த ஆதம ஸ்வரூபம் தனக்குச் சேஷபூதம் என்பது அஹங்காரம், குணதிகா தனக்குச் சேஷபூதங்கள் என்பது மமகாரம் என்றாததம் 'கூண்டெ' இதயாதிகு 'கூண்டெண்ணெய் கூத லுசு கடிவிகுத ஐஹ் வெடி சூகிவ பூரணா கெதவூதாதி லிவிகாநூலவ விவவாதவரிட லா கெசுர வவவ! தூகெசுரூ: கலூ சூதாதிஷு கலிவிதி: கெசுரூலாக்ஷீஸூய்ஸூரூசு ஹ்ண கூதக்ஷவரதீ லு உகிதூகல வெடிபூபூபூ லுலகூ ||' என்கிற ஸ்ரோதத்தி பரவான சேகனகைஎன்கு நி 'சேஷ பூதநெனறுசொல்லநரனெனகருசசேஷ பூதநெனறெறிரா வழக்குப பேசுகிறபடியைச் சொல்லுகிறபடியினால் அப்படி வழக்குப பேசும்படி செய்கிற அஹங்கார மமகாரங்கள் என்று தாதபாயம் உரிமை-சேஷகூபம் இது 'வந்தவூநா லிவிவிகாநூலவ விவவாசு' என்று சொல்லும்படி இருக்கது இதில் அஹங்காரம் மாததிரம் சொல்லியிருக்கபோதிலும் கனதுஸூடய குணங்களும் உபலக்ஷிதங்கள் என்று தாதபாயம். கூடுசெஷவலிதொஹம் - வேறெருவனுக்கு தான சேஷபூதன், இது அஹங்காரம் கலூசுஸ்ட்ரஷீ - எனக்கு வேறெருவன சேஷி, இது மமகாரம் கலூரீவடித்தில - நமஸூபத்ததில் 'நிஷேயவிசெஷ' மாவது எனக்கு ஸ்வாதந்தரதாயமில்லை என்று ஸ்வாதத்திலும் ஸ்வாதந்தரதாய மில்லையென்று சிஷேதிப்பது 'வ்லரக்ஷணவூரவார' மாவது பரபத்தி முதலியவைகள்

வ்ரோக ரூபங்களான வஹஜார 88காரங்களையும், இந்நிஷேப ஸாரஸ்யோத்ததன்னாலே சூதீயவடிததில வதுயித்யாலே பவிலெழுதமாய ஸாவியான கெஷு பதுவயதுகாரகாலவமாகிற வ ஓ த தைப பற்ற விப போது வஹஜாரகாலவ சூதயததாலே வரும ஸூதீயகததூகவவொகூகவ ஸூதயததூகவ வொகூகவ ஹஜாரூபங்களான வஹஜார 88காரங்களையும், யயாயோமூமாயதமாகவும் ஸாலுமாகவு மடியறுதது இப்படி ஸூரஸூகிஷிதஜோகராய, 1 'அறபசாரங்க

அதில நான ஸவதந்திரன எனபது அஹங்காரம், இநத சரியை எனக்குச் சேஷபூதம் எனபது மமகாரம் 'ஸாரஸ்யோ' மாவது எல்லாக சாலங்களிலும் எல்லா வயாபாரங்களிலும் ஸவாதந்தராய மிலகியென்று சொல்லுவது பரிபூரணனுபவ கைஞசாயங்களைச் செய்யுமபொழுது அனிகையநிஸேஷமாகநிவருத்தியடைதமை யால் ஸவாதீனகாதருதவாதி பரமங்கா உண்டாக ஸம்பாவனை இல்லாமையாலே அருளிச்செய்கிறா--'இப்போது' எனமுரம் பிகது இது'வரும்' எனபதோடநவரிசகிறது அன்றிககே 'வஹஜாரததில்' அநவயிககிறதாகவுமாம் இப்பொழுதுண்டாகிற ஸவா ககாதீஸுகங்களில் தானே காததானபது முதலியதுதோன்று வகைப்போல் அப்பொழுதும் பரமம் வருமோ எனசிற ஸங்கை இததாலபரிஹருதம் 'ஸூதீய', 'ஸூதய' எனபவை 'வொகூகவததிலும்' அநவயிககின்றன நான ஸவாதீன காததா, ஸவாதீனபோகதா, எனபது அஹங்காரம் என்னுடைய பர யோஜனகதிறகாகக சாததா, போகதா, எனபது மமகாரம் சீழ 'ஸூரக்ஷணவூரவார' எனகிற இடத்தில் உபாயத்தில் பரம் நிவருத்தியும், இவரு பலத்தில் பரம் நிவருத்தியும் சொல்லபடுகிறது 'யயாயோமூ' எனபதற்கு தேஹத்தில் அஹங்கார நிவருத்தி ஆககம், தேஹத்தைச் சோதனைவசனில் மமகார நிவருத்தி ஸாபதம் எனநிவை முதலியவைசளை யதோ சிதமாக என்றாததம் அடியறுத்தது அவைகளுக்காக காரண மான வாஸனையுடன் கூட நிவருத்தி செய்து 'இப்படி' இதயா திககு சீழக கூறிய அஹங்கார மமகாரங்களை வாஸனையுடன்

எவை சுவைத தகன ரொழிநதேன', 1 'கண்டிகேட்
இதா விஷயங்களில் நெறு மோநதுணடுமலு
தோஷ நிருபணம் மைங்கருவி கண்ட விற்பந
தெரிவரிய வளவிலலாச சிற்றின்பம்', 2 'தவிரிது

போரகும்பமும், அயலாராலசுகமுடியாததுமான உறுதியான
ஐஞானத்தையுடையவராயனறாததம் இதனால் ததவஜஞான
முடையவாசனில் சூர மோசேஷாபாயத்தில் அதிகாரியாகவில்
லையே, சிலா சீமசசொல்லிய ததவஜஞானமில்லாமலே மோசேஷா
பாயத்தில் பராருத்திகுகிராதனே, ஆகையினால் ததவஜஞானம்
மோசேஷத்திற் குபயுகதமென்று கிழருளிச் செய்தது அனுப
பநம என்கிற ஸங்கை விலக்கப்பட்டது இந்த ததவஜஞானம்
சிலருக்கு பரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலருக்கு ஸாஸ்திரங்
களைக்கொண்டு விசாரிக்காமலே பரதிஷ்டித புத்தி உண்டா
கிறது, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாதபாயம் ஆகியும்
வெருகாலம் அனுபவித்த புருஷாததம்முதலியவைகளில் நவரா
கயம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதாஸன
மென்றருளிச் செய்கிறா—'அலபசாரங்களை' என்றாமதித்து
அலபசாரங்களைவை - அலபஸாரங்களான ஸபதாதி விஷயங்களை,
சுவைதது - அனுபவித்தது, அகனரொழிநதேன - அவைகளைவிட்டு
நிவருத்தி படைநதொழிநதேன, அவைகளை அலபதவாதிகேதோஷ
துஷ்டங்களையாலே என்று தாதபாயம் கண்டு - பாதயக்ஷ
மாகப் பார்த்து, கேட்டு, உற்று - ஸபாபித்தது, மோநது, உண்டு -
ராபிபிட்டு, உழலும் - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்
டிருக்கிற, அதாவது 'புலனபிநதுணனும போகமேபெருக்கி'
என்கிறபடியே இந்திரியங்கள் விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர
முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அனுபவித்துக்கொண்
டிருக்கிற என்று தாதபாயம், ஐங்கருவி-பஞ்சேந்திரியங்களினால்,
கண்ட-அனுபவிக்கப்படுகிற, இனபம்-ஸுகங்களையும் தெரிவரிய-
இந்திரியங்களினால் சண்டறிவதற்கு அஸக்யமான, அளவிலலா-
ஸபதாதி விஷயங்களைப்போலப் பரிச்சினனமாகத் தோற்றாத,
அனறிகே இவைகளைவிட அதிகக்கால மிருக்கக்கூடியகான, சிற
றினபம்-ஆதமானுபவஸுகம், இதுவும் அலபம் என்பது 'சிறிந

பூவனெ கிவிஹாவூலுலும் யபுடாயு காடு
 ராதுஜை காடுவெ', 1 'சனவதுவமும் தெஷா தஹு வது
 ஜுடுபவரம்', 2 'சுநிததுவலுபுனொகிபெபூவலுலு
 வலரம்', 3 'வலாவலுநு வலாவீயுடா நகனயநவலு
 யாநு | மதாநு காடுவெந வலதா கயா செஷா ஹாராயி
 வரநு | ஸுக்வா நவதுடாராராடிள மலுலகெஷுத்ராபி
 கெவிவா | ஐவலாடிள வா க்ரதபுஜெதா வகலம்

பம்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் தயோதிதம் (இவைகளை நீ
 யுமலக்ஷமியுமாயிருக்குமேராலத்தை 'ஸேவிகதாஸிடமிடமிடன)
 தவ்விது - அநதபபசவான, பூவனெ - பரஸநநரா யிருகரும
 பொழுது, உலு - இநத லோகததில, சுலுலும் - அடையமுடி
 யாதது, கிவலு-என்ன இருக்கிறது, யபுடாயு காடுடு - தா
 மம், அநததம், சாமம், இவைசலினால், சுலு-போதம், தெ -
 அவலகா, சுலுக்ா - அலபககன சுலுடுபவலம்-அலபமான
 புத்தியையுடைய, தெஷா - அவலகருக்கு, தக - அநத,
 மலும், சுனவசு - நாலததையுடையதாக, வலதி - ஆகிறது
 சுநிதும் - அழிபககடிபதாயும், சுலுபு - ஸுராலலலா
 காயமிருக்கிற, உலு - இநத லோகததை, பூவலு அநதந
 திருக்கிற நீ, லோ - எனனை, வலுலு - அடை வலாவலுநு
 மிருநத பலமுடையவாகளாயும், வலாவீயுடாநு - மலுலா
 பராகரமமுடையவாகளாயும், சுநனயநவலுயயாநு - அவ
 லுநத பனலாலின கட்டலகளை மலுலாவல நாராயிருக்கிற,
 ஹாராயிவரநு - ராஜாரகளை, வலதா காடுவெந - லீண்ட
 நாலத்தினால், கயாசெஷாநு - கதையை மாததிரம மிருதியா
 வுடையவாகளா, மதாநு-போனவாகளாய, ஸுக்வா-நெடு,
 வு-துடாராராடிள - புத்திரன, பதனி, முதலியவாகளிடமாகி
 லாவது, மலுலகெஷுத்ராபிகெவிவா கருஹம், கழனி முதலிய
 வைகளிலாவது, ஐவலாடிளவா - பனம் முதலியவைகளிலா
 வது, க்ரதபுஜெதா - ஸேவிககாபட்ட புத்தியையுடைய, ஹா-
 மனிதன, வகலம் - என்னுடைய தெனகிற அபிமானத்தை,

சுருருதெ நரஃ ||', 1 'வலவபு ஁வலயஜமக்',
2 'வலமெபுவி வாதலீதவலு சுயி வெணா ந பு வலி
மிவபுகி', 3 'நாஜெலு மலுஜலுவிவாம்பலா 32
சவாஹுதவெதலு | சுலம் 32தலுலாவா ந 32, 32தா ந
32புலா ||', 4 'சுலு வலவலவநாஜெதெ 32
வலலுவி 32லா32தெ | சுத வலவ வலி 32வலி
வலமபுலாவி 32லிவிண: ||', 5 'வலு வலலலுலுலுலுலு
புலு தலிவெலா:வலலலுலு | ஸலலலுலுலுலுலு 32லுலு

சுருருதெ - செவவதிலை வலவபு - எலலா, ஜமக் -
லெலகமுல, ஁வலய - துதகம லிறைநதது, வலமெபுவி -
ஸவாகசததிலும, வாதலீதவலு 32மே விமுலதிலிருநது
பயநதவலுயும, சுயிவெணா: - நாலததை ய நலயபேபுகிற
வலுயுமிருகதிலவலுலு, மிலுபுகி - ஸலகமாநது, நாலுவி-
இலலை இதநால துதகிகாநாககமெலபதும, ஸாகமிஸரமெலப
தும லெலலபபடது 32லுலுலுதவெதலு - மமகாரததி
லுல அபகரிசுபபட புததிலையுடையவாகளாயும, சுலம்
32ந - அலுலகாரமாலு, 32லாவாந - பெரிய பானததின
லுலலலாகிய, 32 - மயககதிலுல, 32தா: - மயலகியுமிருகதில,
32லிவா:லு - புகதிலிலலாகளால, நாஜெலு - ராஜபததில,
மலுஜலு - ஜலபபடுகிலுலா, 32புலா: - எலலைபபேப
லுருகதிலவாகள, 32- (ஜலபபடுகிறது) இலலை 32லா32தெ-
32! மலுலிவி, சுலுலுலுலுலுலு - பருமமலெலகம வலா
லிலும, வலதெ - இலத, 32லுலா: - 32லுலுலுலு, வலலி-
இருககிலநன, சுதவலவ-ஜலையிலுலே, 32லிவிண: - புததி
மாலகள, வலமபுலாவி - ஸவாகசததை யடையதை,
32லுலுலு-லுருமபுகிறதிலலை வலுலுலு - பருமமலிலுலைய,
வலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு, விவெணா: - பகவாலு
லைய, தல - அலத, ஸல - பரிஸுததமான, வலதாதக-
அலாதியான, ஜெலா:கி - ஸவயமபரகாலமான, வலலலலுலு.

கி: வரஸ்வஹேதி தஜிஃ | மதகுரீலாமஹதி வு
 ருஷா விஷயாதகா: | ஸ்வஹோஹசிக்ரோயதோஹ
 ஹோஹோரவிசுதா: | நிபுர நிர்ஹாரா நிபு
 வர ஸ்வயதெழி யா: | யூரமயோம ரதாஸெவ தகு
 மஹதி ஸாயவ: |, 1 'ரஜாணிகாரவாராணி விராமாநி
 ஸஹாஸ்யா | சூகீ வாவியாராஜநு வழிநுஸாரஜொ
 டகா: |', 2 'ஹதெவெ நிர்யாவாத ஸூரமஸுவராத்

பரமபதம், தக் - அததையே, வரஸ்வஹேதி - பரபருமம்
 மெனறு, விஃ - அறிகுறாகள, அதாவது பரபருமத்தை
 அனுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதனே பரபருமம்
 என்று சொல்லப்படுகிறது விஷயாதகா: - விஷயங்களில்
 வைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களாயும், ரீலா: - மூடா
 சளாயும், ஸ்வ - டம்பம், ஹோ - ஆகா, சிக் - காவம்,
 ஹோ - ஹோபம், ஹோ - திரிஹம் செயதல், ஹோ
 ஹ: - மோஹம், இவைகளினால், ஸ்விசுதா: - பீடிக்கப்
 பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, வுருஷா: - மனிதராய், தகு -
 அஹகு, மஹதி - போகிறதில்லை, இதனால் ஸபதா நிவிபுபதக
 ஸவரபாவிக்காத விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
 நிபுர: - மமகார மில்லாதவர்களாயும், நிர்ஹாரா: -
 அஹவகாரமில்லாதவர்களாயும், நிபுவா: - ஸதோஷணக
 னைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், ஸ்வயதெழி யா: -
 அடக்கப்பட்ட இரத்திரிபதகளை யுடையவர்களாயும், யூரம
 யோமரதா: - தபாணம் செய்வதெனவே ஆகா டம்பம்
 ளாயுமிருக்கிற, ஸாயவ: - ஸாதகன், தகு - அஹகு, மஹதி -
 போகிறார்கள ராஜந-ஸ்ரீ ராஜனே, ரஜாணி - அழகான வ
 களும், காரவாராணி - இஷ்டப்படி ஸந்தரிக்கக்கூடியவைகளு
 மான, விராமாநி - விமானங்கள், தமா - அப்படிபே, ஸஹா: -
 ஸகைகள், வியா: - அக்னக விதவகாராள், சூகீலா: கிளை
 யாடு மிடங்கள், ஸ்வஹோஹ: - தெளிந்த ஜலத்தை யுடைய,
 வழிநுஸா - தாமரை மூடைகள், ஹதெ - இவைகள், தாத -

கூலத்திதது, 1 'வரதாதூதி யொ ரதொவிரதொவர
 தாதூதி' எனகிற வவவையுடைய யுடையராய, 2 'பு
 வுத்தியுக்கணம் யதேஃ புஜாவதி ரயாவலீச'
 எனகிற புவுத்தியதேஃங்களினின்றும் நிவுத்திராய,
 3 'நிவுத்தி யுக்கணம் யதேஃபுவி ததாராய
 ணாவலீச' எனகிற நிவுத்தி யதேஃங்களிலே
 புவுத்திரானவர்கள் சூசூகுகளான வயிகாரி
 கள் கீழ்ச்சொன்னபடியிலே வராவரங்களான
 உபாயாநுஷ்டானத்தின் தகவல்களும் வாரூஷாயதே
 சூலயகதை வகளுந தெளிந்தாலுமிப

முமுசூவாகுகுகிறது என்பது தயோதிதம் வரதாதூதி -
 பரமாரமாவிடத்தில, யதே - எவன், ரதூதி - ஆசையுடையவனே,
 அதாவது 'கிசலாஸெஷுவியொமெகலாவதேஃபவஸ்தெகயி:
 இதயாதிகளிறபடியே விசேஷ பாதியையுடையவனே, அவர
 தாதூதி - அந்தப் பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துவியிடத்
 தில, விரதூதி - வைராத்யதையுடையவனே, 'அவஸ்தூதியு
 டைய' எனபதற்கு 'வவவிலவெபுபுதிசுகுபிவாரபுவா' என்று
 சொல்லப்பட்ட அவஸ்தையுடையவனே என்றாதும், புவு
 துக்கணம் யதேஃ - பரவருந்தியை ஸ்ஷூலாநாந் யுடைய தா
 மத்தை, இவரு 'புவுத்தி'யாவது பரவாரான காரங்களில்
 ஆசையுடன் செய்கிற வயாபாரங்கள், அந்ந 'புணசு'மாக
 வுடையதாவது அதைக் காரணமாகவுடையது என்ற காரண
 யம், அய - பிறகு, புஜாவதி: - பரஜாபதி, அவலீச - சொ
 னனா நிவுத்தியுக்கணம் யதேஃ - நிவருந்தியை ஸ்ஷூலமாக
 வுடைய தாமத்தை, கீழிததாராயண: - தாராயணனாகிய
 குழி, அவலீச - சொன்னா 'நிவுத்தி'யாவது 'மேஷாத
 ததை உதேசரிததச செய்யும வயாபாரம் 'வராவரங்களான'
 என்பது 'தகவல்களும்' எனபதோடும், 'வாரூஷாயதே
 களும்' எனபதோடும் அவவயிகுகிறது 'வெவராய' என

படி வெராறு வலுவடிகமாக வரலுமாறுஷாடெயூ
வாயாறுஷாடததில புவதி-யானாகில் 1 'சீல
வூத மலும் ஸூதம்', 2 'ஸோய-ஃ வலவடுஸாஷூரணி
விவிதாநிபீஷிவிதி தலூரூதவலவடுஸாஷூஜேஞாயவூ
ஸாண்கைதலூரூ' என்கிற ஸூதமலுததையுமிதநது,
3 'நாலூரூயதிகளவீதம் தஃஸோஸகாபவம்' ஸூதலூ
வலவடெய-ஃ வாணீதும் லபுவதி-ஃதம்' என்கிறபடி
யே ஹாவூமம். ஆகையால் 4 'வயவஸகெடுணோ

பதிதாடு இகா விஷயாசனில் எனறு சோததுக கொள்ளவும்
ஸூதம் - ஸாஸ்திரததைக சோடபது, சீலவூதமலும் - குண
ததையும், நடவடிசகையையும் பரயோஜனமாக வுடையது
பீஷிவிதி - புத்திமானகளினால், வலவடுஸாஷூரணி - எல்லா
ஸாஸ்திரததகளும், ஸோய-ஃ - ஸாஸ்திரததகாக, விவிதாநி-விதிக
சபபட்டிருக்கின்றன, தலூரூ - ஆகையினால், யவூ - எவ
னுடைய, தஃ - மனது, வலூ - எப்பொழுதும், ஸாண்கை -
ஸாஸ்திரதத யடைநதிருக்கிறதோ, வஸு - அவன், வலவடுஸாஷூ
ஜேதஃ - எல்லா ஸாஸ்திரததகளையு மறிந்தவன், அதாவது ஸாவ
ஸாஸ்திரததகளையு அறிவதற்கு பரயோஜனமாகிய ஸாஸ்திரதத
அடைநதிருக்கிறபடியினால் எனறு தாதபாயம் ஸூதஃ - நாயி
னுடைய, வூதம் - வால், களவீதம் - மறைக்கவேண்டியஸதா
நததை, நாலூரூயதிகி மறைக்கிறதிலலை, தஃஸோஸகாபவம் -
ர, சொசுதுவைநனைப்போதாடிசகிததுமில்லை (தசு)உவ-அதைப
போல, லபுவதி-ஃதம் - தாமானுஷ்டானமில்லாத, வாணீ
தும் - ஜஞானம், ஸூத-ஃ - பரயோஜனமற்றது ஹாவூ
மம்-பரிஹாஸம் சொயததகுநதவனாவான் 'ஆகையால்' எனப
தற்கு ஜஞானம் அனுஷ்டானததில முடிவுபெற்றால் பரயோஜன
முள்ளது, அப்படியிலல்லாவிடில் பரிஹாஸததிற்குக் காரணமாகு
மாகையினால் என்றாததம் வயவஸு - வயதிற்கும், கெடுணு-
சாயததிற்கும், ஸூத-ஃ - பரயோஜனததிற்கும், ஸூதவூ-

புதுவது சூதுதஸூரலிஜதஸூத | வெஷவாஸூரதி லா
 ருலிவூ ஶாஶரநு விஶரேஶிஹ || ' எனகிறபடியே சூது
 தாதுரலிவமாகவெஸூரலிதமானவரஶவாஸூரலெஸூர
 வாயாதுஸூரதததிலே ஶுரிகருமவாகள 1 ' தன கரு
 மரு செயயபபிறருகததார ' எனகிறபடியே 2 ' தஷே
 வரஸூரஹணஶவிஶு, ' 3 ' பூணததிஷேவதா? ' ஶுதூரலி
 களிற் சொலலுமேறறம பெறுவாகள

நினைப்புராணனடியினை யேந்ததுநெடுமப்பாபுனம் லும்
பொன்றுதலே நிலை யென்றிடப் பொங்கும பவக்கட
நன்றிது தீயதிதென்று நவினறவா நல்லருளால
வென்றுபுலனகளைவீழினை வேண்டுமெருமபயனே.

ஸாஸ்திரத்தைக் கேட்டதற்கும், ஸ்விஜ்ஜர்ஷ - நல்ல வாய்மை
 தில் பிறந்திருப்பதற்கும், வெஷ்வாஸ்துத்திவாராவும் - அல்லா
 காரம், வாரத்தை, ஸ்ரீரத்தின வயாபாரம், இவைகள் அனுப
 மாயிருப்பதை, சுவாஸ்து - செய்து கொண்டு, உலக இந்த
 லோகத்தில், விவரெஸ் - இருக்கக்கூடவன் அதாவது வயது
 முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த அலங்காரம் முதலியவைகளைச்
 செய்யவேண்டுமென்று தாதபாயம் இவரு ஸ்ருத்தநிறைந்த
 மான வேஷ்வாச வருத்தி இருக்கவேண்டுமென்பதில் தாதபாய
 மாகையினால் அவைசனை அனுபவமாகச் செய்வதை விவரித்தரு
 ன்கிறார் - 'ஸ்ருத்தாநுபவமாக' என்றாமதித்தது இப்படிச்
 செய்யும்வர்கள் எல்லோராலும்கொண்டாடப்படுகிறார்கள் என்று
 திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவர்களுடைய அலங்காரம் செய
 யப்பட்டதேவதைகளுக்கூட இவர்களைச் சொண்டாடுகிறார்கள் என
 பதற்குலோகவேதனித்தவானபரமாமாண்டியருளுகிறார் - 'தன
 கருமம்' என்றாமதித்தது தனக்கும் செய்யக்கூடிய பாரபரமான
 காமத்தைச் செய், பிறா - மற்றவர்கள், உகந்தா - கொண்டாடு
 கிறார்கள் தம் அவனை, ஷேவாஃ - தவதைகளா, ஸ்ராவணம் -
 பராமமணனாக, விஷு - அநிததுசொண்டார்கள் ஷேவதாஃ -
 தேவதைகள், ஸ்ராவணம் - ஸேவிககிறார்கள்

இப்படி வைராக்ய பூர்வகமாகப் பரம புருஷாததத்தில் ஆசை ஆசாராய சடாஷுத்தினிலேயே உண்டாகவேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்—‘நினை’ எனமுரம்பித்தது

ப - னை] நினை - நிதசிற், புராணன் - அநாதியாகிய பகவானுடைய, அடியினை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏனதும் - தலையினால் வஹிப்பதாகிய, நேம - ஸலாகயமான, பயனும் - பரயோஜனததையும், போனறுதலே - நலிப்பதே, நிலை - ஸ்வபாவம், என்றிட - என்று சொல்லுமபடியாக, போங்கும் - வருத்தி யடைந்த வருகிற, பவககடலும்-ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது - இந்தப் புருஷாததம், நனை - நலலது, இது - இந்த பரசருதி, தீயது - கெட்டது, எனறு, நலினறவா - நமக்கு உபதேஸித்த ஆசாராயாசளுடைய, நலலருளால் - நல்ல (பரிபூரணமான) கிருபையினால், புலனகளை - இரத்திரியங்களை, வேண்டு - ஐயுகது, பேரும்பயன் - உத்தமமான புருஷாததமாகிய, வீடினை - மோக்ஷத்தை, வேண்டுமே - அபேக்ஷிசகும், அதாவது அபேக்ஷிப்பான் என்று தாதபாயம்

‘நினை புராணன்’ என்பதற்குக் மேதிகாரத்தில் அருளிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் காராயாக ளானக யாலே அவாசனைப்போலா காராயபூதனயல்லாமல் தானெப்பொழுதும் ஸதிராய நிதகிற என்று அததம் அனறிகசே எல்லா ஜீவீசோடிசனும் தன திருவடிகளில் கைகா யாம செய்யுமபடி நிதகிற என்றாததமாகவுமாம் ‘அடியினை யேனதும்’ எனகிற இடத்தில் ‘யாவஹவரண ஸ்ராதம் வாயிபு வ்யாங்கிநாதிதன் | ஸிரஸா யாரயிஷ்யாதி தநே ஸாணி ஸுலிஷ்யதி’, ‘எவ்வா லீடுத திறமும் செப்பம் நிள செமமா பாத பறபுத்தலை சோகது’ இதயாதிகள் அனுஸந்தையம் ‘அடியினை’ என்பதினால் திருடிசரி போசயகாதிஸயம் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட போப்பகாதிஸயத்தில் இவைகள் பரஸ்பர ஸதருஸங்கரணையனறி மற்றவைகள் ஸதருஸங்கரண அல்லவாபது கெடுகிரப்படுகிறது ‘போனறுதலேநிலை’ என்பதினால் அவர் ‘நினைபுராண’ னுணமைசகு விருத்தமாச இது நலிப்பதையே வைராக்யமாகவுடையது என்பது சாட்டப்படுகிறது ‘போங்கும்’ என்பதினால் பாபங்கள் ஸதா வந்துகதியடைந்தது

வெளியில் தாளினவனாயும், அநாவது நீக்கினவனாயும், வரிசித்-
அலபமான, ராஸ - ஆநந்தததையுடைய, வுரதூபுரஜி -
தனனாதமாவையுடையபிபதற்காக (உண்டாகிய), பூபாஸ -
ஸாமததிலிருந்து, வராஜுவ - நிவருததிதவனாயும்,
கிரவயி - எல்லையிலாத, கிரவாஜ - பெரிய ஆநந்த ரூப
மான, அனநிசிக ஆநந்தததையுடைய, இது பருமமத்திறுத
அனுபவத்திற்கும் விசேஷணம், ஸ்ரீ - பரபருமாததினையுடைய,
சுமலுதி - அனுபவிப்பதில், சுதலுமி - ஆசையுடைய
வனாயும், கிரவாவித - விடவேண்டுமென நிர்சூகப்பட்ட,
வஸ்வரதி - ஸமஸாரததை யுடையவனாயும், வலிதா -
ஆகப்போகிறான்

‘விஷயம்’ எனபதினால் தத்காலத்தில் ஸுகமாத
தானநிவபோதியும் நினபு அநிததததிற்கு காரணம் என
பது கமோதிதம் ‘நீதனபட்ட விடபாலத திகதிக்கின்ற
கிறுபயனே உறுபயனென நமுததமாதம்’ எனநிவா தமமா
‘ஸீய ஸ்ரீ பரமபத ஸோபாததில் அருளிச செய்ப்பட்ட
திருநிதது ‘ஸீய’ எனபதினால் யம் விரிவ வுபபடுகதெ
வாருஷா வாருஷாஷ்டம் ஸகோவ ஸவம் ஸீயம்’
என்று சொல்லப்படுகிற ஸூர துசாதிகளோப பொறுததத
கொள்ளக் கூடிய ததாயம் சொல்லப்படுகிறது ‘ஸவ
ஷுவது’ எனபதற்கு விஷயவசனத கன ஸமீபத்தில் ரோ
வொட்டாமல் திதது எனநாததம் ‘வரிசிதரவ’ எனப
தற்கு விஷயானுபவ ரஸததைக் கூட்டினும் கைவலயானுபவம்
மேறப்பட்டதா திருநித போதியும் பரபருமமானுபவததைக்
கூட்டினும் மிதவும் அலபஸுகமானது என்று தாதபாயம்
‘இறுத விறப்பெனனும் ஞானிதத மபபயனிலஸீயல்’, ‘சாதத
செபவான கூதகசெபதா ததமுதந வாதகதையும் போம்’
இதபாதிரா இனன ஸகோதபம் ‘பூபாஸ’ எனபதினால்
‘பிறநித துபாந ஞானததான நினநு துறநிச கூடநிதகம்
தலைப்பெயவா அறவனை பாழிப்படை பரதனன் மறநிதப
யினநி மனதது வைப்பாரோ’, ‘கிரவிரணகோஷாப கோ
ஸூகிய யதநிபெ. தெ ஸ்ரீ கவிதா: சுதூபுராத
கூபுராவிகா ||’, ‘கேசோபிகதர க்ஷுஷா க்ஷுஷா

‘தலா’ என நினைவ முதலியவைகளில் சொல்லுகிற படியே யம் நியமாதி ஸரமம் ஸமமா யிருக்க போகயதை இலாஸையினாலே தயானம செய்யுமபொழுது ஸுசரூபமா யிருக்கக் குறைவா யிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா யிருப்பதினாலும் மலையகக்லவி எவையப் பிடிப்பாசைப் போல ஸாரம் அவாகூடுககு மிடுதி என்று நாதபாயம் ‘நிரவயிஷ்வரகடி’ எனப்பதினால் ‘அவரின் ஆநந்த ஸரூபம், அப்படிப்பட்டவனை அடைந்து ஆன ஆநந்தத்தை அடைகிறான்’ என்கிற ஸருதி வாக்யம் சிவநிகம அனுபவத்திற்கு விசேஷணமாகும் பொழுது ‘நேதனம் பாஸம் நெய்யும் கன்னலும் மழுது மொதகே இசயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே மிகுந்த ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று நாதபாயம் ‘கூதலிஷு’ மாவது அதிகாரான ஆசை, அதாவது கீழ்ச சொல்லிய நோஷமில்லாத படியினால் என்று நாதபாயம் ‘தெவாஸி’ எனப்பதற்கு உபாசகாதாநிகாரத்தில் சொல்லியபடி யாதருசுக ஸுகருதாதிகளாடிவாக வந்திற பகவதனுசரஹ விசேஷத்தினால் என்று நாதபாயம்

திருவந்திரபுரம் சேடலா வி சுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நவநிம்மாசாராய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

முமுகூதவாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீரெதே நிரமாரண வஹாஷெஸிகாய நம: ||

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்.

[அதிகார விபாகம்—உதகி நிஷ்டை—ஐசாராய நிஷ்டை—சேஷ்வாஸாதிக்கா பரம்பரையாக மோக்ஷதரித ஸாதனம்—பகநீ, பரபந்தன், இவாஸஸ்தகு புவை உபயோகமாகும் பாகாரம்—பவ பரபந்தியில் ஏற் றத்காபுல—மோஷ பாகந பலம நகநபம் |

சுசுசுசுசுசுசு துதெயுஸதீவ
சுபுவிஷுரவிஷு யயா
யுவுவுவுவுவுவுவு துயிகுதி
விசுசுசுசுசுசுசுவிஷுஷாம் |
விசுசுசுசுசுசு துயுசுசுசுசுசு
நிதா விஷுரவு வதுயா
நியதுசுசுசுசுசுசு
நியசுசுசுசுசுசுசு வதுவதி |

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீரெதே ஸ்ரீ நிரவாஸாராசாநுஜ வஹாஷெஸிகாய நம: ||

இப்படி மோக்ஷமாகிய புருஷாததத்தில் இசைச துலயமா யிருநதபோதினும் பசதி பரபத்திகளில் அதிகாரி பேதமிருக்கும் படி நையயும், உக்திநிஷ்டை முதலியவைகள் பரபத்தியின் உட பிரிவுகார யிருக்கும் படிநையயும், இந்த அதிகாரத்தில் நிருபிக சுப போகிதவராய அதிகாராராததத்தை ஸாகாஸித நிருந் திசுரா—‘சுசுசுசுசுசுசு’ எனாராமிதது

ப - ரா | விஷுஷாம் - பருமமவிதயா நிஷ்டாசுசுசுசுசு, சுசுசுசுசுசுசுசு - மோக்ஷதரிசரை யுடையவாகனா யிரு பகை, துதெயுஸதீவ - ஸமமாக இருநதபோதினும், யயா - எப்படி, சுபுவிஷுரவிஷு - மது விதயை முதலியவைகளில், அதாவது மதுவிதயை முதலிய பகதியோகத்தின் உடயிரிவு

களில், சுயிக்ஷு கிவீசெஷெணா - அதிகாரத்தின் பேரத்தினால்,
வூவலூ - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்ப
டியே அனுஷ்டிகர வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, வஸ்விக்ஷு -
உணடாகிறதோ, தயா - அப்படியே, தூலெ - பரபத்தியி
லும், ஐதரவிக்ஷுலூ - மறநப பகதியோச விதயைகளிலும்
விக்ஷு - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), விக்ஷு - விக்ஷு -
கசு சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினால்
அநந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விசேஷிகப படுகிறது,
வஸவ - இப்படி, நியயிதூ - வயவஸதை ஏற்படுத்துவ
தற்கு, நியதூ - கைலத்தினுடைய, வெயயாதூ - கை
யம், அதாவது ஒருவராலும் விசேஷிக்க முடியாத ஆசாய
மான சக்தி உடையதா யிருக்கை, பூவலு - ஸாமாத்தி
யத்தை உடையதாகிறது

யதனைத் தவிர்த்து, 'மோகக்ஷா' செவதுறையுலகி' எனப்பதினால் ஆரீகக்ஷபம் அருவதிககப்படுகிறது; அதாவது எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆரச உடைாயிருக்க பகதி பரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குப் பாரணமெனன வென்று ஸங்கக எனறு தாதபாயம் 'மயாவிடி' ஹிஷா' என்கிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபதத்தினால் பஞ்சாகனி விதயை யில் பருமமாதமக ஸவாதமோபாஸனமும், ஸதவி,சுயையும் சொல்லப்படுகிறது 'ஸயிக்ரகிவிசெஷெண' எனபதற்கு சிறிது காலம் வஸுக்களின் ஸதான,சுதையடைந்து அபபுறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவலயத்தை யடை நது பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல் நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, எனறிலை முதலிய இசை களினால் ஏறபட்ட அதிகார பேதம்களினாலே, எனறாக,தம் இததால் மோக்ஷத்திலாகா எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் துலயமா யிருத்தபோதினும் அவாந்தர பலங்களில் இரகையாகிற உடயிரி வான அதிகார பேதத்தினாலே மதுவிதயை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வயவஸுதிதமாக ஏறபட்டிருப்பதைப்போல இங் கும எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கயா' எனபதற்கு பராரபத காமத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெற்றபேணடுமென்கிற இசை; பராரபதம் தன்னிலும் சிலபாதங்களும், அல்லது முழு

இப்படி வரவாறுஷாபெ-புவாயங்களான
 விபுத்தியு-பங்களிலே புவுத்திரான வயிகாரிகளிரு
 அதிகாரி விபாகம் வா அவர்களாகிரு-சுமார
 கபுவத்திநிஷ்ணம், ஸுமாரக புவத்திநிஷ்ணம்

மேலும் விவருத்திததல வேண்டுமென்கிற இசை, முதலிய
 அதிகார பேதத்தினாலே அனுஷ்டானமும் விகலபிகபபப
 பிருக்கிறது எனறாததம் மோஷுத்தில் இசை துலயமா
 பிருக்க அவாநதர பங்களில் ஆரையாகிற அதிகாரங்கள் வெவ
 வேறுபட பிருப்பதற்கு காரணத்தை அருளிச செய்கிரு-
 'நியதூ' எனறாமபிதது ஜனமாநதர ஸுகருதாதிகளினால்
 உண்டாகிற பவ தனுநாஹ விசேஷத்தினால் இரத ருசி பேத
 முண்டாகிறது எனற காதபாயம்

'இப்படி' எனபதற்கு மேதிகாரத்தி லருளிச செயதபபி
 முமுஷு-சாய எனறாததம் 'வரவாறுஷாபெ-புவா
 யங்களான எனபதினால் பரமபரயா மோஷு ஸாதனங்களான
 நாம ஸபிததன தியபிதேஸ வாஸாதிகள் விலகப்படுகின
 றன, அதாவது நேரில் மோஷுத்திற்கு உபாயங்களான என
 றாததம் இவைகா முப்பத்திரண்டு என்று பிரிக்கப்பட
 பிரு, 'இருவா' எனறருளிச செயததற்கு காரணம் அரு
 ளிச செய்கிரு- 'அவர்களாகிரு' எனறாமபிதது 'ஸுமார
 கபுவத்திநிஷ்'னவது பகதிபாகம் யதாவததாகப் பூ
 ததி யடைவதைத் தவாரமாகக் கொண்டு மோஷுத்தைக் கொடு
 கச வேண்டுமென்று பரபத்தி பண்ணுகிறவன் 'ஸுமாரகபு
 வத்திநிஷ்'னவது மறிஞெனறை நடுவில் அபேக்ஷிக்காமல் பர
 பத்தியினாலேயே மோஷுத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பர
 பத்தி செய்பான பகதன், பரபன்னன், என்றிவர்களுக்கு
 அஸாதாரண காரணகா பரவித்தமா பிருக்க இப்படி விபா
 கம் செய்கதற்கு காரணமாகப் பகதன் பரபன்னன், என்கிற
 ஆகாரம் இருவருக்கும் பொதுவா பிருக்கிறபடியினாலே அது
 அஸாதாரண காரமாகாது எனறருளிச செய்கிரு- 'வூத
 னூ' எனறாமபிதது

ஈங்கள் இவற்றில் உத்தியாவது—சூதுகூறு வஜ்ஜூ
உகதி நீஷ்டை ஈஜ்ஜுகளில் வெஸாஈமி ல் ல ர
தார அவனையொழியப் போககற்று நிறகிற வயிகார
மும், அவைக்கித்ததால் ஈக்கிககுமெனகிற விஸூவமு
முடையராயககொண்டு ஈரணுனறிய வுணுபு
வத்தி மலுமான வாவயெபாவபிஷ்டவாகுததாலே

காகதங்கள் என்று காகதபாயம் அதாவது பாகி நிஷ்பததி
தவாரா மோஷ்டம் முதனியவைகளைப்போல் இவைகளுக்கும் பல
பேதமில்லாமையினால் எனறுதாதபாயம் இவைகளைதனிதது நிரு
பித்தருளுகிறா—‘இவற்றில்’ என்றாரம்பித்தது ‘வெஸாஈ’ மா
வது தெளிவான ஜனானம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாதி சரண
த்தில் ஸ்ரானமான ஆகாராததோடு கூட ஒரு வஸதுவை அறிதல
வைஸத்யம், அவைகளில் சில ஆகாரங்களை மாததிரம் அறிதல
அவைஸத்யம் என்று நிருபித்திருப்பதினால் இங்கு ‘அவெஸா
ஈ’மாவது அங்கங்கள் கரண மந்திரத்தில் இன்னினன
பதங்களில் விவக்ஷிதம் எனபதையும், அங்கங்கள் பரபகதிகு
எவவிதமாய உதவிபா யிருக்கின்றன எனகிற ஆகார
பேதங்களுக்கும், அவைகளின் காரணங்களுக்கும், தனித தநி
யாமை இததால் அவைகளில் ஸமுதாய ஜனானம் அவஸயா
பேக்ஷிதம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது போககற்று - கதி
இல்லாமல், அதாவது அகிஞ்சனனாய அநநய கதியாய என்று
தாதபாயம் அவனுக்கும் மஹா விஸவாஸாதிகள் வேண்டு
மெனறருளிச் செய்கிறா — ‘அவெக்கித்ததால்’ என
ராரம்பித்தது ‘சூதுவெபாவபிஷ்டவாகுததாலே’ என
பதினால் அவனுக்கும் ஆசாரியோபதேஸம் ஆவஸயகம் எனபது
சொல்லப்படுகிறது ‘வாகுததாலே’ எனபதற்கு ஸ்ரீஸரண
கதி தீ பி கை யி ல் ‘ஈஜ்ஜூ ரு ஸூ வஜ்ஜுவெஷ்டயிமஜ்
ஈஜ்ஜெஷ்டயி க்ரீபா வஜ்ஜிஜ்ஜெஷ்டயி வாகுததாலே’ தாய
ஷ்டீய வரணஸரணம் மகாநாஈஜெ வாயுதாயுதகஜாவ
வஜ்ஜெவாவயு ||’ என்றருளிச் செய்திருக்கிற படியே
ஏதாவது ஒருவாகயததாலே என்றாததம் அங்கு ‘கஜ
வஜ்ஜெஷ்டீ’, என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கு ‘கஜே
நாரயஜெஷ்டீ’ இதயாதிகளில் சொல்லப்பட்ட மந்திர

தாதிமா சொன்ன பாகுததைச் சொல்லி ஸாவபு
ஹானை ஸாணமபுதும் ஸூரான ஸாணகூராரா
களைப்போலே பென்னுடைய ருக்கெழுனாகே ஹா
மாக வேறிடடுக்கொள்ளவேணு மென்கை வடிவா
கூழி வுதூண்மறியாத வாயுன ஒருக்கால 'ஹவதிவி
க்ஷாஷேவி' என்றால் ஸூரான ஸூதூக்களகத்தி
லே யப்போதே யவெக்ஷித ஸிவியுணடாமாப்போலே

ஸதானத்தில் ஏற்படுததப்படடிருகசிறவைசனினால் என்றாத
தம் தாதிமா - ஸாதத தாயா ஸூரான - பாலரான, ஸா
ணகூராராகள் ஸம்பததிவிருசுமும் தீதஸவசஞ்சகு ராஜாக
கள் 'ஹாண' என, அவாகளுடைய பிள்ளைகள் ஏறிட்டு -
அமகேரிதது இததால் இந்த ஆததாது ஸாதானம் ஆஸாயக
மெனப்பேறப்படுகிறது இந்த ஸெனகிச தருஷ்டாநதம் மாததி
ரம் போதுமோ? வைதிக சாமவசனில் சாணமநதிரம் முதலிய
அவாஸூகதி பிணடாபோ? என்னவருகிச பெயடுகா - 'வடி
வாகு' எனமுரம்பிதது 'வடிவூதூண்' மாவது இந்த
பாதருதி இந்த ஆததததைச் சொல்லுகிறது, அதினமேல்
இதத பாதயபம் இன்ன ஸூததிராததினால் விதிகபபபி வந
தது, அதின ஸூதி முதலியவைகள், அதின ஆதததங்கள்
முதலியவை 'வாகுவூதூண்' மாவது இந்தப் பாதகளை
இவதிதாமாச 'தீராத யயவஹரிசச வேணமம் எனகிற நியமம்
முதலியவைகள் ஒருக்கால - ஒருநடவை சில இடங்களில்
பிணைஇலையென்றமறுப்பதையும் தீராததில் சாண கையினால்
இந்த தருஷ்டாநதம் ஸரியல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்
காக 'ஸூரான ஸூதூக்கள்' என்றருளிச செய்யப்பட்டிருக
கிறது ஸூரா - தனிசாகா, ஸூதூக்கள் - வைதிக ஸாததை
யுடையவர்கள் அகத்திலே - கரஹத்திலே கரிததிரனும், வைதிக
ஸாததை இல்லாதவனும் மறுததாலும் இவாசா மறுகாமாட
டாகள் என்றுதாதயபம் இததால் வைதிக சாமவசனெல்லா
வறறிலும் சாணமநதிராதிகளைப் பறறிய விஸ்தமான ஜனா
னம் அவாயாபேக்ஷிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
கொள்ள - வாகு, குறைவிலை - குறைவிலலாதவன், அதாவது
இதராகளிடங்களில் நாம் சில தரவயங்களை வாகுகினால் அது

1 'கொள்ளககுறைவிலன வேண்டிற்றெல்லாததரு
ம' எனனுமபடி விருக்கிற வரிவகுணடி வரஜோஷர
விஷயத்தி லிவவுக்கீககும் மறாவி மாவமுண்டு
அறிவிலிகளா பிவவுக்கீககூமே பறமுசானவாகள
திறத்தில 2 'யெமகெதாவி பூகாரெண உய வதூ
கூம்' என்று சொல்லுகிறபடியே பிவவுக்கீககூமு

அவர்களிடத்தில் குறைததுவிடுகிறது பகவானிடத்தில் அப்படி
இல்லை என்று தாதபாயம் இதனையே 'பகடுநலஸிஷ்யாமெ'
என்று ஸ்ரீமத ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி அருளிச் செய்தான
இது பரிபூரண எனபதற்கு பரமானம் வேண்டிற்றெல்லாம் -
நமமால் அபேக்ஷிசரபட்ட புருஷாரததரம் எல்லாவற்றை
யும், தரும் - சொடுக்கும் இத்தரம் இத்தர தேவதரண சேதசு
பலஸகோக சொடுப்பாரம் பகவான ஸ்தம் பரபதன்
எனபது தியோதிதம் இது பரமேதரண எனபதற்கு பரமா
ணம் ஸாவேஸவரனவிஷயத்தி் என்றருளிச் செய்தாரால் பொது
வாச 'வரிவகுணடிவரஜோஷரவிஷயத்தில்' என்றரு
ளிச் செய்திருப்பது ஸாவேஸவரனெருவறுமேயென்று, உதாராக
ளாய குணஸாட்சிசனா, எல்லாரும் இதர ஸரணாதரணாத
தைச் செயவாகள, இது பொதுவான தாமம் என்று தெரி
விப்பதற்காக மறாவி மாவம் - பலததை கிடடுப பிரிந
திராமை இப்படி ஜனானமில்லாமல் உகதிமாததிரத்தில நிஷ
டை யுடையவாகளுக்குப் பர முண்டாவதற்குக் காரணம் ஸர
ணயனுடைய கருமை, ஆகையினால் இது அதிகாரி பேந்ததினால்
வயவஸதிதம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'அறிவிலிகளாய' என
ருரமபிதது அறிவிலிகளாய - ஜனான மில்லாதவர்களாய, அதா
வது சீழ்ச சொல்லியபடி விஸத ஜனான மில்லாதவர்களாய,
பறமு சானவாகள் - அவ்ஸம்பனமாக வுடையவாகள் யெமகெ
தாவிபூகாரெண-விஸதஜனான பூவசமாசவாதல், அவிஸத
ஜனான பூவகமாசவாதல், ஆகதனாகவாதல், நருபுருதவாதல்,
ஏதாவது ஒருவிதமான, அகவது அதிகாரி நிர்ஸாந்தரனில் ஒரு
நியமமுமில்லாமல் என்று தாதபாயம், உயவதூகூம் - தவயத

முண்டறுக்கமாட்டாது ஸாணன் கூடுவெ இவ்
வயுத்ததை 1 'வாவீயவெலாவி ஸாணாமதி ஸவ்வா
ஜி' என்றும், 2 'ஸாணவாணவாநியம் யொழிதா நல
வதிவதலாவியீவலிவிடூகா' என்றும், 3 'பூவத்தி
வாடுவெவ நிரீக்ஷதும்வூணெ' என்று மவியுதா பேசி
னாகள இவ்வுத்திராது நிஷ்டுனுடையவு மாவாயு
நிஷ்டுனுடையவும நிலைகளிரண்டையும் 4 'தவவரொ

தைச சொன்ன நீ உண்டறுக்க மாட்டாது - புஜிதது ஜீரணம்
செய்துகொள்ள ஸகதியுடையதல்ல அதாவது இவ்வுகதி
மாதிரித்திறமும் பலம் கொடுக்காமல் வயாததமாக
காது என்று தாத்பாயம் இதற்கு பரமானம் காட்டி
யருளுகிறா—'இவ்வயுத்ததை' என்றாரம்பித்து வாவீ
யவெலாவி - அதிகப பாடியா யிருந்தபோதிலும், ஸா
ணாமதிஸவ்வாஜி - ஸாணுகதி என்கிற ஸபதத்தை
பரயோகித்தவனாகிய, 'கொடுவெக்ஷணம் 88 கவொலிதீஸு
ரவ்ய' என்று மேல்பாதம் என்னை உபேக்ஷிப்பது ஸாவரண
உனக்கு உசிதமல்ல என்று அதததம் உயம் - இந்த, பா.
எந்த, ஸாணவாணவாக் - ஸாணுகதி என்கிற ஸபதம்,
உழிதா - சொல்லப்பட்டதோ, வாவீ - அதுவும், யீவலி
விடூகா - புத்தி பூவகமானதாக, நலவதி-உண்டாகிறதில்கி
(இப்படி யிருந்தபோதிலும் என்னிடத்தில் நீ தையபண்ணக்
கூடிய தன்மை இருந்ததேயானால் அதினால் நான் உயிரோடிருக்
கிறேன்) பூவத்திவாடுவெவ - பரபததியைச் சொல்லுகிற
வாததையினிலேயே, நிரீக்ஷிதும்-பாக்கிறதற்கு, வூணெ-
கிறும்புகிறேன் சில ஸம்பரதாய பரமானங்களில் உகதி நிஷ்டை
யும், ஆசாய நிஷ்டையும் சோததருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதி
னால் இரண்டுமே சோதது 'மோக்ஷராயமென்றேறப்படுகிதே' என
னில் அதற்குத் தாத்பாய மருளிச்செய்கிறா—'இவ்வயுத்தி' என்ற
ாரம்பித்து 'நிலைகளிரண்டையும்' என்பதினால் தனித்தனியான
இரண்டு நிஷ்டைகளும் இந்த ஸலோகத்தில் சோதது அனுஸர

ஹ காரிவிபாதிபுரெகெ ஸ்ரணவித்யுவி வாயுமெனரி
 ரம் | உதிவ வாகுதிகயதிகடி ராஜாரு ஹாவ ராஜ
 யாருதர ||' என னு சோதததுவாநிததார்கள
 இதில மிகுதிகாடுகிற ஸவிஸவததாலே யோரொன
 நேயமையுமென்று வாகுதிகமாயிறு இவாகளிலா
 ஆசாரய நிஷ்டை வாயு நிஷ்டை 1 'வாகுதிக

திககப்படடிருககிறது எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸஹம் -
 நான, யாதிபுரெகெ - தாமிஷ்டாகளான பூவாசாயாகளினுல,
 தவ - உமமுடைய, ஹா - பரமாக, ஸகாரிவி-செய்யப்பட
 டேன, ஸாணவிதி - ஸாணம் எனகிற, வாயுவி - வாத
 தையையும், உமெனரி - சொன்னேன, உதி - எனகிற,
 உடி - இததை, வாகுதிகயத - வாகுதியோடு சோததா
 கச செயதுகொண்டு, ரம்மயாருதர - ஓ ராகநாதனே, ரா -
 என்னை, தவ-உமக்கு, ஹா-பரமாக, காரா-செயதுகொள
 னும் 'சோதததுவாநிததார்கள' எனபதற்கு கராக லாகவததிற
 காக ஒரே ஸலோகத்தில் இரண்டு நிஷ்டைகளையும் சோததுச
 ரொலவி யிருக்கிறார்கள என்று தாதபாயம் இவைத தனித
 தனி நிஷ்டைகள் எனபதற்குக் காரணம் நிருபிததருளு
 கிறா - 'இதில்' எனமுரம்பிதது மிகுதி காடுகிற - அதி
 கம் எனகிற அாதததைச சொல்லுகிற 'பெய்வெவ்வவலம்
 ஸாயா: தெய்வெவ்வெவ்வவலவிதவிஷ்டை:வாயுமெனரி
 எனறிவை முதலிய வசனங்களினுல வேறொரு உபாயத்தின
 சோகையை அபேஷியாத ஆசாரய நிஷ்டையை முதலில அரு
 ளிச செயதிருப்பதினாலும், 'தவஹரொஹகாரிவி' -
 எனபதினால தனாகு அது விஷயத்தில் பரமிலை என
 நேறபடுகிறபடியினாலும், 'ஹா' எனபது ஆதிகயத்தைச
 சொல்லுகிறதெனபது ஸ்வாகதம், ஸமுச்சயத்தை (சோத
 துக கொளருவதை)ச சொல்லுவதாக இருந்தால் கீழ்க்கூறிய
 பரமானங்களுக்கு விரோதம் வரும் என்று தாதபாயம்
 அமையும் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப் போதுமானது ஆசாரய
 நிஷ்டை நிருபிததருளுகிறா - 'இவாகளில்' எனமுரம்

வொருமலையிலே தாவும வயிஹை ஸரீரத்தில ஐண்டு களைப்போல வாஷுகாரா வலவாரவஜ்ஜதம பண்ண வவரோடுண்டான குடலதுவககாலே நாமுதீண-
ராவுதோமென்று முகலியாண்டானருளிச செயத பாசரம் 1 'அஹோநத மஹணவஸமொ யாதி

அதிச அனுரஹசகிறகு விஷயமான ஆசாரய நிஷ்டைகருப பலம் உண்டென்பதில் கேடக வேண்டியதில்லை என்று தாதபாயம் ஒருவன் அனுஷ்டிகக ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும் எனப்பற்றகு லெளசிர தருஷ்டாதததை உதாஹரித தருளுகிறா—'ஒருமலை' என்றாமபித்து வயிஹைத்தின் ஸரீரத்தில் ததகாலத்தில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த ஜந்துக்கள் மாததிரம வேறொரு மலையை அடைகின்றன அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்ய காரா பரஸமாபபணம் பண்ணுமபொழுது அவருக்கு ஸிஷ்யத வேண அப்பொழுது ஸம்பந்த முளவவாகள் மாததிரம அந்தப் பரஸமாபபணத்தில் அந்தாகத்தராய உததீரணரானாகள் என்று தருஷ்டாததத்தினால் ஏற்படுகிறபடி யினால் ஸ்ரீ பாஷ்யசாரருடைய பரபத்தியினாலேயே, வேண்டானவர்களாய அவர் ஸம்பந்தம் பெற்ற ஸைல் ஸதனாரருக்கும் பலம் உண்டாகி விடுகிறது, அவர்கள் பரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை, என்று சொல்லுமவர்கள் பஷ்யம் நிராகரிசகப்பட்டதாகிறது. குடலதுவக்கு - ஸவாபாவிசமாண ஸம்பந்தம் இங்கும் அப்பொழுதுண்டான என்று தாதபாயம் இது கூடசால் ஸம்பந்தியான முகலியாண்டான பாசரமாசையினால் 'நாம் எனறது உசிதம் ஸிஷ்யருடைய அபிபகஷ்யில்லாமல் ஆசாரய ஸம்பந்த மாததிரசத்தினாலேயே மோக்ஷம் உடையா கூடியதாயிருந்தால் ஆசாரயனுக்கு இந்த ஸிஷ்யனை உததரணம் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருந்த ஸம்பந்த மாததிரசத்தினாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாமென என்கிற ஸங்கைக்கு ஸமாநானமாச ஸ்ரீ நயாஸ நிலகத்தில் தாம் அருளிச செயதிருக்கும் ஸமீலாசத்தை உதாஹரித்தருளுகிறா—'அஹோநதம் எனருராமபித்து அஸுஃ - குருடன, அஸு மஹணவஸமஃ - குருடனிலலாதவனைப் பிடித்துச் சொள்ளுவதினால் அவனுக்கு வசமாச

நஜேஸ யவஸ வஹு நபுளகா கஹா நிஹிதொ
 நீயதெ நாவிகெத | ஹுஜெ ஹொமா நவிழித நூவ
 ஸெவகஸுலபுகாழி ஸுதஹுபூவள பூவவகி தயா
 டெபிகொ டெபயாஹு? |' என்று நூலகிதகத்திலே
 சொன்னோம் ஏதேனு மொரு பூகாரமாகவுமாம்,
 ஆரேனுமொருவ ரகூலிககவுமாம், பூவதிககல

நடந்து, யவஸ - எப்படி, யாதி - போகிறதோ, இது ஜனான
 மிலலாதவனுக்கு ஜனாகாவான ஆசாரயானுகரஹத்தினால்
 பலமவ்ரித்திக்கும எனபதற்குத் தருஷ்டாரதம், வஹு-நொண்டி,
 நளகாகஹா நிஹிதஃ - ஓடகதின நடுவில வைக்கப்பட
 டவனாய, நாவிகெத - ஓடககாரணை, (எப்படி) நீயதெ -
 அக்கரைக்குக் கொண்டிப்பாகப் படுகிறதோ, இது ஸகதி இல்லா
 தவன ஆசாரய கடாஷுத்தினால் மோஷுத்ததை யடைவதற்குத்
 தருஷ்டாரதம், ஸவிழித நூவஃ - அறியப்படாம விருக்கிற
 ராஜாவையுடைய, ஸெவகஸு - ஸேவகனுடைய, ஸுலபுகாழி-
 குழந்தை, முதலியது, ஹொமாஹு - போகங்களை, ஹுஜெ-
 (எப்படி) அனுபவிக்கிறதோ, இது இவை இரண்டு மிலலா
 தவன மோஷுமடைவதற்குத் தருஷ்டாரதம், தயா - அப்படியே,
 டெபயாஹு? - தயாளுவான, டெபிகஃ - ஆசாரயன, டெ - என
 கரு, ஸுதஹுபூவள - உமமை யடைகிற விஷயத்தில், பூவ
 வகி-ஸகதியுடையவ னுகிறான இத்கால அவாகள பிடித்தது
 கொள்ள வேண்டுமென்றேற்படுகிற படியினாலே ஆசாரயாக
 னுடைய உததாரணைச ரச அஸாயம் வேண்டுமென்பது கயோ
 திதம கீழருளிச்செய்த அாததங்களை நிகமனமசெய்தருளுகிறா
 அதில பகதன பரபன்னன்னென்று பிரிககாமல ஸதவாரக அத
 வாரக என்று பிரித்ததற்கும் காரணத்தைச் காட்டியருளுகிறா-
 'ஏதேனும் எனஞரம்பித்தது 'ஏதேனுமொரு பூகாரமாகவு
 மாம்' எனபதற்கு விஸத் ஜனான பூவகமாகவோ, அவிஸத்
 ஜனான பூவகமாகவோ, அநகமாகவோ, ஸவதநநிரமாகவோ,
 ஏதாவது ஒரு பரகாரமாக என்று அாததம் 'ஆரேனு
 மொருவா' எனபதற்குத் தானோ, ஆசாரயனோ, வேறு யாராவது
 பாகவதனோ என்றாததம் இத்கால பகதனுக்கும் பரபத்தி

லது ஸ்வெபூரன வரஃவாருஷாயுகுகொடுக்க
 விரங்கானென்றதாயிற்று இப்படி 1 ' வஸு உபந
 ஷு: வக்ஷீ வா யெவ வெவ்ஷ வஸஸ்ர யா: | தெமெவ
 தெ ப்ரயாஸுநி தஜிஷ்ணா: வரஃவஃ || ' எனறும்,
 2 ' தெவயம் ஸவதா ரக்ஷூர ஸவஜிஷயவாவித: | தமர
 ஷ்ணாவதஷ்ணாவா க்ஷணாராஜா ஜமேஸூர: ' எனறும்,
 3 ' நற்பாலபோததியில் வாழஞ்சராரம முற்றவும்
 நற்பாலுகருயததன்ன ' எனறும், 4 ' வனமை

அவஸயா பே:தித மாகையாலே இப்படி விபதித்தது என்ப
 தும தயோதிதம் பாவதாபிமனதுதள்ள மோக்ஷ ஸாதனகச
 ஸாச ஸாஸ்திரங்களில் அறுதியிட்டிருக்க ' ப்ரவத்திக கல்லது'
 இதயாதி நிஷ்காஷம் செயததற்கு காரணத்தை அருளிச் செய்கி
 ரா—' இப்படி ' என்றாமதித்து வஸு: - பசுவாவது, உபந
 ஷு: - மனுஷ்யனாவது, வக்ஷீவா - பசுவிப்பாவது, யெவ .
 எவர்கள், வெவ்ஷவஸஸ்ர யா: - வைஷ்ணவர்களை ஆஸரயித்
 திருக்கிறார்களோ, தெ - அவர்கள், தெமெவ-அந்த வைஷ்
 ணவ ஸமாஸரயணத்தினாலேயே, விஷ்ணா:-பசுவானுடைய, தக்ஷ
 அந்த, வரஃவஃ - பரமபதத்தை, ப்ரயாஸுநி - அடை
 யப் போகிறார்கள் ஸவஜிஷயவாவித: - உமமுடைய தேச
 ததிலே வலித்துக் கொண்டிருக்கிற, தெவயம் - அந்த நாங்கள்,
 ஸவதா - உமமால், ரக்ஷூர: - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள்,
 ஜமேஸூர - ஒ! ராஜாவே, தமரஸு: - பட்டணத்திலிருந்தா
 லும், வதஷ்ணாவா - காட்டிலிருந்தாலும், க்ஷ - நீர்,
 த: - எங்களுக்கு, ராஜா - ராஜா நற்பால - நல்ல இடமாகிய,
 அயோத்தியில், வாழும் - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, சராசரம் முற
 றவும் - சராசர வஸதுக்கள் எல்லாவற்றையும், நானமுகஞா
 பெற்ற - பருமமாவினால் ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட, நாட்டிலே - நாட்
 டிற்குள்ளே, நற்பாலுகரு - நல்ல ஸவபாவத்திற்கு, அதாவது
 பசுவானுடைய ஸமாஸலேஷ விஸ்ஸலேஷங்களையே ஸுச்துக்கமாக
 வுடைத்தா யிருக்கும்படியான ஸவபாவத்திற்கு, உயத்தன்ன -

1 ஸாண-1-15

2 ராமா-ஆர-1-20

3 திரு-7 5-1

4 பெரி-தி-5-1-3,

யாவ துனகோயிலில் வாழும் வைடமிணை, 'வனம் வனம்' என்று சொல்லுகிற ஸாரம், 'ஷேதரவாஸாதீகா பரம்பரை' என்ற ஸாரம், 'வசவஜ்ஜய' என்ற ஸாரம், 'யாக மோக்ஷதீர்த்த ஸாதனம் கருகுகும் தன பகலிலே யாதல, பிறா பகலிலே யாதல, முனபேயா' என்ற ஸாரம்.

சேருமபடி செயதான வனம்மயாவது - (எனக்கு) 'வனம்' என்ற கோயிலில் வாழும் உனது உடைய திவ்ய ஷேததிரம், 'சிற, வைடமிணவனென்னும் வனம் - வைடமிண' என்ற சொல்லப்படுவதாகிய பரம் ஸாரம், 'வசவஜ்ஜய' - பரம் தருரி யிருக்கும் திவ்ய ஷேததிரம், 'பிறா பகலிலே' என்ற பத பரபததியைச் சொல்லுகிறது ஆதமீயமெனும் பரபதி பண்ணுகிறா' ஸித்ததில் என்று காத்தபாயம் திறகு உபராஜம் செய்கையாசிற ஸம்பந்தம் 'துவக்கு ளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது இதனால் உபாயம், 'பாசகுவதும், உண்டான உபாயத்தை வருத்தி' (பலத்தைச் சீசகிரமாச உண்டாசகுவதும் சோதனம்) படுகிறது இவை - சீழ்ச சொல்லப்பட்ட பாரம், 'முதலியவை 'முட்டி' என்பதினால் உபாயத்தை' என்ற தாகிற ஸம்பந்தம் அருளிச செயப்பபட்டதாகிற 'வசவஜ்ஜய' - மேல் மேல், உவவய - வருத்தியை பகதி' என்ற தினமும் அனுஷ்டிசகப்பட்டதாய்க கொண்டு வரும் தவஸய மாகையினாலே அப்படிப்பட்ட வளாததிரம், 'வனம் என்பது சொல்லப்படுகிறது இதனால் 'பினேயா' என்ற பது விவரிசகப்பட்டது பரபதி ஸகருத ராஜம், 'யாலே அதற்கு வருத்தி முதலியவைகள இல்லா' என்ற தற்கு திவ்ய தேஸவாஸாதீசன பினபு உபகாரகம், 'நிருபிததருளுகிறா' - 'வசவஜ்ஜய' என்ற ராமபி, 'தன பகலிலே யாதல பிறா பகலிலே யாதல' என்ற கரஹீதம் இங்குற - இந்த லோகத்தில் உண்டான ஷேதம் துடங்கி இங்கே பண்ணுகிற கைங்கரியம், 'ஷாராத் மாகையினால் அப்படிப்பட்ட புருஷா' என்ற ததி செய்கிறது, அபரிமித புருஷாததத்தை யவரையை புண்டாகுகிறது, அதினால் பலம் சீசகிரம்

பேயாதலொரு வுபாயத்துவககுண்டு எவ்வளவு பகதன் பரபந்ந ஓவாகளுகது பென்னில — இவை யுபா ஓவைஉபயோகமாநம் பரகாரம் வரததிலே யாதல புவ தியிலேயாதல முடடியும், உத்தொவாவாஸமனுக்கு துரொத்தொவவயதைப பண்ணியும், ஸுதன புவ துமூஷாம பண்ணினவனுக்கிவகுற்ற கெஜூர விவரயியை யுண்டாககியுமுவகாரகங்களாம இவா பல பரபதில் ஏற்றநாழவு களில் வுரவாழிகளைப்போ லே யு வ ர ய ர ண ர வரமூனுகையாலே யகிண மனுமன்றிககே வினுவகூனுகையாலே யமது மகியுமன்றிககே யிருக்கிற வவாரக புவ தி லுனுக்கு பாரவகூவயபுவவா மவாவி யாந வதிகூபுததை யவயியாகவுடைததான வுவா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகமும் உண்டு என்று தாத பாயம் இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவவேறு என்று காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலததில் பீதததை நிருபித தருளுகிறா— 'இவர்களில்' எனமுரமாதது இவர்களில் - முமு கூகுகளான அதிகாரிகளில் 'உவாயாணர' எனபது காம யோக கனானயோக பகதியோகததைச ரொலலுகிறது இத தால பகதி யோகததில் அஸகதன பரபததிர கதிராரி எனனில காமயோகததிற்கு அதிகாரி இலலாமல் போகவேண்டி வரும் பரமபரயா உபாயங்களில் ஸாதி இலலாகவனெனனில் திருநாம ஸககிததனம் முகூரிய பரம்பரோப காரககளில் அதிகாரம் எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் பரபததிகு அதிகாரி இல லாமற் போகவேண்டி வரும் எனகிற ஸககை பரிஹரிக்கப பட்டதாதிதது வினுவகூனுகையாலே - பரபத காமம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் வினமபததைப பொறு ததுககொளளும்வ னுகையாலே 'காமதுமகிவ' மாவது நடுவில் வரும் ஸுகதுகசாதி பரயோஜனங்களை யனுபவிப்ப தில் அ வை ச ளில் தோஷங்களைக் கண்டு இசுதையில் லாதவனு யிருக்கை வயபுவவா மவாவி யான - முடியில் வரப்போகிறதான, யவாவநிஷுதி - ஸரிபாகப பூததி

வந ரதிவாழியினுடைய யமாவதிஷ்டி வலிவடிக
மான மோக்ஷம் வமும் வலவாழிகார மாய,
வலவாழிஷ்டி நிவத-மக்ஷமாய, வலவெ-ஷ்டிவலவத
மாகவறறாய, வஸுமாய, வஸுசுகத-வமாய,
சுஸுசாரியாய, ப்ருதிவதா மஹ-மாய, வ்ரு
ஷ்டிமபோலே வ்ருவததிவ வாயாணர ப்ருயொமாவ
ஹமா யிருநதுள்ள ப்ருவதீயைத் தன்னையிகாராது

யடைதல், அதாவது உபாஸனத்தின் பூர்த்தியானது
ஸரியான அந்நிம பரதயயம் வரும் வரையில் துடாசசியாகச்
செய்து வந்தால் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் அந்நிமபரத
யயம் வரையில் செய்வதெல்லாம் உபாயகோடியில் சோதனை
அதற்குப் பிறகு வருவதெல்லாம் பலம் அங்ஙனம் பரபதிகரு
உபாஸனம் யதாவததாக முடிவு பெறுவதும் அதின் வழியாக
மோக்ஷம் அடைவதும் பலம் இப்படிப்பட்ட விளம்பத்திற
குக் காரணங்கள் பரபததியிலிலை என்று நிருபிததுசகொண்டு
வைதநதிர பரபததி நிஷ்டனுகருணடாகும் பலத்தை அருளிச்
செய்கிறா—(வலவாழிகார) என்றாமபிதது பராமமணயம்
முதலிய அதிகாரத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காகவாவது, பராரபதம்
முதலிய அநிஷ்டனுகளை நிவருத்தி செய்ய முடியாமையினால்
வது, நேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சுகதி இல்லாமை
யினால்வது, உபாயம் ஸுலபமாபிச செயது முடிந்த முடியாமை
யினால்வது, உபாயத்தில் ஆவருத்தி வேண்டியதினால்வது,
இந்த உபாயம் சிலரால் விளம்பிததுப பலம் கொடுக்கும் என
பதினாலவது, 'பஜேதாநுதெநக்ஷாதி' இயயாதிகளிற் சொல்
துகிறபடியே பரபல காரணங்களினால் தடுக்கப்படடிருப்பதினால்
வது, இதற்கு ஒத்தாசையாகச் சில உபாயாதாரணங்களைச் செய
யவேண்டியதினால்வது விளம்பம் இலலை என்பது இந்ந் எட்டு
விசேஷணங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறது 'வலவாழிஷ்டி'
என்பதினால் பராரபத பரபம் சோதனைக் கொள்ளப் படுகிறது
சுஸுசாரியாய - சீககிரமாதப பலம் கொடுக்கக் கூடியதாய,
ப்ருதிவதா மஹ-மாய - வேறொன்றினாலும் தடுக்க முடியாத
தாய, ப்ருயொமாவஹமாய - உதனியாகப் பொறுகாததாய
இப்படியாகில் வைதநதிர பரபதிநிஷ்டாநாண எல்லாந்நதும்

நூலுமாக வயாசகமாகப் பற்றினவனுக்கு வரிவதி
ண-பாதுவததுக்கு வேறு பூதிவதூகமிலலாதபடி
யாலே பூவதிணைம முதலாக ¹ 'இங்கேதிரிந
தோக்கிமுகுறறென' என்றும், ² 'இச்சுவைதவிர
யானபோ யிரதிரலோகமாளு மச்சுவை பெறினும்
வேண்டேன' என்றும், ³ 'ஏராமுயலவிட்டுக் காக

பரபதிகு உததரகூணத்திலேயே பலம் உண்டாகவேண்
டும? இவாகளுடைய அபிபகூயினால் விளம்பிக்கிறதென்னில
வேறயமான ஸீர ஸம்பந்தத்தை இவாகள விரும்புகிறதற்குக் கா
ரணம் என்ன என்னில்? நிருபிததருளுகிறா—'வரிவதிண-ப'
எனமுரமபிதது 'வேறேரு' என்பதற்கு இவனுடைய இச்சுவையே
பரதிபந்தம் என்று சொல்லவேண்டுமென்று தாதபாயம் அப
படி இச்சரிபதற்குக் காரணம் அாச்சாவதார ஸங்கம் என்று
அதில் பரமாணங்களை நிருபிததருளுகிறா—'இங்கே' எனமு
ரமபிதது இங்கே திரிநதோக்கு - இந்த லோகத்தில் வலிகு
மவாகளுக்கு, இமுகுறறென - தாழவு என்ன ஸாவ கரணங்க
ளும் பகவந விஷயத்திலே பரவணமா யிருக்கும்படி கருபை
செய்தால் என்று சோததுக்கொள்ளவும் யான, இச்சுவை தவிர
இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரஸத்
தைத் தவிரது போய - வெகுதூரம் அாச்சிராதி மார்க்கத்
தாலே சென்று, இந்திர லோகமாளும் - பகவானுடைய லோகத்
தை யாளுவதாகிய, அச்சுவை - அரக ரஸத்தை, பெறினும் -
நான பரயத்தனம் செயயாதிருக்க அது எனக்குக் கிடைத்த
போதிலும், வேண்டேன - விரும்பமாட்டேன ஏ - அனுரூப
மாயும், ஆ - பரிபூரணமாய் மிருக்கிற, அதாவது மாமஸாததி
களுக்குப் போகயமாய் பாயாபதமுமா யிருக்கிற, முயலவிட்டு -
முயலை விட்டுவிட்டு, பூமியில் ஸஞ்சரிசுகிறதாகையினால் ஸுலப
மாயக கிடைக்கக் கூடியதை விட்டு என்று தாதபாயம், காக
கைப் பின்போவதே - காரகையின பின சென்று, போவது
எதற்காக 'கூயுட்டி ஸவட்டிவதிண-ப' என்கிறபடியே
ஸௌலபய லௌஸீலயாதி குணங்களை நிறைந்ததாய், பாவந்தவ

கைப்பின்போவதே' என்றும், ¹ 'ஷ்ஷெஹாரெவர
 ரோராஜநுக்ஷயிநித்யம் ப்ரகிஷிதஃ | ஹதிஸூநியதாவீர
 ஹாவொநாநுக்ருதமஹதி |' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி
 களிலே இரஸரீரத்தோடேயிருந்து கெஜ்யபூஷ
 மாவம் பண்ணவேணுமென்கிற வலிவந்திகருக
 காரணமான வடிவதாராதி ஸஜமடியாகவந்த ஸ்ர
 மாகியாலே ஸ்ராவீதமான ஸரீரத்தி னவஸாத
 தை யெலலையாக வுடைத்தாய் ஷேசகாலு ஸ்ராவ
 வரிஷேஷவத்தாயக்கொண்டிருண்டாம் கெஜ்யபூ
 ஷேஷத்தை முதலாக வுடைத்தான வரிவண்ணு

போகயதவாதிகளுடையதான் அரசசாவதாரத்தை விடமுத லு
 லபமான பரபுபத்தை நிரூபிப்பதே என்றுதாதபாயம் ராஜநு-
 எல்லாரையும் தருபதி பண்ணிவைக்கக் கூடியவனாகிய ஸ்ரீராம
 னே, ஷே-எனக்கு, வரஃ-மிகவும் உதகருஷ்டமான, ஷ்ஷெஹ-
 ஸநேகம், க்ஷய - உமமிடத்தில், நித்யம் - எப்பொழுதும்,
 ப்ரகிஷிதஃ - ஸதிரமாய இருக்கிறது, வீர - வீரயமென்கிற
 குணம் நிறைந்தவனே, ஹதிஸூ - (உமமிடத்தில்), பரதியும்,
 நியதா - எப்பொழுது மிருக்கிறது, (ஆகையினால் என்னு
 டைய) ஹாவ - அபிபராயம், அநுக்ரு - மறறொரு இடத்
 தில், மமஹதி - போகிறதிலை ' ஸவடிவதாரஸம்' ¹
 மாவது அரசசாவதார திருமேனியிலுள்ள பரீதயதிஸயம் இத்
 தால் ஹேயமான ஸரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் ஒப்புச் சொண்
 டதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது வரிஷேஷ
 தூய - அளவிடப்பட்டதாய் இத்தால் நிய விபூதியிலுண்டா
 கும்கைக்காயத்திற்கும் இவருண்டாகும் கைக்காயத்திற்கும் வ
 தயாஸம் காட்டப்பட்டதாகிறது மேலும் ஸவதந்திர பரபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு பரபத்தி க்ஷணம் முதல் பவம், அகச பரபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு ஸரீராவ ஸானத்திற்குப் பிறகே பலம், என்கிற பல
 பேதம் தயோதிதம் ஹேஷேஷத்தை - பலத்தின் ஆரம்பத்தை
 ஒரு பரபத்தியே இப்படி வெவ்வேறான பலங்களுக்குக் காரண

கெஞ்சுபயபயபுண்கோக்ஷம் மஹம் 1 'வரம் வரய
தவ்வாதம் யயாவீதத தாத்மஃ | ஸவபு வஸ்வதூதெ
வம்வரம் ஶயி ஶுஷிவயஜ்ஜதெ', 2 'கிம்வா வஸவபுஜம
தூஷஃ ப்ரஸநெ ஶயி ஶுஷுஃ', 3 'தவ்விதூபுஸ
நெ கிவீஹாஶுதூஹம்', 4 'கிம்வொகெ தபிஹ வர
சு வரவ்வி வம்வரம் யவீஷுபூவணயியாம் ததாஜூ
வராகம்', 5 'மஹததவவதெ' என்றுஞ் சொல்லு
கிறபடியே ஸவெபுஸூரன ஸகநுமஹபூச னாகையா
லே அவன திருவடிநளில பூவதூ ஸகநுமஹஸாயத

மாகும் பரகாரத்தை பரமாணவசனாக கொண்டு நிருபிததருளு
கிறா— 'வரம்' என்றாமபிதது தவ்வாசு - ஆகையினால்,
ஶம் - நீ, ஶுதூதஃ - உனக்கு, யயாவீதம் - இஷ்டப்படி,
'வரம் - வரத்தை, வரய - கேட்டுக்கொள், ஶயி - நான்,
ஶுஷிவயம் - சண்ணுக்கு விஷயமா யிருக்கையை, மதெ
(ஸகி) - அந்நடநிருக்கமபொழுது, ஸவபு - எல்லாம், வஸ
வதூதெ - உண்டாசப போகிறது ஸவபுஜமதூஷஃ -
எல்லா லோகத்தையும் ஸருஷ்டிதத பகவானே, ஶயி - நீ,
ப்ரஸநெ - அனுகூஹத்தை யடைநநிருக்கமபொழுது,
கிம்வா - எது, ஶுஷுஃ - தூலபமானது, ததாஜூ - ஒ' தால
பயனே, வீஷுபூவணயியாம் வம்வரம் - பகவானிடத்தில்
பகதியுடன் கூடிய மனதையுடைய மனிதர்களுக்கு, யசு - எது,
தவ்வாகம் - அடைய முடியாததோ, தசு - அப்படிப்பட்டது,
ஹ - இரத, வொகெ - லோகத்திலும், வரசு - பரலோ
கத்திலும், கிம் - எது, ஶவ்வி - இருக்கிறது மஹம் - எல்லாப்
பலவானும், ஶதஃ - இரதப் பகவானிடத்திலிருந்து (உண்டா
கிறது), உவவதெ' - யுக்திக்ரூப பொருந்தி இருக்கிறபடியி
னால் 'ஸகநுமஹபூச னாகையாலே' இதபாதிக்கு பரபத்தியி
னால் வரீகரிகப்பட்டு, அவனே உபாயாதநாகனின் ஸதானவ

‘தாவசு’ என்றயிகாரநதோறுமாவதி-ககையாலும், இவனவெகூழ்த்தவறுமெல்லா மிவன கோலின கால ததிலே யவாஃமொராயம் விலிக்கும இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை நினைத்து 1 ‘வதஃ-நிரதாஸு-வா ஸா ஸுயொமவிஃஸுயா! தாஹ-புணிஸாணஸுஸு கஸூரம் கொடிதஃவி!’ என்று சொல்லுகிறது இவனுக்கிங்கிருந்த காலத்தில கெஃஃய-ததில வெவஃம தன்கோலுதலில வெவஃமததாலே வந்தது அது

இடங்களில் ‘தாவசு’ என்று மறுபடியும் சொல்லிவிருப்பதினால் பஸ்ததிற்கு வேறொரு பாதிபந்தரமில்லை, இவனுடைய இசையே காரணம் என்று ‘ஆஃரந தோற்ற’ இதயாக்கிக்குத்தாத பாயம் ஆவதி-ககையாலும் - திருப்பிக் கிருப்பிச சொல்லி இருப்பதினாலும் ‘இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை’ என்பதற்குத் தனக்கிஷ்டமான சாஸ்திர தனக்கிஷ்டமானபடி பலகதைக கொடுக்கிறது என்ற உதாரணம் என்றாகும் பகதியோகம் பாராபதாவஸானத்திலே பலம் கொடுக்கிறபடியினால் அதற்கு இப்படிப்பட்ட உதாரணமில்லை என்று தாதபாயம் வதஃ-நல்ல சாமங்களில், நிரதா - நிஷ்டையை புடைய வாகளும், ஸாஸுயொம விஃஸுயா - அப்படியே ஜனான யோகம், பகதியோகம் இவைகளை யறிந்தவாசளும், ஸாணஸு - ஸாணாகதி செயதவனுடைய, கொடிதஃ - கோடியில் ஒன்றாகிய, கஸூரம்-பாகததையும், தாஹ-புணி-பெறுகிறதிலை இதற்குப் பகதி யோகாதிகள பல ஸாதனங்கள் அல்ல என்று சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை, கீழ்ச சொல்லிய உதாரணம் இலகை என்பதில் மாதிரம் தாகபாயம், ஆகையினால் இரண்டு விதமாகப் பிரித்தது ஸங்கதம் என்று திருவுள்ளம் இப்படி பரபன்னாகளுக்கு பரபத்தி ஸாவ பல ஸாதனமாகில் இங்குண்டாகும் கைகசாயங்களில் வைஷ்ணவம் உண்டாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இவனுக்கு’ என்றாரம்பித்தது ‘கோலுதலில்’ என்பதற்கு பரபத்தி காலத்தில் ஸங்கலபத்தில்

தனக்கடி ஞாரஸு ஸுகூதவியெஷம சுதீரஸாரீரா
 மோக்ஷமாசித பலம் ஏக நபம் தணரம் பெறுமபேற்றிலொ
 ரு வெவஷ்டுமிலலை வாரதனூ மேகரவிவம்
 1 'வாரதனூ' வரெ வுஃவியி ஞாவு நியுதவது
 னகி ஸாரதனூதனூ ஞாவு தெதெவவவஹ ரொடி
 கெ' என்று வஹுதஸையிற் சொல்லுகிற ஸாரதனூ
 மும் கூடுவஸுன்னறிககே வவதுவிய கெஹுயது
 யொதுகையென்று வஹுவாடித்திலே நியுதம்

வேண்டும பெருமபயன

வீடெனற்றிநது விதி வகையால்

நீண்டு குறுகியு நிறகு

நிலைகளுக்கோகரு மனபா

மூண்டொன்றின் மூலவினை

மாற்றுதலின் முருததனடி

பூண்டனறி மறஞோ புக

லொன்றிலையென நின்றனரே

15

பாரததிதததில் எனறாததம் ' ஞாரஸு ஸுகூத ' மாவது பலம் கொடுத்தது கொண்டிருக்கிற ஸுகூதம் சுதீர ஸாரீரா தணரம் - கடைசியான ஸாரம் முடிந்த பிறகு இத்கே உண்டாகும் சைனகாய வைஷ்ணவத்தை கொண்டிருஷாத தத்தில் வைஷ்ணவம் நினைக்கவொண்ணது என்று தாதபாயம் வாரதனூ - பகவானுக்கு ஸபபபடிருப்பது ஸதவாசக பரபதி நிஷ்டனுக்கு ஸவாதநதாயம் சொல்லும் வசனத்திற குத தாதபாயம் அருளிச் செய்கிறா—' வாரதனூ ' என றாமபித்து வரெவுஃவியி - பரம் புருஷனிடத்தில், வார தனூ - பாரதநதாயத்தை, ஞாவு - அடைந்து, நியுத வஸுநகி - விடப்பட்டிருக்கிற பரதத்தை யுடையவஸுநக கொண்டு, சுதனூ - ஒப்பிலலாத, ஸாரதனூ - ஸவதந திராயிருக்கையை, ஞாவு-அடைந்து, தெதெவவவஹ - அநதப பகவானோடு கூடவே, ரொடிதெ - ஆநதத்தை யலுப

விக்கிரஹ வஸுவாடித்திலே - ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் பல நிருபணம் செய்யுமிடமாகிய நானசாவது அதயாயத்தில் நானகாவது பாதத்திலே

இப்படி இந்த இரண்டதிகாரிகளும் பரபத்தியே செய்ய வேண்டுமென்று நிருபித்து அதின் பரீயோஜனத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘வேணமே’ என குரமித்தது

ப - னை] வேணமே - நமமால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற, பெரும் பயன் - உயாதத புருஷாததம், வீடு - மோக்ஷம், எனறு, அறிந்து தெரிந்துகொண்டு, கீழுருளிச் செய்பதபடி கதவ விவேகத்தினாலும், இதர விஷயங்களில் தோஷ தாஸனத்தினாலும் தெரிந்து கொண்டு என்று தாதபாயம், விதிவகையால் - பாகயத்தின் பரகாரத்தினால், அதாவது சீக்கிரமாக மோக்ஷம் பெறுவதற்கும், விளம்பித்து மோக்ஷம் பெறுவதற்கும் காரணமான அதருஷ்டத்தின் பரகாரத்தினால், நீணமே - காலத்தினால் தீரக்கமாயும், அதாவது காலவிளம்ப முளளதாயும், குய்கியும் - சாலத்தினால் சுருக்கமாயும், அதாவது சீக்கிரத்தில் பும் சொடுசச கூடிய தாயு மிருக்கிற, நிலைகளுக்கூ-விஷமடசளுக்கூ, வாக்கும் - அதிகார விஸேஷத்தினால் யோமயாகனா யிருக்கிற, அனபா - பகதிமான்கள, ஒன்றில் - பகதி பரபத்திகளில் ஏதாவது ஒன்றில், மூண்டு - பரவருத்திதது, மூலவினை மாற்றுதலில்-ஸமஸாரத்திற்கு காரணமான முன்னால் செய்யப்பட்ட பாபங்களை மாற்றுவதில், அதாவது உபாய விரோதியாயும், பராபதி விரோதியாயு முள்ள பாபங்களை நாஸம் செய்வதற்கு, முகுநதனடி பூண்டனறி-பகவானுடைய திருவடிகளைச் ஸரணமாக ஆஸரயிப்பதைத் தவிர, மற்றோ - வேறு ஒரு, புகல் - உபாயம், இலையென-இலகையென்று சொல்லுமபடி, நின்றனரே - நின்றார்கள ‘மெடிவீ’ மெடிஷா-மண்ணியீ 88 சோபா டு-ரக்யபா 38 செவயெ பூவடிவெ சோபாடுதா-ம் தரணிகெ 1’ எனறிவை முதலியவை இரகு அனுஸந்தேயம்

ஆனால் பகதியோக நிஷ்டனைப் பததெனென்று சொல்லுவதைப்போல பரபதி நிஷ்டனையும் பரபன்னெனென்று சொல்லலாமே? பலத்தில் விளம்பமுண்டாவது துஷ்டம பலமாக வன்றே இருக்கவேண்டும? ஆகையினால் பகதி யோகத்தில் பரவருத்தி துஷ்டம் பலமென்கில் வயம் குநாம் இந்நாடுகளை

‘**மிஜவடி**’ எனபதற்கு ‘**நின்ற புராண னடியினை**’ யென்று சீழ்ப்பாட்டில் பரஸ்தாவிக்கப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிசளை எனறாததும் ‘**வானதந்தமலரடியும் தந்த**’ எனறலலீவா இவா தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அனற்கிகே ‘**விஷ்ணுவினுடைய உயாத ஸ்தானம்**’ என்று ஸருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அபராகருதமான ஸ்தானத்தை எனறாததமாகவுமாம் அதுவுமனற்கிகே தாயதனம்போலே இவாகளுக்கு பராபதமான பொது நின்ற பொன்னன் கழலாகிய திருவடிகளை எனறாததமாகவுமாம் ‘**பூவணஸுபெயர்**’ எனபதினால் அதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் ‘**வூதனா ரம்**’ எனகிற ஸிலோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினுலே வரக்கடவதா யிருகச ‘**வஸுவரி தவ நீவரகவிடியா**’ எனறது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸுகம் விஸேஷமாகையினால் ஹீரோதயிலிலையென றருளிச் செய்கிறா — ‘**விஷ்ணெக**’ என்றாரம்பித்து ‘**வஜ்ரவஸுவசேகவஸுவிவாஸு**’ எனபதினால் ‘**நின்புகழில் வைகுமதம் சிந்தையிலும் மறறினிதோ நீயவா**’ குரு வைகுந்த மெனறருளும் வான்’, ‘**திருவொடு மருவிய வியறகை மாயாப பெருவிற லுலச முனொடு நலவிடு பெறினும் கொளவ தெண்ணுமோ தெளனியோ குறிப்பே**’, ‘**சோகாவஸூ வசிம் உ வயிரவஜித் ரவம் வுஷுசூதாநுவஸு**’ எனறிவை முதலியவைகளிறபடியே மோக்ஷாதந்தத்தையிட பகதி செய்யும்பொழுது விஸேஷமாகிய ஆநந்தம் இவனுக்குண்டாகிற படியினுலே இது ஒரு ஸுகருத பரிபாக விஸேஷமென்று சொல்லக் குறையிலில் எனபது தயோதிதம் ‘**வரிசிதரவாஜீ விதடிஸா**’ எனறது நமமாழ்வார, ஸ்ரீமநாத முனிகள் போலவா சிலபரபணாகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பகதியோசாரந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸாவு ஸாதாரணமல்லாமை யினாலும், ஸாஸ்திரம், இதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத குணாபவம் செய்தபோதிலும் தயானத்தில் பரதயக்ஷத்திற்கு ஸமமாசப பகவத ஸவருப ரூபகுணத்தினை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்திற்கு ஸதருஸமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸ்வதந்திர பரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநந்தம் ஜீவித தஸையில் குறைந்தது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக ஆகையினால் இவ்விருவாகளுக்கும் அவரவாகளுக்கு அவரதாரணங்களான ஆநந்த மிருக்கிறபடியினால் இரண்டும் ஸ்கந்த பரிபாகம் எனறருளிச் செய்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் இததால் பகவானே இவ்விருவாகளுக்கும் ஸாக்ஷாத் பலததைக் கொடுக்கிறபடியினால் விரித்தோபாபன எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது

திருவஹ்விரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்திலு

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

மு ற ி ற று

! ஸ்ரீ: !

! ஸ்ரீ: தெ நிறைவு உண்டாகுக அம்ம! !

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிருபணம்—பகவானுடைய உபாயோபேயத்வம்—கரிம
யோகம்—ஜ்ஞானயோகம்—பகீக்யோகம்—பரபகதி பரஜ்ஞான பரம
பகீதிகள்—பரபகீதிகள் பரபகதி ஸ்தானபகீதத்வம்—பகதி பரபகதி
களில் விதல்பழம் பேதம்]

உபாயவல்லுபாடு நான் நிஷ்டையிடுக ஸ்ரீமதவாறு

ஸ்ரீமதவென்று தவறாமல் பூவடி நிறுத்திவைக்கிறேன்!
தவறாமல் வாய்மையாகத் தவறாமல் வாய்மையாக உண்டாக
நிறுத்தி வைக்கிறேன் நிஷ்டையிடுக நிஷ்டையிடுக!

! ஸ்ரீ: !

! ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிறைவு உண்டாகுக அம்ம! !

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவர்கள் எனப்பற்ற
காக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செய்கிறது ஸ்ரீ
கதமாகுமோ, பகவா நெருங்குவோம் இவ்விருவாக்களுக்கும்
உபாயமாகையினால், என்னில்? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில்
ஸ்ரீமதான மருளிச் செய்யப் போகிறவராய் அதிகாராததத்தை
ஸ்ரீமதவந்திதருகிறார்—' உபாயம் ' என்றாமலிதது

ப - ரை] ஸ்ரீ - அந்த, ஸ்ரீமதவாறு, ஸ்ரீமதவென்று - தனனை
யடைவதற்கு, உபாயம் - உபாயமாக, உப நிஷ்டையிடுக - உப
நிஷ்டைத்துகளில் சொல்லப்பட்டான, தவற - அந்தப் பகவா
னுடைய, ஸ்ரீமதவென்று - அதுகாறுதனை பொருட்டு, பூவ
டி - பரபகதி, நிறுத்திவைக்க - பகதிபோகம் (ஆகிய), மதி -
மார்க்கங்கள், உதே - சொல்லப்பட்டதுகள், வாய்மைய -
ஜீவாதமாகிறது, தவறாமல் - இந்த உபாயங்களில் ஏறு
வது, உண்டாக - அதிகமான, வாய்மையாகத் தவறாமல் - ஸ்ரீ
ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினால் (உண்டாகிறது), ஸ்ரீமதவ -
அதிலும், நிஷ்டையிடுக - காரணம், ஸ்ரீமதவென்று நிஷ்டையிடுக -

இவாகளுக்கு சுதர்ஸனமான வ்யாயமாவது

ஸாவ லோகத்தையும் ஸருஷ்டிப்பதில் ஸமாததனான, வ்யயம் - அநதப பகவான தானே

‘வ்ய’ எனபதினால் பரவிரதத நெனபதும், ‘வ்யவாந’ எனபதினால் ரக்ஷிப்பதற ருபயோரகசனான ஜஞான ஸகதயாதி குணங்களின் பூததிறையுடையவனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது அதாவது ஸமஸத சலயாண குணங்ளையுமுடையவனாக பரவிரததன என்று தாதபாயம் ‘உவநிஷ்டயீதி’ எனபதினால் ‘மோக்ஷத்திற்கு இவன அணைபோனறவன்’, ‘எந்த ஜீவனை இவன வரிககிறானே அவனிலே அடையக் தருந்தவன்’ என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயங்கள் விவக்ஷிதங்கள் அவனொருவனே எல்லாருக்கும் உபாயமாயில் அதிகாரிகளையும் உபாயங்களையும் பிரித்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறா—‘புலஸ்கெது’ என்றாமபிதது ‘புலஸ்கெது’ எனபதற்கு பரஸாதகத்திற்குக் காரணமான நிகரஹ நிவருத்திக் காகளன்று தாதபாயம் ‘விஹதா’ எனபதினால் ‘யெஜுநகொபி க்ஷிபிஸா’, ‘வஹ-மூநாஜ்ஜநாஸ்கெ’ இதயாதி பரமானங்கள் இல் அனேக ஜனமங்களில் செயத பரபல ஸுகருதங்களின் பரிபாகத்தினால் என்று தாதபாயம் ‘நிஜாகந்தசூர்வ’ இதயாதிக்கு அதற்கும் காரணம் பகவான ஸஹஜ ஸௌஹராத தததோடு கூடினவனாய் ‘கயம்விஷுவகாரெண க்யுதெமெசெந் துஷ்யதி’ எனகிறபடியே யாதருசசிக ஸுகருதாதிகளைக் காரணமாகக் கொண்டு இவனுக்கு அனுகரஹம் செய்வது என்று தாதபாயம் ‘தஜாரொஹி’ எனபதற்கு அநத உபாயத்தில் பரவருத்திகிறது என்று தாதபாயம் ‘சூர்வாயுஸூர்வா தஸ்ய ஜூநம் பூவஹம் ஹாயுதெ’ என்று ஜஞானத்தைத் தெப்பமாச்ச சொல்லி இருசகிப்படியினால் அநதப பகதி பரபத்தியாதிகளில் பரவருத்தியை ‘சூரொஹி’ என்றருளிச் செய்திருக்கிறா

இருவருக்கும் காததவயமான உபாயத்தைப் பொதுவாக நிருபித்தருள்கிறா — ‘இவாகளுக்கு’ என்றாமபிதது, ‘ஜூநம்’ ஸபதத்தினால் விரிததோபாயனான பகவானும்,

ஒரு ஜோதவிகாஸ விசெஷம் இததாலே ஸாஸ்யுமாய
உபாயோபேய நீநபணம் பூர்வீரவிவமான வுலெய
மாவது ஒரு ஜோதவிகாஸ விசெஷம் இவற்றி
லுவாயமாகிற ஜோதவிகாஸவிசெஷம் காரணஸா
லெக்ஷமுமாய ஸாஸ்ய விவிதமுமாய ஸதூக்ஷாதி
களான ஸூரவிவநீரவிவக யஜ்ஞகளுஞ்சோடே
கூழின வவவோ விஷ்ணுவிசெஷ பூகிநியதம்
ணாதிக்களினாலே நியதஸ ஹவிஷ்யமுமா யிருக்கும்
உலெயமாகிற ஜோதவிகாஸ விசெஷம் காரணநீர

‘விகாஸ’ ஸபதத்தினால் ஸாஸ்திரஜநய ஜஞானமும், ‘விசெஷ’ ஸபதத்தினால் பலமான ஜஞானமும் விஸ்க்ஷப்பட்டது ஸாஸ்யுமாய - உண்டாசர கூடியதாய் ‘விசெஷம்’ எனபதினால எல்லாவற்றையும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே பரதயக்ஷமாக அறிவது சொல்லப்படுகிறது இததால் உபாயமாகிய விகாஸநதைவிட வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின வயதயாஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறா—‘காரண’ என்றாம்கிதது காரணஸாலெக்ஷமுமாய - மனதாகிற இரதிரியத்தை அபேக்ஷித்ததாய், ஸாஸ்ய விவிதமுமாய ‘ஹிஷ்யு ரிம்’, ‘ஸாணம் பூ’ எனறிவை முதலியவைகளில் விதிதரப்பட்டதுமாய ‘ஸதூக்ஷாதிக்களான’ இதபாதிக்கு ஸதயதா ஜஞானநவ ஆநதநவ அநதநவ அமலதவங்களாகிய ஸ்வரூப நிருபச தாமகுகள ஐந்தும் எல்லா பருமம் விதயைகளிலும் உபாஸயங்கள், அவைகளோடுகூட அநதநத விதயைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அபஹதபாபமதவாதி குணங்களும் அநதநத விதயைகளில் உபாஸயங்கள் என்று காதபாயம் ‘விஷ்ணு விசெஷ’ மாவது ஸதவிதயை, கஹரவிதயை, முகலியவைகள் பூகிநியத அஸாதாரணங்களான ‘சூழி’ ஸபதம் ரூபங்களைக் குறிக்கிறது நியதஸ ஹவிஷ்யம் - அநதநத குணங்களை நாடு சோதகதும், இதர விதயைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான பருமத்தைப்பற்றியது உலெயமாகிற-பராபயமாகிற, காரணநீரலெக்ஷமுமாய-மனது முதலியவைகளை எதிர்பார்க்காமல்,

வேஷமுமாய ஸ்வாவபூரூபமுமாய மூணவீஹி
தூஷிக ளெல்லாததாலும் வரிவலிண-ஹ் ஹவீஷய
முமாயிருக்கும்
உவாவிதமூணாஹே-ஹ் ஹாவவஹ்ஹிஷ்யா |
ஸாததூதமய மூஹூ நாகாராஹ்வஜ-ஹ் ||

ஸ்வாவபூரூபமுமாய - 'யவாந க்ரி பகெஜோதா' இதயாதி
களில் சொல்லப்படுகிறபடியே ஸ்வபாவத்தினேயே ஏற்பட்ட,
வரிவலிண-ஹ் ஹவீஷயமுமா யிருக்கும் - ஸ வ ரு ப ம,
குணம், முதலியவைகளினால் பூர்ணமான பருமத்தைப் பற்றிய
தாயிருக்கும் உபாயமாகிற ஜஞானம் சிறசில் குணங்களோடு
கூடிய பருமத்தைப் பற்றியதாயும், உபேயமாகிற ஜஞானம்
பரிபூரண பருமம் விஷயமாயும் இருக்கமுனைபது, 'இந்த
லோசத்தில் புருஷன் எப்படி உபாஸனம் செய்கிறானோ, இதை
விட்டு லோகாநகரமபோய அப்படியே யனுபவிக்கிறான்' என
றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தத
கரது நயாயத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறதே எனினில்? அதற்கு
ஸமாதானமாகத் ததகரது நயாயத்தின் ஆரத்தத்தை நிஷ்கா
ஷித்து ஒரு காரிகாரூபமாச அருளிச் செய்கிறா—(உவாவித)
என்றாமபித்து

ப - ஸா] உவாவிதமூணாஹே - உபாலிககப்பட்ட
குணம் முதலியவைகளுக்கு, ஹாவாவவி - அடையும்பொழு
தும், யா - எந் த, ஸ்வஹிஷ்யா - விட்டுப் போகாமலிருப்

பதோ, அதாவது அனுபவிக்கப்படாம லிருப்பதோ, ஸா-அது,
ததூதமய மூஹூ - ததகரது நயாயத்தினால் அறியத்தக்
கது, ஹாவாவாவஜ-ஹ் - உபாலிககப்பட்ட ஆகாரத்
தைத் தவிர வேறு ஆகாரங்கள் பராபதி தசையில் அனுபவிப்ப
தில் விட்டுப் போவதென்பது, ஹ - (அறியத்தக்கது) அல்ல
இவ்வு உபாலிககப்படுகிற குணங்கள் மோக்ஷ தஸையில் அவஸ
யம் உபாஸயங்களாகும் எனபது ததகரதுநயாயத்திற்கு ஆர
தமே ஒழிய உபாலிககப்பட்ட குணங்களைத் தவிர மற்ற குண
ங்கள் அனுபவயங்கள் அல்ல எனபதில் தாத்பர்யமல்ல அப்ப
டிச் சொல்லில் 'பரபருமத்துடன் கூட ஸகல கலயாண குணங்

பூரூப ரூபமான விவவநுலவத்தினுடைய
 வரீவாஹமாயக்கொண்டு செஷ்யபுமுலெயம் இவ
 பக்வானுடைய வுவாயரூபமாயும் பூரூப
 உபாயோபேயதவம் ரூபமாயுமிருக்கிற ஜோத
 ததுக்கு விஷயமாயக்கொண்டு வறுபுடிகு ஹோம
 சுவாஸிவெஷததாலே யீஸாநுகருவாயகமு முலெய

களையும் அனுபவிககிருன, பரமாதமாவுடன் மிகுந்த ஸாமயத்
 தையடைகிருன' எனறாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் முதலியவை
 கள விரோதிகளும் என்று தாதபாயம் நமமால் எழுதப்பட
 டிருக்கும் ததகரது நயாய விமாஸநத்தில இவ்வாததம் பரபக்ஷ
 பரதிசேஷப பூவகமாக நிருபிக்கப்பட டிருக்கிறது அவகே
 கண்டு கொள்வது

கதயாதிகளில் கைககாயமே புருஷாதத மென றருளிச
 செயதிருப்பதற்கும் இங்கு ஜஞான விகாஸ விசேஷம்
 எனறருளிச செயதிருப்பதற்கும் தாதபாயத்தை அருளிச
 செய்கிறா— 'பூரூப' எனறாமபிதது இவவநுலவத்
 தினுடைய - எல்லாவற்றாலும் பரிபூரணமான பருமத்தின்
 அனுபவத்தினுடைய, வரீவாஹமாய - ஆநந்தம் உள்ளடங்கா
 மல வெளியில் வயாபாரமாகப் பரிணமிக்கிற, அதாவது பராபதி
 எனபது அனுபவபரீவாஹமான கைககாயமாவது, கைககாயபா
 யந்தமான ஆநந்தத்திற்கு காரணமான அனுபவமாவது, என்று
 தாதபாயம் எப்பொழுதும் லித்ததையிருக்கிற பரமாத
 மாவிற்கு உபாயதவோ பேயதவங்கள் வருகிறபடியை யருளிச
 செய்கிறா— 'இவவுவாயரூபமாயும்' எனறாமபிதது
 அதாவது உபாயமாகிய ஜஞானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதி
 னாலும், நேரில் பல பரதனுகையினாலும், ஈஸ்வரனுக்கு உபா
 யதவ முண்டாகிறது, அப்படியே பராபதி என்று சொல்லப
 படுகிற அனுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் போகயமா
 யிருப்பதினாலும் உபேயதவம் லித்திசுகிறது, ஈஸ்வரன்
 எப்பொழுதும் லித்ததமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய
 ஜஞானத்திற்கு விஷயமாயக் கொண்டு ஸாதயமாகிருன
 என்று தாதபாயம் ஸவநதிர பரபக்கி லிஷ்டன் விஷபத்தில்
 இது அஸாதாரணமா யிருக்கிற தெனறருளிச செய்கிறா—

கூழும் இவ்வீழா னுடைய வுபாயகம் கூடாரசு
 புவதி நிஷ்டை பகவதுபாயாணாஸூத நிவெஸத
 தாலே விஸிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வயிகாரிகமும்
 கூடுபொயாணம் முதலாக வுபாயக வதிதிபுபய
 கீமாக நடுவுள்ள கூடுபுருகளி லதுகோஸகமான
 நோகளிலே யிப்புவதிவஸீகரதனை வீழாந புரு
 நது நின்று அநத கூஜாசகூபுருகளாலே வரும
 வாவநிவருதியையும் வசெவாநேஷாபிகளையு முண்
 டாககிகொடுத்த அவுபாயகமான வுபாயகதை
 வறுவயகீமாககிகொடுக்கும் அங்கு கூடுபொயமா
 காமயோகம் வதுஸாஸூததாலே ஜீவவரகாதபாயாசு
 ஜீராம பிறநதால தனக்கு ஸகூருகளாய வறுவஸூர

‘இவ்வீழா னுடைய’ எனராமபிதது ‘உபாயாணாஸூத நி
 வெஸததாலே’ எனபதற்கு அங்கமா பரபததியும் ரெயறு
 மேல பகதியோகமும் செயது பெறசகடிய மோஷததை, இந்ந
 ஸவதநதிர பரபததி நிஷ்டை விஷயததில், அந்ந பரபததியினால்
 பரஸநநனைதானே அநதப் பகதியோகம் முதலிய விஸாயமில்
 லாதபடி பலகொடுக்கிறபடியினால் எனறாதம் இந்ந
 தான உபாயாணதானதான நிவெஸம் எனகிறது ஸகூரக
 பரபததி நிஷ்டைக்கும் அங்க பரபததியினால் பரஸநநனை
 ஸவரன பண்ணும் உபகாரததை நிருபிதருளுகிறா—‘மற்ற’
 எனராமபிதது நோகளிலே - அநதநதக காமபரஸின ஸகூ
 னகதனிலே, புருநது நின்று - அங்க பரபததியினால் பரஸநந
 னையததான அந்ந ஸதானததனில் புருநது நின்று, வறுவயகீ
 மாககிக கொடுக்கும் - பரிபூரணமாக முடிவுபெறுமாபடி ரொந்து
 கொடுக்கும் ‘சூழி’ ஸபதததினால் மேல மேலுண்டாகுமா
 ஜஞான வஸூரபாம குறிகசப்படுகிறது தாயியோகததை நிருபித
 தருளுகிறா—‘அங்கு’ எனராமபிதது அங்கு - அநத உபாயாண
 களில் ‘பிறநதால’ எனபதினால் இதுவோமயோகததற்கு அநிராம
 என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது ‘சூழி’ ஸபதததினால் காரரு
 கவம் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது ‘கூடு’ மவது ஸவரககம்
 முடிபகவததருக காரணமாக ஸாஸூரகததில் கிடுகிடு

பிரவீதங்களான காரிகைகளுளோடுமீ நிகழ்நெ
விதிக்களுளோடுங் கூட ஸநியமமாக வரிமுறவீதமா
யிருக்கும் கைவிசெஷம் அதிலவாணரவென்கள்
1 'நெவநெவாவரெயஜிதம்' என்று துடங்கிச் சொல்
லப்பட்ட நெவாவழி தவவீதமு டாக யஜிதாடிகள்

பட்டவை 'நிகழ்' மாவது செயயாவிடில் பரதயவாயத
தைச கொடுகரகடியவை 'நெநிதி' மாவது நிமிததம்
உண்டானால் செயய வேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டவை ஸநிய
மமாக - பலமுண்டாகும் வரையில் இதனையே அனுஷ்டிக்கக்
கடவேன் என்கிற ஸங்கல்பத்துடன் 'கைவிசெஷம்' என
பதினால் இரத நிகழ் நைமிததிகாதிசாரின உடபிரிவான சில கா
மங்களுையே அங்கியாகவுமற்றவைகளை அங்கங்காகவும வைத்
துகசொண்டு ஸநியமமாகச் செயவது என்பது தயோதிதம் இரத
உடபிரிவுகளை நிருபிதநருளுகிரா—'அதில்' என்றாரமபிதது
'பெயிநி: வபு:வாலதெ' என்று மேல் ஸலோகம் அவ
ரெ - சில, (பெயிநி: - காமயோகிகள), நெவநெவ -
நெவதையைச் சோததாடிய, யஜிதம் - ஆராதனததை,
(வபு:வாலதெ - செயயிராண) இங்கு 'நெவயஜிதம்'
என்பது நெவதாராதனததைச் சொல்லுகிற தென்று
ஸ்ரீமத தாதபாய சங்கரிகையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
'சொல்லப்பட்ட' என்பதோடு ஸ்ரீசீதையில் என்று சோததுக
கொள்ளவும் 'தவவீதம்'வது கருசரசாரதிராயணதிகளை யனுஷ
டிப்பது கீத - தாதத யாததிரை, டாக - தானம் செயவது,
யஜிதம் - யாகம், ஸாபிச - நோபாயம், வேதாதயயனம், அதின
அாதத விசாரம் செயதல், ரேசசம் குமபகம் பூரகம் என்று
சொல்லப்படுகிற மூன்றுவித பராணயாமங்கள், விஷயங்கள்
இரதிரியங்கள் மனதுஇவைகளையடக்குதல் என்பவை இததால்
'கைவிசெஷம் ஸவவீதமு டாக யஜிதாடிலெவநம்' என்கிற ஸ்ரீ
கீதாதத ஸங்கரஹ ஸலோசம் ஐஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது
இரதக் காமயோகம் ஆதமாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும்
விதததை கீதையில் இரண்டாவது மூன்றாவது அதயாயங்களில்

யாதூவனொருகம பிறந்தால் வெவ்வுயிகலாவவெவ்
துணுரவஹமான வாதுமாவ வாவமானிற வாச
ஷுக்குத்தி லகப்படடிலனாகில வாசவாசுஷாயு-
மான ஹவஷுதாவததுக்குவாயமான ஹத்யோமத
திலே யிழியுமபோது உள்ளிருக்கிற ரதுங்காணகை
க்குக கிழிசசீரைகண்டாறபோலே பண்டாரியைப
பார்க்குமபோதைக கவனுடைய ஸரீரலுத்தனான
ஜீவாதூவினுடைய டுஷுதமுதவயுதமாயக்கொண்டு

‘ இக்கஷுயோம ’ என்றாமபிதது அவரவர்கள் அதிகாரத
திறகுத தக்கபடி என்று சொத்ததுக கொள்ளவும் பிறந்தால்-
பிறந்த பிறகு ‘ வெவ்வுயிகலாவ வெவ்துணுரவஹமான ’
என்பதற்கு ‘ ப- ஐஸூ வாபாஃமாம் டிநுதே தாயிகம் தக: ’
என்று சீதையில் சொல்லி யிருக்கிறபடியே ஸபதாதி விஷயங்
களை அனுபவிப்பதினுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யத்தை
உண்டாக்கக்கூடியதான என்று தாதபாயம் சூகஷு-
வலையில் அகப்படடிலனாகில - அகப்படாமல் தப்பினுனையானால்
இத்தால் இது மிகவும் பரயாஸமானது என்பது தயோதிதம்
‘ அறறது பறறெனில் உறறது வீடுயோ செறறது மனனுறில் ’
என்றமுவாராஸிச செய த தது அனுஸந்திக்கப் பட்டதா
கிறது ‘ வாசவாசுஷாயு-
பகவதனுபவமாகிற புருஷாததத்தின ஸவருபத்தை யறிந்தால்
இது அதைவிட ஸவஸ்பமாகையினுலே விடக்கூடியதாயிருக்கும்
என்று தாதபாயம் இழியுமபோது - ஆரம்பிக்கும்போது
கிழிசசீரை - ர த ந ம முதலியவைகளை முடிந்துவைத்திரு
க்கும் வஸ்திரம் ‘ ஷண்ய-
க்கு ’ என்பதற்கு ‘ குதே துதித-
என்றிவை முதலிய பரமானங்களினால் கணக்கு அந்தாயா
மியாகப் பகவாண உபாஸிக்க வேண்டுமாகையினால் அந்த
உபாஸனமும் தாஸந ஸமாகாரமா யிருக்கவேண்டியதாகை
யினால், அப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தில், அ த ர வ து
‘ பாராகும போதைக்கு ’ என்பது தாஸந ஸமாகாரமான
உபாஸனத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாததம் இத்தால் ஜீவாதம்

ஹத்யோமததுக கயிகாரகொடியிலே யேறிடடுக
 பகத்யோகம் கிடகதும் ஹத்யோமமாவது
 கூதநு நிஷ்ஞய கூதநுயீகஞய கூதநுசெஷ
 ஹதிக்ஞன ஹவானுடைய ஹரலிவாழிகளை வ்ஷய
 மாக வுடைத்தாய நிரகிஸயஸ்ரீநிரலிவமான யூத
 விசெஷம் அதுதான் தெனயாரைபோலே நிர
 ணுமான ஹநிரலிவமாய ஹாஷ்டாதாரதூயுமான
 வெஸாநுததையுடைத்தாய வரலிவததுக்குப் பூயா

தாஸநம் வந்தபோதிலும் 'விரகோவாரோத்தி' எனநிருகதும்
 பரமை காரதியான இபனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றது
 என்று தாதபாயம் கயிகாரகொடியிலே - அதிகாரங்களின்
 வரிசைகளிலே, ஏறீட்டு - உள்ளடங்கி, கூதநுநிஷ்ஞய -
 வேறொரு வஸதுவைத் தனக்கு ஆதாரமாகஉடைபவனல்லாமல்,
 ஹரலிவாழி' எனகிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபத்ததினல்
 குணம், விசரஹம், ஸதானம், இவைகள் சோதனாக சொள்ளப்
 படுகின்றன இததால் 'ஸ்ரீலிவலிவ' மதுயூகம்ஹத்யோம
 கியீபதெ' எனகிற பகதி லக்ஷணம் தெரிவிசரப்பட்டது
 'கூதநுநிஷ்ஞய' எனபது நாராயண ஸபதாரததம், 'கூதநு
 யீகஞய' எனபது நமஸஸபதாரததம் 'கூதநுசெஷஹதிக்ஞய'
 எனபது பரணவத்தின் அரததம் இது பகதியோக நிஷ்டனுக்
 கும் திருமநதிரத்தைக்கொண்டு பராவரஜஞானம் ஸம்பாநிகக்
 வேண்டுமென்பதறாக அருளிர்செய்யப்பட்டது, அவைகளும்
 உபாஸய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்கா / லல்ல
 'ஹவானுடைய இதயாதியினால் ஜஞான போகத்தைவிட
 வயதயாஸம் கெரிவிக்கப்பட்டது 'யூதவிசெஷ' மென
 பதினால் 'கஹுர சலி ஹிஸஸுவாஸுக்ஷாஸ்' என்று ஸ்ரீமந் நயாய
 வலித்தாளுஜனத்தில் அருளிர்செய்திருசிறப்பினை பசுதி என
 கிற பத்தத்திற்கு அரதநாஸிய பரபத்தியைவிட வயதயாஸம்
 தெரிவிக்கப்பட்டது அந்த விசெஷத்தை நிருபிதநருளு
 கிறா—'அது தான்' எனமுரம்பிதது நிரணு ஹநிர
 லிவமாய - வேறொன்றின் ஸமருகி நடுவில் வராமல் ஒரே
 விஷயத்தைப்பற்றிய ஸருதிபாய, ஹாஷ்டாதாரதூயுமான

சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் 1 'தெஷாம் ஜித்ரா
 ி மித்யுயுத் வாக ஹதி விபுஸிஷுதே' என்று துடங்
 கிசசொன்ன ஜித்ரா மிதினுடைய வேறறத்தை 2 'வது
 விபுயா 33 ஜகா ஹகா வாவ ஹி தெ ஸுதாஃ தெஷா
 ரெகாதிமஸுஷா ஸெஷெவாசகநு ஷேவதாஃ ! ஸஹ
 ரெவ மதிஸெஷாம் நிராஸீஃ கருகா ரிணாம் | யெ து
 ஸிஷுயுஷுயோ ஹகாஃ வாகாஹி தெ 3தாஃ ||
 'ஸெவெபுஷுவநயரூபாணஃ ப்ரகிஸுஹஸுரோக்ஷலாக்'
 என்று தானே வெளியிட்டான இப்படி ரோசெஷா
 பரபகீதி பாஜஞான வாயமாக விபித்த ஹதிஸுயோ
 பரமபகீதிகள் மம வரஹதிஸென்று பேசப்
 பட்டது இதினுடைய ஹேதுவாய ஸாத்திகவரி

மித்யுயுத் - எப்பொழுதும் எனனுடன் சோநதிருக்கிற,
 வாகஹதி - எனனெருவனிடத்திலேயே பகதியுடைய, ஜித்ரா -
 ஜஞானியானவன், விஸிஷுதே - மேறப்பட்டவனாகிருந்
 திருக்கிற, 'மித்யுயுத், வாகஹதி' என்கிற பதங்களினால் பரயோஜனா
 தர்பரான விஸதப்படுகிருந் வதுவிபுயாஃ - இந்த நான்கு
 போகனும், 33ஜகாஃ - எண்ணெச சோநதவாகன, தெ - அவா
 கள், ஹகாவாவ - பகதர்களாகவே, ஸுதாஃ - எண்ணப்பட
 டாரகள் தெஷாம் - அவர்களுக்கும், வாகாஹிஃ -
 ஜஞானிகள், ஸெஷாஃ - சிறந்தவாரன், தெஷெவ - அவா
 களே, ஸகநுஷேவதாஃ - வேறொரு தேவதை யை ஆஸாபிக
 காதவர்கள், நிராஸீஃ கருகாரிணாம் - பலத்தில் ஆசையில்
 லாமல் காமங்களைச் செய்கிற, தெஷாம் - அவர்களுக்கும்,
 ஸஹரெவ - நானே, மதிஃ - அடையவேண்டிய பரயோஜனம்,
 யெது - எவர்கள், ஸிஷுயுஷுயோ - மிகுதியான, துயஃ - மூன்றுவிட
 மான, ஹகாஃ - பகதர்களோ, தெ - அவர்கள், வாகாஹிஃ -
 பலங்களில் ஆசையுடையவர்களாக, 3தாஹி - எண்ணப்பட்டாரக்
 ளல்லவா, ஸெவெபு - எல்லாரும, ஷுவநயரூபாணஃ - நமுவ
 வதை ஸ்வபாவமாக வுடையவர்கள், ப்ரகிஸுஹஸு - ஜஞா

சீருகாபிகளாலே வந்த ஹவஹிஷயத்தில ஓர் கிவ்
செஷம் ஸவெபுஸாஜினத தெளிய வறியவேணுமெ
ன்னுமவிநிவெஸததுகருக காரணமாய ஹகீயென்று
போபெறறிருகதும் இததாலே 1 'ஸுகஹாவம்
மதொ ஹகூர ஸாஸ்திரமெ ஹி ஜகாடிசம்' எனகிறபடி
யே ஸாஸ்திரஜகூ தகவஜ்ஜாத கடிபெரமாபி வரம்
வரையாலே பிறந்த வரஹகீயானது ஸாஷ்ரதூரிகத
வேணு மென்னுமவிநிவெஸததை யுண்டாககி
2 'பொமெஸூர ததொ செ கும் டிஸபுயாதூர கவ்யம்',

னியோ வென்னில, செகஷ்ஹாக் - மோஷ்ஹதை யடைகிற
வன தானே - கீதாசாபனே இந்தப பரபகதியின கீழ்ப்பட்ட
தான பகதியை நிருபிததருளுகிறா— 'இதினுடைய' என்றாரம
பிதது வாரிசீருகாபிகளாலே - ஸமபாஷணம், முதலியவை
களினுலே தெளிய - ஸாஸ்திரம் முதலியவைகளை ரொண்டு நிர
சயமாய 'போபெறறிருகதும்' எனபதினால இந்தப பரபகதியைப்
போல பீர்திருபமாயிருப்பதினாலும், இந்தப பரபகதி ஸாலேஸவ
ரனை ஸாஷ்ராதகரிகக வேண்டுமெனகிற அபிநிவேஸததிறகு
காரணமாயிருப்பதைப்போல இதுவும் தெளிய அறியவேண்டும
எனகிற அபிநிவேஸததிறகு காரணமாயிருப்பதினாலும், பகதியை
பரபகதிகு ஸதருஸமாயிருக்கிறது என்றுகொணமாகச்சொல்லி
இருக்கிறதென்று தாதபாயம் இததாலே - இந்த அவர பகதி
யாலே இந்தப பகதி ஸாஸ்திரத்தினால பகவானை உள்ளபடி யறி
கைக்குக காரணம் எனபதற்கு 'பரமானம் காட்டியருளுகிறா—
'ஸுகஹாவம்' என்றாரம்பிதது ஹகூர-பகதியினால, ஸுகஹா
வம்மதி - ஸுததபாவத்தை யடைதவனாயக கொண்டு, ஜகா
டிசம் - பகவானை, வெஹி - அறிகிறேன 'ஹி' ஸபதத்தினால
ஜஞானயோகம், ஆதமாவலோகனயோகம், ஆதம் ஸாஷ்ராதகா
ரம், இவை குறிககப்படுகின்றன 'ஸாஷ்ரதூரிககவேணும்'
எனபதோடு பகவானை என்று சோததுககொள்ளவும் 'ஹிநி
வெஸ'மாவது இஷ்டபலத்தை யடையாமல் நிறகமுடியாத
தவரை ததி-ஆகையினால, பொமெஸூர-சேதனாசேதன் வஸ
துககளுக்கு ஸவவானுகிய பகவானை, செ - எனக்கு, கும் - நீ,

வருமவனெவ்வொருவரும் இவ்வுத்தர புவத்திநிஷ்டை
 டைய கோலத்தவர்க்கிடாக இப்புவத்திகருமேலவரும்
 தாதுவாவனெவ்வொருவரும் எரிதின்வழியாயிருக்கும் இப்படி
 பகதி பரபந்திகள் புவத்திக்கும் வந்திருக்கிற மயிசா
 விகல்பமும் பேதும் நரி விசேஷத்தைப்பற்றி தா
 யுமவருக முண்டாகையாலே விசேஷமாகக் கடவது
 இவற்றிற்கு 1 'தாதுவாவனெவ்வொருவரும்' என்கிற வயி

செய்யக்கூடியதான வயாபாரங்களில் பரபந்தியும் பரபந்தியும்
 விகல்பமாய் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே என்று தாத்பர்யம்
 பரபந்திக்கு மேலே விலாபம் தீவரமாவதற்கு முதலியவைகளும்
 ஜீவனுடைய வயாபாரம் யிருந்தபோதிலும் அவைகள் விசேஷ
 ஸ்வபாவத்தினாலே வரக்கூடியவைகளாகையினாலே ஸாஸ்திர
 விதிக்கு உள்ளடங்கினவைகளல்ல, ஆகையினால் ஸாஸ்திர
 களில் இவ்வுத்தர கோலத்தவர்களுக்காக விதிக்கப்படுகிற வயாபா
 ரங்களில் பரபந்திக்கும் பரபந்திக்கும் மேலே ஒன்று மில்லாமையால்
 இவைகளை துலயமான விகல்பங்களாக எடுத்தது உப
 பன்னம் என்று ஸ்ரீ நிசேஷ ரக்ஷாதிகளி லருளிச்செய்திருப்பது
 இவ்வுத்தர கோலத்தவர்கள் இதனால் பகதி எப்படியும் பரபந்தியாக
 மோகஸாதனமோ அதைப்போலவே பரபந்தியும் அதின் ஸாத
 னத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் பரபந்தியாக மோகஸாத
 னம் எனப்படு விகல்பப்பட்டது, இந்த வரணத்தில் ஸாஸ்திர
 தாகவே பரபந்தியாகவே எனப்படு விவகரிதமல்ல வரையினால்
 மேலவரும்வெவ்வொருவரும் - பரபந்தித்தவர்கள் தாதுவாவனெவ்வொருவரும் -
 பகதி முதலியவைகளும், நிரபராத கைகளாக
 யங்களும் விகல்பம் விசேஷம் விசேஷத்தைப்பற்றி - ஸகதங்கள், அஸக
 தங்கள், முதலிய அதிகாரிகளின் வயதயாஸத்தைக் குறித்து,
 தாதுவாவனெவ்வொருவரும் - ஒரே பலத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை
 ஸூத்திரக்காரருக்கும் இவ்வாததம் அபிமதம் என்றருளிச் செய
 கிறார்—'இவற்றிற்கு' என்றாமலிதது தாது - (இந்த வித
 யைகள்) அநேகங்கள், ஸாஸ்திரத்தவர்கள் - ஸபதம் முதலிய
 வைகள் வெவ்வேறுக இருக்கிறபடியினால், இவ்வுத்தர தாதுவாவனெவ்வொருவரும்
 தாதுவாவனெவ்வொருவரும் தாதுவாவனெவ்வொருவரும் தாதுவாவனெவ்வொருவரும்

காரணத்திலே ஹேம விகம் 1 'விகஜெரவிஸிஷ்ட
வயுசுவாச' என்கிற வலிகாரணத்திலே விகஜெமும்
விகம் உவாவஸ்ததில விஸேஷங்கள்போலே சா
வாஹேமங்களிலும் ஹவஸ்தாஜ்ஜி வஸ்விதா ஹேம

வாஸ்விதாஜெபஜிதஹவஸ்தாஜ்ஜி வஸ்வெஹேமாதாசு' என்று ஸ்ரீ
நயாஸ சிமஸ்தியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே 'பஜி, ஜு
ஹேம' என்கிற இடங்களிலே போல முகயமான ஸபதபேதம்
பரபத்தியிலும் பகதியோகத்திலும் ஸமபனிக்ரம அபபடிக
கிலலாவிடில் 'பூபீத, உவாவஸ்த, விஷாச' இதயாதிகளே
லலாம் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பாயாய ஸபதங்கள்
கையாலே ஸபதபேதத்தினால் விதயாபேதம் ஸமாதத்திதகது
அனுபபுகதமாகும் என்று தாதபாயம் 'ஸவ்ஜெஹே' என்பதற்கு
வெவவேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸபதங்கள் என்று
தாதபாயம் அபபடியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் 'சுக்ஷ்மாவிஷ்ணுவிஷ்ணு
' எனபதற்கு வயாகயானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஸருத பர
காஸிகையில் 'சூக்ஷ்மஜ்ஜாஸோ விவக்ஷிதம் ஸுவிஜெ
வி ஸவ்ஜாஜி ஹேமவஸ்தாஜ்ஜி' என்றும், 'விகஜெரவிஸிஷ்டவஸ
சுவாச' என்கிற அதிகாரணத்தில் 'சுவிஸிஷ்டவயுசுவாச' - ஒரே விதமான பலத்தை
புடையவைகளாகையினால், விகஜெ--இவைகளுக்கு விகலபம்
பரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் பூரணமான அங்கங்களோடு உபநி
ஸீககப படாமையினால் அதைத் தனித்த விதயை என்றுபபபடி
நிஷ்காஷிக்க முடியும் எனினில்? ஸமாதானம்ருளிச் செய்கிறா--
'உவாவஸ்ததில' என்றாமபிதது ஒரு பகதியோகமே அனேக
ஸாகைகளிலாவது அனேக பரகரணங்களிலாவது சொல்லப்பட
டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற விதயை
ஒன்றாகையினால் அர்த்தம் இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்
விஸேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று
நிஸ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாதபாயம் 'ஸாவா
ஹேமங்கள்' தைத்திரீயம், ஸவேதாஸவதரம், மூதஸியவைகள்

[illegible][illegible]

மாம்படியான நாகவஞ்சுத்தியினுடைய வஞ்சி-
யிலே தாதுபட்டமாகக்கடவது யவாயிகாரமிவை
யெல்லாம் வஞ்சுநகரென்னுமிடம் முன்பே
சொன்னோம்

நின்ற நிலைக்குற நிறகுற கருமமு நோ மதியால்
நன்றெனநாடியஞானமுநலகு முடகண னுடையார
ஒன்றிய பத்தியுமொன்றுமிலா விரைவாக கருளா
லன்று பயன றருமாறு மறிநதவ ரநதணரே 16

வதில தாதபாயமில்லை, மாணஸ் ரூபமான (ஐஞான ரூபமான)
பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினு லுண்டான பரநததாயாதி
கள்ளுறாடநதாஸல சாயிக வயாபாராதிகளில் முடிவுபெறாமையி
யான மாணஸ் ஐஞானத்தின் பூதத்தியில் தாதபாயம் என்றாத
தம் வஞ்சுத்தியினுடைய பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினுடைய
மாணஸானுஸந்தானத்தின் பூதத்தி இல்லாமற் போனபோதிலும்
பலஸாதனமென்பவை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘யவாயிகாரம்’
என்றாசம்பித்தது ‘முன்பே சொன்னோம்’ என்பதற்கு பரமாண
பூரவகமாகக் கீழ் நிரூபித்திருக்கிறோம் என்று தாதபாயம்

இப்படி இந்த உபாயங்களின் வயதயாஸங்களையும், அதில்
அதிகாரபேதம் இருக்கும்படியையும் சீமசு சொல்லியபடி
அறிநதவர்களே பருமம் வித்துக்கள் என்று அதிகாராததத்
தை ஸதுதித்தருளுகிறார்—‘நின்ற’ என்றாசம்பித்தது

ப - னை] நின்ற நிலைக்கு - கான நிறகுற ஸத்திக்கு, அதாவது
(நவநிஷேஷஸூதாஸக்யம் துஷ்டம் கஷ்டாணுஸெஷதம்), (ஸரீ
ரபாசூரவிவதெ நவநிஷேஷகஷ்டாணுஸெஷதம்), ‘நவநிஷேஷக
ணஸிவிஜாதாதிஷ்ட துஷ்டாணுஸெஷதம்’ இதயாதிகளில் சொல்லு
கிறபடியே பரகருதி பரிணாமங்களான தேஹேந்திரியாதிகளோடு
ஸம்பந்தப்பட்டு நிற்கிற தன் ஸத்திக்கு, உற - அனுரூப
மாசு, நிறகுற - நிற்கிற, கருமமும், அனநிசகே நின்ற நிலைக்கு-
பரிஷ்டமென்று பரவித்தியடைநது தான் நிற்கிற நிலைக்கு, உற,

‘கொல்லும் ஹஸேவாஸி ஸாவஸ்யநு கத்குஹஸ்யஸி’ என
கிறபடியே ஸிஷ்டதயா பரவித்தனானவனுக்கு விதிகபபட
பிருககிற, காமமும் என்றாகதமாகவுமாம், அதுவுமன்றிகே
தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தன்னால் ஸுலபமாய்ச் செய்யும்படி
யான காமமும் என்று மாததமாரவுமாம், அதுவுமன்றிகே
நின்ற நிலைக்கு - ஜஞான யோகம் பகதி யோகம் முதலிய எல்லா
நிஷ்டைக்கும், உற - ஸஹராரியாய் அனுரூபமா பிருககும்படி
என்றாகதமாகவுமாம், நோ - ஸம்சுஷ்டமான, அன்றிகே இதர
விஷயங்களில் ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆதமாவிடத்திலேயே
நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிகே காம யோகாதிசாரினால் ஆரா
திகசப்பட்ட பகவானுடைய அனுகாஹ விசேஷத்தினால் உண்
டான, மதியால் - ஜஞானத்தினால், நன்றென இதுவே நல்ல
தென்று நினைத்து, நாடிய - ஸாமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட,
ஞானமும் - ஜஞான யோகமும், நல்கும் - பரீதியை உடைய
தான, ஆதமாவிலோகனம் ஸுகரூபமென்பது இததால்
தயோதிதம், உட்கண் - உளிருக்கும் கண், அதாவது
ஆதம் ஸாக்ஷாத்காரகதையும், உடையார் - உடையவாதான்,
ஒன்றிய - ஒன்றாகச் சேரத்தான, அதாவது அதிலேயே லய
த்தை யடைந்தவர்களைப்போல நிரதிரய பரியமாக்கியினாலே
இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அநுசரிக்கிற, பத்தியும் - பகதி
யோசத்தையும், ஒன்றியிலா - சீழ்ச சொல்லிய காம யோகாதி
கள் ஒன்றியில்லாமல், அகாயது அவைகளில் ஜஞான ஸகத்
யாதிக ளில்லாமையாலே அவைகளில் அதிசாரமில்லாமல், வீரோ
வாகு - விளம்பாசுஷ்டமாகளுக்கு, அருளால் - கேவலம் கருபாபி
னாலேயே, இவ்விருவாக்கும் கருபாபினாலே பலம் கொடுத்
தாலும் ‘கூவபாவயபுவாயஸி’, ‘கெவலம் ஶீயபெயவ
பயபா’, ‘கூவயாவெவஸிதவஸுதாஸு’ இவ்யாதிசாரில்
படியே அகிஞ்சனன் விஷயத்தில் கருபாயே முசய சாரணம்
என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘அருளால்’ என்றருளிச் செய்யப்பட
பிருககிறது, அன்று - இவன் அபேஷித்தவனறே, பயனதரும் -
பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான், ‘பகவான்’ என்று சொத்துக்
கொள்ளவும், ஆறும் - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சனன்
விஷயத்தினுண்டான கருபாபினால் இந்த மேனமை பாரத

கடுகிஞ்சுநகர வாஸகணசாரண
 வு ஜெனகிவாவஸிதாது
 ஸநாநகர நவவமதுவரயதவிபுள
 ஸவாரகரவாரகாது |
 வனக வுரகுகிபொமலம்ஸுத
 வுயலுவாவாமலாவ நிபாது
 ஸநகுகுபெருகுகு ஸாரண ஸாரணியிரா
 கென ரகென வுயா: ||

உ தி ஸ்ரீகவிதாசுக வலிம்ஹஸு ஸவகுகுஸுதவசுஸு
 ஸ்ரீகெனகுகுநாபஸு வெநாநாவாபுஸு குகிஷு
 ஸ்ரீகெனவஸுதயவாரெ
 உவாயவிலா மாயிகாரெந நவக:

|| ஸ்ரீ கென கிமகென கெனகெனிகாய நக: ||

சொராநபுறநிருவேககடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

திககு ஏறபட்டது என்றும் 'யோஜிததுகொள்ளவுமாம், அறிந்த
 வா - தெரிந்தவாசா, அந்நணரே - பராமமணாசா, ஸகலவேத
 தாதபாய வேததாக்கள என்று தாதபாயம்

பூவாசாயாகனெல்லாரும் ஒரேமுகமாக பரபத்தியை
 யகுகிரிதததற்குக் காரணமாக அதின் மஹிமையை நிரூபித்
 தருளுகிறா—'கடு' என்றாயிதது இததால் பகதி ஸவருப
 விருததம், ஆகையினால் பூவாசாயாகனெல்லாரும் பரபத்தி
 யை யனுஷ்டிததாசா என்று சொல்லுமவர்கள் பக்தத்தை
 நிராகரித்துக்கொண்டு இந்ந அதிகாரத்தில் முமுக்ஷுகளை
 இருவகுப்பினரெனறுபிரித்தது ஸகதமென்றும் அருளிச்செய
 யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸவவமதுவரயதவிபுள - மோக்ஷத்திற்கு உபா
 யங்கள் பற்றி விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்களில், ஸவாரகரவார

காது-ஸதவாரகங்களாயும், அதவாரகங்களாய் மிருக்கிற, கஷ்ட-
காமயோகம், ஜீராமம் - ஜஞானயோகம், உவாஸகம் - பகதி
யோகம், ஸாரணவ்ஜ்ஜா - ஸாரணாகதி, ஐதி - என்றும், ஸ்வவ்ய
தாது - ஏற்படுத்தப்பட்ட, ஐதாது - இந்த, ஸந்தாமுதாது -
நல்லவழிகளை, அதாவது உபாயங்களை, வஸக - ஒன்றாயிருக்கிற
(ஸ்வபாவம்), ஸுராகுதி - இரண்டுவிதமான ஸ்வபாவம், இவை
களினுடைய, யோம - ஸம்பந்தத்தினால், வஸஸுத - உண்டா
கப்பட்டிருக்கிற, வ்யஸ்யாவ - தனித்தனியாக இருக்கையை
உடைய, ஸந்தாவாது - மஹிமைகளை யுடையதாக, வஸு
க் - நன்றாக, ஸெக்ஷு - பார்த்து, வஸுயா - பண்டிதர
ளான, வஸு - பெரியோர்கள், ஸாரண வஸாஸியிராம் -
ஸாரணயனாகிய ஸாரதியான ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய வராததையா
கிய கீதையின், ஸுண - கடைசியில், அதாவது கடைசியில்
சொன்ன சுரமஸிலாகத்தில் விதிகப்பபட்ட உபாயத்தில்,
ஸுண - ஸந்தோஷத்தை யடைகிறாரான

சில உபாயங்களை நடுவில் தவாரமாகக்கொண்டு பல ஸாத
னங்களாகும்வை 'வஸவாஸ'ங்கள் அப்படிக்கில்லாமல் நேரி
லேயே பல ஸாதனங்களாகும்வை 'ஸவாஸ'ங்கள் 'வஸு
ம-தாது' எனப்பதினால் காமயோகம் முதலாக பரபத்தி வரையி
லான எல்லாம் மோக்ஷோபாயங்களாக ஸாஸ்திரங்களில் விதிக
கப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளில் ஒன்றை ஸ்வரூப விருத்த
மென்று தள்ளுவது முடியாது எனபது தியோதிதம்
'வஸகஸுராகுதி' இதயாதிகு சாமியாக ஜஞானயோகங்
களுக்கு ஸதவார்கமாயிருப்பதாகிய ஒரு ஸ்வபாவம் பகதி
யோகத்திற்கு அதவார்கதவமாகிற ஒரு ஸ்வபாவம், பரபத்திக்கு
இந்த இரண்டு ஆகாரங்களுக்கும் உண்டு என்று தாதபாயம் இப்
படி காமயோகம் முதலியவைகளுக்கில்லாத இரண்டுவிதமான
மஹிமையோடு கூடிப்படியினால் பரபத்தியையே நமஸூவாசா
யாகன அங்கீகரித்தாராகன என்று திருவுள்ளம் அதவார்கதவ
ஸதவார்கதவங்களாகிற ஆகாரங்களை காமயோகாதிகளுக்கிருந்

தால பரபததிக்கு மாததிரம அவைசனே அஸாதாரணமாக
இங்கு அருளிச்செய்திருப்பது கிருத்தமாகையினால் காமயோ
காதிகள் ஸாக்ஷாத மோக்ஷ ஸாதனம் என்று சொல்லும் பக்ஷம்
நிராகரிக்கப்பட்டது

திருவஹீநிரபுரம் சேடூர விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணிம்மாசரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

உபாய விபாகாதிகாரம்

மு ற ழி ற ற

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நாமோகா ஹோஷிகாய நம: ||

பரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அகிகாரஸ்வதபம் — ஆகிருதயம் — அநதயகதிதவம்—வைதனாகத்
பிதநனம்—பரமானோதாஹாணம்—ஸாவாகிகாரத்வம்]

ஸயிபுசெவக வஸயபுதா த்ரி சுதம

ஸவ்விணீதாயிசி யா

ஸா வரஷ்டாஜ ஷவஜ்யொமநியதா

வஸ்யாவவஸ்யாவீதா |

ஸளதீ ஸவபுஸாணதா ஸமவத

ஸுததூவி ஸதூவிதா

ஸதூபிஷ்வ வெதமசெஷ்யிகுதி

ஸவபுஸஷெ ஸதூயெ ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ திவாஸாராஜோகா ஹோஷிகாய நம: ||

இபபடி முமுக்ஷுதவாதிகாரம் முதலாக ஸாகக பரபத்
னாதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிருபண
பரமான பேடிக்கையில் முதல முனததிகாரங்கள் அடங்கிய
அவாததர பேடிக்கையினால் பகதி பரபத்திகளின் ஸாதாரணங்கள்
ளான அதிகாரம், பரிசாரம், அங்கிதன, இவைகளை ஸாககஹமாக
நிருபிதததிறகு, பகதியின் அங்காதிகள ஸூபாஷ்யாதிகளில் விஸ
தாரமாக நிருபிக்கப்படடிருப்பதினால் இந்த ஸாஸ்திரததிறகு,
அஸாதாரணமாய பரதிபாதயமாயும், இதர காரதங்களில் இவ
வளவு விஸதமாக நிருபிக்கப்படாததுமான பரபத்தியின் அஸா
தாரணமான அதிகாரம், பரிசாரதா, அங்கி, இவைகளை முன
ததிகாரங்களடங்கிய மறகுரு அவாததர பேடிக்கையினால் நிரு
பிக்கத் திருவுள்ளமபற்றி, அதில் ஸாவாதிகாரமான பரபத்

திககு ஒரு அதிகாரி என்று தனித்து நிரூபிப்பதற்கும், உப
நிஷத்தில பரதிபாதிதமான வைதிக தாமமாகிய பாபத்தியில
ஸூத்திராதிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டாதம் பரகாரத்தையும்
இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய
அதிராராதத்தை ஸங்கரவிரக தருளுகிறா—‘ஸயிபுஷெவம்’
என்றாரமபித்து

ப - ரை] ஸயிபுஷெவம் - (அதின பலத்தில்) ஆசையுடன், ஸம்
விணித - சோந்திருக்கிற, த்ரிசுதமஃ - மூன்றுவிதமான
ஸவருபங்களைபுடைய, ஸயிபுஷெவம் - ஸாமாததியம், அதாவது
உபாயத்தை யனுஷ்டிசகக்கூடிய ஸகதி, ஜஞானம், ஸாஸ்திராநு
மதமான ஜாதயாதிகளை உடையவனாயிருக்கை, என்கிற மூன்று
வகைப்பட்ட ஸாமாததியவதனும், ஸயிபுஷெவம் - அதிகாரம்
(என்று சொல்லப்படுகிறது), ஸயிபுஷெவம் - அந்த அதிகாரமும்,
ஸயிபுஷெவம் - பகதி யோகத்திற்கும், ஸயிபுஷெவம் - பர
பததிக்கும், நியதாவஸூ - அத்தற்கு அஸாதாரண
மாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸைதையை புடையதாக, ஸயிபுஷெவம்
விதா - ஸாஸ்திரங்களில் வயவஸைத பண்ணப்பட்டிருக்கிறது,
அதாவது அந்தந்த உபாயங்களை யனுஷ்டிசகக்கூடிய ஜஞான
ஸகதயாதிகளை தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று
தாதபாயம், ஸயிபுஷெவம் சொல்லப்பட்ட, ஸயிபுஷெவம் -
பகவானுடைய, ஸயிபுஷெவம் - எல்லாராலும் ஸாண
மாக அடையக்கூடியவனாயிருக்கும் தன்மை, ஸயிபுஷெவம் -
(ஸயிபுஷெவம்ஸாணாய), ஸயிபுஷெவம்நாயாஸம்’ எனறிவை
முதலிய ஸமருதிகளினாலும், ஸயிபுஷெவம் - ஸதாபிககப்பட
பிருக்கிறது, (ஆகையினால்) ஸயிபுஷெவம் - எல்லாராலும்
அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான, ஸயிபுஷெவம் - பரபததியாகிற இந்த
உபாயத்தில், ஸயிபுஷெவம் - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட,
ஸயிபுஷெவம் - மெய் சொல்லுவது முதலிய தாமதங்களிலே
போல, ஸயிபுஷெவம் - அதிகாரம் (எல்லோருக்கும் உண்டு)
அதாவது ஸருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸதயம் சொல்லவேண்டு
மென்கிற தாமம் முதலியவை ஸமருதி முதலியவைகளில் எல்
லோராலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிற

இப்படி யவிகதவமவதுக குவாயாணர் ஸிஷ்யுண
 னாய சூரவவிகெடியிலே யிழியுமவனு கசிவவினிகெ
 ஷிகாரஸவநபம் ஸயிகார விசெஷம் முதலான
 வையிருக்குமபடி யறியவேணும் ஸயிகாரமாவது
 அவவோ வவொவாயங்களிலே புவதூதூம வுரு
 ஷனுக்கு வவததிலுதிசுவமு முவாயததில ஸாஸ்ய-பு
 மும் இவறறில ஸாஸ்ய-புமாவது ஸாஸ்ய-புதகை
 யறிகையும், அறிநதபடி யவாஷிகவலலனாகையும்,
 ஸாஸ்ய-புத ஜாகி-முணாடி யொழுகையும் இவ
 வயிகாரம் முனபே விகமாயிருக்கும் இதுடைபவ
 னுக்கு புவொஜ மமாயக்கொண்டு ஸாஸ்யமாக வவ
 வயிககப்படுமது வமும் தடிய-புமாக ஸாஸ்யமாக விய

படியினுலே ஸாவாதிகார மாற்றபோலே இ தவும் ஸாவாதிரா
 மாகும் என்று தாதபாயம்

இப்படி - அகாரமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ உவாயா
 ணர் ஸிஷ்யுணனாய - அகிஞ்சனனாகையாலே வேறு உபாயங்
 களில் ஆசையிலலாதவனாய 'ஸயிகாரவிசெஷம்' எனபதி
 னுல முமுஷு-தவமாகிற ஸாதாரண அதிகாரத்தைவிட வயத
 யாஸம் தயோதிதம் 'அவவோ' இதயாதிகு 'புவொஜ
 ம-புஷு-த ரெவாவி புவத-புத' எனகிற நயாயமாக பலத
 தில் ஆசைய அதின் உபாயததில் பரவாததிபபகற்கு கார
 ணம் என்று தாதபாயம் 'முணாடி' எனகிற இடத்தில்
 'சூடி' பதத்தினுல ஆசாரமுமணம்ஸகாரமுமசொல்லப்படுகிறது
 முனபே - இந்த உபாய கதை அனுஷ்டிப்பதற்கு முன்னாலேயே
 'புவொஜ மமாய' எனபதற்கு ஸாஸ்திரத்தில் விதிகநாமலே
 ராகபராபதமாய என்றாததம் 'ஸவாஷிககப்படுமது' என
 பதற்கு விதிகு அது விஷயமல்ல என்று தாதபாய மாகையி
 னுலே உபாயம் விலக்கப்படுகிறது தடிய-புமாக - அநதப பலத
 திற்கு ஸாதனமாக இததால அதுவே ஸவயம் பரபோஜனம்,
 இது அதற்கு ஸாதனம் என்று வயகயாஸம் காட்டப்பட்டது
 வியிககப்படுமது - ஸாஸ்திரங்களில் அவஸயம் செய்யவேண்டிய
 தாக விதிககப்படடி ருப்பது இததால அதிகாரம் முனபே வித

ககப்படுமது உவாயம் இவகு உஉஉக்ஷுக்ஷ முண
டாய ஸ்ததது புவதூராவெகெஷாவாய விசெஷ
நிஷ்ணுகரு ஸாஸ்தூஜ நுஸம்வத ஜீராமாபிக ஸ்வாவ
கடுஷுடு ஸாயாரணமாயிருக்க விசெஷிததவயிகாரம்
தனனுடைய வாகிணுநுமு மதநுமகீகவமும சூகி
ஆகிருசநாம ஸுநுமாவது உவாயாரண
அநாயகத்திதவம் ஸாயே-பூலாவம் கூதநு
மகீகவமாவது புவயோஜநாரண வெவஉவம்,

தமான் தென்றும், பலம் அனுவாதயமென்றும், உபாயம் விதேய
மென்றும் பரஸபரம் வயதயாஸம் கயோதிதம் 'உஉஉக்ஷுக்ஷ'
முண்டாய' எனபதினல் ஸாமாநயாகாரம் சொல்லப்பட்டது ஸாஸ
திரதகிணுண்டாசிப ஸேஷகவாதி ஜனானகரா பகதியோச
நிஷ்டனுகரும இவனுகரும பொதுவாசையினுலே அது பரபத்தி
சுரு அகிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதெனபது 'ஸாயா
ரணமாயிருக்க' எனகிற வரைபிலான வாகயத்தினு அபிபரே
தம் இத்தால் ஸம்பந்த ஜனானபே பரபத்தியெனகிற பக்தம்
நிராகரிககப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிசனுகரும ஸா
தாரணமாயிருப்பதினலும், இத்தரு முன்பே விததமாயிருப்பதி
னலும் விசெஷிததவயிகாரம் - 'மோக்ஷநதிகார' ஸவதந
திர பரபத்தி பண்ணுமவனுகரு மாகதிரமுள்ள அதிகாரம்
ஸாயே-பூலாவம் - சீழச சொல்லிய முன்றுகிதமான ஸசதியு
மில்லாமை, வெவஉவம் - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை 'கூத
நுமகீகவ' மெனபது உபாயாததா ஸநியதைதயைச சொல
லககடியதாரிருநதபோதிலும் அது ஆகிருசநயத்தினல் விதத
மாகையினுலே 'மே' 'க' உஉஉ (இது அடையப்படுகிறது)' எனகிற
வயுதபகதியினல் பரயோஜனாதரணகரில் உள்ள வைராகயத
தையே சொல்லுகிறது என்று காந்தபாயம் ஸாரணபூதா
வெவஉவம் மாகவமாம் - வேறொருவரைச ஸாரணமாக ஆஸா
யிப்பதை ஸஹிபாமை பரதேவதா பாரமாயாதிகாரத்தில்
'உன்னிகது மறொரு தெயவந தொழா ஸவணபலலால்'
எனகிற வாரெகேகாணிஷ்ட உடாமையாலும், வாரெகேகாணி
சரலலது வுலபாநாஹிதமாச மோக்ஷநகிடையாமையாலும்
என்றருளிச ரெயதிருப்பதற்கும், 'உன்னுலலால் யாவராலு

ஸரணாரக்ஷாவேஷுவூமாகவுமாம் இது ப்ரயோ
ஜகாரக்ஷாவேஷுவூததாலு மபூஷவிகம் இவவபூஷம்
1 'ஸுஹாரணம் ஸீதிகண்ணு யாஸூதூ டேவதா? ஸூ
தா? | ப்ரதிஸூகா ந லேவவக்ஷே யவூச வரிபிதம்
வமும் | ' உதூர ஹிகளி லே கண்டுக்கொளவது
கீவகூமான உஷூக்ஷமனறிககே டேவாது
வூதூர ஹி ப்ரயோஜகாரக்ஷாவூதனவன டேவக்ஷா

மொனறுங் குறையேண்டேன ' எனறிகை முதலிய பரமா
ணங்களுக்கும் இது அதுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாதபா
யம் ஆகிலும் 'கீவக்ஷாவாயதா பூஷா' என்கிறபடியே பர
பததி ஸவருபகதிறகு அவஸாயாபேக்ஷிதமான ஸரணயாததர
வைமுகயததை விகலபிததருளிச செய்கிருப்பதற்குக் காரணம்
நிருபிததருள்கிறா—' இது ' எனமுரம்பிதது 'ஸூபூஷவிகம்'
என்பதற்கு பாயோஜனாதர வைமுகயம் என்று அாததம்
சொல்லும் பெரமுதும் ஸரணயாததர வைமுகயம் தாத
பாயத்தினு லேறப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் இததால்
ஸரணயாததர வைமுகயமாவது பாயோஜனாதர வைமுகயமா
வது அநநய கதிதவம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லு
மிடத்தில் மறநெனறிலலை என்பது தாதபாயமல்ல, மறநென்று
அதினால் அாததாத வரிததமாகையினால், இரண்டும் எல்லா
விடத்திலும் வரித்திசுகிறது என்று திருவுள்ளம் இவவபூஷம்-
ஒன்றைச் சொன்னதினால் மறநென றேறப்படுகிறதென்கிற வாத
தம் இங்கு 'டேவேஷுவூ'மாவது நேரில் பரபததிசகு உததேஸ
யாக ளாகாவிட்டாலும், பரம்பரையாகவும் அவர்களுடைய ஸம்
பந்தததை ஸூரியாமை 'கண்டு கொளவது' என்பதற்கு அலப
பலங்களில் ஆசையில்லாதவன் இதர தேவதைகளே ஸேவிகக
மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினால் ஸபஷ்டமா யேறப்படுகிற
படியினால் என்று தாதபாயம் தருபத பரபன்னனுகும் இந்த
அநநய கதிதவமுண்டு என்றருளிச்செய்கிறா—'கீவகூமான'
எனமுரம்பிதது கீவகூமான - அபிததக்ஷணத்திலேயே மோ
க்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற தவரையையுடைய 'சூஹி' ஸபதத

ய-மமாகவூவதியைப்பற்றினால் அவ்வோ லுயோஜனா ன்ரங்களிலளவுககீடாக கொகும் விஷ்ணிகதும் இவ இவைகளுககு சிபந்தனம் வாசிஹ்மூததுககு மமமூதகிசு ததுககும சிவபூதம் உவாயான்ரங்களி லிவவயிகாரி யினுடைய வஜ்ஞாநாஸகிகளும் வஹ்விஷ்வாஸஹ

தினால் அாசசாவதார ஸங்கம்சொல்லப்படுகிறது வஸ்துன-ஆசை யுடையவன இததால் தருபத பரபன்னனுக்கு பரயோஜனாதர ஸகதி இருப்பதினால் பரயோஜனாதர வைமுகயமாகிற அதிகார நிலலாமைபாலே பரபத்தி நிஷ்பலமாகுமே எனகிற ஸங்கை தயோதிதம் பற்றினால்-அனுஷ்டிததால் பரயோஜனாதரம் என பது இரத்த தேஹத்திலேயே அனுபவிககக கூடியவைகளென றும்,இதரதேஹங்களில் அனுபவிககககூடியவைகளென றும்இரு வகைப்பட்டது, இரத்த தேஹத்தில் அனுபவிககக கூடியவை களைப பற்றுவது அநநயகதிதவத்திற்கு விருத்தமன்று, இவனிச சை அதுவரையில் மோகூததை விளம்பிககச செய்யும், மற்ற வைகளில் ஆசையிருந்தால் அநதிகாரியாகும் என்று தாதபாயம், என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகாதிகளில் வயாசடாதம் விளம்பமில்லாமல் பலமவேண்டிமென்னில் அநநயகதிதவம் அதிகாரத்தில் சேரும், அப்படி இல்லாகவனுக்குப்பலமவிளம்பிததுசகிடைகருமே ஒழிய பலமில்லை என்பதில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிசியில் வயாகயா தம் பசதியோக நிஷ்டனுக்கும் பரபத்தி நிஷ்டனாரும் மோ கூதத்தில் இசசை துலயமா யிருக்க இரத்த விஸேஷமான அதிகா ரத்திற்குக் காரணத்தை யருளிச செய்கிறா—‘இவ்வாசிஷ் ஹ்மூததுககு’ எனமுரம்பிதது ‘இவ’ என்பதற்கு பரபன்னனுக்கு அஸாதாரணமான என்று அததம் அஜஞாநாஸகதிகளும் விளம்பாஸஹ்மதவமும் சோந்து ஆகிஞ்சநயாநநய கதிதவ ககளுக் குக்காரணம் ஸாரணயாநதர வைமுகயத்தைமேலே தனித்தருளிச செய்யப் போசிற்படியினால் இரத்த அநநயகதிதவம் பரயோஜனா தர வைமுகயத்தைக் குறிக்கிறது சரம் ஸலோகாதிகாரத்தில் ‘இவ்விஷ்வாஷ்விஹ்ம தான நினைத்த காலத்திலே பலம் பெறு கைக்கு உவாயான்ராவிதன ’ என்று அருளிசசெய்திருப்பதி னால் விளம்பாஷ்மதவம் ஆகிஞ்சநயத்திற்கும் காரணம் எனப் தேற்படுகிறது கீழ்ச சொல்லியபடி பரயோஜனாதரத்தி லாசை

கூடமும் இதிலுள்ள ஸாரணாக்காரவெழுத்துக்கு
 நிலையம் 1 'யஸாவாயொஹுணா' மூரணியஸம்யாதி
 வஸீயஸம் | யாதாரெவம் வஸம் யாதி வஸபுஹுதாதி
 ஹாரதி' என்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்கும் மாத்ரு
 கதிற ஹவஷேகவாரதக்ஷராகுவஸாயமும், ப்ரயொஜ
 நாக்காரவெழுத்துமும் இப்புவத்துடிகாரவிசேஷம்
 பரமாத்மனாரணம் 2 'வஸவிக்ராவவரிதூக்ஷஸாரெஸ
 வஸஹஷிபுலி' | தீநு நொகாநு ஸம்வரிதூக்ஷ தரெவ

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகியினால் விளம்பாக்கம் தவம் அநநய
 கதிதவத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிகே இரண்டிக்கும்
 இரண்டும் முறையே காரணம் என்று தாத்பாயமாகவுமாம்
 இதில் - பாடத்திற்கு அஸாநாரணமான அதிகாரத்தில் யஸா-
 எப்படி, வஸீயஸம் - வேகஸாஸியான, வாயொஃ - ஹதுரது, து
 ணாமூரணி - புலனுகரின துணிகா, வஸம் யாதி - வஸத்தை
 யடைகின்றனவோ, ஹாரத - ஓ' அஹுந, வஸம் - இப்படி,
 வஸபுஹுதாதி - எல்லா பரணிரும், யாதஃ - ஸாரெஸ
 வானுக்கு, வஸம் - வசமா யிருப்பதை, யாதி - அடைகின்ற
 நன் 'பிறருக்கும்' என்பதினால் வஸதவநதரங்களுமாம்,
 ஹுஸாரணியாசனான தேவதாரநாமங்களோடும் வாசியிலை என
 பது தயோதிதம் 'ப்ரயொஜநாக்கார வெழுத்துமும்'
 என்பதினால் பரதீயாச நிஷ்டனுக்கும் ஸாரணயாதந நவமுகப
 மிருதபோதிலும் அது பரதீயாஹுதர ஸைமுகயத்தினாலே
 பட்டதிலை, அவர்கள் பகவத பாதநதிராசன என்கிற ஜ்ஞா
 னத்தினாலே ஏறப்பட்டது, பரபன்னனுகளோ இவை இரண்டினாலு
 மேறப்பட்டது என்று வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டதாசிறத்த
 ஸம் - அநதக சாககை, வித்ராவ - தகப்பனாரினாலும்,
 வகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறான், வஸஹஷிபு
 லி - மகரிஷிகளோடு கூடிய, வஸாரெஸு - தேவநதூகரி
 னாலும், வரிதூக்ஷ - ஸாவிடப்பட்டவனாய், தீநு நொகாநு-
 மூன்று லோகங்களையும், ஸம்வரிதூக்ஷ - அனேகம் நடவை

ஸரணஜாததி', 1 'சுஹஸ்யவராயாநா வானுயோககிணு
மொமதி', 2 'சுசிவமொதநு மதிஸுரணு', 3 'சுமா
மதாநககாறு வஸீக்ஷயாவுடிஷ்ட வஸீரொவாய',
4 'தசுபூவயெ வ ததூராஹுஜய பூவ தெ
நுநகெ சுஹகொபி' ஹெஸுணாவி வராய
வஸீதி ஸுமா', 5 'புகலொனறிலலாவடியேன' என்றி
வை முதலான பூராண வஸ்பூராயங்களாலேவஸீகம
ஸவாதிக்காவம் இவவளவயிகாரம் பெற்றருவ

சுநதி, தடுவ - அநத ஸ்ரீராமஸீயே, ஸரணஜாததி - ஸரண
மடைநதது சுஹம் - நான, சுவராயாம - குறறங்களு
கு, சூரய - இருபபிடமாயும், சுசிவம - வேறு உபாய
மிஸா கவனாயும், சுமதி - வேறு பதி மிலாநவனாயும், சுஸி-
ஆசீரொ ஸரணு-ஸரணாநிரகு உநதேஸயனான பசவானே,
சுசிவம - வேறு உபாயமிஸாநவனாயும், சுமத - இனி வரப்போகிற,
சுமககாறு - அநகிலலாத சாலஸகளில், வஸீக்ஷயாவி -
எநிபாரததீபாதினும், சுடிஷ்ட - பாககப்பபாத, வஸீர
ரொவாய - (ஸமஸாரதக) தாணுவதற்குபாயததை
உடையவனாயுமிருகிந தசுபூவயெவ - அதை அடைவ
தற்காகவும், தசு வராயாஹுஜய பூவதெநுநு
அவனுடைய நாமரைப புஷ்பபகா போனற திருவடிகளிரண
டில பரபததிபத தகிர வேறு, வராயம - உபாயம், செ -
எனக்கு, சுஹகொபி' ஹெஸுணாவி - ஆயிரங்கோடி கலப
காலகசளிதும், ஸுமா - இலலை, ஐதி - எனறு, ஸுமா -
எண்ணிக்கொண்டவனாய் (பசவான ஸரணமடைய வேண்டும)
புகலொனறு - வேறொரு உபாயம், இலலாவடியேன - இலலாத
வனாய் தாஸகூதனாகிய நான இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபே
ஷிதமானாயால் பரபததி ஸாவாதிக்காரம் எனகிந பரமாணந
களுக்குத் தாநுபாயம் என்னவென்னில்? அதை அருளிசெய
கிறா—'இவவளவு' எனமுரம்பிதது இவவளவு - இவவளவு

பூவதிகு ஜாதூஷி நியமில்லாமையாலே ஸவ்யா
காரசவம் விலகம்

அநதணரநதிய ரெலலையினிநற வனைததுலகும்
நொநதவரே முதலாக நுடங்கி யநன்னியராய
வநதடையும வகை வனறகவேநதி வருநதிய நம்
அநதமில்லாதியை யனபரறிந தறிவிததனரே 17

அலபமான இந்த அதிகாரம் எல்லா வாஸ்தவாருக்கும் எல்லா
ஆசாரமததாருக்கும் ஸுலபமாய வரக்கூடியதாகயிருக்க இந்த
அதிகாரத்தை யுடைய ஸாவ ஜனங்களுக்கும் இதைத் தவிர
வேறு ஒரு நியம மில்லாமையினால் இது ஸாவாதிகாரம் என்று
சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம்

இப்படி பரபததியின் அதிகாரி விசேஷத்தைப் பூவாசார
பாங்களின் உபநேஸத்தாலேயறிந்தோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—
'அநதணா' எனமுரம்பிகது

ப - ரை] அநதணா - பராமமணாகா, அநதிபா - சண்டாளாகள்,
எலலையில - இவாசனை எலலையாசயுடைப, அதாவது பராமமணா
முதல் சண்டாளாகள் வரையிலா, இங்கு சண்டாளாகளும்
சோதனாக சொள்ளப்படுகிறார்கள், நின்ற - பிரிவுபட்டு நிற்கிற,
அனைத்துலகம்-எல்லா லோகமும், அதாவது அதிலிருக்கும் ஜனங்
களும், நோநதவரே-ஸமஸாரத்தில் தாபதரயத்தினால் அடிபட்டு
அதினாலேயோகாவிஷ்டாக்களா யிருப்பவரே, முதலாக-முகையமாக,
இததால் ஆரத்தியில் தாரதமயமே அதிகாரியில் முகயகொண்டதி
காரதமயத்திற்குக் காரணமேயன்றி, ஜாதயாதிகள சாரணமில்லை
என்பது தயோதிதம், நுடங்கி - கருவராய, அதாவது ஆகிஞ்சந
யத்தை யுடைபவர்களாய், அநனனியராய் அநநயக்கிகாக்களாய்,
அதாவது ஸரணபாரதரபரயோஜனாதர வைமுகயமுடையவாக
ளாய், வநதடையுமவகை தனனைகிடடிசஸரணம்புகும் பரசாரம்,
வன-தருடமான, அதாவது இவர்களுடைய அபராதங்களினால்
குறையாததான், தகவு - கருபையை, எந்தி - தரித்தகுகொண்டு,
'வபாஹபூஷி காசுஷஸூக்ஷ்மபா வபூவாஹபூ', 'பூலா
நவரூபநாயக' இதயாதிகள இங்கனுஸந்தேயம், வருநதிய-பரயா
ஸாபடுககொண்டிருக்கிற, அதாவது 'உலகெல்லாம் நனசொடு
க்க போகணவான்' எனகிறபடிபெ ஸாவசீதனாகளும் உஜ்ஜீ

விகக வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டும், யாகருசசிக ஸுக
ருதாதிசனாலே பரஸநனான தான அதற்கு மேலுண்டாகும்
பரபத்திக்கு யோகயாதிகாரமான பரிபாசாதிகளை யுண்டாக்கிக
கொண்டும் இருக்கிறான் என்று தாதபாயம், நம - நமக்கு
அஸாதாரணமான ஸவாமியான, அநதயிலாதியை - மூன்றுவித
மான பரிசேசேதமுமில்லாதவனாகிய ஜசகசாரணமான பரமாத
மானை, இதனால் அவன் முந்தியருந்தியதற்குக் காரணம் தெரி
விககப்பட்டது சரணகளைப்பரபாதானம் துடங்கி உபசார பரம
பரைகளையெல்லாம் அவன் ஸவாமியாகையினால் செய்கிறான்
என்பது தயோதிதம், அனபா - அநதப் பகவானிடத்தில் பகதி
யுடைய நம பூவாசாராயாசன, இத்தால் அநத உபசாரங்களை
யனுஸந்தித்து அதினால் பரிதி பண்ணுகிறார்கள் என்பது
தெரிவிககப்பட்டது இப்படிப் பகவானிடத்தில் நிரவதிக
பரிதியை யுடையவர்களுக்கையினால் அவன் தனனை உள்ள
படி அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சருபைக்குப் பூண்பாத
திராகளாய் அவன் ஸவபாவாதிகளை உண்மையாக அறிந்
தார்கள் என்று தாதபாயம் இப்படிப் பரவானுடைய கருபைக்
குப் பாததிரமாகாதபடியினால் இவ்வாததம் இதராசஞ்சகு
தூஜஞ்சுமாயிற்று என்று திருவுள்ளம் அன்றிககே 'அனபா'
என்பதற்கு ஸாவஜன ஸுஹருததுக்கள் என்றாததமாகவுமாம்
அதாவது 'வனொ ஐச ஸவரஸஹரவரவாஸரிஸாவெ உள
ணவாரிணொதுஹலீஹ | ணாஹண ஸலாஹ ஸவணாநிஃ
சஹிகஹம் விலாஹஜனலொஹஹ | (வனொகிகலவரவாஸ
வாஹாஸாஹா மூஹிகா ஸாரிந்ஹலீஹ) நாடி தகலத |
ஸவணா நஃஹம்ஹிகாஸரிவி ஸவஹநலாஹஹாஹ |)' என
கிறபடியே பகவானிடத்தில் உண்டான நிரவதிக பரிதியினால்
அவனுக்கு மிகவும் பரிதிகரமாயும் அவனுடைய ஸவபாவமாயு
மிருக்கிற ஸாவஜனஸௌஹாராததத்தை அங்கேரிகத பூவாசா
யர்கள் ஸாவாதிகாரமான பரபத்தியை நமக்கு உபதேஸித்ததுப்
போததார்கள் என்று தாதபாயம் அறிந்து-உள்ளபடியே அறி
ந்து, அறிவித்தனா - அறிந்தபடியே உபதேஸித்ததார்கள், இத்
தால் பூவாசாராயர்களினுடைய ஆபதயதியைத் தயோதிதம்
ஆகையினால் அவர்களுடைய உபதேஸமாகிய இநத பரபத்தி
யின் ஸாவாதிகாரதவம் பரமானதமம் என்று திருவுள்ளம்

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோதனாச
சொல்லுகிறது, யோம - சோககையினால், வூகிவிஷு -
வெவவேறு இருக்கிற, நிஜாயிக்ரயா - தன்கா தன்கள்
அதிகாரங்களை யுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஸண் - பெரி
யோகன், நிவிபுஸங்கா - ஸந்தேஹயில்லாதவர்களாய்,
உகயெ - மோகாததின பொருட்டு, ஸுதனூ புவடிமவி
யிமா - ஸவதந்திர பரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினால், ஸ்ரீஸா -
ஸரிய பதியை, ஸாஸ்யயெ - ஆஸாயிரகிராகள் சீழ்ச்சொல்
லிய நான்குவிதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு,
மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் பரபத்திக்கு
அதிகாரிகள் ஒன்றாமாதிரம் சோக அதிகாரிகள் நாலவா, இர
ண்டு மாதிரம் சோகத அதிகாரிகள் அறுவா, மூன்று மாதிரம்
சோகத அதிகாரிகள் நாலவா, நான்கும் சோகத அதிகாரிகள்
ஒருவா, ஆக இங்க பதினைவரும் பரபத்தியில் அதிகாரிகள்
என்று தாத்பாயம்

திருவந்ந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவீஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

பரபத்தி யோகயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமராக்ஷ ஷஹாடுஸிகாய த: ||

பரிகர விபாகாதிக்காரம்.

[பரிகர நிருபணம் - ஸ்ரணாகதி ஜயநிதம் எனபதின் தாதபாயம்—
ஜயநிதம் - பராதிகூலய வாஜனம் - காபணயம் - மஹா
விஸவாஸம் - கோபதருத்வ வரணம் - பரணிதத ஸ்ரணாகதி ஸந்தரீபபங்
களில் இவ்வங்காங்குகளின் நிருபணம்-அங்காங்குகளை கரணமந்திரமன
தீவயநதில் அனுஸந்திக்கும் நிதம் - ஸங்காநாபந்தக லீவாரண பாகாரம் |

ஐயா நிதூலூதித ஸ்ரகூடியதவஸ்யம் ஸவநவாநு
டியாநிவ்யாஹோயள ஜமடிவிநுதனையுதயதி |
ஸவஸ்யஹோயுதே ஸவநி ஸாந்யாஸ வவாஷ:
ஸவதேநாநிஷ்ட: வரிகா லீஸெஷ்யுதிஹோவெ: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாலாராசாமாஜ ஷஹாடுஸிகாய த: ||

கீழ்க்கிராகதில் : கயிகாரவிஸெஷம் முதலானவை நிருச
குமபடி அநியவேணமும்' என்று ஸங்கரஹிதரபபட்ட அங்ககச
ளின் ஸவருபம் முகலியஸைசனையும், எவைகள் அங்கங்களை என
பதையும், அவைகா பரபததிசகு அவஸயமபானிகள் எனபதை
யும், இந்த அதிகாரததில் நிருபிசகத திருவுள்ளம் பற்றி அதிகா
ராதததை இதுவே பரமாணிசமென்று ஸமாததிததுக
கொண்டு ஸங்கரஹித தருளுசிரா—' ஐயாநு ' என்றாரம்
பித்தது

ப - ஹ] ஐயா நிவ்யாஹோயள - தயையின் ஒரு திவய
ஸமுகதிரமா யிருக்கிற, இதனால் அநாதிராஸம் அபராதம்
செய்த நமக்குப் பகவானிடத்தில் பரபததி எனபது வரிததிச
குமேன எனகிற ஸங்கை விலக்கப்பட்டது, கருணையை ஸமுக
திரமாச அருளிச செயதிருப்பதினால், அது நமமுடைய பரபங்
களினால் கலசகவாவது, குறைகவாவது, வற்றச செயயவாவது

முடியாது எனபது தயோதிதம், **ஊவியும்** - எல்லா, **ஜமக்** -
 லோகத்தை, **ஊண்யபூயகி** - உண்ணே யிருந்து நியமனம் செய
 கிற, இதுவரையிலுண்டான ஜஞான ஸகதயாதிகாரம் அவனு
 டைய காரணயத்தினால் உண்டானதெனபது இததால் தெரி
 விககப்படுகிறது, **ஹவ்யூவெஸாடிஷு** - ஸம்ஸாரத்தைப்
 போககடிப்பதில் முனபே பரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற,
 அதாவது யாதருசகிச ஸுகருதாதிகாரம் ரமபிடத்தில் உண்
 டாயிருக்கும் நிகரஹஸங்கல்பம் நிவருகதமாய ஆசாய பரபதி,
 புருஷகாரத்தை ஆஸாயிப்பது இவைகளில் ருசி, முதலிய பரிபா
 ரணசீரே உண்டாககின், **ஹவகி** - பதவாநிடத்தில், அதாவது
 ராஷணத்திற்குபயுகதங்காரான ஜஞான ஸகதயாதிகாரையுடையவ
 னிடத்தில் **ஹரகூர்வ வவூஷி** - பரயாஸ ரூபமாகிய,
பூவகூஷி - பரபத்திகு, **ஊயம்** - இந்த ஆனுகூலப் ஸங்கல்
 பாதி ரூபமாயும், **வாகூசு** ஒரே சடவை சாததவயமாயும்,
ஐதூம் ஹூகி - இப்படிப்பட்ட ஸவரூபம், உபயோகம், இவை
 களை யுடையதாயும், **ஐயாநு** - ஸாஸ்திரங்களில் விதிசகப்பட்ட
 இவ்வளவாயும், இததால் பரபதி ஒன்றையும் அபேசிக்கிற
 தில்லை எனகிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிகரப்பட்டிருக்கும்வை
 சீரேத தவிர மறறொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை என்று தாத
 ராயம் எனபது தயோதிதம், **ஊவஸூம் ஹவகவாநு** - அவஸ
 யம் வரககடியதுமான, இததால் அவகாத ஸவேத
 நயாயததாலே (நெல்லுக்குத் ததும்போது வரும் வொவை முத
 லியவைகளைப்போல) தா'னே நேரர கடியவைகள் இவைகள்
 அவஸயம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் பஞ்ஜம்
 நிராசருதம், **வாரிகர விசேஷி** - அங்க விசேஷம், இங்கு
 'விசேஷ' ஸபகத்தினாலே ராம யோகாதிகளைக் காட்டிலும்
 வயாவருத்தி காட்டப்படுகிறது, **ஸூகிஷு** - ஸருதி
 முதலியவைகளினால், **சூஷிஷு** - விதிசகப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—**இவவீசெஷுகு**
 எனமுரம்பித்தது 'இவவீசெஷுகு' எனபதினால் இதுவும் ஒரு
 பருமம் விதையை யாகையினாலே அங்கங்களை இருசகவேண்டுமென
 பதும், பகதியோசனத்தைவிட வேறுபட்ட தாகையினாலே காம
 போகாதிகள் அங்கமில்லை யெனபதும் தயோதிதம் இந்த ஆனு

இவவிசெஷுகு வரிகரமாவது சூகூகூலுலு
 ஸஜ்ஜுமம், ப்ராதிசூலுலு வஜ்ஜுமம், காவ
 பரிகாநிதபணம் ணுமம், உவாவிஸூலுமம்,
 மொவூகூ வரணமம் இவவிடததில 1 'சூகூ
 கூலுலு ஸஜ்ஜு ப்ராதிசூலுலு வஜ்ஜுமம் |
 ரகூலிஷூகூ விஸூலெலா மொவூகூ வரணம்
 தயா! சூதூநிசெஷுவ காவூனெ ஷஜ்ஜுபா ஸாரணா
 ஸாரணகி ஆறுவீதம் என்ப மதி:1' உதூபிகளிற சொல
 நீத தாதபாயம் லுதிற ஷஜ்ஜுமம் ஷஜ்ஜு
 ஷயொமமென்னுமாபபோலே ஷஜ்ஜுலிஸூலுலுததாலே
 யாகககடவதென்னுமிடமம், இவறறி லினனதொன
 றுமே ஷஜ்ஜு, உதூபிகளிறுத ளென்னுமிடமம்,

கூலய ஸககலபம் முதலா பரபததி ஆறுவீதம் என்று வரண
 களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்களை ஐந்தென்று நிஷாரவிதததற
 குககாரணமாக அவவசனத்தின அாததததைநிருபிததருளுகிறா
 —'இவவிடததில' என்றாமபிதது சூகூகூலுலு ஸஜ்ஜுமம்,
 ப்ராதிசூலுலு வஜ்ஜுமம் - பராதிசூலயத்தின விடுதல,
 ரகூலிஷூகூ-ரகூலிகப போகிறுன, உதி-எனசிற, விஸூலுலு-
 நமபிககை, அதாவது மஹா விஸுவாஸம், தயா, மொவூகூ
 வரணம், சூதூநிசெஷுவகாவூனெ - பரயாஸமுந
 காரபபணயமம், (ஆக இப்படி), ஸாரணாமதி:1, ஷஜ்ஜுபா -
 ஆறுவீதமானது இமகு 'ஸூகூகூ ஸஜ்ஜுமம்' என்பதைப்
 போல ஆறும தனிததனிபாக ஸாரணகி யென்று தோன்று
 கிறதே என்று ஸககை உதியாகைகசாக இந்த ஸலோகா அங
 கியையும், அங்கங்கையும சொததுச பொல்லுகிறதென்று
 உதாஹரணததுடன் நிருபிததருளுகிறா— ஷஜ்ஜுமம் ' என்ற
 மபிதது ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சொதது யோகாஎட்டுவித
 மென்று சொல்லி நிருபபததபபோல என்று தாதபாயம் ஸஜ்ஜு
 ஷயததாலே - யோததுச சொல்லுவதினாலே இப்படியே அாத
 தம் சொல்லவேண்டு மென்பதற்கு பரமாணா கார யருளுகி

1. 'நிகேஷவாவரவயபாயோ தூரஸஃ வணாஜ ஸம்யு
தஃ| ஸனூரஸஸூரம உதூகத ஸுரணாமதிநிதூவி|'
எனகிற ஸ்ரோகததாலே தூரயநிரவெச்சுமாக விலகம்
இவவிடத்தில் 2. 'ஸாஸூதீ 8. ஸம்விவி ரியம் ப்ரஹ்
ஸவாசி யஸி வாஸுஷா வரஜுஷிஸூ மஜே விலிரிதொ
தூயா| உதூஜுஷிதம் ஸ்ரஹ் மஜெஸூ தவிஸோயிதீ|'

ஸ்ர—'இவற்றில்' எனராமபிதது நிகேஷவாவரவயபாயோ-
நிகேஷபம் எனகிற மறறொரு பெயரைடைபதும், வணாஜ
ஸம்யுதஃ - ஜநதவநவநோடு கூடியதுமான, தூரஸஃ - பரந
யாஸமானது, ஸ-தூரஸஃ - ஸநயாஸமென்றும், தூரமஃ - தபாக
மென்றும், ஸுரணாமதிஃ உதூவி - ஸாஸூதி பென்றும்,
உதூ - சொல்லப்பட்டது 'தூரய நிரவெச்சுமாக' என
பதற்கு இருதயாஸநிலாமை நோனீபாதினும் தன்னுடைய
சக்திநதில் தனக்குப் பரமியலாமல் இருப்பதற்கு முக்யமான
சாரணம் பரயாஸ மாகையினும், ஆஸூப ஸநலபாதிசா
இருநதீபாதினும் பரயாஸம் செயயாக பக்தத்தில் நிப்பரத
வம் விரிததிகர தாதகயினும், நயாய நிருபணம் செயயுமிட
தது ஆதம் நிகேஷபமே அனகிளனதேறபடம் அப்படியிருநதீபா
தினும் ஸபஷ்டமாக பரமணமிருக்கிறபடியினிலே அதை உதா
ஹரித்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் பரபததிகு ஆருவது அன
கம் அஹிபுகநயனல் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாதபாயம்
அருளிப் செயகிஸ்ர—'இவவிடத்தில்' எனராமபிதது வரம்
வாஸுஷஜுஷிஸூ - பரமபுருஷனைசகுறித்து, ப்ரஹ்ஸவாசி-
ஸாணுகதி செயகிற்றன (எனகிற), யஸி-எதுவே, ஸம் - இது,
88-எனக்கு, ஸாஸூதீ-அழிவிலலாத, ஸம்விவிஃ-பரயோஜனம்,
உதொ தூயா-இதைநகவிர வேறு, ஜே, விலிஃ-பலமிததி, உ-
இலலை, உதி எனபது, ஸ்ரஹ்ஜுஷி-உயாததஅரகமாக, உதிதம்-
சொல்லப்பட்டது, மஜெஸூ - பததிலாதத, தவிஸோயிதீ-
இதற்கு விரோதி, அகாவது ஸவாராதி பலபகதி ஸவரூப
விருத்தநக ளாசையினும், மோகஷமாசிற புருஷாததம் ஸாவ
ஸேஷிபான அனனுடைய பரயோஜனமானையினால் அதைத

என்று அவ்விவசுஜெஹூர்த்மான மஹத்ராமரலிவாஜாத
ரம் மோக்ஷாபுதமான வாத்தூநிக்ஷவத்திலே நியதப
மஹவஹூகதபுரகவாதிதூரம கஷயொமம முதலா
நிவ்ருத்தி யபுங்க ளெல்லாததிலும் வருகையாலே
யிவவதாஸூதாம மோக்ஷவுகது ஸாஜ்ஜவபுண
டிசெயிலே கூடுவதும் இஹகு வரிகரங்களானவ
ஜ்ஜகூலய ஸங்கல்பம் றி ல சூதாசுலிநு ஸஜ்ஜ
பாதிசூலய வாஜனம் சூகதும் ப்ராதிசூலிநு வஜ்
சுததுகதும் நிவ்ருதம ஸவபுசெவியான ஸ்ரீ யபு
யைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே அவ்விதாசுவத

த ன னு டை || பலமென்று அனுஸந்திப்பது விருத்தப
கையினாலும் என்று காதபாயம் அவ்விவசுஜெஹூர்த்மான
அஹிரபுதநயனா சொல்லப்பட்ட எகாதஸ ருத்திராசனில் ஓ
வனாகிய அஹிரபுதநயனா பாந நபு உபகேசிகப்பட்ட
ஸமஹிதைக்கு அஹிரபுதநய ஸமஹிதை என்றுபெயர் இதி
ஸ்ரீமத ரயாஸனிதையையப் பற்றியும், திருமந்திராகதத்தை
பற்றியும் விஸதமாக நிர்நிபிகப்பட்டிருக்கிறது நியதம்
அவஸயமாய வேண்டியது இரக வாகயத்தால் பலாநக
பரபத்திக்கு இது அபரமல்ல எனப்பது த்யோதிதம் 'ம
தூரம்' மாவது பலத்தில் ஆசையை விட்டுவிடுவது 'வ
தூரம்' மாவது இந்தக் காமம் எனக்குர ஸேஷபூதமல்ல என்று
நினைப்பது நான் காததாவல்ல என்று நினைப்பது 'கதபு
தூரம்' 'சூடி' ஸபதத்தினால் பலத்திற்கு இது உப
மல்ல என்கிற ப்லோபாயதவ தயாசம் சொல்லப்படுகிறது
ஸாரம்ஸவபுணடிசெயிலே' எனப்பதினால் எல்லா பரப
திக்கும் ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், பரபத்தி தீவிர மற
நிவ்ருத்தி காமங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப
பத்திக்கு அநாமிக நிர்நிபிகக்கவில்லை, அஹிரபுதநய ஸமஹி
யில் மோக்ஷாதத பரபத்தியைப் பற்றி மாகதிரம் சொல்லியிரு
ப்பதினால் இது நிர்நிபிகப்பட்டிருக்கிறது எனப்பது த்யோதிதப
மோக்ஷாதத பரபத்தியும் நிவ்ருத்தி தாமமாகையாலே ப
ஸங்க காதருதவதபாசம் ஏற்பட்டது என்று காதபாயம்
இந்த அங்கங்களுக்கு நிபந்தன பரயோஜனங்களை யருளி

மம பண்ணவேண்டுமபடி ரிவனுக்குண்டான வாரா
யுஜுரா ம இததாலே 1 'சூமுகுலெஷுதராஸூம்
கூ வி நிவருதிரவாயதஃ' என்கிறபடியே சுவாயவரி

ராபணயம்

ஹாரமவிகம சாவட்டணுமாவது

முன்புசொன்ன வாகிஷுதாபிகருடையவமுவதூத
மாதல, அதடியாகவருக மவட்டணாநியாதல, கூவாஜ
ககசுவணவருதியாதலாய நின்று ஸரணுனுடைய

செய்கிறா—'இங்கு' என ராமபிகது சுவிகிதாமுவதூமம்
இஷ்டகதை அனுஸரிகது டகதை இவனுக்குண்டான' எனப
தற்குப் பரிபூரணான பகவானுகுத பரய்யாஜனம் ஒன்று மிலஸா
விட்டாலும் கன்னுடைய ஸேஷகவ ஜஞானம் இகற்குச் சார
ணம் என்று தாகபாயம் பரமானபூவசமாச பரய்யாஜனகதை
பிரபித்தருளுகிறா—'இததால' என்றாமபிகது சூமுகுலெ
ஷுதராஸூம் - ஆவட்டண ஸவாஸப பராதிகூய வாஜன
ங்களிஞா, சுவாயதஃ-அபாயகதி-பிரகது, வி நிவருதிர-பிர
ததி உண்டாகிறது 'சுவாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜனஞைய
மீறி நடர்கை, 'சூஜுரெஷுத 33 டூரவீ' எனபதினும் தன்னி
டத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரகதைப்பால் பகவானுடைய
ஆஜனஞையமீறி நடப்பதும் பரவானுகு அநிஷ்டமாசையினால்
அதை நிவருத்தி செய்வது 'சுவிகிதாமுவதூமம்' என்று
தாதபாயம் முன்பு - பரபததி யோசயாதிகாரத்தி 'சூபி' ஸப
தம் அநநயசகிகவகதைச் சொல்லுகிறது அதடியாக - அதைச்
சாரணமாகக் கொண்டொடரிய, மவட்டணாநி - காவட்டண
னம், 'தூமொ மவட்டணு சாவட்டணு' இடயாதி பரய்யாக
ங்களிருகிறபடியினால் என்று தாதபாயம் சுவணவருதி -
தன்னுடைய தைநயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வயாபாரம்
'வகிஷுதா வுடும் தீமம்' இகயாதிகன இங்குஸநீசயம்பர
வானுடைய ஸஹஜகாருணயம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி
னால் அது புதிதா உண்டுபண்ணப்படுகிறது எனபதிலை என்று
தெரிவிப்பதற்காக 'உதூல காமூம்' என னுடும் பதம் இது
ததகாலம் மாதிரி உண்டாகும் உபயோகம் ஸாவசாலத்தி

காரணெனா தூதம் கரய-கமுமாய, 1 'காவ-கணெனா
வ-வாயாநா-விநிவ-திநிமெநித' எனகிறபடியே
பின்பு மதகோவாயதைக்கு முவய-தமாயிருக்கும்
மஹாவிஸவாஸம் உவாவிஸாஸம்¹ ரக்ஷிஷு-திவிஸா
வா ஷ்வே-வாயகஜம்² எனகிறபடி யணிவிடாத
வ-வாயாநா விவ-கமுமாய பின்பு நில-கதைக்கு

ஹம் இதினுடைய உபயோகத்தை நிரூபித்திருக்கிறார் —
காவ-கணெனா - எனமுதலிதது காவ-கணெனா - ராப
பணயத்தினால், ஹம் - இவ்விடத்தில், உவாயாநா - மதற
உபாயங்களினுடைய, விநிவ-திநி - நிவருத்தியானது, ஷ்வே-
நா - (பரயோஜனமாச) சொல்லப்பட்டது பின்பும் - பரபத்தி
காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும பரபத்திகாலத்தில் பரபத்திக்கு
விருத்தமான உபாயாததர ஸம்பந்தத்தைச் சித்திசகொண்டும்,
உத்தரகாலத்தில் மதயமபருத்தியை உண்டாக்கிச் சொன்னும்
உபயுக்தமா யிருக்குமென்று தாதபாயம் ரக்ஷிஷு-தி -
ரக்ஷிப்பான, ஹி - எனசிற, விஸாவாஸ - விஸவாஸத்தினால்,
ஷ்வே-வாயகஜம் - தனசகிஷ்ட பலத்திற்கு உபாயமாக
(பகவானை) செய்வது அணியிடாத - ஸந்தேஹ மில்லாத,
விவ-கமுமாய - நிறைவேறுவகற்சாச, அதாவது
மேலே சொல்லப்போகிற ஸ்ரத்திசுமான ஸங்கைசன உதி
த்தால் பரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆதலினால் அப
படிப்பட்ட தடங்கல்களான ஸங்கைசனை நிவர்த்தித்து பரபத்
தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினால் மஹா விஸவாஸம் தத
காலத்தில் அங்கம் நில-கதைக்கு - ஹனை ரக்ஷித்துக்
கொள்ளுவதில் கனக்கு பரமொன்றுமில்லாமெனக்கு உத்தரகால
த்தில் இது இல்லாவிடில் ததகாலத்தில் ஸுகமில்லாமையேயு
உபாயாததர ஸபாஸம் வராகமொகையினுலே அபபடியில்லாம
யிருக்கும்படி விஸவாஸம் தடுக்கிறது என்று தாதபாயம்
(வ-வாயாநா-வி) எனபதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸத
வகத்தில் பரயோஜனமோ அதுவே அநதகமெனனில் ஸவாசகாதி
களில் புருஷாதத ஸபதம் பரயோகித்திருப்பதும், ரதாவித
புருஷாததம் எனகிற வயவாநாஸகமும் கிரேதிரபுமா ககரி

முறுப்பாயிருக்கும் ஸ்ரீரவிவாமுவித வர்ஷாஷாய-
ங்களபோலே ஸ்ரீரவிவ ஸ்ரீரவமான வவவமுமும்
கோபதருதவ வரணம் வர்ஷாஷாய-மாமபே பா து
வர்ஷாஷாயி-க்கக கொடுக்கவேண்டுமென்பாலே யிரு
மொவ்வுக வரணமு மவெக்சிதம் நன்றாயிருப்ப
தொன்றையுமிப் வர்ஷாஷாயி-க்கக கொடாத
பே பா து வர்ஷாஷாய-க கொடுத்தா னுகானிறே.
ஆகையாலேயிறே 1 ' ஸ்ரீரவி-கதொ மொவாவெசு '
என்றும், 2 ' மொவ்வுக வரணம் மாஃ ஸ்ரீரவிவாய

னல் புருஷனால் பராததிசுப்படுவது புருஷாததமென்று சொ
ல்லவேண்டுமே அப்பொழுது ஸ்வரூபேபாதிதமான மோஷமும
புருஷனால் பராததிசுக்கப்பட்டால் புருஷாததமாகும் ஆகையி
னால், தான் புருஷாததம் கொடுத்தவனாவதற்குப் புருஷனுடைய
பராததனையை எதிர்பாராதிகே பகவான்கொடுக்கவேண்டுமான
யினாலே கோபதருதவ வரணம் பசவானுடைய பலபரதான் ஸ
கலப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பதினால் அவசியம் பேஷிதம்
ஆயி-க்கக - பராததிசுக்கக காரணமாகக் கொண்டு, அது
புருஷாததம் வதற்காக என்று தாதபாயம் நையபாயிக மதத்
திலேயே பாஷாணதிகளைப்போல மோஷமிருந்தால் அது
புருஷாததமாகத் தோன்றாது நம் வலிகதாந்தத்தில் விரதியா
ந்தருபமான மோஷத்தை இவன்பேஷிகாமமிருக்கக்
கொடுத்தாலும் பகவானுக்குப் புருஷாதத பரததவம் வலிததிக
சாதோ? இவன் எதற்காக அபேஷிக்கவேண்டுமே என்னில்?
அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா— ' நன்றாய் ' என்றாம்
பித்து இது லோகநயாயமாகையினாலே லோகிக புருஷாத
தங்களில் மாததிரம் இந்த நயாயம் ஸம்பவிக்ரும என்று ஸங்கி
யாமைக்காக இது பரமான ஸம்மதமென்றருளிச் செய்கிறா—
' ஆகையாலே ' என்றாம்பித்து ஆகையாலே - இந்த நயாயம்
எல்லா இடத்திலும் துலயமாகையினாலே ஸ்ரீரவி-கதீ-பரா
ததிக்கப்பட்டவனாகக் கொண்டு, மொவாவெசு - ரஷிக்க
மாட்டான் மொவ்வுகவரணம் மாஃ - கோபதருதவவாண

சிவெஷம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறது இப்படியிவ்வைந்தாம் இவ்விஷ்ணுமூஷ்ண காலத்தி லுபயுத்தங்களாகையால் இவை யிவ்வாத்திசேஷவத்துக கவிநாலுத்தவ்வுலாவங்கள் இவ்வய-ம் பிராட்டியை பரஸீந்த ஸரணுகதி ஸநாப ஸரணமாகப் பற்றவாருங் பங்களில் இவ்வங்காங்கி கோளென்று வரதுகபூகூ களின் நிருபணம் சியான சிஜை- ராசுஷவி களுககுச சொல்லுகிற வரதுத்திலுங் காணலாம்

மாவது, ஸ்ரீவிபூரய சிவெஷம் - தனனுடைய அபிபா யகதைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை இந்த வசனங் களில் பொதுவாக ரக்ஷிகமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதி னால் இந்த லோசரயாயம் பொதுவெனப்பது பரமான ஸமமதம் என்று தாதபாயம் அப்படிக்கில்லாவிடில் லெனக்கி புருஷாத தங்களை பராதத்திககாவிடில் கொடுக்கமாட்டான என்றல்லவே பரமான மிருககவேணமே 'சுநுஷ்ணகாலத்தி லுபயு தங்களாகையால்' என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அனுஷ டானமே வரித்திரசாதாகையினால் என்று தாதபாயம் சிவநாலுத்தவ்வுலாவங்கள் - இவைகள் இலாபம் விருசக முடியாகவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் பரபத்தி நிஷ்பந் மரசாது என்று தாதபாயம் இததால் சிலா இவைகள் அனேச மாக பரபத்தி செய்யும்பொழுது நேரக்கூடியவைகள், அப படிச சில நேராமல் போனபோதிலும் பரபத்திரகு லோபமில்லை என்று சொல்லுகிற பகஷங்கள் நிராரிககப்பபட்டதாசிறது பர பதயனுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் பரதி நியதமா யிருசகும்படியை நிரூபித்தருளுகிறா—'இவ்வய-ம்' என்றாம் பிதது 'ஸ்ரீசுவிசுபூகூசியான' என்பதற்கு பரம ஸாத விகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணாகையினாலே என்று தாத பாயம் இததால் அவளுடைய உபதேஸம் பரமானம் என்பது தயோதிதம் தசு - ஆசையினால், (கீழ்ச சொல்லிய ஸவந வருத்தாரதத்தினால் பகவான ஜயிக ரப்போகிறாரென நேறப்படுகிறபடியினாலே), வஃ - உங்களுடைய,

1 'ததும் சூர வாகெகூவ-3' என்று பூரகிகூலு வஜ-3-க்கு சொல்லப்பட்டது 1 'வாஜகேவாவியீ யதாம்' என்கையாலே 3-ம் வசிவ-3-மாக வல்லது வாஜகூலி யிலலாமையாலே சூரகூலு வஜகூலமா சூரகூலமாயிற்று 2 'நாவவாசி லயம் வொராம் ராக்ஷ லாநா உவவூதம்' என்று போககற்று நிறகிற நிலை யைச் சொல்லுகையாலே சூரகூலமான வாசிவ-3-ம் மும அதினுடைய வகூலவாச-3-வததாலே வதத மவ-3-வாசூரகூலி ரூவமா யம்மமான காவ-3-னுமுஞ் சொல்லிறருயிற்று 3 'சூரகேவா வரிசூரதாம் ரா

சூரவாகெகூ - கருமான வாகயககளினுலே, சூரம்-போ தும், வாஜகேவ-நல்லவாததையே, வாவியீயதாம்-சொல்லப் பட்டமே இங்கு அனுகூலமான வசனகதினல ஆனுகூலய ஸந ரலபம் அாததாதவிததம் என்று காதபாயம் '3-ம்வசிவ-3- மாக' இதயாதிகு மனதில் நினையாமல் வாயால் சொல்ல முடி யாது என்று தாதபாயம் 'சூரகூலமாயிற்று' எனபதற்கு இங்கு நல்லவாதக சொல்லுகைகளை என்று சொல்லியிருநத போதிலும் அது மனதில் நினைக்கப்பட-3-ட சொல்லவேண்டு மாகையினுல மனதில் நல்லவாதத சொல்லவேண்டுமே என்று நினைக்கவேண்டு மெனபதும் இததால் இழுததுக கொள்ளப் பட்டதாகிறது என்று தாதபாயம் வரி-எந்தக காரணத்தினல, ராக்ஷலாநாம்-ராக்ஷலாகளுகு, நாவவாசி - ராமணிதத்தி லிருநது,வொராம்-மிகவும் கருமான,லயம் பயமானது,உவவூ தம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போககற்று வேறு கதியிலலாமல் வவ-3-இவள, ராக்ஷலூ - 3- ராக்ஷலிகளே, 3-வதொல யாசி-பெரிய பயத்திலிருநது, வரிசூரதாம் - நமமை ரகூபப் பதற்கு,சூரம்-போதுமானவன இங்கு '3-வதொலயாசி'என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருநது உண் டான பயத்தைக் குறிக்கிறது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக

க்ஷவெஸூர உஹதொலயாஸு' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 'ஊருஷோ வரித்ராதும் ரா வவாஹூக்ஷவீமணம்' என்று திருவடி யசுவதிகையாலும் பெருமாளொருததனை சிறு ஹிககபார்க்கிலும்வா சீற்றததையாற்றி யிவள ரக்ஷிக்கவல்ல என்கையாலே ரக்ஷிஷுக் கீதிவிஸூஸரு சொல்லப்பட டது 2 'ஊவிபாவார உவெஷெஹீ உததி உ ரொவ தெ', 'ஹக்ஷி-தாஸவி யாவயும் ராக்ஷஸூ? கிவ்வக்ஷ யா' என்கையாலே மொவூக்ஷ வரணரு சொல்லிற்றா யிற்று இவ்வைந்ததுக்கு மஜீயான வாதுநிக்ஷவம

மற்றொரு பரமாணம் அருளிச் செய்கிறா—'இத்தை' என்றாம பித்து வளஷா - இந்த லீதை, ராவவாசு - ராமனிதத்தி லிருந்து, ராக்ஷவீமணம் - ராக்ஷஸிகளின் கூட்டத்தை, வரித்ராதும், ஊம் ஊசுவதிகையாலும் - கரிஜடையின வாததையை அனுவதித்திருப்பதினும், சீற்றததையாற்றி-கோ பத்தை நிவருத்தி செய்து உவெஷெஹீ - லீதையை, ஊவி யாவார - பராததிப்போம், வந்ததி - இதுவே, உ - எனக்கு, ரொவதெ - பரியமாயிருக்கிறது ஹக்ஷி-தாஸவி - நமமால் பவமுறுததப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாவயும் - பரா ததியுங்கள், ராக்ஷஸூ?, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்தினால், கி - என்ன பரயோஜனம் உஷெயிஜீ ஜககாதுஜா - ஜககராஜன பெண்ணாகிய லீதை, பூணிவாதபூவ னாவீ - நமஸ்காரத்தினால் அனுகூலத்தைச் செய்பவா அல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற 'பூணிவாத' ஸபதம் பரததியைச் சொல்லுகிற நென பது சீழ் 'சூதுநிக்ஷவகாவ-டுணூ' இதயாதி அருளிச் செய்திருப்பதினால் வித்திக்கிறது என்று தாதபாயம்

1 'புணீவாத புலனாவறி செயிநீ ஜககாதூ' என்று புலாடி காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிற புணீவாத ஸஷுததாலே விவக்ஷிதமாயிற்று ஆகையால் 2 'சூலாஃ வணாஃ ஸம்யுதஃ' என்கிற ஸாஸ்திராபிநிகே வலிணம் இப்படியாவசிக்க

யற்றொரு காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—'புலாடி' என முரம்பித்து இவரு 'புணீவாத' எனபது பிராட்டியினுடைய பாஸாதத்திற்குக் காரணமென நேரப்படுகிறபடியினாலே அப்படி மஹாபாதிக்களிடத்தில் கூட பாஸாதம் செய்வதற்குக் காரணம் அங்கப்பஞ்சகங்களோடுகூடிய ஆதமநிஷேப மெனபது 'தவ்ய வஸீகரணம் தவ்யாணமகிரௌ', 'தா ராதா வி க்ய ஹணாரம்' இதயாதிகளினு லேரப்படுகிறபடியினால் அங்கப்பஞ்சகங்க ளையும் சீழ் சொல்லி பாஸாத காரணத்தைச் சொல்லுகிற இது ஆதமநிஷேபத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம் 'புணீவாதஃ' என்கிற பதத்திற்கு 'புலாடி' ஸம்யுதம் 'தா ராதா வி க்ய ஹணாரம்' எனறாததமாகையினால் அது காயிகமான நமஸ்காரத்தைச் சொன்னபோதிலும் அதற்குக் காரணமான மானஸவ்யாபாரதத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது என்று திருவுள்ளம் ஆகையால்-இவ்வளவு நயாபங்கனிநுகிறபடியினால் 'ஸாஸ்திராபிநிகே வலிணம்' எனபதினால் 'புணீவாத' இதயாதிகள் அங்க முகூலயவைகளை முகயமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் 'வெஷ்வாவஸ்ய ஹணாபிநிகே' என்று வேதாந்தங்களின் ஆதாரங்களை விஸ்தரிப்பண்ண ஏற்பட்ட இந்த காரணத்தில் 'எல்லாத் தபஸஸுகங்களிலும் நயாஸமே சிறந்தது' எனறாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற நயாஸத்தை இதாஸாஸ்திரங்களில் விவரித்திருக்கிறபடியே உப பருமமணம் செய்திருக்கிறதென்று சொல்லுவது உசிதமாகையினால் கீழ்ச் சொல்லியபடியே ஆதாதம் சொல்லவேண்டும் எனபது ஸுசிதமாகிரிஜைடபரநயாஸம் செய்தபோதிலும் அப்படியே பூநயாஸம் செய்யாத் ராஷ்டிரிகளையும் பிராட்டி ராஷித்தபடியினால் இபரகாரணம் ஸாஸ்திரத்தை நிருபித்த வந்ததல்ல என்று ஸந்தேஹிக

ராக்ஷஸீகள விலக்ஷாதமட்டே பறஞ்சாகப் பிராட்டி-
தன வாத்தூராகியததாலே 1 'ஹவெயம் ஸாரணம் ஹி-
வஃ' என்றருளிச்செய்தாள் இப்பாசரம் ஷஹுடிப-
மாய வஸுவய-புணீமானபடியை 2 'காத செஷ்யிநி-
ராக்ஷஸீஸ்ய ததெஷ்வாஷ-பாவராயாஸ்ய ரக்ஷண-
வவ நாத்தூரஸுதரா ராஸ்ய மொஷீ சுதா' என-
றவியுதா வெளியிட்டார்கள இவ்விடத்தில் சீ.ஜ-
பையுடைய வாத்தூரீயஹஸ்யவ-புணததிலே யவளுக-
குப் பிறவித்துவக்காலே நமமவாகளென்று கண-

காமலிருப்பதற்காக அப்படிக்கித்ததற்குக்காரணத்தை அருளிச்-
செய்கிறா—'இப்படி' என்றாமபித்தது விலக்காதமட்டே - விலக்-
காமல் இருப்பதையே இததால் ஆராயன ஸிஷ்யனுக்குப்-
பரஸமாஸம் செய்யும்பொழுது இவன் விலக்காமலிருப்பதே-
அமையும் என்பது ஸிஷிதம் 'வாத்தூராகியததாலே' என-
பதினால் இப்படி கித்தததற்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்-
பட்டது லோகத்தில் மஹிப திகளை விலக்காதமாதிரித்-
தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கக் காவலிலேயே யென்னில், இவ்வளவு-
வாதஸலயம் உலகத்தில் ஒருவருக்கும் இல்லையென்று ஸமாதா-
னம் அறியத்தக்கது வஃ - உங்களுக்கு ஸாரணம் - உபாயமாக,
ஹவெயம் - ஆக்ககடவேன இததால் இந்தப் பரஸமாபபணத்-
தைப்பிராட்டி அறிகரித்தமை சொல்லப்பட்டது பிராட்டியின்-
பாசரம் பாலோபசசந்தர வாததையைப் போன்றதல்ல, அது-
பல் பாயந்தமாயிற்று என்றருளிச்செய்கிறா—'இப்பாசரம்'
என்றாமபித்தது ஷஹுடிபமாய - மரப பூவமாய காத -
தாயாராகிய, செஷ்யிநி - ஸீதையே, ஸ்ய - உமமிடத்தில்,
ததெஷ்வ - அப்படியே, ஸூ-பாவராயா - புதிது புதிதாக
அபாரதம் செய்துகொண்டிருக்கிற, ராக்ஷஸீ-ராக்ஷஸிகளை,
வவ நாத்தூரஸு ஹதமானிடத்திலிருந்து, ரக்ஷண-ரக்ஷித்த,
ஸ்யா - உன்னால், ராஸ்ய - ராமனுடைய, மொஷீ - ஸபையானது,
ஸுதரா - மிகவும் அலபமாக, சுதா - செய்யப்பட்டது
பிறவித்துவக்காலே - இந்த ஜன்மத்தினுண்டான ஸம்பந்தத்தி-

னோட்டம் பிறகும் ராஷ்ட்ரவிக்ரம் மஹாபுத்திரைகள்
அப்படியே ஸ்ரீ விவீஷணாழ்வானோடு கூட வந்த
நாலு ராஷ்ட்ரவரு மவருடைய வுபாயத்திலே யங்
வகுதா அங்குறற வலயபூதா பூசாணத்திலு
மவவஹாஜிவம் மடைக்கலாம் எனவனே யென்
னில — பூசிகுதிபூதத்திலே வுவவஹிதனான ராவண
னுக்குகூட 1 'பூசியதாம் ஞானாபாய செஷிநீ',
2 'வீதாண ராவாய நிவெஷு செஷீவவெஷ ராஜநிஹ
வீதசோகா' என்று விரிதரு சொல்லுகையாலே

னாலே, இத்தால ராஷ்ட்ரவிக்ரம் ரக்ஷிதததற்குக் காரணம் அவர்கள்
தரிஜனையின் ஸரணாகதியில் அவளுடைய ஆதமீயமாய்ச் சோன
திருக்கை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே விபீஷண
ஸரணாகதியிலும் 'ஓம்' என்று அவர தனனையே ஸமாபிபிதத
போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நாலவரு மதிலநதாபூத ரென
தருளிச் செய்கிறா—'அப்படியே' என்றாமபிதது ஸ்ரீமஹாபு
தா - ஆதமீயதவேன உள்ளடக்கினவர்கள் 'அடைக்கலாம்' என
பதற்கு தரிஜனையின் ஸரணாகதியிலேபோலக் கண்டோகதமாக இல
லாவிடினும் காரணங்களைக்கொண்டு நிருபிக்கலாம் என்று தாத
பாயம் வுவவஹிதனான - ஸதிரமாய நினறவனான ஞானா
பாய - ராமனின் பொருடும், செஷிநீ - வீதை, பூசியதாம் -
(உனனாலே) ஸமாபிபிஷிக்கப்பட்டும், அதாவது கொடுத்தது
விடு என்று காதபாயம் ராஜநி - ஓ! ராஜாவே, ராவாய - ராம
னின் பொருடும், செஷீ - கேவியான, வீதாம் - வீதையை,
நிவெஷு - ஸமாபிபிஷிதது, ஹம் - இந்த லங்கையிலே, வீத
சோகா - துக்கத்தைவிட்டு நீ வகினவர்களாய், வவெஷ - வவ்வி
க்கக்கடவோம் 'சூகாமுதிபூசுஸ்கணு தோற்றிற்று' எனப
தற்கு 'சூகாமுதிபூசுஸ்கணு ஸவஹிதாநாமுதிபூசுஸ்கணு
என்று அஹிபுதநய ஸமஹிதையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாவ பராணிகளுக்கும் அனுக்லாபிருசகையாகிற ஆனுக்லய
ஸங்கலபம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாததம் பகவானிடத

சூகாகுலுஷஜ்ஜந தோற்றிறறு இந்த வ்வித வவ
 சம விதோவஹதனுக்குப பால கைககுமாபபோலே
 யவனுக்குமெம ஹெதுவாயிறறு 1 ' சுவரணு யிகு
 லுவாண்டம் ' என்று யிகாரம் பண்ணின ினபு
 இனியிவனுக் குவடிசைக்கவுமாகாது, இவனோட
 மாவயிதத விவசிகிகளுமாகாது, இவனிருநத
 விடத்தி லிருக்கவுமாகாதெனறுதிரிட்டு, 2 ' துக்ஷ
 வாசுதராஸு டாராஸு, ' 3 ' வரி துக்ஷ ரயா லுக்ஷா வித்ரா
 ணி வ யகாநிவ ' எனகிற ஸ்வராகுத்தின்படியே।

தில் அதிச தவேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன சிரி
 ஷணனுக்குபகவானிடத்தில அனுகூலாகவாயும் அநாயா கவாயு
 மிருக்கும் மறறவாகனிடங்சளில் ஆயுசுல்லா ஸவதலா முண்டென்
 பது கைமுதிக நயாயவழிததமல்லவோ ராவண மகஸமாநதிகளை
 விடப்படியினாலே பராதிகூலப் வாஜந முண்டெனா நேர்வே
 நிருபிக்கப்போகிறவராய அவன் பரதிகூலனென்று கெடிகரு
 உடனே அவனை தயாகம் செய்பவருதற்குத் தாரணம் அருளிச்
 செய்கிறா—' இந்த ' எனமுரமடுதது விதோவஹதனுக்கு -
 பித்தரோகத்தினால் ிடிசசப்படடவனுக்கு, கைககும - ரசம்மும
 பால ஸவயம் போசயமானாலும் அது புருஷனிடத்தில் இருநருந்
 தோஷத்தினால் கசககிறதைபோல இவருடைய ஹிதோ
 தேஸம் தாமஸ பாரருகியாம்। அவனுக்கு முடுக்கயிஸில் என்ன
 தாதபாயம் உமெத - கோபம் கூலுவாண்டம் - குலிகவதந
 கெடுக்கவந்தவனான, சுவர - உவண், யிக் (நிருநிசரி) நேன்)
 விவசிகிகளும் - ஸுஸவாஸகதளும் வாசுதராஸு - ிருநிரா
 சளையும், டாராஸு - பெவசாநிரளையும், துக்ஷா - வி ரிசிடடு
 லுக்ஷா - லஹகையும், வித்ராணி வ - ஸநேடுதா மருந, யகா
 நிவ - தனங்களும், ரயா - எனனால, வரிதுக்ஷா - சிடபாட
 டதுகள் இததால இவன் பரதிகூலா சரணாந பண்ணின ிதான
 திலேயே அவனை சிடவேண்டியதா சிருநதமோநிலும் நவா
 டைய ஸாவ பூதா ஸுடலஸாதாரலே தனக்கு ஸகதி உவவாஸக
 ிஜம் பாயததனப்படடு அவனை அனுகூலனாகவாரம் என்று

யங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே லூதிகூலி
வஜ்ஜு மாலிஸூதி தோற்றிறது 1 'ராவணோ மரீ
வஜ்ஜு' என்று துடங்கி ஸ்வஜ்ஜிததான ராவண
னோடே விவராயததாலே தாம போக்கற்று நிற்கிற
நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்பும் 2 'ஊமஜோ
ராவணஸூரஹம் தெம வரஸூவரீகிதீ | ஸ்வஜ்
ஸ்வஜ்ஜிததாமம் ஸரணம் ஸரணஜ்ஜுதீ |' என்கை
யாலும் ஸ்வஜ்ஜுஞ் சொல்லப்பட்டது அருசா
தே வந்துகிடடி 3 'ஸ்வஜ்ஜோகஸரணராய ராவ
வாய ஊமஜுதே' என்று சொல்லுமபடி பண்ணின

பாத்தது அது அஸாதயமானது கண்டு தயாகம் செய்தபடியி
னாலே இவருடைய பராதிகூலய வாஜனத்திற்கு யாதொரு நபு
நதையும் சொல்லவொண்ணாது எனபது தீயாதிதம் ராவ
ணோமரீ - ராவணனென்று பரவித்தனாகிய, ஸ்வஜ்ஜு -
தெடட நடவடிககையை புடையவன் ஸ்வஜ்ஜிததான - எல்
லாரையும் ஜ்ஜிததவனான பின்பும் - அபய பரதானம் செய்த
பிறகும ஊமம் - நான், ராவணஸூ - ராவணனுடைய,
ஊமஜ்ஜு தமபி, தெம வ - அவனாலும், ஸ்வரீகிதீ - அவ
மானம் செய்யப்பட்டவனாக, ஸ்வரீ - ஆகிறேன், ஸ்வஜ்ஜி
தாமம் - எல்லா பரணிகளுக்கும், ஸரணம் - ஸரணமாக
அடையத தருந்தவராகிய, ஸ்வஜ்ஜு - உமமை, ஸரணஜ்ஜுதீ -
ஸரணமாக அடைந்தேன் என்கையாலும் - என்று தன்னுடைய
காரணயத்தை அனுவாதம்செய்திருப்பதினாலும் ஸ்வஜ்ஜோக
ஸரணராய - எல்லாருக்கும் ஸரணயனாகிய, ஊமஜுதே -
மஹாதமவராகிய, ராவயராய - ராமன் பொருட்டு (எனனை
ஸமாபிஷிபுகோன) 'எனம்' இகயாதிகரு பயப்படவேண்டிய
தாயும், முன் பரிசயமில்லாததுமான இடத்தில் வந்து நின்று
பெருங்கச்சலிட்டு தனனை ஸமாபிஷிபுகுமபடி பராததித்தது,
நாம சதருவைச் சேரந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ஸரண
தனனும் நமமைப் பகவான் ரக்ஷிப்பான் என்கிற கிஸவாஸமில்லா
விடில் ஸமாபிஷிகாது என்று தாதபாயம் இப்படி அாததாத

மஹாவிஸ்வரூபம் 1 'விவீஷணோ மஹாபூஜி:' என்று காரணமாவததாலே சொல்லப்பட்டது பூஜிதையை விசேஷிக்கிற மஹாலக்ஷ்மீததாலே விஸ்வரூபத்தையநதானே விவக்ஷிதமாகவுமாம் 2 'ராவம் ஸரணம் மதி:' என்கையாலே உபாயவரணாணீகூதமான மொத்தூகவரணஞ் சொல்லிறறாயிற்று உபாயவரணமாவததாலே வுஜிதமாகிற வளவனறிககே 3 'சிவெடியதோக்ஷிபூம் விவீஷணமாவவூதம்' என

விததம் என்கிற மாகதிரமணறிககே இது மேல மஹாராஜரால் அறுவதிககப்படடி நுககிறது எனறருளிச செய்கிறா—'விவீஷணம்' என்றாமபிதது 'காரணமாவததாலே' எனபதறகு 'மஹாபூஜி:' எனபதறகு மிருத புத்திமான எனறாததமாகபினால் மஹா விஸவாஸத்திறகு காரணமான ஸௌரீலயாதிகளைப்பறறிய புத்தி சொல்லப்படுகிறது, அதினால் அதின காரயமானமஹா விஸவாஸம் குறிககப்படுகிறது என்று தாதபாயம் நேரில் ஸாபதமாகவும சொல்லப்படுகிறதென றருளிச செய்கிறா—'பூஜிதையை' என்றாமபிதது 'விவக்ஷிதமாகவுமாம்' எனபதறகு 'பூஜி:' என்கிற பகத்தினாலேயே ஸரணய குணதிகளைப்பறறிய ஜஞானம் சொல்லப்படுகிறது, அதில் மஹாதா மிருககையாவது மஹா விஸவாஸமாகிய காரயத்தோடு சோதகிருககையே, ஆகையினால் 'மஹா பூஜி:' என்கிற பகத்திறகு மஹா விஸவாஸ பாயநதமான ஜஞானத்தை உடைபவன என்று தாதபாயம் ராவம் - ராமனை, ஸரண ஐதம் - உபாயமாச அடைதேன உபாயவரணாணீகூதமான - உபாயமாக வறிககிறேன என்கிற இடத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கிற 'வுஜிதமாகிற வளவனறிககே' எனபதறகு உபாயமாக வறிடதேன எனபதினால் உபாயாதர ஸகானத்தில் நிறகுமபடி பராததிதகமையும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் அதுவே பரயாஸமாகையினால் பரயாஸம் 'ஸரண ஐதம்' எனபதினாலேயே ஸூசிப்பிககப்படுகிறதுஎனபது மாதிரிமல்லாமல் என்றுதாதபாயம் உவவூதம்-கிட்ட வந்திருகிற, விவீஷணம்- விபிஷணனாகிய, கோ-எனனை,

கையாலே வடகவாரஸூரமான வாதுநிசெஷவஞ
சொல்லிற்று இப்பஞ்சுரணத்திலே நிவெடியதஸஸூம
விஜீதாவதகாதுவாரமானால் நிவ்யெயாஜதம இப்படி
மற்றமுள்ள புவதிபஞ்சுரணங்களிலும் உள்ளிக

கவிஞர் - சீகிரமாய, நிவெடியத - ஸமாபதிசியுங்கோள்
வடகவாரஸூரமான-கடநாகனான ஆசாயாநனைமுன்னிடம்,
அதாவது இவருவான முதலிகளைமுன்னிடம் அப்படியே 'உவா
யாநாஸூரநிவெயாபரமானஸரணஸூதத'லே வுஜிதமாய
ரகூலாஸ ஸலீவ்யுண பூபாந்பான சூதநிசெஷவமும 'ஸலீவ
யெகஸரணூப ராவவாய சீகாநதெநிவெடியத'லே கவிஞர்
விவ்ஷணஸூவலித'ன' என்றுகூறும்மாயிருப்பாரை முன்னிலை
யாகக் கொண்டவிஸூமாதசசொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபய
பரநாஸாரததில் இவா தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட
டிருக்கிறது 'நிவெடியத' எனபதற்கு தெரிவியுங்கோள் எனகிற
ஆததமிலை என்று நிருபித்தருளுகிறார்—'இப்பஞ்சுரணத்தில'
என்றாரமபித்த இப்பஞ்சுரணத்தில-விவ்ஷணன இந்த ஸப
கததைச் சொல்லும் ஸநதாபபததில் விஜீதாவத - தெரிவிப
பது 'நிவ்யெயாஜதம்' எனபதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிநத
தை மறுபடியும் தெரிவியுங்கோள் என்று சொல்லுகிறது எனபது
பரீயாஜன மற்றது என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 'பெரு
மானம் இனையபெருமானம், முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்ட
வந்து 'பூணாடிஸ் சீகாநதெஷி' எனகிறபடியே கூப்பிடுகிறவ
னாகையாலே பெருமானாக கறிவியுங்கோளனை விவ்ஷிதமன்று
'ஸலீவ்யுண நிவெடியத', 'கிங்கராவலீதி வாதுநிசெஷவ
வம் நிவெடியத' உத்யாடிகளிறுபடியே 'நிவெடியத'லே' என்று
எனனை ஸலீவ்யுணகோள் எனபத' என்று ஸ்ரீ அபயபர
நான ஸாரததில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தேயம்
அன்றிகேக ஸரணாகதி பரசரணத்தில நிவ்யெயாஜனமானது
என்று தாதபாயமாகவுமாம் அகாவது ஸரணாகதியோடுசீராமல்
அறிவியுங்கோள் என்று ஆததம் சொல்லுவதைப் பாககிலும்
அவஸ்யாபே நிதமானஸமாபபணததைச்சொல்லுகிறதென்பதே
உசிதம் என்று தாதபாயம் 'மற்றுமுள்ள' இதயாதி-சாக கஜேந்தி

பூவு நிக்ஷவங்களிலும் வஸ்க்ஷவ விலூர பூகி யையாலே யிவவஸ்க்ஷவங்கள காணலாம தான ரக்ஷி கக மாட்டாததொரு வஸூவை ரக்ஷிக்கவல்ல னெ ருவன பககவிலே வஸவிக்ஷமபோது தானவன திறத்தி லகூகலூவிலுநீயை யுடையாய், பூகி கூலூவிலுநீயைத் தவிரந்து, இவன ரக்ஷிக்கவல லன, அவெக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செயயுமென்று தேறி, தான ரக்ஷித்தாக கொள்ளமாட்டாமையையறிவித்து, நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென றவெக்ஷித்து, ரக்ஷுவஸூவைபவன பககவிலே வஸ பித்தது, தான

ராதிகள் செய்த பரபத சிதையசொல்லுகிற இடங்களிலும், யுள சிக்ஷவ நிக்ஷவங்களிலும் - லோகத்தில் ஒரு தரவாய்ந்தத ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷிக்கும்படி கொடுக்கும்பொழுதும் இவவ வஸ்க்ஷவங்களிலுந் தவிரவும், அங்கியும் அஸ்யாபேக்ஷிதம் என்கிற அநாதம் சில இடங்களில் எல்லா அங்கியும் கொல்லப்படா விட்டாலும் அந்த இடங்களில் பரபத சிதையசொல்லுகிற கொல்லப்படா விட்டிருக்கிறதென்றும், விஸ்தமாத நிருபித்திருக்கிற பித்தநில விஸ்தாரமாசசொல்லி இருக்கிறதென்றும் நிபியவேணமென பதற்காக : வஸ்க்ஷவவிலூரபூகி யையாலே எனறருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ஒரே யுத்தந்தை சில இட த்தில் ஸங்கரமாசலம் சில இடத்தில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லி யிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாத்ஸாயம் வெளிக் தரைய நிக்ஷவத்தில் இவை அநிநாப்தம் என்பதை நிருபித் தருளுகிறா—‘தான’ என்றாமபித்ய திறத்தில் - விஷயத்தில் ‘தான ரக்ஷிக்கமாட்டாத’ இய்யாசியினால் ஆனொருமாரிற் அநி காரமும், ‘ரக்ஷிக்கவல்லனெரு’ என்பதினால் மரணமென்கடா ஸவபாவமும், ‘கூகலூவிலுநீயை யுடையாய்’ என்பதினால் ஆனகூலயஸங்கலபமும், ‘பூகிகூலூவிலுநீயைத் தவிரந்து’ என்பதினால் பரபதிகூலய ஸங்கலபம், தேறி-நிஸரயித்ய, ‘இவன * * தேறி’ என்பதினால் மஹா விஸவாஸமும், ‘தான’ இந யாதிபால் காரணமும், ‘நீ’ இநயாதிபால் கோபநருதவ வரணமும், ‘வஸவிக்ஷ’ என்பதினால் ஸவநுபஸமாபப

நில-புரணுய! ஸயங்கெட்டு மாரிலே கை வைத்துக்
 அங்காங்கிகளை கொண்டு கிடந்ததுறங்கக்
 கரண மந்திரமான க்வயந்தில் காணு நின்றோமிதே இக்
 அனுஸந்திக்கும் விதம் கட்டளை யெல்லாம் சிவர
 ணாமுடி புகாசுகமான அபரவூகித்ததிலே பமாஸ
 திகுமபாடி யெங்கனெயென்னில -- ஸாவபூஜிக்கு ஸவபு
 ராசியுத்தனாய், கருடா மாரவிவமனுபுரணாய், ஸவெபூவ
 கார நிரவெகுகுணாய், கருடபூவதைகளைப்போலே
 கவிபுகாரி யனறிககே யிருப்பானாய், ஸவாயிகுரி
 புருண ஸவெபூரன அமணாவராயங்களை யுடை
 யாராக கவிமலுணகையும், பூவீவிரொயியான
 அமணாவராயங்களை யுடைப்பாராக களவிலலாத மலுத

ணமும, 'தான நில-புரணுய' எனபதினல் பரஸமாபண
 மும, மேல வாசயத்தினல் நிரபாருவமும சொல்லப்படுகிறது
 ஸயங்கெட்டு - ஸயம் கிடந்துபோய கட்டளை - அங்கங்கள்
 அங்கங்களை கட்டளையொன்றினல் அவஸாயம் அபேகிதம் என
 பது நியோதிதம் அவஸாயா பேகிதமான அங்கங்களை எனறு
 தாநபாயம் சிவரணாமுடி புகாசுகமான கரணமந்திரமா
 னதரின்னிலே அப்பொழுது சொல்லப்படுகிற அந்தங்களை பாகா
 ஸம் செய்கிற தீர்மானம், நாராயண ஸப்தம் இரண்டுமே ஆன
 உலய ஸங்கல்ப பராதிருலய வாரணங்களுக்கும் காரணங்களாகிய
 ஸாரிப பதியின் ஆகாரங்களுதர சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள்
 பரபக யானுடைய நுகிறகு விரோதிகளான ஐரதுவிதமான
 ஸந்தேஹங்களை நிவர்த்தி செய்கிறபடி யினலே ஆஸாயப்பவ
 லுக்கு அவஸாயம் ஐரூபவயங்கன என்றும், ஐரதுவிதமான
 ஆகேஷபங்களுக்கும் அநுகூக காரணங்களையும், அவைகள் நிவ
 ர்த்திக்குமபாகாரகமாகியுங்கொடுத்திருக்கிறா--'ஸாவபூஜிக்கு'
 எனமுமபிதம் ஸவெபூவகார நிரவெகுகுணாய் - தான
 பரிபூரணாகையாலே நமஸால் செய்யப்படுகிற உபகாரங்கள் ஒன
 நிலும் ஆகையிலலாதனாய், கவிபுகாரி - மந்திரம் பலம்
 கொடுப்பவன் இந்ந ஆகாரங்களுமேல் சொல்லப்போகிற ஐரது
 விதமான ஆகேஷபங்களுக்கும் காரணங்கள் 'அவிமலுணகையும்'

இ ப ப டி விஸிஷ்டமான வஸூதியைக் காட்டுகிற
 ஸஹுங்கள் ஂளவீதூததாலே யவன திறததில
 பூரூமான வஸூததாவதூத வஸூதூததையும்
 ஂளவீதூ நவதூதததையும் பூகாஸிப்பிகிறன
 இபவூரூஷகாராபிக ஂருகததும் விஸூஷங்
 ஂளவன—மறுகக் வொண்ணாமையும், ஒழிகக்வொழி
 யாமையும், நிரூவாயிகமாதையும், வஹகாரி
 யைப் பாராத்நிகக் வேண்டாமையும், தண்ணி
 யரான பிறருடைய பேறே தன பேருகையும் இவ
 ஸஹகாபதூத விஸூஷங் ஂருகாலும்
 ஂளவரண பரகாரம் ஸஹாவரிஹாரம் பிறநதபடி
 யெங்ஙனே யென்னில —வஸூதூதூய வஸூதூதூய
 யிருநதானேயாகிலும் மறுகக்வொண்ணாத வூரூ
 ஂளகார விஸூஷததாலே ஂளவூரூவாரிஂள விஷயத்
 திறபோலே ஂளவீதூதூதூ விரொயிகளான வவரூ

பிதது இபபடி விஸிஷ்டமான - கீழ்ச சொல்லிய புருஷகாரா
 திக்னோடுசொந்திருக்கிற ஸவாமிதவததை இங்ருதனிகதருகிக
 செய்கது இவைகருகரு அதுவே முகபகாரணம் ஂளதெரிவிப்
 பதற்காக ஂளவீதூததால ஸவாமியின விஷயததில இபபடி-இரு
 பபது உசிகமாகையினுலே பூரூமான - 'லோக நயாயததினல
 ஏறபட்டதான ஂளவீதூதூதூதூதூ-அவனிஷ்டபபடி நடப
 பது ஂளவீதூநவதூதூதூ - அவனுக்கு இஷ்டமில்லாததை
 ஂட்டுவிவது ஒழிகக் வொழியாமை - ஒருவராலும் ஂடமுடியா
 மை (வஹகாரியை) இதயாதி - ஒருநாசையை எதிப்பாத
 துககொண்டிருப்பதில்லாமை தண்ணியா தாமூததவா 'எங்ஙனே
 யென்னில' ஂளபதற்கு ஸஹகைக்குக் காரணங்ளான ஸவபா
 வங்கள் நவருகதி யடையாம ஸீருகக் ஸயகைகருகரு நவருகதி
 ஂபபடி ஸமப்பிகருகம் ஂளது தாதபாயம் 'ஆகிலும்' ஂளபதினல
 அநதூகாரங்கள் இருநதபோதிலும் அவைகள் அபரயோஜகங்
 களஂளபது தயோதிதம் ஂளவூரூ வாரிஂள - அநதபபூ
 ஸதிக்ளின அநதரஹமான 'வேலைகாராங்ள ஂளவீதூதூதூ
 விரொயிக்ள - ஂளவாதமா தன ஸமீபததில வந்து நிற்பதற்கு

யங்கனையெல்லாம் கஷ்டித்து இவற்றில் 1 'அவிஜீதா' என்னுமபடி நின் றவிமணியும கட்டாது ருவிவ ஹபூசனே யாகிலும் இப்புவத்திரவிவ வூஜத தாலே பூவணியை வூஜிசு டாஸசு வண்வெசுவா யிகமாய டாயம்போலே ஸ்துத: பூவூமான வளவில லாத ஹததையுத தரும சுவாஹூவூகாரதையா லே ஸ்வெஹூவகார நிரவெசுதனே யாகிலும் அஹ வூஜத தாலே வஸீகாயுன ஸூஜத வரவூ வளனைப்போலே தன் நிருவாயிக காருணூபி களாலே யிவன செய்கிற சிலவான வூவாரததைத தனக்கு வரவூவகாரமாக வரூரித்துக்கொண்டு ஸூதஜீத்யைக காயுன செய்யும் கஷ்டபூதெவதை

விரோதியானவை 'என்னுடைய நினம்' என்பதற்கு அவன் ஸர்வஜ்ஞனாக இருந்தபோதிலும் இவனுடைய அபராதங்கள் ஒன்றையும் அறியாதவனாகப்போல மனதிலும் ஒருவிக் கலசகமில்லாதவனாக நின்ற, அவ்விஷயங்களும் அவனால் இடையசகடியவனும் வஸ்வகோவாயிக்மாய - ஸம்பந்தங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு இதனால் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தத்தினால்தான் தன்மபோலே பராதமான பலத்தைத் தருகிறானாகையினால் இதற்கு விரோதமான நிகரஹ நிவருத்தி இந்தப் பரதபாஸத்தினால் செய்யப்படுகிறது, இந்தப் பரதத்தியே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதில்லை, ஸம்பந்தமும் அவனுடைய ஸஹஜ காரணமும் பரதானகாரணம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வஸுதந்தையும்' என்பதினால் இவனால் பராதத்திக்கப்படாத பங்கு பாவனதவாதிகளையும் கொடுக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இது ஸாஸ்திரங்களிலும் அஸகதணை அதிகாரி விஷயத்தில் அஸப் பராயஸகிதத்தினால் மஹாபராத நிவருத்தி சொல்லி யிருப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் 'வஸ்வகோவகாரநிரவெக்ஷணே யாசிஷம்' இதயாதிக்ரு அவன் தனக்கு உபகாரமாக இவனிடத்தில் ஒன்றையும் எதிர்பாராவிடிலும் தன்னுடைய பரயோஜனத்தில் ஆசை இல்லாமலே அயலா படுகிற துக்கத்தை நிவருத்தி செய்வதாகிய

களைப்போலே கூழிபூகாரி யனருகிலும் மறறுள்ள
 ஸாஷ்டாங்கங்களுக்கு வி ஹம்ஸி த து வலுங்கொடுத
 தானேயாகிலும், கூதகூஸாண னுடைய புவத்திககு
 ஷ்ளாபயபூமிமுண வலவிதமாப வலகாபயபூணா நிர
 வெக்சுமான தன வலுஜூரகூததாலே காக விலீஷ
 ணாழிகளுக்கப்போலே யிவன கோலின காலத்திலே
 யவெக்சுதிதங் கொடுக்கும். வலாயிகுநரிபூனேயாகி
 லுமலூரகூஷாழி முணவிலீஷ்டுய தன பூயொஜத
 மாக வாஸ்திகாக கவெக்சுதிதஞ் செபகிருணைகயால
 கொலுஜதவததில ஜன்ககளுக்கப்போலே கூதா
 ரனோடொக்க கியக்ககான கிளிககுப் பா லூட்டுங்
 கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும் இப்படி
 யயாறொகம் பிறந்த ஸஜெகளுக்ககு யயாறொகம்
 வரிவாரமுண்டாகையாலே யயா ஸாஷ்டம் புவதி

காருண்யம் நிறைநகவனுதாரினை இவன் செய்கிற அலப
 வயாபாரததைத் தனக்குப் பரமீமாபகாரமாய் நினைத்து விடிக
 கும எனதாகதம் 'மறறுள்ள' இதயாதிககு தாக விபீஷணதி
 ஸாணாதிக்களில் அப்பொழுதே பலம் கொடுததத தனடிருப்பதி
 னுல ஸவதநதிரனு தன ஸங்கலபத்தினிலே ஸாணாகதன விஷ
 யத்தில் அவன் கேட்டபோது பலம் கொடுக்கமுன், கிபரகாரி
 யல்ல வென்றது மறறவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேண
 ம் என்று தாதபாயம் 'வலாயிகுநரிபூன' இதயாதிககு
 லோகத்திலும் ஸவலீலாதி மயோஜனகதிதாரம் செய்கிற
 வாகள குமாரணுசகும் கிளிசகும் வயதயாஸமில்லாமல் பாலூட்டு
 வதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜநதுகசனையும்
 அவர்களுடைய விசேஷத்தைப் பாராமல் 'நற்பாலுக் குயகத
 னன்' என்று பரமாணுசன சொல்லுகிறபடியினால் தனபேறாச
 செய்கிறபடியினால் ஆஸரிதாசளித்ததில் தாரகமயம் பூராமல்
 பலம் கொடுப்பான் என்று தாதபாயம் 'யயாறொகம்'
 இதயாதியினால் ஸாஸ்திரத்தைக் கொண்டு யறிய வேண்டிய
 தான ஸாணய குணங்களைப் பற்றியும், பரபத்தி பரபாவத்தைப்
 பற்றியும், லௌகீச நயாயத்தைக் கொண்டு ஸந்தேஹிக்க இட

யவெகூழித ஸாஸகமாகக் குறையிலலை. இவ்விசேஷமான வாஸுஷகாராதி ளஞ்சையும் ஸோவாயுகடாஷ்வியசேஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்கு கலலது மஹா விஸ்வாஸம் பிறவாது எனவனேயெனநில.—

மில்லை, அப்படி ஸந்தேஹிதகாலம் சிமசசொலவியபடி ஸமாநாநம் ஏற்படுகிறது என்று தாதபாயம் இந்தப் புருஷசாராதிகளை நதைபுமநிந்தாலும் மஹா விஸ்வாஸம் உண்டாகாமல்பிறப்பதற்குக் காரண மருளிச்செய்கிறா—‘இவ்விசேஷமான’ என்றாரம்பித்து விசேஷமான-கீழ்ச சொல்லிய விசேஷணங்ககொண்டு கூடிய ஸோவாயுகடாஷ்வியசேஷத்தாலே - இரதப் புருஷசாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாதிரி மஹா விஸ்வாஸத்திடுகளுக்குக் காரணமல்ல, நிஷ்காஷமான ஜ்ஞானமிருக்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அநதநிஷ்காஷம் உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாராயாநுகரஹ விசேஷம், இவைகள் இலாதவனுக்கு மஹா விஸ்வாஸம் உண்டாவது, என்று தாதபாயம் ‘கடாஷ்வியசேஷ’ மாவது உபதேசிக்கப்பட்ட அத்ததனதா இவனுக்குப் பலபாயநதமாக வேண்டி மெனகிற தருபா விசேஷம் ‘எனவனே யெனநில’ என்பதற்கு ‘ஸாஸ்திர பூரண’ வேடி தநு விபி விஷய நிவிபுஸம் கொயிகாஸ் விஸ்வாஸஸ்யாமமாவெ வாநரிஹ விஷுஷா கிரகிஹம் பூஸாய்யம் | வெகில வெவாராவரவெஸுவதி மாஸவெ தூஸகிதெணகெயு ஸங்கா வாஸ்தித மஹாஷுஸாஸிதாஸிதா மெதாவிஸ்துடி வெகெஷி’ என்று தூநயாஸவிமஸதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஸாஸ்திரத்தில நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்ட இருபப ரகச குறித்து ஸந்தேஹிசகமாட்டா னைகையினால் இந்த பரபத்தி ஸாஸ்திராததத்தில் ஸங்கா பஞ்சகமஉதியாதா காயினாலே அனைகரின விவருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விசேஷ ஜ்ஞானங்கா அநவஸயகங்கள் என்று ஸங்கையின தாதபாயம் ஆஸ்திகன்கும ஸங்கை உதிக்கும் என்று நிரூபிப்பதற்காச அநத ஸங்கைகளுக்குக் காரணங்களை நிரூபித்துக்கொண்டு அதில் ஆசாராய ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா—‘ஓம்

ஊர்வாணவிஜேவ னவலாமையாலே கூடியொமாழிக
 ளுந் கூதஹ-ஹுமபடியான உஹாவராயங்களை யுடை
 யனாய, 1 'யிமஸூவி உவிஜீதம்' என்கிற ஸ்ரோசுத்தின்
 படியே யெட்டவரிய வஸுததைக் கணிசிகுமபடியா
 ன வாவஸுததையு முடையனாய, இபவஸுததுக் கூத
 ஷீககப புகுகிற வுபாயம் காயகேஸூராயுவுயகாருஷெ
 வ-ஹாழிக ளொனதும் வேண்டாததொரு வஸுத-ஹ
 வஸூத-ஹமாதல, வஸூதரயஜிதூ தவ-விவ-ஹ வஸுத-ஹ

ஸூரான' என்றாமபிதது 'கூவிஜேவன்' இதயாதிசுசுர காம
 யோகாதிகளான பரமபரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக்
 கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அநாஹுன யிருப்பதற்குக் காரணம்
 இவ்விடத்தில் பசவான அபிமுக்னா யில்லாமை, அப்படி யிரு
 கக் அவனைக் கிடமித் தன்னை ராநிசக வேண்டுமபடி பராநதிப
 பதற்கு அவன் அபிகந்தவயனுக்குமோ என்று தாதபாயம் இத்
 தால் பாதம் ஸங்கை நருடருதம் 'யிமஸூவி உவிஜீதம் நிஷி
 பம் ராஜிவஜம் வரவிவாஸுஷ ! பொஹம் யொயிவப-ஹ
 மனெஷு ! விபிஸிவஸ-ஹகாஷெஷு ய-ஹ-ஹ ரித்யுஷு-ஹ
 தவ வாரிஜகஹவம் காஷியெ கூஷிஷுதம்' என்று ஸூண்
 ஸலோகம் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவர்களான பருமம் நுந்நிர
 ஸநகாதிகளுக்கும் மனதின லெட்ட முடியா உளான உடமுடைய
 ஹகாசாயமாநிற் பிருஷார க-ஹ-ஹை ஆஸரபபிமிரேனா ககரினாஸ
 நான மிகவும் அபராதி என்று தாதபாயம் இந்நதால் மஹா
 பராதிபானவன் அந்நருட் பரிஹாரம் செய்து கொள்ளாமல்
 அவைகளை ஸூபிகக் வேண்டுமென்று பராநதிபபிதே அபசார
 மாயிருக்கப் பாலம் வேண்டுமென்று பராநதிபபது மிகவும்
 பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் தூலப்பமான பலத்தை பரா
 நதிபபது இன்னும் பெரிய அபராஹம் என்று தாதபாயம் இந்
 தால் இரண்டாவது ஸங்கை நருடருதம் எட்டவரிய-மனதினாஸ
 எண்ணக்கூட அரியதான கணிசிகுமபடி - ஆஸரபபிமிபடி
 காயகேஸூரம் - (உபவாஸாதி-ஹினுஷ்டான) நேஷுததின
 ஸரமம், ஸ-ஹ-ஹ - பண-ஹெலவு, ஹெவ-ஹ-ஹ நாருடருதம்

ஐத்யுமாதலாய, இந்த ஆவூதரமான வுவாயத்தைக்
கொண்டு அந்த மூரூதரமான மஹத்தைத் தான
கோலின் கூவுத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்பஹத்
துக்கு 1 ' மூரூதரவ வுரொலாஸஃ ' என்கிறபடியே
ஜ்ஞவூதூதிகளாலே தான மஹஞ்ஞய வைத்துத் தன
ன மஹஞ்ஞிகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக
வொருத்தனுக்கு 8 ஹா வீஜாஹம் பிறக்கையி லருமை
யைநினைத்து ' கலவெளளுக்கட்டுப்போயக கலவெண்
னையாயிற்று ' எனறெம்பா ரருளிச செயதாரிநே

சூதி - ஸூரபமாயச செயயமுடியாத அங்கங்கள் ' ஆதலாய '
என பிறவாயிலான வாகயத்தால் முனரூவது ஸங்கை தருடிக
ருத்ம மூரூதரமான - மிகவும் பெரியதான (உ, ருஞ்சுட
மான), கோலின் - இச்சித்த பரவான தான ஸங்கைப்பித்த
தினம் ஸிபரகாரி யல்லாமடுருக்க இந்த பரபண்ண தான பரா
ரத்திகக் காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறது இதனால்
தானகாவது ஸங்கை தருடிகருத்ம மூரூதர - நாயகருஞ்சு,
வூரொலாஸஃஹ - (பாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரொடா
ரம் என்கிற ஹிஸஸைப்போல ஜ்ஞ - பிறப்பு, வூதூ - நா
வடிகை, சூதி - ஸமஸகாரம், குணம், ஆதலாயவைத்து
அடைவதற்கு அயோசனையிருந்து ஆமஹஞ்ஞிகளையும்-ஸம்
பந்தம் பெறவாசையுங், கொண்டு - சோத்துக்கொண்டு இத்
தால் தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாதபமாயிருக்கத் தன
ஸம்பத்திகளுக்கும் சோத்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாதபம்
என்பது தயோதிதம் இதனால் ஐந்தாவது ஸங்கை தருடிகருத்ம
அருமை வந்ததம் கலவெளளுக்கட்டு-கல என அடங்கிய கலை
அதாவது பஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிட
மிருந்து கல எள்ளுக்கொண்ட சமைவரியாகக்கொண்டிருப்பது
நியமிக, அவன் தனக்கு அது அஸகாரமென்று சொல்ல, கல
எண்ண கொண்டு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வதை
போல இருக்கிறது, இதை பரபந்தியை பகதியோகத்தில் ஸகரி
யிலாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்று நாதபாயம் ஆஸ்திகனைய

இவ்விடத்தில் ஸ்வேதாஸூரனுடைய வரகாபராத
தை யறிந்த கல்கையாலே தாராயணென்று போ
பெற்ற பிறந்து கெட்டானிற காட்டில் இடைச்சி
களைப்போலே விவெகமில்லையேயாகிலும் ஸ்ரீமத
தை யறிந்து அந்நலனுடையொருவனை நண்ப
மவனேவரகாஷ்டகனென்றபுள்ளாரருளிச் செய்யு
பாகரம் இப்படி வாசுதேவாராபிஜிதத்தாலே பிற
ந்த விஸ்வாஸகமும் விஸ்வாஸகமும் காவ
-

ஸாஸ்திரங்களைக்கொண்டு பகவானுடைய மேனமையை யனுஸ
தித்து அகன்று போவதினாலே பரபகதி ஸ்வரூபமே லோச
தில் ஸித்திக்காதே எனினில் அதற்கு ஸமாதான மருளிச்செய்க
றா—‘இவ்விடத்தில்’ எனமுரம்பித்து அகல்கையாலே தாரதில்
விவகிப்போவதினாலே ‘தாராயண’ என்று போபெற்ற’ என
தற்கு ‘தாராயண’ என்றே தாராயணம் என்றே தாராயணம்
என்று பாபிகளாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட நாலவரில் ஒரு
வனாகிய என்றாததம் பிறந்து கெட்டான் - ஜனானம் உண்டாய்
அதின பலத்தை யடையாதவன், அன்றிக்கே இந்தப் பரதவ
தைப் பார்த்து அகன்றவனாகியினாலே இந்த ஜனானம் பிறந்த
னாலே செட்டவன் என்றாததம் விவெக மில்லையேயாகிலும்-ப
கவானுடைய உத்காஷ்டம், தன்னுடைய நிகாஷ்டம், இவைகளைப்ப
றிய ஜனானமில்லையேயாகிலும், அந்நலனுடை - அப்படிப்பட்ட
ஸௌஸீலயாதி கலயாணகுணங்கையுடைய, ஒருவனை-அதனி
யமானவனை, நண்பமவனை-கிட்டியாஸாயிக்குமவனை இத்தால
பரதவ ஸௌஸீலயங்களை யறிந்து ஆஸாயிப்பவர்கள் பரமாஸ்தி
சர்கள் எனபது கைமுதிக நயாயவரித்தம் எனபது தெரிநிக
கப்படுகிறது மேலும் எம்பாருடைய வார்த்தை இந்த
ஸௌஸீலயாதி ஜனானமில்லாதபடியினால் மஹா விஸவாஸ
முண்டாசாதவனை குறிக்கிறது எனபதும் நியோதிதம்
‘இப்படி’ இதயாதி—விஸவாஸத்திற்கு மஹதவாவது இ
ப்படிப்பட்ட ஸங்கைகளை நிவருத்திக்கக்கூடியதா யிருக்கை
இப்படிப்பட்ட பரகாஷ்டத்தைச்சொல்கிற ‘ஸ்ரீ’ என்கிற
உபஸாகத்தில், மஹதவமும், ஸரணி ஸபதந்திநாடு சோந்த

ஊமும் 'பூவடு' என்கிற சூயாவததிலும
வம-ததிலும், ஸாரணஸெவாவஸிஷ்டமான யாதாவி
லும், உதூனிளும் மகாஸுதேயங்கள் இதிலுதூனில
விவகிதத்தை 'ஊமஸாரணம்' என்று மருததிலே
வாஸா மம பண்ணினா இவ்விடத்தில் உவாயகா
ஸுவஸாயவாவக ஸஸுததிலே மொவூக வரணனை
மீதம் 1 'ஊம ஸஸுவராயகா ஸஸுவாசின
மொமதி', 2 'ஊமெவாவாயலுதொ ஸ ஸவெதி
பூவடுகாதி' | ஸாரணமதிரிதூதாவாடுவெவ்வித
பூயாஜுகா' | என்றும, 3 'உவாயெ மூவா ரகாதி
தூஸஸுஸாரணமதிரிதூய' வதூதெவாஸூதம் செவடி

'பூவடு' என்கிற சூயாவததில் ஸாரணமாக நமபுகிதேன
என்று விஸவாஸததின் ஸவருமும், 'பூவடு' என்கிற
இடத்தில் காதுவினமேயிருக்கும் உததம் புருஷனும் காபண
யமும் அனுஸந்தேயம் என்று தாதபாயம் உததமனுக்கு நான
என்று அாததமாயிருக்க காபணயம் விவகிதமெனபதற்கு
பரமானம் காடடியருளுகிறா—'இதில் எனருமபிதது ஊம
ஸு ஸாரணம் - ஸெருரு உபாயமில்லாதவன் உவாயகா
ஸுவஸாயவாவகஸஸுததிலே - உபாயமென்று நமபுகிதேன
என்கிற அாததததைச் சொல்லுகிற 'ஸாரணம் பூவடு'
என்கிற பதங்களிலே, ஊமமீதம் அாததாத வரிததம் இவ்விட
தில் உபாயதவாதயஸஸாயம் ஊவஸாயமெனபதற்கு பரமானம்
காடபு யருளுகிறா—'ஊமம்' எனருமபிதது ஊமெவ-மீரே, ஸெ-
எனக்கு, உவாயலுதிதம்-உபாயமாக ஸவெதி இருக்கவேண்டு
மென்கிற, பூவடுகாதி பராததிபபதாகிய அனுஸந்தா
னம், ஸாரணமதிரிதூ-ஸாரணகதி பென்று, உகா-சொல்லப்பட
டது, விரா-அது, ஊவ்வித-இதத ஸெவெ-தேவனிடத்தில், பூயா
ஜுகா - பராயகிக்கப்பட்டமே உவாயெ - உபாயததிலும்,
மூவாஸகாதிதூ - விடு ரகிப்பவன் என்கிற அாததததனரி
லும், ஸாரணம்-ஸாரணம், உதி-என்கிற, ஊயஸஸு-இததஸபதம்,

உவாயாமெய்யுக வாவகை' என் னு ஞ சொல்லுகிற படியே உவாயாணாஸதனுக்கு வவெய்யுரான வவயு ஸாஸ்திராயு வவாயாணமான ரகஷகவ்யாசுத்திலே நிறகை யனறிககே வீக்ரதலாஸாயக கொண்டு உவாயாணா வ்யாசத்திலே நிவெஸிககையாலும் கலவலாஸ னான விவவயிசாரிககுப பினபகமேகரவாயகவம் நிலே நிறகைககாகவம் உவாயகவ்யாவலாய மிவவி டத்திலே விவகஷிகாமாபிறறு உவாய மென் று லொருவிரகென்ற ராசுமாயகையாலே மிவவவாயகவம்

வததெ-பரவருத்திகிறது(அ கவகளைசொல்லுகிறது) வவாயு - இப்பொழுதேதான்(இந்த ஸாஸ்திர பரகாண ததிலே), உவாயாமெய்யுகவாவகை-உவாயம் என்கிற அகத, கத கையேசொல்லுகிறது 'வவயுஸாஸ்திராயு' இதயாதிரக(வவகை உவவதெ) என்கிறவை முத ஸியவைகளிறபடியே ஸகல காமங்க ளுட்கும் பவவொடுபவவன பரவானகையினால் அவனுடைய பல பாததவம் எல்லாருக்கும் பொதுவாகையினால் ரகஷகதவம் முதலிய அகததகளைத் தளளி பரப, கதி பரகாணத்தில உபாயகவததைச் சொல்லவேண்டுமென்று சிம வசனங்கவின் சொல்லப்படடிருப்பதினால் பரபத்திகு அஸாதாரணமான உபாயாநதர ஸதார நிவேஸிமே இவரு சொல்லப்பட்டவேண்டு மென்று தாதபாயம் 'வீக்ரதலாஸாயக கொண்டு' இதயாதிரக இவவதிராரி பரததை நயாஸம் செயதபடியினால் அகதகுப பிறகு இவனுக்கு உபாயாநகரகங்களில் பரவருத்தி கூடாதா கையினால் அபபடி இவனுக்கு அநநயோபாயதவம் உண்டாவதற்காக உபாயாநதர ஸதானத்திலே ஸாஸ்திர பிறகிறுனென்று அவஸாயம் அகசிராரி வேண்டுமென்று தாதபாயம் உபாயாநதர தயவஸாயம் ஆவஸயகமுமாய் அஸாதாரணமுமாய் விவகஷிகாமாபி லே ரோபதருதவவரணம் விவகஷிககும பரகாணகை யருளிர செய்கிறா- 'உவாயமெனறுல்' எனறுவவக, வ விரக- இஷ்ட பலத்திறகு ஸாதனம் 'ராசு மாயகையாலே' எனபதற்கு உபாயாந தர ஸதானத்தில் நிறபதினில் பகவானுக்கு உபாயகவம் ஏற பட்டபோதிலும் அது உபாயமென்கிற பத, கதற்கு லே உவக, க

வெதநாவெதந வரயாரணமா யிருக்கையாலும், 1 'ரக்ஷிஷுக்'ீதி விஸாரவொ மொலூக வரணம் தயா' எனறும், 2 'வவபுஜெஞ்ஜாவி ஹி விஸேஸ ஸோகா ருணிகொவி ஸநு | ஸம்ஸாரதந் வாஹிசுவா ஸுக்ஷாவெக்ஷாம் ப்ரகீக்ஷதே ||' எனறொ ரொலலா நிறபடியே வெதவெகாணமான மொலூக வரண மகாஸஸெய மாகையாலும் மொலூக வரண மிநு கே விவக்ஷிதம் அதில ஸரணஸஸுமொரு ப்ரயொ மத்திலே யிரண்டயத்ததை யவியாசம் பணண மாட் மான வ்யுதபத்தியினுலேறபட்டதல்ல என்று தாத்பாயம் 'வர யாரணமா யிருக்கையாலும்' எனபதற்கு 'வ்ரஹ்ஸுஷிராசுத் ஷுபாசு' எனகிற ஸுததிர பாஷ்யத்தி லுள்ள செயத நயாயத் தினுலே பரம சேதனனாகிய எம்பெருமானை சேதனனாசன ஸாதாரணமான உபாயமெனகிற ஸபத்ததினால ரொலலுவது அபசாரமாகும் என்று தாத்பாயம் இதற்கு பரமானம் நிநுநித் துந்ருகறா—'ரக்ஷிஷுக்'ீதி' எனருமபிதது கோபதருதவ வரணதனக மாதிரம் எடுகசவேண்டியிருசர மஹாவிஸ பாஸ்த திலும் இந்த ரக்ஷிகமும் எனகிற விஸவாஸ மிருககிறதென வ தெரிவிப்பதற்காக முன பாகமும் சோதது எடுககப்பட டிருக்க றெது விஸேஸா? - பகவான, வவபுஜெஞ்ஜாவிஹி-ஸாவ, ஸுஞ்ஜா யிருக போதிலும், ஸோக-எப்பொழுதும், காருணிகொவி ஸநு - கருணையை யுடையவனா யிருந்தாலும், ஸம்ஸாரத ந் வாஹிசுவாசு - ஸமஸாரகதையும் நடத் துசிறவனானவரி னுலே, ரக்ஷாவெக்ஷாம் - ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று அழைக்கிறி டதை, ப்ரகீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான் 'காமாஸஸெய மாகையாலும்' எனபதோடு பரமான பலத்தினால என்று (மொலூ துக கொள்ளவும் இப்படி இவை இரண்டும் அவஸயகங்களா கில இரண்டும் ஸரபதமாகவாவது, கோபதருதவ வரணம் ஸா டகமாய, உபாயதவாதயவஸாயம் சூாதத மாகவாவது இருக்கட டிமே யெனனில்? ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—'அதில' எனருமபிதது ஒரு ப்ரயொ மத்திலே - ஒரு தடவை சொல ளப்பட டிருக்கும்பொழுது ஸவியாசம்-சொல்லுவது 'ஸநு

டாமையாலே யிவவயிகாரிக கவராயாரணமான
வவாயகவாகுவவாய மிவவிடத்திலே ஸாஸுமாய
வவாயகாரி வராயாரணமான மொவூக வரண
மாயும்ககககடவது

அறிவித்தன ரனபரையம்பறையு முபாய மிலலாத
துறவிததுனியிறறுணையாமபரணவரிககுமவகை [10
உறவிததனையினறியொத்தாரென நின்றவுமபரை நா
பிறவிததுயா செகுவீரெனறிரககுமபிழை யறவே 18

உறுநிதஸவஃ வகூடுவாயும மரீபகி ' எனகிற நயாயமிருக
கிறபடியினால் என்று தாதபாயம் ' கவராயாரணமான '
என்பதற்கு ரகூகதவம் முதலிய பரலிக நமான அரத்தகை
ளிரண்டையும் விலகி உபாயமெனகிற அரத்தகையே சொல்
லுகிறதென்று வசனம் விதிசிறப்படியினால் ஸவதாதிர பர
பததி விஷ்டனுகு அஸாதாரணமான உபாயகவாதயவஸாயம்
தவய மாதிரத்தில சொல்லப்படுகிறதென நவஸாயம் ஒப்புககொ
ளவ வேண்டுமென்று காதபாயம் ரகூகதவமாகிற அரத்தக
கை விலகி யிருப்பதற்கும், உபாயதவவாவது நிரபேகூ ரகூ
சதவமாகையாலே கேவல ரகூசதவம் மாததிரம் இனகாத
மிலலை, நிரபேகூதவமாகிய விசேஷணதகோடு கூடிய ரகூசத
வமாகதமென்று சொல்லுவதில் தாதபாய மானையினால் அரத்
வசனத்திற்கும் விரோதமிலலை என்றுகிருவுள்ளம் 'சூயும்கக
கடவது'என்பதற்கு கோபதருதவ வரணம் எல்லா அதிகாரிகளுக்
கும் பொதுவாகையினாலும் ஸரண ஸபத்தகிறகு ரகூககவாகிற
அரத்தகை அனகிகரித்தபோதிலும் 'வூவகூ' எனகிற கரி
யாபகம் வரிககிறேன எனகிற அரத்தகைகா சொல்லமாட்டா
தாகையினாலும் கோபதருதவ வரணம் அரத்தகையே விதிக்க
வேண்டுமென்று தாதபாயம்

இப்படி ஸாஸாபஞ்சர நிவருத்தி பூரவதமாச மஹா விஸவா
ஸத்துடன் ஸரிய பதியை ஸரணமடையும் பராயககை ஸக
சாரயோபதேஸத்தினாலும் அவாகன அனுகாஹ விசேஷத்தின
லும் பெற்றேறும் என்று அவாகனிடத்தில் கருத்திஞகாணஸகதா
னம் செய்துகொண்டு அதிகாராகதத்தைக் ஸகதிக்க தருளுகி
றா—'அறிவித்தனா' எனமுரம்பித்து

ப - னா] இததனை - இவ்வளவு, உறவு - ஸம்பந்தம், இன்றி - இல்லாமல், ஸரிய பதிகமும் நமசுகுமபோலே ஸ்வாமி, உறவு முறைய ஸம்பந்தமொன்று மில்லாமல், அன்றியே, இததனை - இவ்வளவு அபமான, அதாவது 'இததனை' என்பது அவர்ப்பரிமாணத்தாகச் சொல்லுகிறதாயினால் அவர் ஸம்பந்தபாடு உடனாக என்றாதத மாதவ்யம் ஒத்தா-தாரபரிவஸாகளாய் பேஷ, உறவு ஒருத ஈதாயினுலே நமசுகுமபத நுஸாகள, என்-என நமொலுபாடு படி, பரபாணமசரினாலு என்று சோகத்துக் கொள்ளுபாடு, நின்ற - நிற்கிற, உடம்பரை - தேவதைகளை, நாம் பிரபலித்தி நினைவு யுடைய நாம், பிறவிததுயா - ஜன்மத்தினால் உண்டான பதங்க, செகுவீ - ஸாம செய்குகள, அதாவது இந்த பரிவருத்தி பாடு உபாயத்தை நமொசாராயநா உட்பேஷியாமல்வொன்று பததி நமொசுகுமபத வேண்டிய ஜனான ஸாகயாதினா இவ்வளவு பதம், அவர்களுக்கு மோஷ பதகவம் இல்லாமல் விருத்தி போடுவாய், அதத ஜனானுதிகளை ஸம்பாதிப்பதற்காக 'ஸம்சாராச ஜகாதிவிஷேச' இதயாதிகளிறபடியே தேவதாரநாராயண பஸாதிக்குமபடி நேரிமே என்று தாதபாயம், இரகதும்-பாடு பதாய, பிழை - குற்றம், அதாவது அனுசிதாவை நாயாடு, அற - இல்லாமற்போகும்படி, கியம் - ஸந்தேஹத்தை, பறையும-ஸூசிப்பதிகிற, அதாவது பததி முதலியவைகளின் ஸ்வருத்தத்தை கேட்கும்பொழுதே அவைகளைப் பூணமார அறுஷ்டி, நு பஸ்ததை அடைவது, ஸந்தேஹமென்பதை தானே நேரிநது கொள்ளக் கூடம் என்று தாதபாயம், உபாயம் - பததி முதலிய உபாயம், இல்லா - இல்லாமையாகிற, துறவி - தாரி, தாயம், உபாயாதரஸூத்யதவமாகிற ஆகிஞ்சநயம் என்றபடி, துனியில அதிநு ஹண்டான துசகத்தில் துணையாம் - ஸஹாயமா யிருக்கிற, பரிண-ஸாபேத கருவுடனான பரமாத்மாவை, இங்கு 'பரிண' என பதினாலு ஸகாபஞ்சகங்களுக்குக் காரணமான ஸாவஜஞ, நவாதி கா ஸூசிதங்கள், வரிக்கும் வகை - மஹா விஸ்வாஸ, உடைய ரகங்களை வரிக்கும் பரதாரத்தை, இததால் ஸங்கா சரின நிவருத்தி பாகாரம் ஸூசிதம், அனபா - நம விஷய, தில் கருபையயுடைய நமொசாராயங்கள், அறிவித்தனா - அறிவித்தார்கள்

பூவூர்தி: வண்ஷாஜஹ்நுதிகி
 ஹவஹ்வாஸதெத ரெஷ்யொம
 ஹத்ரூஹ்வாஸவாயாஜ்நகி ருநிதரொ
 வாயதெதெகெத வெவாஹ்ர: |
 வனகெத வ்ரஹ்நாஹ்நு நிஜஹ்ர
 விஷயெதெத தக்ஷ்நாஹ்நுதெஹ்ர
 தக்ஷஜ்நாஹ்நுதாஹ்நு வஸவரிசுபந
 தாஹ்நுதாஹ்நு வஸவரிசுபந ||

ஐதி ஸ்ரீகவிதாஹ்நு வஸவரிசுபந
 ஸ்ரீகவிதாஹ்நு வஸவரிசுபந
 ஸ்ரீகவிதாஹ்நு வஸவரிசுபந
 வஸவரிசுபந வஸவரிசுபந

|| ஸ்ரீகவிதாஹ்நு வஸவரிசுபந ||

சேராநாபுதநிருவேஷதமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

இந்நவதிகாரத்தி லுருளிசெய்த ஸுந்தங்கபகளின உபகாரம்
 32௭ ஸங்கரஹிதநருஷ்டிரா—‘ பூவூர்தி: ’ எனமுரம்பித
 ப - ஹ்ர] வண்ஷ: - இந்ந, வண்ஷாஹ்நு-ஸுந்தல்லது ஆறங்கங்க
 னோடு கூடிய, யொம: -பரபததியாகிற உபாயம், வஸகூச: -ஒரு
 தடவை (செய்யவேண்டி), ஐதி என்று, ஹவஹ்வாஸதெத:
 பரவச ஸாஸ்திரங்கனினு, அதாவது பாஞ்சராதரஸாஸ்திரங்
 கனினு, ஸாஸ்திர’ எனபதினா ‘ வஸகூசெவ பூவஹ்ரய’,
 ‘வஸ்தெதேவஸி’ இதயாதிகாரண பத வாயங்கருமவிஷயங்க
 கள, பூவூர்தி: -பரவரிசுபந யிருக்கிறது, இந்நதா ல இதுவா
 பகதியோகததைப்போல யோக மெனவிற பதத்திற” காந்த
 மாணகயினு ஆவநத்தி செய்யுமபடி நேரிடும எனகிற ஸங்க
 கிலககப்பட்டது, ‘ வஸகூச: ’ எனபதநுதி விஸேஷ கிதி
 இருப்பதினா என்று ஸமாதானத்தின காந்தபாயம், தித்ர -
 அந்ந அங்கங்களுகளுக ன, வஸகூச: - ஆறுக லய ஸங்ககலபம்

பராதிகூலய வாஜனம எனகிற இரண்டகங்கனினால், **அவா**
பாசி - பகவானுடைய ஆஜனஞ்சைய அதிகரமிதது நடப்பதில்
 கிய அபாயத்திலிருந்து, **விருத்தி** - நிவருத்தி (உண்டாகிறது
 என்று) **வெரகூர** - அறியத்தக்கது (இப்படியே மேலூர்
 சீர்த்தாக கொள்ளவும்) **வனகெத** - ஒன்றாகிய கராபணயத்
 தினால், **அநிதரெரவாயதா** - வேறொரு உபாயத்தை உடைந
 தாநாதவனு யிருக்கை, **வனகெத** - ஒன்றாகிய மஹா விஸுவா
 ஸத்தினால், **நிஜலா விஷயெ** - தன்னுடைய ரசிஷண பரத்
 தைப் பற்றிய விஷயத்திலு, **வூரண்கூரகூ** - மனதின நிஸ
 சலமா யிருக்கை, அதாவது உபாயாதரங்கனில் ஆராயில்
 லாம யிருக்கை, **அகெத** - மற்றொன்றாகிய கோபநருதவ வ
 ணத்தினால், **கூரகூதெவா** - அந்தப் பகவானுக்கு நாமமாலே
 யே இது ஸாதிககத் தருதது எனகிற ஸங்கலபம், **வலவாரிக**
ரெ - அங்கங்களைவிடக் கூடிய (பரபத்தியில்), **தாடிநூரடி**
வாலிவூ - அவனுக்கு வஸப்பட்டது என்பது முத்திய
 புத்தியாவெனில், இங்கு 'கூடி' பதத்தினால் பலமும காநருத்
 வமும அவனுடைபது எனகிற புத்தி சோததுக்கொள்ளப் படு
 கிறது, **தகவகூரக பூயாதூ** - ஜீவஸுவாகருமடைய ததவ
 ஜஞானத்தினால் லுண்டாகிறது 'தூ' என்பதினால் சீமுக
 குறித்த ஜநதங்ககளைவிட இந்த ஸாதவிகதயாகமாகிற அங்
 கம் ததவ ஜஞானத்தினால் லுண்டாகிற தானையினாலே ததவஜ
 ஞானத்துடன் செய்கிற நிவருத்தி தாமங்கன எல்லாவற்றிற்கும்
 பொது ததவ ஜஞானத்துடன் செய்யாததான பரயோஜனா
 தரகத்திரகாக செயப்பபடும ஸரணுகத்திக்கு அங்கமல்ல எனகிற
 வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது

திருவஹீநிபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நானிமமாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்திலு

பரிகர விபாகாதிகாரம்

முற்றற்ற

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீரெதே நிமரோஜ் ஜஹாஷெஸிகாய நர: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமாப்பண்ணுஷ்டான பரதாரம்—ஸஸவரன் ப்ர
நான பஸி—ஸ்தோத்ர ரதன ஸலோக நாத் பாயம்—நவயததில் அங்கி
யின அனுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதநம ஸ்ஷணகரீந்தவயம்—ஸாங்க ப்ர
பதந ஸங்கீரணம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருகத—அங்கங்கனின்
ஸ்கருந காந்தவயதவம்]

ஸஹீஷெடி டுஹ்யாடியெ வ்யத ஐதாரதொ வா ஸ்வத தஸி
ஹாந்யாவஸம் யாஜ்ஜாஜீத ஜலிவடிநி ப்ரவடி.கம் |
ஐத: வ்யாடிவடி.கம் நிர்வெசெஷண ஹவதா
வஸெடியெ ஸாவயெ ஸ்வீதி சகிவிஸெஷ ஜடிவிடி. ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீரெதே ஸ்ரீ நிவாஸாராஜாநாஜ ஜஹாஷெஸிகாய நர: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்தது அங்கியின ஸ்வரூபத்தை
இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய ப்ரபத்திகரு
அஸாதாரணமான ஸக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகா
ராததத்தை ஸங்கரஹித நருளுகிறா—‘ஸஹீஷெடி’ என்ற
ரமபித்தது

ப - ரை] வ்யத: - தன்னாலே, ஐதாரதொவா - ப்ரபத்தி
யைத் தயிர மறறொரு உபாயத்தினால, ஸஹீஷெடி - தன்னிஷ்ட
பலமானது, அதாவது ஸுகமும் அதன் ஸாகனமும் என்று
தாதபாயம், டுஹ்யாடியெ-ஸாதிகக முடியாதிருக்கும்பொழுது,
ஸ்வத - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிககக்கூடிய
ஸகதி உடைய ஒருவனிடத்தில், யாஜ்ஜாஜீதம் - ப்ராததனை
யோடு சோந்திருக்கிற, தஜ்ஜாந்யாவஸம் - அந்தப் பலத்தைக்
கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பாததை ஸமாபதிப்பதை, ப்ரவடி
கம் - ப்ரபத்தியாக, ஸலிவடிநி - (ப்ரதமுனி முதலிய ஸக்ஷ
ணஜ்ஞர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் ‘சுநத்ய ஸாவெய் ஸாஹீஷெடி
ஜஹாலிஸாஸ வுவிவடி.கம் | தஜெகொவாயதா யாஜ்ஜா ப்ரவ
திஸாரணாடி: ||’ என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

கூழிகம் அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேண்டுமென்று நினைவாக
 ஸாதிகத முடியாமல் விருதகமபொழுது மஹா விஸ்வாஸதனுடன்
 அநதப பகவானையே உபாயமாக பராகதிபபது ஸரணாகதி யெ
 னுறு சொல்லப்படுகிறது எனபாததம் இந்த வசனத்தில் பராக
 கண் மாதகிரம பரபததி என்று சொல்லப்பட்டிருந்த போதி
 'ஸ்ரீம ப்ரஸம்ப்ரபணமும் உபஸந்திகமென்று மேலை ஸாதியோ
 பாய ஸோதனுதிகாரத்திலே விருதிக்கப்பெட்டிருக்கிறது இவரு
 'வ்யூதகீ ஐதரகீ' எனபதும் 'ஹ்ரத்யாஸகீ' எனபதோ
 'உவயிக் கிதந்' அதாவது தானாகவே பரயாஸம் செய்கிறதாவது,
 அதாவது பாதிகளைக்கொண்டு பரயாஸம் செய்கிறதாவது என்று
 உபாயமாகவுமாம் இதனால் பரமேஸ்வர ஸகஷண வாக்யத்தில்
 பாசனநம்ப பரபததி என்று சொல்லி விருப்பதும் ஏழ்சொல்ல
 'ப' பாசனையோடு கூடிய புத்தி விஸ்வகதைதச சொல்லுகிற
 நென்பது நபோகிதம் பராததனை மாதகிரம ஸரணாகதிஎன்று
 சொல்லி ஒருவாகசொருவா உபகார பரதயுபராசம் செய்யும்
 பொழுது பராததனை விருக்கிறபடியினால் அது ஸரணாகதியாக
 'வணடிவரும் பரயாஸம்மாதகிரம பரபததி எனனில் தன்னு
 கரவுக்குச் சீழ்ப்பட்டிருந்து நடக்கிறவனை ஒரு சாரங்கி லேயு
 பொழுதும் இத்தகையதனை முடிசை வேண்டியபரம் ஆவ
 னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற பரயாஸம்நா வாய்விதபடி
 யிது. அதுவும் ஸரணாகதியாக வேண்டியபரம் ஆண்டியினால்
 பராததனை யோடுசொந்த பரயாஸம் ஸரணாகதிவென வ ஆஸா
 நாயமான ஸகஷணம் இவருளிடச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
 இவ்வாததமே 'ரக்ஷாவெக்ஷாவஸவஹு ப்ரணயவகி ஸரந்யாஸ
 குஜாடிபெக்டு புஷ்டாகரது ப்ரவதி வுவஹுகிரிஹ
 தநெஸநெ ஓக்ஷணஸ்யாஸி மொஹமத்யாடி சோக்து திவத
 து ஸரணாமத்யுவிவ்யாவவாரா புஷ்டாவெக்டாயு வாவாஸ
 மவகி விரிவிவிபு:வாவந்யவவெக்து' என்று ஸ்ரீபரயாஸ வி
 ஸகியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பரயாஸது என்ன ?
 அதை பரயாஸம் செய்வதாவது தூண்டு என்பதை நம் தெரிவி
 பதற்காக அருளிச்செய்கிறோம். 'ஐதகீ வஸாஸ' என்றாரம்
 பித்தது 'ஐதகீ வஸாஸ' - இதற்குப் பிறகு, 'ஐதகீ வஸாஸ' என்றாரம்
 வெக்சிஷண - என்றுடைய பரபததனை நாம் அறிவிக்கிறோம்

உச்சுக்ஷ வான வயிகாரிக கிவவுவாயத்தி லஜி
 வுர உவமாவது சூலாணந்தை உடையவனுக்கு
 அங்கி ஸவருபம் அவன தானே ரக்ஷிததுக்
 கொண்டு புணை கொடுக்குமாபபோலே யயாவவழித
 மான வாது நிக்ஷவம் அதாவது பூணவத்திலபூ
 உச்சுரத்தில பூசுகி பூசுயங்கனாலே ஸவபூசு
 கூனாய ஸவபூசெஷியாயது தோற்றின ஸவெபூசுரனைப
 பற்ற சூதூகீய ரக்ஷணவராவாதத்திலும் சூதூ
 கீய ரக்ஷணமறுத்திலும் ஸூரயீதமாகவும் ஸூரயபூ

மலே, ஸவதூ - உமாமால், சவஸ - இரத, சவபூ - மரயோ
 டுணம், ஸவபூ - ஸாவிதரதகாசம், உகி - எனசிற, உகிவி
 செஷம் - மரநி மிஸேதத கத, உகி - அந்தம் பரபாஸிதம்,
 சவபூ - (மர பூ மரம்) கெமிருது கொணடாரள

அங்கி ஸவருபத்தை நிநிததருளுகிறது - 'உச்சுக்ஷ
 வான' என்றாமலிருந்து இரதால் முடிந்தது வுக்கும் மரயோ
 டுணம் பாணுகூடம் அங்கி ஸவருபத்தில வயதவாரஸம் ராடப
 பட்டை பூண - பூட்டி கொணடும்படி யயாவவழிதமான -
 ரக்ஷிபபதாசிய வயாபாரம், அங்கி ஸவம், இவ்வரவில
 தனக்கு ஸவபூசுமில்லை, அங்கி ஸவம் மகமா ஸவபூசு
 பென்று அனுஸந்தானம் கொடியகூடிய வயதவயதகைய உடைய
 'உடையவனுக்கு' என்பது ஸவருப ஸவபூசு, உகிவி
 ரக்ஷிததுக்கொண்டு' என்பது பரபாஸிதம், 'பூணக
 கொடுக்கும்' என்பது மர ஸவபூசு, இரதம் உகிவி
 ஸவம் சேதனனாகிய இவ்வரவில வுக்கும், உகிவி ரக்ஷித
 கொணருவதில் ஸவபூசுமில்லை கொணபது வயதவயத
 முதலியவைவரவில வுக்கும், இவ்வரவில ஸவபூசு
 வயதவயத? பரபாஸிதம் பரபாஸிதம் அடக்கி மிருத
 கிறது என்பது வயதவயத? ஏதா கொணபது அங்கி
 ஸவம் மரயோ டுணம் உகிவி வயதவயத? எனகிற
 சவபூ பரிநிதத, மரயோ டுணம் - 'அதாவது' என்பது
 பூசுகி பூசுயத்தாலே - அராத, உகிவி, அபதாஸித
 கிற நான்காம் வேற்றுமைபா ஸவ ரக்ஷண - ரக்ஷிபபதாசிய

மாகவு, தனக க்ஷபமில்லாதபடி ஹந்தூரஸபூயாத
மான வதுஷ்வாரதஞ்ஞவிரிஷ்ட, செஷ்வார தூவ
தூத விசெஷம் 1 : ஸூத்ரம் 2 யி நிக்ஷிபெஷ்' என்
று வொழிதமான விவவதூவதூத விசெஷத்தை,

ஹத்யம் - ஸம்பந்தம் 'இல்லாதபடி' பெண்பது 'ஹதுஷ்வ
வாரதஞ்ஞ' எனப்பிறாடவயிககிறது இந்தால் அதயந்த
பாதந்தானாகையினுல தனனை ரக்ஷிததுககொள்ளுவதில் ஸம்
பந்தமில்லை எனபதும், சேஷபூதனாகையாலே அதின் பரகான
பலமும் சேஷியுடையதே எனபதும், நிக்ஷபமாவது அது
ஸந்தான விசேஷம் எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடி ரிஷை
மீதா குறிக்கப்பட்ட ஸங்கைகளை பரிஹரிக்கப்பட்டதா
கின்றன 'பூணவததில்' எனபதினால் திருமந்திரத்தினால்
உண்டான ஸவரூப ஜஞானம் அவஸாயாபேஷிகம் எனபது
தயோதிதம் இப்படி ஸவரூபம், பரம், பல்ம், இவைகளை ஸமாப
பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் பரமயாஸம் பரகானமென்றும்
பிற நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட இந்த மூன்று அங்கங்களையும் அஹ்ஷ
டிக்ஷம் பரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறா—' ஸூத்ரம் 2' என
புரம்பிதது ஸூத்ரம் - தனனுடைய ஆதமாவை, 2 யி -
(பகவதூய) எனினிடத்தில், நிக்ஷிபெஷ் - ஸமாபபிக்கவேண்
டே இததால் ஸாஸ்திரத்தினால் உண்டாகிய ஜஞானமே பரபத்தி
பெண்ணில் 'கவசலி' இதயாதி வாகயாராத ஜஞானத்தினால்
மோக்ஷமென்றுசொல்லுகிற அதவைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம்
முதலியதை விதித்திருப்பது வயாததமாகுமே எனகிற ஸங்கை
விலக்கப்பட்டதாகிறது 'இவ்வதூவதூத விசெஷத்தை'
எனபதினால் அவவாசயாராத ஜஞானத்தைக் காட்டியும் வே
முன சேதனம் (தயானிப்பது) என்று சொல்லில் அப்பொழுது
மனதின் பரிஸுத்தி ரஜஸதமஸஸூககனின் நாஸம், அதற்காக
காமயோகாதிகள் அபேஷிதனாராய பழையபகதியோகத்திறு
ஸத்ருஸமாகாதோ எனகிற ஸங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது
இவ்வு 'விசெஷ' ஸபதத்திற்கு பகதியோகத்தைப் போல
இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய பரமஸங்கை இல்லை

யமூஷிக்ருமபடி — ஸேஷியாய வ்யதக்ருன வீரூரன்
 பரஸமாப்பனூஷ்டான தன பூயோஜமமாகவே
 பரகாரம் தானே ரக்ஷிக்ருமபடிக
 டீடாக அமமூரஹ-ராமமூரயீத ஸேஷஹிதனாய
 அதூஷ்வரதக்ருன நான 1 'சூத்ராவீ வாயம் 288'
 எனகிறபடியே எனக்குரியேனலவேன, ஒன்றை மிரா
 வாயிகமாக வென்னதென்றவு முரியேனலவேன்,
 2 'வ்யம்-பூதிணஹிதவ்ய வரதக்ரு வ்ய ஷேஷி-க:
 வ்யரக்ஷணெவ்யஸ்தவ்ய கொஹெது: வரரக்ஷணெ!'

என்று தாதபாயம் 'ஸேஷியாய வ்யதக்ருன' எனபது
 ஹேதுகாபப விஸேஷணம் ஸேஷியாகையினாலே தன பரயோஜ
 னமாகவும், ஸ்வதநதிரனாகையினாலே தானேயாகவும் ரக்ஷிக்கிறான்
 என்று அவயிததுக கொள்ளவும் 'அமமூரஹ-ர' எனபதி
 னால் தனக்கு வேறு ஸேஷி இல்லையென்பதும், 'அமமூரயீத'
 எனபதினால் தனக்கு வேறு நியந்தா இல்லை எனபதும் சொல்லப
 படுகிறது கீழ உதாஹரிதத வசனத்தில் பகவானிடத்தில்
 ஸமாபதிகக வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அங்கு
 தனக்கு ஸ்வரூபாதிகளில் ஸம்பந்தமில்லை என்றஹஸநதிகக
 வேண்டுமென்று விதிக்கப்படவில்லையே என்றுகொண்டு அப்படி
 விதிசகும் பரமானுநதாததை நிரூபித்தருளுகிறா—'சூத்ராவீ
 வாயம்' என்றாமபிகது அயம் - இந்த, சூத்ராவீவ - ஆதம்
 ஸ்வரூபமும், 288-எனக்குச ஸேஷபூதமல்ல, 'வ' காரத்தினால்
 ஆதமீயமும் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது உரியேனலவேன் =
 ஸேஷபூதனிலலை ஒன்றை - வேறொரு வஸதுவை மிராவா
 யிகமாக - காமம் முதலிய காரணங்களில்லாமல் உரியேன் - தரு
 நதவன் இததால் ஸ்வரூபத்தில் தனக்கநவயமில்லாமை அரு
 ளிச செய்யப்பட்டதாயிற்று வ்யம் - தானே, பூதிணஹி
 தவ்ய-மண்ணுருண்டைப்பாலிருக்கிற, வரதக்ரு வ்ய-பாதந
 திராய, வ்யரக்ஷணெவீ-கனனை ரக்ஷித்ததுகொள்ளுவதிலும்,
 அஸ்தவ்ய - ஸசதி இல்லாதவனாயிருக்கிற, ஷேஷி-க:-ஜீவாத

என்கிறபடியே எனையுமென தென்று போ பெ
 றறவறறையும் நானே ஸூதனூயும் பூயாசவஹியா
 யும் ரக்ஷிததுககொளள யோமூனுமலலேன,
 1 'சூதா ராஜ்யம் யமெனெவ கஷத்ரம் வரஹநாநி வ
 ணததூமவதெ ஸ வ பு சீதி ததேக்ஷிதம் ஸஹ ||'
 என்று விவெசிகளமூஸூதிதத சூததிலே யென
 னுடைய வாதாசூயநகளு மவனதே, 2 'சூதாசூய
 ஹநாஸோ ஹநாசூ நிசேஷவ உவதெ' என கை
 யால இவறறினுடைய ரக்ஷணஹமும 3 'ம ஹி

மாநிதகு, வரரக்ஷணை - அயலாசை காப்பாற்றுவதில்,
 கொ லெதும் - என்ன காரணம் இருக்கிறது? 'போ பெறறவற
 றையும்' என்பதற்கு உணமையில் இவைகளே ஸூதனூயம், பூயாசவ
 ஹியா, நாமத்தினால் அப்படி அபிமான பாததிரகுகளாநிறு நா என ர
 காதபாயம் 'ஸூதனூய' என்பதினால் பகவானுகருப பர
 கதிராய ஆசாராயாகக் கூறிபடது விலக்கப்படுகிறது ரக்ஷித்
 துககொளள - ரக்ஷித 'யோமூனுமலலேன' என ஸாமானா
 பரம், பலம், இவைகளில் தனக்கு யோசயதை இலலை என்பது
 சொல்லப்பட்டது சூதா, ராஜ்யம், யமெனெவ, கஷத்ரம்-
 பதனியும், வரஹநாநி வ-வரஹனகளும், ஸந்தஸ்வாயும்-
 இவைகள் எல்லாமும், ஸ்வவதெ - பகவானுகருச ஸூதனூயம், பூயா
 சவ ஹநா - என்று, ஸஹ-எப்பொழுதும், ததேக்ஷிதம்-
 அந்த உபரிசரவஸூதின அனுஸந்தானம் விவெசிகள் -
 சுவாதம் பரமாத்மவிவேக ஜ்ஞானமுடையவர்கள் சூதாசூய
 ஹநாஸோ - தான், தனனைச்சேராத வஸதுகளா, இவை
 களின் பரதயாஸம், சூதாநிசேஷவ உவதெ - ஆதம் நிசேஷ
 பமென்று சொல்லப்படுகிறது இத்தால் 'ஸூதாநம் சீயிநிசே
 ஷ' என்கிற வசனத்தில் ஆதம் ஸவருபத்தை மாந்திரம்
 ஸமாபதிக்கும்படி விதித்திருக்கபோதிலும் பரதயாஸமும் சோ
 ரது ஆதம்நிசேஷ ஸபகத்திற்கு அராததமாகையினால் இவ்வாறு
 அத வசனத்தில் அராதத விததம் என்பது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது இவற்றினுடைய - ஆதமாத்மியங்களினுடைய ஸ்வவதெ

[illegible]

வமூரயிபுயாயுவாயாசுஷாசம பண்ணுகிற ஜீவன

எல்லா முழுக்ஷுகங்களுக்கும் பொதுவானது, 'கோசு' என பது எல்லா என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, கூகிவமே - அகிஞ்சனனாகிய முழுக்ஷு விஷயத்தில், மாரகூரவஸூ - பரத்தை ஸமாபதிப்பது, கூயிகு - அதிகமாக, கூமிதயா - அகமியாக, வ்யூதி - இருக்கிறது, இத்தால் ஆகிஞ்சநயமும், முழுக்ஷுதவமும், இருக்கிறபடியினாலே முன்றம் அகியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது, ஆகிஞ்சநயம் இல்லாமையினாலே பகதிபாக நிஷ்டனாகு பரநயாஸம் விதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது கூசு-இருகு, வஸூவமூரயிபுசா - பலத்தை விருமபுகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், ரகூரவஸூ - ரகூண பரத்தை ஸமாபதிப்பது, வஸூ - பொதுவானது, 'வஸூவமூ' என்பதினால் மோக்ஷமும் சோதனுக கொள்ளப்படுகிறது, கோக்ஷ காங்க்ஷிணாம் - மோக்ஷமாகிற பலத்தை விருமபுகிறவர்களுக்கு, வஸூரூவமூதிசேக்ஷவ - ஸவரூப பல நிசேக்ஷம், கூயிகு-அதிகமாக (இருக்கிறது) பரயோஜனாத் பரனுக்கு முழுக்ஷுதவ மில்லாமையினால் ஸவரூப பல ஸமாபணமில்லை என்று தாதபாயம்

இதில் பல ஸமாபணம் பண்ணுவது அனுபன்னமென்கிற ஸங்கையை யனுவதிக்கிறா—'வமூரயிபுயாய' என்றாமபித்து அசேதனங்களுக்கு பலத்தி லாசையும், அந்நகார உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோகயதையு மில்லாமையினால் அனைவர்கள விஷயத்தில் செய்கிற வயாபாரங்களுக்கு ஸுவரன் பரதான பரியாக யிருக்கக்கூடும், ஜீவாதமா அப்படிப்பட்டவனில்லையே என்பது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாகயத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வமூரயிபுயாய' என்பதற்கு பலத்தில் ஆஸையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூடக் காரணம், பலம் தன்னுடையதனறென்னில் உபாயானுஷ்டானமே ஸம்பவிககாது என்று தாதபாயம் 'உவாயாசுஷாசம் பண்ணுகிற' என்பதற்கு 'ஸாவூவமூ வுபொதூரி' என்கிறபடியே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற வாயத்திற்கும் கிரோதமாயிருக்கிறதென்று தாதபாயம் இது

ஹிவாயிருக்க வீஸூரனிகு பூயாமஹிவானபடி
 ஸஸவரன் பரதானபலி யெவ்வனே யென்னில.—
 ஸவீததின வாரிணாரங்களைபோலே வித்துக்குத தான
 கொடுத்த வுரூஷாடங்களும ஸவஸுஷேஷிவான
 தனக்குகப்பா யிருக்கையாலே வீஸூரன பூயாம ஹி
 யாகிருன ஸவெதகமான குழமணனை யழித்துப்
 பண்ணியும் ஸூலாணம் பூட்டியு மழகு கணடுக்ககிற
 தோடு வெதகமான கிளியைப் பஜ்ஜாததில் வைத்
 துப் பால கொடுத்தும் வேண்டினபடி பறக்கவிடும்

றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறா— ஸவீததின' என்றாம
 பித்து உகப்பாயிருப்பதினாலே - ஸாதோஷகரமாயிருப்பதினாலே
 அசேதனம் அறிவிலலாகதானையினாலே அது விஷயத்தில் பக
 வான பரதானபலியாகலாம் சேதனம் விஷயத்தில் அது எப்
 படி உபபன்னமாகும் எனனில? லோகதருஷ்டமான உதாஹர
 ணத்தினால் ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—'ஸவெதகமான'
 என்றாமபித்து குழமணன் - பரதிமை (பொம்மை) 'அழித்துப்
 பண்ணியும்' எனபது மஹதஹங்காராதிகளின் ஸருஷ்டி ஸதிதி
 ஸமஹாரத்திற்கு உதாஹரணம் 'ஸூலாணம் பூட்டியும்' என
 பது அசேதன வஸதுக்களுக்கு ரூபரஸாதி பரதாரத்திற்கு உதா
 ஹரணம் 'வஜ்ஜாததில் (கூட்டில்)' எனபது ஸரீரத்தில் பரவே
 ஸிப்பித்ததற்கு உதாஹரணம் 'பாலகோதேது' எனபது ஸாம்
 ஸாரிகமான ஸுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதற்கு உதாஹரணம்
 'வேண்டினபடி' இதயாதி மோக்ஷ பரதானத்திற்கு உதாஹர
 ணம் 'நிரவெக்ஷாராண' எனபதற்கு பரயோஜனங்களி
 லபேகைஷ்யுடையவாசளுக்கு இதில் பரீதி தாரதமயம் இருக்க
 லாம் என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 'மொழிம் ஸுகூநம்
 ஸமொஷிவெதநெஷு மொஷ்யஸு ராதஸு நிவெஸ்ய நிஜே
 வபெபவ| வராவாஸிகா ஸுக விரமூஷண மொஷாபீ ஸுரோ
 பீவாதஸுரபா ஸஹ ரோஷஸெவம்' எனகிற ஸ்ரீ ஸரணாகதி
 தீபிகை ஸலோகம் அனுஸந்தேயம் இப்படி மூன்று தளங்களை
 யுடையதாக விஸதமாச பிஸுபித்து அங்கி ஸவரூபத்தை ஸுக
 மாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக காரிகாஸூபமாக ஸங்கரஹித

அதினுக்கபபு கணடுககதிறதோடு வாசியிலலை யிடு,
 நிரவெகூரான ரவிகாககு ஆனபின்பு இங்
 வுநிலபுரகவவயபுண் ரகூடுகெகூயபு ஹாவகம் |
 துத் ரகூாமஹ ஹூயும் ரகூவுவூத வலவபுணம் |

தருளுகிறா—‘ஆனபின்பு’ எனமுரமிதது இங்கு - மோகூ
 த்தமான ஸரணுகதியில்

ப - னா] ரகூவு - ரகூககபபுகிற ஜீவாதமாவிறகு, சூடி
 வலவபுணம் - ஆதமாவை ஸமாபபிபதாவது, துத் - விட
 படபிருககிற, ரகூ - ரகூபபதினாண்டாகிய, மஹ - பர
 யோஜனத்தில், ஹூயும் - (தான) ஸவாரியா யிருககையைபு
 டைய, வுநிலபுரகவவயபுண் - தனக்கு அதில் பரமில்லா
 மையை முடிவாகவுடைய, ரகூடுகெகூயபு ஹாவகம் -
 ரகூகனான பகவானுடையதென நனுஸநதானம் செய்கை
 ‘வுநிலபுரகவ’ எனபதினால் தனக்குப் பரமில்லாமையும்,
 ‘ரகூடுகெகூயபு’ எனபதினால் ஸவரூப ஸமாபபண
 மும், பலம் அவனுடையதென்ற பல் ஸமாபபணமும்,
 ‘துத்’ இதயாதியினால் பலத்தில் தனக்கு ஸமபநதமில்லை
 யென்பதும், ஜீவாதமாவை ரகூயனாகவும் பரமாதமாவை
 ரகூகனாகவும் சொல்லியிருப்பதினாலும், ‘நிலபுரகவ
 யபுண்’ எனபதினாலும் ரகூபர ஸமாபபணமும் அருளிச்
 செய்யப்பட்டதாகிறது இதனால் ஸமாபபணமாவது தன்னு
 டைய ஸமபநதத்தை நீக்கிக் கொண்டு அயலானுக்கு ஸமாபநதந
 கை உண்டாகக்கூட, ஜீவாதமஸ்வரூபம் தனக்கு ஸேஷமல்லா
 மையாலே அதில் முன்பு ஸமபநதமுமில்லை, எப்பொழுதும் பக
 வானுக்குச் ஸேஷமாகையினால் புதிதாகவும் அவனுக்கு ஸமபந
 தத்தை உண்டாக்கவில்லை, ஆகையினால் ‘வலவபுணம்’ என்று
 சொல்லுவது அனுசிதம் எனகிற ஸங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்ட
 தாகிறது எப்படி யென்னில்—இங்கு ‘வலவபுண’ மாவது
 ‘ரகூடுகெகூய வலவபுணம் (ரகூககககடிபதாய ஸமாபபிததல்)’
 அதுவரையில் தன்னால் ரகூயம் என்று நினைத்திருநதமையாலே
 அநத எண்ணத்தை நிவருத்தி செயது அவனுக்கே ரகூயமாச
 ஸமாபபிக்கமுன் ஆகையினால் தன்னால் இவ்வளவு நாள் பர

வெஹூத்ருததில் 1 'வவாநாஹிஷா யொவீ கொவீ வா
ஸதோதா தன ஸிலோக மூணதொ வலா நி யயா
காகபாயம் தயா வியா? | ததயணவவாடி
வஹ்யொ நஹ ஐஹெஷுவ ஐயா வஹி-புதா?'' என்கிற
துக்குத தாத்பர்யம் மெனென்னிலை — ஐஹெஷுயிட
பிருககிற நானாவின கிழிசசீரையொரு வெஹூவா
லே தன கையிலே யிருந்தால நானா கைக கொள்ளு
மென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் வுரவிவலு
வாவங்களை விசாடிமாக வறியாதே கிழிசசீரையோடே

மிகுபட்டா ஸூகதவாஹித ஸாமாந்யதத விஸகி அநத ஸா
பதம் 11கவாநுபதயது எனறஸூகதானம் சொஸதினிலே
இது ஸமாபபணம் என்று சொல்லப்படுகிறது இதையே
'பக் ஸாஸக்ய கபாவ்யுதே' என்று பரமான்முந சொல்லு
கிறது என்று தாத்பர்யம்

இப்படி ஸேஷதய பரதநாதிகாரி ஸாமாந்யங்களை பாண
ஸநானம் சொஸவேண்டிமென்று விஷயாபிசுதிருப்பது ஸீகா
ததிரததில் ஆதம் ஸவரூபம் தெரியாதவ்வாட பரபததய
யணுஷ்டிககலாமென நருளிர் சொசிருப்பதோடு விசேஷிகிற
தே, எனா ஸங்கரமய அனுஸ்திரசிறா—'வெஹூத்ருததில்' என
முரமிதே வ வவாநாஹிஷா-ஸரீரா முகதீயவைவர நில, 'ஹி'
ஸபதம் இநதிரியததைக் குறிக்கிறது, 'யொவீ கொவீ வா -
ஏதாவது ஒன்றாக, அவலாநி - நுகக மடலென மூணதா -
குணத்தினாலும், யயா தயா வியா-எப்படி பட்டவனாகவாது
(ஆகிறேன்), தசு - ஆகையினால், ஸயம் - இநத, ஸஹம் - நான,
தவ - உமமுடைய, வஹ்யஹிஷா - தாமகாரி 11ஷபம் போ
னற திருப்பிகளில், ஐஹெஷுவ-இப்பொழுதே, ஐயா - என்னுள்,
வஹி-புதா? ஸமாபபிகரபட்டம் இதற்கு உதாரணமாக உட
ன ஸமாநானம் அருளிர் சொசிறா—'கிழிசசீரை' ஸவரூபம்
பிதது கைக்கொள்ளும் - ஆகையினாலும், அனநிதிகே தனனை
தனடயனாக என்று சொததத கொள்ளவாராம் 'விசாடிமாக

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே ஷேஷாஷு கிரிதூதரவின
 ஸுரூப ஸ்ஹாவ ஸ்விதிகளை விசுடிமாக விவெசிக்க
 வறியாதாரு முள்ள வறிவைக்கொண்ட டாதுஸவபு
 ணம பண்ணினால் அவவளவாலு மகாபிகாரும் பண
 ணின் வரதூவஹார வளயத்ததாலுண்டான ஹவ
 தீமுஹம ஸதிககுமெனகிற ஸாஸ்திரமத்திலே திரு

வறியாதே' எனபதற்கு உளநிருப்பது ரதனரென்று பொதுவா
 கத் தெரிந்திருந்த போதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முகவிய
 விசேஷங்களை யறியாமல் எனராததம் மீள - திருமபவும்,
 'ஷேஷாஷு கிரிதூ' எனபதற்கு ஆதமா தேஹாதிகளைவிட
 வேறுபட்டவன எனகிற ஜஞானம் அவஸயா பேஷிதம், இந்த
 ஜஞானமில்லையாகில் பரலோகத்தில் அனுபவிக்கப்படும் ஸுகா
 ரிகளை இச்சிக்கையும, அதற்கு உபாயானுஷ்டானம் பண்ணுவ
 தும் ஸம்பவிககாது என்று தாதபாயம் 'ஸுரூப' மாவது
 அனுதவ ஜஞானதவாதிகள் 'ஸ்ஹாவஸ்விதி'களாவது தான
 அபரகான பரியா யிருக்கை முதலியவைகள் விசுடிமாக
 விவெசிக்க - ஆதமாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களுடனும்
 விக்ஷணமாக அறிய, உள்ள வறிவைக்கொண்டு - ஸமு
 தாயமான ஜஞானத்தைக் கொண்டு, ஸதிககும-நிவருத்தியடை
 யும் இதனால் 'வசுராரபிஷு யொவி கொவிவர' எனப
 தற்கு தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறுபட்டதா நிருந்தபோதி
 லும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜஞான
 மில்லை எனபதில் தாகபாயம் எனபது தயோதிதம் 'ஸாஸ்திர
 மத்திலே' எனபதற்கு ஸருதிகளிலும் இவ்வாததம் பரவிததம்
 என்று தாதபாயம் 'நான எப்படிப்பட்டவன யிருந்தானும்
 பகவானை விடுவதில்லை' என்றும், 'நான எவனுக்கு ஸேஷ
 பூதனா அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆசரயிப்பதில்லை' என்று
 மாததமுள்ள ஸருதி வாக்யங்களில் இவ்வாததம் ஏற்படுகிறது
 என்று திருவுள்ளம் இந்த ஸமாபபணம் ஸாஸ்திரோகதமா
 கில் இதைப்பற்றி அடுத்த ஸலோகத்தில் அனுதபித்திருப்பது
 கிரோதிககுமே எனனில்? அந்த ஸலோகத்தின் தாதபாயத்தை

வுள்ளம் இதுககுமேல 1 '38 நாய யடிவழி' எனகிற
ஸோசத்தில இவ்வடிவடிவத்தைப் பற்ற வாய
யம் பண்ணிறறும் ஸ்ரீராவாழி விவெக மனறிககே
வடிவடிவகபுககாலும் தன்னுடைய ஓ வ டு த தை
ராஜாவுக குவஹாரமாகக கொடுப்பாரைப்போலே
யென்னதென்கிற வவிராதததோடே வடிவடிவகில
சூதாவஹார வளயடி மடி || பற்றதாகா தெனகைககாக

நிருபிகதருளுகிறா—'இதற்குமேல' என்றாமபிதது '38 நாய!
யடிவழி பொலுபுடும் வககும் தவிதவெவவ ராயவ 1 நிபதவழிநி
புலுபு யிரபவா கிம்நு வடிவடிவாரி கொ 1 ' என்று பூரண
ஸலோகம் நானென்றும் எனனைச சோநதவைகள் எ ன னு ம
சொல்லப்படுகிற வஸதுககள் எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்)
உமகரு எப்பொழுதும் ஸேஷபூதமென்று தெரிந்த பிற்பாடு
நான உமகரு எதை ஸமாபபிடுகிறேன் என்றாததம் கிம்நு
ஸயம்பண்ணிறறும் - பஸசாததாபப படுகிறதும் 'ஸ்ரீராவாழி'
என்பதோடு ஜீவாதமாவின் என்று 'சோததுக கொள்ளவும்
சூதாவஹார வளயடி-தன்னுடைய ஆதமாவைத் திருடுவதா
லுண்டாகிய சொராய தோஷம் அடியற்றதாகாது - காரணத்
துடன் நிவருத்தித்ததாகாது, அதாவது ஆதமாபஹாரமா
வது தன்னுடையதென மபிமானிகரை, அது நிவருத்தியாமல்
உபஹார புதயா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத
மாபஹாரம் நிவருத்தித்ததாகாது என்று தாதபாயம்
இவ்விடத்தில் 'தென ஸாதவொஷணநிதி வளயடிவழி மஹா
கருஜீயெ வுகியதா வுவிசுரணநிதெய வுகுணம் ' என்றும்,
'வளவம் வ ஸகி 'பொநயூர வுகுணம் ' உத்யாடிசூதா வளயடி
வி வுகுணம் வவகி 1 மஹஜீயெதது தாசிஸயாபாநெய பெவ
வாரிகுவிதெ பூதமாநி ஸாசிஸயாவஹ வுகுணாவி
ரோநாடுவகாத்தவழி' என்று பூமித தாதபாய சந்திரிகையி
லருளிச செய்திருப்பதனுஸநேசயம் இப்படியே '38 நாய'
எனகிற ஸலோசத்திற்கு அந்ததம் சொல்ல வேண்டுமென்றரு

வததனை அல்லது ஸாஸ்திரவொழிதமாய்த் தாமது
 வித்த வலவகுணத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணமாக்கினபடியின
 று ஆக இரண்டு ஸ்ரீகருதகாலும் வலாவலிதவ
 ரவிவாழி விவெக மிலலையே யாதினும் 'கரு' என்று
 வலவலமறுகையே 1 'கலவலி தவெவலவி வல
 வல' எனனுமபடி வலவலவகுண வலவலமான
 ஸாஸ்திரவகுததில் வலவலமெனறதாயிற்று இப்படி-

விச செய்கிறா—' அல்லது ' எனமுரம்பிதது 'ஸாஸ்திர
 வொழிதமாய்' எனபதினில் ஸாஸ்திரவலரளில் விதிகபபபடிருப
 பதினில் இதை அகருகயமென்று நிஷேதிக வொனனது, தத
 வகுதான முண்டாகி மோகருததிலிசரை யுண்டானவலவகு
 பரவலம காருதவயமார் ஸாஸ்திரவலரளில் விதிகபபபடிருப
 பதினில் கருவததை அறியாதவனுக்கு இது கருகயபம என
 பதும் அலவகரும என்று தாதபாயம் 'தாமதுவித்த' என
 பதினில் இவ் இருதரு முன்னில் பரகேவதா பரமாதயாதி
 கலையும், துவாதம் பரமாதம் ஸவருபவகலையும் மறறு
 முன்ன ததவலகலையும் விஸதமாக நிருபிததிருபபதினில்
 இவரை அருகராகச சொலலுவது அவைகலோடு விஸோ
 திகும் என்று தாதபாயம் 'கரு' ஸபதம் ஸவபாவததை
 சொலலுகிறது வலவலவல மறுகையே - தனக்குத கான
 ஸவகுத நெனகிற ஸமபருததை நிவருததிசெயவருத கல
 வல - கானும், தவெவலவல - உமமுடைய பரவலவே,
 வல - ஆகிறேன், 'எனனுமபடி' எனபதற்கு 'கலவலவெ
 வல வலவல' எனகிற ஸலோகததில் ஸவருப ஸமாபப ஸா
 மாததிர மருளிச செயயபபபடிருகதபோதினும் இவ்ருகலே பர
 ஸமாபபணததை மேலேயருளிசசெயதிருபபதினில் இவ்ருகலே பர
 ஸமாபபணம விவகிகம என்று தாதபாயம் 'வலவலவகுண
 வலவலமான' எனபதினில் முன்னுவிதமான ஸமாபபணவ
 ளில் பர ஸமாபபணமே பரதானமானது எனபது தெரிவிக்கப
 படுகிறது 'வலவலமெனறதாயிற்று' எனபதற்கு இரத ஸலோ
 கததில் ஸவருப ஸமாபபணததை மாகதிரம் அருளிச செய

தநுஷ்டிககப ப்ராஜம் இப்படி யிவையாறும இம்
 கணு ததிலே விசேஷத்தையில தனித்தனியேய நுஷ்டி
 ததாலும் வாக்யாபிவிதித்தியையில அல்லாத
 வாக்யாபிவிதித்தியையிலே வாக்யமான ப்ராஜம் வாக
 வாக்யாபிவிதித்தியை ஆகையால் யதார்த்தம் வாக்ய
 ஸாங்க பரபதம் கணு யாதா நுஷ்டாபம் வாக்ய
 கரிதவயம் கதவ்யமாபிற்று கருக
 வாக்யாபிவிதித்தியை யாதா நுஷ்டாபம் வாக்ய
 யாதாபிவிதித்தியை வாக்யாபிவிதித்தியை கருக
 போலே யிவவாதார்த்தம் வாக்யாபிவிதித்தியை
 மிருககுமபடி

காரணங்களில் நிருபிததபடியே தனித்தனியாக வனுஸந்தேயக
 ளாக அங்காங்கிகளை அருளிச் செய்திருப்பது பரபததி ஸகருத
 காததவயை எனகிற ஸாஸ்திராததததுகரு விருததமாகாதோ
 வென்னில? ஸமதானம் அருளிச்செய்கிறா—‘இப்படி’ என்றாம
 பிதது விசேஷத்தையில - அங்காங்கிகளின் ஸவருபாதிகளை
 யும் மந்திரத்தில் அவைகள் பரிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாகா
 ரததையும்பரமானததுடன் விசாரிக்கும்பொழுது வாக்யாபி
 விதித்தியை - பூணமான வாக்யாததததை அனு
 ஸந்திக்கும் பொழுது, அல்லாத வாக்யாபிவிதித்தியை -
 பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அாததங்கள் போலவும், வேதங்களில்
 அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விதியாக வாக்யத்தில் பலத
 திறகாக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அாததமாகி ருப
 போலவும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் கண்ணால் சா
 ததவயம் எனபது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன வருளிச் செய்கி
 ரா—‘கருக’ என்றாமபிதது கருகவாக்யாபிவிதித்தியை
 மான - தனுஸதை எடுப்பது, வீணப்பது, பாணத்தை
 யெடுத்ததுத தொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அனைக
 வயாபாரங்களினால் செய்யக் கூடியதான, யாதா நுஷ்டாபம் -
 அதிலேயேபரிசயததையுடையவிலாளியின், கருகவாக்யாபி
 மான - லக்ஷயத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, வாக்யாபி
 விதித்தியை - பாணத்தை விடுவது ‘ஆகிருப்போலே’ எனகிற இரூ
 தருஷ்டாதததினால் அது அபயாஸ முடையவாகிருக்கும் கருக

யென்று ஸூத்ரிவிக்ரம இபஹாஸஸவபுணமே
 ப்ரவத்திஜ்ஞாநகரில ப்ரயாசமமாக வஸுஸத்யமென
 னுமிடத்தை 1 'ஊமமெவ து ஜெண ஸூத்ரம்
 ஸய நிக்ஷிபெசு | ஸய நிக்ஷிபு சுதபுஷு? கூதகூ
 தெஜா ஹவிஷுகி !' என்று ஸூத்ரகிதந்ததிலே
 ஹாஸ்யீகாரமபண்ணுகிற ஸாணுனதானே தெளிய
 வருளிசசெயதான இதில ஸூத்ரமூலமாயற
 ஸாங்க பரபதந ஸங்கரணம் றது—சுதபுஷுதூம ஜெதா
 தூம ஹதூம ஹதூவாயசுதூம வதிவபுசு

கருதய மாகிருபபோல இதுவும் ஆகலாம் என்று தாதபாயம்
 'ஸூத்ரி விக்ரம' என்பதினால் இவ்வாததம் ஸருதியிலும்,
 சொல்லப்படடிருக்கிறது என்பது தயோதிதம் 'பரணவமே
 தனுஸஸு', ஜீவாதமா பாணம், பரமாதமா லக்ஷயம், ஸாவதான
 மாய அடிக்க 'வணமம்' என்கிற ஸருதி வாக்யத்தி லேறப்பட்டது
 என்று திருவுள்ளம் சில பரமாணுகளில் விஸுவாஸமே பர
 பத்தி யென்றும், பராததனை'யே பரபத்தி என்றும் சொல்லி
 இருந்தபோதிலும் பரவாஸமே பரதானமென்று பரமாண
 பூவமாக நிக்ஷாஷித தருளுகிறா—'இபஹா ஸஸவபுணமே'
 என்றாரம்பிதது ப்ரவத்திஜ்ஞாநகளில் - பரபத்தி யனுஷ
 டானத்திருக்க கரணமந்திரங்க ளானவற்றில் ஊமமெவ
 து ஜெண - இந்த மந்திரத்தினால், ஸூத்ரம் - தன
 னுடைய ஆதமாவை, ஸய - என்கிடத்தில், நிக்ஷிபெசு -
 வைக்க 'வணமம், ஸய - என்கிடத்தில், நிக்ஷிபு - வைக்கப
 பட்ட, சுதபுஷு? - செயய வேண்டியதான காயத்தின்
 பரத்தை யுடைய வராயக கொண்டு, கூதகூதூ? -
 செயய வேண்டிய காயகூதச செயதவனூத, ஹவிஷுகி -
 ஆகப் போகிறான தெளிய - ஸமஸய விபாயயகா ளில்லாமல்
 இப்படி ஸாங்கமான பரபத்தியை மஹா வாக்யாததானு ஸந
 தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அனுஸந்தானம் செய்யும்
 படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான பரயோக மிருக
 குமபடியையும் அருளிச செய்கிறா—'இதில்' என்றாரம்பிதது.

மான வாங்குகிறு வஜ்ஜுரூபுய-பாமுலதாததோ
 டே மாராவரவரெரவவஸ்திவலிவபுகவயவவநகுவ
 ததாலே வுரலிவவமகூரல மலகமான வாதுரகூர
 லரவலவபுணம பணனுக்கை இகூத-புசவதூரமத
 துக்கு திவதூம தன கதூ-புசவமுமவனடியாக வதத
 தென்று தனக்கு யாவதூதூலாவிபான மலவதேச

அற்றத - தீரந்தது அதாவது அநாததை விதித்திருக்கும் பரமா
 ணங்கனையும், அங்கியை விதித்திருக்கும் பரமாணங்கனையும்
 ரோதது ஒரு பரமியாக விதியாக நிஸ்சயிக்கப்பட்டது என்று
 தாகபாயம் 'வலிவபுகமான' எனபதற்கு நிவருததி தாராங்
 கள எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான காதற்குவதயாசம் முதலிய
 வைகா எல்லா அபாயங்களுக்கும் முந்தி அனுஸந்திக்க வேண
 மென்று தாதபாயம் ஸுமாராமுலதாததோமே -
 கரண மந்திரத்தில் அநாத பொலுமிடங்களில் ஆனுகூலய
 ஸவகலபம் முதலிய அங்ககாரன அனுஸந்தானம் செய்து அநு
 ஷ்டித்துக்கொண்டு, மாராவரவரெரவவஸ்தி வலி
 வபுக - தன்னுடைய ஆசாயன முதலாக பரவான வகையி
 லான ஆசாயபரம்பரையை ஆசாயிடுததுக்கொண்டு, 'உவவஸ்தி'
 யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, தபாணம் செய்வது, இறுகு இர, நக
 குருப ஸத்தியும், ஆனுகூலய ஸவகலபம் முதலிய அங்ககார
 னைப்போல் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்று பெரிவிப்பதற்காக நடு
 வில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'உயவவநகுவத
 தாலே' என்று அங்காணுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல
 வேண்டிய தவய வசனத்தை இங்கருளிச் செய்கதற்கு
 காரணம் அங்கியை அனுஸந்திக்கும் பொழுது கவனோபசார
 ணம் ஆவஸ்யம் எனபதை பெரிவிப்பதற்காக 'உவவத
 தாலே' எனபதற்கு தவயத்தைப் போல் பரண மந்திரமாக விதிக்க
 ப்பட்டிருக்கும் மற்றைய மந்திரங்களினாலும் என்று
 தாதபாயம் காதற்குவாதி நயாசமாவது சா, நரு, நவா, நு
 கள தன்னுடையதல்ல என்றனுஸந்தானம் செய்யவென்று
 திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நினைத்திரு
 ன்கிறார் - 'இகூத-புசவ' எனமுராயித்து யாவதூதூலாவி

வரதனூததையறிகை கீதாநூதததுகரும வறு
 தூதததுகரும நிவநூதம சூதாநீயங்களுடைய
 ஸுரவிவாநுவநீலமவடெக செஷ சுவ ஜீதாநம.
 மஹோவாயக தூதததுகரு நிவநூதம ஸரணு
 பூவாநீமமான விவநுடைய வநூதாநம பூவாந
 மறுததுகரு வுவவநீதகாரணமாகையும், சுவதத
 மாகையாலே மறுபூதாந வநூதாந மலலாமையு
 ஸரணு மஹோவாயமாநிதது வவநூதவளவா
 தீததாலே காரணகலேவாநபூதாந நதுடங்கு உபொ
 லாரணவயநீமாத வவநீததுகரு மாநீகாரண
 மானதானே பூவாநவநீதக வநூதவிசேஷ விசரி
 ஷ்டுநாயக கொண டவ்வவநீத காரணமாகையாலும்,
 உவாயாநா ஸநீதநூககவவோ வுவாயவூதததி

யான - ஆதமஸவருபம் உள்ள வரையிலே இருக்கக் கூடியதான,
 'வவநீதகவரதனூத' மாவது பகவா நெருவநுககே
 ஸபபட்டிருபபது 'சூதாநீயங்களுடைய' இதயாதிகருதானும்
 பசவானுகருசு ஸேஷபூதகனையினாலே பகவானுடைய பரயோ
 ஜனம தனசரு பரயோஜனமா இருக்கவேண்டு மாகையினால்
 தான ஸேஷபூதன என்கிற ஜனானம் பல தயாகத்திற்குக் கார
 ணம், தன்னுடையவைகளெல்லாம் பசவானுகருசு ஸேஷபூதக
 ளாகையாலே தன்னுடையதானிய பரபகதியாகிற உபாயமும்
 அவனுகருசு ஸேஷபூதம் என்கிற மமதா தயாகத்திற்கு ஆதமீ
 யாகளுடைய ஸேஷதவ ஜனானம் காரணம் என்று தாதபாயம்
 ஸுரவிவாநுவநீல ஆதம ஸவருபத்தோடு சோதததான
 பூவாநீமமான - அநுகரஹத்திற்குக் காரணமான, வு
 வநீத - பரமபகையா 'சூநீகாரணமான தானே' எனபதி
 னால் உபாயானுஷ்டான பாயதமான பரிபாகத்துக்கு முகயகா
 ணமான தானே, சுவ்வவநீத-நீரிலேயே ஸவதநதிரபரபதி
 நிஷ்டன விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆசாரத்தை அருளிச்
 செய்கிறா— உவாயாநா' என்றாமபிதது நீவாதமாவுக்கு
 ஸவபாவத்திலேயே எற்பட்ட ஜனான விகாஸாதிகளுக்கு ஸவ
 ரண காரணமென்று என கலபிககவேண்டும எனினில்? அதற்கு

லே கீவெஸீகையாலும் இங்ங னிருக்கைக்கடி
யலீபு மராமாமான ஸாஷ்டீததாலே யவசிதமான
வவ்ஸு'வ்வமாவையா லிவவஸு'ம யுத்திகளால் வலி
பபிக்கவொண்ணாது இஃ ஸாஷ்டீதததுக்கு

அம்மான அருளிச் நடாதுரமமா ளருளிரசெய
செய்யும் சுருகது யுரு சுருகது — சுநாழிகாரம்

தேவாரூக சுநிஷ்டா வரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்
ஸரித்துப் போந்தேன, இன்று முகலமுகலியுய
வகி'கக்ககடவேன, பூ'கிகலு'வரணம் பண்ணக
கடவேனலவேன, தேவரீரைப் பெறுகைக்கென்கையி
லொரு கைமமுதலிலலை, தேவரீரையே புவாயமாக

ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா—‘இங்ங’ என்றாமபித்து இங்ங
னிருக்கைக்கு-இப்படி யிருக்கைக்கு, அதாவது ஸாரஸ்பநகைச்
செய்கிற பஞ்சையினுலே நேரில சாரணமாவதற்கும், உபாயாந
கர ஸதானத்திலே நிற்பதற்கும் எனது தாதபாயம் யலீபு
இதயாதிகு பகவான இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஸாஸ
திரகதினையே என்றாததம் வலீபிக்க வொண்ணாது-ஆஷ்ட
பிக்கமுடியாது, ஸாஸதிரத்திற்கு விருத்தமாய ரு'நி உண்டாகா
தாக்கையினால் என்று தாதபாயம் இங்கு ‘வவ்ஸு'வ்வமாவது
ஸர்வ காரயங்களுக்கும் பகவான சாரணமாயிருக்கை, (ஆகையி
னால் ஸவபாவவலிதகமான ஜஞானத்தின் விகாஸமும் தத்காலத்
திய பகவந ஸங்கல்பகதினையே உண்டாசவேண்டும என்று
காதபாயம்), உபாயாநதர ஸுநியனிடத்தில் அதிச சுருபை
யுடையவனுயிருக்கை இததால் உபாயாநதர ஸதானத்தில் பர
வான நிற்பதும் உபபன்னமாகும் என்று தாகபாயம் இப்படி ஸுந
தங்கைகளோடு கூடின நாயும் முன்று தள எசீ'ளோடு கூடிய ஜமான
பரயாஸமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும என்று தற்கு ஸாரபரதாய பா
மாணம், காட்டியருளுகிறா—‘ஐ'வ்வாஜா'நுஷ்டாததுக்கு,
என்றாமபித்து சுருகது-ஸங்கரஹம் சுநிஷ்டாவரணம் - விதி
நிஷ்டை ஸாஸதிரங்களை மீறி நடப்பது ‘இன்று முதல்’ இது
யாதியால் ஆண்கூலய ஸங்கல்பமும், ‘பூ'கிகலு' இகயா
தியினால் பராதிகூலய வாக்ஷணமும், ‘தேவரீரையே’ இகயாதியி

வறுதியிடேன், தேவாரே யுவாயமாகவேணும்,
 கூறிஷ்ட நியுதியிலாதல ஈஷ்டபூவியிலாத லெனக
 கினி ஹமுண்டோ—என்று இவ்விடத்தி லாகு
 அங்கங்களின் ஸங்கந்த கருவூலகூறுகள் உவாய
 கந்தபயநீவம் வரிகரமாய வசூததாயிரு
 க்கும் மேலிவனகோலின் வசூதகருவூதூழிக
 ளோடே போருகிறவிடமும உவாயவறுமாய யாவடி

ஹ சாரபணயமும, சொல்லப்படுகிறது கைமமுதல்-மூலதனம்,
 அதாவது காமயோகாதிகளை யனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணமான
 ஜனான ஸகதயாதிகள் அறுதியிடேன் - தருடமாக நிஸ்சயித
 தேன இததால மஹா விஸயாஸமும, 'உவாயமாகவேணும்'
 எனபதினால் கீழ் அருளிச் செய்யப்படியே உபாயவரணத்திற்குள்
 ளடங்கிய கோபதருதவ வரணமும, உபாயவரண ஸபத்தின்
 ஸவாரஸயத்தினால் பரயாஸமும அருளிச் செய்யப்பட்டதா
 கிறது இதில் ஸவருப பல ஸமாபபணங்கள் அாததாத வரித்
 திககின்றன 'கூறிஷ்ட நியுதி' இதயாதி வாகயத்தினால்
 தான ரிப்பரண எனகிற அனுஸந்தானம் ஸிசிதமாய, அததால
 இரத ஸாங்க பரபதனம் ஒரேதடவை அனுஷ்டிக்கப்படவேண்
 டெமென்பது தாதபாயத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆனுகலய
 வாஜனகரணில் ஸங்கஸ்ப பரகாரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது
 அங்கமாஸையினால் ஸாங்கசமான பரபத்தி ஸகருத காததவயை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? தகசாலத்தில் ஸங்கஸ்பம் மாத
 திரம் அங்கமென்றால் 'இன்று முதல்' இதயாதி வாகயம் நிஷ
 பரயோஜனமன்றோ? எனகிற ஸங்கைகளுக்கூப பரிஹார மரு
 ளிச் செய்கிறா—'இவ்விடத்தில்' என்றாமபிதது 'ஹ்மகூறு'யி
 எனகிற இடத்தில் 'சூழி' பதம் பராதிகலய வாஜனத்தைக்
 குறிக்கிறது உவாயவரிகரமாய - பரபத்திக்கு அங்கமாய,
 வசூததாயிருக்கும்-ஒரே தடவை செய்யவேண்டியதாயிருக்கும்
 மேல் - பரபத்திக்குப் பின்பு, இவன கோலின் - பரபத்தி சாலத்
 தில் இவனால் பராதிக்ஷிக்கப்பட்ட 'உவாயவறுமாய' எனப
 தற்கு உபாயனகாலத்தில் 'ஹ்மகூறு'யி இதயாதி ஆசாரயன
 சொல்ல, 'ஹ்ம' என்று பருமமசாரி ஸங்கஸ்பம் பதைப்போல்
 இவ்விடத்திலும் ஸங்கஸ்பம் மாததிரம் அங்கம், அனுஷ்டானம்

தூலாவியாரிடுகரும் இவற்றில் ப்ராதிக்கலிஷுவஜ-
தமும் அமமாளுருளிசெய்தபடியே யாமுகலிஷு
வஜ்ஜமபோலே வஜ்ஜுரலிவமானாலும் வசுசுகத-
வ்மென்னுமிடம் ஸுஷ்ருஷ்டம் 1 'சுவாயெஷு
நிவ்ருத்தாவ்' என்கிறபடியே சுவிலிஷ்விநாசமாதல
ப்ராதிக்கலிஷு ஸுரலிவ நிவ்ருத்தியாதலானாலும் அதில்
ப்ரயசுக்ஷண மஜ்மாய மேலுள்ளது வஜ்மாதககட
வது இப்படி விஸுவாததிலும் பாபபது

பல நுபம் என்று தாதபாயம் ப்ராதிக்கலய வாஜனம் ப்ராதிக்கல
மாக நடப்பதில் இவனுக்குள்ள எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல
என்றும், ப்ராதிக்கலய வாஜன ஸங்கலபமென்றும், ப்ராதிக்கலமாக
நடப்பதையே விட்டுவிடுதல என்றும் மூன்றுவிதமானது
இதில் ஸங்கலபமென்கிற பக்ஷத்தில் ஆனுகலய ஸங்கலபத
தைப் போலவே இது ஸகருத காததவய மெனபது ப்ரா
லிததம் எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல என்கிற பக்ஷத்திலும்
ப்ராதிக்கல சாரணத்தை விட்டுவிடுவது என்கிற பக்ஷத்தி
லும் ததக்ஷணத்தில் பண்ணுவது அங்கமாயும் பிறகு பண்ணு
வது அந்த ப்ராபத்தியின் பலமாகவும் ஆகிறபடியினால் ஸாங்க
மான ப்ராபதனம் ஸகருத காததவய மெனபதற்கு விரோத
மில்லை என்கிற திருவுள்ளத்தாலே பரிஹாரமருளிசெய்கிறார்—
'இவற்றில்' என்றாமபிதது 'அமமாளுருளிசெய்தபடியே'
என்பதினால் ப்ராதிக்கலய வாஜனம் என்பதற்கு அதில் ஸங்கல
பம் என்கிற அாததத்திற்கு ப்ராமாணம் தெரிவிக்கப்படு
கிறது சுவாயெஷு: - ப்ராதிக்கலமான அனுஷ்டானங்கள்
லிருந்து, நிவ்ருத்தி - நிவ்ருத்தி அடைந்தவனாக, சுவாமி - ஆகி
மேன சுவிலிஷ்விநாசம் - எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல
'நிவ்ருத்தி' என்பது தனக்கு இதில் எண்ணம் இல்லை என்ப
தைக் குறிக்கிறது 'ஸுரலிவ நிவ்ருத்தியாதல' என்பதற்கு
ப்ராதிக்கலயானுஷ்டானத்தை விட்டுவிடுதல என்றாததம் ப்ரய
சுக்ஷணம் - ப்ராபத்தி அனுஷ்டிசுகும் சாலத்தில் முதலாவது
க்ஷணம் இவ்ன இந்தத் தேஹத்தாடன இருக்கும்ளவும் இந்த
அபிஸந்தி சிராமமிருக்கவேண்டும் என்று தாதபாயம் இப்படி
யே விஸுவாஸமும் யாவதபலம் அனுவாததிக்வேண்டும், அதில்

பூவூதி ரதகுகுஷெஷு நிவூதியூதக: மஹம் ।
 பூரஸ்யஸூகூதாஜ வஸூச வஸூஷெவ பூவூதித: ।
 ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவராயகெஷ்யததை
 யும் பூரஸ்யஸூரீராமகாரப லோகத்தையுஞ்சேர
 மஹமாகககோலி பூவூதி பண்ணுவாராகள நிவூ
 ணா

பரதமக்ஷணத்திலிருப்பது அங்கமளனபது தயோதிதம் இப்படி
 நிஷ்காஷிதத அததததை ஸுலபமாய அறிவதின் பொருட்டு
 ஒரு காரிகாருபமாய ஸங்கரஹிதகருளுகிறார்— 'பூவூதி: '
 என்றாமபிதது இததால் உததரகாலத்தில் நடக்கும் ஆனுகூலயா
 சரணாதி கள பரபத்தியின் பலமாயிருந்தால் எல்லா பரபன
 னாகளுக்கும் அது ஏகருபமாக இருக்க வேண்டாவோ எனப
 தற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸமுகுகுஷெஷு - பசவானுடைய ஆஜனையை
 அனுஸரித்த காமங்களில், பூவூதி: பரவருத்திப்பதும், ஸமூ
 த: - உததரவுக்கு விரோதமானவைகளிலிருந்து, நிவூதியூ-
 நிவருத்திப்பதும், பூரஸ்யஸூகூதாசு - பலம் கொடுக்க
 ஆரம்பித்திருக்கிற ஸூகருத்தத்தினும், வஸூசெவ - பரபத்தி
 காலத்தில் ஸங்கலபிக்கும் பக்ஷத்தில், பூவூதித: - பரபத்தியி
 னும், மஹம் - பலமாக, வஸூசு - ஆகும் இததால் எல்லா
 பரபனனாகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக அனுகூலசாரணம் உண
 டாகாததற்குக் சாரணம் பராரபத் ஸூகருத்தத்தின் தாரதமயம்
 எனறதாயிற்று 'பூரஸ்ய' எனபது இவனால் ஒப்புசொன்ன
 ளப்பட்ட பாகததைக் குறிக்கிறது

ஆகையால் - பரபத்திகாலத்தில் ஸங்கலபமிருந்தால் உததர
 காலத்தில் அனுகூல சரணாதிகா பரபத்தியின் பலமாய்
 வருமாகையினால் பூரஸ்யஸூரீராமகாரம் - இப்பொழுது
 அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருக்கிற ஸூரீரத்ததற்குரிய நிறுது,
 கோலி - ஸங்கலபித்துக்கொண்டு நிவூணா-அலப ஸரமத்தினு
 லே அதிகப் பலத்தை ஸம்பாதிக்கக் கூடிய ஸாமத்தியத்தை
 உடையவர்கள் இததால் இவ்வாததம் தெரியாதவர்கள் உததர
 காலத்தில் வரும் நிரபராத கைகாயத்தை, யும் பலமாகச் சேரக்

அறவே பரமென்றடைக்கலம் வைத்தன ரன்று நம்
பெறவேகருதிப்பெருந்தகவுற்றபிரானடிகழீழ் [மைப
உறவே யிவனுயிரா காககின்றவோருயிருண்மையை நீ
மறவேலென நம் மறை முடிஞடிய மன்னவரே 19

துக்கொண்டு பரபத்தி பண்ணுவிடிலும் இப்படி அனுஷ்டிக்ரு
மவர்கள் சதுரர்கள் என்பதும், எல்லா பரபத்திகளிலும் இதை
சோக்கவேண்டு மென்கிற நிரப்பந்தமில்லை, அப்படி உத்தராகாலத்
தில் ஆனுகூலயாதிகள் குறைந்த மாதிரித்தினால் மோக்ஷமாகிற
பலத்தில குறைவில்லை என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது

இப்படி ஸாக்ஷ பரபத்தியை இவனுஷ்டிப்பது கேவலம்
வயாஜம், பலத்தைப் பகவான் சொடுப்பதற்கு பரதான் கார
ணம் அவனுடைய காருண்யமும், ஒழிக்க பொழியாத ஸம்பந்த
மும், அதிலும் பரதான் தமமான காரணம் ஆசாரய ஸம்பந்தம்
என்கிற அனுஸந்தானத்துடன் நிரப்பராகை இருக்கத் தடிகலை
என்கிற அத்தத்ததை ஸகலரும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக
ஸ்வாநுஸந்தான முக்ககாலே ஒருபாட்டாலஸகரஹித்தருளு
கிறா—‘ அறவே ’ என்றாரம்பித்து அனநிககே நிரப்பாத கைக
நாயத்தையும் சோத்து பரபத்தி பண்ணுகிறவாரள நிபுணர்கள்
என்று சீமுருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே ‘ தவவரோஹி
சாரிஷி யாஜிபுரே ’ என்கிறபடியே ‘ திவாண ஸாக்ஷ மரஹி
வபுணமு மரஹிபு கபிஷி ’ என்று ஸ்ரீ ஸாரஸாரத்தில் இவா
கமமாலேயே அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ஆசாரய
விஷ்டனாகிற மறறொரு நிபுணனையும் ஸ்வாநுஸந்தான முசத்
தாலே அருளிச செய்கிறாராகவுமாம்—‘ அறவே ’ என்றாரம்
பித்து

ப - ரை] நம் - நம்முடையவர்களான, மறை முடிஞடிய - வே
த நகலே ஸீரஸா வஹித்தவாசனான, அதாவது அவை
களை பரமான தமங்களாக அங்கீகரித்தவர்களான, அனநிககே,
மறை - வேதத்தில், முடிஞடிய - அடிவிசை தங்களான, மன்னவா -
ராஜாக்களாகிய நம் பூர்வாசாரயர்கள், உறவே - உறவினாலேயே,
அதாவது தாஸதவ ஸ்வாமிதவ ஸம்பந்தத்தினாலேயே, இவன -
இந்த ஜீவாத்மாவின்னுடைய, உயிர - ஸுபூர்பத்தை, காககின்ற -
அடிககிற, ஒருபிர அந்நிதீயமான, அதாவது எல்லாவற்றிற்கும்

ஆதமாவான ஸரிய பதியினுடைய, உணமையை - உணமையான
ஸவபாவத்தை, நீ மறவேல - நீ மறகசாதே, என - என
றுபதேசரித்து, பரம், அறவே - அறுறுப்போக வேண்டிய
தற்காக, அதாவது நமமை ரக்ஷிப்பதில் பரமானது நமக்கில்
லாமல் போவதற்காக, இதுககு 'வைத்தனா' எனப்பீதா
டநவயம், அன்று - இதற்குமுன் காலங்களில், நமமை, பெறவே
கருதி - தான் அடையவேண்டுமென்று எண்ணி, பெருந்தகவு -
மஹத்தான கருபையை, உற - அடைந்தவனான, பிரான - உப
காரகனான ஸரிய பதியின், அடிககீழ் - திருவடிகளின் சீமே,
அடைக்கலம் - ரக்ஷிக்கத்தகுந்த வஸதுவாச, வைத்தனா - ஸமாட
பித்தராக

'அறவே பரம்' எனபதினால் தன்னுடைய நிரப்பாதவானு
ஸநதானமும் ஆசாய கடாசுத்தினை லேறப்பட்டது எனபது
சொல்லப்படுகிறது அன்றிக்கே உபாயம் அனுஷ்டிக வேண்டிய
தாகிய பரமும் நமக்கு இல்லாமல் போவதற்காக என்றாததமார
வுமாம் அப்படியே 'வாஸுவிஷ்ணுமாயாபு க்யக்யம்' என
றருளிச் செய்கிருப்பது இங்ஙனானதேயம் 'அன்று' எனபது
ஸருஷ்டிகாலம் துடங்கி பரபதநாதம வரையிலான எல்லாக
காலத்தையும் குறிக்கிறது 'பெறவே கருதி' எனபதற்குப் பத
வான ஸஹஜசாருண்யத்தினால் கரணக ஸேபராதிகளைக் கொடுக்க
கும்பொழுது 'உலசெல்லாம் நனசொடுங்க யோகனைவான்',
'பொருளென்றிவவுலகம் படைத்தவன்' என்றிவை முதலிய
வைகளிற்படியே ஸகல் ஜீவாளும உஜ்ஜீவிசத் தேவனுமென்றே
பொதுவாக ஸங்கலபித்தான், அப்படிச் சிலா உஜ்ஜீவியா
தொழிந்தது அவரவர்களின் பூர்வ பாமத்தினால் என்று தாத
பாயம் 'பெருந்தகவு' எனபதற்கு அந்தகருபை இந்த வயாஜம்
மாததிரதனையும் எதிர பராமல் எல்லா ரேதனாகளையும்பற்றி
உண்டாகிறது என்று தாதபாயம் இவன் செய்கிற யாதருச்சி
காதிஸுகருதங்களை ஸுசருதவசனாகரொரு ஞானதற்கும் இந்த
கருபையே ஆதிகாரணமாகையினால் 'பெரும்' ஸபகம் - 'பிரான'
எனபதற்கு அந்தக் சாருண்யம் உபகார பாயவஸானமா
யிற்று என்று தாதபாயம் 'உறவே' எனபதற்கு ரக்ஷிப்பதற்
குக் காரணம் இந்த ஸம்பந்தமே என்று தாதபாயம் இ,தற்கு
முன் நிரதேசரித்ததைப்போல 'நம்' என்றருளிச் செய்யாமல்

இவன் ' எனறு பொதுவாக அருளிச்செய்திருப்பதினால் எல்லா ஜீவாதமாககளுக்கும் இது பொதுவேனா? தெரிவிக்கப்படுகிறது உயிர் - சேஷத்தவ் விசேஷ்ட ஸ்வரூபம் ' காககிணற ' எனபதற்கு சேஷத்தவத்திற்கு அனுகுணமான கைங்கரியமாகிய புருஷாதத்ததைக்கொடுத்தது அதிசயாதானம் பண்ணுவித்ததுகொள்ளுகிற எனபாததம் ' ஒருயிர் எனபதினால் எல்லாவற்றிற்கும் அநாதாயாமியாயிருப்பது சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஸ்வரஹுடைய ஸ்வாதநகாயம் தயோதிதம் ' மறவேலு எனபதினால் இந்தப் பகவானுடை ஸம்பந்தம் முதலியவைகளின் அனுஸந்தானம் நமக்கு நிர்ப்பாதவாதிகள் விரித்திப்பதற்காக எப்பொழுதும் அனுஸந்தேபம் எனபது தயோதிதம் ' நீ ' எனகிற ஏக வசனத்தினால் இது அஷ்டகாணமா யுபதேசிக்கப்படவேண்டும் எனபது தயோதிதம் ' நம் எனபது 'மன்னவா' எனபதேகாடவயிக்கிறது ' மறை முடிசூடிய எனபதினால் வேதாந்தங்களை பரமாணதமமாக அங்கேரித்திருக்கிறார்கள், கேவலம் யுகத்தினைக்கொண்டு தாயமுலைப்பாலுக்கு விலை கொடுப்பதைப்போலே பரபத்தியென்று பரமாண விருத்தங்களுக்காகச் சொல்லுமவர்களைவிட நாமாசாரபாசங்களுக்கு வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது அவர்கள் பாஷத்தில் பரதி பரபத்திசளை விதிககிற உபரிஷத்தகுகள் அபரமாணங்களுக்கேவண்டி வரும் என்று தாதபாயம் வேதத்தில் முடிசூடிய எனகிற யோஜனையில் 'மஜகி யகிவதன் லக்ஷ்வெஜீம் சூ.வெஜீம்', என்றும், 'நன்மையால் மிக்க நான் மறையாநாசன்' என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களை நிரூபிப்பதற்காக ஆகிராஜ்யம் பெற்றவர்கள் என்று தாதபாயம் இததால் இவர்களுல் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதே வேதாந்தங்களுக்குத் தாதபாயம் எனபது தயோதிதம் இப்பாட்டில் 'பெருந்தகவுற்ற பிரான்' என்றும், 'உறவே இவனுயிர் காககிணற' என்று மருளிச்செய்திருப்பதினால் இவனை ரக்ஷிப்பதற்குப் பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயமும் ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதநகாயமும் முகயகாரணம் எனபது கயோதிதமா யிற்று இப்படி இவைகளை யனுஸந்தித்து நாம் நிரப்பாணாயிருப்பதற்குக் காரணம் ஆசாரய ஸம்பந்தமெனபது 'நம்மன்னவா அடைக்கலம் வைத்தனா' எனபதினால் தயோதிதம் பொதுவாக ஸாதகபரபதியை நிரூபித்து 'அடைக்கலம் வைத்தனா' என்று

யுமுஷுநக ஸாரயிசுரவதி
 சூயுண ஸநஸிபுதெ
 தகூரகாம் சூ தயெ யபாஹு விவிய
 வுாவார ஸஜாநிதி |
 ஹெதுகூம் சூ ஷு சுதூபுலாவ
 உலயொஸூரயீகதெகசூதக
 ஸாதி வீசூத யகூரொய துலவ
 ஸூசு வயம் நிலபுரஃ ||

ஊதி ஸீகவிதாசுபுக வயிஹஸு ஸவபுதனூஸுதனூஸு
 ஸீசெகூகடகாபஸு ஷெரனாபபுஸு கூகிஷு
 ஸீசெஹஸுசூயஸாரொ
 ஸாஜுபுஷகாபிகாரொ அபுரஃ

|| ஸீசெக கிமரீனா சிஹாசெபிகாய நபஃ ||

சொராநபுதறிருவேகடமுடையான திருவடி களே ஸாணா

சாரய நிஷுடையினை நிபாணாரொநிருபாதினிலைபாதிநி ஸாஸ
 திராநதநதநில இதுவே ஸாரதமாம என்பத தயொதிதமாயிறறு
 ஆனையாலேயே 'யனஸுரைநத தமனருளே மணனிய மாதவத
 கோககும' எனறிவா நாமலேயே அடைககஸபததில் அரு
 ளிர செயயாபாபுருகநித த அனநிசேக 'உறவே' என்பதற்கு
 மாதவாசிய பகவதேன எனறாநதமரவுமார அபொமுது
 'ஒருயி உணமையை' என்பதற்கு ஸா வாததாயாபியாசையாலே
 ஸாவரவதனான உணவாடைய ஸவபா வததை எனறாம, 'என'
 என்பதற்கு என்று பாராநதிநித என்பதன் அபகந இது
 'வைததனா' என்பதேகாடக வரிகுகிறதது ஆக இதுகாஸ
 பாராநதனுதாவக பாகயாஸார செயகாபா எனறநாநிறறு

இப்படி பாரபதநாதிய யனூஷுநகவன நிபாணாநிருகக
 வேணமெ எனபாநக காரணந துடன உபாதிநதருகுகிறா—
 'யுமு' எனறாநிதிகுது

ப - ரை] யாழ் - தேரில டட்டி யிருக்கும் குதிரைகள், ஸூ
 டுத - தோ, ஸாராஸி - தேரோடடுகிறவன், இவர்களுடைய
 சூலவதி - நயாயதையுடைய, அதாவது இவைகளைப்போ
 லிருக்கிற, துயுண் - உபவிஷகதககளினால், ஸூஸரிபுதெ -
 (போகதா போகயம், பரேரிதா, எற்று) பிரித்ததுக காட்டப்பட்ட
 டிருக்கிற, யயாஹு - அதனை ஸவபாபர்களுக்குத் தருத்க
 படி, விவியவூவார - அனைக்கிதமான வயாபாரங்களை,
 ஸூஸரிநி - பரம்பரைவய உடைதகாயிருக்கிற, துலாநா -
 ததவங்களின், தி தயெ - மூன்றில், ஹெதுஸம் - காரணமா
 யிருக்கை, தி ஷு - மூன்றிலும், சுதூபுஸம் - காததாவாச
 இருக்கை, உலயொ - (ஜீவாதமா, பரமாதமா, ஆகிய) இருவா
 களிலும், ஸூயீததா-ஸவாதீந காததாவாயிருக்கை, ஸூசு -
 பரமாதமாவிடத்திலும் (இருக்கின்றன), தஸீ - ஆகையினால்,
 ஸூஸு - அகிஞ்சனாகிய, ஸயம் - இந்த பரபன்னன், ஸூஸி
 ஸூசுதயஸுலா - பகவானால் ஒப்புசுகொள்ளப்பட்டிரு
 கிற எந்த விஷயத்தைப்பற்றிய பாததை உடையவனோ, துத -
 அந்த விஷயத்தில், ஸூயம் - தான், நிலுடா - பரமிஸுத
 வன் அதாவது இவன் பராதீன காததாவாகையினாலும் அவன்
 ஸவாதீன காததாவாகையினாலும், அவன் இவனால் ஒப்புசு
 கொடுக்கப்பட்ட பாததை அங்கீகரித்திருப்பதினாலும் பரயா
 ஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இவனொன்றும் செய்யவேண்டிய
 தில்லைபென்று தாதபாயம்

திருவஹீதிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

பூநீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

பூநீமத் தஹஸ்யதரய-ஸார வயாகயானத்தில்

• ஸாங்க பரபதநாதிகாரம்

முற்றிற்று

1. ஸ்ரீ கெத நிரமகாண ஹோதேசரிகாய தரே

கிருதகிருத்யா திகாரம்.

ஸரமெய்யு ஸவயுஜெத் ஸஹஜ ஸஹ்யபிஷீக்ரதஸரெ
படியும் சுதுவ்யம் தவாதரிஹயக்ஷிம்விடிவி தஃ |

[illegible]

|| ச்ரீ 8 தெ ச்ரீ திவ்யாவதாரகாமாஜ் சிவபொடிபிரகாச தரி ||

இப்படி ஆறதிராரங்களு அடங்கிய சீழப்பேடிக்கையில் அங்கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிந்தத்தை நிரூபணமசெய்து, மேல பலத்தைப் பதக்கதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிக்கையினால் நிரூபிக்கத்திருவுள்ளமபற்றி, அதில் முதல் ஏழதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாரதர பேடிக்கையினால் இரத்த தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில் உண்டாகும் பலத்தையும், மேல மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மறறொரு அவாரதர பேடிக்கையினால் தேஹவியோக காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் உண்டாகிற பலத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறார் அதில் இரத்த அதிராரத்தில் கருதரருதயன் என்று தன்னை அனுஸந்தானம் செய்வதாகிற பலத்தை அருளிச் செயப்போகிறவராய அதிகாராததத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறார்—'வஸிஸ்யே' என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] வலியெழு - ஸரதி புடையவனாயும், வலவெழு -
எல்லாந தெரிந்தவனாயும், வலவெழு - ஸபபாவத்தி
லேயே ஸுஹருத்தாயுமிருக்கிற பகவான், வீரவெழு -
(வலி) - அங்கீகரிக்கப்படாதிருக்கிற நம்முடைய ராஜ்யப் பாத

தை உடைந்தா விருசுக்ருமபொழுது, யசுய-ஓ - எனக பரயோஜ
னத்திறார, அனநிரகே எகரப பசவானுககாக, அதாவது
அயசுர பஸகரிப்பதறாக, கஃ - மரத, வுமஃ - மறுபடியும்,
ஹ இரக கீ ரததி, சுத-ஓவஃ - செயயவேண்டியதா
னது, சிவ்ஷிஷி-ஒன்றும், க-இலலையோ, நிருவயிஷ்வா -
ஹஜ்ஜுயள - எல்ல இவரக பரிபூரணாகத்திறகு ஸமுதநிர
மாயிருக்கிற, தவ்ஸி - அநத மோஷ புருஷாரதத்ததில், அன
நிரகே அநதப பரவா ரிடத்தில், ஸ் ஆதமாவை, சியவ்ஷிஷி -
எப்பொழுதும் இருகருமபடி ரெயதுகொண்டவர்களாய், அதா
வது மோஷ புருஷாரதத்தில் இடைவிடாமல் ஆசையுடைய
வாகாராய, அனநிரகே பசவதனுபவத்தில் நமமை எப்பொழு
தும் உபயோகித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாய், சுரவண
ஷி-கருபணாகார யிருகபோதினும், அதாவது இதற்குமுன்
இப்படிப்பட்ட கைகாயமாகிற தனத்தை யடையாமலிருந்த
போதினும், கெஹ்ய-ஓ நிகஃ-(இப்பொழுது) கைகாயமாகிற
தனத்தைப் பெற்றவர்களாய், சுரதாயீ-ஓ கஃ - கருதாரத
தாக்கார (நமமை) ரெயயசகடீவாம்

இரகஸிலேரத்தி 'ஸுஷிஷி' எனபுமுதலிய நாலுவிஸே
ஷணங்ககினில பசவானுகருகதி இல்லாமையினாலாவது, நமமை
ரகரிப்பதற்கு மார்க்கத்தை அநியாமையினாலாவது, நமமிடந
தில் இல்லாத மஹாபாரததனை பரமிதக கொள்ளுவதின
லாவது, நமமை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது,
நமமால் மறறொரு சாராயம் செயய வேண்டியதாயிருந்து அதிலை
தன்னு லொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பரதத்தையும் விட்டுவிடுவதின
லாவது பரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போயவிடும், ஆகையினால்
அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செயயவேண்டுமோ என்கிற
ஸங்கை விலக்கப்படுகிறது 'யசு-சிவ்ஷிஷி' என்கிற இடந
தில் 'ஷி' ஸபதத்தினால் பரயோஜனாதரங்களில் ஆசை இல்
லாமையினால் அதற்கு ஸாதனமான சாமகசள செயயவேண்
டியதில்லை, மோஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதினும் அது பர
பதையினால் ஏற்பட்டு விடுகிறபடி யினால் அதற்காகவும் ஒன்றும்
செயயவேண்டியதில்லை எனபது நியோதிதம் 'நிருவயி',
இதயாதியினால் மோஷத்தில் செயயப்படும் கைகாயத்திற்கும்

இவ்வுவாய விசேஷநிஷ்டை பூவத்தித கூறகார
காறு ததுடங்கித்தானிதுகருக கோலின மறுததைப
ஸங்க பரபதந மனுஷி நவ பறறத தனகரு கூடுவூர்
உடைய கருதகருதயநவமும ஸத்திலிஷ்ட மிலலாமையா
கருநாதத்தவமும இவ்வுவாயும ஸகூப
கூலிதததாலே கூதமகையாலும வுதகூருய
வகுவுவகூருணை மறுததனை 1 'காஸுஷ்ட' என்
றருளிச செயகையாலும தனகருப பிறறத வு

இப்பொழுது செய்யப்படும கைகாயத்திற்கும வயதயாஸம்
தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இப்படி கருத கருதயன என்று
தனனை யனுஸந்தித்துகொளளுவது மனதில் ஸம்ஸயாதிகளில்
லாமல் பகவத கைகாய ரூபமான நிரப நெமித்திகாதிசேஷ
செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் பல ரூபமாகிறது என்றதா
யிற்று

இவனுக்கு பருமமநாடியிற் பரவேஸிப்பது முதலிய காத
தவயககளிருக்கையாலும, பலம விபமபிதது வருகிறதோ என
கிற ஸங்கையினால் பயம முகலிய நவக னிருக்கிறபடியினாலும,
இவனை கருத கருதயன என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச
செய்கிறா—' இவ்வுவாயநிஷ்டை எனமுராமபிதது கூடு
வூர்ஸத்தில - செய்யவேண்டிய கார ப வக ளில் இததால
பருமமநாடி பரவேஸம் முதலிய சாகவயாதிகளிருந்தபேபாதி
லும அவை பரபததிக்குப் பவமாய பரபத கரு பையினால் நேரி
டசகூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அநவயம்
இலலை என்பது தயோதிதம் 'கூதமகையினாலும' என்பதினால்
இதற்குமேல இவன் ஒவறும செய்யவேண்டியதில்லை என்பது
தயோதிதம் 'வூதகூருய' என்பதினால் பாவான 'காஸுஷ்ட'
எனமுலும அவனுக்கும் மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து
பயமுண்டாகில் எனசெய்வது எனகிற ஸங்கையும, 'வூதகூரு
கூருணை' என்பதினால் ஒரு டெவை சொன்னதை மறுபடியும்
மறா பராதவகன்பபராதது நமூய ஸீடபிவிட்டால் எனசெய
வது எனகிற ஸங்கையும பரிஹரிசப்பட்டு நிரபாரதயம் தருக

தூவராலிவடிஸையப பாரதது நி ஸ - ர னு ய ,
 1 ' உரகெஸ்ஸாணம் வ ஐ ' எனகிறபடியே விவோ
 வாயசெயு விக்ரதனான ஸவெ-பூரான 1 ' ஸஹம்
 க்ஷா ஸவ-பூவாவெவெஸ்ரோ ரோக்ஷயிஷ்யாதி ' என்று
 வகுபூராக ஸஹஜததைப பண்ணுகையாலே இப
 படி விஸூஸநீயனுமாய ஸஹ-பூனுமா யுவாயவதித
 னுமான வீஸூரனைப பாரதது வகுவிவியில நிஸூஸ
 யனுமாய, நிஸூயனுமாய, கடையறவிட்ட ஸநூவா
 ருஷா-பூங்கனையும் காமபறவிட்ட உவாயாநூங்கனையும்
 ஸகிஷ்ய நயதூமாக உவாநீயியைப பெறுமாப
 போலே தான பெறப்புகுகிற வரஹ-ருஷா-பூத
 தையும் பாரதது ஹுஷ்டி-காவாய, 2 ' கெவஷி-பூதி

கரிககப்படுகிறது ஹா தூவராலிவடிஸெ - தான பரயா
 ஸமசெயததை அவன அங்கீகரித்திருப்பது வீக்ரதனான-வரிக
 கப்பட்டவனான, ' விஸூஸநீயனுமாய ' எனபதினால் வகுரனைக
 காக ' ரோக்ஷயிஷ்யாதி ' என்று சொல்லியிருப்பதோ எனகிற
 ஸந்தேஹமும், ' ஸஹ-பூனுமாய ' எனபதினால் அஸாதயாதிக
 ளாலே கைவிடுவதோ எனகிற ஸங்கையும், ' உவாயவதிதனு
 மான ' எனபதினால் தனக்கொரு காததவயாததரமிருந்து அது
 யதாவததாக நிஷ்பன்னமாகாமையினால் பலம் கிடைக்காதோ
 எனகிற ஸங்கையும்நிராகரிககப்பட்டதாகிறது ஸாஸூரனை-ஸா
 மாததியாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடுகூட
 போருமபடி, காமபற-பரமபரையாகச் சேராததும் அறறுப்போம்
 படி, அதாவது பகதியாகாதிகளில் ஸகதி இல்லாமற்போனபோ
 திலும் அவைகளுக்குச் காரணமான காமங்களிலும் ஸம்பந்தமில்
 லாமல், ஹுஷ்டி-காவாய - மேல்வரப்போகிற புருஷாததம்
 மஹாதந்தருபமாகையினாலும், அது பரயாஸமில்லாமல் தனக்குக்
 கிடைக்கப்போகிறபடியினாலும் ஸந்தோஷத்தோடுகூடினமனதை
 யுடையவனாய் இப்படியாகிலுமிந்நயநைமித்திகககாமங்களா அவஸ
 யம் அனுஷ்டேயமாகையினால் இவனுக்குப் பரம் ஒன்றமில்லை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? அவைகளில் அகநீர்திராதி ஸப

தாது ஆணர் விதுணர் ம சிஜுரொ நாய ஆணீ வ
நாஜது ஸவ-தாதுதா யஸுரணம் ஸரணம் நாராயணம்
நொகமுரம் புவஹி' எனகிற ஸ்ரோகத்தினபடி
யே பூஜாவதி வஸுவதி யென்றறபோலே பேரிட
கெ கொணடிருககிற ஸஜாதீயரான க்ஷேத்ருஜைரப
பற்ற வோரோ ரவஸுநங்களிலே கைக்கூலிபோலே
சில வுபாயிகளடியாக வெழுதா மறையிலே யேறி

தங்கள் படிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே இதர தேவதைகளின் ஸம
பந்தமும் நேருகிறதே? ஒவ்வொரு மனுஷ்யனுக்கும் அவவவனுக்கு
ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதமான கடன்களைக் கொடுக்கவேண்
டிய பரமிருப்பதினாலும், இவன் நிரப்பரன் இதயாதி எப்படிப்
பொருநதும் எனனில்? அவைகளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்
செய்கிறா- 'ஷெவஹி-3' என்றாமபித்த நாஜது', ஷெவ-3தவ
தைகளுக்கும், ஜீஷி-ரிஷிகளுக்கும், மூத்தாது-பூதங்கள் என்று
சொல்லப்படுகிற ஆதமாகசளுக்கும், ஆணர் - மனிதர்களுக்
கும், ஸுயம் - இந்த பரபன்னன், ம சிங்கரஃ - கிங்கரன்னன்ன,
ஜீணீவ - கடனாளியாகவும், ம அல்ல, யஃ - எவன், ஸரணம் -
ஸரணமாவடையவேண்டி யவனாகிய, நொகமுரம் - நொக
களுக்கூச குருவாகிய, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸவ-தா
துதா - எல்லா விதத்தினாலும், ஸரணம் - ஸரணமாக,
புவஹி - அடைந்தானே 'பூஜாவதி' எனப்பதினாலே இந்த
பரஜைகளுக்கு அவன் யஜமானனாகையினாலே அவனிடத்தில்
தாஸ்யம் செய்யவேண்டாவோ எனகிற ஸநகை ஸமசிதம் இப்
படியே 'வஸுவதி' எனகிற இடத்திலும், அதாவது
'வஸவஃ வாஸிகாஃ வ-3வ-3' இதயாதிசுளிப்படியே 'வஸு'
என்பது ஜீவாதமாகசனைச் சொல்லுகிறபடியினாலே என்று தாத
பாயம் ஓரோரவஸுநங்களிலே-சில பரகரணங்களிலே, கைக்கூலி
போலே-கையில் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைசெய்கிறவனைப்
போலே உபாயிகள் பராமாண்யம் முதலிய வாணங்கள்
'எழுதாமறை' எனப்பதினாலே நி,சய,நவ அபௌருஷேயதவாதி
கள் ஸமசிதம் ஒரு புருஷனால் கருநரிமமாகச் சோத்து
எழுதப்பட்டதே என்றாததம் அந்நிகரிக் க எழுத்தில

டகி கிடக்கிற வடிமை தீடடும முதல மானாதே
பொலிசையிடடுப போருகிற தனிச தீடடும கிழித்த
வனுகையாலே வங்ஹொ யஜ்ஞாபிகளான நிகுமெ
விதிக்கங்களி லவாகள போ சொல்லுமபோது 1 'பெ
யஜ்ஞி வித்யுநு ஷெவாநு ஸ்ராஹணாநு ஸஹுதாஸ
நாநு | ஸவபு ஸுதாணாநாநு விலுமெவ யஜ்ஞி
தெ 1' ஐத்யாபிகளில் ஹஹிபுகளாறுதி மிடடபடியே
ராஜஸேவகா ராஜாவுக்கு சடடை மேலே மாலை
யையு மாலரணத்தையு மிடடாலுஞ் சடடையில்
துவககற்று ராஜாவின பீதியேபுயொஜ மமாகத்தெ
ளிந்திருக்குமாபபோலவும், யஜ்ஞா ஸ்ராஹாபாபி

லாத புஸ்தகத்தில் அடிமைச சீட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது
என்று சாநிகதியாகவுமாம் அடிமைதீட்டு - நான அடிமை செய
கிறேன் எனறெழுதிக் கொடுத்திருக்கும் சீட்டு முதல மானாதே
முதலாயிருக்கிற துக்கைக்குக் குறைவுவராமல் பொலிசையீட்டு
வடிகளுக்குக் கொடுத்து, தனிகதீட்டு சடனபத்திரம் இது கீழ்
உதாஹரித்த வரனத்தில் 'அ கிஞ்ஞரஃ நாயம் கீணீ' என
கிற பதங்களின் விவரங்கள் பெ - எவர்கள், வித்யுநு - பித்
ருக்களையும், ஷெவாநு - தேவதைகளையும், ஸஹுதாஸநாநு -
அகனிகளோடு கூடிய, ஸ்ராஹணாநு - பராமமணர்களையும்,
யஜ்ஞி - யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, அதாவது அவரான பெ
யர்களைச் சொல்லிக் கொண்டு யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, இப்ப
டிச் சொல்லாவிடில் மேலபாதிதோடு விரோதிகளும் என்று தாத்
பாயம், தெ-அவர்கள், ஸவபுஸுதாணாநாநு - எல்லா
பராணிகளுக்கும் அநதாயாயியா யிருக்கிற, விலுமெவ -
விஷ்ணுவையெழுந்தது, யஜ்ஞி யஜ்ஞம் செய்கிறாசன இவ்வா
தத்ததிறகு ஸௌகிக த்ருஷ்டாரதத்தை உதாஹரித்தருஞ்
கிறா- 'ராஜா' எனமுரம்பித்து துவக்கிறது - உத்தேஸ
யதவம், ஆராதயதவம் முதலிய ஸம்பந்த மிலாமல் 'யஜ்ஞா ஸ்
ஹாபாபாபிகளிலும்' என்பதற்கு யஜ்ஞத்தில் உபயோ
கிக்கிற ஹஸிஸஸுக்களின் ஸாராமஸத்தைப் பகவானே அவநி

களிலும், ஸ்ரீஹவ்யியிரி ராமாதுத்திலும், 1 ' ஹா
க்ஷாடிவ்யவிரோயம் ஜெஜிநிஃ ' என்கிற வஸ்துத்தி
வஞ் சொல்லுகிறபடியே டேவர்கள் விசுவககௌன
கிற சடடைகளோடு சுவககற அவவோ ஸ்ரீஹவ்ய
வயவஸ்திவளவ்யுங்களாலே ஸ்ரீஹவ்ய பகவதிலே

கரிக்கிறான் என்று பரிபாதிதாரம் அதபாயத்திலே, அதாவது
பாரதத்தில், ஸாந்திபாயத்திலே, 349-வது அதபாயத்திலே என்றா
ததம் ' ஹவ்யியிரிராமாதுத்திலும் ' என்பதிலுள்ள பருமமா
பகவானைக் குறித்து ஆஸ்வமேதயாசம் செய்யும் பொழுது
ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸ்க்கொல்லாமை அந்த மந்த
கிரகுகளினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யகடாமல் பச
வானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேவதைகள் பருமமாவை எங்கள்
பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து ஹவிப்பாகங்கள் எங்
களுக்கு ஏன் உடைக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, பரும
மா ' நயவ்யுர சிவா யுபபக்ஷாமிஷி டேவதாஃ! சுமேதா
விவ வரம்ஹாயித் கம் டக்ஷாஜெம் கௌநிநி ' என்று கன்னாலும்
ஸமஸாரத்தைத் தாண்டவேண்டுமென்று ஆசையுடைய
மற்றப் பரிமாதாந்திகளினாலும் செய்யப்படும் யத்குங்களில்
ஹவிஸஸைப் பெறுவதற்கு நீண்ட நேராகியதையுடைய
வாக்களால், எங்காளால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸைப்
பகவான் தானே அங்கீகரிக்கிறான் என்று ஸமாதானம் சொல்லி
நிறுப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி தேவதாந்தரங்களு
க்கு அந்தரபாயிபான் பரிமாதே உத்தேசப்படுவது நிரூபித்து
அகநீர்திராதி ஸபகங்களை நேரிலேயே பரிமாத வாகங்களை, ஆகை
திலுள்ள பகவானை நேரில் ஆராதனை என்பதற்கு பரிமாதம்
அருளிச் செய்கிறான்—' ஹாக்ஷாஸி ' என்றாமிதத்து (அகனி
முதலிய பகங்கள்) ஹாக்ஷாடி-நேரில் பரிமாதச் சொன்ன
போதிலும், அவிரோயம் - விரோதமில்லாமையாக, ஜெஜிநிஃ-
ஜெஜிநி என்கிற முடி (நிரூபித்தது) ' அவயவஸ்திவளவ்யு
ங்களாலே ' என்பதற்கு அரி, இந்நிர, முடியப்பட்டவர்களின்
பரிமாத பரிமாதத்தில் சொல்லப்படுகிற உயர்ந்த ஸ்தானத்
திற்கு அகந்தாந்தரொன்றிலாவது, முத்திய அகந்தாவைப் பரி

தாராயணாபி ஸஷ்ணுகள போலே நிறகிற நிலையை யுஙகண்டு அவற்றினுடைய வுஜ்ஜாரணாபிகளில் ஸ்ரேத ஶீவவாவிகளான ஸுகயாஜிகளுககுப்போலே தன வரகெகாநிசுவ நுலையாதே நிறகிறபடியை நிரவி விகது, தனவண்டாஸுநிதித் துணாடியிகாரத துதக ஸாரவிவமாக வடிமைகொள்ள ஸஜ்ஜிதநிருக் கிற ஸாவிதாவான ஸெஷியினுடைய ஸாஷ்ர வெஷூ ஜோமஜோ வரிவாருத ரவிவ கெஷ்யபு ஸுவத தாலே ப்ரகூஷி விதித வரவாஸாஷாவிபூயரான

வாநிடததிஸேய பூணமாக இருப்பதினாலே எனறாததம். 'நிறகிற நிலையை' எனபதோடு நேரில் பகவானைப் சொல்லுகிற தாச எனறு சொததுககொண்டவும 'ஸ்ரேதவிவவாவிகளா ன இதயாதிகரு அவாநா கெவலம் தாராயணாதி ஸபதங்களைக கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடி நினுலே அவாநாருக்கு ஸாத தபாதிதவம் விதித சிசகிமுபிபோலே எனறு தாசபாயம் இதநால தாராயண' முகடியை பகவாநாமங்களை மாததிராம கொண்டு நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸவேத களிப வாவிகளுககு அருதப பதங்களை விஸேஷணவரவாக இதா வஸதுக கதாச சொல்லுகிற தாராயணம் சொந்தநிருத பீபாதினும் எப்ப - க குறையவாஸிஸிஸோ அப்படியே இவாகளுககும பகவானுக்கு விஸேஷணவரவாகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற அகாந்திராதி பதங்களைச் சொன்னபீபாதினும் பரமைகாந்தித வம் குறையான எனறு தாதபாயம் குலையாதே - நசிககாதே. வண்டும் - பராமமணயம் முகடியது, ஸுஸுரம் - பருமமசா யம் முதலியது, நிதிதும் - புத்திமோதபததி முதலியது, மண்ணு - வைஷ்ணவனுயிருக்கை முகடியது, ஸுஸாரவிவமாக - இவை களுககுத நகபடி ஸாஷ்ர வெஷூ - ஸாஸ்திரததைக கொண் டறியவேண்டியதான, ப்ரகூஷிவிதித - ஸாயகந்ததின ஸரியப்பட்ட வரவாஸாஷாவிபூயரான - பகவானுடைய அபிபராபததை உடையவாகனான, அதாவது ஸாவஜஞதவம் பெற்றவாகனாகையாலே முகதாந பரவானுடைய அபிபரா யததை பரகயகூலமாகவே விதிக்கான கொண்டு

சுமரிகாறு மாஜிகாதிஷ்டமடியாக வுண்டான ஹ
வந்நிபுஹததாலே ஸம்ஸரிததுபபோதத நாமக்கு சுவ
ஸர பூகீசெஷ்யான ஹவசீக்யுதெவயடியாக வுண்
டான ஸீகாஹயது சுடாஷு விஷயீகார ததாலே வநத
வயொஹாரணாமலிஹாரணததாலே பூவதூதூஷா
தம பிறந்த பின்பு ஸாரண பூவாஹமங்களி விதுக்கு
மே ஸொன்றிலலாமையாலே திபுஹ ஹெதூக்களை
யெலலாம சூமிததுத தீரந்தவடியவா த ம் மைத
திருத்திபபணிகொள்ள வலல ஸவசுசெஷியான
ஸ்ரீயேவதி தன பேருகத தானே ரக்ஷிகருமென்று

தாதபாயம் இவ்விடத்தில் ஆஸ்திசனா நிருபபவனுக்கு ஸாஸ்தி
தாததத்தில் ஸமஸயம் உண்டாதாதாகையினாலே 'கிலஸம்ஸய' -
என்று ஸமஸயத்தின் நிஷேதிபபது நிஷபரயோஜன
மானாதினாலே இதன் காதபாயத்தை அருளிச் செய்கிறார்—
'இதுக்கு' எனமுரம்பித்தது 'சுவஸர பூகீசெஷ்யான'
என்பதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயம் நமமை ரக்ஷிபப
தற்கு ஸமஸயம் பாதத்துக்கொண்டிருந்தது, யாதருசரிக ஸாரரு
திபரிபாசகாலம் வந்தவாறே நமமை விஷயீகரித்தது என்று
தாதாயம் விஷயீகாரததாலே - அவர்கள் அபிஷேகரித்ததி
னாலே வயொஹாரணாமலிஹாரணததாலே - ஆராயன
ததயம்ஸதிகதை உபதேஸிகக அதைப பகவத ஸநநிதியில்
அனுவாதம் செயதுகொண்டு பராததித்தபடியினாலே தீரந்த -
தன்னைய உடாயமாக விஸசயித்தது ஆஸரயித்த, அடியவா - தா
ஸாகடா, திருத்தி பாதங்களை யெலலாம போகருவதினாலே பரி
ஸுத்தகாரமாகி, அனிகொள்ளவல்ல - (அவாசனைக கொண்டு)
ததாதாயங்களை அங்கீகரிக்க முகதியுடையவனான தனபேருக -
தன பரயோஜனமாச, கீழி - விஸவாஸத்தையடைந்து 'கிலஸ -
ஸாயிடு' என்பதற்கு இவ்வு ஸமஸய நிவருத்திபைச் சொன்
னது அசின் காரயமான மஹாவிஸவாஸத்தைச் சொல்லி அதை
டனபேருககாரன நிபாபாதவதத்தைச் சொல்லியிருக்கிற த் என்று
தாதபாயம் இப்பாய ஸ்ரீபாஷ்யகார பரவானுடைய காரயமாக

தேறி நிறுத்தாது—வெனதை இது 'காஸாங்'
 எனகிற ஸாணு வாக்குத்திலுந் தீர்த்தபொருள்
 கருத்கருத்யுடைய இவனுக்கு புவனீகரு
 லக்ஷணம் முனப்புறற சொகமயிகாரத
 நிலைசொருகுகையாலேமுனப்பு சொகித்திலனாகி லயி
 காரி யல்லாமையாலே 'காஸாணாவாசு காயபூலா
 வஃ' எனகிற காயத்தாலே உவாய் நிஷ்த்தி புண்டா
 காது உவாய்விக்காரம் பண்ணினனாகத் தனனை
 நினைத்திருந்த பின்பு ஸாணோகியிலே நெகிழ்ச்சி
 யுடையனா சொகித்தானாகி 'காயபூலாவாசு ஸாஸ
 ஸூலாவஃ' எனகிற காயத்தாலே வதினோபாவாய

அருளிச் செயத்தற்கு மூலத்தை யருளிச் செய்கிறா—'இது'
 என்றாமபித்து தீர்த்த பொருள்-நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அதற்கு
 இதில் 'காஸாங்' என்று பொதுவாகத் துரத்ததை நிஷ்கித்த
 திருப்பதினால் பரபத்திக்கு முன்பும் ஸோசம் கூடாது என்று
 தோன்றுகிறபடியினால் அநிஞானபுர ஸோசத்தை யுடையவன்
 பரபத்தியில் அதிகாரி என்பதுடன் விவரத்தி யாதோர் என்ன
 வருகிற சொகித்தா—'இவனுக்கு' என்றாமபித்து இங்கு
 'காஸாங்' என்பதினாலேயே பிறந்தருமுன் ஸோகித்திருக்கான்
 எனதேறப்படுகிறபடியினால் ஸோகித்தவனை அதிகாரி என்று
 தாதுபாயம் காஸாணாவாசு - காஸாணாவாசு - காஸாணாவாசு
 காயபூலாவஃ - காஸாணாவாசு, அகவது இவனிடத்தில் இவ
 னுக்கு பரபத்தியில் அதிகாரமில்லாமையினால் பரபத்தி பூண்
 மாகவில்லை என்று தாதுபாயம் நிஷ்த்தி - பரபத்திக்கு கொடுக்க
 கூடிய பூத்தி ஸ்ரீகாரம் - அனுஷ்டானம் நெகிழ்ச்சி - ஸாதே
 ஹம்,அல்லது அவநமஸ்கம் 'தனனை நினைத்திருக்கப்பினி' இதயா
 திக்கு இவனுக்கு மஹா விஸுவாஸவிலலா மையால் உபாயம் ஸரி
 யாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாதுபாயம் காஸாணாவாசு -
 காஸாணாவாசு - காஸாணாவாசு - காஸாணாவாசு - காஸாணாவாசு
 ஸாஸ ஸூலாவஃ (என்று தெரிந்ததுமொன்று) வதினோபாவாய
 வதினோபாவாய வதினோபாவாய - பூணாமா அனுஷ்டிக்கப
 பட்ட உபாயத்தை யுடையவன் லக்ஷணம், அநாவது பரபத்தி

எல்லாமையாலே வலுமுவாயவலிதி - ஸாவேக்ஷ
மாயக கொண்டு வீஷ்ணுக்கு மென்றறியலாம் முன்பு
பூஷத் துஷோக்னாயப பின்பு 'உபாஸம்' என்று பூகி
ஷேயிகிறபடியே வீததுஷோக்னானவன கூதகூதது
என்றறியலாம்

மன்னவா விண்ணவா வானே

நிறையொன்றும் வான கருத்தோரா

அன்னவா வேளவி யனைத்து

முடிததன ரன்புடையாராக

கென்ன வரத தர வென்று

நமமத்திகிரித திருமால்

முன்னம வருந்தி யடைக்கலங்

கொண்ட நம முக்கியரே

20

குப பித்த துஷோகம் பிறந்ததானில் நிஸஸமஸ்யதவாலில், நிஸஸம
ஸபதவமில்லாதமயினால் அந்நகுக்காரணமான மஹாவிஸவாஸம்
இல்லை என்று உத்தியுகப்படுகிறபடியினால் மஹா விஸவாஸ
மாகிற அங்கம் குற்றந்தபடியினால் உபாயம் பூரணமாகவில்லை
என்று தாத்பாயம் நெகிழ்ச்சி யுடையானுய ஸோகித்தானாகில்
என்பதினால் வயாதி முதலிய மற்றக்காரணங்களினால் உண்டாகிய
துஷோகம் பூரணோபாயனல்லாததைக்கூட காரணமில்லை என்பது
தயோதிதம் 'உவாயவலிதி' யாவது மஹா விஸவாஸம்
பூரணமாக உண்டாவது அது உண்டாகுமவரையில் பலம் தாம்
திக்கும், இதனால் முன்பணவிய பரபத்தி நிஷ்பலமாகாது
என்பது தயோதிதம் பூஷத் துஷோக்னாய - ஸோகத்தை
உடையவகுப, பூகிஷேயிகிறபடியே - மறுக்கிறவிதமாக,
வீததுஷோகன - துககமில்லாதவன

இப்படி இவ்வுபாய நிஷ்டை எல்லோராலும் ஸேஷமாகி
தம் செயப்படுவான என்றருளிச் செய்தது அப்படி ஸேஷமாகி
தம் செய்யும் பரகாததை ஒரு பாட்டாலே ஸங்காஹிதஞ்
ஞகிதா - மன்னவா' என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] அனபுடையாகது - தன்னிடத்தில் விசுவாஸ முடைய வாசனாகது, என்ன வரந்தர - எங்கவரத்தை நாம் தரக்கடவோம், என்று-என்று தருபதி யடையாதவனான, அதாவது அவர்களின் அனுபவசிபாபநதமாக விவாகத்தைக் கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைக்கொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பாயம், அன்றிகளே இருந்த தேவதத்துடன் இருக்கும்பொழுது மறுமிமைகளையும், கருதகருதயதவாறுணநானா, நைபாயம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச் செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனான என்று காத்பாயமாகவுமாம், இவ்வு 'உன்னடியாகது எனசெய்வனென்றே இருக்கிறீ' இதயாதி அனுஸந தேயம், நம் - நம்முடைய ஸ்வாமியான, அததிகிரித் திருமால் - ஹஸ்திகிரியில் எழந்தருளியிருக்கும் ஸரிய பதியான பகவான், 'நம்' எனபதினால் பாதமாபக் பூததியனறே மாதாபிதாக்கள இவரை ஸநிதிசகு அநமுததூசொண்டேபய திருவடித் தொழுது நிறைக்கில் நம் இராமாறுஜ வலித்தாநதத்தை வளர கக்கடவீர் என்று விசேஷ கடைக்கம்பண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வருத்தாநதம் அனுஸநதிகாபபட்டகாகிறது, முன்னம்-முன்பே, ஆரயமான தஸையிலேயே என்றபடி, வருநதி - பரயாஸப்படடு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிசகக் செய்யவேண்டுமென்று கரண களேபர பாதானம் முகலாந பரயாஸ பாயநதமாக பரயாஸப பட்டு, அடைக்கலம் கொண்ட - ராஷ்யவஸதுவாக அங்கிரித்த, நம்முககியா - நமக்கு அஸாதாரண ஸ்வாமிகளான பாதா னாசன, மன்னவா - ராஜாமகள், விண்ணவா - தேவதைகள், வாறோ - நிதயஸூரிசன்கு, இறை - ஸ்வாமியான ஸாவேஸ வரன, ஒன்றும் - எப்பொழுதும் வலிக்கிற, வான - பரமபத்த தில், கருத்தோ - ஆசையுடையவர்கள், அன்னவா-ஹமஸதையு ப் பேனறவா, வேளவி யினததும் - யஜஞ்சன எல்லாவற்றையும், முடித்தனா - செயது முடிந்தவர்கள்

'அனபு' எனபது மஹா விசுவாஸத்தைச் சொல்லி அந துடன் பரபத்தி செயதவர்களுள் குறிப்பிடுவது அன்றிகளே 'பத்ததுடையடிப்பவர்களைப்பின்' என்கிறபடியே ஆசையுடைய திரம குறிக்கிறதாகவுமாம் தேவலம் ஆரபை மாதிரிமுடை

யவர்களுக்கு அனுகரஹததைச செய்பவன் பக்தியுடையவாக
 னுக்கு அனுகரஹிப்பான் எனபது சைமுதிக நயாய வரிததமல
 னவா? இப்படி இருக்கைகளுக்கு காரணம் பிராட்டியினிடத்தில்
 பக்தியுடையவனுக்குகளை எனபது 'திருமால்' எனபதினால் தயோ
 திதம் அதாவது 'வெள்ளப்படி சிஷ்யரமகிம் வரகிம் வடிவா
 கவெஸுவி டிஃஸிவரம் வஹித விதீயபு' கவெஸு ந கிஃஸிடி
 விதம் கபுகித்யுயாவ! கவ வஹித கபுப கொழபகிஷா
 வாவி' என்றுமபடி பிறிற் பிராட்டியிடனே பிராந்தியாலே
 இவ்வும் அன்புடையவாகு என்னவரநதா எனபிருக்கிறான்
 என்று தாதபாயம் 'நம்' எனபதற்கு இப்படி மஹா விஸுவ
 ஸப்துடன் பரபத்தி பண்ணினவர்கள் 'நாபஸ்ய ய-வியஸ்ய நஃ'
 எனகிறபடியே நமக்கு யதமானாகா என்று தாதபாயம் 'முககி
 யா' எனபதற்கு கெளண்டிபாய பிஷ்டாசனாயிருந்தபோதிலும்
 'நாஹ-ஹி ஸாணஸ்யஸ்ய கவாஃகொபிகிஷி' இதயாதிகாரி
 பட்டிப ஸதோததிரம் செயயததருந்தவாசனில் இவர்களைப் ப
 தானாகள் என்று தாதபாயம் 'ஏ' தாததினால் இதராகள் இப
 படிப்பட்டவர்களால் எனபது தயோதிதம் 'மனனவா' எனப
 தற்கு 'பு-வொ மவச மஜா' 'எமகைபாளு மபாமே'
 எனகிறபடி நமமை ஆளக்கூடியவர்கள் என்று தாதபாயம், அன
 பிககே தேவரிஷி பிதருசரங்குப பாதநதிராகளால்வென்று
 தாதபாயமாகவுமாம் விண்ணவா - தேவகந்தன், அதாவது
 நமக்கு ஆராதபாகள் என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 'எம
 கொழுதல தானகளை' எனபது விவதிதம் 'வானோரிறை'
 இதயாதிகரு இவர்களை முழக்கூக்கனில் முடியமானவர்கள்
 என்று தாதபாயம் அனபிககே பகவான் இவாசன திருவுள்ளத
 திலேபே எப்பொழுதும் வஹிபு குமபடியானவர்கள் என்றி தத
 மாகவுமாம் 'கோ யூகி வபுஷுயாவ தவகா செ தடி
 கம் கி' இதயாதிகாரிபடியே பசவான் இவர்களுடைய திரு
 வுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நிதயவாஸம் பண்ணுகிறான்
 என்று தாதபாயம் 'வானோரிறை யெனும்' என்று பாடாந
 தம் அப்பொழுது இவர்களைப் பசவான் என்று 'பெ ஸ்ரஹணா
 ஹேஹிஸாஸபம் துப' எனகிற இடத்தில் போலே ஸதிசுத
 திருக்கிறது என்று தாதபாயம் விண்ணவா - ஸாதாரண தேவ

மலவதி ஹரள வாரம் மனம்

வரதூஷம் சுதம்

வாரித வுவுவாடுவெது சுதம்

புறவீண சூதவசு |

மலவதி வ வவவவதுதி

வலவதும் சுததெ நிபுயதகூர

வரலிஹ விஹாராஜிதா வெதம்

வதுவெய ரதவாறுதெ |

உதி ஸ்ரீகலிகாதிபு வலிஹவது வவது கனவதுவது

ஸ்ரீசெவெசுநாயவது வெதாநாபபவது கதிஷு

ஸ்ரீசெவவதுதயவாரெ

சுதசுதயதிகாரவதுவெதா

|| ஸ்ரீசெவ நிமகான சஹரெஸிகாய நம: ||

சாராநபபுறநிருவேணசமுடையான திருவடிகளே ஸாணம்

கைகள், வாடுறா - நிதயஸபிரிதா, இறை - ரானிகதை, என் -
என்று சொல்லுமபடி, வான கருததோ - முழுசுதாசன, அதா
வது ஸாதாரண தேவதைதானும் நிதயஸபிரிகளும் உபஹாரம்
சொன்னவருது ஸமாபதிபகும் படியானவாசன என்று தாத
பாயம் 'எல்லாத தேவதைதானும் இவனுக்கு காணிகசை
ஸமாபதிசெருதா' என்றதமுள்ள ஸருதி வாகியும் முத
வியவைதா விவகிதம் ஸாதாரண தேவதைதானுக்கு இவாநன்
பாகநதராக நாயிருதாத நீடுகினது மாநிதிராமல்ல அவாதளுக்கு
ஆராகயாசநாதவிராநாசா எனது திருவுள்ளம் 'அன்னவா'
என்பதினால் பரிஸுததாசனாயிருக்கையாவது, ஸாராஸாரவிவேக
முடையவாசனா யிருக்காவது விவகிதம் .

இவன செயயவேணடிய காரயவசனைசெயது முடிதவ
னாகையினால் பரபததிக்குப பின்பு செவிற நிதய நைமித
திகக காமங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆதானையை பரிபால

னம் செய்வதாகிய கைங்கரியமாகிறது என்று பரபன்னனுடைய கருதகருதபதையையும், நிதய நைமிகதிகாசன அஸஸ்யம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அருளிச் செய்ததுசொண்டு ரி ச ம ந ம செயதருளுகிறா—**ஹமவதி**’ என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] **வாரம்** - ஸமஸாரத்தின் அகரையை, அதாவது அக்கரையாகிற பரமபதத்தை யென்றபடி, **மணம்** - அடைவதற்காக, **ஹமவதி** - பசவானாகிய, **ஹரன்** - நாராயண விடத்தில், **ஹநு வர்தம்** - பரநயாஸம், **கூதம்**-செய்யப்பபட்டது, **‘ஹமவதி’** எனபதினால் ஜ்ஞானஸகதயாதி ரஸ்யாண குணங் கள நிறுதவனாயும், கெட்ட குணங்கள ஒன்று மில்லாதவனாயு மிருக்கிறான் எனபது விவக்ஷிதம் இதனால் அந்த மோக்ஷ பலத் திற்காக ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை எனபது தயோதிதம் **‘வாரம்’** எனபதினால் சடவலஸியில் வஸப்படுத்தவேண்டியவை களை வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஸருதியிலிருக்கிற **‘வாரம்’** என்கிற பதமும், அதின் வழியாக அந்த ஸருதியும் ஸலிப பிசுப்பபடுகிறது அதாவது அவவிடத்தில் வஸப்படுத்தவேண்டிய வஸதுகளில் இதுகருமேலே இலஸ் என்று சொல்லப்படுகிற பகவானை வஸப்படுத்தவதற்கு இதைத் தவிர வேறு உபாய மில்லை என்று **‘கஸ்ய வ வஸீகரணம் தஜ்ஜரணாமதி ரெவ’** என்று ஸ்ரீ பாஷ்யசாரினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸரணு கதி செய்யப்பட்டது ஆகையினால் வேறொருவனை வஸீகரிகக் வேண்டியதுமில்லை, அவனை வஸீகரிகக்கக் கூடியதும் இதைவிட வேறில்லை என்று தாதபாயம் **வாஸிவீத-அஸபமான, ஸு-வ-ஸுகங்கனின் ப்ராஷ்-அடைவதற்காக, கூதம்-செய்யவேண காரயம், அதாவது ஸுஸவாய சைவலயாதிகஞ்சாரசு செய்ய வேண்டிய உபாயானுஷ்டானம், ஸகூதவஸு** - நிஷிததமான காரயநகைப்போல, **ப்ரஹ்மணம்-விடப்பட்டது**, இதனால் இதற் காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை எனபதும் ஏற்பட்டது, **வவாவ-பூதி** - தேஹத்தின் ஸத்தியும், அதாவது அதின் ரக்ஷணமும், **வலிவ-ம்**-முன் ஜனமத்தில், **கூதெ-செய்யப் பட்ட புண்ய பாபசாமங்களினால், நியதகூர** - ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களின் வரிசைகளை யுடையதாக

வவதி - உண்டாகிறது இதநால இதற்காகவும் ஒன்றம்
தான செயயவேண்டியதிலலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையி
னால்) வரம் - பரபததி செயத பிறகு, உஹ - இந்த ஸமஸார
ததில, வுஹெய் - பண்டிதர்களினால், அதாவது பரபன்னா
களினால், விஹை - பகவானுடைய, சுகஜோஷெது - ஆஜ
னையாகிற எலலை, சுமாவாதுதெ - பரிபாலனம் செயயப
படுகிறது இதநால அவனுடைய ஆஜனையப பரிபாலனம்
செயவதற்காக மாததிரம் நிததிய நைமிகதிகாதினைச செயகி
றாசா எனபது தயோதிதம்

நிருவதிகதிபுரம் சேடலா விசுவான பகவகவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செயயப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
கருதகருதயாதிகாரம்
முற்றிற்று

‘மஹீராநு’ எனப்பதின இத்தரகு விஷயங்கள் ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், ‘ஊஷ்டிராநு’ எனப்பதின அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது எனப்பதும், ‘மமநகஹதஃ’ எனப்பதின ஸ்வவொன்றே இவ்வுககு ஸாவதிதாநாத்தவகளுக்கும் சாரணமாடுமென்பதும் ஸுசிப்பிக்காய்கெழுது இவ்விடத்தில் (கூரிராடுவெண்களென்ப ஊஷ்டிராநுணர்ந்தெனது, துஷ்டாவதிராமரெய்யம் ஊஷ்டிராநு கெந வஞ்ஞுகெய்யாநி ஊஷ்டிராநுநெய்யம் வஞ்ஞுகெய்யம்) இரயாதி அனுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு றிஷேயுண்டென்று தானறி யுமபடி யெனினே யென்னில —வரராலே வரிவ ஸ்வநிஷ்டை, வாழிக ளுண்டாமபோது தன றேஹாழிகளைப்பற்ற வரிவாவகா சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன ஸ்வநிஷ்டையில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாடாழிக ளற்றிருக்கையும, 1 ‘ஸவூராதவ்ய யசீ வாவம் ஸவண ஶ்யிமஹதி’ என்கிறபடியே வரிவவாழிகளாலே தன வாவத்தை வாங்கிக கொள்ளுகிற மதிக்கேடரைப்பற்ற 2 ‘வகவெவ ராணி ஹிதாநி ஷேஷம் கூவபுணி வெது தஃ | ஸோவூராதஹோகிரோஹை வூவாநீகி ஶீஷி

இப்படி-ஸவருபோபாய புருஷாததங்களிலே திருமந்திரத் தில் ஸவருபோபாய புருஷாததம் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் கரமத்தை யனுஸரித்துமுதலில்ஸவருப நிஷ்டையினைடையாளங் களையருளிச்செய்கிறா—‘வரராலே’ எனருமபிதது வரிவ வம்-அவமானம், வரிவாவகா - அவமானம் செய்யுமவா ‘குற்றங்க’ வரவன குருபியாபிருக்கை, ஆபிராகயாதிக ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை தட்டாதபடி - ஸமபந்தப படாம விருக்குமபடியான பரகாரத்தை, விஷாடம் - தூக்கம், ஶூழி - அடைப பரிஹரிப்பது ஸவூராதவ்ய - நிரதிக்கப்படு கிறவனுடைய, வாவம் யசீ - பாபம் எதுவோ, (அது) ஸவ ணம் - நிரதிக்கிறவனை, ஶ்யிமஹதி - அடைகிறது மதிக்கேடா - புத்தி இல்லாதவர்கள் வகவெவராணி - ஒன்றோடொன்று தவேஷத்தை யுடையவைகளான, ஹிதாநி - பராணிகள், ஷேஷம் - தன்னிடத்தில் தவேஷத்தை, கூவபுணி வெது - செய்கிறதேயானால், இததால் தன்னிடத்திலாவது வேறு பரா ணிகளிடத்திலாவது தவேஷம் செய்தால் கருபை செய்யவேண்டு மென்பதும், இரண்டையும் ஸமமாகப் பராககவேண்டு மென்ப தும் தயோதிதம் அன்றிகே ‘வகவெவராணி’ என்பதி னால் தன்னிடத்தில் தவேஷமும், ‘ஷேஷ’ என்பதினால் அதின் காரயமான நிரதை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவு மாம், தஃ - பிறகு, ஶீஷிணா - புத்திமானால், ஶதிஶோ

ணா ||, 1 சூத்ரூஹ ஸப்யாஹம் உபாஸித வஸ
வயம் | ஸுதரா உதாஹவத தரகாவிபுஷ்பிதம் ||
என்கிறபடியே கரைபுரண்ட கூடுவெயும், 2 'ஸப்யா
ஹம் ஸுதரா' என்கிற ஸ்ரோகத்தாலும், 3 'வாடினேன்
வாடி' முதலான ஆழவாரகளை பாசுரங்களாலும்
தனக்கமர்வதெயமாக வுதாஹரித்த கொஷங்களை
வரிவாடிக்களாலே மறவாதபடி பண்ணினாகளென
கிற வுபகாசஸூகியும், சூதூகங்களுக்கெல்லாம் ஸ
ரூபவாசுஸூகியான மமவசு வாரதகூதத்தையும்

ஹெ-அதிச அஜஞானத்தினால், வுதாஹரி-(இவைகள்)வயா
புசுதபபட்டிருக்கின்றன, 'ஸஹா' என்பது துக்கத்தைக்காரண
புகிறது, ஹ-என்று, ஸுதாஹரி-துக்கப்படுத்த தக்கவைகள்,
சூத்ரூஹம் - தனக்கே துரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனா
யும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக்
கொள்ளுகிறபடியினால் அநாதத்தையத்தேடி 1 கொள்ளுகிறவனா
யும், ஸப்யாஹம்-ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மாயாநையை
அதிகமித்தவனாயும், உபாஸிதவஸ்யம் - விடப்பட்டிருக்கிற
நல்ல மாரகத்தை யுடையவனாயும், உபா-ஆதம் ஸவருபத்தை
யறிவாதவனாயும், தரக - நரகமாகிற, ஸப்யாஹம் நெருப்புகு,
ஹம்-விறகாகவும் இருக்கிற மனிகள், ஸுதரா-மிகவும்,
ஸுதாஹம்-கருப்பண்ணாசு கடவன் 'ஸுதாஹரி' என
பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற நயை
யைச் சொல்லுகிறது என்கிற காதபாயத்தினால் 'கரைபுரண்ட
கூடுவெயும்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸப்யாஹம்,
ஸுதரா - நீசன தனக்கு - பரமானனாய் ஸவநிஷ்டைசளை
தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸத்தியியிருக்கிறவனுக்கு வரி
வாடி - நிறைத் 'மறவாதபடி' இதயத்தினால் 'வஸூகி வரெ
ஷு கொஷா நவதொவி ஐம் வதொவி நெவ மூணாவு
விவரீதரிஹ ஸப்யாஹம் உபாஸிதவஸ்யம்' என்கிற
படியே அஜஞானிகளாலே தன்னுடைய நோஷங்களைத் தான
மறக்க அவைகளை ஐரூபப்படுத்தினபடியினால் என்றாதம்
இந்த ஸவநோஷங்களைத் தன்னுடைய கார்ப்பணயத்தை

செஷகுஜீ ரெல்லாரும் கடுவஸூராய நிறகிற நிலை
யையும் பார்த்து நமகதும் நமமளவில் வரிவாழி
கா பண்ணுகிற வேதகருகமுள்ள கடுவாதுமாண
மாக வின்புறுமிவவினையாட்டுடையனான வுதனூ
சொழியாலே ப்ரேரிதராயவாகள் வரிவாழிகள்
பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல நிவிடகார
வித்தையும், பூரண வாவவிசெஷஞ சிகையறுகி
தெனிற வகோஷமும் நடையாடிற்றுகில் பூரண
கடுவாதுகளிலே சொயிதமானபடியே கவிமெ
றுக்கணுததையும், வவடவதிதாதுகலிவூரிகளுககு
யொழிமான ஜோகததையும், வவடதொடுவமான

மறவாமசகு அஸாயம் அனுஸந்தயவாள் எல்லாரும் -
தாறும தனகை நிந்திப்பவாசனம் நமமளவில் - நம விஷ
பததி கடுவாதுமாணமாக' எனபதினால் பரவாதுககு
வவடியமயிலா' எனபது தயாரதிதம் இன்புறும - ஆரத்ததனை
யடைபுமபடி, இவவினையாட்டையன-இப்படிப்பட்ட சீகைகோ
யுடைபவன ப்ரேரிதராய - (அவாகா காமகாளுககுத தக
கப்படி பசவானால்) யெமிககப்பட்டவாகாராய 'சூழி' ஸாரம்
அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபலங்களுககு, காவ விஷயமா
யிருப்பதும் தனனுடைய காமாநுருணமாக ஸவரனால் மெ
படுதப்பட்டது எனகிற அனுஸந்தானதவாக குறிக்கிறது
நிவிடகார வித்தை-தகாபம் முகடுபவை இல்லாமல் சிகையறு
கிறது-தனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அமஸங்
கள் கழிந்துகிடுகிறது என்று தாதபாயம் நடையாடிற்றுகில் -
இருந்ததாசில், 'நடையாடிற்றுகில்' என்றருளிச செய்யப்பட்டிரு
ப்பதினால் ஸாவதா இப்படிப்பட்ட சிகாரமிலாலமை முதலியவை
காஎல்லாமிலையையாகிலும் இவைகளில் ஏகத்தையமாவது சிறசில்
ஸாயமகளில் உண்டானதும போதும் எனபது கடுவாதுதம் இர
படி சிகாரங்களிலலாமசகு, சாரணமாகிய ஆகாரவாருடை
தவாதம் ஸவரூபம் பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரகாரத்தை பருளிச
செய்கிறா- பூரண எனமுமபிதது திருமதிதததி என்று
சோகதுககொளவும் இவை இரண்டும் பரணவத்தில் மகா
ரத்திதவ ரொலப்படுகிறது வவடதொடுவமான - எல

விய விவாதியிம் || ' என்கிறபடியே இசுஸ்ரீராமனை
 ரம் எனப்படப்படுகிறோ மென்கிற கரைதலற
 றவீரதாஸகூபாலே ஸ்ரீதனாயிருக்கையும், 1 ' மஜ்வா
 வீக்ஷு வலிஹம் வா வூரவ்யம் வாவி வராநதா | நாஹா
 ரயகி ஸஞ்ஜாலம் வாஹி ராஜஸு ஸம்ஸிதா | ' என்
 றும், 2 ' ஸவநெஸாது ராஜஸு தவஸஸூராமவாநு
 நாசு | மகவா கும்பித ஸுஸ்ரீ வ ஹஸு ஹஸூரஹம் தெ

செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செயது முடிசகாரமையினால்,
 ஸுதேவா: - மாணத்திலிருந்து, உவிஜதெ - பயப்படுகிறது,
 கூதகூதூ: - செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செயது முடி
 ததவரகா, ஸுதூம் - மாணத்தை, வியம் - இஷ்டனான,
 ஸகியிவிவ - விருந்தாரியைப்போலே, ஸ்ரீகீக்ஷகெ - எதிர்பார
 ககிராகள எனப்பட புகுகிறோம் - எனன துககத்தை யறுப
 விகசப்போகிறோம், கரைதல - அதிகமான துககம் ஸவீரதா
 ஸகூபாலே - இஷ்டப்பலம் ஸாரீபத்தில சிடைசகப் போரிதபடியி
 னிலே மேலே அருவிசசெய்யபாட்டிருக்கிற கேதமம், ஸவஸு
 ய பரயததனம் ஸாமஸிருக்கையில அவன கைகையோ எதி
 பாரத்திருக்கை, இவைமுன்றையும் பிராட்டி நடத்தி உபாட்டி
 ரகிருன்னபதற்கா முறையே பரமாணவர்களை உதாஹரித்திரு
 னுகிறா—' மஜ்வா ' என்றாமபிதது மஜ்வா - பாரீனைய
 யாவது, வலிஹம் வா - வலிமையைத்தயாவது வூரவ்யம் வா -
 புலியையாவது, வீக்ஷு - பார்த்து, வராநதா - விபூத
 அழகான முகத்தையுடைய ஸீதை, ராஜஸு - ஸ்ரீராமன
 டைய, வாஹி - கைகளை, ஸம்ஸிதா - அடைந்த ஸாரய
 கொண்டு, இது மேலுதாபப விஸேஷணம், அடைந்த ஸார
 னிலே, ஸஞ்ஜாலம் - பயக்கை, நாஹாரயகி - அடைகிற
 திலே ராஜஸு - ராமனுடைய, ஸவநெஸாசு - உகதாவ
 இலுநாமயினாலும், தவஸு: - பாதி வரதயமாகிற தபஸவி
 னுடைய, ஸாமவாநுநாசு - காப்பாற்றுவதினாலும், ஹஸு
 ஹம் - பணமமாகச் செய்வதற்கு யோசனானை, ஸுஸ்ரீவ் -

ஜலா ||' என்றும், 1 'ஸரெஸூ வஜூரூம் கூகூரூ
 ரூஜூம் வரவரூடி-மஃ | ராஸ்யேடி ஸாகுஸ்ய வஜூ
 வூ வடிஸம் ஹவெஸி||' என்றும் பிராடடி நட த
 திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம் ஹததாலுள்ள தே த ற ற
 மும, தான ஹதூரூம பண்ணின விஷயத்தில்
 வ்யதம் றறிருக்கையும், அதில நிஷ்ட நிவ்யத்யுமிஷ்ட
 லூவ்யு மவன கையதே யென்றிருக்கையு முண்டா
 யிற்றுகில தான கோலின வகநுமததுகரும ஸாய
 மமாகவறறாய, வரஸூரூகததில வலிவகூக-ததிலே
 விவிதமாய, வயததில வலிவகூவணததி லகூவதே
 யமாய, திருநீ ததிலகூவததிலும விவசுவிதமான
 வுவாயததிலே தனகரு நிரெஷ்யுண்டென றறியலாம
 2 'உசுவத்யிவ்யதி மாஸாதாம் வ்யிதள விநாசுதவ்வ |
 புருஷார்த்த நிஷ்டை யயோஜ்யத்யு-மாஸா வ்யிதி
 வுஷ்டவிஷ்டி ||', 3 'சுவெஷ்ட-மாஸாவீதம் ஸ்ரீ:கூ
 லு' ராவண, சூரம் - உனனை ஹவூ - பஸமமாச, தகூதி-
 செயயவிலை வரவரூடி-மஃ - ஸதருகசளின சேனை ரனை
 ராஸம் செயயும் ஸவபாவமுடைய, காகூஸ்யூ-கருதஸதவம
 ஸததில பிறதவராசிய ஸ்ரீராமன, தூகாம் - லவகையை,
 ஸரெஸூ - பாணநகளினூ, வஸ்கூரூம் - நிதைநததாச,
 கூகூரூ - செயது, ரூம் - எனனை, நயேடி - அழைததுக
 கொண்டு போவாரேயானால், திசு - அது, தவூ - அந்த ஸ்ரீ
 ராமனுக்கு, வடிஸம் - அனுரூபமாக, ஹவெஸி - ஆகும
 ரக்ஷகாவஷ்டம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் -
 ஸாயம், அவனகையதே - அவன ஸாயில் இருக்கிறது
 ஸாயமமாக வறறாய - உபாயமாகக் கூடியதாய சில
 யோஜனைகளில் நேரில் அாததமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில்
 தாதபாய விஷயமா யிருக்கிறபடியினால் பொதுவாக 'விவ
 சுவிதமான' எனனும் பதம் புருஷாரகத நிஷ்டையை நிருபித
 தருளுகிறா- 'உத்யுதி' என்றாமபிதது உத்யுதி-உண்டாவது,

உவதிஷ்டி | கீழ் சுடாமாவரதூதநா - ம் பூராஸூ
 உயிஷ்டி' என்கிறபடியே பூராஸூகூடி விசேஷமாக
 மாக வீரான செய்மம் செவ்வாய் தூபிதரினா காரை
 லற்று, தான கரைந்தாலும் 1 ' உத்தமவி வாகாஸம்
 விசேஷ ரஸாதம் | சுடாவி உறீம் கூரகூரம் மாதூ
 உவதிஷ்டி', 2 'யசுகிந்திதததெ ஹோகெ வஸகூ
 தவிஷ்டிதம் | சுடாவூகூவிஷ்டி வஸகூ விஷ்டி
 உறீம் ||' என்கிறபடியே ஸாரான நினைவினா படி

வூதி - கீழ் கருபாது, மாரகாஸம், இவ்வாறு 1 ' உத்தம-
 உவதிஷ்டி, வூதிஷ்டி-ஸூதிஷ்டி விஷ்டிதரினா, விஷ்டி-நிதரினா, கூரகூ-
 எந்தர நாரணதரினா (உடாடாதிதரினா), உத்தமவிவாகாஸம்
 (எப்படி வருகிறதோ), மாரகூயமா காரணம் (எப்படி வருகிறதோ),
 வூதிஷ்டி-ஸூதிஷ்டி, தவசு- (அவசூயிஷ்டி), வூதிஷ்டி-
 சிறது அவசூயிஷ்டி - எப்படி வருகிறதோ, வூதிஷ்டி-
 உடகாரணதவசூயிஷ்டி, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்),
 உவதிஷ்டி - அடைகிறதும், கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்),
 யததனததைச செய்கிறவன, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்),
 வூதிஷ்டி - தவசூயிஷ்டி ரெய்கூ வூதி, அவசூயிஷ்டி -
 வூதிஷ்டி - அவசூயிஷ்டி ரெய்கூ வூதி, அவசூயிஷ்டி -
 ஸூம் - ஆவசூயிஷ்டி, மாயிஷ்டி - அவசூயிஷ்டி
 சூகாஸம் - ஆவசூயிஷ்டி, உத்தமவி - (உத்தமவிவாகாஸம்)
 போதினும், ரஸாதம் - (உத்தமவிவாகாஸம்), விசேஷ -
 வேசி கதரினா, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்),
 சுடாவி - ஸூரகூயிஷ்டி, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்)
 கொடுத்த வயபாது, மாவதிஷ்டி - (உத்தமவிவாகாஸம்)
 உடாடாதிதரினா ஹோகெ - இவ்வாறு 1 ' உத்தமவிவாகாஸம்
 எதாவது, வதததெ - இருக்கிறதோ, உத்தமவி -
 லாம, உவதிஷ்டிதம் - என்னவாது வவவவவவ, கூரகூ -
 கைததரினா மறவன, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்), விஷ்டி -
 எண்ணுகிறன, கூரகூ - (உத்தமவிவாகாஸம்), வூதிஷ்டி -

யலலதொன்றும நடவாதென்று புகிவந்தாம
பண்ணி, 1 'அப்யதாமதாஸ்யஸ்யா மஹாஸ்ய
விஷயாஸ்யா | அப்யதாமதாவி கத்யஸ்ய வ்யயஸ்ய
ஐதி ரெ ஐதி ||', 2 'அஹாரம் விந்யெசு ப்ராஜிதா
யஸ்யஸ்யாவிந்யெசு | அஹாரஸ்யாவி ர ம ஸ்யா
ணாம் ஜநதா வஹ ஜாயதெ ||' என்று வராஸா
மீதாபிகளிலும், 3 'அஸ்திவகிதம் யஸ்யஸ்யவஸ்யா
யஸ்யஸ்யா | அப்யதாமதாவி கத்யஸ்ய ரமாமாஸ்ய
ஸ்யாஸ்யா ||' என்று அஹாரஸ்யாவி கத்யஸ்யா
சொல்லுகிறபடியே ஸாஸ்திர விராஜமலலாத விஷயங்
கள தானொரு விரகு செயயாதிருக்க ஸ்வஸ்ய
தாலே தானே வரக்கூண்டு ப்ராஜிதா கத்ய வ்யமா
தனிசு திருகிறதென்று விலக்காதே யமாவிகளை

படி, விஷயாஸ்ய - செயகிறதன் மஹாஸ்யா - கருணாஸதா
ஸாமதநில இருக்கிறவாஸானில, அப்யதாமதா - தான
பாயததனம் செயயாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளை,
விஷயாஸ்ய - ஸபதம் முதலிய விஷயங்களை, வ்யா - எப்பொழு
தும், வஸ்யாஸ்ய - அடையத்தக்கவைகள், வ்யயஸ்ய - தன்
னுடைய வானாஸாமதாமம், அப்யதாமதாவி - பாயததனப்பபடா
வது, கத்யஸ்ய - செயயத்தருந்தது, ஐதி - என்று, ரெ
ஐதி - எனனுடைய புத்தி ப்ராஜிதா புத்திமான, அஹாரம் -
ஆஹாரத்தை, ம விந்யெசு - நினைரக்கூடாது, யஸ்யஸ்யவ -
தாமததையே, அமாவியெசு கிந்திக்கவேண்டும், விராஜ - கிந்த
காரணத்தினால், அஹாரம் - ஆஹாரமானது, ர ம ஸ்யாணாம் -
மஹாஸ்யாஸ்யாஸ்யா, ஜநதாஸ்யா - ஜனமதமுடனேகூட, ஜாய
தெ - உண்டாகிறதோ யஸ்யஸ்யா - யாதருசிக்கமாக, அநாவது
தான பாயததனம் செயயாமல், அஸ்திவகிதம் - வந்திருக்கிற,
யஸ்யா - தாமததிறகு ஒத்திருக்கிற, உவஸ்யா - அநாவ
விககத்தருந்த விஷயத்தை, ம அப்யதாமதா - தானமாத
டேன, ஸ்யாஸ்யாஸ்யா - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, அமாம -

யும், இப்படி கடிவியெழுந்த மாக வருகிற பூரவ்யா
 னர தூவாநாமங்களில் 1 'தயோரெகதரோ ராஸி
 யடிஷ்டம ஸ்வஸந்தேச' ம ஸ்வம் பூரவ்ய ஸம்ஹ
 ஷேஷமஃ'வம் பூரவ்ய ஸம்ஹரேச' என் று ம,
 2 'உளதென்றிறுமாவா' என்றுஞ் சொல்லுகிற
 படியே ஹஷ்டஸோகங்களற்று ஸ்ரீவரதவாசுரதிவ
 மான வரஃபூரவ்ய கெஷ்டயுகத்திலே ஸ்ரீயம்,
 ஸ்ரீவரதத்திலும் ஸ்ரீவெகாண மஹாபிகளிலும்
 'கடி' 'கடி' என்று வாய புலற்றப பண னுநிற
 பூரவ்யில் கூரையும் தடையாழற்றுகில் திருக்கூ
 தில் ஸாராயணஸ்துதில் வதுயிசுயாலும், அயதில்
 வதுயிசுமஹாசுகளாலும், வரஃபூரவ்யத்தில் 'கடி
 வர ஸ்வவ்யவெஷ்டா கெஷ்டயிஷ்டா' என் றி
 வாகுததாலும் கடலைக்கையிட்டுக் காட்டுமாடபோலே

இந்த வஸ்துவை, தாமஸஸு - அனுஸரிப்பதில்லை, அந்
 வது ஆசைப்படமாட்டேன் பூரவ்யாணம் - விவரம் பார்ப்போ
 னங்கள் தயோ - அந்த ஸுகதுகங்களுக்கும் ஸ்ரீ
 கிப, ராஸி - வகுப்பு, வம் - இந்த மணி, கடி, உவ
 ஸந்தேஷி - வந்தடைந்ததேயானால், ஸ்வம் - ஸ்ரீ, கடி,
 பூரவ்ய - அடைந்து, மஹாஷேஷ - அதிக ஸந்தேஷ
 ஷப்படக்கூடாது, ஸ்வம் பூரவ்ய - அக, கடி, கடி, கடி,
 ம ஸம்ஹரேச - அதிசப பயப்படவும் கூடாது உளது
 (இந்த அனுபவிகககடிய வஸ்துககள் நமக்கு) இருக்கின்றன,
 எனது - என்று நினைத்து, இறுமாவா - இறுமாபவா பார்ப்போ
 மாட்டா, உண்டில்லை யென்று தளாதலதனருகும்சாரா' என்று
 மேல் பாட்டு, முன்புண்டாய இப்பொழுது இல்லாநிலையா
 விட்டது என்றுதுக்கப்படுவதின் ஸம்பந்தத்திலும் போகமாட்டா
 வாய்புலற்றவாயால் சொல்லி அலற்ற 'ஸ்ரீவரதத்தில' இ, கடி
 திகரு ஸ்ரீவரதத்தில 'கடிவாசுரஸ்வராயா' என்று
 ஸ்ரீலோகத்திலும், ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யத்தில் 'கடிவம் ஸ்வம்'
 இதயாதி ஞானிகையிலும் என்று தா, தபாயம் 'கடலைக்கை

காட்டப்பட்ட வவரிஷ்டுமான வரவாருஷா
யுத்ததிலே நிஷேஷுணடெனறறியலாம் இப்படி
இரநிஷ்டைகளின் யவவேவா வடையாளங்க
பரயோஜனம் ளாலே 1: சுஹோதா த டெ
ஹோஷி விஷுசெஷோதவரிமு ஹி! ததேவ ஸாணம்
பூவூஷிசெஷுயு விக்ஷுயா 1' எனகிறபடியே
சுலுஷு ரபிகளைக் கொண்டு வவராவ்வாவயவாரு
ஷாயுதங்களில் தனனுடைய நிஷேஷைய யுணாந்து

யிடிக காடமோபபோலே' எனபதற்கு ஸமுத்திரத்தில ஒரு ஏக
தேஸத்தைக் குறித்துக் காடமோபபோலே அளவிலலாத பரி
பூண பருமமானாயம் கீழ்க்குறித்த ஸதலங்களில் ஒரு ஏகதே
ஸமாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தாதபாயம்
இததால் அதின் விஸேஷங்கள், அபரிசுசிரந்தவம், முதலியவைகள்
சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸமுத்
திரத்தைக் கையிடிக காடமோபபாது அநற்குள்ளிருக்கும்
ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிச் சாட்டப்பட்டவிலையோ
அதைப்போல இவரும் என்று திருவுள்ளம் இப்படி ஸவ
ரிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபாயந்தமான் பய
ஹேதுகளில் பயமும் விஷய ஸுகங்களில் பரிதியும் உண
டாகாது என்று பரமானங்களுடன் நிரூபித்தருள்கிறார்—' இப்
படி ' என்றாமபித்து அடையாளங்களாலே - கீழ்ச சொல்லிய
நிரவிகாரதவாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு திருமந்திரத்தில்
ஸவருபாதிகள் பரதிபாதிசகப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகளில்
இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு பரமானம்
அருளிச் செய்கிறார்—' சுஹா ' என்றாமபித்து சுஹம்-நான்,
சுதா-ஆதமா, டெஹம்-தேஹமாக, தாவூ ஆசனிலை, விஷு
செஷு-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், அவரிமுஹம்-வேறொரு
வஸதுவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன்,
துக்ஷெகெக்யு விக்ஷுயா - அநதப பகவானுக்குக்
கைங்கரியம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், ' ததேவ -
அநதப பகவானியே, ஸாணம் - ஸாணமாக, பூவூ -

போருமிவவயிகாரிகு 1 'மெஷா வஸூகி ராக்ஷ
ஸூர மெஷாது வுஷ்மது ஞாது 1 வாக்ஷ ஹுஷ
யா துதம் ராக்ஷேவாதுவஸூகி 1' என்கிறபடியே
விரோயியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் வாக்கிசு
மாக ஸ்ஹவிதமான ஸ்ஹவிதவாஸாதி வுகிரித
ங்களான வேதேனுமொரு வீகிஷெதுக்களிலும்,
ஸூரூவபூரூ செஷ்யு வுகிரிதங்களான வேதே
னுமொரு வீகிஷெதுக்களிலும் கண்ணோட்ட
முண்டாகாது பஷ்ஹயா உண்டானது மவற்றால்
வீகிரிம வீகியுமுண்டாகாது

முகிய மந்திரங் காட்டிய முனறினிலே யுடையா
தக்கவைபனறிததகாதவையொன்றுதமக்கிசையா
இக்கருமங்க ளெமக்குள் வென்னு மிலக்கணததால்
மிகவுணாததியாமேதினிமேவியவிண்ணவரே 21

அடைந்தேன், இது ஸ்வானுஸந்தானரூபமா யிருப்பதினால்
இப்படியே எல்லாரும் அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது
இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பாயமென்று திருவுள்ளம் வாக்ஷ.
இந்த வீதை, ராக்ஷஸூ - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸதிரீ
களையும், ஹுஷ - இந்த, வுஷ்மதுஞாது-புஷ்பங்களுட்
னும் பலர்களுடனும் கூடிய வருஷங்களையும், ம வஸூகி -
பாக்கிறதிலை, வாக்ஷஹுஷயா - ஒரே வஸ்துவிடத்தில்
இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, ராக்ஷேவ -
ராமனியே, துதம் - நிஸசயமாக, ஸதுவஸூகி - பாக்கி
கொள்ள 'விரோயியோடே' என்பதற்குப் பகவானை யனுப
விப்பதற்கு விரோதியான ஸீரம் முதலியவைகளோடு
என்று தாத்பாயம் 'வாக்கிசுமாக' என்பதற்கு வந்தா
னும் வரலாம், வரவிட்டாலும் இல்லை என்கிற கரமமாக
என்று தாத்பாயம் ஸ்ஹவித - பாகவதங்கள் 'சூஷி' பதத்
தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது கண்ணோட்டம்-பா

வை, அதாவது அவைகளின் அனுஸந்தானம், அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று நாதபாயம்

இப்படி ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானங்களை யுடைய பரபன்னாகளை ஸதுதிததருளுகிறா—‘முககிய’ எனமுரமித்தது

ப - ரை] முககிய - (மந்திரங்களுக்குள்) முககியமான, மந்திரம் - திருமந்திரம், காட்டிய - தெரிவிக்கிற, முனறில-ஸவருபம், உபாயம், புருஷாராதம், ஆகிய முனறில, நிலையுடையா - நிஷ்டையை யுடையவாள், தக்கவை யன்றி - தங்களுடைய நிஷ்டைகளுக்குத் தகுந்த நிதய நைமித்திக காமங்களைத் தவிர, தகாதவை - அனுசித்தங்களான காம கரோதாதிகளை, இசையா - அநசிகரியாதவர்களாய், இக்கருமங்கள்-அயலா பரிபவாதிகள் செய்யுமபொழுது இந்நவிகாரததையுடையாமவிருககை முதலியவைகள், எமகரு-நமகரு, உள்-இருக்கின்றன, என்னும் இலக்கணத்தால் - என்கிற அடையாளங்களினால் (அறியப்பட்ட), மிகக் - சிறந்ததான, உணாத்தியா - ஜஞானத்தை யுடையவர்கள், அதாவது கீழ்ச் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் நிஷ்டைகளைப்பற்றிய ஜஞானத்தை யுடையவர்கள் என்று நாதபாயம், அன்றிக் கே இந்நவிகாரமற்றிருக்கை முதலிய காரணங்களுண்டாகும்படியான மேனமையுடைய ஸவருபாதிகளைப்பற்றிய ஜஞானத்தை உடையவர்கள் என்றாததமாகவுமாம், மேதினிமேவிய - பூமியில் வலிக்கிற, விண்ணவரே-நித்யஸூரிகளே இப்படி இந்நப பூமியிலேயே அவாசனை நித்யஸூரிகளாகக்கூடிய மஹிமையிருப்பதினால், மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும் ஸவநிஷ்டாபிஜஞானம் சிறந்தது என்று கீழருளிச் செய்தது ஸ்வாதமாகும் என நி நாதபாயம்

இப்படி இவன் ஸூரிதுஸ்யனாகில் அதயந்த ஹேயமான ஸீரத்தை ஏன் ஸஹிப்பான்? அவிதயை முதலியவைகளின் வாஸனைகளும், அதற்கு ஒத்தாசைக்காரணமுமான ஸீராதிகளுமிருக்க கீழ்ச் கூறிய ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானம் ஸம்பவிகருமோ? என்றிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்திருா—‘ஷ்வரவொஷ்டைய’ எனமுரமித்தது

வூரவோஜோய வூதிகர நிஹெ

ஹொம கொகூரணாரஹெ

காறும் சுனீஜ மதி வியிதா

கெதவிச் ஸூரவூரகாஃ |

தகெவாவாயபூஸூகி விஷயெ

வூரீடிதூம் வூநிஷாம்

ஸெஷாம் கூகவா ஸிரவீ கூகித

ஸெஷோயம் தயுயநி |

உதி ஸ்ரீகவிதாதிடக வியிஹஸ்ய ஸவகதஞ்ஜவதஞ்ஜவ்ய

ஸ்ரீகெஹ்கூநாயஸ்ய வெதாநாவரபுஸ்ய கூகிஷம்

ஸ்ரீகெஹவஸ்யுதயவாரொ

வூநிஷாவிஜூர தாயிகாரஸூதாடிபாஃ

|| ஸ்ரீகெ நிமகாஹ கெஹகெஸிகாய தஃ ||

சாராநாபுதறிருவேஹகடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

ப - ரை] கூகிதஃ - கருத கருதயாகனான பரபன்னாரள,
வூரவ - நாககம், உஜோய - நனமுய விழித்தகுகொள்ளுதல்,
இவைகளின, வூதிகர நிஹெ-ஸமபந்தத்திறகு,ஸதருஸமான,
ஹொமகொகூரணாரஹெ-ஸமஸாரத்திலுண்டாகியஸுகதுக
கங்களை யனுபவிப்பது,மோகூததை யடைவது,இவைகளின நடு
வில, சுவிச்சுாரும்-கொஞ்சுககாலம், ஜமதி-இந்த லோகத்தில,
கெதவிச் - ஒரு, வியிதா - பாகயவஸத்தினுலே, ஸூரவூர
காஃ-ஸதாபிக்கப்பட்டவாகனாய, தகூ - ஸவருபம், உவாய-
உபாயம், பூஸூகி - முதலிய, அதாவது புருஷாராதம்,
இந்த விஷயத்தில், வூரீடிதூம் - பகவானுல கொடுக்கப்பட்ட,
வூநிஷாம் - தன்னுடைய நிஷ்டையை, ஸிரவீ - தலையில்,
ஸெஷாம் - திருப்பரிவட்டமாக, கூகவா - தரித்துக்கொண்டு,
ஸெஷம் - மிகுதியான, கூயாஃ - ஆயுஸை, தயுயநி -
பேரகருகிறாராள்

‘ ஸ்வாவொஷ்டாய ’ இதயாதியினால் ஸ்ரீரஹஸ்யரத்ன வளியில் ‘ ஸஹாயபூவரிமுஹத்திறகு முனபுள்ள வதாபி காரமெல்லாம் ஒரு காவராசி பிண்பு ஷெஹாவஸாததள வும ஒரு நாவியு மேலமுமுத ஸ்வஹத்கெகெயபு ஷெஹாந் வலிவலம் ’ என்றருளிச செயதிருக்கிறபடியே நன்றாய விழித் துககொண்டிருக்கும்படியான மோக்ஷதஸையிலும் கேவலம் அஜ ஞானம் நிறைந்ததான ஆசாய பரிசர ஹத்திறகுமுனபு முள்ள தஸையிலும் வேறுபட்டதாய, ‘ ஸ்வாவஸ்கரிஷ்வெஷககளாலே கஜ்ஞாநாநகாரபிஸுமாய நடனகாலும் ஸஹாயபூவொஷத தாலேஜ்ஞாநவெராஸுலகிகள பூபபோலே விகலிகிறபடியும், இததாலே தனக்கு வருகிற ஷெஹாததையும் சுதாஸவிததுக கொண்டு ஸ்வஸுய பல சிறநின்பம் காட்டி படுகசிற படுக கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று ‘ திஸுஸயஸுவஸிஸு ’ என்கிறபடி ஸ்ரீவிஷ்வஸுயிராயிருந்து * * * உத்யாபி களிறபடியே மேலவருகிற ஸ்வபூமிஷ்வகியையும் திராசி ஸப ஷெஹாந் உஷ் ஸ்வஸுயையும் பராதது ’ என்று ஸ்ரீரஹ ஸ்யரத்னவளி ஹருதயத்தில் அருளிச செயதிருக்கிறபடியே அஜஞான ஸேஸமிஸரமாய ஜஞானவைராகய பகதிகளாகிற பர போதமும கலந்திருக்கிறதஸை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத பாயம் இது பராத சால துலயம் ‘ கெமலிஸ்வியிதா ’ என பதினால் இதர புருஷாததவகளில் வைராகயததுடன் பரப ததி செயதவாகள தேஹத்திலும் அதைச் சோதனைகளிலும் ஆசையினால் இவ்விருக்கமாட்டாக ளாகையினால் ‘ வெகா ஸ்வாவஸேஷித ஷெஹாஷி: ’, ‘ இவகே கிரிததோக சமுசுரு நென் ’, ‘ அசுவை பெநினும வேண்டேன் ’, ‘ நான வ்ருவங் கொண்டு நல்லடிபோர வானுரினயமிங்குறாருகி ’ இதயாதி களிறபடியே மோக்ஷாதததகைக காட்டும் விலக்ஷணமான ஆநந்தத்தை உண்டாகுகிறஅசசாவதாரஸங்கத்தினாலும், ‘ நின புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மறநிநிதோ நீ பவாகரு வைகருதம் என்றருளுமவான் ’, ‘ இரிபட்டோடு முடவினிற பிற நது தன சீரையானகற்று மொழிபட்டோடும களியமுத நகாசகி யுறமோ முழுதுமே ’ இதயாதிகளிற சொல்லுகிற பகவதகுணை பவத்தில் உண்டாகிய பரிதயதஸயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவா

களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற
எண்ணத்தினாலும், இந்தப் பூமியில் பாகவத்கோததமாகா ஸாதா
பிக்கப்படுகிறார்களாகையினால் இவைகளில் இன்னதென்று
நிஸ்சயிக்க முடியாதெனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வ்யாதி
ஹதா' எனபதினால் பகவானுடைய அனுகரஹ விசேஷத்தி
னால் இந்த நிஷ்டைகள் உண்டாகிற தெனபதும், 'ஸௌஷ்டா'ம்
எனபதினால் அது பஹுமானிக்கத தக்கதெனபதும், தூலப
மெனபதும், இப்படிப்பட்ட நிஷ்டையுடையவர்கள் பகவா
னுக்கு அந்தரங்க பரிசாயாபராசனா யிருக்கக்கூடியவர்கள்
எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திருவதர்சனரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணீம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

ஸவநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்

மு ற றி ர று

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே நியமகாண்ட ஹோடுபரிகாப மஃ ||

உத்தரகிருத்யாதிகாரம்.

உத்தர கருதயத்தின் பரகாரம்—பகவத தனுதுஸந்தானம்—பரம
நாதிகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பணயாது ஸந்தானம்—புரீச்சாவதாரம்
நகங்கரீயத்திந்த உததேஸயம்—கிருதஜருவருகதம் பரகாரம்—கரண
ரயங்களுவம் செய்யவேண்டிய ஸாரம்ஸம்|

ஸனெகாஷாடிஷம் விஜயஸதி சூஹு ஸ்விஜாஷாதுவிஷா
நித்யம் ஸ்ரீமதே நியமகாண்ட ஹோடுபரிகாப மஃ
ஸமீகாவபுணகவருவிதாம் ஸ்ரீமதி காரெஹவாதா
புஷாஷுஷு ஸ்விஜாவிமகே சதுஷுஷு: ப்ரவண: ||

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நியமகாண்ட ஹோடுபரிகாப மஃ ||

மேதிகாரத்தில் காலசேஷபாரததமாக பகவானுடைய நிவய
ணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையிலை இருதததேஹாதிகளை
புகுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகு
வா? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜஞானத
மகம் மஹா விஸவாஸமுண்டாவதற்கும் காரணமன்றோ? அது
பாயாணுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற
பகைகளை இருத அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய
திகாராதததை ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘ ஸனெகாஷா
டிஷம் ’ என்றாமபிதது

ரை ப்ரவண: - பரபததி செயதவண, சதுஷு - தேஹத
சுகுதிகவேண்டிய விஷயத்திலும், ஸதுஷு - மோஷத
ப பற்றியும், ஸ்வி - தன்னுடைய, ஹா - (உபாயம் செய்ய
வடிய) பாதகின், வி ம கே - நியருததித்திருப்பதில்,

அதாவது தேஹயாததிரை காமாதீனையாகையாலும், மோக்ஷம் ஸவீகருதபரணை பகவானுக்கு அநீனமாகையினாலும் இவ்விரண்டு விதமான பரயோஜனங்களுக்காக இவன் செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாதபாயம், **ஈதுஷுஷி:** - வைககப்பட டிருக்கிற கண்ணியுடையவனாய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகரினதால் இவனுடைய ஸவநிஷ்டாபிஜஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினால் இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இததாலகீழ்இரண்டறி காராதத மனுவதிககப்பட்டதாகிறது, **சூஷெஹவாதாஸ:** - தேஹம் விடுகிறவரையில், **ஈமவ:** - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும், **ஹிதாம்:** - மனோகருமாயும், அதாவது வேறு ஸாமஸாரிக பலன்களுக்குக் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய பரீதிககாக மாததிரம் அனுஷ்டிககா படுகிறபடியினாலே ஸேஷபூதனை தன் ஸவருபத்திற்குத் தஞ்சுந்தாய ஸவயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாதபாயம், **வ்யூதி:** - வயாபாரத்தை, நிகயநைமித்திகாதி காமவகளை என்றபடி, **ஈஸீகுவய:** - அங்கிகரித்தவனாய், **ஸனோஷாய:** - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களை யனுஸந்தானம் செய்வதினால் உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக என்றபடி, **ஸயி:** - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'பருமம் ஜஞானமுடையவன் ஸாததென்று ஸ்சாலஸப்படுகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தின்படியே பருமம் ஜஞானிகளுடன், **ஈஸூரதூஷி:** - வேதாந்த விதயையை, இங்குப் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிககப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, **விஷுஸதி:** - விசாரிக்கிறான், **ஸூர:** - போக்யமாயிருக்கிற, **ஸுவூரஹுதாதி:** - ஆழவாகளின் அருளிச் செயல்களான திவ்ய பரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரம் ஹதவிய மஹைகரும', 'ஸுஷு: வரூபாதி விதாரங்ககதென:', என்றிவா தாமே யருளிச் செய்திருப்பதும், 'செவிககினிய செஞ்சொல்லே', 'இனதமிழ' இதயாதிகளும் அனுஸந்தேயம், **மீதூ:** - எல்லாக காலத்திலும், **ஸூதெ:** - சொல்லுகிறான், ஸிஷ்யாக்களுக்கும், ஸபருமம்

இப்படி கூதகூதூய ஸூதிஷயததெளிநது
 ஸரீரத்தோடிருநத கூரூம பழநதிருவிடை யாட்டத
 உத்தர கருத்யந்தீன திலே சிறு திடததை
 பரகாரம் யடைததுக கொணடிருப்பா
 ரைப்போலே ஒரு படி துவககற நெருபடி துவக
 குண்டிருக்கிற விவவயிகாரிககு உத்தருடைய வெஜ்
 யபுவரவெரெபோலே ஸூதிஷுதமிகையாலே ஸூயம்

சாரிகளுக்கும் என்று சோதனையுள்ளவும், ஸூதியதி வ -
 (ஆசாரயாகளிததிவிருநது அல்லது ஸபருமமசாரிகளிதமிரு
 நது) கேட்கிறான், அதாவது 'வெரயயனஃ வரஹ்' என
 கிறபடியே ஒருவாக்கொருவா மொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்
 பாயம் இததால மஹா விஸுவாஸாதி பரயோஜனங்கள்
 விததமானாலும் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலசேஷப
 ருசி ஸம்பவிககலாம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது

'கூதகூதூய' எனபதினால் கருதகருதயாதிகாரா
 ததமும், 'ஸூதிஷெஷ' இதயாதியால் ஸவநீஷ்டாபிஜஞானதி
 காராததமும் அனுவதிககப்படுகிறது பழநதிருவிடையாட்டம் -
 அநாதியாக ஸந்ததி கரமமாகவ நததாய பகவதாராதனத்திற்குப்
 யோகமான தானயம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி சிறு திடத
 தை - ஒரு பாசத்தை 'அடைததுக கொண்டு' எனபதற்குத்
 தன்னுடையதாக வைத்துக்கொண்டு, அதாவது பகவதாராதன
 ததிற்காகத்தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகத்தைத்தான
 பயிரிடுவதாய வைத்துக்கொண்டு என்று தாதபாயம் ஒரு படி
 துவககற்று - பராரபததின பலமான ஜனமாநதரங்களில் ஸம்
 பந்தமில்லாமல், ஒருபடி துவககுண்டு-அதில் ஏகதேஸமான ஸரீ
 ரத்தில் ஸம்பந்தததையுடையவனாய், அன்றிக்கே இநதஸரீரத்தில்
 ஸவபாவத ஸம்பந்தமில்லாமல் போனபோதிலும் காமத்தினால்
 காலசேஷபாதிகளுக்காகவும் வானுஸாரம் காமாநுஷ்டானத்திற
 காகவும் ஸம்பந்தத்தை யடைநது, அதுவுமன்றிக்கே வானு
 ஸரம் தாமங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டு
 மென்கிற ஸம்பந்தமில்லாமல் பகவத பரீதயாததமாகவேன்கிற
 ஸம்பந்தத்தை யடைந்திருக்கிற ஸூதிஷுதமிகையாலே - மிக

புரையோஜனமாய, ஸாஸ்திரவிலகுகாலு விசேஷதியத
மாய, உத்தரகெஹ்யபுததுககவலராலாலாயபுமாக
வலுவபுக்கெஹ்யபு தலைக்கட வேணடுமபடி சங்கலித
துவககாய, வுரவீஸம்புதிகருக காரணமுமாய,
காயபுமுமாய, 1 'வாசித்தது கேடடும வணங்கி
வழிபடடும பூசித்ததும போககினேனபோது' என
றும், 2 'சீர கலதத சொன்னினைதது போககாரேல

வும் போகயமாகையாலே 'ஸாஸ்திரவிலகுக' இதயாதி - ஸாஸ
திரங்களாலே பிரிக்கப்பட்ட காலவிசேஷங்களுக்குத் தருதபடி
ஏற்படுத்தப்பட்டதாய உத்தர - மேலே செய்யப்போகிற,
கவலராலாலாயபுமாக - ஸமயம் ஏற்பட வேண்டியதற்காக
தலைக்கட - முடிசதுகுகொள்ள சங்கிலித் துவககாய - சங்கிலி
ஒன்றோடொன்று இடைவிடாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப்
போல விசேஷதமில்லாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாய வானுஸாரம்
தாமங்களை பரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸமயம் பரயோஜன
மாகும் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா—'வூரவீ' எனமும
பிதது ஸவாமியான பகவானுடைய பரீதிகருக காரணமாக
யினால் புருஷாராததமாகும் என்று தாதபாயம் காயபுமுமாய -
முனசெய்த காயத்தினுண்டான பகவதபரீதி இவனைமேலுள்ள
ள நிரபராத கைங்கியத்தில் மூட்டுகிறபடியினால் அதினால் உண்டாக
கப்பட்டதாய, அதாவது இந்த பரீதி ஜனகமான கைங்கா
யம் இவனுக்குப் புருஷாராததம் என்று தாதபாயம் இதில் பர
மாணவகளை நிரூபித்தருளுகிறா—'வாசித்தது' எனமுமபிதது
வாசித்தது - பகவானுடைய சலயாணகுணங்களை பரதிபாதிசுகிற
ஸ்ரீ ஸூகதிகளைப் படித்தது, கேடடும - அயலார படிசககேட
டும, வணங்கி - நமஸ்காரம் செய்து, வழிபடடும - இதே மாக
கத்தில் நடந்தும், அதாவது இதுவே கீதஹயாததிரையாக
நடந்தும், பூசித்தது - திருவாராதனம் செய்து, போது - காலத்
தை, போககினேன சீரகலந்த - பகவானுடைய கலயாணகுணங்
களை பரதிபாதிசுகிற, சொல - ஸ்ரீ ஸூகதிகளை, நினைந்து, போக
காரேல - போககாரதபக்ஷத்தில், சூழலினையின - சூழ்ந்துகொண்

சூழவினையி னுழ துயரை யென னினைநது போககு வரிப்போது' என்றும், 1 'ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய மனனி வழுவிலா வடிமை செயயவேண நொம்' என்றும், 2 'பொங்கேழ புகழ்கள வாயவாய புலன்கொள வடிவென மனத்ததா யங்கேயமலாகள கைய வாய வழிபட்டோட வருளில்' என்றும்,

புருக்கிற காமங்களினுண்ணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை-
துகாததை 'ஆழ' என்று துகாததை ஸமுத்திரமாக நினைத்தரு
ளிச்செய்தபடி, என நினைந்து-வேறு எதை அனுஸந்தித்து, போக
குவா - கழிப்பார்கள் ஒழிவில் காலமெல்லாம் - ஒழிவில்லாத
காலங்களெல்லாவற்றிலும், உடனாய - கூடவே இருந்து, மனனி-
(விட்டுப் பிரியாமல்) ஸதிரமாய இருந்து, வழுவிலா - விட்டுப்
போதல் இல்லாத, அதாவது ஸாவனிதங்களான, அடிமை-கை
காயம், அனறிககே வழுவிலா - தோஷமில்லாத, அதாவது
ஸவாதீன ஸவாதத காதருதவாதி தோஷங்களில்லாத என்று
ஸ்ரீ ஸாராஸவாதியில் வயாகயாதம் பொங்கேழ - 'பொங்கு,
எழ', என்கிற இரண்டு பதங்களும் வருத்தியைச் சொல்லுகிற
தாக்கயினால் மேலமேல் வருத்தி யடையாறிகிற என்றாத
தம், புகழ்கள் - கலயாணகுணங்கள், வாயவாய - வாயிலே
இருக்கும்வைகளாய், அதாவது சொல்லப்பட்டவைகளாய்,
புலன - இந்திரியங்களை, கொள-இழுத்துக்கொள்ளுகிற, வடிவ-
திவ்யமங்கள் விகரஹம், என மனத்ததாய - என மனதிலேயே
இருக்கிறதாய், அங்கு - அந்தக் திருமேனியில், ஏய - அனுகூப
மான, அந்தத் திருமேனியில் ஸமாப்பிக்கத் தருத்தவைக்
ளான, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், கையவாய - கையிலே இருக்கு
மவைகளாய், வழிபட்டோட - இந்த மாகத்ததிலேயே எப்
பொழுதும் இருக்கும்படி, அருளில் - பகவான கருபை செய
தானாகில், ('இங்கே திரிந்தோக கிழக்குறறென' என்று பா-
டின தலைப்பு, இந்த லோகத்தில ஸஞ்சரிப்பவர்களுக்குக் குற்ற
மென்ன) நாடாத - தேடுவதற்கு அஸகயங்களான, அதாவது
தூலபங்களான, மலா - புஷ்பங்களை, நாடி - தேடி (பகவா

1 'நாடாத மலா நாடி' என்றும், 2 'வடிவினையில
லா மலா மகள் மற்ற நிலமகள் பிழிகு மெலலடி
யைக் கொடுவினையேனும் பிழிகு' என்றும்,
3 'தனக்கே யாக வெனைக் கொள்ளுமீதே'
என்றும், 4 'உனக்கே நாமாட செயவோம்' என்
றும், 5 'பள்ளிகொள்ளு மிடததடி கொட்டிக்
கொள்ளுமாகில' என்றும், 6 'எண்ணக் கண்டவிரல்
கள்' என்றும், 7 'உண்ணு நாள் பசியாவ தொன்றி
லலை யோவாதே நமோ நாரணுவென நெண்ணு
நாளு மிருக்கெசசாமவேத நாண் மலா கொண்டு

னுடைய திருவடிகளில் ஸமாபதிகவேறப்பட்டது இந்த ஸாரம்)
வடிவு - ரூபத்தில, இனையிலலா - ஸதருஸமிலலாத, மலாமகள் -
லக்ஷ்மியும், மற்ற, நிலமகள் - பூமிப் பிராட்டியும், பிழிகும -
பிழிகிற, மெல் - மருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடு
வினையேனும் - கருமான பாபங்களை யுடைய நானும், பிழிகு -
பிழிகுமபடி (நீ சருபை பண்ணவேண்டுமெ) தனக்கேயாக -
குணனுடைய உகப்புககாசவே, எனைக் கொள்ளும் - எனை
அடிமையாக அங்கேசரிக்கையாகிற, ஈதே - இதுவே (நான்
பகவானை பராததிகும பரயோஜனம்) நாம் - நானாள்,
உனக்கே, இத்தால ஸவராததமாகவல்ல என்றுணர்சிதம், ஆட்சே
யவோம் - கைககாயம் செய்யக்கடவோம் பள்ளிகொள்ளு மிட
த்து - திருக்கண் வளருமிடத்தில், அடிக்கொட்டிட - திருவடிக
ளைப் பிழிகுமபடி, கொள்ளுமாகில - எனை அங்கேசரித்துக்
கொள்ளுவனாகில எண்ணக் கண்ட - (பகவானுடைய திருநாமங
களை) எண்ணுவதற்காக ஏறப்பட்ட, விரல்கள் உண்ணு நாள் -
சாப்பிடாத நாள், பசியாவ தொன்றிலலை - பசியென்ப தொன
றிலலை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், நமோநாரணுவென்று எண்ணு
நாளும் - திருமந்திர ஜபம் செய்யாத நாளும், இருக்கெசசாம
வேத - ருக், யஜுஸ், ஸாம, என்கிற வேதங்களாகிற, நாண்மலா
கொண்டு : அப்பொழுது மலாநத புஷ்பங்களைக் கொண்டு, உன

1 திரு-1-4-9

2 திரு-9-2-10

3 திரு-2-9-4

4 திருப-29

5 ஸா-தி-4-1.

6 பெரி-தி-4-4-3.

7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம் நண்ணு நாளவை தததுறுமாகி லனறெனக
கவை பட்டினி நாள ' என்றும், 1 'நாககு நினை
யலலாலறியாது நானதஞ்சுவ னென வசமன்று '
என்றும், 2 'வாயவனையலலது வாழத்தாது' என்
றும், 3 'தோளவனையலலால தொழா' என்றும்,
4 'நயவேன ிறாபொருளை நளளேன கீழாரோடு '
என்றும், 5 'நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவே
ணடும்' என்றும், 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல
வ த து', 8 'நீணுகஞ்சுறறி' எனகிற திரு

பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, நண்ணுநாளவை - கிடடாக,
அதாவது கிடடி ஆராதனம் செய்யாத நாள, தததுறுமா
கில - நேரிடுமாகில, அனய - அந்தத் தினத்தில, அவை - அப
படிப்பட்ட நாள்களை, பட்டினி நாள - பசியோடிருக்கும் தினங்
கள் நாககு, நினையலலால - உன்கைத் தவிர வேறென்றை,
அறியாது, நாள, அது - அதற்காக, அஞ்சுவன - பயப்படுகிறேன்,
அதாவது மிகவும் கூறுகாணு எனனுடைய நாககினால் சொல்
லில் உனக்கு என்ன அவதயம் நேரிடுமோ என்று பயப்படுகி
றேன், எனவசமன்று - அந்த நாககு எனக்கு வஸப்பட்டதன்று
வாய, அவனை அல்லது - அந்தப் பகவானைத் தவிர வேறொரு
வரை, வாழத்தாது - ஸ்தோத்திரம் செய்யாது தோள அவனையல
லால, தொழா - ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய
வஸதுககளை, நயவேன - (என்னுடைய தென்று) ஆசைப்பட
மாட்டேன், அதாவது உனக்கு ஸேவபூதமான ஆதமாவை என்
னுடைய தென்றபிமானிககமாட்டேன், கீழாரோடு - தாழாதவார
ளோடு, ஆதமாபஹாரம் செய்தவாசனோடு, நளளேன - ஸநேகம்
செய்யமாட்டேன் இகதால் அஹங்கார மமகார நிவருத்தி அரு
ளிச் செய்யப்பட்டது நிரந்தரம் - இடைவிடாமல், நினைப்பதாக -
(நான் உன்கை) தயானம பண்ணும்படி, நீ, நினைக்கவேணடும் -
ஹங்கலபிகசவேணடும் எனகிற - என்றாரம்பிககும் பூஜா காரம்

1 பெரி-தி-5-1-1

2 மு-தி-11

3 மு-தி-68

4 மு-தி-64

5 திருச்ச-101

6 பெருமா தி-1-1

7 பெருமா-தி-4-1

8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'வ து' : பூஜாநாடுஸ்யபூ -
 வஸூதிநா வர த காரயெ| ஸஹம் சுஹ்வொ ஹூயாவஸம்
 கூஷோ வா யதூநா தடே||' என்றும், 2 'கூருஷூ ரா
 நூவரம் வெவயதூம் தெஹ விஷுதெ | கூதூயே-
 ஹம் ஹவிஷூரீ தவவாயு? பூகஜுதெ |', 3 'ஹம்
 ஸவயம் கூரிஷூரீ ஜாபூத? ஸ்வவதஸூதெ', 4 'வரவா
 நஸூ காகுஸூஸூ ஸயி வஷுஸூதம் ஸூதெ | ஸயதூ
 ரூவிரெ ஷேஸெ சூயதாதிதி ராம் வடி ||' என்றும்,

வது? - பருமமாவிதுடையவாவது, வஸூதிநா (வது?) -
 ருத்திர துடையவாவது, வெஸூயபூ - ஸுவாயததை,
 த காரயெ - நான விருமபயிலலை, ஸஹம் - நான, யதூநா
 தடே - யமுநாதிககரையில், சுஹ்வ? - சடபபை மரமாகவா
 வது, கூஷ? - கொருக்கததி மரமாகவாவது, ஹூயாவஸம் -
 ஆகககடயென ராம் - எனனை, ஸநூவரம் - பினதுடாகது அடி-
 மை செயபவனாக, கூருஷூ - செயதுகொளளும், ஹம் -
 இரத விஷயததில், வெவயதூம் - உசிதமாக இலாமை, த வி-
 ஷுதெ - இலலை ஸஹம் - நான, கூதூயே? - புருஷாரதத
 மான கைநகாயததை அடைந்தவனாக, ஹவிஷூரீ - ஆகப
 போகிறேன், தவ - உமமுடைய, ஸய-பூ - ஆஸரிதாகனை உஜ
 ஜீவிக்கச செயகிறதாகிற பரயோஜனமும், பூகஜுதெ - உண-
 டாகிறது ஸஹம் - நான, ஜாபூத? - விழித்தாக கொண்டு,
 ஸ்வவதஸூ - தூங்கிக்கொண்டு மிருக்கிற, தெ - உமகரு,
 ஸவயம் - எல்லாக கைநகாயததையும், கூரிஷூரீ - செய்யா
 போகிறேன் காகுஸூஸூ - ஸ்ரீ ராமனே, ஸயி - நீ, வஷுஸூ
 தம் - அனேகம் வருஷங்கள், ஸூதெ - இருக்கும்பொழுது, (அவவ
 னவு காலமும் உமகரு) வரவாதஸூ - பராதீனனாக இருக்கி-
 ரேன், ஸயம் து - நீரே, ரூவிரெ - அழகான, ஷேஸெ - இடந-
 தில், சூயதாம் - செய்யப்பட்டும், ஹ-தி - என்று, ராம் - எனனை
 ருத்திது, வடி - சொல்லும் ஸவயஜநஸூ - எல்லா ஜனமந

தெளியவேண்டு மய-கங்களில் தனக்குத் தெளியாத
 பகவத் குணநிபந்தாமை நிலங்களை நாம கூதகூதநு
 னென் றகாசுரித்திராதே கூதுமவ வலிகி-புண்
 டாமபோது தெளிவும வெழும ம வேண்டுகையா
 லும், 1 'ததூரகலகி ஜோரகாலுரம் வலும கூ
 கூரவத | தயாவெசு வுராவெசு விஷும யாவ
 தா னஸுகி யும ||' என்கிறபடியே ஜோரகலகி
 களை யவெகித்ததால் குற்றமில்லாமையாலும், தன
 க்கு சொல்லிவிஷயத்திலே விதூரஜம பிறக்கக்கூடாக
 பாமைகாந்திகளின் 2 'பீதகவாடைப் பிரானா
 லஹவாஸம் பிரம குருவாகிவந்தது' என்
 னுமபடி நிறகிற தெளிவுடைய வாரவெகாணிகள பக

வேண்டும - நிஸசயமா யறியவேண்டிய கூதகாசுரித்திரா
 தே - உபேகைத் செயயாமல கூதுமவவலிகி-பகவா
 னுடைய அனுபவம் ஸ்ரீராமாயிருக்கை வெழும - விஸவா
 ஸம் தக் - அநதப் பகவானைப்பற்றிய, லகி ஜோரகா
 லுரம் - பகதி, ஜனானம், இவைகளைத் தவிர, கூதகூ-வேதம்,
 வலும - பாயோஜனத்தை, கூரவத ஒரு ஸமயத்திலும்,
 வுராவெசு - புருஷன், விஷும - விஷ்ணுவை, தயாவெசு -
 யாசிக்கக்கூடாது, யாவதாசு - யாசிப்பதினால், தஸுகி -
 நாஸமடைகிருன், யும - நிஸசயம் விதூரஜம - மன
 திறகு பரீதி தக் - அநத ஆதம் ததவத்தை, ('கலிநாஸிதம்'
 எனமுரமிதது சொல்லப்பட்ட ததவாததத்தை), பூணீவர்
 தெம - நனருக ஸேவிப்பதினாலும், வாரிபுருஷம் - பரீகை
 க்குக் கீதபதைப்போலல்லாமல் விரயத்துடன் போப்பதினாலும்,
 வெவவயா - ஸுஸுருஷையினாலும், விவி-அநிநதுகொள், தகூ
 டஸி-பகதி - வாஸத் வாததத்தை அநிநதவாஸான, ஜோரி
 கி - ஜனானிகள், தெ - உனக்கு, ஜோரம் - ஆதம் ஸவருபத்
 தைப்பற்றிய ஜனானத்தை, உவகெகூணி-உபேகை செய
 வாரகள் 'கடடையிலே' எனபதற்கு இநத பாமைகாந்திகளில்

கவிலே 1 'தவிழி பூணிவாதென வரிபூசெனதவெவ
யா|உவசெகூணீ தெ ஜோநஜோ நிகவூகபுரிபுகி|'
என்கிற கடனையிலே தெளியக்கேட்டு, 2 'உஷோவ
உததாசெதி ஸம்ஸமெபுண விவநித: | வஹ்வி: வ
வெவ நிகவெபுணாவியுமய: |' என்கிறபடியே
வரிஸூகஜோநனாய, 3 'யவூநாமவவயபுணா வு
வசெவ பூகிஷிதா | தஹ்வி மொவரா ஸ்வெபு உ
வெனெ ஸவபுகிஷிதெஷ:|' என்கிறபடியே யிவ்வயபு
களில் நிகவெபுடையவாகளுடனே நெருங்கி வகி

சொல்லப்படாநகரும் பரணிபாதாதிகளை முன்னிடம்கொ
ண்டு எனறாததம் அந்நிககே தான உபதேசித்த வாதத
தையே பல ஜனானிகளிடத்தில் கேட்கும்படி ஸ்ரீ கீதாசாராயன
விதித்திருக்கிறபடியிலே தான கருதகருதயனென்று உபேக்ஷிக
காமல ஜனானிகள் பகல கேட்கவேண்டுமென நேறப்படுகிற
படியே என்று தாதபாயமாசபுமாம உஷோவி-மூடனம், விவ
நித: - புத்திமானுடைய, ஸம்ஸமெபுண - ஸம்பந்தத்தினால்,
வஹ்வி: - கலகததைப் போரகடிசுகிற, வஹ்வி - நேத
தான கொடையினுடைய, நிகவெபுண - தேயப்பதினாலே,
ஸ்வியு - கலங்கின, வயவ - ஜலம்போல, அதாவது அநத
ஜலம் தெளிவை அடைவதைப்போல, உததாச - பண்டிதன
யிருக்கையை, வநி - அடைகிறான் வரிஸூகஜோநனாய-
ஸம்ஸயாதிகளில்லாத ஜனானத்தை யுடையவனாய் யவூ -
எவனுக்கு, தசெவ - ததவத்தில், வுவி: - புத்தியானது,
ஸாமவவயபுணா அனுபவம் வரையிலாக, பூகிஷிதா -
நில நின்றிருக்கிறதோ, அதாவது பாயோஜனத்தில் முடிவு
பெற்றிருக்கிறதோ, இதனால் ஸாஸ்திராததத்தை அறிவது
அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றிருக்கிறது என்பது தயோதிதம்,
தஹ்வி மொவரா: - அப்படிப்பட்டவனுடைய கடாசுக
களுக்கு விஷயங்களான, ஸ்வெபு - எல்லா பரணிகளும்,
ஸவபுகிஷிதெஷ: - எல்லாப் பாபங்களினாலும், உவெனெ -
விடப்படுகிறாரான 'ஸவபுகிஷிதெஷ: யாவது ததவன

தது, அவர்களது மூலநிலைகளில் 1 'பாவாநமஸு உப
வாநமஸவத ஸ்வஸ்துதொகசு' என்கிற புகாரத
திலே தன் வண்புரஸு ஜாகி மூணாபிகளுக கம
ராவமான கதவூரஸததை நிஷ்வித தமூஷி
தது, இவ்வமூலநிலைகளை ருடையோ மென்னும
லாவதையடியாக வரும ஸ்வஸ்துதொக வரநிஷ்வித
மூலநிலைகளாகிற படுகுழிகளைத் தபபுமபடி தான
முன்னடி பாதது நடக்கவும், தனக்கு ஸாரணு பூ

கார்பணயானு

வரநிஷ்வித மூலநிலை

ஸந்நாம

தமமாமுவார தமமூலநிலை

ளுள்ளிடடாககுப்போலே ஸாஷ்நாநாபிகளாகிற
வமூலநிலைகள வந்தாலும், 2 'நனமை தீமைக
ளொன்று மறியேன' எனதும், 3 'அறிவனே ஓயி

களில் உறுதியான நிரந்தரமான ஜனாநமும், அதிலொலிய
உபாயங்களில் அனுஷ்டானமும் நெருங்கிவகித்தது - நடவே
இருந்தகொண்டு ஸ்வஸ்துதொக-எல்லா இடத்திலேயும், ஸ்வஸ்து
தொகசு-ஜலம் கிறைந்த, உபவாநம-குளம் முதலிய பற்றில்,
(தாக்கமுடையவனுக்கு) பாவாநு - எவ்வளவு, ஸ்வஸ்து-பரயோ
ஜனமோ (அவ்வளவே கரணிகப்படுகிறது, அதைப்போ
லவே எல்லா நிலைகளிலும் தனக்கு பரயோஜனமானவற்றை
மாதிரம் அறிகிறிததுகொள்ள வேண்டும) புகாரததிலே
அந்த நயாயத்திலே, ஸாவநை - எண்ணம் (அபிமானம்),
ஜாகி - கோத்திரம், 'படுகுழி'யாவது-மேலில் நல்லவழியைப்போ
லத் தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே காணும் பானம் அதாவது
அதைப்போல இவர்கள் அனுஷ்டானமும் மேலில் நனமுயிருந்
தாலும் இந்த அபிமானங்களுடைய நலநிலை கீழே விழப் பண்ணும்
என்று தாத்பாயம், தபபுமபடி - தாணமபடி, முன்னடி பாதது-
தானடிவைக்கு மிடத்தை முன்னாலேயே பாதது, அதாவது
ஸாவதாஸமாய 'ஸாரணு' இதயாதி-பகவானுடைய விசேஷ
கருபையினாலே, உள்ளிடடா - முதலியவாசன வமூலநிலை
வ - பலம் உண்டாகும் யரிசைகள், நனமை -

வை யெல்லா மெனனா லடைப்பு நீக்கொனா ' என
 மும் அழியுதது, வராயீக ஸ்ரீவல்லுதி பூவுத்தியா
 ன தன்னயிகாரத்திலே சொருகின வாசினமூததை
 யழியமாறாதே, 1 'சுவாமிவல்லுவராயமா வராயொகினை
 கொடுத்தி' உத்தராகருதயாதி தடக்கிற
 2 'தேநாற்ற தேனாபிலேன துண்ணறிவிலேன',
 3 'எனனா செய்கேன', 4 'களைவாய துன்பக களை
 யா தொழிவாய களைகண் மறறிலேன', 5 'புகலொன்
 றிலலா வடியேன', 6 'ஆவிககோ பறறுககொம்பு
 நினனலாலறிகின்றிலேன', 7 'கறவைகளின்
 சென்று', 8 'குளித்து மூன்றனலையோம்பும்', 9 'குல

புணயம், தீமைகள் - பாபங்கள், ஒன்றுமறியேன - இவைகள்
 ஒன்றையும் அறியமாட்டேன, அறிவனெனும் - இவைகளைத்
 தெரிந்துகொண்டாலும், இவையெல்லாம் - இந்த நன்மைதீமைச்
 செல்லாம், என்னால், அடைப்பு - அடைவதற்கும், நீக்கு - தள
 ளுவதற்கும், ஒண்ணது முடியாது, பூவுத்தியான - பாவருத்தி
 களை யுடையவனான, சொருகின-உள்ளடங்கி யிருக்கிற, அழியமா
 றாதே - அழியும்படி விலக்காமல், அடியோத்தி - அனுஸரித்து,
 அகாவது அதே அர்த்தங்களை பரிபாதிக்கிற நோற்ற - என
 னால் செய்யப்பட்ட, நோனபிலேன - வரதமில்லாதவன், அதா
 வது காமபோகமில்லாதவன், நுண் - ஸுக்ஷ்மமான, அதாவது
 ஆதமஸவருபத்தைப் பற்றிய, அறிவிலேன - ஜ்ஞானமில்லாத
 வன், அதாவது ஜ்ஞானபோகமில்லாதவன் நான் - அதற்கும்
 பராதினனான நான் எனசெயவேன துன்பம் - துக்கத்தை, களை
 வாய - போக்கடிப்பாய், களையாதொழிவாய - போக்கடிக்கா
 மல் போவாய், மற்ற - வேறு, களைகண் - ரக்ஷகன், இலேன
 'கறைவகள் பின்சென்று' என்கிற பாட்டில் 'அறிவொன்றுமில
 லாத வாயசகுலத்து' என்று ஆகிருசுரயம் அனுஸரதிகசப்பட
 டது குளித்து - ஸநானம் செய்து, மூன்றனலை - மூன்றன்களி
 களை, ஒம்பும் - (ஹரிஸஸுக்களினால்) வராயொகினை செய்வதா

1 889-ம-பக்கம் பாக்க

2 திரு-5-7-1

8 திரு-5-8 8

4 திரு-5-8-8

5 திரு-6-10-10

6 திரு-10-10 3

7 திருப-28,

8 திருமாலை-25

9 திருச்ச-90

ங்களாய வீரிரண்டில', 1 'ஏழை யேதிலன்', 2 'பற
றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந தடாயேல்'
என்சிற பாட்டுக்களிலும், 4 'உயர்கு திவ்வோவூர்' என
சிற ஸ்ரீராமததிலும், இவாக ளருளிச செயத காவ-
ணுததின் கவடுகளை யெல்லா மவனுவித்துக்கொண்
டு போரவும் இப்படித் தனக் கமாழிகாரும் பிறந்த
வசவம்-தையு மதடியாக விழந்த கெஜய-ததையும்
பார்த்து 5 'பொயநின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ
ழுகு மழுகுடம்பும்' என்றலறறப் பண னு ம
நி வெ-தடி ஞானம்-ததாலே யவவனுக்காதே,
6 'உயிரளிப்பா னென்னின்ற யோனியுமாயப் பிறந

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய பராமமனைய காமததைத்
ஒளித்துவிட்டேன்) குலங்களாய - நல்ல குலங்கள் என, ரிரண்
டில - நான்கு வானங்களிலும் (பிரக புமிலை, நல்ல விதையை
களைமும் அபயாஸம் செய்ய புமிலை) பறறேல் - அவ மபவ மோ
வென்னில், ஒன்றுமிலேன் - ஒன்றுமில்லாகவன் ஏழை - சபல
புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சதரு உயர்கு திவ்வோவூர் -
சாமத்திடு நிஷ்டையையுடையவ னல்லேன் இவர்கள் - இரக
ஆசாரங்கள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள் இப்படி க் கார்பண
யம் பல ரூபமாக உததர காலத்திலும் அனுஸந்தேயமாகில் தன்
அய்யாகயதாதிகளைப் பார்த்து அகன்று போருமபடி நேரிடுமே
யன்றி பகவத் கைக்காயாதிகளுக்கு பார்பதி யுண்டாகுமபடி
யாகுமோ என்கில்? அருளிச்செய்கிறா— 'இப்படி' என்ற
ரமபித்து பொயநின்ற - பொயயாக உண்டாகிய, ஞானமும் -
தேஹாதம் பரமமும், பொல்லா வொழுகும் - அதிநு
லுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிசனையும், அழுக
குடம்பும் - அதிநு லுண்டாகிய மலமயமான ஸரீரமும்
நிவெ-தடி - தனரீர இகழ்ந்தது கொள்ளுதல் அவவனுக்காதே
தே - ஒரு காரயததையும் செய்ய யோகதை யில்லாதபடி தன்
ரத்து பேர்காமல் உயிரளிப்பான் - ஜீவாதமாககளை ரக்ஷிப்பதற

தா யிமையோர் தலைவா' என்கிறபடியே சொதிரகுழல
புககு நிறகிற ஸரணனுடைப தாய முலைப்பாஸ
போலே வயுகுமுமாய விவதமுமான உவசுஸுத
தாலே தெளிந்த வவதாஸ ரணவாஸிகளாகிற கீயு-
ங்களை யவமாவிறதுத தேறி', 1 'உத்தரெவெயவவ
ஸராய வுதது' என்றும், 2 'ஊராவாஸாய வஸவா
ஸீகூதவொமாவிகு வுரார வஸாஸு வெகாதி டெவெ
ஸுயாஸரணம் யதி || கிகெடாஷம் விவி கம் ஜகம்
புலாவாஸுரகாதம்||' என்றும், 3 'யகஸுபு ரகஸுபு நி

சாச, என்னிழை - எந்தெந்தக் கிளையா விருந்திற, யோனியுமாய -
அகியாச, பிறந்தாய - அவதாரிக புகுநிலைய, இவைபொருள்களையா -
மிதப ஸுரிதாஸுரகெலலாஸ கலைவாணை யலை எளிதா துதல -
எதிசை வந்த வளைப்பதற்காக, புககு - ஸாஸாயி, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

யுதாநுஹவெவயுநாஸ்யம் தத்திஹிஷம் ஸுஜதி ஜஹ்
 ஸிஹக்ஷணாகெபு ணவம் ஸஹ ஸகரு ஜதஸு ஸாவ
 ராயம் க்ஷாஜ்ஜஹை தஹிஸஸிவிநாஜோத்ராசு||
 எனறும், 1 'பூவஹகெவ ஹி ஜஹெ ஸெதாஃ
 காயெபா விஜாததா' எனறும், 2 'மாஸுமோரிடகதி
 லாம வணககொடு மாளவது வலமே' எனறும்
 சொல்லுகிற நூயததாலே மதததுகரு சொகியாதே
 மதமான வயொமூதையைக கண்டகலவும பாராதே
 சுவயபுமயொஜ்ஜமா யாவயிகமான ஸாஸு பூவா
 வததாலே பிபபோது பிறநத யொமூதையைககண்டு
 வருகிற நீருககணிகோலுங் கணககிலே பிவவ
 லெஹுக் கமாரலிவமான வாஜ்ஜாமஜ்ஜாமவதபு
 மாகிற கெஸுயபுமாவததை பிடிவாதே, 3 'முடி
 யா'னிலபடியே விடாயதத காரணங்களை ஸாஸிகா

தப பாரபம், ஸுஹகரு நியுத ஸுஷம் பருமபாபபாரி,
 ஸுஹவெவ - அநுபரிதராலும், ஸுஹஸ்யம் - நாஸகதை
 யகடவிசாஸாபாநே தசு கிஹிஷம் அபபடிபட்ட பாபத
 ஸக, ஜஹ் - பாராயி, ஹ - இந்த 'ஸோத மதி', க்ஷணா
 கெபு - அநா க்ஷணத்தில, ஸுஜதி - செபகிறது,
 ணவம் - இப்படி, ஸஹ - எப்பொழுதும், ஸகருஜதஸு -
 எல்லாஜ ஜனமாகனிலும், ஸாவராயம் - அபராதததோடு
 கூடின பராணியை, தஹிஸஸிவிநாஜோத்ராசு - (அநதப
 பாபககளில்) அபிஸந்தியின் ஓயினில மாததிரம், க்ஷாஜ்ஜஹி
 பொறுதது விடுகிற, ஸஹை-ஜஸசாயம் விஜாததா-||ததி
 மாஸு, ஜஹெ - ஜலமானது, பூவஹகெவ - வந்துகொண
 டிருக்கும்பொழுதே, ஸெதாஃ - அஹ, காயபு-செய்யததக
 சது மாஸுமோரிடத்திலும் - மரணமடைபும சாலத்திலும், வணக
 கோ - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, மாளவது - ஸரிப்பது, வலமே -
 பலமானது மதததுகரு-கழிநததற்கு 'முடியா'னிலபடியே இந
 யாதிகரு 'முடியானே' எனறாமபிகரும் திருவாயமொழியில

ஹரா ஸ்வவாழிகளாலே யொழுங்குகளாகி ஞாநூ
களான வசுஸுவங்களிலே முட்டி ஸயொழு விஷய
ஈரங்களில பட்டி புகக் வாலெனெகளை மாறறுவிகக
வும, அக்கரையி லவீரதெசுததுக்குப்போக ஓ ட ம

ஆழ்வார தமமுடை காரணமாக ஒன்றொன்றும் மற்றொன்றை
களின் அனுபவத்தைப் பகவத விஷயத்தில் ஆசைப்பட்டன
என்றருளிச் செய்திருக்கிறுப்போலே என்று காந்தபாயம்
அகல - பிரிந்தபோர, விடாயத்த - பகவதனுபவத்தில் மிதந்த
வாலையையுடைய 'சூழி' ஸாதம விவராதிகளை குறிக்கிறது
யொழுங்குகளாகி' என்பதோடு பசுவத சைவகாரணங்களுகு
இன்று சீசாததுகொள்ளவும் 'சுதூலவங்கள்' என்றது அ
ரால் உண்டாகரப்பட்ட சைவராசத்திற்குப் உபலக்ஷணம்,
யுதாவது ஏறகனவே இரத்திரிபவசன பரவாநிடத்தில் ஆசை
வடயவசனா சிறந்த வேந்தனும் அஸாதவிராஜன ஆறா
தினை அங்குகரித்தால் அகிலை வருகதி ரெய்யாபட்ட
நீரோதிரியபவசன பரவசுயவாதிக்குத் 'யொகாபங்குகளான
என்று காந்தபாயம் ஸயொழு-ஸவருடிகிறகுத் தாரதவைக
ரான, பட்டிபுகக்வாலெனெக திருட்டு கனையா மேளாநு கொ
ர்டிருக்க மாசகதினால் உண்டான விஸனை, அதாவது விச
ரபாச இரத்திரியபவா விஷயகாரிவ திரியம் யாஸனை என்று
தபாயம் இப்படிய ஸாதவிசாஹார வேணை, அதினால் இர
பித்யம், அதினால் பகவதனுபவம், இவைகளை அவஸாயம்
யய விவஸய்யகார ஏறாட்டால் இரத்திரிய த்ய பரவசு
வங்கள் இரத்த கனையுடில் உண்டாக மாசகத்தில் அகற்பாக
தெத அனமம் அவிராசர வேண்டிய தவஸாயம் கையினால்
தேத தேவததின முடிவிலே மேளஷத்தை பரவாதித்திருப
விவோதிரியகார விஷயாததரண்களில் இரத்திரியபவா செல
யிருப்பதற்கு மாசுதிரம் பசுவத கைகாரியா திகளைப் பெய
னடும் என்கில் ஸாஸ்திர வஸயனுவே ரெய்ய விவனைமென
அனுபயுகதமனதேர்ப் என்கிற ஸகவரகளுக்கு மாசுருஷ
தமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறா— அக்கரையில்
71 மதேத 'அக்கரை' என்பது 'சுவிததெசுததுக்கு'

பாத்திருப்பாரா நினைத்தபோது விடவொண்ணாத வணவஸூஉத்ததி விழியாகே வேண்டின மட டி லே தலைக கடடுகைக கீடான விஹாஸூஉத்ததிலே யிழிந்தாலும் ஸூஉத்ததினபடியே யடி க ப பாதே கருவி வைக்குமாப்போலே சூஜிதாசு-ஜெருக ளாலே யடிமை கொள்ளுகிற ஸாவிதாவினுடைய ஸாஸதத்துக்குப் பொருந்தின காலுவிசெஷாபி நிய

‘ஓடததுக்கும்’ விசேஷணம் அககரையிலோடும் பாத்திருப்பாரா - அககரையிலிருக்கும் ஓடம் இரகரை வருமடமும் பாத்திருப்ப வாகன, விட வொண்ணாத - நிறுத்தமுடியாத, வணவஸூஉத் து-பந்தயம் வைத்து ஆடம் சொக்கடடான முகலிய விளை யாடம், தலைக்கடடுகைக கீடான - முடிப்பதற்குத் தகுந்த, விஹாஸூஉத்தம் - காலம் கழிப்பதற்குரிய நாததிரம் ஆடம் சொக்கடடான முதலியது இழிந்தாலும் - ஆரம்பிக்கும் நாளும் இதனால் தேஹாஸதாசிரஸில் பராகடைய பல்ல இயற்கை அபேஷிதமல்லாமைப்போலே இருந்த தேஹத்தின் முடிவு பல்ல வருகிற வரையில் யதாஸகதி யறுஷ்டிசஸாஸாசையினால் இரகர தேஹத்தின்முடிவில் என்றுபாராத்திருந்ததோடு விரோதிப காது என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று ‘ஸூஉத்த ஸாஸூ’ மாவது சதுரங்கம், முதலிய ஆட்டங்களில் சூடிகி களை நடத்தும் பராராததை நியமிக்கும் ஸாஸகிரம் கருவிகள் - சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் ராயகா, பரதிமை ராகாஸம் அடி தப்பாதே - யான குதிரை முந லிய காயகளை நடத்தவேண்டிய மாகாசம் தப்பாமல் இயல் அந்தரதப் பல்லகளுக்கார பல்லாமல் நிற்ப கைநிகரிகா ருளை காலுஷ்பாத்ததொச்ச செய்காணும் ஸாஸகிர பராராம் நடக்க வேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று ஸாவிதா - நியந்தாவாயெ பகவான, ஸாஸதத்துக்கு - ஆஜரூருப்பாரா ஸா ஸாஸதிரங்களுக்கு காலுவிசெஷாபி நியதமான - அரகர காலங்களில் செய்பவேண்டியதார ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிகர திறகாகர செய்பாமல் ஸாஸதப்போது எமாய் செய்பவேண்டு மென அருளிச்செய்து— ‘விதூபரிஹாஸாஸூ’ எனப்படும்

கமான கெகுகயுததை விதுவாரிணாராய-கமாக
 க்ஷீரவெவை பண னுனுவாரைப் போலனறிகதே சுய
 துலுஸுமான வளவுததநாலே யவிலுவிதமாக வ
 ரொமும் பெற்றவாகள பாலவாரத துண னுனுவாரைப்
 போலே யுகதது பண்ணனொம், அப்போது 1 'கி க
 அக்ரவதாரம் கைவ்யநீ விகே துக்காரெ கதுரசெவ
 கிந்த உந்தேசயம் வ வளவுத | யவிலுவி
 ஸதா ஹுதயெ தவூரவள ஸதூரீம் வுஜெக ||' என்
 றும், 1 'யவா ஸாசுஜ் சம்பொகெவூ: ஸுஜஷ்ஜெக

பிதது வெவைபண னுனுவார - ஸாபநிமொகன இப்படிய
 பகவானுடைப அனுபவதனும் சைவநாயகரூபம் ரொமபீ
 ணடிப தவஸபமாகில பகவா னுடைப பரருவாதிருநம் விவான
 தாரகனும் சாலதநாயகம் தேசுதநினும கமருக கிடப
 லிருககினறனீவ? எனசிற ஸங்கைகருந பரிஹாரமாய்
 படிபபட்ட தோஷாரெ மானு பிசுநா அராயவதா கதி
 அனையனைச செயபவேணமிமென பருளிச ரொமபீ
 ராய அதிப சிழரகநிப பரவிப யாதிகளில் ௪ என்ரு வதா கதி
 ணுணடென்பகருகு பரமணகசனை பிசுநா கருகருகிதா-
 எனமுரமபிதது வளவுத - ௧' பருமபீமே, கிதூவிகெ
 எப்பொழுதும் எறபட்டநாளி, கக்காரெ - அக, ப
 னுடைப ஆராததிரு, ததுரசெவ - அக, ப
 வேதகருக்டன் எவபதினும், அனநிகபீ (அக, ப
 வேதகருக்டமென்பதினும், யவிலு - என்ரு வதா, ஹுதயெ -
 மனகில, ஸதூ - (அநாயக) உணமி (எனமித || கதி), ஸவ
 இருககிதேகா, தவூ - அக, ப || ருதநகரு, ஸவள - (அ, ப
 பசவான, ஸதூரீம் - ஸாபநி, கருகருகிதா, வுஜெக -
 வான, அகத சிகரஹாதிருக்டன் கட்ட ஸாபநி, கருகருகிதா
 எனறபடி ஸாசுஜ் - ஸாபநி, கருகருகிதா, காம: -
 ஜலம், கெகெவூ: - மேரகுகளால், ஸுஜஷ்ஜெக -
 காய, அகவது குடி கட்டபட்ட, காம, உவகெவூ காம -

வலொழுதாம் | தவெவ வரி உதாஷ்டாணாம் ஹதெத
 ஸ்ஹாவிகொஹரி: ||' எனறுஞ சொல்லுகிறபடியே
 ஓரபிகாரி விசெஷததுக்காக வாதிஷ்டாபிகளைப் பண
 ணி வரவெகோணியான தனனை யுகநறுவந தவடிவ
 தாரம் பண்ணியிருக்கிற வெம்பெருமான பகவதிலே
 1 'ஸ்வபூதிகாராய ஷாஷ்டாணம் ஸ்வஸ்திதம் உதாஷ்டாண
 யோ: ' எனகிற வசிகி-கையயும், 2 'சூவீராய விவ
 யகும் வஸுத: வாராஷ்டாணம் | வாதகாமாஸா

பவிகரகடியதா யிருக்கையை, யயா - எப்படி, வனகி-ஆயுட
 கிறதோ, தவெவ - அப்படியே, ஹதெத: - பகவானினால்,
 ஸ்ஹாவிக: - கொண்டாடப்பட்டிருக்கிற, ஹரி: - ஸ்வாஸ்தி,
 உதாஷ்டாணம் - மஹாபாகங்களுக்கும் (ஸககாரபாதிருக்க
 டகதேஸயமா யிருக்கைக்குத் தகுந்தவனாகுண) ஓரபிகாரி-
 தவகதகா, ருபிகா, பாரமசுர பரபாலதி ஆபாயாஸா,
 'வாதிஷ்டாபி' எனப்போடு அரசாங்கப்பத்திரம் என்னு
 ததாதிக்காணவும் 'தனனை யுகநறுவந' எனப்போடு யுக
 பூவாசாயாதிகளுக்காக முன் ஸாநிதயாதிகளைப் பண்ணின
 போதிலும் அது முதல் இதுவரையிலாகப் பகவான் ஸாநிதயம்
 செய்திருப்பதுதான் ஸ்வஸ்திதம் தனனைப்போன்ற மஹபபாஸா
 காதிகளுடையதும் ஆராதனத்தை அளிக்கரிப்பதாய் எனறு
 தாதபாயம் இது கரஹாசகசைகார குறிகிறதென்று ஸ்ரீஸா
 ராஸவாதிரியில் வயாகயாதம் உதாஷ்டாணம் - மஹாபாக
 ப்மபமும சேகரிக்குக மிடத்தில், அதாவது மஹாபாகினால்
 பகதி பாதிகளைப் பண்ணப்பட்டு ஸாநிதயாதம், யடைந்திரு
 க்கும் பகவானிடத்தில் ஸ்வபூதிகாராய - பாகுபம் முதலிய
 வைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாஷ்டாணம் - ஆஷ்டாணம்
 யாதி ஆறு குணங்களும், ஸ்வஸ்திதம் - இருக்கிறது வசிகி-
 குணங்களின் நிறைவு சூவீராய - திருவடிக்குக ஆதாரம்
 செய் பீடம் முதல், ஸ்வஸ்திதம் - சீடம் வாராஷ்டாணம், உதா
 ஷ்டாணம் - அரசாங்கப்பத்திரம் புருஷோத்தமனை, வஸு
 த: - பாக்கிறவனுக்கு, வாதகாமி - மஹா பாதகங்களுக்கும்,

மயூரீ சிம் வுதலாதிவவாநகம்||' என்றிற் பாவ மது
 சுவததையும, 1 'வஸுதஸுதாநகஸுதா வுமஸாந ஸம்
 சுவததவஸா| காவாஸநா காவஸுதா காதகது நிவ
 யஸுதா || காவஸுதா காவாஸநா காவஸுதா காவஸுதா
 வுதலா||' என்கிறபடியே பூதஸுதா பூதாஸநா பூதா
 திலும வெதாஸநாவததாஸை வஸுதா மதுதலாஸுதா
 வெதலாததாஸுதா மதுதலாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 2 'வெதலாஸுதா காவஸுதா காவஸுதா காவஸுதா

குறா - பரிசுரமாசு, மயூரீ - நாகாஸுதாஸுதா, உதலா
 தகம் - உதலாஸுதா, சிம்வாஸுதா - பூதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 சுவததவஸா - பாவாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 குறா கனம சுவததா - பாவாஸுதாஸுதா, ஸுதாஸுதா காவ
 பாபபதினாஸுதா, ஸம்சுவததவஸா - ஆதலாஸுதாஸுதா
 ஸுதாஸுதா மனதாஸுதா, வுமஸா - பாவாஸுதாஸுதா
 காவஸுதா - பாவாஸுதாஸுதா (இதற்குப் பாவாஸுதா)
 காவாஸுதா - வெதலாஸுதா, காவஸுதா - பாவாஸுதாஸுதா
 அஸுதாஸுதா, (இதற்குப் பாவாஸுதா) காதகது நிவஸுதா - ஆதலா
 யுதலாஸுதாஸுதா, காவஸுதாஸுதா - ஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 பிதாஸுதா அஸுதாஸுதா (இதற்குப் பாவாஸுதா) (இதற்குப்
 காவாஸுதா) காவாஸுதா - வெதலாஸுதா, காவாஸுதா
 காவாஸுதா இலாஸுதா காவாஸுதா (இதற்குப் பாவாஸுதா)
 இலாஸுதா, இலாஸுதா - நாகாஸுதா, பூதாஸுதா - பூதாஸுதா
 பூதாஸுதா, பாவாஸுதா - பாவாஸுதாஸுதா, பாவாஸுதா
 துமஸுதாவததாஸுதா இலாஸுதா பாவாஸுதாஸுதாஸுதா
 காவாஸுதா, இலாஸுதாஸுதா பாவாஸுதாஸுதாஸுதா
 காவாஸுதா, ஆதலாஸுதா பாவாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 பாவாஸுதா காவாஸுதாஸுதா பாவாஸுதாஸுதாஸுதா
 பாவாஸுதா உதலாஸுதாஸுதா என்கிற பாவாஸுதா மதுதலாஸுதா
 மதுதலாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
 பாவாஸுதா, காவாஸுதா - பாவாஸுதாஸுதா, பாவாஸுதா

வ ரோபவஃ||, 1 'யயோ யுவாந்ராஜாதயயோ வ ஐடிஹவ்யி
தம் | யயோவ்ரீயாதியிம் ஓராஜம் ஹிவஸ்கம் தயோவ்ரீ
யெசு||', 2 'யயோவ வுத்ரம் ஐயிதம் துமெவெவாவபரெந
ரி' என்கிறபடியே அவ்வோ வஸ்வஸுவம உபாசவ
வஸவஸூரிகளுக தகூரலியமாயி வுத்திலாப்பண
னவும், அப்போது 3 'தேசாவநி யசு காய 4 உமெவதி
கிபுரீ ஐவாயதம் வெவவஹுதம் உஹாவஹ-ஓ | வஸவாடி

யுவாந்ராஜாத யயோ-யுவாந்ராஜாதபாடி யோ, ஐடிஹவ்யி
தம் - மதம் பிறிதத யானையை, யயோ-எப்படி யோ, ஓராஜம்
வந்திருக்கிற, வ்ரீ யாதியிம்-இஷ்டமான விருந் தாநியை, யயோ-
எப்படியோ, தயோ - அப்படியே, ஹிவஸ்கம் - மதம், தயோ
யெசு - ஆராதனம் செய்ய வேண்டி ஐயிதம் - பிறிதததவ,
வுத்ரம் - பிள்ளையை, யயோ - எப்படியோ, துமெவ - அப
படியே, ஹரி - பசுவாண், உவவரெசு - உய்யாரம் வெவா
வேண்டும வஸ்வஸுவம - வஸவமித்யாத முத்தியை வஸவ
ததவரின கூட்டம் இவைகளில் ஓவ்வொரு வஸவந்ரீயை உய
சாரம் செய்வதற்கு சாரணமா யிருப்ப வஸவாந்ரீயை நிகு
குமபொழுது தேடத் வேண்டி யதிடுக வஸவ உவம - வம -
நிறகுத தாதபாயம் 'வஸவ' இதவாந்ரீய பரவக நிகுந்ரீய அது
குணமானது பத்யுடன் செய்வ து, இது யுவாந்ராஜ நிகுந்ரீய
தத்தினு வேறப்படவாததம் வெவாந்ரீய நிகுந்ரீய அது நிகுந்ரீய
வை கையிறகிடைக்கது கொண்டு மதாந்ரீய நிகுந்ரீய வெவா
வது, இது புதரமிதரதி தருஷ்டாந்ரீய நிகுந்ரீய வஸவாந்ரீய
அசசாவதாராதிகாந்ரீய முத்தியைவகளை நிகுந்ரீய அது நிகு
முத்தியைவகளை செய்யாம் நிகுந்ரீய நிகுந்ரீய உய்யாரம்
செய்யும் பரகாரதாத வதருஷ்டாந்ரீய நிகுந்ரீய நிகுந்ரீய
'அப்போது' என்றாமலிகது அப்போது-ஸஸந்ரீய நிகுந்ரீய
நிகுந்ரீய பரகாராதச சைவகாயவகளை வெவாந்ரீய நிகுந்ரீய
தேசாவநி ஸ்ரீபாதுகைகாந்ரீய ராஜயபரிபாலணம் வெவாந்ரீய நிகுந்ரீய
கிவ்ரீயகாய-ஓ - ராஜயந்ரீய நிகுந்ரீய நிகுந்ரீய நிகுந்ரீய
னது, உமெவதி - வருந்ரீயதோ, உஹாவஹ-ஓ - உய்யாரம், நிகுந்ரீய,

காஷ்டம் ப்ரஹ்மம் நிவெஷ்ய வகார வஸூரஹ்மதொ யஸா
வஸி||' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஹர
நாமவான நடத்தின ராஜஸேவகவ்யூதீயை நூரயா
ஜி-கத-வ்யூதிகளாலே நடத்தவும், இவவ்யூதீயை வாழ
கவைப்பட்டவயலிவினஜ்ஜஹ்ஸலித்ராபிரகக்ஷணராக்ரு

நுஷ்டஜஞ்ஞயிருகம் பாக்ஷம் மாக நினைத்திருக்கவும், இப்
படி ஹஸ்யவ்யூதீமாய ஹஸ்யவதவய-கூடமாக வரு

உவாயகம் - கபபம் முதலியது, உவஹ்ரகம் (கிறறசாகளி
னால் கொண்டுவரப்பட்டதோ, (அவைகளை) ஸ்ரீ-அநகப பாக்ஷம்,
ப்ரஹ்மம் - முதலில், வாக்ஷகாஷ்டம்-ஸ்ரீபாதுகைகளின் பெருந்
டம், நிவெஷ்ய-விஜ்ஞாபனமசெய்து, வஸூரஹ்மதொ, யஸாவஸி-

அநநந, நவஸதுசகஞ்ஞரகம், காரயகஞ்ஞரகம் தருஷ்டபடி, வகார-
செய்தார ராஜஸேவகவ்யூதீயை - ராஜாவிடத்தில் ஸேவ

கை நடந்துகொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவ
னிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டுமென்ற வ்ருத
தியை, நூரயாஜி-கத-ஸாஸ, நியமான மாரகத்தில் ஸமடாதித

கப்பட்ட, இப்படி இல்லாவிடில் அது உபராமமாக உள்ள ஹஸாஸ
கிரதில் சொல்லி யிருப்பது விவாதிதம் இதனால் அரஹ்மதொ
யான பகவான அனுமதி முதலியவைகளைச் செய்வாவிடில் அம்

இவனொவ்வொன்றையும் தெரிவித்துஸாஸநிதத்தில் விதிக்கப்பட
டிருப்பவையே அனுமதி பண்ணின, நாரப பாக்ஷகஞ்ஞரகொண்டே

செய்யவேண்டும் எனபது தயோதிதம் ராஜ ஸேவக தருஷ்டபாக்
தத்தில் ஸேவகை தன பரயோஜனகதை பாதானமாக எண்ணு

கிறபடியினால் அதை நிகர்குவதற்காக மறகுரு தருஷ்டபாக்ஷம்
உகாஹரிதகருஞ்ஞரகம்—' இவவ்யூதீயை' என்றாமதி, தது

ரகக்ஷணராக்ருமாக-ரகக்ஷணத்துக்குத் துலயமாக, இந், ந்ருஷ
டாகத்தகால இதவே ஸவயம் பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,

அப்படிச் செய்யாவிடில் அநாகதமுண்டாகும் எனகிற புத்தியும்,
பாததாவினுடைய பரிதியே பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,

பண்ணவேண்டுமென்பதேறப்பட்டது இப்படி பதிவாத தருஷ
டாகத்ததினால் பகவானைத் தவிர மற்றப பாகவதஜ்ஞசாரயாகளின்

கைகசாயம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச் செய்கிறா—
'இப்படி' என்றாமதித்து ஹஸ்யவ்யூதீமாய - பகவான முத

கிற கெஜையாவும் வானுவாயுவிலிகு பூயாக
 காரணம் 1 'வாவிஷ்ட: க்ஷத்ருவதூழ வுணர்ச்சு
 வுணுகுக் | சுவாயுவதூய உதள தவா டாவாயு
 வரூ வவெசு |' என்றும், 2 'எமமீசா விண்ணோ
 பிராணா மாசின மலரடிக டெழமமைச சோவிகும
 வணடுகள்' என்றும், 3 'விலலிபுதுவை நகா நமபி
 விட்டுசித்தா தங்கள் தேவரை வலல பரிசு வருவிப
 பரேலது காணடுமே' என்று சொல்லுகிறபடியே
 லாக 'பூயாககாரணம்' எனபதற்கு மறந்த காரணங்கள்
 இருந்தாலும் இதுவே 113 காவம் என்றாததம் இது 'வலிவா
 யு வலவாஸமே' எனபதோ டநவரிகிறது எமமீசா-எமகரு
 நாதனும், விண்ணோபிராணா-நிதய ஸூரிசளுசகு உயகாகனயு
 மிருக்கிற எமபெருமானுடைய, மாசில - (ஆஸரிநாகனா விட்டு
 விடுவதாகிய) தோஷம் நொன்றுமில்லா, மலரடிகழ் - புஷ
 பங்கள் போன்ற திருவடிசனின் சீழே, எமமைச சோவிகும -
 நமமைச சேருமபடி செயதவாசனான, வணடுகளே, இவரு
 'வணடுகள்' என்றது சீழே புஷபமென்று நிருபிக்கப்பட்ட
 திருவடிகளின் போசபதையை அனுபவிப்பதில் ரவிராசனான
 ஆசாராயர்களை விலலிபுதுவை நகா நமபி-ஸ்ரீ விலலிபுதுவை என
 கிற நகரத்தில் வலிபாவராய சலபான குணகாஸாஸில் பூரண
 ரான, விட்டுசித்தா - பெரியாழ்வா, வலல - கனலை சொயக
 கூடியதான, பரிசு - பரகாரத்தினால், தங்கள் தேவரை - கன
 க்கு ஆராதனை பசவான, வருவிப்பரேல - இவரு வருமபடி
 செயவிப்பரேல, அதாவது நாம வைகாராயம் செயவதற்கு
 உத்தேசயராய இவரு வரசசெயதால், அது காணடுமே -
 அப்பொழுது பாரததூசரொருவரான சீழ 'சிறு மானி -
 வா நாம செயவதென' என்று தனக்கு அதில் காத்தவயாம
 ஸம் இலலை யென்றும், 'விலலிபுதுவை' இதயாதியால் அந்
 தாததவயாமஸம் ஆசாராய அனுகூலத்தினால் உண்டாக
 வேண்டுமென்றும் ஏற்படுகிறதாயினால் இருதப புரந்ததை
 ஸ்ரீ ரஹஸ்ய ரதனவளீ, மருதயதகில் ஆசாராய நிஷ்டைபகு
 பரமாணமாச அருளிச செய்கிறுப்பது அறியத்தக்கது இது

ஸாஹாய்ய- ஸம்வக்ருமே பெனறு விஸுவீதய, சுவீ
ஷேகம் பண்ணப்புகுதி ராஜகூடாநனுகரு ராஜ்
யில விளக்கேற்றி வைககுமாபபோலே தனக்கவாகள
பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும் அதடியாகத் தனக்
குவந்த செஷ்ய-பாஷிகளாய் ம-மஸூதீதது அவாகள
பக்கவிலே சுத-கூருயிருக்கவும், இவை யெல்லாத
துக்கும் ஸாஹாய்யமான பூ-பா-காரணமுமாய்
கூட-ஸூயி லா-தூ-மஸூதீயான ஸ-வ-ம-வ-த
தைப்பற்ற வவய-ம-யொஜ்ஜு ஸூ-த-கூ-ம-ப-க-ஸூ-
த-ம-ம விஷே-த-துக்கும் வரி-ஹா-ம-யிருப்பது

இவ்விதத்தில் ' ஸம்வக்ருமே ' என்கிற பதத்தில் ஏகாத்வி
தில் வரிந்தம் இப்படி ஆசாரய நிஷ்டையாக பரபததி செபத்
வனுக்கு அந்த ஆசாரயனிடத்தில் விஸுவாஸமிருக்கவேண்டுமென
றருளிச் செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷ்டையை யனுஷ்டித்த மா
களும் ஆசாரயன் விஷயத்தில் நடக்க வேண்டிய பரகாரத்தை
நிபந்தித்தருள்கிறார்- ' சுவீஷேகம் ' எனமுடிந்தது பண்ணப்
புகுதி - அடுத்த தினத்தில் நடக்கப்போகிற, கெ-கூ-ய-ப-க-
அவர்கள் உபதேஸித்த பகவான்ப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால், ஸ-
டான பீதி பூவகமானகையாய் புருஷாததங்கள் பன் ஸம்பா
யருளிச்செய்திருப்பது பரபததிக்கு உத்தராத்நம் முதல மோ
கூத்தில் நடக்கும் வரையிலானகையாக வகனெ ல்லாவறையும்
குறிக்கிறது இந்த தருஷ்டாதத்தினால் பலத்தில் ஸம்ஸயமில்லா
மையும், நிரப்பானிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும்
தெரிவிக்கப்பட்டது அதடியாக - இந்த டீதி, விஸம்ஸயம்,
முதலியவைகளாக காரணமாகக் கொண்டு இது முறுவியித நிப
டாக்களுக்கும் ஆசாரயர்களினால் ஏற்படும் உபசாரம் இவை யெல்
லாததுக்கும் - யாதருச்சிக ஸூகருகம் முதலாக பரபததி யனுஷ
டான உத்தர கையாய் வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும்,
கூ-தூ-ம-ஸூதீயான - ஆதம் ஸவருபத்தைச் சோந்ததான
' சுவீ-பூ-த-கூ-ஷே-கம் ' க-கூ-கூ-ப-தூ-த-யு- வ-த-ரா-பூ-தி
ஸ-ஹ-வ-ஸ- கெ-கூ-தூ-ம ' இதயாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகார
ருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸ்வாதந்தரதாயத்தினால் மோ
கூ-த-ஸூ-யில் உண்டாகிய அனுபவ கையாய் வகளுக்கும் விர-
த-

1 'இருளகற்று மெரித்திரோன் மண்டலத்தானே ந்நி
வைத்தேணிவாங்கி' என்றும், 2 'போயினால் பினை
யிததிகைக கெனறும பினை கொடுக்கிலும் போக
வொட்டார' என்றும், 3 'வண்புகழ் நாரணன்
திண்கழல்' என்றும், 4 'சன்மசனாமாததரங்காததத
யாரகளைககொண்டு போயததனமை பெறுத்திக தன்
தம வருமோ எனநிற ஸங்கைக்கு பரிஹாரமாச ஸந்திம ரகாச
அருளிச செயதபடியே ஸபதமே, பரமாணம் என்று
கொண்டு தரமிடோப நிஷத்தரகளை உதாஹரித்தருளுகிறான்—
இருளகற்று' என்றும்பிதது இருள - இருட்டை, அகற்றம்—
போககடிகிற; எரித்திரோன் - தாபதகைக கொடுக்கும் கிரகங்க
களைபுடைய ஸூரியனுடைய, மண்டலத்தானே - மண்டலத்தினை
நடுவிலே, ஏற்றிவைத்த - மேல் ஏற்றப்படி செய்தது, எணி
வாங்கி - ஏணியை எடுத்ததுவிட்டு, அதாவது இறங்கி வருவ
தற்குக் காரணமில்லாமல் செய்தது என்று தாதபாரம,
'எணி' என்றது புனரா வருத்தியருக் காரணமான தன்மு
டைய ஸங்கலபத்தை போயினால் - (பரமாதததிறகு) போனால்,
பினை - பிறகு, இத்தினைக்கு - இந்நத திதருகு, அதாவது
இந்ந ஸமஸாரத்துக்கு, எனும் - ஒரு சாலத்தினும், எப்பொழு
தும் என்றபடி, பினைகொடுக்கிலும் - (காண திருமதி வருவது
கிஸசயமென்று அவன் திருவுள ருதில் படுவதற்காகப் பெரிய
பிராட்டியார முதலானவர்களை) ஜாநினாகக் கொடுக்கா லாக,
போகவொட்டார - போவதற்கு ஸமமதிக்கமாட்டார ஒட்டுகை-
ஸமமதிக்கை வண - விலாஷினான, புகழ் - கலாபா ஸ குணங்
களைபுடைய, நாரணன் - பரவா லுடைய, திண - தருடமரங்
(ஆஸரிதர்களை யொருநாளும் கைவிட்டதற்கான), கழல் - திருவடி
களை, (சோ-ஆஸரபி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆஸரபித்தவா
களை, சன்ம சனமாநதரம் காத்த - ஜன்ம ஜனமாநதரங்காணி பிடு
நது, அதாவது அவைகள் வராதபடி, மறித்து, கொண்டுபோய்-
பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி -
தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அவர்கள் பெறுமாறு செய்தது,
தன்மை' என்பது பகவானுடைய ஆநதம முகலீய ஸவார

தாளிணைக கீழ்க்கொள்ளுமப்பன் ' என்றும், 1 ' தன் தாளிணைக கீழ்ச்சோததவன செய்யுஞ்சேமம் ' என னுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாமராவத்தியிலும் முனடி ஸம்ஸாரிபிககையிறபோலே ஸதஸ்வஜ்ஜனைய ஸேஷியான ஸ்ரீ படிவகியினுடைய 2 ' பண்டை நாளா லே நிந்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளுங் கொண்டினைகோயில சீயதது ' என்று சொல்லப

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாமயததைக கொடு ததுஎன்று தாதபாயம் அன்றிககே ஜீவாதமாவுக்கு அஸாதா ரணமான ஸ்வபாவத்தை எனருகவுமாம் அப்பொழுது ' தன் னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிருன் ' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் விவக்ஷிதம், தன் தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவ டிக ளிரண்டினசீமே, கொள்ளும் - அங்கு ரிககு மவனான், அப பன் - நிருபாதிகனான் பிதா தன் தாளிணைக்கீழ், சோதது-சேரும் படி செயது, அவன்-அநதப பரவான், செயகிற, சேமத்தை-சேக் மத்தை, 'சேக்ஷி'மாவது அடைநதிருப்பதை எப்பொழுதும் பரி பாடுகளை, அதாவது புரரா வருததி இல்லாகபடி ரெயகை, ' பொறசேக்ஷிம் வஹாஜ்ஜனம் ' எனகிற இடத்தில் 'சேக்ஷி' ஸப்தம் இப்படி வயாசயாதமாரிகருகிறது சோலலுக்கிறபடியாலே - பர மாணககளில் இப்படி ஏற்படுகிற படியாலே, முனடி - உபா யானுஷ்டானத்திற்கு முன்னால், ' ஸம்ஸாரிககையிறபோலே ' இதயாதிககு ஸம்ஸாரிககும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல் பம் ஒருவராலும் நிவருததி செய்ய முடியாததா யிருக் ததைப்போலவே அபுநராவருததி ஸங்கல்பமும் ஒருவராலும் நிவருததி செய்ய முடியாதென்று தாதபாயம் இதில் அவன் கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிருபிதநருஞ்சிறு - ' பண் டைநாளாலே ' என்றாமபிதது பண்டைநாளாலே - முன காலத்திலே (உண்டாகியதான) ஸேஷம் கீழ் வயாகயாதம் ' ஸ்வஹஜகாரணம் ' மென்பதினால் உபாயானுஷ்டானத் தினால் உண்டான கருபை நிகரஹ ஸங்கல்ப நிவருததி ககு மாததிரம காரணம், மோக்ஷத்தைக கொடுப்பதற்குக் கார

பட்ட ஸஹஜகாரணமுமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும் கூதகீதாருயிருக்கவும் பூரணம்

இவவுத்தரகூதத்தில் உமோவாதூயங்களைன்று சொல்லுகிற காரணங்கள் மூன்றாலும் வரிஹாணீ காரணதாயகாரணமும் யங்களிலும் வரிஹாணீ நேயயவேண்டிய ஸாராமஸம் களிலும் ஹாரமிருக்கும்படி சொல்லுகிறோம் 1. விஷயம் விஷயாணாண ஹார

ஹாரம் அவனுடைய ஸஹஜகாரணயமே எனப்படும். மேலாதிதம 'அவ்விஷயத்திலும்' என்று பொதுவாய் உருளிச ரொயிடுப பது கைங்காயத்திற்கு காரணமான கருணைபை ரொயிடுவா களாக கீழ்ப் பாரதத்தில் உகாஹிரிகதப்படட பகவானிடத்திலும், ஸக்ஷமியினிடத்திலும் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக இர படிப பொதுவாக உத்தர கருதயங்களை பருளிசரெயது ஆகைய களைவிசேஷித்திருப்பிசில் காரணமறிந்து, நிகருமென வகொண்டி அகின ஸாராமஸத்தை யருளிச ரொயிடுமா-- 'இவவுத்தரகூதத்தில்' என்றாமபித்தது சீமச ரொலலிப்படி நட கரும உத்தர கருதயத்தில் என்றபடி 'உமோவாதூயங்கள்' என்பதற்கு 'ஸாரிவாஹீகேஷியபுக் கிஷு பூரணதெ காரணம் ஆயும் வர விவரிசு வர வாவெதெ தவ்யு மெகவரி' என்றிரு னிச செயப்பபட்டிருப்பதினால் இவை வச மே ஹாரகாரண களாலும், மறறவைகய உபலக்ஷணங்களை வரி ஹாணீயங்கள் என்று காதபாயம் வரிஹாணீயங்களிலும் - விட, ந, த, ப, லைகளிலும், இதை முதலீ ஸருளிசரெயதிருப்பது அனுகூலான தைதச காதபாயம் அபராதமில்லாமலிருப்பது மேல ஸாரண தைத் தெரிவிப்பதற்காக வரிஹாணீயங்களிலும் - அருளிசரெய கதககவைகளிலும் ஸாராமஸத்தை ரொலலித்தோம் என ஹருளிசரெயயாமல் 'ஹாரமிருக்கும்படி' என்றிரு னிச ரொய திருப்பதினால் ஸவபுகதியாலே ஒன்றைகசலித்தது ஸாரமென்று சொல்லலிலை, பரமாணவசனில் ஸாரமென தோறுபட்டிருப்பதே நிருபிக்கப்படுகிறது எனபது, மேலாதிதம விஷயம் - விஷயத்திற்கும், விஷயாணாண - ஸபகாதி விஷயங்களுக்கும்,

சதஞ்ஜகரம் | உவஹுதம் விஷம் ஹதி விஷயாஷ்டா
 ணாடிவி' என்றும், 1 'ஆவி துக்கைக வைவொவா
 குமைககுஞ் சிற்றினபம் பாவினோனைபம் நீ காட்
 டிப படுபபாயோ' என்றுஞ் சொல்லுணையாலே
 வரவொருஷாடிதாவி குலையாமைக்காக மறக்க
 வேண்டு மவற்றில் ப்ரயாசம் விஷயாஷ்டாடி கூடக்
 கூட வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமென்றறி
 ப்ரயாசம் சூரியாடிசெய்த ப்ரயாசாடிசெய்த முக
 லான வுபகாரம் காவடிண்டுங் குலையாமைக்காக

சதஞ்ஜகரம் - மிகவும் தூரமான, சதஞ்ஜகரம் - மிகவும் தூரமான
 (இருக்கிறது), (எப்படி சொன்னால்) விஷம், உவஹுதம் -
 ஸாபிதப்பட்ட, தூரம் சொன்னால், ஹதி - ( )
 ஹதி, விஷயாடி - விஷயானது, ஹராணாடிவி - விஷய
 பபது மாதிரிதான் (சொல்லுகிறான்) ஆவி மறக்க,
 துக்கைக - பாமிருவாடி, தீவா - ஹராணாடிவி, குமை
 க்கும் - ஹிமலிபுத்திரம், தூரமான விஷயாஷ்டாடி சொன்னால்
 குமபடி நிரப்புகிறா, பல சிறிதே பபம் - ஆவி மறக்க, பாவினோனை
 இனபங்களை, காட்டி - ஹராணாடிவி ஆவி மறக்க, பாவினோனை,
 படுபபாயோ - ஹிமலிபுத்திரம் குலையாமைக்காக-
 குறைந்த போகாமலிருப்பதற்காக விஷயாஷ்டாடி - விஷய
 யங்களில் ஆசை, அல்லது அனுபவமான ஹராணாடிவி, தூரமான
 தால் பரிஹரிக்கவேண்டிய தூரமான சொல்லுணையால்
 ' சொஷ்டாடிவிக்காவது ஹராணாடிவி ஹராணாடிவி சொன்னால்
 மும்' என்றபடியே ஆகையால் (ஹராணாடிவி) ஹராணாடிவி
 காக அடிக்கடி நினைப்பதன் காரணமாக ஹராணாடிவி
 என்று ஸ்ரீஸகலபஸ்தியோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது
 இக்கணுஸந்தேயம் 'கூடகவழிதை வாராமைக்காக' என்பதற்கு
 'ப்ரயிசம் வரக்கூடியது கூடகவழி வரக்கூடியது
 தெ' என்று எல்லாப் பாஷைகளிலும் விஷயாஷ்டாடி விஷய
 சொல்லப்படுகிற தருதரண என்பது ஹராணாடிவி

சொல்லா தொழிய வேண்டுமவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம
சூத்தோத்தஷ்டம் உபாயநிஷேஷை மறவாமைக்காக
1 'ஸிஷேஷம் வதூ' என்கிறபடியே சொல்லவேணாடு
மவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம ஈயம் உகந்தது பணிகொள்ள
வுரியனான வெமபெருமான திருவுள்ளமழலாமைக்
காக காரணசூயததாலும் 2 'செய்யாதனசெய்யோம்'

தற்சாக என்று தாதபாயம் முதலான-ஐஞானோபதேசம (1) கலிய
வைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் கருதகனனாவான் என்பது
தாதபாயம் சூத்தோத்தஷ்டம் - தனனுடைய மேனையான
அப்படித் தனனை மேற்பட்டவனாகச்சொல்லிக் கொண்டாடா
பகவானுடைய கருபைக்குக் காரணமாகிய சீதநார (இரு) உரு
யாகிற சாபணயம் போயவிடுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
இந்தக் காரணயானுஸந்தானமில்லாவிடில் உபாயாகந்தா
நவயமும் ஏறபடுமென்று கீழ் விருத்தியாபாட்டிருக்கிறது
எனவம் - கீழ் வயாகயானம் செய்நபடியே அபாதிநா அஸந்தா
னத்துடன், ஸிஷா - எப்பொழுதும், வதூ - சொல்லிக்கொண்ட
ிருப்பவனாய் உபாயநிஷேஷை குறைந்துவிட்டால் சீதநாரத்த
தில் 'ஸிஷிஷாவிஷாஃ ஸம்மதரிவவமபாடிவமதிகா' என்ற
றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆகந்தம் குறைந்துவிடுமென்று, உபாயாகந்தா
ஸபாஸமும் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் பணிகொள்ள
உரியனான - (நமமுடைய) கைங்கரியமாக, அபாதிநா உகந்த
தவனான அழலாமைக்காக - அமுன நமீயாகா காரணமாக, அழலு
கை - கோபித்துக் கொள்ளாது, அபாதிநா உகந்ததவனைய
திருவுள்ளம் சலகசாலமாகுக

இவ்விடத்தில் கீழே உத்தேசரித்தபடியே ஸ்ரீயாக்ம சூத்தோ
விடவேண்டியவைகளிலும் செய்யவேண்டியவைகளிலும்
ஸாராமஸத்தை யருளிச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது 'காரண
சூயததாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பது பாகவத ஸகந்த
யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணுமல ஸ்ரீயாக்மதிலு
மாததிரம் செய்யமுடியாதாகையினாலும், வாயிலுல அபாதிநா
களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஸ்ரீயாக்மதால் செய்யவது நிஷேஷ

என்னுமவற்றில் ப்ரபாகம் ஸ்ரஹவிஷ்வகாரம். வா
 ருஷாய-புஷாமரம் வறறுதல வரையிடுதல செய்யா
 மைக்காக கரணசூயததாலும் சுத-புஷங்களில்
 ப்ரபாகம் ஹவதெஜ்ய-புததிலெலலை நிலமாய ஸா
 ஸ்ராம-ஜ்ஞாதமான வரவாய-புரஹி ஹவதெஜ்ய-பும
 ஸ்யம்-ப்ரயொஜ-மமான விவவுதூரகூத்யமும் ரஹஸ்ய
 சூயததில் ஹவ ப்ரகிவரஹங்களான ப்ரஹஸ்யங்களி
 லே யத-ஹவதெஜ்யம்

பேரஜனமாகையினாலும், கரணதரயமும் சோந்திருக்கவேண்டும்
 என்கிற தாத்பாயத்தினால் செய்யாதன - பெரியோர்களினால்
 அநுஷ்டிசகப்படாத காரயத்தை, அன்றிதே சொயந்தசாத
 காரயத்தை, அதாவது பாகவதாபசாரகை என்றபடி, செய்யோம்
 -செய்யமாட்டோம் 'ஸ்ரஹவிததுக'ளாவது ஸதாசாரய ஸமா
 ஸரயணத்தினால் ததவஜ்ஞான முடையவர்களாய முமுக்ஷுக
 ளானவர்கள் இத்தால் பருமமவிதபசாரம் பசவானுடைய நிகர
 ஹத்துரகுக காரணமாகையினால் இது ஸைலவிதமான அநா, 3
 தவகருகுகும் காரணமாகும் எனபது நயோதிதம் வறறுதல-
 மிகுதியில்லாமல் நயிதது விடுதல, வரையிடுதல - அளவிடப
 பட்டதாருதல, அதாவது குறைந்துவிடுதல நரிசரணங்களாலும்
 பாகவத கைகசாயம் செய்பாவிடில் புருஷாததம் நாஸமடை
 யும், அதாவது ஒரு கரணத்தினால் மாததிரம் செயதால் அது
 குறைந்துவிடும் என்றபடி எல்லெலம் - ஓரத்தில் (கடைசியில்)
 இருக்கும் நிலம் ஸாஸ்ராம-ஜ்ஞாதமான - (வாணஸரமதாமக
 களுக்கு அனுரூபமாக) ஸாஸ்திரங்களில் அனுமதி பண்ணப
 பட்ட, இப்படிசரில்லாவிடில் இது சைகசாயமாகாது இந்ந
 பாகவத கைகசாயத்திலும் பரதானம் ஆசாய கைகசாயம் என
 பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'சுவாய-புரஹி' என்றருளிச் செய
 யப்பட்டிருக்கிறது 'இவை இரண்டிலும் ப்ரபாகம் சுவாய-
 கெக்ய-பு' என்கிற ஸ்ரீ ரஹஸ்யாதனுவளி ஸ்ரீ ஸூகதி இங்கு
 அனுஸந்தேயம் 'ஸ்யம்-ப்ரயொஜ-மமான' என்றது ஹேது
 காப்ப விசேஷணம்

விண்ணவா வேண்டி விலகினிறி
மேவு மடிமையெல்லாம
மண்ணுலகத்தில மகிழந
தடைகின்றனா வண்டுவரைக
கண்ண னடைக்கலங்கொள்ளுக
கடன்கள கழற்றிய நாம
பண்ணமருந தமிழவேத
மறிநதபகவாகளே

92

இப்படிக்கீழ்க்குறிசெய்து, உத்தரகஞ்சயாதிகாரம் விண்ணவா
பண்ணாக்கள பரதயவாய பரிஹாரகிரஹாரா ஆவரணம்
போதினும் பகவானிடத்தில் நித்திரையாகிய பரிஹாரகிரஹாரா
கை உண்டாகக்கூற தரவிடவேண்டிய பரிஹாரகிரஹாரா
யானுகாவதத்தினால் யதாவது, உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
முகதாக்களுடைய கைகளை யகந்தபரிஹாரகிரஹாரா
ஸவயம் பரபோஜனமாய் ஆனுவதம் பரிஹாரகிரஹாரா
கிரஹாரா—‘விண்ணவா’ எனருரமாதிகுது

11 - 12] வண் - விலக்கணமான, துவரை - உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
தில் வலிக்கிற, கண்ணன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அடைக்கலங்கொ
ள்ள - நமமுடைய பரததை, ஆவரணம், உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
கடன்கள - மூன்றுவிதமான உத்தரகஞ்சயாதிகாரம், கழற்றிய - பரிஹார
செய்தவரான, நம - நமமுடைய, பண் - காணாய், அருகு - ஆவர
ததிருக்கிற, தமிழவேதம் - உத்தரகஞ்சயாதிகாரம், ஆவரணம்
வராகளின் ஸ்ரீ ஸக்திகளை, அறிந்த - ஸாரகஞ்சயாதிகாரம்
கனிபிறந்தது அறிந்தவர்களை, பகவாகளே - உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
கிற பரதத்திற்கு அரததமானவர்களை, உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
விலகக்கூறது, விண்ணவா - பரிஹாரகிரஹாரா, வேண்டி - உத்தரக
தித்து, விலக்கினறி - ஒருவிதம் நடவாறுமில்லாமல், மீட்டெடு -
பரிஹாரகிரஹாரா செய்கிற, அடிமையெல்லாம் - உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
வறறையும், மண்ணுலகத்தில் - பரிஹாரகிரஹாரா, மகிழ்க்கு
ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களை, அடைகின்றனா - உத்தரக
கிரஹாரா

‘வேண்டி’, ‘அடைகின்றனா’ என்பன பரிஹாரகிரஹாரா
ஸூதிரங்கள பராததித்ததையும் உத்தரகஞ்சயாதிகாரம்
ஸூதிரங்கள் ஆக

[illegible]

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் வரித்திகின்றன என்று தாத்பாயம் இப்படி லோகாததாததில் கிடைக்கும் சைனகாயங்களை இந்தத் தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறா— ‘வண்ணவேரை’ என்றாரம்பித்து ‘வண்ணவேரை’ இஃக யாதியிலை தவாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அஸம் பாவீதவகளான ஸுதாமா என்கிற தேவேந்திர ஸபையையும், குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்று நிரபாலகாநனுடைய ஸாவஸவாயங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிச் சொல் ஸ்ரீ கருஷணனுக்கு இவர்களுக்கு முகவுடையாய்நடைக் கொடுத்தான் ஆஸ சாயமல்லவே என்று தாத்பாயம் ‘கண்ணன்’ என்பதற்கு தன்னை யாஸரயித்தவர்களுக்கு ஸகல விதத்தா லும் நிரவாஸநகரம் என்று தாத்பாயம் ‘அடைக்கலம் கொள்ளக் கூடன்கள் கழறிய’ என்பதற்கு ஸ்ரீ கருஷணனுடைய பரிசுதந்திரினை ஸுண்டான ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் நம்முடைய பிரதான ஸவீகரிக்கவே தேவதை முதலியவர்கள் காங்களை நடவள விட்டைக் கிழித்துவிட்டார்கள என்று தாத்பாயம் ‘நம்’ என்பது ‘தமிழவேதம்’ என்பதோடும், ‘பகவாள்’ என்பதோடும் அநவயிக்கிறது ‘நம் தமிழவேதம்’ என்பதிலால் பாரபண்ணா ளான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்படியான பருஷதாந்தத் துக்குக் காரணமாசையினால் அஸாதாரணமாக அந்நிரிந்தத் தக்கது என்று தாத்பாயம் ஆகையினாலேயே ஸ்ரீமத்காந்தி டோபநிஷத் தாத்பாய ரதனுவஸியில் ‘ஐயாவாரய்யுஷகரவி துமணகரோகாந ஸீதாநவஸிஷு ஐயாவாரய்யுஷகர விரெஷ்ரிய சிவ மூணமுந்ரீவநாநுஸகா ததாஷுக் தா சுவஸீத் துமகஸாஜிஷுஷ வஸீத்யஸாவா மாயகாதுய்யுஷகரவஸீர விஷபொதுநிஸீ யாஸநீயா’ என்றும், ‘விரிஷகாஷெ யொஷா’ என்றமீவா தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இது ‘அறியக் கற்றவல்லார ஸவக்ஷணவாரித கடல் ஞாலத்துள்ளே’ என்கிற நமமாத்வா ஸ்ரீஸகந்திரின் தாத்பாயாததம் இங்கு ‘விரிஷகா’ என்பது பாரபண்ணனாகிய வேஷம் அன்றிகடே ‘நம்’ என்பதற்கு ‘சூஷுஷு கி: கூஷுஷு’ என்கிறபடியே குருகையில் வந்து கொ

பூணயிமலிவ பூராவம் வயாசு வி யாவஸஸ்பதம்
 உகதி உமாமாராஜ்யவெடி டுஷ்டா உகளணிகிவபுணை
 பூவடிமலகாவஸஸுமெலெ? பூமாம் வரிமாம்ஜதெ
 பூவ்யுரகமாரகோடி வெஸரபூவலிமவமெலெ? சு மெலெ?

உதி ஸ்ரீகவிதாதிபக வரிமவஸு வவபுதஞ்ஞவதஞ்ஞவஸு
 ஸ்ரீகெலெகடநாபஸு வெடாணாபாபுஸு கபுகிஷு
 ஸ்ரீகெலெவஸுதூயவாரெ
 உதூரகபூகாபிகாரம் வண்புமம்

|| ஸ்ரீ கெலெ நிமகாண உமாரகெஸிகாய மகி ||

சொராதுபுறநிருவேககடமுடையான திருவாடிதே || ஸாரணம்

முப்படகிய குலபதியாவிய ஆழவார அருளிச செயதபடியினால்
 தமாசுள்ள ஆதரம் வாரணபிகதாபட்ட நாகவுமாய அன
 நிககே 'தெளிபாத மதறநிலவாள் தெனிகினேறோமே' என
 கிறபடியே தமாமளவில் உண்டான உபராஜாதி ஸயத்தினு லருளிச
 செய்கிறாராகவுமாய 'பண்ணமரும்' என்பதினால் 'ஸாமா
 மிதிதாதி ஸாமாதி மெலெ' எனகிறபடியே பானங்களை தானங்கள்
 நனமையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஸ்ரீ ஸூசதிகளில் தானகளை
 வந்தமாதமை சொல்லப்படுகிறது அனநிககே கானகாள் நம
 மால் அமைக்கப்பட்டதனறியே கானகளை இவைகளில் வந்து
 புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாசவுமாய வரெடு
 மெயெய உயாரம்' இதயாதிகள் இவகறுஸநதேயம் 'தமிழ்
 வேதம்' என்பதினால் ஸாவாதிகாரதவமும், எளிதில் அாததத
 தைத தெரிவிக்கக்கூடிய தனமையும், தமிழ் எனறும் பதத
 திறகு இனிமை எனறாததமாசையினால் இனிமையும் சொல்
 லப்படுகிறது 'வேதமறிந்த' என்பதற்கு ஸ்ரீ ஸருதபரகாசிகை
 யில் வேத ஸபதததிறகு வேதாராததத்தில் லக்ஷணை என்றருளிச
 செய்திருக்கிற நயாயமாக இவரும் வேதாராததங்களை அறிந்த
 எனறாததம் 'பகவா' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸவநாதி

சகோப பற்றிய ஜஞானம், பகதி, வைராசியம் முதலிய சலயான குணங்கள் நிறைந்தவராக னாகையினாலே 'வாழ்கி டுமவாகுஷி:' என்றிவை முதலிய இடங்களிற்போலே ஒன்பசாரிகமாக கச சொல்லி இருசசித்தாகவுமாம் அனறிககே இவாகளையே பகவான் என்று அபேதமாசச சொல்லி ஸீதாததிரம் செபதிருக்கிறதாசவுமாம்

இப்படிப்பட்ட ஸ்வயம் பரபோஜனமான கைங்கரியம் இந்த காமிட வேதாந்த விததுகளான பரபன்னேதைதமாகருகரு மாத்திரம் வருவநடுருக காரணத்தை நிருபித்தருளுகிறா— 'புணயி மலிவ' என்றாமடுதது

ப - ரை] லீ யா - பதனியானவன், வஸூரக் - (தனசகு)பின புறத்தில், பூரவம்-வந்நிருக்கிற, புணயி மலிவ-பாததாவைப் போல, ஸீ ஸம் பூஸம்-ஸ்ரீ யு:வகியாய தங்களுக்குப் பாததா வாகிய பசவானை, வஸூரக் - தனனுடன் சோதகவனாக, உ ஸம் - அடிகசடி, ஸூரெஷ - விசாரிகசப்படடிருக்கிற (துடைசுக்கப்படடிருக்கிற), உஷா - பெரிதான், அதாவது பர பாவத்தினாலும் (ஆசாரத்தினாலும்) என்றபடி, உஷம் - திருமந திரமாகிய, உஷி உஷெஷ - ஸபடிகாரி மயமான கண்ண டியில், உஷா - தாஸஸமாசாரமாக அனுஸந்தானம் செய்து (பாதது), பூவடிக யகா: - பரபத்தியையே தனமாக வுடையவர்களான, புதாவது புருஷாததங்களுக்குக் காரணமாக வுடையவர்களான என்றபடி, வஷ: - பூவர்கள், பூவூர- பரவிக சொண்டிருக்கிற (அடிகசடி விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற), உஷா-அதிரமான, ஸூரெஷ - வாஸனையைபுடைய (ஸநேதாஷததையுடைய), உஷா-மலாததிருசகிற, பூவூர- புஷபகசளுக்கு, வஷெஷ: - ஸந்ருஸங்கனான, ஸூரெஷ-கைங்க ரியங்களின் வரிசைகளினாலே, வரிஷம்-ஐதே - அனுபவிக்கிறார்கள்

'புணயி மலிவ' என்கிற தருஷ்டாந்தத்தினாலே தினந தோறும் தனனை யலபகரித்துப் பகவானை மனதில் மானஸ பாத பகூதத்தினாலே சோதத்துச சண்ணாடியில் பண்டு ஆநந்தத்தை யனுபவித்துத் தான் ருடிககோந்த மாலைகளை அவனுக்கு ஸமாப

பித்த ஆண்டாளின் வருத்தாரதம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
அதை இங்கு உதாரணமாக யெடுத்ததினால் 'மொதும் தவ
பிபகம் மவகீவ மொடெ மகி' திரோ ப்ருணபாவநபா
மூணை; உவாவமெவலிபுரஹலம்மெஜெரூமெனெ; மூ
மாஸபணி ஹூடியம் மாஸவலுபீபா; ' எனறிவா தாமே ஸ்ரீசோ
தாஸதுதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவ்வாண்டா
ளைப்போலே தாக்களுமனுபவிகர வேண்டுமென்கிற ஆசை
யுடைய ஆழவாராக இவவிடத்தில் 'வண்ண' எனப்படுகிறா
கள் பகவதனுபவத்திலே ஸததையையுடையவாக ஸாகையி
னாலே அவர்களை 'வண்ண' என்கிறது இங்கு 'ப்ருணயிதம்',
'வியம்' என்கிற பதங்களினால் 'சுல்யூடெய்யூ சீமவலிநு
தவ்யூ வால்யூம் ப்ருகிஷிதம்' தெனெபம் வவ யூகூதூ சி
ஹூகிஷிவி ஜீவகி' என்கிறபடியே ஒருவாககொருவருள்ள
பரோமாதியம் சொல்லப்படுகிறது அப்பொழுது 'ப்ருணயிதம்'
என்றது பரிபையின் விஸவாஸதமக்குப் பாத்திரபூத ரொனற
படி அன்றிககே 'ப்ருணயிதம்' என்று பாததாவின விஸவா
ஸததைச் சொல்லி 'வியா' என்று அதற்குச்சாரணத்தை, ராசொ
லலுகிறதாகவுமாம் 'ராசியூவி ப்ரிபாவாயுரா டாரா வித்ய
கூகாஉகி' மாணாடிருவ மாணாஜூவி ப்ருகிஷிபுயொ
லுயகூக' என்கிறபடியே இவள் பரிபையான படியி
னாலே விஸவாஸம் மேல மேல வளரந்து வருகிறது என்று தா
பாயம் இது அவன் ஸநிஹிதனா யல்லாதபோதும் அவனைத்
தன்னுடன் சோததனுபவிப்பதற்கும், அவனும் இவளை விட்டுப்
பிரிய மனமில்லாதவனாய் இவளுடைய அனுமதியின்றிககே அரு
கில வந்து நிற்பதற்கும் காரணம் 'வூவாஜூகிதம்' எனப்பத
குப் பாததா எதிரில் நின்றால் தன்னையும் அவனையும் சோததனு
பவிகக முடியாதாசையினாலே அவன் பின்னாலே வந்து நிற்கும்
பொழுது இருவரையும் சோததுக கண்ணாடியில் அனுபவித்
தாள என்று தாதபாயம் 'சீஹகி' எனப்பதற்கு இவ்விருவா
களின் ஸௌந்தராயங்களில் கொஞ்சங்கூட குறையாமல்
பாப்பதற்குத் தகுந்த வஸாயததை யுடைபது என்று தாத
பாயம் திருமந்திரமும் ஜீவ பரமாதமாககளின் ஜனாதவயமான
எல்லா ஆகாரங்களையும் ஸபஷ்டமாகக் காட்டுகிறதென்று தாத

ஈயம் 'உஷுராஜெஷ்ட' எனப்படுகிறது அழகில்லாமல்
 யுக்ககடி துடைசபபட்டிருப்பதினால் ஸபாபுடமாகப் பாரப
 தற்குக் காரணமா யிருக்கிறது, மந்திரத்தை அடிக்கடி அனு
 நதானம் செய்வதினாலே பாதயசுந்தமாசப் பாரப்பதைப்போல
 'ஸதமாபத தெரிவிக்கிறது என்று தாதபாயம் 'உஷு' எனப்பதற்கு
 திருமந்திரத்தில் பாராதய பாரநந்தாயகங்கள்
 ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடி நினைக்கான ஸதிரீ பாரபன்னபதும்,
 வண ஸவநந்திராய ஸேஷியாரிருப்பதினால் அவன் பாதரு
 ஞானியன் எனபதும், இருவரும் சோகது நிறகிற நிலையும்,
 நில பதனீனதாரீயமான ஜீவாதமா முனபும், பாதகாவாசிய
 ரியபதி பிணபும் நிறகிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவய
 கும பாகாரமும் பரணவ நாராயண ஸபகவசளில் பாதி
 திகழப்படுகின்றன என்று தாதபாயம் 'உணரிஷ்வபுஷண' எனப்படுகிறது
 திருமந்திரமே ஸாரகயம், அதினால் பாகாஸம்
 யயட்டிபிம் அகதம் இன்னும் ஸாரசயம் எனபது நியோ
 ரம் 'வணு' எனகிறபடியினால் 'நிதாஸலிரிக' இருக்கிறார்
 'எனறாதகமுள்ள ஸருதிபாகய, திபிசுநாகும் 'வணு' என்று
 ஸஸம் படுகிற நிகர ஸரிரானின அலதாரம் எனபது நியோ
 ம அனநிசகே 'பூவடிநயநாஸுணு' என்று சோகது
 ரகிதது பாரபததியைச் சங்களுடய புருஷாததந்ததாரரு
 மாமமாக அனுபுடிக்கது ருந, நரு, உயாச ஸாஸபடியினாலே
 வல போகாரத்தமாபத திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அலத
 னுஸநதானம், நிதய கையித்திகாதி காமங்கள் முதலியவை
 ச செய்கிறார்கள் என்று தாதபாயம் அனநிசகே பாரபத
 யச செயதபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உத
 ரகச் செய்யவேண்டு மெனகிற பாவத ஸங்கலபத்தினாலே
 கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய் என்று தாதபாயம் 'ஸா
 லு' எனபதற்கு வெளுதக நிறமுள்ள மலபிகை, முலலை
 யிய புஷ்பங்கள், அனநிசகே, ஸாஸதிரானு மதங்களாய் பரி
 நதியங்களான என்று தாதபாயம் இவரு கேவல தேவதாந
 ராத்தங்களும காமய பலங்களும் நிறைந்திராமல், 'வார
 ரஸுதா கார' எனகிறபடியே முழுமையும் ஸாரமாயிருக்கிற
 மாநதம் நிதயகையித்திகங்களைச் செய்யுமிடத்தில் பலமுத
 லவர்களில் ஸங்கமில்லாமல் என்று தாதபாயம் 'பூவடிநய

உவாசோடி 'எனபதற்கு புஷ்பங்களுக்கு ஸவபாவ வலிதத
 மான வாஸனை யன்றிகதே (தூம்மொக்யகிருமிரஃ ஸபஜ
 தூம்மொம்; யம் ஸவபு மந் உதி ஸாடிஜம் உவமணி । சூரோ
 டிஜம்) ஸபிமலகி ராசிகாமி; ஸொலி ஸபீப கபுமிராக
 வாலிதாமி; ।' என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளு
 டைப கேஸஸபாஸத்தினால் அந்தப் புஷ்பங்களுக்கு
 விசேஷவாஸனை புனடாஸப்போலே மிகக் சீர்தகொண்டா
 களான பரமைகாரதிகளால் ஸமாபதிகப்பபட்ட புஷ்பங்களுக்கு
 விசேஷமான பரிமாண உண்டாகிறதென்று தாதபாயம் இத்
 தால் ஆழ்வாராக அந்தப் பகவானை யனுபவித்து அந்த பரிதி
 உளாடவசாமல் 'யானே இருந்தமிழ் நனமாலைபினையடிகதே
 ரொன்னேன்', 'செய்யசுடராபியா னடிகதேசூட்டினேன் சொன
 மாலை', 'தொண்டாக கமுதுண்ணச சொனமாலைகள் சொன்னே
 ன', 'எம்பிரானாகு எனனுடைச சொற்களென்னும் நுயமா
 மாலைசொண்டு சூட்டுவனதொண்டனேனே' எனறருளிச்செய
 திருப்பதிலும், இதை யனுஸரித்து இவாதாமும் 'செய்யதமிழ்
 மாலைகள்' எனறருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வாராகளின்
 ஸ்ரீ ஸூகதிகா இவரு 'சூ ரெடு' என்று சொல்லப்படுகின்றன
 இந்தப்பக்ததில் 'சுமல்யூயிரிநிஜ மாலுமமலீவிகா ஸொடி
 ஸூகக்ஷணஸூலுசீ ஸூரகிசெஸூரூராவிகே' என்றும், 'வசு
 ஸயரத் தூலும ஸூலிகா பாரிவஸூ; ஸூகிவரிஷடி கலூ
 ஸூரஸம் பொடிபணி । உமரிவரணஸூரஜி ரொடிஸம் ரொடி
 தாயா; ஸூகிவரணீபா; வாடிசெ தெ நிதாடி' என்கிற
 ஸ்ரீ பாதுசாஸஹஸா ஸ்ரீ ஸூகதியினபடி உபநிஷததுசகளுக்கும்
 ஸூபநிஷதபுருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக சொடுபபதாகவன்றே
 இதன் வாஸனை யிருக்கிறது என்று தாதபாயம் 'ஸ்ரீ ஸூர' ,
 எனபதினால் இன்னும் அது பாதயகூதருஷ்டமா யிருக்கும்படி
 சொல்லப்படுகிறது 'ஸூர' எனபதினால் இந்தப் புஷ்பங்கள்
 அப்பொழுது தான் மலாரதுகொண்டிருக்கிற தலை சொல்லப்
 படுகிறது ஸ்ரீ ஸூகதிகள் பக்ததில் கேட்கும்பொழுதெல
 லாம் புதிந்தப்போல்ப போகயதமமாய 'கேட்டாரா வானவா
 கள்', 'செய்ககினிய செஞ்சொல்லே' என்கிறபடியே கேட்டுப்
 போதும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் பரகாரம்
 சொல்லப்படுகிறது 'சூ ரெடு' எனபது நிய நைமித்திக

காமங்களைக் குறிக்கிற நாரவுமாம் இதனால் ஆழ்வராகள பக
வாளைத் தம்முடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளினால் அவனிதம் அனுப
வித்திருக்கிறபடியினால் அந்த ஸ்ரீ ஸூக்திசளை ஸாரத்த
மாக அனுஸந்தானம் செய்யும் பரபன்னேததமாகளுக்கும்
அப்படிப்பட்ட அனுபவ விஸேஷம் உண்டாகிறதென்று கீழ்ப
பாட்டில் பரஸூகதிகப்பட்ட அராதம் ஸதாபிக்கப்பட்ட
தாகிறது (எண்ணுமான வாராவருதகடலிலே வநுமலியாத
வஸ மிலலாதபடி யமலு வரவெடியாலே கெதூரக்யம் மொ
கூலுரான இருவரும் நிறகிறநிலை மயகூண்ட ஸூகிரிகளோடொ
கக கெகூகபுகூகிபாம்' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்கரஹத்தில அரு
ளிச செயதிருப்பதும் இந்த ஸலோகத்தின் ஸங்கரஹம்

திருவஹந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உ வே நரஸிமமகசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

ததரகருதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே சிவராஜ ஹோதேஸிகாய தரி :

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்காயத்துக்குக் காரணம்—பகவத பரீதி விசேஷம்—
பகவத பரீதிக்குத் தவிரும்—பரமைகாந்தி நரிமத்திம், அனுநுமரி யிரு
கதை—பரஸ்பர ஸேஷ ஸேஷிபாவம்—புருஷாந்த காஷ்டையின் பர
யோஜனம்]

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே
ததேவ நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ ||

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ சிவராஜாசிராஜாஜி ஹோதேஸிகாய தரி : ||

இப்படி பாகவத கைங்காயம் பாகவத கைங்காயம் பாகவத
மாக இருக்க வேண்டுமென்று நிழருளிப்பெயரும் மாந்தருக்கு
இந்த அதிகாரத்தில் பரமாதேவ பதவினைக் கொண்டு ஸ்தாபி
கப்போகிறவராய அதிகாராந்தத்தை ஸங்கர ஹிதருளு
கிறார்— ஸ்ரீமதே, எனருமபிதது

ப-ரை] ஸ்ரீ - அந்த, ஸ்ரீ யஃ காண்-லக்ஷ்மி பூப பாகவதா
கிய, ஷேவஃ - பகவான், ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே
நாம ஸ்வாமியாய் மிருககிராமியினால், விஷிதன் - (சீர்த்த)
சேதன் ஸ்வதூதன் ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே
னுடைய பஹுமான, கிருப பாகவதாசிராஜாசிராஜா பாகவதா
விடங்களில், அதாவது அந்நாளுடைய கைங்காயங்களில்,
சியதம் - எப்பொழுது மிருபபதாக, விஷிதம்-ஷேவஃ -
உபயோகப் படுத்திகுறன்னலவா, இது பரமானந்தத்தில் பர
வித்தமென்று திருவுள்ளம், யதிவதி உடெவஃ - ஸ்ரீபாகவ
காரை பரதானமாகவுடைய நம் மாசாயாகினால், யதா

ஞாகரூபம் - லோகத்தையும் வேதத்தையும் அனுஸரித்து, **ஞாமிதயியாம்** - அநிக்ஷிபகப்பட்ட புத்தியையுடைய, **மஃ-நமக்ருதஃ** - ஆகையினால், **கென்கய-ஃ** - பகவத கைங்கராயமானது, **தடிவிரதவய-ஃ** - அநதப பகவானுடைய பஹுமான பாததிரமான பாகவதாகன வரையிலாக, **ஸவவஸி** - ஆயிறறு

‘**வ்யுதஃ**’ எனபதினால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஸகதியுடையவன் எனபதும், ‘**வ்யூரதி**’ எனபதினால் அப்படி உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பாததியதை உடையவனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது ஸவாமியா யிருந்தாலும் பாததிரான யிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்று தாதபாயம் ‘**வ்யூவஹூ-ஃ**’ எனபதினால் ‘**ஜ்ஞாநீக்வாடுதேவ ரெ சிதம்**’, ‘**வஸவ ரிஷி ப்யஃ**’ இதயாதிகளிறபடியே தனக்கு மிசவும் பரியர்களான பாகவதாகளுக்குக் கைங்கராயம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாசப பாவிககிறான் எனபகேற்பட்டது இதனால் எல்லா வஸதுக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களாயிருக்கப் பாவதாசன்கு மாததிரம் சேஷ பூதனுவதற்குக் காரணமும் ஸவசிப்பிக்கப்படுகிறது ‘**நியதம்**’ எனபதினால் பகவத கைங்கராயம் எப்படி ஸவருபமுள்ள வரையில செய்ய வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாதமானி எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘**ஸ்ரியஃ காக்ஷா ரெவஃ**’ எனபதினால் ‘**லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினால் அவன் ஜகதஸருஷ்டயாதி களான லீக்ஷணை அனுப்பவிககிறான்**’ என்றாததமுள்ள ஸருதி யிடும், ‘**பஸ்யாவீக்ஷ்ய சுவந்தி-நி தவராய்-கொலிபதேவினம்**’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகதஸருஷ்டயாதி வயாபாரண களைப் பண்ணுவதைப்போலே அநதப பிராட்டியின் ஸந்தோஷத்திற்காக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஸரணமடைந்த ஸமகரும் இம்மஹா புருஷார்த்தத் தை ஸங்கலப்பிக்கிறான் எனபது தயோதிதம் அப்படியே ‘**பிரான்**’ என்று அவனுடைய உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உத்கருஷ்டத்தை ‘**அடியாராகரெனனை யாடபடுதக விமலன்**’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘**வஹூ**’ எனபது பாலித்தியைக் காட்டுறெது இப்படி அவன் கிஷியோகித்தா னெனபது அவனுடைய ஜ்ஞானஞானாகிற ஸருதி ஸமருதயாதிகளில்

இங்கு ஹவசுதெசுஜ்யபுததை ஹவததெசுஜ்ய
புபயபுணமாகா சொலலுகைக்கடி யென்னென
பாகவத கைவகாயததகதக னில — ‘வரமதாதிஸயா
காரணம் யாதெவெயா வரவா டெயக
தெவ யவ்யுஷ்யாதிவம் ஸதெஷு? வரதெஷு?’ என்று

‘ஆசாரயணே தேவதையாக எண்ணிக்கொண்டவனுயிரு’ என்றா
ததமுள்ள வாகாந்ததிலும், ‘தெவதீவாஹபு ஸுவாலீக’
என்றிவை முதலியவைகாரலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘யவா
தெவாக’ என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜாசகன தனக
ளுடைய வேலைக்காரர்களையும் பூஷணதிகளையும் ராஜயத்
திறகாகவும், பிள்ளை முதலியவாசஞ்சராகவும் உபயோகிக
க்க காண்கிறோமல்லவா என்று தாதபாயம் வேதத்திலும்
‘எல்லாத தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமாப
பிக்ருகாள்’ என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸமருதியிலும்
‘தவாசு தீக்ஷகாபு வகுஜநீயா விஸெஷத’ என்றும் சொல
ல்பபட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் ‘யதிவதிஸுதெவ’ என்
கிற இடத்தில் ‘ஸுவ’ என்பதற்கு அவரை முகயமாகவுடைய
என்றாததம் இங்கு ‘வத்யுஸ்யபிநாம் ப்ரணயி வரணன்
தவ்வாடுகொடையொ ஸ்வஸெவதவியுராத விவ்வாதுபத்யா
ஸுபாந்யாந மாராநிவ’ என்கிறபடியேயுள்ளவந்தார பரபருதிக
ளான பூவாசாரயாகளும், ஆசசான், பிள்ளான், முதலிய பிள
புள்ள ஆசாரயாகளும், உடையவருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே
பெருமை படைந்தாராசன என்பது தயோநிதம் இவ்வாததமே
யதிராஜ ஸபத்தியில் ‘யதிராஜெந திவஸ்தாயகரீ: தீவதீ
மாராஹதீவாரயவதி:’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
‘சூஷிதயிபா:’ என்பதற்கு ஸேஷ ஸேஷிதருடைய லக்ஷ
ணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறியித்ததாரகன என்று தாதபாயம்
‘தத:’ என்பதற்கு இப்படிப் பகவான் விரியோகித்தபடியினு
லும், அதை ஸாஸ்திரங்களையும் யுத்திகளையும் கொண்டு பூவா
சாரயாகளும்குத் தெரியத்திருப்பதினாலும் என்றாததம்

‘என்னென்னில’ என்பதற்கு ஸேஷிதவம் பகவான்க
குறித்த ஏற்பட்டபாதினும் அது கைவகாய பாயந்தம் என
பதே வதித்திக்காமல்ருக்க, பாகவத பாயந்தம் என்பது

வெடாயு- ஸம்சுஹத்திலே யருளிச்செய்தபடியே ஸ்வெ-ஸுரனைப்பற்ற ஸேஷஸூத்ரனவிவ னகிஸ யாயாம பண்ணப்பூரவன் அவவதிஸயந்தான் வஸுஸக்தியை யமரோயிதது வரவேணும் ஆனால் ஜீவனுக்கு வரனைப்பற்ற ஸகூமான வகிஸயமெ தென்று பாராதவிடத்தில் ஸரீரக்வாழி உவததாலே யகிஸயாயாம பண்ணுகை யிவனுக்கு மவீததுகரும பொதுவாயிருந்தது இவன ஸேஷிக்கு விஸேஷித

வரித்திகும என்று காதபாயம் வரமதாதிஸய - ஸேஷிபி னிடத்தில் உண்டாகும் அதிஸயகதை, சூயாகெவயா - பண்ணவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், உவாஷேயக்ஷேவ - அஷிகரிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கையே, யஸு-எந்த வஸதுவுக்கு, ஸுரூபம்-ஸவருபமோ, ஸஃ அது, ஸேஷஃ-ஸேஷன், வரஃ ஸேஷி-இந்த அதிஸயத்தை அடைகிறவனாய முதலில் பரன் என்று சொல்லப்பட்டவன் ஸேஷி, அதாவது அயலாறுடைய பரயோஜனத்தையே நனக்கு முகயமான பரயோஜனமாசவுடையவன் எவனோ அவன் ஸேஷன், அந்த பரயோஜனத்தை யடை கிறவன் ஸேஷி இச்சை இவரு ஸேஷிக்கு மிருக்கலாம், ஸேஷ னுக்கு மிருக்கலாம், இவனிருவாரு மிருக்கலாம் வஸதிராம முத லிய வஸதுக்கள் அதிஸயம் பண்ணாவிடத்தில் ஸேஷியின் இச்சை, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது இருவருடைய இச்சை, ரதாதிகளுக்கு நாமஅலங்காரம்செய்யும் பொழுது ஸேஷனுடைய இச்சை 'பூரவன்' எனப்பற்றுவதா வது ஒரு அதிஸயத்தைச் செய்யாவிடில் ஸேஷதவ ஸவருபமே நிறகாது என்று காதபாயம் சேதன சேதன வஸ துக்கள் பரவானுக்கு ஸேஷபூக மென்பது பொதுவாசையினால் அசேதனம் கைங்காயம் செய்யாமலிருப்பதுபோல சேதனனு மிருக்கட்டுமே பென்னில்? அருளிச்செய்திருா- 'அவவகிஸயா யாம' என்றாரமபிதது வஸுஸக்தியை யமரோயிதது- அந்தந்த வஸதுக்களின் ஸாமாததியத்தை யனுஸரித்து ஆனால் ஆகையினால், ஸரீரக்வாழிஉவததாலே-பரவானுக்குச் ஸரீரமா திருந்து அதினாலே பகவானுக்கு ஸரீரிதவமாகிற அதிஸயத்தைச் செய்கை 'பொதுவாயிருந்தது' எனப்பதினால் பகவான் இவ

துபபண்ணு மகிசயம் வெவதகூ உவததாலே யிருக
 கும அதிலிவன ஸாஸ்திரவிராஜமாக வகிக்கும்
 போது ஸாஸ்திரவாய டிணயானான வீரானுகரு
 வீரானஸகூததை யுண்டாகநி யமகூவததாலே
 யதிசயாலாயகம ஸாஸ்திரம உணமாக வகிக்கும்
 குமபோது 1 'ஸாவெகவன துஷ்டிதூஷ்டதெது
 துஷ்டதெவன வரஸுநீரீ' எனகிறபடியே வீரானு
 கரு ஸாவெகவததை யுண்டாகநி யவனுடைய வள
 டாயகூடி உணங்குள குமரிராதபடி யமமுவததாலே

னுக்கு அறியும் சகதிரைச கொடுத்திருக்க அசேதனததைப
 போலிவன செயவது யுகதமல்ல எனபது தயோதிதம் இதற
 குக காரணம் காட்டி யருளுகிறா—' இவன ' எனறாமபிதது
 விசேஷிதது - அசேதனங்களை ராட்டிவார வேறுபட்டதாய
 வெவதகூ உவததாலே - ஐனானதகைக காரணமாககொண்ட
 தின வழிபாக அதுவும் முமுசுசுககளிலலாத எல்லா சேத
 னங்களுக்கும் பொதுவாகையினிலே கைகராய ருபமாகது
 என்று கொண்டருளிச செயகிறா—' அதில ' எனறாமபிதது
 ஸாஸ்திர - (ஸாஸ்திர முகததாலே) வியமனம் செய்யுமவன
 ' வீரானஸகூததை ' எனபதினால் வீலா ரஸததிறகு மா
 திரம் காரணமான அதிசயாதாகம் பண்ணும் அதிகாரி ஸாஸ்தி
 காகள் எனபது ஸகிதம் ஸாஸ்திரம உணமாக - சாமங்
 களை பரதிபாதிக்கும் ஸாஸ்திரங்களை அனுஸரிதது ஸவபுஸ
 நீரீ - எல்லாவற்றையும் ஸீரமாகவுடைய, ஸவன - இந்தப
 பரம் புருஷன், ஸாவெது - நல்ல காரயம் செய்யும்பொழுது,
 துஷ்டி-ஸாதோஷிக்கிறான், துஷ்டதெது-கெடடகாரயங்
 களைச செய்யும்பொழுது, துஷ்டதெ - ஸாதோஷப்படுகிற
 திலலை ஸாவெகவததை - அநதநத வைதிக காமங்களை
 செயது அநதநத பலங்களை கொடுப்பதற்குக் காரணமான
 பரீதி விசேஷததை ' சூழி ' ஸபதம் காரணயததை ருநி
 கிறது குமரிராதபடி-வயாததமாகாதபடி வனதெ - 'சூகெடா'
 எனறாமபிததுச சொல்லப்பட்ட இந்த, ஸாவெகவனவ-எல்லா

1 'உதாராஷ்டவ-வனவெதெ' என்றவனதானே கொ
ண்டாடுமபடி யகிசயாயாயகமம் அபபடியே சித
ரும 80ஆரு மீஸுராவிபுரயததை வரகாசுகரித்
துபபண்ணுகிற கெஜய-பங்களாலே 2 'புறவஷ-
யிஷாதி வசகாஷ்டிவிதம்' எனகிறபடியே ஹொம விசெ
ஷததை யுதாதித தமமுபததாலே யகிசயாயாயக
ராவாகள இபபுகாரம் ஸாஷ்டி-80வததாலே மீஸு
ராவிபுரயததை யறிநது கெஜய-பம் பண்ணுகிற
கூதகூதகூனுகம வசகாம இவறறில் ஸாஷ்டி-விரு
கங்களாலே மீஸுரனுகு மீஸுரவசகூததை யுண
டாகமபோதுதனககமய-பவய-பவவிதமாயிருக்கும்
வகிசயையில் ஸாஷ்டிததாலும் 80ஆசையில் பூத
கூததாலு மீஸுராவிபுரயததைககண்டு தக-மூரவிவ
மாகவகி-பகமபோது ஸாஷ்டி-80வததாலே மீஸுர வி
ருஷாய-பததுடனே யாஷ்டி-80வததனகம வச

ரும, உதாராஷ்ட-உதாராகள இது மோசஷமகவிர் மற பாயோ
ஜனககளை விருமபுகிறவாகளைக் குறிக்கிறது வசகாஷ்டிவிதம்-
நாதனேடு கடிசசொண்டிருக்கிற பாரணனை உடையவனாகவொ
ண்டு, புறவஷ-யிஷாதி - (எப்பொழுதும் ரைகராயங்களைச்
செயதுகொண்டு) ஸாகோஷ-பபிததப போசிறேன ஹொமவி
செஷததை-போகம் மாததிரததை இபபுகாரம்-இபபடி போ
ததை உண்டாககி அதிசய-தாரம் பண்ணும் விதம் 'ஹொம'
மாவது ஒருபலததிற்குக் காரணமாயல்ல மலகேவலம் பீதிவிசே
ஷம் இபபடி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிசயாதாரம் பண்
னிககொண்டிருக்க இவன் பண்ணுமதுமாததிரம் கைகாய
மாகவே இருக்கவேண்டு மென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூ
பித்தருள்கிறார்- 'இவறறில்' என்றாரமபிதது கூதக-பவய-
வவித மாயிருக்கும் - நாகம் முதலியவைகளில் முடிவு
பெறுவதாயிருக்கும் ஆதி - ஸபதம் போகததைக்
குறிக்கிறது ஆஷ்டி-80வததனக - தான அதை பாதானமாக

வித்தவா ருஷாய-முண்டாம் ஆனரின பு வெதக
 னனவிவன வுவிவலிவ-சுமாகவொரு புவரூதி
 பண னுமபோது தன வு ருஷாய-மு மா-ருஷயிசு
 மாகவாகிலும புகிரவேண்டியதா லதுவருமபோது
 ஂ-ஸுராவிப்ராபவிசெஷமடியாக வரவேண்டுகை
 றால் அதுககாக வீஸுராவிப்ராபத்தை யாராயதத
 பகவத பரீதி விசேஷம் விடத்தில ஹமவத செ
 ஐய-மவனுக்கு ஸவ-த்திலு மவித்தமாயிருந்தது
 இவவ-த்தி- 1 'சுராய-மா-தாம் ஸவெ-ஷா-
 விஷோ ராராய-ம் வரம் | சிதவா வர-த-ம்
 வெ-ர-ம் ததீயாராய-ம் வரம் |', 2 'செஷ-கலகெஷ-
 ஸ்ரீ-கிரஸ்ய-கலவெக் | தவா-த-கலகாஸ்ய-விஜ-
 யா விசெஷ-த- |', 3 'செஷ-கலவாஸ்ய-வ-விஜயா-நா

பராததிசகாமலிருக்க 'புராவேண்டியதால்' எனபதின
 இப்படி இல்லாவிட ல ஸாஸ திராதிகளுக்கு விரோ-மாரும், இவ
 னும பரவருத்திர மடடான எனபது தயோதிதம் அது-
 ஆறுஷங்கிகமாக வரும் புருஷாததம் ஸவிப்ராப விசெஷ
 மடியாக - அபிபிராயப்படி நடப்பதின உண்டாகிப் பரீதி
 னுல, ஸவ-த்திலும் - எல்லா அபிமதங்ளை, பாரகிலும்
 ஸவெ-ஷா-ம் - எல்லா, சுராய-மா-தாம் - ஆராதன
 களைக் காட்டிலும், விஷோ-ம் - பகவானுடைய, சுராய-
 மம், வரம் - மேலானது, தவா-ம் - அந்தக் காட்டிலும்,
 வரம் - உத்கருஷ்டமான, ததீயாராய-ம் - பாகவதர்களின்
 ஆராதனம், வர-த-ம் - மிகவும் உயரந்ததாய், வெ-ர-ம் -
 சொல்லப்பட்டது செஷ-கலகெஷ-ம் - என்னுடைய பரதா
 களித்ததில் பரதி செய்பவர்களிடத்தில், ஸ்ரீ-கி-பரீதியானது,
 செ-எனக்கு, ஸஸ்ய-கி-மிகவும் அதிசமாச, லவெக்-உண்டா
 ரும், தவா-ம்-ஆசையினால், செஷ-கலகா-என்னுடைய பகவா
 களித்ததில் பகதிசெய்யும்வர்கள், விசெஷ-த-ம் - விசேஷித்த,
 வ-விஜயா-ம் - ஸ்ரீகததகசவாகன செஷ-கலவாஸ்ய-ம் -

ஷெவதாலகா யெஹூ துஜ்ஜதவி யா: | ராஜெவஸாணம்ப்ரா
 வாவெஹூ ஷுதா: ப்ரகீகி-தா: ||', 1 'தவ்யுயஜிதவராஹ
 வ்யு விஷ்ணோ ராஜிததெஜஸ: | ப்ரணாணம்பெவி காவ்யுத்
 தெஷாஸவி மரோகஸ: ||', 2 'ததாஸ்ர யவ்யாஸ்ர யணாதுவ்யு
 தவ்யுயதவ்யுய | ஸம்பெவமகாஹாரனோகெ வலியதெ
 ஸவ்யவாதகெ: ||' ஐதூயி ப்ரணாணகளை யாராயந
 தால ராஜ்ஜவ்யுக்ரு ராஜகூலாரொவனாஹம போலே
 ஹமவதகெஜ்ய-ம் ஹவானுககவிதமா யிருக்கை
 யால ஸெஷவலிதனான விவன்செய்யம் கிஜிதூரநக
 ளில ஹமவதகெஜ்ய-ம் ப்ரயாசமாபிறது. இவ்விட

எவாகள, ஷுதா ஷெவதா ஷுதா: - இதர தேவநைகுகிதந
 தில பகதி இல்லாதவர்களாயும், ஷுதா துஜ்ஜதவி யா: - எனது
 டைய பதநாகளை பரிமாமகவுமுடைபவர்களோ, ராஜெவ-என
 கையே, ஸாணம் ப்ராவ்யா: - ஸாணமாக அமைந்தவர்களோ
 தெ-அவர்களும், ஷுதா: - எனது டைய பதநாகளாக, ப்ரகீ
 கி-தா: - சொல்லப்படுகிறார்கள் தவ்யு - அந்ந, யஜிதவ
 ராஹவ்யு - யஜஞஸவருபியாய ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்த,
 ஷிததெஜஸ: - அளவிடப்படாத தேஜஸ கஸ்யுடைய,
 விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவைக்ரு, ப்ரணாணம் - நமஸ்காரத்தை, யெ-
 எவாகள, காவ்யுதி - செய்கிறார்களோ, தெஷாஸவி - அவா
 களையும், மரோகஸ: - அடிக்கடி ஸேவிக்கிறேன ததாஸ்ர
 யவ்யு - அநதப பகவாளை ஆஸ்ரயித்திருப்பவர்களை, ச்ரஸ்ரய
 ணாச: - ஆஸ்ரயிப்பதினாலும், தவ்யு - அந்ந, பாகவதனை
 யாஸ்ரயித்தவனுடையவும், தவ்யுய-அவனுடையவும், தவ்யுய-
 அவனுடையவும், ச்ரஸ்ரயணாச: - ஆஸ்ரயிப்பதினாலும், ஸம்
 பெவமகாச: - ஸேவிப்பதினாலும், நோகெ - இநத ஸோகத
 தில, தா: - மனிதர்கள், ஸவ்யவாதகெ: - எல்லா
 பாதகங்களினாலும், அதாவது பாதகங்களிலிருந்தும், வலி
 யதெ - பரிஸுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள் பகவாளைத்
 தவிர வேறொருவரையும் ஆராதிக்கக் கூடாதென்பதற் ஸாண

ததில தகவல்ததுக்கு பூரண வரணியைப் பாரத்
பகவத் பரீதித் தவாரம் தால் 1 'யெ யஜுதி வித்யு
தெவாநு வரணாநுலஹுதாஸதாநு வலபுலுதா
நாரதாநு விஷுதெவ யஜுநிதெ' உதாராநிகநிறபடி
யே யீஸூரன் ஹமவத ஸரீரனாககொண்டு மாராஸு
னம் 2 'வலவ 3 வி ய: ' எனகிறபடியே வரதெகாதி
விஷயததில பூதிவரதனான பூகாரியினுடைய
நினைவைப்பாராததால் 3 'ஜுராநீகாநெதவ தெ 3 தம்'
எனகிறபடியே ஹமவத தெஷ்யபுததை ஹவான்
தனனையபூதி பகவதிலே பண்ணினதாக வுக்கரும்

திராததததிறகு இப்பாகவதாஸரயணம் வி ரோ தி க க
விலலை எனறருளிச செயகிஞா— ' இவலிடத்தில் ' எனமுரம்
பிதது பூரணவரணியை - பரமானாகவில சொல்ல
படபருக்கும் வழியை, அதாவது ஸேஷதவ ஸேஷநாததை
கீழ்ச சொல்லியபடி விமாஸம் செய்யாமல் ஸாஸ்திரததில் விதி
சப்பபடபருப்பதை யோசிக்ருமிடத்தில் 'ஸரீரனாககொண்
மே' எனபதினால் நேரில் பகவத பரீதிக்குக் காரணமாகியினால்
அதவாரகமாகவும் ஆராதயனாகிறான எனபது தயோதிதம்
அகநீநதிராதி ஸபதங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிகிற விதய
நைமித்திக காமங்களைப்போலே பாகவத கைங்கரயம் அவா
களுக்கு அநதாயாயிரான பகவதாராதனமெனனில் அதவாரக
மான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேஎன
னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிசசெயகிஞா— ' வலவ ' என
முரம்பிதது வலவ - அததஜஞானியும், 33 - எனக்கு, வி ய: -
இஷ்டன் ஜுராநீதம் - ஜுரானியோ வெனில், தெ - எனக்கு,
கூநெதவ - ஆதமாவாகவே, அதாவது ஆதமாவைப்போல்
பரீதி விஷயமாக எனறபடி, 34-அபிபராயம் இததால் நேரில்
பகவாநீ ஆராதனம் செயவதைவிட பாகவதாகன வழியாக
ஆராதனம் செயவது பகவானுக்கு மிகவும் பரீதிகரம் எனபது
சொல்லப்பட்டதாகிறது பண்ணினதாக - செயதன்தப்போல்.
இப்படியே கேவலம் பகவத பரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து
பாகவதாகருக்குக் கைங்கரயம் செய்தால் பாகவதாகளுடைய

இப்படி ஸேஷிககவிகேத மெனகிற வளவே யனறு, ஸேஷகூமாகிற ஸம்வதூததான் ஸகாரகமாகவுமுண்டாகையால ஸேஷயுகமும் ஸகாரகமாகவுமபூஜம், அதெனினே யென்னில —

சிதும் ஸ்ரீ பாவஸேதஸு ஹகெதூராதுவதஸுடா !
ஸஹஸகாரகண ஸூரஸேஷிக்ஷம் வரஜாதூதம் !

பரீதி நமக்கு உகதேஸய மிலலாமையினால் அது பகவத்கைககாய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைககாய மாகாதே எனனில ? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—‘ இப்படி ’ என குரமபிதது எனகிற வளவே யனறு - எனபது மாத்திரமில்லை ஸகாரகம் - பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையது ஸககாயததிற்குக் காரணமான ஸேஷதவம் ஸதவாரகம் எனபதை நிரூபித்தருள்கிறா — ‘ அது ’ எனகுரமபிதது சிதும் - எப்பொழுதும், ஸ்ரீ யா - லக்ஷ்மியுடன், ஸசேதஸு - உபசகொண்டிருப்பவனும், ஹகெதூ - பாசபதாகளால், ஸூதூவதம் - அநதாயாமியவுடையவனுய் மிருக்கிற, வரஜாதூதம் - பரமாத்மாவ்கு, ஸேஷிக்ஷம் - நமக்கு ஸேஷியாபிஞ்சுகை, ஸகா - எப்பொழுதும், ஸஹ - அந்த லக்ஷ்மியுடனும், ஸகாரகம் - பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையதாகவும், ஸூரக - இருக்கும லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகையாலே ‘ ஸஹஸேஷிக்ஷம் ’, 119, தாகளைத் தனக்கு அநதாயாமியாகவுடையவனாகையினால் ‘ ஸகாரகஸேஷிக்ஷம் ’ என்று பிரித்து அறியத்தக்கது இந்நஸலோகத்தில் ‘ வரஜாதூதம் ’ எனபதினால் ‘ வரஜாயஸூக ’ (எவ்னைவிட உயரந்த ஆதமா இல்லையோ அப்படிப்பட்ட வன பரமாதமா) ’ எனகிற வயுகபத்தியினாலே பரவானுக்கு வேறு அநதாயாமி இல்லை என்று பரமாணுகனி லேற்பட்ட அந்நதஹத் அனுவிதித்துக்கொண்டு, ‘ ஹகெதூராதூவதம் ’ என்றொலல்பட்டிருப்பதினால் பாகவதாகள் அநதாயாமிகள் என்றுரொல்லில் பரமாண விருத்தமாகையினாலே பகதாகளை, நக்ஷத்ரம் அநதாயாமியாகவுடைத்தாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றாத்நம் சொல்லவேணும் ஸாவஜஞ்ஞய, பரமம் முதலியவைகளில்லாத ஸவான இப்படி பரமாணவிருத்தமாகநினைத்துக்கொண்டிருக்க

வ்யதக்ஞ்ஞய வஹதீயினுன நாஜா தான பூண்ட வா
 லாணததையுமிட்ட மாலையையு மடியாராகளுடையவு
 மானை குதிரைகளுடையவுங் கழுத்திலே யிமொப
 போலே 1 'அடியாரககெனனை யாடபடுதத விம
 லன' எனதும, 2 'நாரொஹமகாபூவ வஹதீயினு
 னகாதுலஹதீயினு | பூவவொ லஹதீயினு நாஜா
 வதததீயினு |' எனதும, 3 'மற்றுமோர தெயவமுள
 தெனறிருப்பாரோ நெறிலே னுறறது முன்னடி
 யாரக கடிமை' யெனதுரு சொல்லுகிறபடியே
 கூதுணவார தனூரிகளடியாக லஹதீயினு

அஸம்பாஸிகமாகையினு அந்நகரத்தாத்தபாயம்பாசவதாங்களுகு
 பரீதியைசகொடுக்கக் கூடிய காரயத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில்
 செய்யப்படும் சைனகாரயத்தைவிட அதிக பரியமாக நினைத்துக்
 கொண்டிருக்கிறான் என்று 'ஜோநீகாபெதேவ செகிக' இதயாதி
 பரமானவர்களினு ஏற்படுகிறபடியினு பாகவத பரீதியும் லக்ஷ
 மியினுடைய பரீதியைப்போல உத்தேசயம் என்று தாத்பாயம்
 இங்கு லக்ஷமியை பெடுததது தருஷ்டாநதம் லக்ஷமியினுடைய
 பரீதியை பரமான பலத்தினு ஒப்புக்கொள்ளுநிறுப்போலே
 இதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தாத்பாயம்.
 இதற்கு லெளகிக கருஷ்டாநதம் சாடடி யருளுகிறா- 'வ்யதக்ஞ்ஞ'
 என்றாமபிதது வஹதீ - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இட-அய
 லாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட 'இமொபபோலே' எனப்
 பதற்கு மேலே 'லஹதீயினு விநியொமாஹ-தையாலே' என
 பதோடநவயம் அடியார்க்கு - தன்னுடைய தாஸாங்களுகு,
 என்னை - தனக்கு ஸேஷபூதனான என்னை, கீடபதேத - தாஸ
 பூதனாகச் செய்த, விமலன - பரிசுத்த ஸலபாவத்தை யுடைய
 வன நாஜா: ஸஹம் - நாரதனுகிய நான, வஹதீயினு-ககாதுல
 ஹதீயினு-உமமைப் பாரப்பதில் உண்டாகிய குதாஹலத்தினு,
 ஸகாபூவ: - இங்கு வந்தேன, விஜ - 1 பராமமணரே,
 நாஜா: - என்னைப் போன்றவாசனாகு, வததத - எப்
 பொழுதும், லஹதீயினு: - பாகவதாக்கள் பூவவ: - பரபுக

யொமாஹ-ஓதையாலே ஹமவஜ்ஜெஷகம் தான் யாவ
 டாதுலாவியான கட்டளையிலே ஹமவதசெஷக
 வயபுணமாயிற்று இங்கு ஹமவதசெஷகமடியாக
 ஸ்ரூபவபுயுதமாசகம் 1 : மூணெணடிபாலுமாவா
 மதி' என்கிற ஸூரததாலே மூணஜீராசமடியாக
 வெவ்வேயாலும் வந்த ஹமவத செஷகம் 'ஹமவ
 ஜகா', 'சோடியாரம்' என்கிற விரண்டு வடிததாலும்

கன யாவடாதுலாவியான கட்டளையிலே - ஆதமஸயருபம்
 உளளவறையில் இருக்கும் பாகவதமாகவே, அதாவது பரவத
 சேஷதவமே சீழ்நிருபிதத நயாயத்தினிலே பாகவத சேஷதவம்
 வறையில்லாக வளாதநிருக்கிறபடியினால் பகவத 'சேஷத' மிருக
 கும வறையில் பாகவத சேஷதவமும் இருக்கும் என்று தாத
 பாயம் சீழ் உதாஹரிதத வசனத்தில் 'சோடியாரம்' எனபதி
 னால் எல்லா வஸதுககளுக்கும் பாகவத சேஷதவம் உண்டென
 பது எப்படி எனபதை நிருபிததருளுகிறா—' இங்கு ' என்ற
 ரம்பிதது ஹமவதகம்மடியாக - பாகவதன யிருப்பதத
 காரணமாகவுடையதாய, ஸ்ரூபவபுயுதமாசகம்-பகவானு
 குத தான வஸப்படிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாக
 வதனினில் மற்ற வஸதுககனெல்லாம் பரவானுக்கு இஷ்டப்படி
 விநியோகித்தகுகொள்ள வேண்டியவை தளாகையினால் அந்த
 பாகவதனுக்கு சேஷமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸதுவின
 ஸவருபத்தினிலேயே ஏறபட்ட பாகவத சேஷதவம் என்றபடி
 மூணெணடி - குணங்களினால், டாவு - தாஸனயிருக்கையை,
 உவாமதி - அடைந்தேன மூணஜீராசமடியாக - பாகவதா
 கனின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமா
 கக் கொண்டு, வெவ்வேயாலும் - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்ப
 டிக் குணதிகமானவாகுவிடத்தில் தானே சேஷபூதன யிருக்க
 வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாதபாயம்.
 'ஹமவஜ்ஜகா' எனபதினால் அவாகளுடைய பாகவததவமே
 காரணமாக ஏறபட்ட ஸவருப பாயுதத சேஷதவமும், 'சோடிய
 ஸாரம்' என்கிற பதத்தினால் அவாகனின் குணத்தை யறிதத

ஸூத்ரம் இபவாமவத ஸேஷக்ஷம் க்ரயம் செல
 லுமபடியை ¹ 'பேசுவாரடியாக னெததமமை விற
 கவும பெறுவார்களே' என்று கஜுஸூத்ரவ்யாஸா
 காகளான பெரியாமுவா ருளிசசெயதா இது
 கஜுஸூத்ரத்திற்குத் தாதுய-பாடி-ம் இவ்வய-த்தை
 யத-ஸூத்ரத்தால் இச-ஸேஷக்ஷம் ஸவாசகமாகவு மவா
 ரகமாகவும நின்ற நிலையிலே ஸேஷவ்யூதியான கெ
 ஜய-மும் நிற்கும் ஆகைபால தன ஸூத்ரிகக-ஸூத்ர
 வமாக ஸவஸ கெஜய-த்தினுடைய ஸவஸூகார

தனனைப் போன்றவாக ஏனப்பதினால் ஸவேசஸையாதவநத
 பாகவத ஸேஷதவமம் ஏற்படுகிறது இந்த ஸேஷதவம்
 அநதப பாகவதாக்களுக்கு இஷ்ட விரிதேயாக பாயநத
 மாகுமென்பதை நிருபிதகருளுகிறார்—'இபவாமவதஸேஷ
 க்ஷம்' என்றாமபிதது க்ரயம் செலலுமபடியை - க்ரயம் பண
 னினாலும் அது செலலுமபடி நிருபித பாகவததை பேசுவா -
 (பகவானுடைய நிருபாமபகளை) சொல்லுகிற, அடியா - தாஸா
 சா, எததமமை - எமமை, விறகவும - க்ரயம் பண்ணாவும், பெறு
 வாகள் - ஸவாததராவாஸா 'கஜுஸூத்ர' இதயாதியி
 னால் யாதசனினவரானசிரளையும் ஸோமக்யம் முதலியவை
 களையும் விசாரிக்கிற கலப ஸூத்ரநிரதநிருபு வயாக்யானம்
 செயதவராகையினாலே அநராவகிள, ஸேஷ ஸேஷிகள், இவை
 களின் ஸவருபங்களையும், க்ரய விசரயங்களின் ஸவருபங்
 களையும் தான நனராயநித இவா பாகவத ஸேஷதவம் க்ர
 யம் பண்ணக்கூடிய யோக்யதை யுடையது என்று அருளிச
 செயதிருப்பதினால் இப்பாகரம் பரமாண தமம் எனபது
 தயேயாதிதம் 'தாதுய-பாடி-ம்' எனப்பதினால் நமஸ
 ஸபதம் கனக்கு ஸவாததராயா மிலலை எனபதை சொல்லுகிற
 படியினாலே பகவானாக இஷ்ட விரிதேயாசாரணான நிருபகரு
 படி நமஸ ஸபதத்தில் தாதபாயத்தினு லேற்படுகிறதென்று நிரு
 புணனம் இது நிருமநதிரத்தில் பாதிபாதிக்கப்படும் பாகவத
 தை நிருபிதகருளுகிறார்—'இது' என்றாமபிதது ஸவவதெம்

விவரவிபான வுருஷாஸ்தத்திலெலலை நிலத்தைத்
தரிசுதுறு விடாதொழியப் பூரண இது
பரமைகாந்தி தர்மதந்திர 'ஹத-ஃ ஹத-ஃ மணவஸு
வனுதனமாயிருக்க வ', 'சூவெர விவெர ரா

மையினுடைய, அதாவது தாஸதவத்தினுடைய, ஸாரகூரகா
ரம் - பரயோஜனமான கைவசாயம் தரிசு காமவிடாதொழிய
பாழாயப் போருட்படி விடாமல் கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட
டால் அதில் அயலாகக் கூகரமித்து விடுவார்களாகையினால்
அதின் பலம் கிடைக்காமல் போயவிடுவதைப்போல இவனுடைய
புருஷாததம் குறைத்துவிடும் என்று காதபாயம் இப்படியா
கில் பதிவரதா ஸதிரீயைப்போ விருக்கவேண்டு மென்பதற்கு
விரோதம் வாராதோ எனனில்? அதற்குஸமாதான மருளிச்செய
கிறா—'இது' என்றாரம்பித்து பெளஷ்கா ஸமஹிதையில்,
இதர தேவதைகளையும் சோதது ஆராதனம் செய்வது விருத்த
மென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின்
ஆராதனங்களாகிய வாணஸரம் தாமகசள அவஸாயம்
செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே
என்று பகவானை பருமமா கேட்க, காமங்களின் நடுவில் அநதந
தக் காமங்களின் அதிராரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆரா
திப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகளை பரதேவதைகளல்ல, பகவா
னே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிஸரய மிருக்கிறபடியி
னாலும், அநதப் பகவானுடைய ஆஸரிதாகளென்று அவர்களைப்
பூஜைசெய்வதினாலும், இதுபதிவரதாஸதிரீகளுக்குப்பாததா இரு
கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பாததாவினுடையவேலை
காராகளை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும்,
என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஹத-ஃ-
பாததாவிற்கும், ஹத-ஃ மணவஸு-பாததாவினவேலைகாராகளு
க்கும் இவ்விடத்தில் இதுவாணஸரமதாமகசளின் நடுவில் அவஸாயம்
மாய நேரிடக்கூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு ஸரீரபூதாகளென
கிற அனுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர
ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை எனப்பதற்கு பரமாணம் மற்ற ஸம
யங்களிலும் பாகவதாகள ஸேவயாகள எனப்பதை நிரூபித்
தருள்கிறா—'சூவஃ' என்றாரம்பித்து விவெர - பக
வானுடைய, வரிகா - பரிகரமானது, சூவஃ - ஆபதன

வாயிகளற 1 : நிதூர்விவாஹித வரஹ்ரஹீவ
 லாவெவீ' என்கிறபடியேயாவதாத்ஹாவிபாயககொண்
 டு உத்ததெஸ்யிலு மகுவதிபப தொனருகையாலே
 லாவாவிசமென்னவுமாம ஹவதஹ்ஹிதா தவிஸெ
 ஷ நிவதூக மாகையாலே யளவாயிச மென்னவுமாம
 இப்படியாகில இருவருக்கும் ஹவதஹ்ஹிதமுண்டானு
 பஸ்பர ஸேஷஸேஷிபாவம் லொருவரைப பற்ற வொரு
 வாககு ஸேஷஹ்ஹிதமுமஸேஷிசுமுவருகைவிரும்புமன
 றேவென்னில ? வரஹ்ரஹ்ராவகாபெயாவ காரகஹ்
 வாஷிகளிறபோலேயின்குமவிரொயமில்லை. ஸயிகாயு

படப்பட்ட, வரஹ்ர - ஒருவாககொருவருடைய, ஹீவ
 லாவெவீ - ஸேஷதவததை யுடையவாகளான இது முசநாகளைப
 பற்றிச சொல்லுகிறதாயினால் இந்தப பாகவத ஸேஷதவம்
 மோஷததிலும் அறுவாததிசகிற தென்பது தயோதிதம்
 லாவாவிச மென்னவுமாம - ஸவபாவதி லேறபட்டதென்று
 சொல்லலாம் 'ஹவசு' இதயாதிககு பரவாஹ்ரகுத நானும்
 அவாகளும் ஸேஷபூதகன என்கிற ஜனான விரோஷததினிலே
 உண்டாகிறபடியினால் என்றாததம் அதாவது பொதுவாக ஒரு
 காரணத்திலுண்டாகிற தாகையினால் ஒளபாதிசமென்றும்,காமத
 தினு லுண்டாகாமையினால் ஸவாபாவிசமென்றும் சொல்லப்படு
 கிறது என்று தாதபாயம் பரஸ்பர ஸேஷஸேஷி பாவத்தில் காம
 காதருதவ வயபதேஸகனினால் விரோதம் வருமே என்கிற ஸக
 னையைப பரிஹரித தருளுகிறா—'இப்படியாகில' என்றாரம்
 பிதது 'ஸேஷிசு'மாவது அதிஸயததையடைரை 'ஸேஷஹ்
 மாவது அதிஸயததைச செயகை, இவை இரண்டும் ஒரே வஸ
 துவைப பற்ற ஒருவனுக்கு இருக்கை அஸகரதம், ஒரு கார
 யத்திலேயே ஒருவன் காததாராயும் காமமாயு மிருக்க முடியா
 தல்லவா என்று ஸயகையின கருத்து இதற்கு லெவகிக
 உதாஹரணத்தைக கொண்டு ஸமாதானம் அருளிச ரெயகி
 ரா—'வரஹ்ர' என்றாரம்பிதது 'உவகாபெயாவகாரக
 ஹாவ' மாவது அயலாரால் செயப்பபடும் உபகாரததை
 யடைவதும், தான அயலாருக்கு உபகாரததைச செயவதும்

வவெவ்யுயிலே சூயைககு செஷியானவன தானே
கசூயவவெவ்யுயிலே சூயெககு செஷமாய நிலலா
நினறான அபபடியேசெஷமாமபண்ணுமகிசயங்
கனையுவுஜீவியாதே மொருததருக்கொருதத ரகிசயா
யாம பண்ணினால் அகிசயாயாயகக வவஷத்தாலே
யிருவருககும் செஷகமுண்டாய அகிசயததுக
காசூயமான வவஷததாலே யிருவருககும் செஷக

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலா செய்கிற உபகாரத்தை
அடைவதும், கான அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸமப
விககலாம் என்று தாதபாயம் அதாவது இருவா சோநது ஒரு
இடத்தில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய,
மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களை துவைக
கிறதைப்போல என்று தாதபாயம் இதற்கு வைதிக
தருஷ்டாந்த மருளிச செய்கிறா — ‘அபிகாயவவெவ்யு’
யாவது அந்தக் சாமவஸ்திரம் வுண்டாகும் பலத்தில் ஆசை|| நட
வனு யிருசகை அபபொழுது இவனால் இசிககப்படுகிற பலத
திறகாக ஸாஸ்திரங்களில் அந்தக் சாமம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதி
னால் பஜமானன ஸேஷிபாய சாமம் ஸேஷமாகிறது ‘கசூய
வவெவ்யுயிலே - காமத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது சாத
தாவா யிருசகும் ஸமபத்திலே அபபொழுது காமம் ஸேஷிபாய
இவன் ஸேஷபூக னுகிறான் ஆகாரப்பேத மிருக்கிறாடியினால்,
பாஸபா ஸேஷஸேஷிபாவம் விரோதிரகாது என்று அவைகளை
நிருபித்தருளுகிறா—‘அபபடியே’ என்றாரமபிதது உவஜீவியா
தே-இதற்குப்பலமாச எதிர்பாராமல் அபபடிச சொந்தால் ஸேஷ
னுடையகாயமாசாது என்றுதாதபாயம் அகிசயாயாயக
வவஷத்தாலே-அகிசயத்தைப் பண்ணுகிறவாசள என்கிறதே ஷ
ததாலே இந்தக் காதகாவையும் காமத்தையும் தருஷ்டாத
மாகச சொன்னது பாஸபாஸேஷஸேஷி பாவத்திற்கு மாதநிராய,
காமத்தினுண்டாகிற பாயோஜனத்தை எதிர்பாராததே இவன்
அதற்குக் காதகாவாகிறபடியினால்அதை உபஜீவிரசா கூடா
தென்கிற அமஸத்தில் இலலை என்று தாதபாயம் இங்கு இப
படி இருவார்களையும் ஸேஷ ஸேஷிகளென்று சொன்னதற்கும்
காரணம் பகவத ஸங்கல்பமென்று நிருபித்த தருளுகிறா—‘இ

தனனாலே யிருவரும் ஸ்ரூஷம் பெற்றாராக ஸ்ரூஷ
ஷ்டமான ஹம்வதஸெஷசும மதினமமமான ஹம்
வத கெஷ்ய-மும் விலிகையா லிருவரும் வர்
ஷ்ய-காஷ்டெஷ்டபெற்றாராக இருவரையுமிப்படி வர்
ஸ்ரூஷெஷெஷிகளாக மியதித்து ரவிகையாலே
யீஸ்ரூஷ தனனீஸ்ரூஷமும் ஹோக்ஷசுமும் பெற
ரூன இப்புகாரததாலே தங்களுக்கு வந்த செஷ
சுஷெஷெஷிகளெல்லா யீஸ்ரூஷனுடைய ஹோக்ஷசு
ததுக்கு செஷெமென்று தெளிகையாலே யிருவாக்குங்
கோதற்ற வர்ஷ்ய-காஷ்டெஷ்ட புணடாநிறது இப்
படி மியதிதாய-ராய ஸாரவிததுக்களான கூதகூ

களுடைய இரகசியம் காரணமாகிறது என்று தாதபாயம்
ஸ்ரூஷம் பெற்றாராக - பரதந்தரார யிருசும தங்க ஸவ
ரூபத்தை அடைந்தாராக, அதாவது பகவான கனனிஷ்டப
படி விரியோகிததுச கொளருவதினாலே அவனுடைய ஸங்கலப
த்தை யனுஸரித்து இருவரும் ஸேஷிரளாய நிறபதினால தங்க
ளுடைய ஸவரூபத்திற்குத் தருதபடி நடந்துகொண்டார்கள்
என்று தாதபாயம் ஸ்ரூஷ-ஷ்டமான - (கூவாவான்களான பாக
வதாக்களவீஷ்யத்தில்) கங்காள இரகசியப்பட்ட இறுபுருஷா
தத சாஷ்டை பெற்றாராக என்பதற்குக் காரணம் தாங்களும்
இச்சித்தபடி யினாலே அது புருஷாததமாகிறது ரவிகையா
லே - தான பரிதியை யனுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால் ஈஸ்
வரதவமும், ரவிரசையினால் போதருதவமும் ஈஸ்வரனுக்கு
உண்டாயிற்றென்று தாதபாயம் ஆசையினால் இந்தப் பாகவத
ஸேஷத்தவத்திற்குப் பானபி ஈஸ்வரன ஹோக்ஷசுததுக்குஸெ
ஷ்ட-ஈஸ்வரனான பரிதியை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது
கோதற்ற - ஸவாதீன ஸவாரதத சாதருதவாதி தோஷங்களில்
லாத ஸாரவிததுக்களான - (மூதிராரத்தில் அருளிச ரெய
யப்பட்ட கரணதாயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கி
கரிசகவேண்டியதிலும்) ஸாராயஸமானதை யறிந்த 'கூதகூ
கூடுக்கு' இதராதிகு பரபத்திக்கு முன்பு பரவத கைங்கா
யம் உபாயவிரோதி பரபத்தை நிவருத்தி செய்துகொண்டு உபா
யத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாதபாயம் 'ஸ்ரூஷ'

கூருககு சுவராயரூவியும் கூகிஸுஜெயும் கூகூஜெவ
தாஸுஸூமும் கூதூயீ கஹோமமும் கூதூயீ-கஹோமமு
மாகிற பழுதிலலாத வரஜெகாநிகளுடைய பூஸாடி
மே யெபபோதும் ஸூயம்பூயொஜகமாக வவெக்ஷணீ
யம்

வேதமறிநத பகவா வியக்க விளங்கிய சீர
நாதன வகுத்த வகைபெறு நாமவனலலடியாக
காதரமிக வடிமை யிசைந தழியா மறைநூல
நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே 23

விதது ' எனபதினூல இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவாசஞ்சுப
பாகவத கைகராயம் ருசிககாது எனபது தயோதிதம் கூகி
ஸுஜெ - ஸந்தேஹம் (விஸுவாஸகருதையு) கூதூயீ-கஹோ
மம் - தானனுபவிகிற ஸூகதககங்கு தனகரு வஸப்பட்டவை
கள் எனகிற பரமம் கூதூயீ-கஹோமம் - தானனுடைய பரயோ
ஜனததிறகாக இவைகளை அனுபவிகிறேன எனகிற பரமம்
பழுது - தோஷம் ' பூஸாடிமே ' எனபதினூல அவாகளுக்கு
வேறு ஒன்றும் அபேக்ஷிதமில்லை எனபது தயோதிதம்

இப்படிப் பாகவத கைகராயம் மாததிரம் புருஷாததமே
னனில புத்திர ஸிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழ்ந்தஜாதிகளுக்கும் பிதரா
திகள் கைகராயம் செய்யுமபடி ரேரிடுமே எனகிற ஸங்கை
யைப் பரிஹரித்தருளுகிறா—' வேதமறிநத எனராமபிதது
ப-ரை] வேதமறிநத-வேதங்கனின் அாதத்ததைத் தெரிந்துகொ
ண்டவாளான, அனுஷ்டான பாயந்தம் அநிந்தவர்களான என்ற
படி, பகவா-ஜஞானதி குணங்களாலே பரிபூணரானவாசன, பாக
வதாகள என்றபடி, வியக்க - ஆஸகாயப்படுமபடி, விளங்கிய -
பரகாஸித்தாச கொண்டிருக்கிற, சீர - கலயாண குணங்களை
யுடைய, நாதன - நமசுரு நாதனான ஸரிய பதி, ஸவதந்திரான
ஸவாமி என்றபடி, வகுத்த (தன ஸவகலபத்தினுலே) நமமை விநி
யோகித்த, வகை - பாகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஸேஷதவ
த்தை, பெறும-பெற்றிருக்கிற, நாம, அவன ஸலலடியாககு-அவனு
டைய தாஸர்களான பாகவதாகளுக்கு, இங்கு நனமையாவது
கீழருளிச் செய்தபடி அபராதருசி முதலியவைக ளிலலாமலிரு

‘பழுதில்லாத வாடுகெனிகளுடைய பூவாடிமே பெய
போதும் ஸூயம் பூயொஜைமாத வவெகூணியம்’ என்று நெழ
தாம நிஷ்காஷிதத அரதததை ஸவானுஸந்தான முகததாலே
ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘நாமே மஃ’ என்றாமாதது அதில
தெனியாத மறைநிலங்களை தெனியக்கிற தரமிடோப நிஷ்கதில
நமமாழ்வார பாகவத கைங்கரியத்தின் பெருமையை ஸவானுஸந்
தானமாக வருளிச்செய்த ‘நெடுமாறகடிமை’ என்கிற திருவாய
மொழியின் அரததததையும் ஸங்கரஹிததருளுகிறா அதில
இவ்வாழ்வார தாமும் ‘தொண்டாக கமுதுண்ண சொனமாலைகள்
சொன்னேன்’ என்று திருவாயமொழியாகிற பரபந்தததையும்
பாகவத கைங்கரியரூபமாகச் செய்தமையை பருஸந்தி, திருப்பதி
பதினால இதுவே திருவாயமொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரா
கதமென்பதும், இந்தப் பாகவத சைவசாயிராகிற புரு
ஷாரததகாஷ்டை ஆழ்வார முதலாக எல்லா பூவாராயாசரி
னாலும் பரிகரஹிச்சகப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்ட
தாகிறது

ப - ரை] மஃ - நமசு, நாமே - நாதனாகிய பகவானிடத்தில்,
ஆணம்-புலகைப்போல அலபமான ஸவாககம் முதலியவைகளை
யும், ஸூயம் - அதைவிட மேலப்பட்ட கைவலயத்தையும், ஸூய
ம் - அதைவிட மேலப்பட்ட மோகூததையும், ஸூய - ஸாரமே
வரதவாரதததையும், வர - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர
தும், திசு - அரதப்பகவானுடைய, நாமீ - திருநாயாகிற, நாமீ
கி - தாமரையோடையில் உண்டான, நாமீ - தாமரை
புஷ்பத்திலு, பூயொஜை - ஆரைப்படக்கூடியதாக விருக்
கிற, ஸாரஸூயம் - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது விடுகிற,
வாவர - வாக்கினால், தயாவரமே - யாதிரதமாட்டோம்,
ஸூயம்-பரிஸுத்தாகளாயும், பூயொஜை-உறுதியான ப
தியை யுடையவர்களாயும், ஸூயம்ஸூயம் - அந்நப
புரதது ஸூயம்யப்போ விருக்கவேண்டுமென்கிற விருத்தாந்ந
தை யாஸ்யிததவர்களாய் மிருக்கிற பரமசாதிகளுடைய,
கெடுகெடு - முகதனாயிருக்கையாகிற ஸாமராஜ்யமாகிற,
கி - மதயாஹனத்திற்கு, ஸவசந்த கைங்கரிய மஹோதஸவ
திவஸத்துக்கு என்றபடி, பூவாதவசம் - பாரத காலத்தின்,

சூலத்தி - அடைவதாயிருக்கிற, பூலத்தி - அனுகரணத்தை யே, உஹம் - அடிக் கடி, மூலேஹி - அடையக்கடவோம்

‘நாமே ம’ எனப்பதினால அவன் ஸாவ புருஷார்த்தங் களையும் சொடுத்தது ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நமமால் பாரா திக்கப்பபட்ட கடியவன் எனபதும் தயோதிதம் இது அப படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் எனபதைத் தெரிவிக்கிறது ‘கூணம்’ எனபது ‘நெடுமாற கடிமை’ என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘வியன மூவுலகு பெறினும்’ எனறருளிச் செய்யப்பட்ட தரிஸோசையவாய பா யந்தமான ஐஸ்வரயத்தைக் குறிக்கிறது ‘ஊநூல்’ எனபது இரண்டாம் பாட்டில் ‘தானே தானா யானாலும்’ எனறருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மாரந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல யத்தைக் குறிக்கிறது இரண்டாவது ‘ஊநூல்’ எனபது மூன்றாவது பாட்டில் ‘செந்தாமரைச் சுடருருகு குறளன் நறுமாவிரை நாணமல் ரடி சீழ் புகுதல்’ எனறருளிச் செய யப்பட்ட மோக்ஷாரந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ‘ஊவி’ எனபது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம் பாட்டில் ‘மூவுலகின் வீழ்பெறு’ எனறருளிச் செய்யப்பட்ட ஸாவேஸ்வராரந்தத்தைக் குறிக்கிறது அனற்கிகே ‘ஊவி’ எனபது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவாக்கும் கிடைக் கக் கூடாததான் ஸாவேஸ்வராரந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவு மாம் ‘வா’ எனபது சாராதின் அராதத்ததைச் சொல்லுவ தாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலன் சொல்லாவறறையும் சோததுச் சொல்லுகிறது இரண்டாம் பாட்டில் ‘வியன மூவுலகு பெறினும் போயத் தானே தானே யானாலும்’ என்று ஐஸ்வர கைவலயங்களைச் சோத கருளிச் செய்திருப்பது மற்ற எல்லாப் பலங்களுக்கும் சோததுச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம் என்று திருவுள்ளம் ‘நயாவாஹே’ எனபது இந்தப் பத துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷார்த்தங்களுக்கு நிகராத தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பாயத்தை விவரிக்கிறது அனற்கிகே ஏழாவது பாட்டில் ‘தனிமாத தைவீவத் தளிரடிக் கீழ்ப் புகுதலன்றி’ என்று மோக்ஷாரந்தத்தை நிஷேதிக்கத்து மற்ற புருஷார்த்தங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக் நயாய விநிகம் என்று தாத்பாயமாகவுமாம் ‘நாஸீகஸ்ய ஹணீய’

என்பதினால் பகவானுடைய திருநாபிக் கமலத்திறகுத் தேவலம் பகவானுக்கு மாததிரம் சேஷபூதமா மிருக்கையும், தேவதாந திர ஸம்பந்தமு மிருக்கிறபடியினாலும், தம்முடைய திருவாக்குப் பாகவத கைங்கரியம் செய்யப் பெற்றதாய், தேவதாநதர ஸம் பந்த மனறிககே இருக்கிறபடியினாலும், அதைக் காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷணயம் தப்போதிதம் ' ஸுளாஸஸுஸா' என பதற்கு பாகவத கைங்கரிய ரூபமாய் அததா'லே பகவான் ஸிரஸா வகிக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸகிதிகளை பரவசனம் செய்யச்சூடியது எனநாததம் இது ' அவாககே குடிசாயச செலஸு' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செயதிருப்பதின தாதபாயம் ' து' எனபது சீழ்ச சொல்லிய புருஷாததங்களைவிட மேலே சொல் லப்படுகிற புருஷாததத்தின் வைலக்ஷணயத்தைக் குறிக்கிறது இது பததுப பாட்டுசெகளினாலும் லிததமான அததம் ' ஸுலா ஸா' எனபது அபராதருசி யிலலாமைமையும, ' ஸ்ரீஸ்யியா' எனபது அதிஸங்கை யிலலாமைமையும, ' ஸுலாஸலிஸாஸி ஸா' எனபது அநயதேவதாஸபாஸம், ஆதமாநீரபோக பர மம் இவைக யிலலாமைமையும குறிக்கிறது ' ஸுலாஸா ஸ்ரீ ஸ்யியா' எனபது ஒன்பதாம் பாட்டில் ' நேதிலடியா' என றருளிச செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது ' ஸுலாஸலிஸா ஸிஸா' எனபது பத்தாவது பாட்டில் ' நீராமிலலாடியா' எனபதின் அததம் ' ஸுலேஸஸா' இகயாதி ' நலலகோள பாட்டு' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செயப்பபட்டிருப் பதை விவரிக்கிறது ' ஸுஸா' எனபது ஏழாம் பாட்டில் ' நாளும் வாயகக' எனபதைக் குறிக்கிறது ' ஸுலேஸஸி' எனபது ' வாயகச' என்று ஒன்பதாம் பாட்டி லருளிச செய திருப்பதைக் குறிக்கிறது அதில பஹு வசனத்தினால் தனக் கும் தன்னனுபத்திகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷாததம் சிடை கக வேணும் என்று பராததிக்கதபடி இது ' நககடகு' என றருளிச செயதிருப்பதின ஈருதது மறற்ப பாட்டின் சேஷங்க ளில் அருளிச, செய்யப்பட்ட பகவான் புணய பாபங்களைப் போககடித்தது முதலான இவவுபகாபகச ளெல்லாம் ' ஸுலே ஸா' எனகிற பதங்களினால் ஸங்கரஸீதம் இத திருவாய மொழி புருஷாததகாஷ்டைபை பரகிபாதிக்கிறதென்று ' தடி

யிம் (அநதப புருஷாததத்தின எல்லையை) 'என்று ப்ரீமத
தாமீடோபநிஷத் ஸாரத்திலும் தாதபாய ரதனுவனியிலும் அரு
ளிச செயயப்பட டிருக்கிறது இப்படி பகவானிடத்தில் மோ
க்ஷத்தையும் யாசிக்கமாட்டோம், பாகவதாகளுடைய பரஸாத
மே மோக்ஷத்தைக் கடுக கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்றரு
ளிச செய்திருப்பதினால் ஸரணுகதியில் ஸ்வநிஷ்டையையவிட
பாகவத நிஷ்டையே விஸேஷமென்பது ஸூசிதம் அப்பொ
ழுது 'ஓஹேஷி' எனப்பதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும்
அடையக்கடவோம் என்றாததம் என்று ப்ரீ ஸாரஸவாதிரியில்
வயாகயாதம்

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ப்ரீ உப வே நரணிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ப்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

புருஷாதத காஷ்டாதிகாரம்

மு ற ி ற ற

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிமராக் கஹாடெஸிகாய க: ||

சாஸ்திரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஸாஸ்திர வஸயதவம்—ஸ்ரீ பாடியகாரருடைய கியமனம்—அதிக் தாந் பரியம்—ஸாஸ்திர வஸயத்வத்திறகு பரமானம்—மந்திராதகில அநுஸந்தித்தம் இடம்]

சுகுடெ நிகழிவ ஸ்வஸாநவொ சுகுவடிஸள
வதனாஜிஞாவிலா வஸயவிதித வாரிஹுடிய: |
வரிதாடெவஸடிவ்வரவிவிடா தய:ஜககா
கருஜா காரொகா கமாவரதி ஸாஸ்திரீயவரணி: |

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸராசாநாஜ கஹாடெஸிகாய க: ||

கருத கருதயனுக்கு உபாயமாசவாவது உபாயத்திறகு ஒத தாசையாகவாவது தருஷ்டா தருஷ்டவசனில் இசையினுலாவது ஸாஸ்திரவசனில் சொல சிய நியமங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நிலை யாகையினுல இப்படித சீழ ' மறைநூல நீதிநிறுத்த' இதுபாதிபினுல ஸாஸ்திரத்தில விதிசுபபட்ட நிலையை அதிகார மிக்கக் கூடாதெனபது எதற்காக? என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரிசுத்த திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாராராதத்ததை ஸங்காஹித்தருளுகிறா—' சுகுடெ ' எனமுரம்பிதது

ப - ரா] சுகுடெ - பகவானிடத்தில், ஸ்வஸாந - தனது டைய பாததை, நிகழிவ - ஸமாபதிவிதது, அமவ:நோவ மிலலாத, அதாவது பூவாகவனா நயித்தம, உத்தராகவனில் ஸம்பந்தமில்லாமலு மிருக்கிற, இதுவரையில் ஆசேஷம ஸரிசுப பிக்கபபட்டது, (ஆகையினுலே) சுகுவடி - முகத்தின்போ லிருக்கிற, அவள - இரதப் பதத ஜீவன, அதாவது பாகருதி ஸம்பந்தத்தோ டிருக்கிறபடியினுலே ஸாஸ்திரவஸயபை இருக்க முன என்று தாதபாயம் இது நியை கைமித்திகாதிகளையிட கூடாதெனபதற்குக் காரணம், ஸ்வய:நான, ஸாஸ்திரமாகிற ஒத தாஸையிலலாமல, என்றபடி, அவிதிதவாரி ஹுடிய: அநிய

இசுஸெஷுவலம்ஸூமடியாக ஹமவஜ்ஜாவதவிஷ
பங்களிலிவன பண்ணும கெஷ்யபும ஸாஸ்திரீய

படாமலிருக்கிற ஸவாமியினுடைய அபிபராயத்தை உடையவனு
பகரொண்டு, சூத்ரவசு முகநீப்பிப்பால், இது எதிரநடைபான
தருஷ்டாந்தம், அதாவது முகநீப்ப பகவானுடைய அபிபராயத்
தை ஸாஸ்திரம் முதலிய ஒத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி
அறிகிறதே அப்படி இவன் அறியாதவனுயிருப்பதினாலே என்று
தாதபாயம், அவஸாயம் 51 கதவயமென்பதிலும் ஸவாமி ஹருத
யத்தை அறியாதவனுரையினாலே விட்டுவிடலாமே எனபதற்கு
ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்— 'வரிதூரமே' என்றாரம்
பிதது வரிதூரமே - விட்டுவிடுமபொழுது, ஸூக் - அப
பொழுதே, ஸூ - தனக்கும், வர-இதராசனாகும், விவிய -
அனேகவிதங்களான, ஸூய-பூஜதமாசு - அநாததத்தை உண்
டுபண்ணுவதினாலே, தனக்கு அநாததமாகிறது 'கண்டெரியாமல்
போய்விடுகிறது, நொண்டியாகிறது' என்றாததமுள்ள ஸருதி
வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஸீரத்திலேயே அறுப
விகககடிய துக்கவியேஷ்வகன அயலாருக்கு அநாததங்க
ளாவது 'படிதூரவரிதூர ஸூத்ரவசுவதவரஜமே' என
கிறபடியே இவனுடைய அனுஷ்டானத்தைப் பாரதது மற்றவா
களும் விட்டுவிடுவதினால் அவர்களுருகூடாகும் அகருதய
கரண கருதயாகரண தோஷங்கள், ஸூயவ்யூம் - நீதி நடக்கக்
கூடாததான, ஸாஸ்திரீயவரிணி - ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லிய
மாரக்கத்தை, ஸூரெகாஷ்டாசு - மோக்ஷம் வருகிறவரையில்,
ஸூயவரி - அறுஸரிசுகிறது, அதாவது சாமவஸயனாய
தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஸாஸ்திரத்தை
யனுஸரிகுகிறது என்று தாதபாயம், அனறிககே 'ஸூரெ
காஷ்டாஷ்டவ்யூம்' என்றவவிகரவுமாம் அப்பொழுது பகவா
னுடைய அபிபராயத்தை பரதயகூத்தில் அறியும் வரையில்
ஸாஸ்திரவரித்தமான அபிபராயத்தை அதிகாரவிக முடியாது
என்று தாதபாயம்

'பண்ணும கெஷ்யபும' எனபதன் வாச கீழ்திகாரம்வரை
யில் அருளிச் செய்யப்பட்ட அநாததம் அனுவதிககப்படுகிறது

வெக்ஷரூபி யாலேயோ? ஸாஷ்டு நிரவெக்ஷரூபி
 ஸாஸ்திரவஸயதவம் யாலேயோ வென்னில?
 இருளதருமா ஞாலததுளிருககிற விவனுக்கு ஸாஷ்டு
 ங கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யயாஸாஷ்டுமாய
 ஸாஷ்டும விக்ஷிததவற்றில யயாநூபாகக கடவது
 அதெங்ஙனே யென்னில — எம்பெருமானா திரு
 நாடடுக கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாடித்திலே
 ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் வேலித்திருந்த முதலிக
 ளுடைய வாக்கியைக் கண்டருளி யிவாகளை யழைத்
 தருளி எனனுடைய வியோகத்தில ஷேஷதூம

இருள் - அஜ்ஞானத்தை, தீரு - தருகிற (உண்டாகுகிறது), மா -
 பெரிய, ஞாலத்திள் - பூமியுள் இத்தால் இவ்விருவரும வரையில
 பகவானுடைய அபிபராபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு
 ஸாஸ்திரத்தைத் தவிர வேறுகாரணமில்லை என்பது தயோதிதம்
 'கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே' என்பதினால் பகவானுடைய
 அபிபாதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஸாஸ்திரத்
 தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை பென்பது வஸது ஸ்வபாவத்
 தாலே ஏற்படுகிறது என்பது தயோதிதம் 'சூக்தவஸூஷி
 ரெஷு' இதயாதி வசனங்களுக்கூட கதியருளிச் செய்கிறா—
 'ஸாஷ்டுமவிக்ஷிததவற்றில' என்று அதாவது ஸாஸ்திரம்
 இதையாவது அதையாவது செய என்று சொல்லியிருக்குமிடத்
 திலதன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம் 'அதெங்ங
 னே யென்னில' என்கிற ஆசேஷத்திற்கு இப்படி ஸாஸ்திரவஸ
 யனாகவே நடக்கவேண்டுமென்பது ஸம்பரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபா
 ஷ்யகாரா ஸிஷ்யர்களுக்காக காததவயாமஸத்தை நிஷ்காஷித்
 தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரவசனாதிசனை அவஸயம்
 காததவயமாக அருளிச் செய்திருக்கிறோயல்லாமல் நிதய ஸ
 மித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென தருளிச் செய்யவில்லை பா
 கையினால், என்று தாதபாயம் இதற்கு ஸமாநான மருளிச்
 செய்வதற்சாக அந்த வருத்தநாகத்தை விஸதமாச நிருபித்தரு
 ளுகிறா—'எம்பெருமானா' என்றாரமபிதது, ஸகாடித்திற்
 கும்' எனனுமளவாக திருநாடு - பரமபதம் ஸ்ரீவாடித்திலே
 வெலித்திருந்த அவா திருவடிகளிலே ஆஸாடித்திருந்த, சூகி-

அதிலிவனு க கிருதிருநதநாள பண்ணலாம கெஜ
ய-3 மஞ்சண்டு அவையாவன.—ஹாஷுததை வாசி
ததுப பூவகி-3பிததல, அதுககு யோமூதையிலலை
யாகி லருளிச செயலைக்கேடடுப பூவகி-3பிததல,
அதுககு யோமூதையிலலையாகி லுகநதருளின லிஷு
பேஸுங்களுக கமுதுபடி சாததுபபடி திருவிளககுத
திருமாலைகளை யுண்டாககுதல, அதுககு யோமூ
தை யிலலையாகில லயத்தினுடைய வய-3ரகூலஸ்து
நம பண்ணுதல, அதுககு யோமூதை யிலலையாகி
லென்னுடையவென்ன றவிராசரிப்பாறெரு ஸ்ரீவெ
ஷ்வனுடைய வவிராசத்திலே பொதுங்கி வகி-3த
தல செயயலாம இப்படி வகி-3ககு மயிகாரிககு
முன்னடிப்பாராத்து வகி-3க்கவேண்டுவன மூன்று
விஷயமுண்டு அவையாவன —சுகூலகூலரென
றும், பூகிகூலரென்றும், சுமூலயரென்றும் சுமூ
கூலராவா ஸ்ரீவெஷ்வ வாகள பூகிகூலராவா
ஹவசுவிடடுக்கள சுமூலயராவா ரிவவிரண்டுமில்
லாத ஸம்ஸாரிகள் இதில சுமூகூலரைககண்டால
வந்தகூலஸூரிகள போலவும், நிலவுதென்றல போ
வது, நேரிலங்கமாவாவது ஸம்பந்தமில்லாவிடடாலும் இவற்றை-
மனோவாசராயங்களை வாசித்தது-ஆசாராயர்களிடமிருந்து ஸாவணம்
செயது யோமூதெ யிலலையாகில - ஸாஸ்திராபயாஸம் இல
லாமையினாலும், அநதயயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக
யதை இல்லாவிடடால் அருளிச்செயல - ஆழவார்களின் ஸ்ரீஸூ
கதிகள் உகந்தருளின - ஆழவார்கள மங்கலாஸானம் செயதரு
ளின் இததால் அவைகளுக்கு பராதானயம் அருளிச செயயப
பட்டதாயிற்று அமுதுபடி - பகவான அமுது செயவதற்குக் கார
ணமான தரவயங்களை சாத்ததுபபடி - சந்தனம் ஒதுங்கிவகி-3
ததல-அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருந்ததல ஹவசுவிடடுக்கள-
பசவத தவேஷிகள் ஸ்ரீவெஷ்வ வாகள-பகவானிடத்தில் பகதி
உடையவாசன இவவிரண்மே - பகதியும் தவேஷமும் 'வந்தகூ'
இதயாதியினால் கைங்கரயமாகிற போகத்தை வருத்தி செயயக
படியவாகளஎன்பதும், 'நிலவு' இதயாதியினால் ஸாரதாபத்தை

லவும், ஸ்வித விஷயங்கள் போலவுமுகநது வதி-ப
பான் பூதிகுலுரைககண்டால் வலவூதிகளைக
கண்டாற்போலே வெருவி வதி-பபான் ஸ்மூல
பரைககண்டால் காலுதொஷ்டிகளைக கண்டாற
போலே குணவதூரித்து வதி-பபான் இவாக
ளமூகலிபபாகளாகி விவாகளுககு சூதாததை
புண்டாககவும், இவாக ளமூகலியாகளாகில அய
யோவெனறிவாகள பகலிலே கூடுவெ பண்ணி
யிருக்கவு மடுகும் இப்படிசசெபய வொட்டா
தொழிகிறது ஸ்மூகாடுகளில் பூவணும் ஸ்மூ
காடுகளடியாக ஸ்ரீ வெவ்வு வாகளை யமாநரித்திருககு
மாகில வலவூலளையிருப்பானொரு ராஜாவினு
டைய வுதூனை ராஜவதூதியிலே வரிவவித்தால்
ராஜாவெறுககுமாப்போலே யெமபெருமான திரு
வுள்ளா சீறும் ஸ்மூகாடுகளடியாக பூதிகுலு
ரை யாநரித்திருககுமாகில ராஜாவலவூலளையிரு
ககு ராஜாவிஷி கூடூஜன்குகள பகலிலே மடிப
பிசசைபுககால ராஜவக கவடிமாப அததாலே
பவனையவன வெறுககுமாப்போலே யெமபெருமான
திருவுள்ளம் வெறுத்திருககும ஸ்மூகாடுகளடி

நிவருத்திசெய்யக்கடியவாசனஎனபதும், 'ஸ்விதவிஷயங்கள்'
எனபதினால் இவனால் இசகிசுப்பபட்ட வஸதுககளைப்போல மிக
வும் போசயம் எனபதும் கெரிவிகசப்படுகிறது 'வலவூதிகளை'
எனகிற இடத்தில் முதல தருஷ்டாததம் பாபதமாத்தி
ரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம் இரண்டாவது
ஸம்பநதப்பபட்ட எல்லாவற்றையும் நாமம் செய்யக்கடியது
எனபதற்கு உதாஹரணம் வெருவி-பயப்பட்டு குணவதூரி
த்தி - புலிப்போல எண்ணி, அதாவது அலகூயும் செயது
இவாகள - இரக பாதிகூலாகளும் அதுபபாடுளும் ஸ்மூகலி
லிபபாகளாகில - பகவானிடத்தில் பதிபுடையவாகளாக வந
தார்களையான ஸ்மூகாடுகளில் - அநதநகனிலும், காமன
களிலும் சீறும் தோபித்ததுகதொளளும் கூடூஜன்குகள-

யாக வமூலயரை யாடினிகுமாமகில ரதூததுககும்
வாஷானததுககும்வாசியறியாதாபபோலே யிவனு
குபபிறதத ஜோதம காய-கூரமாயிற றிலலையாகாதே
யெனது அவனளவிலே யெமபெருமா னாடினி
திருககும்

இப்படி வாஷுகாரரருளிச்செய்த வுதூகூதது
ததில 1 'கூதுடா ஷண வகித வெவரிஷு: காசினீ
ஷி | உஷுதாஷி மூஷுயாணாவஷுவி கூடாவத ||',
இதன் தாதபாயம் 2 'வாராஸுஷு ஜாதூஸா:
வாராரெஷுயாஷு: | வரிவாஷுஷு யெ ஷுகா
ஷுதீவ டிதா ஷி | உதூபிகளிறபடியே டிஷுவிரு
நீசாகாரான ஜனகன காய-கூரமாயிறிலலையாகாதே - அது
ஷுடானபாயந் மாகவிலலையே

இப்படிப பாஷயகாரா டியமிததது ஸாஸதிரததை யனு
ஸரிததது எனறருளிச் செய்கிறா—'இப்படி' எனருமபிதது
கூதுடா - வயபிசாரியான ஸதீ, ஷண - நபுமஸகாகன, வ
கித-நிதயகாமகளைவிட்டவாகன, வெவரிஷு: - பகவத தலே
ஷிண, இவாகனிடமிருதது, உஷுதாஷி - அவாசனால கொடு
கப்பபடிருததபோதினும், காசினீஷி - அலப தரவய, நதை
பும, ஷுதாநதானயததையாசவுமாம, ஸுவஷுவி-ஆபதகால, நி
தும், கூடாவத - ஒரு ஸமயத்தினும், உஷுயாண - வாங்கக
கூடாது இந்த மூன்று 'ஷி' ஸபகனகளாலும் அவாசனிட
மிருதது வாங்குவது ஸாவ பரகாரததாலும் விலகப்படுகிறது
வாராஸுஷு - அயலாருடைய தோஷனகளில், யெ - எவா
கன, ஜாதூஸா: - பிறவிக குருடாகனோ, வாராரெஷு -
அயலாருடைய ஸதீசனின விஷயனகளில், ஷுயாஷு: -
நபுமஸகாகனோ, வரிவாஷுஷு - அயலாரை நிரதிப்பதில,
ஷுகா: - ஊமைகளோ, அதாவது குருடா முதலியவாகளைப்
போலிருக்கிறார்களோ, தெ - அவாகள, ஷி - எனசகு, ஷுதீவ -
மிகவும், டிதா: - பரியமானவாகள சீழச சொலலியபடி குல

ரயபுகாரிங்கள ஁ரதொ நிரலுங்களானபடியாலே
 ஁ரவிராஜங்களான வயபுகாரிங்களுவாயியாகவும
 தாகுலு புகுகுகுராவீத விஷயங்களில தான்
 ஁ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம்
 தில ஁தாகுலுரை யதாரீககலாகாதென்னு
 ஁ம ஸீ ஸாஸ்திரீயுவுகியிலே 1 , ஁தாரீதவஸுத
 ஁வீ வுராவும் தாவீதததி | தயாதவிதவஸுத
 ஁வாவீதததி | ' என்று சொல்லப்பட்டது.
 திகுகுலு ஁வஸமபுமாகாதென்னுமிடம் ஁வாவா
 த்திலே 2 , பெழிஷதீவாவா தாம தவஸுத வி கெஸ
 | த தெஷாம் வுணுகீயெஷு மதிவஸமிஷுணா

திகளிடமிருந்து கரவீகரும் ஁ரததமும், பரஸதீகளிடத
 , காமமும் 'வயபுகாரிவயபுகாரிங்கள்' என்றருளிச செய
 பட்டன '஁ரததி' எனபதற்கு இவைகள் ஁தாரணமான
 தாகளுக்கே விலககப்பட்டவை களாகையினால் பரபன்ன
 ரவாகளுக்கு விலககானவைகள் எனபது சொல்லவேண்டிய
 ஁ல என்று தாதபாயம் உவாயியாகவும் - ஁வைகளைக்கார
 ராகக கொண்டும தான நினறநிலை-தான நிறகவேண்டிய ஁தி
 விருந்து, குலையலாகாது - தவறிப்போகக கூடாது
 விஷயத்தில் பரமானங்களை நிருபிததருளுகிறா—' அதில '
 ராமபிதது மெவீ - கரு஁ஸதன, ஁தாரீதவஸுத -
 பிள்ளையை ஁தரவு செய்யாத, வுராவும் - புருஷனை,
 படி) தாவீதததி-கோபிதததுக கொள்ளுகிறானே, தயாத -
 படியே, ஁தவிதவஸுத - தன்னுடைய பகதர்களை ஁ரா
 ம செய்யாத புருஷனை, ஁வாவா, தாவீதததி - கோபித
 கொள்ளுகிறான இததால ' சீமம் ' எனபதற்கு பரமான
 ஁றறு யெ - ஁வாகள், ஁வாவா - ம஁ராதமாவாகிய,
 ஁வம் - பகவானை, விஷுனி - தவேஷிககிருகள்ளோ, தவஸு
 தீவ - நினைககிறதுமில்லையோ, தெஷாம் - ஁வாகளுக்கு,
 ஁குகீயெஷு - கவகை முதலிய புணய தீர்த்தங்களி
 , மதி - (஁டைப வேண்டிய புணயமாகிற) பலம், த -
 ஁, ஁வஸமிஷுணாவீ - ஁வாகளுடன் சோந்தவாகளுக

8வீ|' என்று சொல்லப்பட்டது அப்படியே
 1 'உதெஹே: வாவரதெ: சூதெஹே ஹமவவாஹ
 உதெஹே: | ஹவவாஹவரதெ: உதெஹே தெ
 ஹ வவாஹே' என்று ப்ரதிகுஹ ஹவமம ஹவச
 ஹேததை யழிககுமென்று சொல்லப்பட்டது உபா
 ஹீகரை துணவதூரிததிருகக வேணுமென்னு
 மிடம 2 'அஹவாஹி ஹே ஹோகா யுயம் யுயம்
 வயம் வயம் | அஹகாஹவரா யுயம் தாராயணவரா
 வயம் | தாஹி வவாஹி ரஹாகம் பாஹாகஹவரஹாரம் |

கும், 2 - இலலை உதெஹே: - மூடாசளாயும், வாவரதெ: -
 பாபததில் ஆசையுடையவர்களாயும், சூதெஹே: - சுருமான
 ஸவபாவ முடையவர்களாயும், ஹமவவாஹ உதெஹே: -
 பகவானுடைய ஆஹார ரூபங்களான ஸருதி ஸமருதிகளாகி
 ஸாஸ்திரங்களே, அனறிககே ஸ்ரீ பாருசரா ததிர ஸாஸ்திர, தஹ
 அதுவுமனறிககே பகவானையும், அவனை பரதிபாதிருகா ஸா
 திரங்களையும், தூஷிததுக கொண்டிருப்பவர்களாய் பிருகதி
 புருஷாகளுடன், ஹவவாஹ - (ஒருவிதமான) ஸமபந, உதெஹே, உதெ
 ஹவரதெ: - பண்ணக்கூடாது, தெ: - அவர்களுடன், வ
 மவ(வாதி) - தோககை உண்டாயிறேறையானால், ஹி: - பநவ
 னிடததில் பகதி, தஹி - நாஸதகை யடைகிறது இஹ
 பகதி என்னும் பகததிறகுத தாதபாயகதை யருளிர் செய்
 ரா - 'ஹவசஹேததை' என்று அஹவாஹி - இஹ
 முதல் கொண்டு, ஹேஹோகா: - ஒ! லோசகரே, யுய
 யுயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நாங்கள் நாங்களே
 அதாவது உங்களை எங்கள் குமபலில் சேர்த்து நாங்கள் எனது
 வயவஹரிககளும், பாகவதர்களான எங்களை உபாஸிோடு சே
 தது நீங்கள் என்று வயவஹரிககளும் முடியாதென்றபடி, யு
 யம் - நீங்கள், அஹகாஹவரா: - பணததிலும், போகததிலும்
 ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நாங்கள், தாராயணவரா: -
 தாராயணனிடததில் ஆசையுடையவர்கள், அஹாகம் - எங்கள்
 குக்கும், பாஹாகம் - உங்களுக்கும், வரஹாரம் - ஒருவாக

வ்யங்கு கிஜ்ஜராவிலெண்ணாயுயி உயி கிஜ்ஜராரீ|| உத்யு
 ளிகளிலே பூவிலும் இப்படி முன்னடிப்பாராத்து
 வகிடுக்கவேணுமென் றருளிச்செய்த வயிடும ஸா
 லெண்ணுக்கவெடிமாயைலே ஸாஸ்திரங்களுக்கவலு
 க்குணமாக வாரொகாரம் பண்ணியிவரருளிச்செய்த
 கெண்குயிடுக்களும் தான வேண்டினபடி செய்யவொ
 ண்ணுமையாலே ஸாலெண்ணுக்கதமான சியத்தோடே
 செயதால் கெண்குயிடுமாமென்று வலிவிதம். 'வேண்
 டிறறுச்செய்து திரியவமையுமோ வென்னில? அது

ஸாஸதரவஸ்யத்வத்கீர்த இவனுக்கு ஸ்ரூயமன்று ' பரமானம்

1 ' ஸாஸ்திரவஸ்யம் கருதும் ' என்று ஆளவந்தாரரு

கொருவா, ஸ்ரூயகி: - ஸம்பந்தம், காவலி - இலலை, வயந்து
 நான்களோவெனில், விஷ்ணு: - பகவானுக்கு, கிங்கரா: - கா
 ஸாகள், யுயி - உயி யகிங்கரா: நீங்கள் இரதிரியங்களுக்கு
 தாஸாகள் இப்படி - கீழிருபிததபடி ஸ்ரூய - அனுகூலாதிக
 ளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய பாகாரம் 'முன்னடி' இதயாதிக
 முன்னடி பாரப்பகறது வேறு ஒருவழியு மில்லாததால் ஸாஸ்தி
 ரங்களைக்கொண்டு காததவயா காததவயங்களை கண்டு நடக்க
 வேண்டுமென்று தாதபாய மாகையினுலே என்று தாதபாயம்
 ஸாஸ்திரங்களுக்கு-ஸாஸதிரங்களில் விதிக்கப்பட்ட மற்ற நிய
 மைமதிக்காதி காமங்களுக்கு வாரொகாரம்பண்ணி-ஸாரம்
 மததை எடுகது கெண்குயிடுக்களும் - கீழிருபிக்கப்பட்ட
 ஸ்ரூயவிதமான கைககாயங்களும், சியத்தோடே - ஸ்ரூய
 மிஷ்யாதி நியமத்தோடே 'வலிவிதம்' எனபதினால் ஸாஸதிரீய
 மான அனுகூலாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சோதத்து
 சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைககாயங்களும ஸாஸதிரீயமாக
 வே செய்ய வேண்டுமென்பது தயோதிதம் அவருடைய ஸ்ரீ
 ஸூகதிரியிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என
 றருளிச் செய்கிறா- 'அதில்' என்றாரம்பித்தது ஸாஸ்திரம் -
 ஸாஸதிரத்தில் விதிக்கப்பட்டாத, கருதும் - எல்லாம், ஸ்ரூயம்,

ளிசசெயதபடியே ஸாஸ்த்ரவிராஹங்கள் ஷேவபுக்ரு
கியான விவன ஸ்ராவதத்துக்குப்பொருநததாமையா
லும, 1 'ஸ்ரூகிஸ்துதி ஷுஷேவாஜ்ஞா யஸாஸுஸுஸு
வததுதே | ஸ்ரீஜ்ஞாஸ்தே ௨௨ ஷேரஹ் ஷுஷேரவி ௩
ஷேவஸ்தவ: |' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவ னரு
ளிச செயதபடியாலும, இவன் ஸ்ரீரததோடிருநத
காலம் ஸாஸ்த்ரவஸுஸுஸுயடிமைசெய்யவேணு மென்று
திருவுள்ளம் 2 'நிஜகஷாபி ஹதூண் கஸுபுரூ
ஸ்ரீஷேவகாரித: | உவாயதாஃ வரிதுஜ்ஞா துஷே
ஷேவ தா காரி: |' என்று ஸ்ரீ மீதாஸுஸுஸுஸுஸு
திவ'ஸ்ரீஷேவ' என்கிற வவயாரணததாலே ஸாரய க
ஸ வஸுஸுஸு வுஷேஷிததாரென்னு மிடம் 'உவாய

அஸுர ஸவபாவமுள்ளவர்களுக்கு (அமைந்தது) ஷேவபுக்ரு
கியான-பகவானிடத்தில் பகதியையுடைய ஸ்ரூகி, ஸுரூகி,
ஷேவ - எனனுடைய, ஸ்ரீஜ்ஞா - ஆஜ்ஞா, ய: - எவன,
தா-அநத ஆஜ்ஞையை, உஸுஸு - அதிகாரமிதது, வததுதே-
நடக்கிறதே (அவன்), ஸ்ரீஜ்ஞாஸ்தே - எனனுடைய ஆஜ்ஞை
யைத் தடுத்தவன், ஷுஷேரவி - எனனிடத்தில் பகதிசெய்து
கொண்டிருநத போதிலும், ௨௨ - எனக்கு, ஷேரஹ் - விரோதி,
(ஆகையினாலே) ஷேவஸ்தவ: வைஷ்ணவனல்ல 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று ஸாஸ்த்ரகருவானம்
நிஜ - தன்னுடைய, கஷாபி - நிதய ஸ்ரீமிததி காமநிதா
முதலாக, ஹதூண் - பகதி வரையிலுமுள்ள காமநிதா, ஸ்ரீ
ஷேவ பரிதியினாலேயே, காரி: - செயலிகரப்பட்டவனாய்,
கஸுபுரூ - செயல் வேண்டும், உவாயதாஃ - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, வரிதுஜ்ஞா-
விட்டு விட்டு, தா - அநத உபாயமா யிருக்கையை, ஷேவ-
பகவானிடத்தில், காரி: - பயமிலலாதவனுபக கொண்டு,
துஷேஷ: - வைக்க வேண்டும் ஸாரயகஸ வஸுஸுஸு -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வுஷே
ஷிததா நிஷேதிதிருக்கிறா 'வஸு'காரத்தின் அர்த்தத்

தாம் வரித்துஜ்' என்று விவரிககையாலே வுத்தம
ஸாஸ்திரீய செஷ்யபுத்தில ஸ்ரீகீர்த்தினுடைய ஸ்ரீராக
கவாதிரயம் விவக்ஷிதமானாலும் 'நிஜகரூபிலுக்கு
ண்' எனகிற விவற்றின ஸ்ரீரூபிவததுக்கு ஸாஸ்திரீ
மே ஸ்ரீரானமென்னுமிடம் 'நிஜகரூபு' ஸ்ரீரூபத்தாலே
புரிபுத்தமாயிற்று இஃஸாஸ்திரீய நியமம் 1 'கவிவ்
வாய யகூரணாம் வானு காயகூருவூவ | ஸ்ரீ ஸ்ரீ
வ ஸ்ரீராகவூ 8யகூர ஸ்ரீரூபகாய வ | ஸ்ரீயாய 88

தையே 'உவாயதாம்' என்று விஸ்தரித்திருக்கிறபடியினாலே
'விவரிககையாலே' என்றருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது 'ஸ்ரீ
ராககவாதிரயம்' என்பதற்கு ஸாஸ்திரமும் பகவானிடத்தில் பீ
தியும் நித்யநைமித்திககாமங்களில் இவனை பரேரணம்செய்தபோ
திலும் பீதியே முசயம் என்று தாதபாயம் அப்படிக்கில்லாமல்
ஸாஸ்திரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்
தை நிரூபித்தருளுகிறா—'நிஜகரூபு' ஸ்ரீரூபத்தாலே' என்று
ஸ்ரீரூபிவததுக்கு - காமங்களினுடையவும் பசுதியினுடையவும்
ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு 'நிஜகரூபு' இதயாதிகு 'நிஜக
ரூபு' என்பதினால் கன வானுஸரமங்களுக்கு உரியகாமங்களென
றாகத் மாகையினால் இது தன்னுடைய தாமம், இது தன்னு
டையதல்ல, என்றறிவதற்கு ஸாஸ்திரமே பரமாண மாகையினால்
ஸாஸ்திரம் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்றதாயிற்று என்று தாதபா
யம் கீழில் 'ஸ்ரீகீர்த்தினு' இதயாதி வசனவரா பகதர்களை
மாதிரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாசலா மாகையி
னால் பரபன்னாகளைக் குறித்தே சொல்லும் வசனவசனை நிரூ
பித் தருளுகிறா—'இஃஸாஸ்திரீய' என்றரமபித்த 8மீஷீ -
புத்திமான, இவரு பரபன்னன் என்றபடி, 'யகூரணாம் - தா'
மங்களுக்கு, 'கவிவ்வாய - நாஸமுண்டாகாம விருப்பத்தறசாக
வும், 'கூருவூ - ஸ்ரீரூப புத்திராதி பரமபரைகாரின, 'வானு
காய - ரக்ஷிப்பதர 'கவும், 'ஸ்ரீராகவூ - லோசகத்தின, 'ஸ்ரீ
ஸ்ரீயாய - சோகத்தக சொரூபவதற்கும், அதாவது தன
ன்னுஷ்டானத்தைப் பார்த்து லோசககாரும் சேருவ காரகவும்,
8யகூரஹ்ரூபகாயவ - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மாயா

விஷ்ணு^ண ஷெவ^ஷஷெவஸு^ஸ ஸாஜி^ஜகுண^{கு} | க^கஷீ^{ஷீ} வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}
 கா^{கா}வா^{வா}ர^ரம் க^கஷ^ஷலா^{லா}வி^{வி} க^கஷு^{ஷு}வ^வய^யசு^{சு} |' என்று ப்ர^{ப்}வ^வதூ^{தூ}க்ஷ^{க்ஷ}
 ய^யத^யதி^{தி}லே ப்ர^{ப்}வ^வலி^{லி}க^கம^ம இ^இது^{து}த^தவி^{வி}ர^ரத^தபோ^{போ}து^{து} வ^வரு^{ரு}ம^ம
 நி^{நி}ஷ^ஷமு^{மு}ம^ம 1 'ய^யஷா^{ஷா}வ^வலி^{லி} வ^வயு^{யு}ஷோ^{ஷோ} ரா^{ரா}ஜி^{ஜி}க்ஷா^{க்ஷா} க^கஷீ^{ஷீ} ரா^{ரா}ஜி^{ஜி}
 ப்ர^{ப்}வ^வதி^{தி}கு^{கு}தா^{தா}ம் | ஷோ^{ஷோ}க^கஷா^{ஷா}வ^வயோ^{யோ}ரி^{ரி}தீ^{தீ}ம் ர^ரஜோ^{ஜோ}ம் வ^வஷு^{ஷு}
 வ^வஸு^ஸ வ^வி^{வி}வ^வலி^{லி}கு^{கு}தீ^{தீ}ம் | க^கஷு^{ஷு}ய^யநு^{நு} ஸ^ஸூ[ூ]ரோ^{ரோ}ரோ^{ரோ}ஹே^{ஹே}க^கஷ^ஷவ^வ
 க^கஷோ^{ஷோ}வி^{வி} தா^{தா}ம் ப்ர^{ப்}கி^{கி} | வ^வஷ^ஷவ^வம் வ^வி^{வி}க^கஷு^{ஷு}ய^யநு^{நு} க^கதே^{தே}கு^{கு}ர^ர க^கய^யபூ^{பூ}

தையை ஸதாசிபதறகாகவும், ஷெவ^ஷஷெவஸு^ஸ - கேவதைக
 ளு^{ளு}க^ககெ^{கெ}ஸ^ஸலா^{லா}ம^ம தே^{தே}வ^வதையா^{யா}யு^{யு}ம^ம, ஸா^{ஸா}ஜி^{ஜி}கு^{கு}ண^ண - ஸா^{ஸா}ந^நக^கமெ^{மெ}ன^னன^னு^ம
 வ^வில^வலி^{லி}த^த த^தரி^{ரி}த^த க^கவ^வனா^{யு} மி^{மி}ரு^{ரு}க^ககி^{கி}ற^ற ப^பக^பவா^{வா}னா^{யு}டைய^{யு}ம^ம, க^கஷீ^{ஷீ}-எ^என^னன^ன
 டைய^{யு}ம^ம, ப்ர^{ப்}யா^யய - ப^பரீ^{ரி}தி^{தி} உ^உண^ணடா^{டா}வ^வத^தற^றகாக^{யு}ம^ம, வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}க^க
 வ^வா^{வா}ர^ரம் - வே^{வே}த^தத^ததி^{தி}ல^ல ரோ^{ரோ}ல^லஸ^ஸப^பட^டடி^{டி}ரு^{ரு}ச^சகு^{கு}ம^ம சா^{சா}ம^மந^நக^கள^ளி^இன^ன அ^அன^ன
 ஷ^ஷடா^{டா}ன^னத^தகை^{கை}, க^கஷ^ஷலா^{லா}வி^{வி} - ம^மன^னதி^{தி}னா^{யு}ம^ம, க^கஷு^{ஷு}வ^வய^யசு^{சு} -
 அ^அதி^{தி}சா^{சா}மி^{மி}ச^சச^சக^க கூ^{கூ}டா^{டா}து^{து}, அ^அன^னஷ^ஷடா^{டா}ன^னத^ததி^{தி}ல^ல கே^{கே}ட^டக^க வே^{வே}ண^ணடி^{டி}ய^ய
 தி^{தி}ல^லலி^{லி} எ^என^னற^றப^படி^{டி} ' ப்ர^{ப்}வ^வதூ^{தூ}க்ஷ^{க்ஷ}ய^யத^ததி^{தி}லே' எ^என^னப^பதி^{தி}னா^{யு}ல^ல இ^இப^ப
 மா^{மா}ண^ணம^ம ப^பர^பப^பன^னன^னனை^ப ப^பற^றற^றய^யது^{து} எ^என^னப^பது^{து} த^தயோ^{யோ}தி^{தி}த^தம^ம ய^யஷா^{ஷா}
 வ^வலி^{லி} - எ^எப^பப^படி^{டி}, ரா^{ரா}ஜி^{ஜி}க்ஷ^{க்ஷ} - ரா^{ரா}ஜா^{யு}வ^வச^சகு^{கு}, வ^வயு^{யு}ஷ^ஷம^ம - மி^{மி}க^கவ^வம் ப^பரீ^{ரி}தி^{தி}
 வி^{வி}ஷ^ஷய^யமா^{யி}ரு^{ரு}ச^சகு^{கு} மொ^{மொ}ரு^{ரு}வ^வன^ன, ரா^{ரா}ஜி^{ஜி}க்ஷா^{க்ஷா} - ரா^{ரா}ஜா^{யு}வி^{வி}னா^{யு}ல^ல, ப்ர^{ப்}வ^வதி^{தி}கு^{கு}
 தா^{தா}ம் - உ^உண^ணடா^{டா}க^கக^கப^பட^டட^டதா^ய, ஷோ^{ஷோ}க^கஷா^{ஷா}வ^வயோ^{யோ}ரி^{ரி}தீ^{தீ}ம் -
 லோ^{லோ}க^கந^நக^கள^ளு^{கு}க^ககு^{கு} உ^உப^பயோ^{யோ}ச^சமு^{மு}ள^ளன^னதா^{யு}ம^ம, ர^ரஜோ^{ஜோ}ம் - அ^அழ^அகா^{கா}ன^னதா^{யு}
 யு^{யு}ம^ம, வ^வஷு^{ஷு}வ^வஸு^ஸவ^வி^{வி}வ^வலி^{லி}கு^{கு}தீ^{தீ}ம் - அ^அனே^{னே}க^கம^ம ப^பயி^{பி}ச^சனை^{யு} வ^வரு^{ரு}
 த^ததி^{தி} ச^செ^{செ}ய^யய^யக^கக^கடி^{டி}ப^பதா^{யு} மி^{மி}ரு^{ரு}ச^சகி^{கி}ற^ற, க^கஷீ^{ஷீ} - ந^நதி^{தி}யை^{யை}, தா^{தா}ம்ப்ர^{ப்}கி^{கி}.
 (தா^{தா}ன^ன) அ^அதை^{தி}க^க கு^{கு}றி^{றி}த^தது^{து}, க^கஷ^ஷவ^வக^கஷோ^{ஷோ}வி^{வி} - அ^அபே^{பே}க^கஷ^ஷயி^{யி}ல^ல
 லா^{லா}த^தவ^வனா^{யு} யி^{யி}ரு^{ரு}ந^நத^தபோ^{போ}தி^{தி}ல^லம^ம, க^கஷு^{ஷு}ய^யநு^{நு}-அ^அதி^{தி}க^கர^ரம^மம^ம ச^{செ}ய^யத^தவ^வனா^{யு}
 க^ககொ^{கொ}ண^ணடி^{டி}, அ^அதா^{தா}வ^வது^{து} த^தன^னக^ககு^{கு} அ^அதி^{தி}ல^ல ஒ^ஒன^னற^றம^மலா^பயி^{யி}ல^லலி^{லி} எ^என^னது^{து}
 அ^அதி^{தி}க^கர^ரம^மம^ம ச^{செ}ய^யதா^ல எ^என^னற^றப^படி^{டி}, அ^அதா^{தா}வ^வது^{து} அ^அதை^{தி} ம^மறி^{றி}த^தகா^ல,
 ஸ^ஸூ[ூ]ரோ^{ரோ} - சூ^{சூ}ல^லத^ததை^{தி}, சூ^{சூ}ரோ^{ரோ}ஹே^{ஹே}சு^{சு} - ஏ^ஏற^றவ^வனோ^{யு}, வ^வஷ^ஷவ^வம் -
 இ^இப^பப^படி^{டி}, வெ^{வெ}ஷ^ஷயி^{யி}கு^{கு}தா^{தா}ம் - வே^{வே}த^தத^ததி^{தி}னா^{யு}ல^ல ஏ^ஏற^றப^படு^{டு}த^தப^பட^டட^ட,
 க^கய^யபூ^{பூ}க^கரோ^{ரோ}ம் - எ^எல^லலி^{லி}யை^{யை}, வ^வி^{வி}க^கஷு^{ஷு}ய^யநு^{நு} - அ^அதி^{தி}கா^{கா}மி^{மி}த^தது^{து} ந^நட^டக^ககி^{கி}ற^ற,

ஊம் வெடிநிலிபுதாம் || லீயெரவி ந லீயெரவள்ள செ
 ஷாஜிதா வுக்கிவத-காசு | ' என்ற கணரஞ் சொல்லப
 பட்டது இதத ஹமவடிபீக்கிக்கு ஷுஷெகொண்டி
 லனாகில ஸுதுவததற்கு முன்னே யயிகாராதுர அவ
 மாக வேதேனுமொரு வநிஷததை விளைப்பிகதாம
 அது நிறக ஸகவபுக்கியான விவனுக்கு ஹமவடி
 பீக்கிக்குமேறப்பட காகமில்லை அந்த ஹமவடி
 பீக்கிபபதம பின்பு ஷுஷெகொள்ளில 1 ' ஸு

செ-ஹி - மனிதன், லீயெரவி - (இதற்கு முன்) என்றகு
 இஷ்டன யிருந்தபாதினும், ஷாஜிதாவுக்கிவத-காசு-என
 னுடைய உத்திரவை மீறி நடந்ததினலே, அவன் - இவன்,
 செ - எனக்கு, கலியஃ - (அது துடங்கி) பரிபன்னலல், இந்
 தற்கு முன் அவனிடத்திலிருந்த பரிதியும் ஸுதித்துவிடும் என்று
 தாதபாயம் இததால் பகவானுடைய அபரிதியாகிற அநிஷ்ட
 பல்ல சொல்லப்பட்டது இதுவும் அந்த பரபததி அதயாய, ந
 திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை குறிப்பிடுவது
 ' ஷகணரம் ' எனனும் பதம் இந் அபரிதியே அநிஷ்ட
 மென்று நிரூபித்தருள்கிறார் - ' இந் ' என்றாரவிக் து
 ஷுஷெகொண்டிலனாகில - பொறுத்ததுமொன்று மென நி
 மென்று பராததிககாவிடால் ' ஸயிகாராதுர அவமாக '
 என்பதற்கு காலம் குறித்து பரபததி பன்னாநவனுக்கு தன்
 மாந்தர வினமபாதினும், காலம் குறித்துர ரெய்கிருப்பாவிடும்,
 அந்தக்காலத்திற்குள்ளேயே துக்காதிசரும் அந்தக் காலம் அந்
 காரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாதபாயம் மொஷ
 மாகிற வததிறகு விசேரதமாகாமையினாலும் ஸயிஷ்டாபி
 ஜஞானமுள்ளவன் துக்காதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றிரு
 னிச செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாது மெனினிஸி
 அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச செய்கிறார் - ' அது ' என்றார
 பித்து நிறக - இருக்க, அதாவது அதை அநாகநிதது என்ற
 படி, ஸிபபதம் - ஸாததமாவதம் அபரிதியே நாக துல்லமென
 பதற்குக் காரணம் அருளிச செய்கிறார் - ' ஸுஹுதம் ' என

ஹுஷி ஸவபுலிதாஹம்' என்னுமபடி நிவமபு ஸு
ஹுததான வீரானுடைய ஸுபீகிசிகுமளவு மிவ
னுக்கரூஹுமாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு
ஹூதி விஷயத்தில் பாவணமும் கெஜயபூராவ
மான கோஷத்தில் ஸூரியும் ஸங்ககவடுக்கும் இவ
வாஜி'கிதூஹம் 1 'புஹுஷயிஷூதி' என்று

முரமித்தது ஸவபுலிதாஹம் - எல்லா பராணிகளுக்கும்,
ஸுஹுஷி - ஸுஹருததாக (என்கிற தெரிந்துசொண்டால்
ஸாந்தியை யடைகிறான்) இந்தவசனத்தில் ஸாந்திரகூச காரணம்
பகவானை ஸுஹருததாக அறிவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்ப
தினாலே அப்படிஸாவஸுஹருததான பகவானை ததன்னிடத்தில்
அபீதியையுடையவனாக அநிதால ஸாந்தி உண்டாகாது எனப்
பேறபடுகிறது நிவமபு - ஸவபாவத்திலேயே ஸுரூஹு
மாயிருக்கும் - மாமஸகானத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல
மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதா யிருக்கும் இங்ஙனிராதவ
னுக்கு - இப்படிப் பகவதபீதி அருளுதமாய்க் தோன்றாதவ
னுக்கு, ஸங்கக வடுக்கும் - இல்லை யென்று ஸந்தேஹிக
கத் தருததாகும் அதாவது பகவானுடைய பீதிகளாக
வன்றோ கைகாயமாகிற புருஷாரத்தம் அபேக்ஷிக்கப்
படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அபீதியில் இவனுக்குப் பய
மில்லை என்னில் மோஷத்தில் வாஸதவமர ஆசை இல்லை
என்று நினைக்கலாம் என்று தாதபாயம் இந்த ஸாஸதீய நியமம்
பகவத பீதயாததமாகையினாலே பலத்தை பரதிபாதிக்கு விட
த்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும், பரபதிகு முன்பு உபா
யத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தை பரதி
பாதிக்கும் இடத்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும் ஸங்கக
உண்டாகலாமாகையினால் இதை அனுஸந்திக்கும் இடத்தை
நிருபித்தருளுகிறா— 'இவ்வாஜி'கிதூஹம்' என்றாம
பித்த ஸாஸதீய நியமனம் பகவானுடைய அபீதி ரூபமான
விரோதிகு நிவாததகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவருத்தி

ஊதாஜீவா பூவூதேவீ சூகோவாபிஸம்ஹவெ |
 சூஜீதாதிசூகோஷஸூ திபகோதோ ஞாநத்யயி |
 பூதூவாயவரீஹாரெ மஹாஞாரவஸ்திதெ |
 சுதூஸம்வழிதம் பூரஹ் நயிசாரம் வீவக்ஷணாஃ |

ஜீதாவிஹாரெத - ஆஜனை, அனுஜனை, என்கிற பிரிவுகளினால், விடா-இரண்டுவிதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைகளில், **சூஜீதா**-முதலாவதான ஆஜனை, **நிபஹாநாடியாய** நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக (சொல்லப்பட்டது) அதாவது நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணங்களாகிய காமரதனைப் பற்றிய விதி ஆஜனையென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பாயம், **வரீ** - மறமுன்னருகிய அனுஜனை, **தூதூஸம்ஹாவ்யெ** - அநதநதப் பலங்களை யடைவதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அநதநத பீதி விஸேஷங்களுக்குக் காரணமான மாலாகரணம் முதலிய காமங்களைப்பற்றிய விதி அனுஜனை எனைப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட விதிகளினால் விதிகப்பட்ட இருப்பதினால் காமங்களும் ஆஜனையென்றும், அனுஜனையென்றும் சொல்லப்படுகிறது இப்படியாகிலும் அனுஜனா கைககாயங்களுமே தன்னிஷ்டப்படிசெய்ய முடியாதென்று நிருபித்தருளுகிறா—**‘ஊதாஜீவா’** என்றாரம்பித்து **ஊதாஜீவா** - அனுஜனை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, **பூவூதேவீ** - பாவருத்தி செய்திருந்தபோதிலும், **சூகோவாபி ஸம்ஹவெ** - (ஸாஸ்திரத்தின் விதிகப்பட்டிருக்கும்) காமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டானால், **‘சூஜீ’**ஸபதத்தினால் காதரு தேஸகாலாதி வைகலயங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, **சூஜீதாதிசூகோஷஸூ**-ஆஜனையைத்திரமித்தகோஷம், **ஸூரஸீ** உண்டாகும், **ஊதி**-ஆகையினால், **நிபஸி**-(ஸாஸ்திரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற)நியமம், **ஞாநத்யயி**-தாண்ட முடியாதது ஒரே காமத்துக்கு உபாய விரோதி பாவத்தை நியுத்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய பீதிக் குக் காரணமாக இருக்கும் தன்மையும் மைப்பிக்கும் பாகாததை நிருபித்தருளுகிறா—**‘பூதூவாய’** என்றாரம்பித்து **பூதூவாயவரீஹாரெ** - தோஷத்தின் பரிஹாரம் (நிகரஹத்தின்

நித்யகாஷ்ய வ்யூரூபெவக்யே விநியோமவ்யயக்யதஃ |
 வமூயடிஸ்கி யரணைவிநித்யூலவகிதக்யதஃ || [நெண:]
 ஸதஜிதாரக்யவிகேஷம் கெஷ்யபெயுஷம் விவக்ஷ
 ஸக்யதளததுரூரூலோ கதம் ஷோஷ மகிரிதம் |

நிவருததி), வமூரணரவ்யயக்யதே(வகி) - வேறு பலததோடு
 சோந்திருக்கும்பொழுது, தக்ய அநதக காமததில், விவக்ஷ
 ணா?-பணடிதாகள, ஸயிகாரம்-அதிகாரத்தை, வம்வலிதம் -
 சோந்திருப்பதாக, அதாவது நிகரஹ நிவருததியிலும், அநதந
 தப பலங்களிலும் ஆசைகள் சோந்திருப்பதாக, ஸ்ரஹம்? -
 சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜாதிகஷ்டி முகலிப காமங்கள்
 நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிக்கசாமிடில் உண்டாகக்
 கூடிய நிகரஹ நிவருததியும், புத்திரனுடைப பரிஸுத்ததியும்
 பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று காதபாயம் இரண்டு
 பலங்களும் உண்டானாலும் அதே காமத்தை அநதநதப பலத
 திகராகத் தனிக கனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய
 கிறார்- 'நித்ய' என்றாமபிதது நித்யகாஷ்யவ்யூரூபெவ
 க்ய-நித்யமாயும், காமயமாயும் இருக்கும் காமங்களின் ஸ்வரூபம்
 ஒன்றாயிருக்கும் பக்தததில், விநியோமவ்யயக்யதஃ - ஒரு
 காமததையே இரண்டுவிதமான பலங்களுக்காக ஸாஸ்திரங்க
 ளில் விதித்திருப்பதினால், வமூயடிஸ்கி - பலததிகராக, கியர
 ணைவி - செய்யப்படாதிருந்த போதிலும், தக்யதஃ- பலாதத
 மாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, நித்யம்-
 நித்யமும், வவகி - (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது நித்ய
 மாக அனுஷ்டித்ததில் காமயம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது
 ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் கதகாலத
 தில் பரிஸுத்தனாப உயிரோடிருப்பது அது காமயானுஷ்டா
 னம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது காமயததில் அதிகாரம்
 அநதப பலங்களில் ஆசை, அது பலத்திலாசையிலலாம் லனுஷ
 டிக்கப்படும் நித்ய காமததி விலலை என்று தாதபாயம் - இப்படி
 ஸமவலிதாதிகார ஸதலததில் அனுஷ்டிக்காமலபோனால் நிகரஹ
 முண்டான போதிலும் கேவலம் காமய காமங்களில் அப்படி நிக
 ரஹமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்- 'ஸதஜிதாரக்ய' என

நின்றனமனபுடைவாரோ நிலையினிலமளநதான
நனறிதுதியதிதெனறு நடத்தியநானமறையால
இன்றுநமக்கிரவாதலி லிமமதியிநநிலவே
அன்றியடிககடியாரிரு மாககவடிபுளதே

24

றாமபிதது விவக்ஷகெணை - பணடிதாகளினுல, கூதுஜூர
காசு வியகெஷு - அனுஜனையினுல மாததிர மேற்பட்ட,
கெகெயெபுஷு - கைகசாயங்களில கூகுதள - செய
யாத பக்ஷத்தில, துதுவாரூலு - அநதப பலம சிடைநகாமல
போகிறது, கொஷுஷு - தோஷமோவெனில, ட - இலலை,
ஊகி - என்று, ஂராரிதம் - சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஸாஸ்திரங்களை யனுஸரித்தே சைகசாயம் செய்ய
வேண்டியதாயிருந்தால, பாஸுபதம் முதலிய ஸாஸ்திரங்களையும்
அனுஸரிகக வேண்டுமே என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளு
கிறா—‘நின்றனம்’ என்றாமபிதது

ப - னா] நிலமளநதான - (தரிசிகரமாவதாரம் செய்து)
பூமியை யளந்த பகவான, இது - இந்த ஸத்ய வசனாதிகள்,
நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரதார கமனாதிகள், தீயது - கெட
டது, என்று, நடத்திய - பரவாததிப்பித்த, நானமறையால - நாலு
வேதங்களினுலும், அனபுடை-அனபுடையவர்களான, வாரோ -
வானிலிருக்கும்வா, அதாவது பரமபதத்தில் வவலிக்கும் நித்ய
முகதர்களின, நிலை - ஸத்தியில, பகவானுடைய அபிபராயத்
தை யறிந்து பரிதி வருமபடி கைகசாயம் செய்வதாசிற ஸத்தி
யில, நின்றனம் - நின்றேம், இன்று - இந்த ஸமஸார தஸையில்,
நமக்கு - காம பரவஸாகளான நமக்கு, இரவாதலில் - ராததிரி
யாகையினுல, இமமதியின - இந்த வேதமாகிற சந்திரனுடைய,
நிலவேயன்றி - வெளிச்சத்தைத் தவிர, அடிககடி, ஆ-வருத்தி
யடைகிற, இருள் - அநதகாரத்தை, தீாகக - போககடிப்பதற்கு,
அடி காரணம், உளதே - இருக்கிறதோ

‘அனபுடைவாரோ’ எனப்பதற்கு அவாசள எப்படி பரிதி
யினுல கைகசாயம் செய்கிறானோ அதைப்போல நாமும்
பரிதியினுலே பண்ணவேண்டுமே என்று தாதபாயம் ‘நிலமளந
தான’ எனப்பதினுல ஸாவஜந ஸுஹருத்தெனபதும், புருஷோத்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

வஸதி மகிவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

வஸஸுஜெனெயுயுஜெனெயு:

கூருவரண ஷெஸாஸிவஸெயெ:

நிபொமெயெயுயுஜெனெயு:

நியஸிதா நாகெஸலிதெ

நிதிதஸவாஜெனெயு:

நிவாணஸிவதி வஸ:

உதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ வஸஸுஜெனெயுயுஜெனெயு:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ வஸஸுஜெனெயுயுஜெனெயு:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸாஸ்திரிய நியமநாதி காரவஸஸுஜெனெயு:

|| ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ வஸஸுஜெனெயுயுஜெனெயு: ||

ஸாஸ்திரிய நியமநாதி காரவஸஸுஜெனெயு:

தமன எனபதம், மற்ற தேவதை || இவனைப்போல ஆப
தாது அல்லவெனபதம், சொல்லப்படுகிறது 'நன்றி
நீயதி' எனபதம் நல்லகாலகாலினால் இதைச் செய், கெட்ட
தாக்காலினால் இதைச் செய்யாத எனகிற விதி நிஷேதங்களில்
தாதபாயம் இதனால் அநதப பகவானே அஸுராதார மயக
சுவகறதாசச செயத பெனததாக்கமம் முதலியது விலகப
படுகிறது 'நடந்திய' எனபதினால் பகவானும் வேககனைப
புதிதாக உண்டாகசலிலை, அநாதியாக இருந்தவனைப் பர
வாததிபதிதான என்றாதத மாகையினால் அபெளருஷேயத
வமும் தயோதிதம் இப்படி ஸாஸ்திராததைக கொண்டே பகவ
தபிராயகதை யறிய வேண்டுமெனபதம் காரணத்தை நிரூ
பிததருள்கிறா—'இன்று' என்றாமபிதது 'இன்று' எனபதி
னால் நமசகே இனிவரக கூடிய முததி தலை விலகபபடுகிறது
'நமகரு' எனபதினால் இந்த வேலகத்தில் அவதரித்திருக்கும்
ஸுமிகள விலாசப்படுகிறார்கள் இங்கு 'மதி' எனபது வேதம்

‘நில’வாயது அதை அனுஸரித்துண்டாகும் ஸமருதயாதிகள் அனறிகளே வேளாததஞானமாகிற பரகாஸமாகவுமாம் ‘அடிக கடி ஆ’ எனபகினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய ‘வாவ: ப்ரஜ்ஞா மீஸபதி’ எனறிவை முதலிய பரமானங் தனிறபடியே உண்டாகும் அஜ்ஞானமும் சொல்லப்படுகிறது இத்தால ராததிரியில ஸூரியனுடைய பரகாஸத்திற்கு ஆசைப் படுவதுபோல ஸமஸார தஸையிலேயே மோக்ஷ தஸையில உண்டாகும் விராஸம் உண்டாகாது எனபது தயோதிதம்

ஸருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிபராயத்தைப் பறிவகறகு இன்னும் சிலகாரணங்களை யருளிச்செய்கிறா—‘ஸ்ரூதி’ எனமுரம்பித்து

ப - ரை] வாய: - பண்டிதன், நியமயித: - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, ஸுஷ்டி: - லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய பகவானுடைய, ஸ்வரூபம் - அபிபராயத்தை, ஸ்ரூதி ஸூத்ராபாஸெ: - ஸருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில லாத ஸமருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், ஸ்வரூபத்தி லி: - (ஸாஸ்திரம் விசலபித்தவற்றில) தனபுத்தியினப்பரவருத்தியை யனுஸரித்தும், ஸ்ரூதிமலர் - பரிஸுத்தமான மனக்கையுடைய வாகனின், வாயு: - ஸங்கலபங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னினன காரணங்களைச் செயயக்கூடாது என்று நிஷிதனால ஸங்கலபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், யதெஷ: - தாமதத்திற்கு விருத்தமில்லாத, க்ருஷ்ணாணநெயாழிவலசெய: - குலம், சரணம், தேஸம் முதலியவைகளைக் காரணமாசர சொனடுண்டாகிற ஸங்கேதங்காரினாலும், ‘க்ருஷ்ணாணநெயாழிவலசெய’ மாவது முனகுடுமி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், ‘வரணவலசெய’ மாவது யாஜுஷ்காக்கள் பெளரணமியினும், ருக்வேதிகள் ஸர வண நக்ஷத்திரத்தினும், ஸாமகாசன ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தினும் உபாகாமத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது ‘நெயாழிவலசெய’ மாவது நாமதா நதிகுத்த தெற்கிலுள்ளவாகன ஸராவண மாத த்தினும், அதற்கு வடக்கி விருப்பவாகன ஆவணி மாதத்தினும் உபாகாமம் செயவது முதலியவை, யோஜாநா - பெரியோர்களின், நியோயெ: - நியமனங்களினாலும், நியதிவ

வூரெஹு: - ஸுருனம பாபபது, கனவு காணபது முதலிய
வைகளினாலும், 'சூழி' ஸபதம பகவத ஸநநிதியில் நியமனம
கேட்பதைக் குறிக்கிறது. நிவாண் - நனராக, ^{வம்} ~~வம்~~ நிவந்தி-
அறிகுறன், அதாவது இப்படிப்பட்ட அனேக விதங்களான
காரணங்களினால் பகவத ஸநகலபததை யறிந்து அதற்கனுருண
மாகக் கைங்கரியங்களைச் செய்குறன் என்று காதபாயம்

திருவந்திதிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸார வயாகயானத்தில

ஸாஸ்தரீய நியமநாதிகாரம்

மு ற ழி ற ற

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 3 தெ நிமராக வஹாபெஸிகாய ந3 :

அபராதபரிஹாராதிகாரம்.

[உத்தராகம் அனேகமாய ஸம்பவியாது—ஸம்பவிநதால் நிவருதிக்
தும் பரகாரம்—யமலோக கமதமில்லை—லகுதனடனை—பரபந்தி நிஷ
பலமாகாது—புத்திபூர்வோதாராகம லேடியாது என்பதந்தித் தாதபர்
யம்—பராயஸசித்தம் அவஸயம் பண்ணவேண்டும்—பராயஸசித்த
பரகாரம்—குதந்தித் தருஷ்டாநதம்—பரவதாபசாரதிகிள் கோடுமை]

வலவலாடி வலவலாடி வலவலாடி வலவலாடி

வெவ்வாடிய வெவ்வாடி

நாஜித் பூஸராயபரவடியா

வலவலாடி விவலாடி

வலவலாடி வலவலாடி வலவலாடி

வெவ்வாடி பூஸராயபரவடியா

வலவலாடி வலவலாடி வலவலாடி

வெவ்வாடி பூஸராயபரவடியா

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 3 தெ ஸ்ரீ நிவாலாராக வஹாபெஸிகாய ந3 : ||

இப்படி ஸாஸதரீய நிபமந்ததை அனுஸரிக்க வேண்டுமா
கில அதை மீறி நடந்தால் பாபமும், அதின பலமாகிய ஜனமாந
தரம், நரசம் முதலியவைகளும் ஸம்பாவித மாணகயினால் பர
பண்ண இஷ்டப்பட்ட சாலத்தில் மோக்ஷ முண்டாகிறதென
பது எப்படி ஸங்கதமாகும் ? என்கிற ஸங்கையை இந்த அதிகா
ரத்தில் பரிஹரிக்கப் போகிறவராய அதிகாராதததை ஸங்கர
ணித் தருளுகிறா—‘ வலவலாடி ’ என்றாமபித்து

ப - ரை] ஸபம் - இந்த, வெவ்வாடி - ஸ்ரீரத்தோடு கூடி
யிருக்கும் ஜீவாதமா, அதாவது பததாதமா என்றபடி, வெவ்வாடி -
யாதருசகிக ஸங்கருதாதி காரணவகயினால், நாஜித்
பூஸராய - பகவான் அடைவதற்கு தீராதபான பாபம்

இப்படி ஹவவெஷ்டெதகவ்வாவனாகையாலே
ஸாஸ்திரியத தக் கெஷ்டெயெபுகரவனான விவ்வயி

பேப பாகருவதற்காச (கேஹந்திவிருதம அமுகரைப போக
ருவதற்காக), **வூரி** - பீழயகுணங்கனோடு சேராததாயும்
(அமுககிலலாததாயும்), **வூரடி** - போசயமாகும் (ருசியாயும்),
வூரி - எப்பொழுதும், **கவூரி** - பாபத்தைப் போககடிகக
கூடியதாயும் (வெருப்பு நிறமுடையதாயும்), **வூஹம்** -
இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடைய
தாயும்) இருக்கிற, **காயவ** - ஸரிய பதியினுடைய **காய** -
கருணையாகிற, **கோகிதீ** - நன்கையை, **விஷதி** - அடைகி
றான, **வாவம்படி** - இப்படி இருந்தபோதிலும், இதனால்
இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய சருபைக்கு விஷயமா யிருப்பதி
னால் இவனுக்கு உத்தராக்ரீம ஸம்பவிகாகாது எனபது நயோதி
தம், **கவூரி** - இந்நப பதநாதமா, **கவூரிவிஷய** - அஸாரண
களான ஸபதாதி விஷயமாகாஹி, **வூராத** - பரவாஹகன
களினால், அதாவது அவைகளை யறுப்பதினாலும், அவைகளின்
வாஸ்தியினாலும், **வூரெதெ** - உண்டாகப்பட்டு, **வூ**
கெ - சேறுசுளினால், **நிஜகம்** - தனனுடைய ஸீரத்தை,
வூ - மறுபடியும், **கவூரிய** - அமுககடைந்ததாகச்
செய்துசொண்டு, **வூரெதெ** - பண்டிதர்களினால், **கவூரி**
தெ - சேரப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அபகரிக்க
ப்படுகிறதில்லை இதனால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால்
இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிரதை முதலிய
வைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஸமில்லை எனபது
கயோதிதம்

‘இப்படி’ எனபது ‘ஸாஸ்திரிய நியத’ இதயாதியோ டந
வயிரகிறது அதாவது சீழ்திகாரத்தில் அருளிச்செய்த நயா
யத்தினாலே ஸாஸ்திரவாதிகள் லேற்படுத்தப்பட்ட அநந்தக கைக
காயங்களைச் செய்ய வேண்டுமெனகிற ஆசையுடைய என்று
நாதபாயம் ‘ஹவவெஷ்டெதகவ்வாவனாகையாலே’ என
பது சாரணத்தைத் குறிப்பிட்டு **கவூரி** - ஆபத்திலலாத

கஞ்சியவையுங் கழிய வேணுமென்று பூவத்திபண்ணுதே பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாறபோலே பூசுத்தியோடே கூடவிருக்கிற விவனுக்கு சூதுமூணவத்தி-யிலலாமையாலே கடிவெய்யுரான டீஷி கஞ்சுகுப்போலே வுலிவலிவ-சுமாகவும் சில ஸூதிஷ்ஷாவீதங்கள் வந்தாலும் நிவம-புஷுமஸுததான ஸ்ரீ பூவத்திரக்ஷணோத்துவனாய நிறகையாலே யிவவிவரீதா-நுஷுமங்கள் மினனொளி சாகுமாயநிலே நிற்குமவை யன்றிககே அகசூதத்தில் பிறந்த ஸூதிஷ்ஷாவெவரீதமாசிறவிழவைக்கடுக வ-நுஸூதிதது யவெவரீதமாக அஜா-நுதாவங்கள் பிறந்தது, 1 'சுவரயஸம்ஸுதவ ஸஹி: ப்ராயஸூதி: ஸராவரெஷ: ப்ராயஸூதி

களை உண்டாகுசிறப்படியினால் பரபத்திசுருப பிறசாலத்தில் பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலேறப்பட பாபங்களுக்கு பூவத்தி பண்ணுதே - பரபத்தி காலத்திலேயே இததையும் சோதது பராதத்தியாதே கூரையிலே - கருஹத்திலே, பயின்றாற போலே - வலிப்பதைப்போலே சூதுமூண' மாவது கிலேகம் முதலியவை கடிவெய்யுரான டீஷி - இந்திரிய கயம் செய்வதற்குத் தகுந்த தருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விஸவாமிக்திரா, முதலிய ரிஷிகள் ரக்ஷணோத்துவனாய - ரக்ஷிப்பதில் ஊறறமுடையவனாய 'நிறகையாலே' எனபதினால் அப்படிப் புத்தி பூவசமாசப்பாபம் நோக்காஅம் அவைமேனமேலே புத்தியைக் செடுகதுப் பாபவரணில் தூண்டிம் எனகிற ஸங்கை கிலக கப்பட்டது மினனொளி சாகுமாய - மினனனின் வெளிச்சத்தைப்போல அஸ்திராமய வெவவரீதம் - கிபரீதமாய நடந்து கொள்ளுதல் சுவரயஸம்ஸுதவ - அபராதங்கள் உண்டாயிற்றுகில், ஸஹி: - அப்பொழுதே, ப்ராயஸூதி: - பராயஸித்தத்தை, ஸராவரெஷ:-செய்ய வேண்டும் சூது - இந்த விஷயத்தில், வு-நு:-மறுபடியும், ஸரணம் வுஜெஷ:-ஸரண

தீரியம் ஸாது யத் த ஸாரணம் வுஜேக் | உவ
யாதாசுவாயக்ஷ விகாரொவ்ஷுததேவவ்வி', 1, 'கஜே
நாடியவா ஜேநாடிவராபெஷா வஸ்துவீ | ப்ராயஸீத
க்ஷிவெவ்வி ப்ராயுதெமெகெவ கெவதூ', 2, 'விஷ்
வ்வியிபிஷுஜே ஸாரணாமதவத்ஸு | தெமெகெத்ரீவ
தெ யஜீவிதாஜீவவ்வி | ப்ரஸாடியஸக்ஷம் தெ
மஸாரணாமதவத்ஸு | தாணாடுவெ ப்ரயதொ ஸ
க்ஷா நியதாதயீதா உஷாபி', 3, 'ஐதூபிகளிறசொலது

சதி செயயவேண்டி, (ஐதி)பக் (என்கிறது) எதுவோ, உய
இது, ஸா - அநத, ப்ராயஸீதி - பராயஸிததம் உவாய
கா - காமயோகம் முதலிய உபாயாதரங்களை, (அநாவது ப
பன்ன பரபததிரகுப ிறகு) உவாயக்ஷவிகாரொ - உப
யமாக அனுஷ்டிதக ஆரம்பிதகீபாகிலும், வஸ்துவெவ்வி
இதே பராயஸிததம் (செயய வேண்டி) கஜேநாசு - தெ
யாமையினாவது, ஸவவா அஸநா, ஜேநாசு - கெரிநத
மொண்டாவது, ஸவராபெஷா - அபராநாதா வஸ்துவீ

இருந்தீபாகிலும், க்ஷிவெ - பொறுததுசொல, ஐதி
என்று, ப்ராயுதெமெகெவகெவதூ - பராததிபபது ஒன்ற
மாதிரி செயய வேண்டியது வு - அநத ராமன, யி
ஜே - ஸரணாகதர்களை சாப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற சாமந
தை அநிந்தவராயும ஸாரணாமதவத்ஸு - ஸரணாகதியை
செய்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த பரிநியை யுடையவராகவும், விஷ்
கிவ்வி - பரவிதகரல்லவா, (ஆகையினால்) யஜீவிதாஜீ
வ்வி - பரணஜேடி ருபபதறகு கிருமபுகிருபையானால், தெ
அநத ஸ்ரீராமனுடன், தெ - உனக்கு, தெத்ரீ - ஸநேகம்
வவது - உண்டாசடும் க்வ - நீயும், ஸாரணாமதவ
த்ஸு - ஸரணாகதர்களிடத்தில் பரிநி யுடையவனான அநத
ஸ்ரீராமன், ப்ரஸாடியஸ - உன்னிடத்தில் அநுநாஸத்தை
உடையவராகச் செய்துரொன, ப்ரயதொஸக்ஷா பரிஸுத்த

கிறபடியே யமாயிகாரம் ப்ராயஸிதாவனம்வகமுண்
டாம ப்ராரஸ்கூடி விசேஷவசத்தாலே கரிசுபூசு
யமலோக தமகமில்லை தியாய க்ஷெபெகொள்ளுகை
யுங் கைதபின்னபோது 1 ' வஸவாஸுஷ்டிவீக்ஷு வ
ஸவஸம் வடிதி யஃ கிது தவஸுக்ஷண-கூதிமெ | வரி
ஹா கியாவதித ப்ரவஹாது ப்ரஸாஸஹித
கூணாம் மவெஷவாமாம் |', 2 ' க 2 ஸு ம ய த !
வாஸுஷெவ ! விஷ்ணு ! யாணியாஸவஸு ! ஸுஷ
குவாணை ! | ஹவ ஸாணவிதீரயதி யெ வெவ துஜ

ய, அபராத ப்ரி இப்படிப்பட்ட அபராதபரிஹாரபொயா
கடாதெனகிற அபராதபததையுடையவனாய், காம-வாஸுஷ்டி,
க்ஷெபெ - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, திய-கூதியிதம் -
திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு, ஸவ-கூணி - கோகாமாந்த, யு-வாஸ
குதியுய கூடிவிசேஷவசத்தாலே கரிசுபூசு தியாய-பரா
ரபத காமத்தினுடில் பராயஸித தம செய்வதில் புகழி ஸவா
காத ஸவபாவத்தை உடையவனாய் கைதபின்னபோது - தவரி-
போது யஃ - யமன, வாஸவஸம் - வாஸவஸம் ஸவஸில்
வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, வஸவாஸுஷ்டி - வஸவாஸுஷ்டி
தன்னை, க்ஷெபெ - பாதது, தவஸு - வஸவாஸுஷ்டி,
க்ஷண-கூதிமெ - காதில், வடிதி - சொல்லுகிற, ப்ரவஹாது
திக ப்ரவஹாது - பகவானை ஆஸாஸித தவாஸுஷ்டி, வரி-
விடிகிடு, ஸவம் - ஸவன, க்ஷு-கூணாம் - பராயஸித தம
ரயிககாத மனிதர்களுக்கும், ப்ரஸுஷ்டி - யஜுர்வெவ, வெவஸு
காம் - வைஷ்ணவர்களுக்கும், க - (பரபு) வஸவ க்ஷு-
தாமரைப் பூக்கள போன்ற கண்ணை யுடையவனாய், வாஸு
ஷெவ - வாஸுஷ்டிவீக்ஷு விஷ்ணு, யாணியாஸ -
(ஸ்ரீ வராஹாபதாரம் செயது) பூமிபாஸ, கரிசு, க்ஷு-
த - ஆஸரிதர்களை ஒரு பொழுதுமே கைவிடா, காமாஸு, ஸவஸ
குவாணை - ஸவகு சககாமசனாக ஸவஸில் கரிசு, தவாஸு,
ஸாணம் - ரக்ஷகளுக்கும், ஹவ-(ஸ்ரீ)-ஆகாஸவாஸு, க்ஷு-
குவாணை

ஹி - ஐதிரதரெண தாமவாவாது ||', 1 'தெவம்
 ஸாஹ்யுயாம் விஷ்ணுமேவ ப்ரவணாஃ வராயணம் | அதே
 ஷாம் யஸ்வரோக்யம் தவ தெ நரகங்களவஃ' என்று
 வெவ்வேறு வார்த்தைகளிலுள்ள பாகரங்களுக்கு
 உதாரணமாக ஸூத்ரியிற் சொல்லுகிறபடியே யறிவிப்ப
 மூலமன்றிகே வேலிடடுப்பாய வேண்டிமது முள்

லததண்டனை

ளிடடுப்பாயதது கழி ||

மெனதிற கணகசிலே காணன வஃஜநு என்று
 முதலாகவோதுகிற விநகுறறை யுவதெஹமேவத
 தாலே சிகையறுகும் விரகுகளை முன்னிடடு

யெ-எவாசன, ஸாஹ்யுயம்-சொல்லுகிறார்களோ, ஸ்வாவாது-
 பாபமில்லாதவாசனான, தாது அவாசனை, ஐதிரதரெண -
 வெகுநூததில், ஹி - ஓ! தேவாசனே, த்யஜ - விட்டுவிடு தெ
 வம் தேவனுடைய, ஸாஹ்யுயம் - ஸாஹ்யுயத்தைத் தரிசனாக
 கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணுமேவ - விஷ்ணுவை, யெ-எவாகா, வராய
 ணம் - உபாசன உபாயமாகவும், பாபயமாகவும், ப்ரவணாஃ-
 அடைந்தவர்களோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு, யஸ்வரோ
 க்யம் - யமலோகத்தில் வலிப்பது, த - இலலை, தெ-அவர்கள்,
 தவ நரகங்களவஃ நரகத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையவா
 சனமல்ல 'ஐதிரஸூத்ரி'யாவது 'பாசனதாசன யமலோகம்
 போகிறதில்லை, அவர்களுக்கு அபராகம் நோக்கால் இருக்க லோக
 திலேயே சில துகள்கள் - ண்டாகிறது, அவையாவன -
 ஒரு கண குருடாகனாகி, ஐதிர, ஒருகால் இல்லாதவாகனாகி, ஐதிர
 சன, அஸ்வாதீனனான ஐதிரையைய யுடையவாக னாகிறார்கள்,
 அஸ்வாதீனயான பாராயயைய யுடையவாக னாகிறார்கள்' என
 நாததமுள்ள ஸருதி வாக்யம் யறிவிப்ப மூலமே-யமலோகத்திற்
 குச செல்லுதல் 'வேலிடடு' இதயாதிக்ரு ஆயுதத்தினாலே
 வெட்ட வேண்டியதான குறறமே அநாதகர்களிடத்தில் முள்
 ளாலே கீறுவதினால் பரிஹரிக்கப்படும் எனகிற நியாயத்தினாலே
 என்று தாதபாயம் காணன - ஒரு கண்ணிலலாதவன், வஃ
 ஜநு - ஒரு கால் இல்லாதவன், உவதெஹமேவ - துகள்கள் 'சிகை

வெவ்வுரான கஷ்டபெருமையாவாது நுகளாலே
தணிந்த பூகாவத்தை ஈடையாய் மிகவும்
நீணிகவேண்டு மவராயத்துக்கு வெவ்வுரான வர
வபுலனின் அடையாளக்காரா கஷ்டபுரவரிஜதம்
கூடா குறளா காராக்கா விஷயத்தி லவராயங்
களுக்கிடாகவும், கஷ்டபுரவரிஜதம் தாரதமீதத்துக்கிடாக
வும், வலுவூறுபுரவரிஜதம் தாரதமீதத்துக்கிடாக
செய்தே யவாகள தப்பினதுகரு கஷ்டபெருமையான
கைக்கதாகவும், மேலேகரு பிடுகெயாகைக்கதாகவும்,
முகங்கொடாதே யிருத்தல், சமமடடியிட்டடித்தல்,
தளளுவித்தல், வாசலிலே தகைவித்தல், சிறிது
தள ஸ்வையை விலகிவிடுதல் செய்யுமாப்போ
லே காகதூயத்தாலே யொருகண்ணழிவாலே யிவ்
யறுக்கும்' இதயாதி - கணக்குதலில் பாகி யிலலாதபடி கழிக
கும் பாகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச கமரத காமங்கலின்
கணக்கு தணிந்த - ஸாதநமாவ, அடையாளக்காரா - குடை,
முதலியவைகளைப் பிடுகுகும்வாகள குறளா-குர நாமனவாகள,
வலுவூறுபுரவரிஜதம் தாரதமீதத்துக்கிடாக-ஒழிகக வெவ்வுரான ஸமபந
தத்தினாலும், கருகப முதலியவைகளினாலும், கஷ்டபெருமையான
கைக்கதாகவும் - பொறுப்புகறது ஒரு வயா துமா உவும், 'மேலேக
கும்' இதயாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய
ராம விருப்பத்தற்கும், முகங்கொடாதே யிருத்தல் - பராவமுதனா
யிருத்தல், சமமடடி - பழகின சாடடை, தளளுவித்தல் - அய
லாரைக்கொண்டு தளளுமபடி செய்தல் இது கேவலம் ஸோக
நயாயமாகையினாலே ஸாஸ்திரத்தி லேறப்பட்ட தருஷ்டாநந்ததை,
உபலக்ஷணமாகச நாட்டி யருளுகிறா- 'காகதூயத்தாலே'
என்றாரமபித்து மஹாபராஜியான காதகக்கு ஒரு கண்ணை
வாங்கினுப்போலே என்றபடி இப்படி மேலபராஹம் செய
யாமைக்காக கண்ணரிது செயதாரொபத்து 'குவெகூக
கெயுசும் விகிதி விகிதலிலுதயம்' என்று ஸ்ரீதயா ஸத
கத்திலும், 'காவலினி பெமகதென்கும் கடனென நெண்ணிக
காணலில் யிலசசின் பனறிட்ட வளளல' என்று ஸ்ரீ அபயபர
காண ஸமகதினும் அருரிசசெய்யப்பா- 'ருகநிதது' 'கண்ணழி

வாஸீகரை நக்ஷத்தாவிடும இப்படி ஐஹவக்ருக்
களைக் க்ஷெபகொளளப பண்ணுவித்தல, க்ஷெப
க்ருகிகளுககு ஸீக்ஷாரலிவமான ஐணுவீசெஷம பண
னுதல செயகிறவிடமும் வலிவஹ்வதிவலுமான
க்ஷெபையின ப்ரகாரஹைமெனறு ஸீக்ஷகளுன
செஷிபககலிலே க்ருகிக்ருதை நடககைககாக வுஷி
வலிவெஹ்வாதாவததையும் க்ஷீகருமெனறு சிலா
சொனனாகள ப்ராராஸ்க்ருத்ததில வாவாஸம்

வாலே' எனபதினால லகுபிகைக்ஷயினால அபராதகஞ்சுப பரி
ஹாரமஎறபட்டது குறிககப்படுகிறது இப்படிபாகில புதகி பூ
வோததராகததகரும அஞ்சவேண்டா என்று சிலாசொலலியிரு
பபதற்குத் தாதபாய மருளிச செயகிறா—'இப்படி' என்றாரம்
பிதது ஐணுவீசெஷம்-லகுதண்டம் 'ப்ரகாரஹை'மாவது
அனேக ஜனமங்களில் அனுபவிகச வேண்டிய பாபகளுகரு
இந்த ஜனமத்திலேயே பலத்தை உண்டாகுதல, பரபததியி
னால உண்டான கருபயின பலமஎனபது ஸீக்ஷகளுன ஸீக்ஷ
களு யிருந்தபோதிலும் க்ருகிக்ருதை-கருதஜஞகா ஹஸநதா
னம் 'க்ஷீகரும' எனபதற்கு அதற்கு அனுபுபமான ஸீக்ஷ
யைச செயயாமலிருப்பது என்று தாதபாயம் இப்படிச
சொல்லலிடின பரபஸித்ததகளை விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள்
வயாததமாக வேண்டியவரும் என்று திருவுள்ளம் இப்படி பர
பணனனுக்கும் புதகி பூர்வாகதராகதததரகு பரபஸித்ததம்
பண்ணவேண்டுமெனனில் பகதததரகு பரபபத காமங்களில்
விதகபககு உபபேராயிஸுரகதாயும் பரபல காமங்களினால
தடைபட்டிருப்பதுமான புஷ்ய வசன பலக கொடுக்கா
மல போனபேரதிலும் இக்கபபேரல பரபஸித்ததகதினால
பரிஹரிசக வேண்டியகான அந்த பரபபதமான பரபம்
ஜனமாநதர பலாதிகளைக் கொடுக்குமெனறு நியய,நதிரூபபது
போல பரபணனனுக்கு இதுவும் ஜனமாநதராதிகளைக் கொடு
பபதினால பரபதகி நிபபலமாகாதேகா எனகிற ஸாஸ்திரகபப
பரிஹரிச கருளுகிறா—'ப்ராராஸ்க்ரு' என்றாமபிதது உபாஸ
கனுக்கு என்று தீசாததக கொளவவும் 'வாவாஸம்
போலே' என்றது பரபஸித்ததம் பண்ணுவிடல ஸாஸ்திரப

போலே வுவிவதிவெழுதாராவம பூரயஸீதம பண
 பரபதந் னாதபோது ஸம்மதமான
 லிஷபலமாகது லும பண்ணின பூவதிசே
 க்ஷங் கொடாதொழியுமோவென்று ஸஜீகக வெண்ண
 னாது பெருங்காயம வைத்த மரங்களுக்கு வூதாழி
 விசேஷங்களாலே வாட்டத்துக்குக் காலதாரதக்
 முள்ள காதும் இங்குமிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய
 நிசேஷ நிவர்த்தி பிறக்கக்ககு விஷ்ணு விஷ்ணு வெ
 ஷ்டுமே யுள்ளது இதசேஷா கணம் பெறவேணு
 மென றவெண்ணிததாலு கரியதாயுஸஸுக்களாய
 விஷ்ணுக்கார யிருப்பாராகாயுவுந் தீ ய ர லே

பதில் கருஷ்டநாதம் பகதநுக்கு அது ஸபலமாவதைப்போல
 பரபன்னதும் இதுஸபலமானபகதநுக்குப்போல ஜனமாந
 திரங்கள் வருமே எனபதை தெரிவிக்கிறது இதற்கு ஸமா
 தானம் அருளிச் செய்கிறா— 'பெருங்காயம்' எனமுரமிடுதது
 பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப
 றது வழக்கம் 'வூதாழி' இதயாதி - நீத தாமத பூமி,
 வரண்டபூமி முதலியவை 'சூழி' ஸபதம் சால விசேஷத்தை
 குறிக்கிறது நீததாமத பூமிபிலும் வாஷா காலத்திலும்
 விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளகா
 து - உள்ளதைப்போல இ கருஷ்டநாதக்கதினால் பகதநுக்குப்
 பகதியோகம் பாரபத சாமதக்கப் போகாடிநத கூடிய தில்
 லாஸியினால் அது அழிப்பிடுதே நீரவிஷ்ணுடியது பாடத்தி
 பரபரபகதத்தையும் நாம செயபககூடிய தாலகயாலே ஜனமாந
 தராதிகள் வரவிஷ்ணுமென்கிற நிபபநத்தமில்லை பெருங்காயம்
 வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸம்ஸாரவருஷம் நரிப
 பது நிசயம் விளம்பா விளம்பா மாததிரமே உள்ளது எனபது
 தயோதிதம் 'விஷ்ணுவிஷ்ணு' எனபது பரபதத்தியில் காலத
 லக்க குறிக்காமல் பண்ணினவா கருக்கு அந்நப்பலத்திற்கு விள
 ம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதமயம் உண்டு எனபதைக் குறிக்கி
 ரது காலங்குறித்து பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹாஸீயம்
 என்றருளிச் செய்கிறா— 'இதசேஷா கணம்' எனமுரமிடுதது
 'கரியதாயுஸஸுக்க'ளாவது இவ்வளவு சாலம் ஆயுஸம்

விஷ்ணுமவரும, திடதாபுஸஸுக்களுக்கு உள்ள
 வாயுஸஸுக்குள்ளே மலிததுவிடும 1 'ஸவெயம்
 ஸாணம்ஹி வஃ' என்ற பின்பு முண்டான ராஷ்ட்ரவி
 களுடைய வுசிவதிவ்யாவதாரங்கள் 2 'உஷ்டயாதி
 ஹஸுஷ்டா', 3 'வாவதா வ ஸுஹதா வ
 வயாஹுஷாணாஹவஹ' என்கிறடியே பிராட்டிகு
 ஷ்டா விஷயமாயிறறிலையோ வென்னில? அவ்
 விடத்திலு மவாகளுக்கு திருவடி நலியப்படுகிற
 ரெனகிற ஹம் விளைநதுநலிவுக்கு விலகதுண்டான
 படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே உண்
 னெழுமும் ஷ்டெரெம விகிம் ஆகையால் பூவஹ
 புத்திபூர்வோத்ராகம்லேரியாது னுகு வுசிவதிவெயா
 எனபதற்கு காநபாயம் தூராவம் னெவியாதென்று
 விசெஷிததுச சொல்லுவதொரு பூரண மனதிக
 கேயிருக்க இவனுக்குபின்பு வுசிவதிவ்யாவதாரம்
 பிறந்தாலும் ஷ்டெரெகொள்ளவேண்டா வென்றும்,
 ஷ்டெரெ கொள்ளாவிட்டாலும் ஸிஷ்டாரதிவடி
 எனறேற்படுத்தப் படாதவர்கள் 'சூயாவ்யுதியாலே' எனப
 தற்கு இரக்க தேஹத்திலேயே ஆயுஸஸு நருத்தியை யுமே
 யொழிய தேஹாதாரம் வராது என்று தாநபாயம் என்றபின்பு -
 என்று பிராட்டி யருளிச் செய்திருந்த உஷ்டயாதி - இவர்க
 ளுடைய துகடத்தைப் பார்த்து ஸ்லிசுமபடி யான பவமில்
 லாத, ஹம்நான, உஷ்டயாதி - பொறுத்தச கொள்ளுகிறேன்
 ஹவம்ஹி! ஹதாமாஹ, வாவதாவா-பாடிகொள்ளிருந்தா
 லும், ஸுஹதாவா - புண்ணியரஸிகளாயிருந்தாலும், வயா
 ஹுஷாணா - கொல்லாத தருதவாகளாலும் (பெரியவர்களி
 னுடையதையசெய்ததக்கது) அவ்விடத்திலும்-அபாயப் பிராபு
 பொறுத்ததுகொண்ட விஷயத்திலும் விளைநது - உண்டாகி, வில
 கது - விவருத்தி 'ஓங்கிவிடுமாப்போல' எனபதினால் நருத்தியை
 இவரும் உண்டெனபது சிவசுத்தி னெவியாது - ஸுடாது
 'விசெஷிதது' எனபதற்கு 'ஸவ்யாவெயு' இவயாதி

விசேஷமில்லை யெனந்நாம, விஹ்வாஷ்ஸருகம
வரணமறுத்துக்கு விஹ்வம் வாராதெனந்நாம, பூர
ஸ்யஸூக்ஷ்ம விசேஷாபிகளாலே வருமிநகுறற செ
ஷ்யத்ததுக்கு விஷேஷ ஸ்ஷேஷங்கள் வாராதெனந்நா
சொல்லுகிற வக்ஷண்கள ஸ்ரணனுடைய மூணங
களையும் ஸ்ரணமாகியினுடைய ப்ரவாததையுஞ்
சொல்லுகைக்காகவதனை இப்படியல்லாதபோ
து ப்ரவஹ்ரான வலியாகளுடையவ மூஷாத வர
வரெருகம, ப்ரவஹ்ரைப்பற்றவே ப்ரவஹ்ரீதம் விபி
ககிற ஸ்ரஹ்ரீததுக்கும, ஷேக்ஷமபெறுகைக்குக காமுங்
குறித்து ப்ரவஹ்ரீபண்ணுதே யமூஷாதவாவிவதிவா
வரஸ்யருமாய விஹ்வாஷ்ஸருமாயிருப்பார்க்கு விஹ்

பராயஸிந்தம் அவஸ்யம் வஞ் சொல்லுகிற ப்ரவ
பண்ணவேண்டும் ஷேக்ஷங்களுக்கஞ் சேராது
1. 'ஸவ்வாவாவெஷ்வா ஷேக்ஷாயிஷ்வா' எனந்நவார

வசனங்களை பொதுவாக இருக்காறும் புத்தி பூர்வாததாராகத்
தைக குறித்து ஸபஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களிலை
என்று தாதபாயம் ப்ரவாததையுஞ் சொல்லுகைக்காக
வதனை - ஸபஷ்டாக்ஷிரம் பண்ணுவதற்காக மாதிரம் இப்
படி பரபண்ணுதப புத்தி பூர்வாததாராகம் பலத்தைக
கொடுக்காது எனபதற்கு ஸாத்ஸமான பரமானங்களை இல்லை
எனபது மாதிரமில்லை, விருத்தமான பரமானங்களு மிருச
சினறன் எனந்நுளிர பெய்கிறா—'இப்படி' எனந்நரமபித்து
ஸ்மூஷாதவரவரெ-பூவா சாபராதஸித்தபரபத்தியை
அதுஷ்யுத்தகொண்டு வருதல் 'ஸ்ரஹ்ரீ'மாவது சீழ் 'ஸவ்வ
ஸவ்வெ' என்று உதாஹரிகப்பபட்டது காமுங்குறித்து -
மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக குறிப்பிட்டு 'ஸ்மூஷாத'
இதபாதி - புத்தி பூர்வாததாராகம் பண்ணி அந்நு அனதா
பாதிகள் உண்டாகாமல் துபாசியாய அபராதம் செயது
கொண்டு வருபவாசங்கு 'விஹ்வம் சொல்லுகிற' பரமான
மாவது 'கமூஷ்யக்ஷேஷ்வாவம் ஷேக்ஷாவாதிஸகெதபூர்'

மேத சொல்லச செயதேயும் 1 'பூயஸித்திரியம்
ஸாசு யதூதஸாரணம் வுஜேசு' என்று விஸே
ஷிகையாலே ஸுஷிவலிவெ-தூதராவததுகரு பூவ
தூணாம பூயஸித்தமாக பூவாமாயிறறு வுத
ஸாரணமகியை விடிகிற வயததை அடியிலே
ஸுஷிவலிவெ-தூதராவத து கரு ம வ ரி ஹ ர
மாகப பூவகூபணணாதா விஷயத்திலே கியதிததா
லோ வென்னவொண்ணது, ஸுஷிவலிவெ-தூதர
வததையும்பற்ற பூவகூபணணலாமென்று விஸே
ஷிதது கணோகூபணணுவதொரு வயதமுண்டாகி

(எல்லாபாபங்களையும் காலதாமதத்தினால் நாஸம் செய்துவிட்டு
எனனை யடைகிறது) என்றிவை முதலியது 'ஸாராசமேத' -
என்பதினால் ஸாவஸபத்தததச சுருக்கி சொல்லச காரண
மில்லாமையினாலே புத்தி பூவோததராகததையும் இதில
சோகதுப பொதுவாக சொல்லிவிருப்பிறது என்றேனே
பம் அணுவதிககப பட்டகாகிறது ஸாவஸபத்ததி
னால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாதபாயம் விஸே
ஷிகையாலே - தனிதது விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது
ஸாமாந்ய வசனம் இந்த புத்தி பூவோததராகததைத் தனி
மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றொப்புக்கொள்ள வேண்டும, அப்ப
டிக கில்லாவிடில் இந்த வசனம் யதாகவாக வேண்டி வரும்
என்று தாதபாயம் கியதிததாலோ வென்னவொண்ணது -
இதை ஸாமாந்யமாகி புத்தி பூவோததராகததையும்
பொறுத்ததுகொள்ள வேண்டும என்று சோதது பராத
திககாதவர்கள் அதற்காக பரபகதி பண்ணவேண்டுமென்று
இந்த வசனத்திற்குத் தாதபாயம் என்று சொல்ல முடியாது
விஸேஷிதது கணோகூபணணுகிற வயதம்-பராயஸசித்த பர
பத்தியை விதிக்கும் இவ்வாயததை மறொரு விஸேஷ வசனத்
தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே பலலாமல் கேவல
புத்தியைக் கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது, அப்படிப்
புத்தி பூவோததராகததையும் பற்றி முன்பு செய்த பரபத்தியி

விநே யிபபடி நியதிககலாவது இபபுவதீவாழ்வதி
 வெபூதூராவததுகதும் வாரிஹார மென்றறிததால
 இசசெடடை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே வா
 மபூவதீவவ மம நிவிபூஷயமாம் ஸாராநூவவமத
 தளவைப்பற்ற விசேஷவவமததை வாயிககவொண
 னது இபபடி விசேஷவவமததை வாயிககி லுவா
 வமநிஷ்ணுகதும் வுவிவதிவெபூதூராவததுகதும்
 பீபீயே சோதது பராததிரகலாம என்று வசனமில்லை என்று
 தாதபாயம நியதிககல-(சிலவறறைச சொல்லுவதாக) கட்டுப
 பதிததல இபபடி பரமாணம இல்லாமை மாததிரமன்று, இந்த
 வசனம் வயாததமாருமபடி வரும் என்று அருளிச செய்கிறா—
 ‘இபபுவதீ’ என்றாமிடுதது அறிந்தால் - பரமாணததினால்
 வது யுகதியினாலாவது தெரிந்துகொண்டால் இசசெடடை -
 இரகர சதுரமான காயததை நிவிபூஷயமாம் - பரபததி
 பண்ணுகிறவாக னெல்லோரும் புர பரபததி பண்ணுவதை
 விட ஸுலபமாகையினாலே பரபததி காலததிநீலயே புத்தி ஸ்ர
 னீவாததராகததையும் சோதது பராதததிதது விடுவார்களா
 கையினாலே இந்த வசனம் யாரைக் குறித்துச் சொல்லுகிற
 தென்று நிருபிகக முடியாகாரசயினால் இந்த விதிக்கு ஒருவரும்
 விஷயமில்லாமல் பீபாகுமபடிபாம ‘ஸவபூவாவெஹ்யூ’
 என்கிற வசனத்தைச் சொன்னபுர பரபகநத்தை விதிக்கிற
 வசனத்தை அநப பரமாகச முடியாகெனப்பதை நிருபிததரு
 னுகிறா—‘ ஸாராநூ’ என்றாமபிதது அளவைப்பற்ற-அதிக
 விஷய ரகனில வயாபிசர வேண்டும் என்கிற பரயோஜனத்திறகாக,
 வாயிகக - பரவருத்ததகாமநிருசுருமபடி செயய, அதாவது
 ஸாமாநயவசனகதை விசேஷ வசனபலத்தினால் சில இடங்களில்
 சுருக்கினால் இரண்டு விதவசனங்களும் பரமாணமாகினறன் இப
 படிக்கிலலாமல் ஸாமாநய வசனத்திறகு சுருக்கமில்லாமலாததம்
 சொல்லில் விசேஷ வசனத்திறகு இடமில்லாமல்போகும் என்று
 தாதபாயம அபபடிப்பாதிக்கில் தோஷம் வருவதை நிருபிததரு
 னுகிறா—‘ இபபடி’ என்றாமபிதது உவாவாமநிஷ்ண - பக
 தன் ‘இல்லையாம்’ என்பதற்கு அங்கும் ‘எல்லாப்பாபக்களும்
 நெருப்பிலபோடப்பட்ட ஊருமுளபோல கொளுத்தப்படுகின்’

ஷொஷமிலையாம வுவிவலிவெடூதூராவத்திலும்
வரலெகாதிக்களான விவாகளிருவாகும் பவஸு
காழிகளிலை யென்னுமிடம் 1 'யவ்விநு கவ்விநு'கூறெ
ஜாதாயது கூது நிவாவிதே|வரஸுஷெவரதாதிதும்
பலெறாகும் யாதிதே| 'ஊதூழி வவகவதுததாலே
வியம் ஒரு வாவநதானே ஜாதிமுணாடியிகார
லெகததாலே மூரூவூவூ லெகவததாயிருக்கு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாதபாயம் பரபன்னனு
க்கு நாக பராபதி இலகை என்று 'ஷெவஸாஜூயம்' இதயாதி
வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமாந்யமான ஸாவ
ஸபதத்தில் புத்தி பூவோததராகததையும் சோதது அாத,நா
சொல்லவேண்டும், பகதனுக்கு அப்படி இல்லாநாயினு இலகை
என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித தருளுகிறா—'வுவிவலி
வட' என்றாம்பிக்கு யவ்விநுகவ்விநு ஏதாவதுஒரு,கூறெ
குலத்தில், ஜாதா: - பிறந்தவாகளா யிருந்தபாதினும், யது
கூது - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாவிதே - வலிததுக
கொண்டிருந்த பாதினும், திதும் - எப்பொழுதும், வரஸு
ஷெவரதா: - பகவாநிடத்திலேயே பரிதியை யுடையவாகளா
யிருந்தால், தே - அவகா, பலெறாகும் - யமலோகத்தை,
யாதி - அடைகிறதில்லை இந்த வசனத்தில் 'திதும்வர
ஸுஷெவரதா: ' என்று பகதர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள்
'ஜாதிலெக' மாவது பருமலுததி பாபத்தை பராமமன்ன
செயதானேயாகில் பன்னிரண்டு வருஷம்செய்யக்கூடிய பராயஸ
கிதத்தினால் போசகடிககா டியதென்றும், மறவர்களுக்கு
அதைவிட நாலுமடங் கதிகாவான ராலத்தினளவையுடைய பரா
யஸகிதத்தினால் போசகடிதககூடியபென்பது 'மூணலெக'
மாவது 'விஷுஷெகி'கூறெ ஷணமூபபலும்' என்கிற நயாயத
தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஸிதைஷ செய
வேண்டுமென்பது 'மூரூ' இதயாதி - பெரிய பலத்தையும்,
சின்ன பலத்தையும் யுடையதா யிருக்கை ஸவபுஸாபுதிவ
கூம் - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட இருக்கிறது வை

மென்னுமிடம் ஸவ்யஸாஸ்திரவஹம் இவஸ்யம்
 ராஜவாசூவராராபிகளிற் போலே ஐரகஸ்ய
 ஷெயாலுழுவவஹம்

கந்தாழ்வாரவியலிவடிவெ நவாதுணை உதமுறஹை |
 துவாடிணை பூவனையு நாஜாவா தூவராபவக் ||

ஆகையால் சுயிகரநாதரலுவமாக குவாஹுமும்
பராயசித்த பரகரம் வாராமைதகாக வு கீழ்

உதயபாதிகள உணடாகாது எனபகறகுத காரணம் நிருபித
தருளுகிறா— 'இவவய-ஓ' என றாமபிதது ராஜ புத்திரன
அபராதம் செயதால் லோகதகாரபபேலே சிக்ஷிப்பதிலலை
எனபது லோகத்திலும் வரித்தய பரபன்னனுக்கு பரபாதி
பாலத்திறகு முக்தின பரபங்களுகது துநரிநக்யபும பின்னா
செயத பரபங்களுகது லகுநரிநக்யபும எப்படி உபபன்னமாது
மென்னில அதற்கு ஸமாநாணம் ஒருகாரிகா நுபமாய நுளிச
செயகிறா— 'கபூரூஷ' என றாமபிதது

ப - னை] பூவந்ஷு - பரபன்னனுதகு, வுவிவலிவபு
வே - புத்தி பூவந்மான பாபநதின, பூபுசி - பரபநதி
செய்வதற்கு முன்புப்பால் (குருபரிநக்ஷயிலலை), அதனால்
மிகவும், அது உறுதியாக அல்லாதமுடி, த-இலலை (பாராயஸகித்
தாதிசனில்லாமல் பொறுத்து விடுவதுமில்லை), ராஜவு - சூர்வ
ராபயவக் - ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்பால், மூவம்
ஈண் - லகுவான ஸினைக்கு, அதாவது ராஜ குமாரனை இரு
வாகளும் வேடனாக பாமித்திருந்த காலத்தில் கரமமான ஸினைக்
யும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுபரினைக்கும்
நடப்பதைப்பால் என்று திருவுள்ளம் 'அபிகாராநாம
நாலியமாக' என்பது 'மூலம்' என்பதிலும், 'விபிககப்படு
கிறது' என்பதிலும் அவையிக்கிறது நியதாயுஸ்ஸு அநியதா
யுஸ்ஸு என்கிற அபிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி பலத்தில் வினம்
பழம் இவது சில ஆக்கமும் உண்டாகும் ஸததன் ஸாஸ்திரத்
தின் விதிக்கப்பட்ட யதாவதான பாராயஸகித்தத்தையும், அஸ
கத்தனும் விவரமாகக் கூறும் புர பரபன்னனுதகு பண்ணைப்பண

வடிவம் வியிதகப்படுகிறது. சரிஷுதயா வ்யவகே
 ஸூரான வஸே-ருககு ஹோகஸம்-பு ஹதய
 காகஷம் பூவிகநிதிதவகளில் யயாஸதி பூவிக
 பூவஸிதி உலிதம் அது தவிருகையும் பு
 சொன்ன வாக்ஷாதிகளும் மமம் வெஸாஸ்யி வெக
 வெஸைவதபரினபோது தாஷாதிசமான வாரிசு
 களையுமிழநது ஹயாதுஹவமுமுண்டாமாபடுகிறது

என்று நாதபாயம் இதில் விஸேஷ மருளிச செயகிஞா—‘சரிஷு
 தயா’ என்றாமபிதது சரிஷு தயா வ்யவகேஸூரான - ஹ
 டாகனென்று பரலிததரான ‘யயாஸதி’ எனபதினா
 லிததனானும் அஸகதனயிருந்தால் பரபததி செயகா
 தும எனபது தயோதிதம் ஸகதாஸனாய அபரலிதகா
 வாகளுக்கு ஸாஸ்திரததில் சொல்லிப்படி பராயஸிதகா
 ஷடிககவேணமொனானும் அது லோச ஸகசரஹததிறகா
 ஷுக்கையினால் இரணமம் சோததருளிச செயயப்படடிரு
 ‘ஹோகஸம்-பு-ஹததுககாகஷம்’ எனபதினால் இதுவும் ஸூ
 யோஜனமெனபது தயோதிதம் ‘பூவிகநிதிதவகளில்’
 பதினால் அபரலிதத நிமிததவகளில் இது வேண்டியதி
 எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது அது - இப்படி லோக ஸ
 ததிறகாக பரலிததமான பராயஸிததம் செயயவேண்டி
 பது பரபன்னாகளுக்கு இந்த ஷுஷுருதில்வகனம் அபர
 கண்ககாட்டிலும் அதிசமான அரிஷ்டகதிருக காரண
 றருளிச செயகிஞா—‘வெஸாஸ்யி கைககு’ என்றாம
 வெஸாஸ்யி வெக-ராஜஸதிசளுக்கு அலகாரம் செயய
 கள தாஷாதிசமான - அககாலகதினுண்டான (வாரிசு)
 இதயாதியினால் ததகாலத்தில் உண்டாகும் ஹவத
 மில்லாமையும், ‘ஹயாதுஹவம்’ இதயாதியினால்
 ஹய அபீதிமேல உண்டாகும் ஸிசுதாதிகளுக்குகாரண
 பதம் சொல்லப்படுகிறது இக்காஷ அனுஷங்குபைச
 லொநிவீது இப்படிப்பட்ட இரணநிச அநாதத
 காரணமல்ல எனபது தயோதிதம் வானகங்களில்லாம
 போதினும் பரபததி ஸகலபாததையும் போசாடிசக
 என்று ஏறப்படுகிறபடியினால் வேலம் யுககியைக

யாஜ்ஞாதிருஷ்ட மிரண்டுபடி பதம-ம். வெவ்வா^{வம்}ராத்ர
ததாலே வு^{வம்}சிவதிவெ^{வம்}தூராவததையும பற்றவடி
யிலே பூவடி^{வம்} பண்ணினாலோ வென்னில ? இது
உவாவததையும வு^{வம்}சிவதிவெ^{வம்}தூராவதததுகரும
வரிஹாரமாகப் பண்ணினாலோ, ஸ்ரீபூவதியுமதுக
ருச சேரப்பண்ணினாலோ வெனகிற பூதி^{வம்}நியாலே
நிர்வம் இருவருகதும் மிப்படியாகிடுகவெனகை
வாஷ்டா^{வம்}தி விருமாமாதையாலே யவவிகாண்ம உஷ

புததி பூராவாததராசகதுகதும் பராயஸிததமாக அனுஷ்டிக
கலாமெனகிற ஸவகைபப பரிஹரிதகருஷ்டோ—‘வெவ்வா^{வம்}’
என்றாமபிதது பரமாணககளிலலாமபி ருக்க தன்னுடைய இஷ
டத்தினால் மாததிரம் என்றபடி ‘பூராவ்வியூ^{வம்}ராவி ஹிபவீ’
என்று பராரபத பாபத நதககூடப் போசகடிககககடிய மஹி
மை பாபத்திகு இருக்கிறபடியினால் இந்த ஸமாதானம் ஸரி
யானதல்ல என்னில ? அருளிச செய்கிறா—‘ஸ்ரீபூவதி’
என்றாமபிதது பசதியோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான
பாபதநத நிவருத்தி செய்வதற்காக அநசபாபத்தி செய
யும்பொழுது புததி பூராவாததராதததையும் நிவருத்திப்பதற
காக ஸவசலபிககலாம் என்று திருவுராம இப்படியாகிடுக -
புததி பூராவாததராதம் பாபத்தியினால் போசகடிககப்பட்டும,
என்கை - எனறொப்புர கொளுகை ‘வாஷ்டா^{வம்}தி’ எனகிற
இடக்கில் ‘ஸூ^{வம்}தி ஸபகம் அகற்கு மூலமான ஸருதிசனைகருநிக
கிறது ஸவவிகாண் - பூவாகளுடைய விரிததாரதத
திற்கு கிருததமானது அப்படியே ஸ்ரீமந் நயாயபரிஸுத்தியில
‘வாஷ்டா^{வம்}பமகவிகாண் விராமூ^{வம்}வமகொவவிகாண்’
என்றருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘உஷவதி’ இதயாதி -
உஷஸதி என்பவா மிகவும் தூபிக்ஷத்தினால் வருந்திசகொண
டிருகதும் குருதேஸத்தில் புதிதாய விவாஹம் பண்ணிககொண்ட
தன்னுடைய பதனியுடன் ஆஹாரமில்லாமல் வருந்தி தேஸாந
தரம் போய தரவயம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப்
போகும்போது சில யாணசகாராகன வவிரித்திருந்த குடிசை
களில் தங்கி பசியினை கொடுமபினால் சொள ஸாபதிடுகிற

வழிபூண்டுகளான ஸ்ரீ ஹ்ருஷிஷ்ருடைய வதூஷ்ரமத
துக்கும் விருக்ஷம் ஆகையாலேவிசேஷவவதமயிலலா
மையாலே 1 'கூடுதெ வாவெமாதாவொவெ' உதூ
பிகள் கணக்கிலே மிதித்தமுடிததாலலலது மெயித்திகம
பூர்வமனறெனகிற மூரயம் வுவிவலுவெபூதூரா
வததில வாயிதமாகாது ஆனபினபு சூராவிவூவி
வலுவபுவவததுக கஞ்சினுனில அதுகருக காரண

அந்த யானைசகாராகளிமிருந்து பொரும கொள வேண்டு
மென்று யாசிகக, அவதா தாவகன ஸாப்பிட மிதுதிகான
இருக்கிறதெனறுசொல்ல, அந்த மிதுதிகைய வாவகிககொண்டு
ஸாப்பிடரா பிறகு அவாகன உணவீர கொடுக்க அது எச்சி
லாகும் என்றமறுக்க அவதாள் சொன்மாததிரம எச்சிலல்லவோ
என்று சேட அந்த ஸாப்பிடாத பந்ததில் பராணன போய
விடம், இப்பொழுது பராணன நின்றவிட்டது, இனி, தண்ணீர்
முதலிபதை உட்கொண்டால் தீதாபமாகும் என்று ஸமா
தானம் சொல்லி யிருப்பதாய சாந்தேதாராததில் சொல்லப்பட
டிருக்கிறது இத்தால் பராணாததுர காலவசன தவிர புத்தி பூ
வோகதராகஞ் செய்பக கூடாதென்பதிற்புகிறது கூடுதெ.
வாவெ - பாபம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, ஸமாதா
வ: - பஸாததாபமாகது (எவனாகிருக்கிறதீதா அவனை பரா
யஸசிததததில் அதிகாரி) வாயிதமாகாது பொதுவாயப பாபம்
உண்டான பிறகு அனுதாபாதிகா பிறந்து பராயஸசிததததில்
அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லி யிருப்பதை கடுகதும்படி
புத்தி பூர்வாததாராததில் அப்படி வேண்டியதில்லை எனகிற
வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமான்ய நயாயம் தடுக்கப்பட்ட
தாகாது இப்படியாகில் ஸோப ஹேதுசகளை யெல்லாம் பர
பத்தி கழித்தது விடுமென்று தவிரவும் வாரபநாணரெண்டு' என
கிற வசனங்களிலும், 'ஸூஷூஷூரெண' என்றிவாகாழம
அருளிச செயதிருப்பதற்கு விவராதம் வாராதீதா என்னில?
இந்த பரபத்தி அந்தத துக்கததததும் போகாடிக்கும்
பரகாரத்தை யருளிச செய்கிறா—' ஆனபினபு' என்றாரம்

மான ப்ராநஸுவாவததுகரு ப்ரவநதரலிவப்ராபயஸீ
 தீம பண்ணப ப்ராஜம் | 'ஸாக்யஸூகீஸு' ஸாக்யம்
 ச்ரீ ப்ராநஸுவாஸீ லலியஸீ' என்றாகளிதே

1. இதது ஸூதாஸீ - இனி வரப்பாடுகிற ஆஜ்ஞானிகளை உண
 டாக்கி அதன விரோதசாரணமான 'பண்ணப ப்ராஜம்' என
 பதற்குச் சாரணம் ஸித்ததுவிட்டால் காரணம் நேரிடாததாயினு
 லும், காரணம் ஏற்கனவே ஸித்ததமாகையினால் அதற்காக ப்ரா
 யஸித்ததம் செய்யலாமாக்கையினாலும் என்று தாத்பரியம் 1. முத
 'இச்செடடையும' இகயாதி அருளிச் செய்தபடியே ப்ராபஸ
 சித்தத ஸாஸ்திரங்களுக்கு வையாதயம் வருமே எனகிற ஸங்
 கையும் 'அஞ்சினானகில்' எனபதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது
 துசகம் அநிஷ்டமா யிருப்பதினால் அதிகமுத ப்யம் ஸவபா
 வத்திலேயே ஏற்படும் பாபம் ஸவயமே அநிஷ்டமில்லாமையி
 னால் அதைப் பற்றிப் ப்யம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமா யுண்டா
 காது அப்படிப் பாபாரம்பச பாபம் தனக்கில்லை யென்கிற எண்
 ணத்தினாலும் ப்யமில்லாம லிருக்கலாம் ஆகையினால் ப்ராபஸ
 சித்ததத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்திரத்ததுகரு நிஷ்பரயோஜனதவம் ஏற்
 பட்டது என்று திருவுராம இப்படிப் பரபத்தி ப்ராபபதக்கைத்
 யும் போக்குமென்பதில் பரமானம் அருளிச் செய்கிறார் - 'ஸா
 யுஸூகீ' என்றாரம்பித்தது ஸா - அநத, ஸாயுஸூகீ - பா
 பத்தி, ப்ராநஸுவாஸீ - ப்ராபபத காமத்துக்கும், லலிய
 ஸீ - அதிகமான, அதாவது அதிக ஸகதியுடைய என்றபடி,
 ஸூகீ - நாஸத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது
 ப்ராபபத காமங்களைப் போக்குவதில் அதிக ஸகதியை
 யுடையது ஸ்ரீமந் நயாப ஸித்ததாஞ்ஜனததில் ப்ராபத்தியும்
 பகதியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால்
 'ஸூகீ' ஸூகீயா' இதயாதி வசனங்களுக்கு விபரதமில்லை
 என்றருளிச் செய்தது அதற்கு பரமானமாக இந்த வசனமும்
 மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட முடிகின்றன
 ஆகையினால் 'ஸாயுஸூகீ' எனபதற்குப் பகதிபைப் பலமாக
 வுடையது என்று அதததம் சொல்லுவது யுத்தமானதல்ல மேலும்

1 'ஜநாந்ரக்யதவ்வாவ வ்யாயிரவிவெணவாயதெ |
தவ்வாந்ரளஷ்டெயெஷ்டாநெஜபவெஹாராவதாநிவிஃ |
ஐதூநிகளில ஐதஜவாநிகளிலு மகபபட பூரஸ
வாவநாஸஞ சொல்லப்பட்டதிறே ஆகையால் வா
வாரஹக வாவததுககஞ்சி பூவதீ பணணிநு
கில அபபோது வுவிவலிவடக வாவமுநியாது

2 'ஐரஸஸுவாவஸத ராவதயஜஃ' ஐதூநிகளிறபடி
பேயதநுணை மவந்ரஜாகதும் வரநிகாவராயநெஸ

'வாபநம் மமவஸ பூரவாஸ வவெகிவ்யிராநிஃ | வாயு
கிஃ தவ்வாநெஸவ பூவதீநிதி தீயதெ ||' என்று இதற்கு நி
வசனம் பண்ணும் பரமானமும் விரோதிகதும் குருபாயான
பசதிகிலலாத பராரபத காமததை நிவருததிககக கூடிய ஸசதி
லகபாயமான பரபததிககு ஸமபளிததூமோ எனனில ? நிருபிக
தருநுகிறா—'ஜநாந்ர' எனமுரமபிகது ஜநாந்ரக்யதம்
முன் ஜனமததில செயபபபட, வாவம்-பாபமான து,வ்யாயி
ரவிவெண - வயாநியாக இருநது, வாயதெ - பிடிசகிறது,
தவ்வாநிஃ அதற்கு நிவருததி, ஐளஷ்டெயெ-மருநதுகளாலும்
ஐரெநெ - தானககளினுதும், ஜவவெஹாராவதாநிவிஃ
ஜபம், ஜேஹாமம், பகவதாராதனம் இவைசளினுதும் (உனடா
கிறது) 'ஐதஜவாநிகள' என்று ஒளஷ்டததை எடுக்காதது,
அதுபராரபத பாபததை நிவருததிகசெயயாமல் அதினுலஉனடா
கிய தானுசகளின வைஷ்ணவததை மாததிரம் நிவருததி பண்ணு
கிறபடியினுல சொல்லப்பட்டதிறே - எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட
அல்பமான தானுதிகளுக்கு பராரபச ஸாஸம் சொஸி நிருப
பதினா பரபததி விடயகதில இது வரமுதிக ஸயாஸ ஸிததம்
என்று திருநாம இவவன பு மலி மயபுதைய பரபண
னகதும் புததி பூரவாதத ராதம் தோஷததை உணடுபண்ணும்
எனபதற்கு ஸயாமருநிர செபகிறா—'ஐரஸ' எனமுரம
பிகது, ஐரஸஃ - தாஸபூதன, வரவா - ஸநேகிதன, வாவத-
ஆஸநம், பூஜஃ - கொடி 'ஐதூநிகளிறபடியே' எனபது
'ஐந்ரஜாகதும்' எனபதற்கு விரோஷணம் ஐந்ரஜா-

மும் பூதவாயுநாமென னுமிடம் ஸாணீவீவதூதா
 ளிகளிலே பூவீகம் ஹவெபூரணைப்போலே ஹி
 ரிகளுமவதரிததால கூடுவஸூகாவிதயம் பண்ணி
 ஹோகவிதபூவத-கூட-மாக்க வவவாநவரிஹாரா
 களை நடத்திப்போருவாகன ஆகையாலஹவஸூகி
 யிழவாமைக்காகவும், அதுகதாக வ-கஃ பூவதூயா

அநதரவாமான ஹோகாயபரா ஹாக்காவராயதெஸ
 மும் - பாகவதாஸரிடத்தில் செயப்படுகிற அஸபாராதமும்
 'ஸாணீவீவதூதா' மாவது ஸாணீவீ என்கிற ஒரு பாகவ
 தோததமை வேடுவச சேரியில் வுரிப்போகதாக வரும்
 பாகவதாகளை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந் தான் ஒரு ஸம்
 யத்தில் வைந்தேயன் ஆகாஸமாகத்தலை செல்லும்பொழுது
 சீழ இவள இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோததமை
 இவரு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வவலிகரு
 மிடம் கொடுக்கும், யஜ்ஞம்முதலியவைகளடங்கும் பரிஸுத்தமான
 இடவசனாகும்சொண்டுபோகவேண்டும் என்றுமனதில் நினைத்த
 வுடன்இறகுசள உதிராது போயிற்று பிறகு அவ்விடத்தில் அப
 சாராசூக்மாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுக்ரஹத்தி
 னால் முன்போல சப்பட்டை முனைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில்
 உதயோக பாவத்தில் நூற்றுப் பதிமூன்றாவது அதயாயத்
 தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவா நிதய ஸூரியாகையாலே
 அபராதமும் அதற்கு பாகவலாயமும் எப்படி ஸம்பாதிதமாகும்
 என்னிலுள்ளிச செய்கிறா—'ஹவெபூரணைப்போலே' என
 றாரம்பித்து இந்த தருஷ்டாநதம் 'ஹவதரிததால' எனப்போடு
 அநவயிக்கிறது இததால தவாநுக்கு அஸாதாரணமான ஸம்
 கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவகரிக்கிறார்கள் என்பது
 கயோதிதம் இதற்கு பாயோஜனம் 'ஹோகவிதபூவத-
 கூட-மாக்க' என்றருளிசெய்யப்பட்டது இதனால் பாகவதாப
 சாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாராகாமத்தைமீதம்
 கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவித்தார்களா
 எனபதும், அபசாரப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினால் எனப
 துமதயோதிதம் 'ஹி' ஸபதம்அகாஸபவஅபிரய நதைக்குறிக
 கிறது அதுக்காக - அபீதி ஸமிப்பதற்காக பூவஸூயாமைக்

தல மவாஹுணமாதல ப்ரவஸ்தியாமைககாகவும, மேல்
வரு மவராயங்களை வேரறுகுகும் விரகுபார்க்கவே
ணும் அவராயங்க னெலலாததுகுகுமடி அவிவெகம்
அதில ப்ரபாசமான வவிவெகம் அவிச ஸ்ரவாவமான
ஜலகவிகாராபிகளைச சுமககையும், ஸாஸா ஸ்ரவாவ
மான ஸ்ரவிக்ஷ ஸ்ரவதக்ஷராதக்ஷராயக்ஷாபிகளைசசுமக
கையும் இவவயிவெகத்தை யறுககைககுத் தெளி
வாளாயிருபபது ஏறறச சுருககமறத தன்னளவி
வண்டான தெளிவு

அவிவெக ப்ரவாஹுஷ நிக்ஷாபவஸு நிவதக்ஷாசு |
அபக்ஷாராவவரணா பபதக்ஷா நவிக்ஷா ஹவெசு |

காகவும - நேரிடாமைககாசவும வேரறுகுகும் - காரணங்களுடன்
நிவருத்தி செய்யும் இவரு ஸரீரம் ராகஸியவைகளுடன் அபரா
தங்களுககுத காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவருத்தி
செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிசெய்கிறார் - 'அவிவெகம்'
என்று அடி - அஸாதாரண காரணம் ஸரீரம் தாமாஸுஷ்டா
னத்திற்கும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸா
தாரண காரணமல்ல என்று தாதபாயம் முகயமாய நிவருத்தி
ககவேண்டிய அமஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'அதில' என
ருரமபித்த சுமககையும் - தனக்கு இருபபதாக பரமிக்கை
யும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆதமா என்று பரமிப்பது
'சூடி' ஸபதம் விநாஸத்தைக் குறிக்கிறது ஸ்ரவிக்ஷம் -
தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது கனக்கு வேற
ஆதாமில்லை என்றிருப்பது அபக்ஷாராயக்ஷம் - ஸ்வபாவத்தினு
லேயே வேறொருவருக்கும் ஸேஷக்ஷ்ணபிராமை 'சூடி' ஸபதம்
நியதநுதவத்தைக் குறிக்கிறது தெளிவாள - உரான கத்தி.
தன்னளவில் - தன விஷயத்தில, அதாவது ஆகமாவையாற்றிய,
தெளிவு - நிஸசயருபமான கருணம் அயிலேகம் நிவருத்தித்
தாலும் அராதத காமங்களில் ஆசையினுண்டாகிற அபகாரங்
கள் நிவருத்திககுமோ எனளில்? அருளிச செய்கிறார் - 'அவி
வெக' என்றரமபித்தது

ப - ரை] அவிவெக - தேஹம், ஆதமா, இவைகளின் வயதயா
ஸத்தைத் தெரியாமை, ப்ரவாஹு - ஸ்வநக்திரானுபிருககை,

இவை யெல்லாததுகருமடி வறுபுடாகொதுவமா யிருப்பதொரு வலிவடாவ மாகையாலே யதினுடைய சிவத்திகுமாக வடியிலே புவத்தி பண்ணுதல், இது க்கென்று பின்பொரு புவத்தி பண்ணுதல் செயதா ககிவை யெல்லாம வரிஹுதங்களாம் இப்படி யிவனுக்கு வரிஹாணீயங்களான வற்றில் ராஜா ராவராயம் போலே ஹமவதாவவரம் புவாத

அதாவது தேஹாதம் பரமமும், ஸவததிராதம் பரமமும், ஸுபேஃ - முதலியவைகளாகிற, நிஃசுதவஸு - காரண த தின, நிவதகுமாசு - நிவருத்திப்பதினால், ஸுபுக் கா ரி வவாராணாம் - அததம், காமம், இவைகளில் ஆகையினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, ஸவதேஹததினு ளும் பரயதநமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஹவெசு- உண்டாகும்

அறிவேகத்தை நிவருத்தி செய்ய வேண்டுமாயின் அதுஆதம் ஐஞானத்தினால் நிவருத்தி செய்யக் கூடியதாலையினால் அதுவரா ணைக்காக பரபதம் பண்ணவேண்டு மென்றது ஸவததமாரு மோ வெண்ண வருளிச செய்கிறா—‘இவை’ எனமுரம்பித்த உதவ-ஆரம்பித்த அதாவது பராரபதம் தவிர மற்றதும் பரா ரபதங்களில் இவனால் ஓட்டிக்கொள்ளப்படாததும் பரபத்தியி னாலேயே நிவருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச செய யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுப்ப வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அபயபகத பராரபதமென்றபடி வலி வடாவம் - பரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாபம் அடியிலே - பர பத்தி காலத்திலே இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பப் பாப விநாஸத்திற்காச ஆகையால் அபசாரங்களுக்குக் காரணமாகிய அறிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூவாகத்தை நிவருத்தி செ யயவேண்டு மென்று பரபத்திகாலத்திலாவது தனித்தொரு பர பத்திசெய்தாவது பராரத்தித்தால் இவைகள் ஒன்றும் உண்டா காது என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் வாணாரம் தாங்கள்களை விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க சீழ் பாவதாபராரத்தை மாகதிரம் ‘ஹக்ஷிகாவராயவெஸுததை’ என்று அருளிச செய்கிற பரபதநக் காரணம் அருளிச செய்கிறா—‘இப்படி’

மென்னுமிடத்தை 1 'வாவ 30ஆம் மூலாதியை வடிவ
வாவயுதே வடிவவாவயுதே' என்கிற வாக்ருத
திலே வாக்ருதாரருளிச் செயதார ஆனபினபு
ஜாதிகுணவருதாபிகளாலே யுத்தவடிவான வராயா
வாவாயுதார சாரமக தாயுதி புவகிகளாகும்
தனாகும் வாவவதவாபிகளும் வாவவாயுதாயு
மும் தாயுமாயிருந்தாலும் வாவவருதி மஹமான
மொ மொவஜாதிகளுடையவும், தாயுதி வாவவாபிக

எனருமபிதது புவாயு - (பகவானுக்கு அதிகமான நிகரஹ
ததை உணர்ப்பாணுகிறபடியினால்) முகயமானது 30
ஆவது - மொத்தத்தையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு,
வாதிபதி - (சீகிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்து உண்டாவ
தற்கும்) நியமமில்லை, தவவாவயுதே - அப்படிப்பட்ட
அவஸ்தை உண்டென்று சாஸ்திரங்களி லேறபடுகிறபடி
யினால், பாகவதாபசாரம் முதலிய பரபல காமங்களினால்
நிவருத்தி தாமதங்கள் தடுக்கப்படுமென்று சாஸ்திரங்
களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் என்று தாதபாயம்
'வாதிபதி'யொருபு மூலககூல வாவவாவதி நிவருத்திப
புத்தியை தவவிவருத்தி என்று ஸ்ரீஸங்கர ஸாராயோ
தயகதில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'தவவாவயு
தே' என்றிரண்டாமதரம் சொல்லியிருப்பது அதயாயத்தின்
முடிவைக் காட்டுகிறது அருளிச் செயதார' எனப்போடு 'தவ
விவருத்தி'யொருபு வாவவாவதி வாவவாவதி வாவவாவதி
வாவவாவதி வாவவாவதி' என்று சொத்துக்கொள்ள
பும இப்படியாக இப்பொழுதிருக்கும்பாகவதாபசாரம், ஸ்ரீம
நாதமுனி பாரருதிருக்கும் வயதயாஸமில்லாமல் பூஜயதவம்
ஸம்பவிகருத்தி? இப்பொழுதுள்ள பாகவதாபசாரம் அவாக்கி
விடத் தாமதவாதளாக எண்ணினால் பாகவதாபசாரம் நேருமே?
என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறா—'ஆனபினபு' என
ருமபிதது 'சூதி' ஸபதம் பகவானுடைய பரிஹரிதயாத
தைக்குறிக்கிறது பசவுக்கும் துளவிகக்கும் கோமயத்துக்கும்

1 'சுசாஜிதாவரிஹாரள டெஹவஸ்வதூஜெஜா கிரா
வஸ்' என்கிற சூரபததாலே ப்ருவதூதி நியதூதி விசேஷ
களுக்கு யயாஸாஜிதம் நியமமுண்டானாலும், 2 'ஸ
புரெவஸகவ்யு' என்றும், 3 'வ்யுதஸுஹாவிதெ
விவா' என்றும், 4 'யஸுதிடம் ஹவதூதம் நியதூதம்
வயவ்யா | வீஷுதெ ஜாதிவஸாநாநாஸ் வஸபாதி மரக
ஹா' என்றும், 5 'தஸாஜிஷு ப்ருவாநாப வெஷு
வாநாவரிதொஷயெஸ் | ப்ருவாநாஸுஹாவாவிஷு வெஷு
செயயலாமென்று ஸாஸ்திரங்களில் அனுஜைஞ்செய்திருப்பதும்,
பரிஹாரள - சில கராயகசுளே செயயக கூடாதென்று
நிஷேதிததிருப்பதும், டெஹவஸ்வதூதம் - ஸூததமாயும்
அஸூததமாயு மிருக்கிற தேஹததுடன் ஸம்பந்தப்பட்டிரு
பதினும், ஜெஜா கிராநிவஸ் - அகனி முதலியவைகளைப்போல
அதாவது அகனி ஒரே ஸவபாவமுடையதா யிருந்தபோதிலும்
பராமமணன் முதலியவாகனின் வீட்டிலிருந்து கரணிககல
மென்றும், ஸமரானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து கரணிகக
கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப்பொறுத்த ஸூத
தியும் அஸூததியும் சொல்லி யிருப்பதைப்போல நியதூதம் -
வயவஸதை வ்யு - 'சுவியெஸஸுஹாஸாஸா' என்றாமதித
தா சொல்லப்பட்ட அவன், வஸபுரெவ - ஸாதுவாகவே,
கவ்யு - எண்ணத்தக்கவன், வ்யுதூ - நினைக்கப்பட்டிருந்த
போதிலும், வஸஹாவிதொவிவா - பேசப்பட்டிருந்தபோதி
லும் (பாகவதபரிஸூததம்செய்கிறான்) யு - எவன், ஹவதூதம்
- பகவானிடத்தில் பகதிசெய்துகொண்டிருக்கிற, ஸூதிடம் - சூத
திரணியும், நியதூதம் - வேடனையும், அயா - அப்படி, ஸவவ
- ஸாடாளனையும், ஜாதிவஸாநாநாஸ் - அந்த ஜாதியான
மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, வீஷுதெ-பாக்கிறானே, வஸு
- அந்த மரகம் - மனிதன், கரகம் - நாகத்தை யாதி - அடை
கிறான் தஸாஸ் - சூகையினால், வெஷு வாநா - வைஷ்ண
வாகளை, பரிதொஷயெஸ் - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும
தெதெவ - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

‘செவ்வய்யா உவமம்’ 1 ‘பயிலுஞ்சுட
ரொளி’, 2 ‘நெடுமாறகடிமை’ களிலும் விசேஷித்த
படியே புகிவதிலே குறையற்றிருக்கவும், இப்புகி
வதிலே ததாலும், 3 ‘தவெழுதிதி யீவெது
ரவ்வகாரி’ என்கிறபடியே வரிவரினை விஷய
ததில் செவ்வகவரித கிண்துரமான செவ்வகம்
வரிவரினை நிருக்கவும், இதிலேகளி லொன்று

விஷயம் - பகவான், புவரடிவம் - வ-அனுபவத்தினால்
முகஞ்சு, மவெசு - ஆவான், தவம் - வ-வெதேவமில்லை
புகிவதிலே-மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையற்ற-குறை
வில்லாமல் உரு-இந்த வஸது, தவம் - அந்த பகவானுக்கு
சேஷபூதம், உதி - என்கிற, யீவெது - பதிகுக்கு காரணமா
ன சேஷதவம், அனந்திக அபபடி சாஸ்திரத்தினால் அறிவதும்
அதாவது சாஸ்திரத்தினால் வாவமும் பகவானுக்குச் சேஷ
பூதமென்றறிவதினால் பாகவதர்களைப் பாரததவுடன் பகவத
சேஷபூதர்களென்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோ மானையி
னால் அந்தப் பாவத் சேஷதவமும் அதை சாஸ்திரத்தினால் அறி
வதும் இவனுக்கு, உவகாரி-உபகாரம் செய்கிறது அனுபவ
நானம் செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு பராத பரிதிக்குக் கார
ணமாகிறது என்றபடி வரிவரினை - பரிபூரணமான பக
வானுடைய பரணுமாதிகள் செய்யத்தக்க, பாகவதர்கள் விஷ
யத்தில் இவர்கள் பகவானுக்குச் சேஷபூதர்கள் என்றவஸநா
னம் செய்வதே பகவானுடைய பரிதிக்குக் காரணமான கைவகா
யம் என்று தாதபாயம் ‘யஸூதி’ என்றாரம்பித்தது மே
உதாஹரித்த வசனங்கள் நாக பராபதிகாச சொல்லுகிறபடி
யினால் பரபண்ண விஷயமல்ல, மேலும் வாணஸரம் தாமதகளை
மீறி நடப்பது பகவானுடைய அபரிதிக்குக் காரணமாகையி
னால் பராயஸித்ததாதிகளாலே பரிஹரிமக வேண்டியிருந்த
போதிலும் பாகவதாபசாரம் பரபண்ணனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்
தையும் உண்டாகாதாகையினால் அதற்கு பராயஸித்தம்
செய்யவேண்டா எனினில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—
‘இவிலேகளில்’ என்றாரம்பித்தது பாகவத பரிதிபத்தி முதலிய

கோணினபோது 1 'வலவ-ஓ ஜிஹம் ஆதூவடிஹஜ-
வம் ஸ்ரஹணஃவடி' என்கிறபடியே ஆதூவின்
கடைவாயிலே யகபபட்டாறபோலே நடுங்கி, 2 'ஆ
தாவராயஸூ வஹி தெ நா துக் வஸூரஹ்மஃகூஃ |
வஹ்ரெணரஃஜஹி வஸூர துக்ஷணவஸூ ப்ரவ்ரஹ்மஃகூஃ |'
என்றும், 3 'யதிகிளிஹித்ராஹம் விஸூவரஃ ப்ரண
பெதவா | ப்ரெஷுஸூ க்ஷிதவ்யம் செ தகஸூரிஹாவரா
கூஃ |' என்றும், 4 'பஹ்ரெணரஃகூஃ ப்ரண
பெதவா |' என்றும், கோணினபோது - ஸரியாக நடக்காதபோது,
ஜிஹம் - கருமான, வலவ-ஓ- எல்லாம், அதாவது ஸாஸ்திரத
தை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம்
எனறபடி, 'வலவ-ஓ' ஸபதத்தினால் இந்நிலைகள் 'என்பது
ஸங்கரஹிதகப பட்டதாகிறது, ஆதூவடி - ஸம்ஸாரத
திற்குக் காரணம், சூஜ-ஓ - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது
ஸேஷதவதைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், ஸ்ரஹணஃ வடி -
பரமாத்மாவை யடைவதற்குக் காரணம் ஆதாவர
யஸூ - அபராதகனைச் செயதவனாகிய தெ - உனக்கு,
வஹ்ரெணரஃகூஃ - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, துக்ஷணவஸூ -
இனிய பெருமானுடைய, ப்ரவ்ரஹ்மஃகூஃ - பொறுத
துக்கொள்ளுமபடி பராக்ஷிப்பகைக் கவிர, கூதூ - வேறு,
கூஃ - உச்சமான காரயத்தை, வஹ்ரெணரஃகூஃ - நான், தவஸூரி-
பராக்ஷிப்பகைக் கவிர - நம்பிக்கையினாலாவது, ப்ரண
பெதவா - பரிதியினாலாவது, கிஹி - கொஞ்சம், கூதித்ரா
ஹம் - மீறி நடக்கது, யதி - இருந்ததேயானால், ப்ரெஷுஸூ-
தாஸூதனாகிய, செ - என்னுடைய (அந்த அபராதம்), க்ஷி
தவ்யம் - பொறுத்ததுகொள்ளத் தக்கது, கஸூரி - ஒருவ
ரும், தாவராயஸூ - அபராதம் செய்கிறதில்லை என்ப
தில்லை அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள, பெரி
யோர்கள் பொறுத்தது கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பாயம்
யோகாவஹிதவஸூ - துக்கத்தினால் வருத்தப்பட்ட, 'நா

கூர ராஜஸ்ய ஹாஸிதம் | யோகம் வரூஷாணி துஷ
ஜ்ஜ கம் க்ஷணுஹபுலி | ' எனனும் உஹாராஜருடை
யவு நினைய பெருமானுடையவு மகேசுவர மூலாடி
ய பூகாரஞ்சொல்லுகிற ஸ்ரோகங்களைப் வரராஜஸ்ய
ததி அபபடியே யீரகதவாய தெரியாமல் வஜ்ரெவ
வடிபிதமாற்றபோலே பொருத்திப் போலும்
பூஜம்

ஜீதாமவானவன பூசிக்கிறதிலே ஸாஸி
வசிவகாமாக பூவர்த்தனனும் வரகி பூவர்த்தி

இந்த நந்திநாடம் லே வலவெட்டாரன் க்ஷணிகு
மென்னுமிடம் சூர்வாணிகாரத்திலே கெய்யா
ய யசுராத்ஜன ஹவாஜோடே பெதிராமபுகோ
ததரூபனை வஹாதெளிவித்து விலகக, அவனும்
1 ' பூவரதயாஜா ஹவா ஜெவம் காராயணம் உரும
ஸாரண ஹஜமாதாடி வரெணும் வரணமாரி' என நிற

வஸு-பூராமனுடைய, ஹாஸிதம் - வரகியை, மூசுவர -
தேடம், யோ - எனனும், கம் - நீ, வரூஷாணி - பூவர
வரகியை, உத்கி - பூவரூஷாணி (வரகியை), யசு -
எனவீர, தஜ் - அகையம், கம் - நீ, க்ஷணம் - பெரும
பதிகு, க்ஷணபுலி - யோகபராகி நீ உஹாராஜா - ஸா
ரீவன கெய்யாடிபூவரதமபூகாரம் - ஒருவாரகொருவா
கூழித்தக கொன்னாடி பராதத்திகுத கொடை விகுத
ராத்வாய-பிளந்திடம், அதாவது இரு பருகும் போய் வர
பாஸகதி என்றபடி வஜ்ரெவவடிபிதமாற்றபோலே - வர
எனநிற மெருதககடயி போய் வரகியை பெரும

ஜீதாமவான - வரகியை வரகியை எனநிற பூசிக்கையுடைய
வான யசுராத்ஜன-தாமன்குருசு பூவரூஷாணி வரகியை எதி
ராமபுகோத-நீரிக எதிரியா பிளந்திடம் போய் தெளிவித்து
கோபமனம் செய்து ஹவ - குத்திரன், ஜெவம்பூவம்
காராயணம் - தேவனும் பரபுவாய் மிருகநிற காராயணன்,

படியே பூவாடிதமான ஸரணாதிகையாப் பண்ண
 1 'ததொய வரதொர தெவொ ஜிததொரொயொ திதொ
 னீயொ! பீர்திராதவதூது ருதொண வஹஸ்யதொ!
 எனதிறபடியே வவெயுரான பூவணனா ருதொ
 னை யதீகரிததானெனாகாரலே வலிவத தான குறற
 வாளனாகவுமாம, தானிப்போது குறறஞ செய்யாதே, ந
 யிருக்க ஜதாந ருதொதததாலே யாகவுமாம, சில
 லாமவதா தனனை வெறுக்கில ஏதேனுமொரு விர
 காலே யவாகளை க்ஷெபெ கொள்ளுகிற உவதநாலே
 ஁ரஸுரனை க்ஷெபெ கொள்ளவேணு மெனதுமிடம்
 2 'ரலிக்ஷாக்ஷராணி ஸுணுதெந தயாலாமவதொரி
 பூவாடியாரை-அனுசரணம் செய்யுமாடி பராநதிதநா,
 சூதொ - லோகங்களுக்கு ராரணமாயும், வரெணொ - உ
 வதநதருக்கெல்லாம ஸரேஷ்டயும், வரதொ - வரதனை
 பெரிப்பவராயுமிருசிற, ஹரிம் - சிஷ்யனாய், ஸரணாவ
 ஸரணமாயும், ஜமா - அடைகார, க்ஷய - நிறு, கதொ -
 அக ஸரணாதிகையால், வரதொ - வரதனைக் கொண்டு வரவாயும்,
 ஜிததொரொயொ - போதப்பபட சோதநதயு கையவராயும்,
 ஜிதொநீயொ - இநதிரியனனை ஜயிதவராயுமிருசிற, தெவொ -
 பரவான, தூது - அவவிடத்தில, பீர்திராது - பீர்திரையாக
 யவரா, கலவச - ஜனா ருதொணவஹ - குறறனெடு
 கூட, வஸந்தொ - சோதநா வலிவ - இப்படியே நிறு
 பரபன்னாகள விஷயங்கறிலும் பெயவான எனது நாயக
 தினலையபடுகிறது இனைய பெருவான ஒரு குறறமுமொரு
 யாவிருச மஹா ராஜரிடத்தில அபரவ வலிவானொ ரெயு
 கொணடது அஸதகமனதே மெயவவருளி கொடுமா -
 'தான' எவமுரமிதது இப்போது-இரு உணவதில (அருகா)
 பாகுதன விஷயதில வகவத நுமாயிலவா சிஷ்ய வ
 வதரன வெறுக்கமாட்டா னாயினால் 'ஜதாந' ரு
 பாதி அருகிச செய்யப்பபடிருகிறது உவதநாலே - உ
 மாகுகொண்டு தயா-அப்படியே, லாமவதொரிதாது மாகவ

தாது | பூணாசவதிவடகம் ஸ்ஷாணூர யொவஷெஷெஷெஷெ
வொ ஹி வஃ || ' எனது ஸ்ரீ வெவஷெ வறுஷ்ஷணஞ்
சொல்லுகிற பூணாததிலே பூவிலும் இவ்வகை
செய்யாதபோது 1 ' யெவூரஹணாஸ்ரவஹ சவஸஸயம்
சூவ தெஷ்ஷிடுதெஷ்ஷிடுதொஹம் யவாவசு | தெஷ்ஷெவ
பாகவதாபரிததின் ஸோஹம் துவெஷ்ஷெஷெஷெவ துவெஷ்ஷெ
வெவாஷ்ஷெ தெய்யுஷ்ய சோஷி வெவரம், ' 2 ' வுஷ்ஷெஸவ
ஷ்வஸஸயம் வடிஷ்ஷெ யொவூரஹணம் த பூணாசெஷ்யூர

தூரணினு சொல்லப்பட்ட, ருதிஷ்ஷாஷ்ஷாரணி - 1 நாமான்
வாரததரணை, ஸ்ரணுது - ஸோடு, ஸ்ஷாணூர - பொதுமை
யினால், பூணாசவதிவடகம் நமஸ்காரம் செய்யாத முன
னிடிக கொண்டு, யஃ - எவன், வஷெசு - (பரிஹாரம்) சொல்
லுவதே, வஃ - அவன், வெவஷெ வஃ - வவஷ்ஷணவன் அநதப
ரிதவத பிரதஹததுசுசு ராரணமாநிய பாபம் பாகவத பிரதஹ
மாயிருந்த போதினும் இருதப பாகவதாசன ஸ்ரஸமாகப் பரிஹரி
ததுக சொல்ல வேண்டும் பொறிய, மறழப் பாபகளைப்போலே
பகவானே நேரில் பராததிபதினால் போகசுந்திய சொன்ன
முடியாது என்று தாதபாயம் சூவ - மு¹ ராஜாவே, யெவூர
ஹணாஃ - எவரன் பராமணாஸோஹ, தெ - அவரன்,
சவஸம் நான், சவஸஸயம் - ஸகதேஹமிஸம், தெஷ்ஷெ - அநத
பராமணாரகன், சஷிடுதெஷ்ஷெ - பூஜிதகப்படாருகரும பொ
முது, சவஸம் - நான், யவாவசு - ஸாஸகிர பரதாரம், சஷிடு
தஃ - பூஜிதகப்படேன், தெஷ்ஷெ - அவரன், துவெஷ்ஷெஷ்ஷெ
ஸகதேஹமிஸம் யடைந்திருக்கும் பொமுது, சவஸெஷெத
ஷ்ஷெ - நான் ஸகதேஹமிஸம் யடைந்தேன், யவூ - எவன்
சுது, தெஷ்ஷெ - அநத பராமணாஸோஹ, வெவரம் - நான்
மோ (அதுவே), சோஷி என்றுடனும் வெவரம் யஃ - எவன்,
வுஷ்ஷெ - அடிததுககொண்டும், ஸவஷ்ஷெ - ரபிததுககொண்டு,
வரஸஸயம் - சுருமான் வரததததத வடிஷ்ஷெ - சொல்லிக
கொண்டும் இருகிற, வூரஹணம் - பராமணனை, யவூ

ஹம் | ஸ்வாஸ்தியை உறுதிப்படுத்தி வலியுறுத்துகிறது
 உபாஸகர்கள் ||' என்கிறபடியே ஹவதவிசாக வாக
 ஹனுமாய, வெவ்வேறு பூசுதிரியாவிருக்கிற தனக்கு
 ஸ்வாஸ்தியைமென்னலாமபடி ஸ்வாஸ்தியை ஹவத
 ஸ்வாஸ்தியைதான், ஹவதவாய நிறுத்தி ஸ்வாஸ்தியை
 ஹவதவாய இவற்றை விடுகின்றதானே விவத
 கரு வலமும உறுதியும ஹவதவிசாக வாக
 யின் கொடுமைமை || 1 ' அளியா கமையிலெனனா யம்
 மவோ கொடுமையானே' என்று ஹவத ஸ்வாஸ்தியை
 மே தமக்கு திரிவகமாக அறிந்த தெனா - படி

[illegible]

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

புராரஸ்யதர வலிவபுவாவலிவோ

கடிய தென்பதும் கடியாதிதும், எழும் - வருத்தி யுடையும், பரபத்தி வலிகருத்தன பகவானுடைய ஸஹஜாரூபம் நடு வில் அபசாரங்களைத் தடுக்காபட்டிருக்கது, இப்பொழுது ஒரு தடங்கதலுமில்லாமல் முன்போல் பரஸுரிக்கு மென்றபடி

ஸரிய பதி ஸவகந்திரனாகிருந்தபோதிலும் பரபன்னாரஸீப புத்தி பூரீவாதகராகனசீனா சனாதி கையிடான எனநுநவிர செய்கிறாள் 'புராரஸ்ய' என்றாரம்பித்தா

ப - ரா] பூமூ - ஸவா ஸாகன பகவான, மீ - நம முடைய, சுவிலும் - எல்லா, புராரஸ்யதரவலி வபுவாவம் - (பரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட) பராரபத, பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்களை யும், உத்தரம் - பரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, புராரஸ்யதர வலிகம் - புத்தி பூரவகமில்லாத பரபததையும், 'வ' என்பதி னால் கையகாலாதி வைகுணயத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூரவக

பாபமும் சோதனை கொள்ளப்படுகிறது, சுமஸூவயதவா
 ரஸூவணம் - நமமால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாதபராரபதகதின
 ஒரு பாகத்தையும், தூவெத - பாபத்தினிலேயே, சுஷ்
 யது - போகக்கூடியதாகக்கொண்டு, யீவதிவெதூதூரவரவதாம்.
 புத்தி பூவசமான உத்தராகங்களின், சுஜநமாசு - உண்டா
 காமையினாலும், ஜாதெவி - உண்டான போதிலும், தநிஷு
 கெஃ - அவைகளுக்கு பராயஸித்தம் செய்யபடுதலும், சுளபி
 னெஃ - கருமான ஸவபாவம், வஸதி - இருந்ததேயானால்,
 அதாவது பராயஸித்தத்தில் பராயஸித்தகாதபராரபதகதின
 ஸவபாவம் இருந்ததேயானால், பரிஷுயாவதி - (ஒரு) பரிஷுயாதின
 லும், சுமஸூவது கோவமிலலாதவனாக செயது கொண்டு,
 கெஃ - அவைகளுக்கு பராயஸித்தம் செய்யபடுதலும், சுளபி
 னெஃ - கருமான ஸவபாவம், வஸதி - இருந்ததேயானால்,
 அதாவது பராயஸித்தத்தில் பராயஸித்தகாதபராரபதகதின
 ஸவபாவம் இருந்ததேயானால், பரிஷுயாவதி - (ஒரு) பரிஷுயாதின
 லும், சுமஸூவது கோவமிலலாதவனாக செயது கொண்டு,

இருவருக்கிடையேயும் சேடலா விதவா பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாமமமாசாராய ஸ்வாமிநிஸூல

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயனார வயாகயானத்தில்

அபராதபரிஹாராதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாங்க ஹோடுபிரகாச மஃ ||

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்.

[வாணஸரம் நாமவரத நடக்கும்படி வாஸஸ்காம—பாகவதீகன வஸிகதமீடம் வாஸஸநானம்—ஆகாராயாகள் பூஜிகபபபமீடம்வாஸஸ தானம்—கநயததில் பூஜிகநததை மாககீரம் குறித்திருப்பதற்கு காரணம் —பகவத சேஷததிரததின் மஹிமம்— பாகவதீகா வஸிகதமீடம் புனய சேஷதரம்]

யதெகாசுரம் ஹவதீகமவச

வாடிவெவாவதுநாடு

யதெகாசுரம் வுவவிகதயியெய

யவசுகவசுவசுவமஃ |

வாஸஸரம் ததீகா கதிகா

வாதி வெகாணகத

பூயெடுபூர மநிவிராதிதா

பூயிசளவிகுவகஃ |

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராராமஹோடுபிரகாச மஃ ||

இததக கலியுகததில் தேஸகால வைகுண்டகன அவஸயம் நேரிமொசாயினால் அவஸஸினால் உண்டாகும் புத்தி பூரீவா ததாரம் இவனிடததில் வேபியாதாகையினாலும், புந பரப தனததை விதிககிற ஸாஸதிரம் வயாததமாகுமே எனகிற ஸக னகையப பரிஹரிசதத திருவுநாமபறநி அதிகாராததததை ஸககரவிக தருளுகிறா— ‘யதெகாசுரம்’ எனரும பிதது

ப - கர] ஹவதீகவாடிவெவாவதுநாடு - பரவாணுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது, முதலிய கைவகாயகங்களுக்கு, யதெ - எந்த சேஷததிரததில், வெகாசுரம் - ஸிவநாமாயிருக்கை, ஹவதீ உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்யம்புயோஜகமாக நிரவ
ராயாநுகூறு வுத்தியிலே ருமியும் சுவரெயு
முடையவனாய், 1 'வனகாநீஷு வ டே ஷு வெ ஷா

யது - எந்த ி / ததிரத்தி, வனகாநீஷு வலிதயி: -
பாண்டராதிதாமத்தில் நியாயகிதாநிகழின புத்தியையுடைய,
யுஷுஷுஷுவி-யாராவது ஒருவனுடைய, ஹம் - கிடைப
பது (உண்டாகிறதோ), அநாதா நாதபாதி நியமவதனிலை,
திருகரகசி நமசிபாலவாருண்டாகில் அநாமும் என்று தாதபா
யம், தனித்தனிபாக 'யது' எனருநரிசு செயநிருபத்தினு
இரணமே சோநடி கிடைகாரவிடால் ஒன்றும் அநாமும்
என்பது தயோதிதம், கக்-அபபடிபபட்ட இடம், கூகிநாம்.
கருதகருதயாநாரான பரபனனாஹு, ஹம் - இரதபபுரோ
தத்தில், வெகுகுணகஹம் - வைகுண்டத்திறகு ஸமானமான,
வாஹஸுரம் - வலிகும இடமாக, பகவதகுணனுபவ கைங்
காய வருத்தி முரததாலே வைகுண்ட ஸதருஸ மெனற்படி
வாதி - பரகாஸிகிறது, காமிலிருமிகா - ரிஷிக்ஸினால்
சொல்லப்பட்ட, பூயோஷேஸா - அனேகமான புணய
சேஷதாவகன, பூயிகளவீதுவகை - பெருமபாலும் யோக
யதைபை புடையவைகள், அகாவது சீழா சொல்லிய ஸ்வாரா
சுனாதிகளை செயவதற்கு யோகயதையுடையவைதாராக, அனே
கமாய இருக்கும் என்று தாதபாயம் இதனால் ரிஷிசா அந
தககாலத்தில் வலித்தமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள்
என்பது தயோதிதம்

'இருந்த நாள்' என்பதினால் கருதகருதயாதிகாரம், ஸவ
ரிஷிபாபிஜனாநாதிகாரம் இவைகளின் அரத்ததமும், 'இப்படி'
என்பதினால் ஸாஸகரீர நியமனாதி சாராததமும், 'ஸ்யம்பு
யோஜகமாக' என்பதினால் உத்தரகருதயாதிகாராராததமும்,
'நிரவராய' இதயாதியினால் அபாரத பரிஹாராதிகாராராத
தமும், 'ஹ்நுகூறுவுத்தி' என்பதினால் புருஷாராதக் கரஷ
டாதிகாராராததமும் அனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது ருமி -
ஹுஸை, சுவரெ - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

தெவழா கூறா லிவி : விஜயா வுல
 தேஷுவலஸு வலகம் வலனவலி ! எனனும
 படியா யிருக்கிற வாலேகாதிக்கு வுத்திகை
 மூணமாக வாலஸுலாக விசேஷ பெருமைனில —
 குயாவதாடி வுண்ணுபெருங்கு யாமலலாவத
 தாலே யிப்போது வுரகுகு ளானபடியாலே

வானூர்திப் பாதைகள் வரத்துவசூண்டு யதேகம் பூகி
நடக்கும்படி வாஸஸ்தானம் ஷிகமான விடத்திலே வளி
பபா னென்கிறதுவே ரிப்போதைக குவாடிசயம்
அவவிடங்கள் தன்னிலும் 1 'கருநகடமுகில வண்
பாகவநாகள் வளிக்முடம் னனைக கடைக்கண்டு கை
வாஸஸ்தானம் தெரமும பத்தாகளிருந
தஜூரிஸிருககு மானிடரெத்தவங்கள் செயதாராகொ
லோ' என்கிறபடிபே ஹாவதொதூரமான டெயம்

யான உபாயத்தில் தவறாபடுதல் வனகாணி - பரமைகாரதி,
 ஸாஸுஸாஸிவி - ஸாஸாஸம், முதலியவைகளினால், தவறு
 வடுவடுவடு - சொல்லிநகொள்ள ததககவனல்ல, விஷு - தா-
 பகவானால், அதாவது அவனைக்கொண்டு, வடுவடுவடு -
 தவறு - அவனுக்கு, வறி - எந்தக் காரணத்தினால், வடுவடு-எல்
 லாம், வடுவடு-அந்தப் பாவானேயோ இதனால் பரவித்தமான்
 சேஷத்திரங்குனி - உய்ய வலிந்த வேண்டுமென்கிற விபம்ம இவன்
 விஷயத்தில் அந் - உய்ய என்னுஞ்சேஷபா ஸாஸுபாஸுபாபட
 டது 'சுயபாவது' மாவது வரிமவதபாவதத்திற்கும் விந்தய
 பாவதத்திற்கும் மதயத்திலுள்ள தேஸம் வடுவடுவடுகளானபடி
 யாலே - வாஸுஸாஸம் தாமதகன கலந்திருக்கிறபடியினாலே என
 கிறதே - என்று ஸாஸுஸாஸங்களில் சொல்லி யிருக்கிறதே, கரும்-
 கறுத்த, தட - விஸாலமான, முகிலவண்ணனை - மீமகததைப
 போன்ற வாணததையுடைய பகவானே, கடைக்கண்டு - தூரத
 திபேயே பாரகது, அனறிகதே கடைக்கொண்டு - கடை - கட
 ரம், ரகூசன என்றபடி, ரகூசனது ஆராரிதது, கைதொழும் -
 ஸாஸுசு, பததாகள், இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடா எத
 தவம் (ஐரமாரதரத்தில்) செயதாரகனோ ஸாஸுவதொதூரமான-

கோகோஷுவுக்கு வரிமுறையும் 1 ' கருளஜமத்திம்
 விஷ்ணும ஸவபுஸ்யஷ்டாரஸீஸாரம் | நாவபுயிஷ்டுதிநெ
 தெய வரஷ்டெனாவஹதாஜமா||' எனவாசெயதே
 2 ' கருளவதுமலவிஷ்டுதி நாராயணாவராயணம் | கவி
 சுகவிநஹாலாநாபுரீவெஷுவலமிரிஸி||தா பூவணீ
 மபீயசுருததாரா வயவீதி | காவெவீவ உமாலா
 பூகீவீவஹாமபீ || யெவீவநீஜமம் தாலாம் உமஜா
 உமஜெஸார | பூரயொலகா மலவதி வாலுஷெவெ
 உமாயா||' உதாபிகளிலே கவிபுமத்தில மலவதா
 வஸிகும பௌவிஸெஷுரு சொலலுகையாலே இந்த
 யுமத்தி விப பூஷெஸங்களிஸ மலவத் வரிமு
 ஷீதமான ஸ்ரூங்களேவரிமுறையுங்களை திருநாரா
 ராயணீயத்தில் 3 ' ஷாகவாடி ஸ்ரீதெயுஷெ யசுசுவந

அனேசமான பாரவதாக்கள் வலிகசிற கருள - கிருதத்தில்,
 ஜமத்திம் லோகங்களுக்கு ஸவாமியாயும், ஸவபுஸ்யஷ்டாரம் -
 எல்லாவற்றையும் ஸருஷ்டிப்பவனாயும், ஸ்ரீஸாரம் - ஸவரனாயு
 மிருக்கிற, விஷ்ணும-ஸிஸுனுவை, நெதெய, வரஷ்டெனா
 வஹதாஜமா - பரிசுண்டாசனினுல கெடுகப்பபட்ட ஜனங்
 சை, நாவபுயிஷ்டுதி - ஆராதிகப போகிதிலிஸ் எனவாச
 செயதே-என்று சொல்லிவிருக்கிற பொழுதே உமஜெஸார -
 ஓ! ராஜாவே, யெ எவாகா, தாலாம் - அந்த நதிருளுடைய,
 ஜமம் - ஜலத்தை, விவணீ குடிசகிராரனோ (அவாசா),
 சுகுராயாடி - நிராயமான மலவையுடையவாகாய், மல
 வதி - பசுவானிடத்தில், பூரயொலகா - பெருமபாலும் பக
 காளாகிராரன் மஹாபிகளினுல சொல்லப்பட்ட 3 ஸுனிஸே
 ஷுங்களைவிட்டு பாசவதாவிஷ்டுதமான ஸேஷிஸேஷத்தை அரு
 ளி, சொதிருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறா- ' திரு
 நாராயணீயத்தில்' எனராமபிகது மஹா பாரதத்தில்
 ஸாநதி பாலத்தில் மோக்ஷகாமத்தில் பகரிசுஸரம் நாராயண
 ிஷிசளுக்கு உபதேசசெய்யும் பாசத்திற்கு 'திருநாராயணீ
 யம்' எனகிற பெயர் ஷாகவாடிஸ்ரீதெ - ஒரு காலில் நிற

மாலிநி | கயம்வவ்வு வலாவி லுமவம்வ்வவ்வு மஃ ;
 என்று செவாகளும் ஃஷிகளும் விண்ணப்பம் செ
 ஞ்சாயாகள பூஜிக்கப்படுங் யய 1 ' மூரவையது
 டும் வாலஸ்தானம் வலிஜுனெ வலாயுவ
 து ஸாஸ்திராஃ | வவ்வும் தகுயாவாவி யுதுய
 டேரா ஸஹ்யதெ | யதுவெராஸு யஜுஸு தவ்வ
 தும் ஃஷிவா | ஹிம்வா வயுயம்யுதூ புவரெயா
 வுரொதூஃ || வவெவெ ஃஷெராவி வவ்வெவ்வா வ
 வொயயுஃ வவாவுரெச || ' என்று ஹவா னருளி
 செயதான அவ்விடங்கள் நன்னில ஸகந்தருளி
 லிவ்ஷெயங்களிலே தனக்குக் கெட்டுப் படுத்த நுகரு வள
 கயமுள்ள விடத்திலே நிரஹவாவலம் பண்ண
 கிற, யவெடு தாமமானது, யதுவவ - எதாவது நிரி - நதில,
 மாலிநி - போச யததனம் ரெயதுரொணய ருசருமெ ராரு,
 கலியுகத்தில் என்றபடி, வலாவிஃ - எவ்வாறு, கயம் - எ
 படி, வவ்வும் - வலிசாததகதா, ஹவவ, தக் - அக,
 மஃ - எங்களுக்கு, வவ்வ - ரொலலும் வலாயுவதூஃ -
 நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவாசனாயும், ஸாஸ்திராஃ -
 ஸாந்தியோடு கூடின வாசனாயுமிருக்கிற, மூரவஃ - ஆராயண
 கள், யது - எங்கு, வலிஜுனெ - பூஜிக்கப்படுகின்ற கணை,
 தது - அவ்விடத்தில், யாவாவிஃ - உங்களால், வவ்வும் -
 வளிக்கத்தக்கது, யது - எவ்விடத்தில், யயுஃ - தாமம்,
 ஸஹ்யதெ - குறையவில்லையோ, யது, வெராஸு யஜுஸு
 தவஃ - வேதங்களும், யஜுஸ்களும், தபஸஸும், வவ்வும் -
 ஸதயமும், ஃஷி - இந்திரிய ஜயமும், யயுயம்யுதூ - தாமம்,
 தோடு சோந்தகான, ஹிம்வா-ஹிம்ஸஸும், ஜயோதிஷ்டேயா
 தியாகங்களும் என்றபடி, புவரெயாஃ-ஸூரிய சிவரணவே,
 வுரொதூஃ 2 | தேவஸரேஷ்டாஸவே, வஃ-அகத்தே உயம்,
 வஃ - உங்களுக்கு, வவ்வும் - வலிக்கத்தக்கது, வஃ - உ
 களை, வயயுஃ - அகாமமானது, வவஃ - காலம், வவ்வ
 ரெச - தொடரது இப்படியாகில் ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரய ஸாரம்

வ்விதம் இததை 1 'யாவதநீவா தடுதெவ ஸீரஜெ
கத்யதநீவநீரங்கநதைமாநகீரம் ஸாவரீஸு' என்று ஸவெவா
திறநீருபபதநத காரணம் துரங்களான ஹவசு கெஷ
துங்களுகரு ப்ரஹ்மாயக்மாதவருளிச செயதா
ஹவசு கெஷதுங்களை விவெசிகரு வாவெவாந மெ
ன்னுமிடத்தை 2 'யது மாராயணோடுவஃ வரகாதா
பகவதகேதநீரநகீன மஹிமை ஸமாதகம் | ததுணும்
ததுராவஹ ததுபஃ ததுவொவகம் || ததுடுவ
ஷபுயஸிவா ஸவெடுவெவ தவொபகாஃ ||' என்று
சூரணு வவபுததில கீயக் யாடுதெயிலும், 3 'மொ
கணஃ வவபுகொராஜது ஸாவஹாது ஸவபுயாதாது |
வவதெ ஹவாது யது ஸீரது கரு ஹோவ
கம் | சொஷிவிஸுஸுதொநிதும் ப்ரஹ்மாயா

சதயததில அருளிச செயதிருபபதநத காரணம் நிருபித, நருளு
கிருா—' இததை ' எனருமபிதது யாவதநீரவாதம் -
ஸீரம் விடுமவரையில், ஸடுதெவ - துவித, தநீலயே,
ஸீரமெ - ஸீரங்கததிலயே, ஸாவம் ஸாமாக, சூலு -
வலி ப்ரஹ்மாயக்மாத எல்லாத திவய தேசங்களு
கும் உபலக்ஷணமாக யது-எவவிதததில, டேவஃ-தெவனாயும்,
ஸமாதகம் - அநாதியாயும், வரகாதா - எல்லாநதநிறரு
மாதமாவுமாகிய, மாராயணஃ, (வலிசகிருரோ), தசு - அந, ந
இடம், வுணும் - பரிஸு, தமாநது, தசு, வராவஹ -
எல்லாவறையுமவிட உயாதது, தசு, கீயக் - புணயநீ, க, ந
மம், தசு, தவொவகம் - விஷிசா நபஸஸுபணநும இடம்,
தது - அவவிதததில, டேவஷபுயஃ - தேவ விஷிகளும,
வலிகாஃ - வலி, சகாகளும், ஸவெடு - எல்லா, தவொபகாஃ -
விஷிகளும் (வலிககிருரோ) ராஜது! ஸாவஹாது - மிப அம்
பெரியதாகிய ஸவபுயாதாது - எல்லா காதுகளையு
முடைய, மொகணஃ - சொமகம் எனகிற பாவகம் (இருகநி
றது), யது - எந்தப பாவககி, ஸீரது - ஸஷமியோடு
கடினவராயும், கருஹோவகம் காமகாப பூதகன போனற

னொஹரி: || ' என்று பூசெயாணரத்திலும் 3 ஹவி-
யருளிச் செயதான ஸ்ரீ வாழ்ச்சிவமவானாலும் 1 ' ஸு-
ஹமஸித்ருகதிடொவளமிரிநாஜோவஜோமிரி: | யவ்விநு
வவதி காகுத்ரு: காவெர ஹவ மடிமெ || ' என்கிற

விடத்திலும் ஹவடியிஷித க்ஷேத்ருத்தினுடைய
வமிமணவடுதெஹுஹமஸுவதநாலே வலிவிககப்பட-
டது ஸ்ரீ ஸாக்ஷதாழிகளிலும் ஸயம்வடுதெஹவெ
ஜ்வங்களைனகிற க்ஷேத்ரு விசேஷங்களையும் அவ-
ற்றினெலலைகளிலேற்றச் சுருக்கங்களையும் பிரியச-
சொல்லி 2 ' டுவெட்டி யவஸாஹித்ரு மூணாம் யத்ரு

கணங்களையுடையவராயும், பூமூ: - யமமானாலும், ஹரி: -
பாபகளைப் போசுதபவராயுமிருக்கிற, ஹவாது நாராயண: -
பகலானகிய தாராயண, ஜோக்ஷிவி: - மோக்ஷத்தை இர-
சிப்பவரானால், ஸம்ஹு: - ஸந்தாதிராம பண்ணப்பட்டவ-
ராய், மித்ரு: - எப்பொழுதும், வஸதெ - வலிசகிறாரோ,
3 ஹவி: - வயாஸா யவ்விநு எந்தப்படி வந்ததில், காகுத்ரு: -

ஸ்ரீராமன காவெர: மடிமெஹவ குப்பரன இரதிரனுடைய
நகன வவந்ததில்: மூல, வவதி - வலிசகிறாரோ அவள -
இருக்க, மிரிநாஜோவ: - ஹிமவத பாவத்திற்கு ஸம்மான,
மித்ருகதி: மிரி: - கித்திரகூடமென்கிற மூல, ஸுஹம: -
கிசேஷ மஹிமம் நடபுடையது ஸமிமணவடுதெ - எல்லோ-
ராலும் அடையக்கூடியதாக இருக்க இங்கு ஸ்ரீராமகருஷண-
தயவகாரயங்களில் வலித்த இடக்கூட சொல்லியிருப்பதினால்
அாசகாருபிராய எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸதானம்
என்பதற்கு பரமம் வம் அருளிச்செய்கிறார் ' ஸ்ரீ ஸாக்ஷதாழி'
எனமுதலிதது ஸயம்வடுதரு - பகவான தானே ஆகிப்பகித்த
ஸ்ரீராமம் முதல்பது வெஹம் - வித்ததாயினால் பாதிஷ்டை
செய்யப்பட்ட புராண ஸதலங்களை வெஹ் வம் - பகதான்களி-
னால் பாதிஷ்டை செய்யப்பட்டது யக் - எந்த, மூணாம் -
மனிதாகருடைய, மித்ரு - மனது, டுவெட்டி யவஸாக -

ஜெஷ்வரதம் | தக்ஷகாறெவம்ஸம்லி யாதி தாரா
யணராயெ || ' எனறவவோ க்ஷேத்ருநகளி லெலலைக
குளளே வவதிததவனுக்கு ஷேஷகூல காலத்திலே
வரும விசேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது ஆகையால்
'யக்ஷிஷிஷி காவபுணோ விஷ்ணோ ராயதகெ வ
வெஸ | தக்ஷிஷிஷி காவபுணோ விஷ்ணோ ராயதகெ
வவெஸ | ' எனகிறபடியே பூவுத்தி நிவ்ருத்திகளாலே
வல்ல கெகூயபுததைப பண்ணிககொண்டு மமவ
காமவதாலிராம விஷயமான வசெவாதூர க்ஷேத்ருத

தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிபவாநுகு அஸ்பபட்டிருப்பதி
னால், கஜெஷ்வர - பாபவசளினால், வ்ரதம் - மூடப்பட்டிருந்
கிறதோ, தக்ஷ - அது, தாராயணராயெ - பசவானுடைய
க்ஷேத்திரத்தில், தக்ஷகாறெ - மரணமடையும் ஸமயம் (சுடை
ததரோயானால்), வம்ஸம்லி - பரிஸுத்ததியை, யாதி - அடைகிறது
கூலகாலம் - விநிமகாலம் விசேஷம் - பரிஸுத்தி, அந்நி
மஸமருதி முதலியது பகவத ஷேதாவாஸம் இப்படிப்பட்ட
அநிஸயகதிறதக காரணமாகில் பரவான முதலியபாகளுக்கு
விநோதம் செய்வதற்காக அங்கு வலிகுஞ்ரவாகளுக்கும் இந்த
பரிஸுத்தி ஸம்பவிக்ருமே எனனில? அந்நிச செய்கிறா—
' ஆகையால் ' என்றாமடிகது யக்ஷிஷிஷி - கனனால் செய
யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைககாயததை, காவபுணோ - செ
யதுகொண்டு, விஷ்ணோ - பசவானுடைய, சூயதகெ - கோனி
லில், ஷேத்ருததகி எனறபடி, வவெஸ - வலிகுந்ரவாண்டு,
(அதுபுரஸகதி இலல்லாசில்) கிஷிஷி - ஒருவித அபார
ததைம, தக்ஷபுணோ - செய்வாதவண்பக கொண்டு,
விஷ்ணோ சூயதகெ வவெஸ ' பூவுத்தி'யாவது கைக
காயககளில், ' நிவ்ருத்தி'யாவது அபாரவசளில் பாகவதகவ
அபிமானித்த பகவத ஷேதாவாஸம் உதமமான வாஸஸதானமெ
ன்று நிஷசாஸம் சொதிருப்பது சில வசவவசளில் எந்த இடங்
களிலும் பாகவதாசவ வலிககலாம் என்று சொல்லியிருப்ப
துடன் விநோதிக்ருமே எனனில? அதற்கு ஸமாதான மருளிச

திலே வலிகளை அலிதம் 1 : நிமூவீதெநீயமு
 பாவநாசா வலிதும் மே லே யது யது வலெனா : |
 புராய செஷம். தது தது சு ரு கெஷ,
 சும் செஷிஸம் வுஷாநம் தயா 1 ' எனது சொல்லுதிற
 வி து ம க்ஷுணாமிலலாதபோது எநேனுமொரு லேச
 திலே வலிததாலா மிவன வாஸததாலே அதலே
 சமும பூசலு மெனகைகதாக இதுகது ஸாணிலீ
 வரதாசு முஷாணாணமாகுககாடுகாளவது ஆகை
 யா 2 : ஸூரமலகாநுஷா கெவலும் யாதி மத
 சொகா : கீலே - ஸுவவமுலெவா மஷஷுரகிரவி
 வரிததுஜதெஹம்! ' எனது ஸரீரவாதததுககு மொரு
 லேசவிசெஷ நிபுமிலலையெனறதுவும எப்படிக்கும
 மறுதலிலிழவிலலை யெனகைகதாக

செய்திரா— ' நிமூவீத ' எனாரமபிதது நிமூவீதெநீ
 யமு 1 : - ஜாபகபபட இரதிரியாபரின கூடகனை
 புராய, தர : - மனிதன, யதுயது - எவெநத இடததில்,
 வலெசு - வலிப்பலே ததுதது - அநநத இடததில்,
 சுருகெஷதும் செஷிஸம் - கமிஸாரணயம், தயா - அப
 படியே, வுஷாநம் - புஷாநாதகா, மக்ஷுணாமிலலாதபோது-
 சிழ நிஷ்டிகபபட ருணாதலையுடைய உதிதமான வாஸததா
 னம் சைபாதபோது இப்படியே மரணகாலததிலும் லேச
 நியாம வேண்டியதில்லை எனகிற வதனததிறகும் சதி யருளிச
 செய்திரா— ' ஆகையால ' எனாரமபிதது ஸூரமலகாநு-
 ஜனாந மிருககும் ஸமயததில், உஷா-சொல்லி, அதாவது நீயே
 ஸாரணமாக வேண்டிமென்று பாராதததது, கீலே - பரிஸு
 தமான இடததிலாவது, ஸுவவமுலெவா - ரண்டாநு
 டைய ருஹததிலேயாவது, மஷஷுரகிரவி - ஜனாநமில
 லாஸாவது (ஜனாநதததாடு கூடினவனாகவாவது), லேஹம் -
 தேஹத்தை, வரிததுஜதெஹம் - உடையனாக சொண்டு, மதசொ
 கா - போயிருகிற தாசககை யுடையனாக, கெவலும் -
 மொகூதனை, யாதி - அடைகிறான எப்படிக்கும் - மரணசால
 ததில் லேசுகிற லேசு ததிரவகன முகலிய வயதயாஸ பரிசுநில

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயி

லம்புயத்தோனயோத்தி மன்னாக்களித்தகோயில
தோராத தனிவீரன தொழுதகோயில

துணையான வீடணற்குத துணையாகுகோயில
சேராத பயனெலலாளு சோககுங் கோயில

செழுமறையின முதலெழுந்தாரோ தகோயில
தீராத வினையனைத்துந் தீரக்குங்கோயில

திருவரங்கமெனத்திகழும் கோயில தானே

எனக்கெக்காக - பலம் வந்ததம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விசேஷம் உண்டாமென்பதில் இருந்தவசனத்திற்குத் தாத்பரியமில்லை

கீழருளிச் செய்தப்புதிய கையத்தில் ஸ்ரீ ரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேஸங்களுள் சூபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில பரகாணமான திவ்ய தேஸங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச்சொலி அதில் பதினமா மங்களாஸாஸனம் பண்ணின ஸ்ரீ ரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார் - ஆராத வருளமுதம்' எனமுதமித்தது

பாறை] திருவரங்கமென - ஸ்ரீ ரங்கம் என்று சொல்லும்படி, திகழும் - பரலிகதமான, 'அறிவிலாமனிச்சொல்லா மரங்கமென நழைப்பராகில் பொறியிலவாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியும்வரே' என்றும், 'ராமராமவிசிஷ்ட உபாசு' என்றும் சொல்லுகிறபடி ஸ்ரீ ஓர்பற்ற ஸ்ரீரத்திரமாக பரவிரித்தமான, கோயிலதானே - பகவாஹுடைய வாஸஸ்தானமே, ஆராத - சூரபதி வராத, அருள் - அருபரைய யுதைய அமுதம் அமருதம் போல போயமான ஸ்ரீ ரங்காதீத, பொதிந்த - உயர்ந்தவகு சொன்னபுகழ், கோயில, அருள் அமுதம் - கருணாநாயக அமருதம், அருவது அருபை அதிகமாக நிரூபிக்கிறபடி யினுலே பகவானையே அமருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது ஆனந்தியே 'அருளும் அமுதமும்' என்று சொகுது இவை இரண்டும் சிவனாகவென நுகவுமாம் 'அருள்' என்பதினால் உபாயகவழி, அமுத' என்பதினால் உபேயகவழி சொல்லப்படுகிறது அமுதத்தோன - பருவமா, அயோத்தி மன்னாக்கு - 'ஆஷ்வாகுத, அளித்த - பொருத்த, 'கேடில, பருவா நனாதிக்கதுவந்த ஸ்ரீ ரங்காதீத

விமானத்துடன் இச்சுவாகுகுக் கொடுத்த வருதநாந்தம இங்கு
 ஸுஸந்தேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபஜயத்தை யடை
 யாத, தனி - ராஜஸூய்யக் காசிஷி' என்கிறபடியே தனாதா
 களில் ஒப்பில்லாதவனான, அனந்தகே அஸ்தமாரா ஸாரானா,
 இதுவரி யெழுத்தாக கொத்ததாயிருக்கிறது ஆனால் போக
 வயவஹார பதம் 'தோலாத' என்பது இவர்கிய பதம் வரி
 யெழுத்தாக அவஸயம் இருக்க வேண்டுமென்கிற நியம
 மிலையாபையினால் 'தோலாத' என்று பாடாங்கரம், வீரன-
 ஸ்ரீராமன், கோமுத கோயில, கிரிஷ்ண விலிசும் கித்யம்
 கலிஷெவெ டிஸஸய கந்யஸூது ராம நாஸி ஸுஷெவ', 'ஸுஷ
 வத்யாவிஸாஸாக்கூரநாராபண்சிவாமிச' இரயாதிசா அநு
 ஸந்தேயம் துணையான - ராக்ஷஸாதாம் வபெவாஹ்யம்
 கரிஷ்யாதி யபாவம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸாராய
 மாகவந்த, வீடணற்கு - விபிஷணனுக்கு, துணையாம் - ராக்
 கமான, கோயில, 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற
 படியே தன கடாபுத்தினால் ஸதா ரக்ஷிததுசகொண்டிருக்கிற
 என்றபடி, 'விபிடணுர்து விவருக நல்லாண்' என்பதிலு கணுஸந
 தேயம், சேராத - நமக்கு தூலபமான, அன்றிககே ஒன்றோடொ
 னறு சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷாதததைக் கெல்லாவற
 றையும், அதாவது அரசசாவதார சைவகாயத்தையும், நித்யமுக
 தாகளின் கைபகாயத்தையும், சோகக்கும் - நமக்கு ஸுலபமாகச்
 செய்யும், கோயில, செழு - ஸலாகயமான பரமானாகளுக்கு
 உத கருஷ்டமானதும், பகவா ஸுடைய ஸவருபாதிக்கையுடைய
 ஸுடைய ஆராதனாதிக்கையும் பரகிபாதிக்கிறதுமான, மறையின-
 வேதங்களின், முதலெழுத்து-பரண வந்தை, சோந்தகோயில, அநா
 வது பரணவமானது பரவா ஸுடைய ஸாவஸேஷிதவதனை । ரகா
 ஸம்செயவதைப்போல இருந்த ஸ்ரீராக சேஷதரமும பரகாஸம்ரெ
 ய்கிறது, 'வவஷெ ஸுணாவாகாரம் ஹஷ்யம் ராமரிவாவரம் ।
 வர்ஷுஸ ஹணைய துஸேஷிஷம் ஸுடிக்ஷுதெ' என்பது
 அநுஸந்தேயம் அன்றிககே 'விராமம் ஸுணாவாகாரம்' என்கிற
 படியே ஆகாரத்தில் அதற்கு ஸதருஸமான என்றபடி தீராத-
 நாஸம் செய்யமுடியாத, அன்றிககே ஸுஷுஷுஷிபுதாநு
 ஸுஷுஷுஷிபுதாநு 'கநுக்ஷண ஸுஷுஷிதே டுரிதவாரி
 பளஹுஸரெபகிஷுந கிஷுஷி: ஹவகி ஸரவி கொஷாவிஸா

கண்ணனடியினை யெமகருக காடமெ வெற்பு
 கவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெறப்பு
 திண்ணமிது வீடென்னத திகழும் வெறப்பு
 தெளிந்த பெருந்தூததங்கள் செரிந்த வெறப்பு
 புண்ணியத்தின புகல்தென்னப புகழும் வெறப்பு
 பொன்னுலகிலபோகமெல்லாமபுணாகுமவெறப்பு
 விண்ணவரு மண்ணவரும் விருமபும வெறப்பு
 வேங்கடவெறபென விளங்கும் வேதவெறபே

என்கிறபடியே, பராயஸிதகரிகளிலும் நரஸம் செய்யமுடியாத என்னுதவுமாம், வினையினததும் - நாமம்கள எல்லாவற்றையும், தீர்க்கும் - போகமுடியும், கோயில்

‘அருளமுதம்’ எனபதினால நாராயண ஸபநாரததமும, ‘பொதிந்த’ எனபதினால அது உளனே இருப்பதென்றும், ‘சேழுமறையின’ இதயாதியால ஈரணவ ஸாமயமும, ‘தீராதவினை’ இதயாதியால நமஸ ஸபநாரததமும அருளிச் செய்யப்படடிருப்பதினால ஸ்ரீரங்கம் கிருமநதிரத்திறகு ஸதருஸம் என்றதாயிற்று

ப - ஸா] வேங்கட வெறபென - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லும்படி, விளங்கும் - பரகாஸிதகிற, ‘வேங்கடங்கள்’ இதயாதிகளிறபடியே அந்வாததமான பரவித்தினையுடைய, வேதவெறபே - வேத பரதிபாதயமான மலையே, அதாவது நுகவேதத்தில் ‘கொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்தத் தோஷங்களிருந்த போதிலும் மலையைக் குறித்துச் சொல்லுங்கள்’ என்றாததமுள்ள ஸாநதி விரயத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி, கண்ணனடியினை - ஸ்ரீ கருஷணனுடைய திருவடிசளிரண்டையும், எமகரு - மகரு, காடமே - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, வெறப்பு - மலை, அனற்சிக் கண்ணன் - ஸ்ரீ கருஷணனுகிற ஸ்ரீவிவாஸன், அடியினை - தன்னுடைய திருவடிசளிரண்டையும், எமகரு - அகிருசனரான நமகரு, காடமே - ‘கோடுகொண்டி’ என்று உபதேசித்த அரத்தத்ததைநீரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுதையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களைக் கீழ் திருப்பிக் காட்டிக் கொண்டிருப்பதினால் தாமமுள்ள திருவடிகள் ஸாவருக்கும் காட்டிக்

கொண்டிருக்கிற இததால் இது சரமஸம்ஸாரக துஸ்யம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடு - கருரமான, வீணையா - பாபங்களை யுடையவரான, இருவீணையும்-புணர் பாபங்களைவிட இரண்டு விதமான பாபங்களையும், கடியும் - போககடிகிறது, வேறபு - இது, இந்த மலையீய, வீணை-மோகம், தீண்ணை-நிஸரயம், என்ன என்று சொல்லுமபடி, இப்படி ஸகலவித கரணபாயங்களையும் செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பதினாலல்லவா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்கை. கடத்து எழில்கொள்கோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிநில காலமெல்லாமுடனாயமன்னி வழுவின வாழ்மைமெனாய ஆழ்வார பேசுகிறது, தீகமும்-பரவிரததமான, வேறபு, தேளிநத-கலகாமில் ஸாத, அதாவது ரோபவடிபாதிநாகிநியைப்போலவடிவவாடிவடிவ வாத ஸம்மதங்கள் என்றபடி, பெரும் - மஹாமஹிமையுடைய, தீர்த்தங்கள்-ஆகஸ்சங்கை முகஸிய தீர்த்தங்கள், சேரிநத-நிறைந்ததான, அன்றிக் கே நெருங்கிவாகுகுகிற, 'விமாமெனகியபுஷ்ப வம்மொ ஸீதவொம்மாஸுஷணம்' ஸீதவொவடியாவொயி வரீவாஹவொவொம்' என்கிறபடியே குருபரமபரைகரு மூலகாரணம் எனபது தீயாதிதம், வேறபு, புண்ணியத்தின, புகல் - பாயம், என்ன, புகழும் - ஸதீதாததரிக்கப்படும, வேறபு, அதாவது புண்யம் ஸம்பாதிப்பதற்குத் திருமலை வாஸமே அகம யுமென்றபடி 'ஊணென்று செலவழும்,' அதன் காதபாய ஸங்க ரஹமான 'வாஸாவத்யவாஸகிவிவ்வொவொக்ஷுபபபாயபு: வம் ஜநாகாகக்ஷு வுஷமிரிக்கெ ஜ்ஞாஷாங்கவொஷாங்க' என்கிற ஸ்ரீ நயாஸகஸலோகமும் இகாணுஸாதேயம் போனனு லகில் - ஸவாணமே ஸ பரஸாணம் மமபதத்தில், போகமெல்லாம் புணாகமும்-உண்டாய்நிற, வேறபு, உண்ணிபதில் வலிக கிறவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் ஸவ போககலகாரம் கொடுக்கக்கூடியது என்றபடி, அன்றிபதே பரமபதத்தில் உண்டாகும அனுபவங்கள் யெல்லாம் இகதீய கொடுக்கக்கூடியது என்று தாதபாயமாகவுமாம், 'நானு வருவனகொண்டு நல்லுமொ வானு ரின்பமினாதுவருதி' எனபதனுஸாதேயம் விண்ணவரும் - விதயணூரிகளும் மண்ணவரும், இந்த லோகத்திலிருக்கும் வானங்களும், வீரும்பும் - ஆண்பபடுகிற, வேறபு, அதாவது 'வானவா வானவா கொண்டுமென்கிறது பூமகிழும்', 'கண்ணு வானென்றும் மண்ணு கண்ணு' என்கிறபடியே இம்மொழியில் இரு

உததம் வமாததல மமைதகதோ
 ரெழிறறனு வுயாதத கணையால
 அததிர வரககன முடிபதது மொரு
 கொததென வுதிராதத திறலோன
 மததுறு மிகுதக தயிர மொயதத
 வெனொய வைததது னு மததனிடமா
 மநகிகிரி பததா வினை தொததற
 வபுககு மணி யததிகிரியே

நது எம்பெருமானாகுந் தைவராயம பண்ணிவணங்கொன்றைச்
 பபுகிற, 'உததம்' 'வமாததல' 'மமைதகதோ' 'ரெழிறறனு' 'வுயாதத' 'கணையால' 'அததிர' 'வரககன' 'முடிபதது' 'மொரு' 'கொததென' 'வுதிராதத' 'திறலோன' 'மததுறு' 'மிகுதக' 'தயிர' 'மொயதத' 'வெனொய' 'வைததது' 'னு' 'மததனிடமா' 'மநகிகிரி' 'பததா' 'வினை' 'தொததற' 'வபுககு' 'மணி' 'யததிகிரியே'

சீழ் 'தோராத தனிவீரன' இகராதிரினை ஸ்ரீராமவதார
 மும், 'கண்ணன்' இகராகிரினை ஸ்ரீ கருகணவதாரமும்
 தனிததனியே வவிரகிற இரண்டு திவ்யகேசுகளை யருளிச்
 செய்து இவ்விரண்ட வதாரமாகும் வவிரகிற ஸ்ரீ ஹஸகிகிரியை
 அருளிச் செய்கிறா—'உததம்' என்றாமடிகது

ப - ரை] உததம்-1 ராசகதான, 'ராசிராவணயொயபுகும் ராசிராவணயொயரிவ' என்கிறபடியே ஸதருஸமில்லாத என்றபடி, அமாததலம் யுததம் செய்யுமிடத்தில், அமைததது அமைததது என்று சொல்லுகதொன்றும், போதுமானதுமான அதாவது ஸதருகளை ஸமஹரிசரப்போதுமான ஸாமாததிய கலையுடைய, ஒஞ்-அதனியேமான, எழில் பரநாஸததையுடைய, தனு - தனுஸ விரிசூல, அனறிககே 'உததம்வமாததலம்' என்றது ருததிரணுக கும பகவானுசகும் பலரபல பீகககசாக உண்டான யுதத ஸதலதகை, அட - பெரமுது அமைததது - ஸமபலமாக

மனதினால் ஸ்ரீமதஸ்யதரய அபபடி இருந்த போதிலும்
 'ஜோஷி கங்கா' என்கிறபடியே முநிநதுவிட்டபடியினால்
 வைஷ்ணவதனுஷஸு அந்நிதியாய் வின்றாடி 'ஓரோழில்
 என்ன சொல்லப்படுகிறது அதுவே அரண்மனை நாயகரின்
 சேவைகளை வைத்தாடப்பட்டுப் பாய்ந்து அந்நிகரிக்கப்பட்டது
 என்று ஸ்ரீமதஸ்யதரய சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'எழி'
 லாவது பகவான்கதவிட மயிர்மயம் ஒரு அரண்மனை
 செய்ய முடியாமை, அபபடிப்பட்ட தனுஷஸினால், உயா
 தத் - உயாத தனுஷஸால், கலைகளால் - பாகவதனால்,
 அதிர்வாககன - அந்நிதி பல்கினை சிறந்த ராஜ்யம்,
 அந்நிதி 'அததி' என்று பார்த்து அபபடிப்பட்ட ஸாரம்
 ததியததை யுடையவனான, என்று ததியாய்மகவுமான, முடி
 பதகம் - கலைகள் பகவதையும், ஒரு கோததேன-ஒரு குழை என்று
 சொல்லுமாறு, 'வாணா ராஜ்யம் வசிகமபால் கருமமநிகரி
 லவரைப் கோண பாண்டி' சரங்காஸ்தனககரி 'வோலபாயந
 முடிவுகா விலவரேககோண' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஒரு
 கொகதிவிருக்கும் பணகரயகளைப்போல, சமிக்ஞை பாணம்
 பாயோகம் வேண்டாமென்ற பாய்ககினால் அடித்துக்கொண்ட
 படி சொல்லப்படுகிறது, உதிரத்த - சீமே விழாவடி ரெயக,
 இது அந்நிதியைச் செய்க்படியைக் குறிக்கிறது, திறலோன -
 ஸாரம் ததியததை யுடையவனான, மதகம் - மதகினால், மத
 தப்பட்ட, தயிர் மிகவும், துதியாய்த் துதியாய்க்கொண்டிருக்கிறது
 மதது உள்கை சொல்லத்தக்க உறுததப்பட்ட, மிகுத்த - அந்நி
 மான, தயிர் - உயிரில், மொயத்த - மொயத்துச் சிவமநிகரிக்கிறது,
 வெணைய, வைத்தது - மிகுந்தவகையால், உண்ணும்-
 ஸாரம்மிகம், அதகன - ஆபதனினால் பகவானுடைய, 'அந்நிதியை
 காணப்பாடி சீமே கலைகளால் சீமே சொல்லப்பட்டவாய் வாரம்
 அரண்மனைபாண மததாரப்பறிய கொண்டு ஏதாவது இடைநீக்கம்
 எததனையே போதுமாய் ரொட துதிக்கபந்து மென்னென்று
 திரண்டதனை வேராக் துதலிடவா வேரோ சலத்தி
 கிடம் நாரா முநியேததி நனா வாய் வைத்தககினை போதா
 வேல் கணமடவாள் போததனையும் பொய்யுறககம் தாரதான
 போதுறககி யறிவுறறுத் தாராததநகோளகன உளவாய் வாய்க
 நீட்டி ஆராத வெண்ணைய விழுக்கினவனாகிய ஸ்ரீ மருஷணன்

தேனா கமலந் திருமகஸுதன றிந்நுநதுகரபும
வானுகேநதவா வையத்திருபபிடம வனதருமக
கானுரிமயமும கனகையுங் காவிரியுங் கடலும
நானு நகரமு நாகமுங் கூடிய நன்னிலமே 25

எனறபடி 'அத்தன' எனபதற்கு ஆஸரிதாகளித்ததிலுள்ள பரம
வாதஸலயத்தினுல் அவாநுடைய தாவயததைத் தனக்குத்
தாரகமாச நினைத்திப்படிச செயதான, இதுவும் அவாநுடைய
நனமைக்காகஎன்றுதாதபாரம் 'ஐயுளவெதெசுபுயிவீஸ்யெபுசு
ஹிவாநு ஸகஸீவெவசு | ஸுஹெதொபதியி: சுஹெநகெ
கோவம் ஹெவாஹெவசு' எனசிறப்படியி யதா தகவாநீ எனறகவு
மாம ஆஸரிதாகளித்ததிலுள்ள பிரவதிக வாதஸலயத்தினுல் ஸவ
ஸாஸதராதத ஸகசரஹமான ஸ்ரீ சீகையை யுபதேயரித்தவன
எனறகவுமாம, இடமாம - இப்படி இரண்டு அவதாரங்களையும்
செய்த பரம புருஷன் வலிரகுமிடமாகிய, அத்திகிரி - ஸ்ரீ ஹஸ
திகிரியே, பத்தா - தன்னிடத்தில் பகதி சொகிறவர்களுடைய,
வீனை - காமத்தை, தோத்தற - இவாகநீரடு ஸம்பநகமில்லாம
லிருக்கும்படி, அறுக்கும் - போககடியும், அத்திகிரி - 'அறமுய
லாழிப்படை' இதயாதிகளிறப்படியே அப்படியிட்ட ஸாவ
பாபங்களையும் நிவருத்தி செய்யக்கூடிய ஸவபாவமுடைய சக
கரம், அணியே - அலங்காரமே அது செய்யும் பாப நிவருத்தி
யை ஸ்ரீ ஹஸதிகிரியே செய்துவிடுகிறாடியினுல் கேவலம் அலங்
காரம் மாதிரமாக இருக்கிறது இதற்குமுன் ஆயுதமாகவும்
ஆபரணமாகவுமிருத்தது இப்பொழுது ஆபரணமாக மாதிரி
மிருக்கிறது எனறபடி 'வாஸுஹெவதீ ரெபுஹவிரெஸெஹெ
ஐயுஸெ வவாபவஹெவெ வுபாயுதம் வரூகிஹெ' எனறு
ஸ்ரீ யதோகதகாரி ஸகோகதிரத்தில் இவாராமே யருளிச் செய
திருக்கிறப்படியே இந்நத திவய சேஷதகிரம் பலமாயும் உபாய
மாயுமிருக்கிறஸரிய பதியை எகலாலத்தில் பரகாஸிபாபிக்கிறப்படி
னுல் தவயத்திற்கு ஸநருஸம் எனபது தயோதிதம் இததால
இந்ந முன்று திவயஸேஸங்களையும் தனித்தெடுத்தற்கு இவை
கள் அடைவே ரஹஸ்யதரய ஸநருஸங்களானாடியினுல் என்
கிற காரணமும்கேபோதிகம்

ததில அபபடிப்பட்டவர்கள் வலிபபது அலபம் எனறுதாதபா
யம், வன-தருடமான, அதாவது வலிபபவகையுமே போசகடி
கககடிய உறுதியையுடைய, தரும் - நிவருத்தி தாமம் நிறைந்த,
கான - காடுகளால், ஆர - பூண்டான, இமையமும் - ஹிமயத்
பாவதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும்-ஸமுத்திரமும், நாநா
நகரமும் - அனேக விதங்களான புணர் போதநாகளும், நாக
மும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய-சீதாந்ததான, நலநிலை-நல்ல
வாஸஸ்தானம் 'நிமகுஷீக' இதயாதி இவசனுஸந்தேயம்

இப்படி நிவருத்தினால் புணர் போதமென்று சொல்லப்பட்ட
ஸ்தலங்களும் பாவதமாக வலிபபதற்கு போசயமஸப பரிபா
ஹிதநாலன்றி பரமைகாரதிகருகு வாஸபோசய மாகாடுந்
தருளிச செய்கிறா—'வாகாஸரீகி' என்றதாமதேயம்

ப - ரை யா-எந்தப்பட்டனம், வெவசுணா-பகவாதுடைய,
காஸா - திவய சரிநகரவாஸிய, வஸுயாஸவஸ - அமருதகதினு
டைய ருசியை, ஸுஜா - அனுபவித நுகசொண்டி ருக்கிற பாச
வ,நாகளுடைய, 'தவஸுயாஸிதந்தவஜீவநம்' என்றும், 'எம்
பெருமான கன சரிதை செவியால் கண்ணால் பருகுமோ நினை
முதைத்தியோ மென்றே' என்றும் பகவத கருநாஸிதது ஸம்
ஸாரமாகிற வயாதியை நிவருத்தி செய்கிற அமருதமாகவும்
போசயமாகவும் அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வெத
வெஸ - 'திருவுள்ளத்துரு, கொரெவெத - ருசிசகாதோ,
அதாவது வாஸுபோசயமாக போசனாஸிதோ, வஸா - அப
படிப்பட்ட பட்டனம், காஸரீகி - ராசி யென்கிற சாரணத்
தினால், தவாகாஸரீகி - (வாஸயோசயமாக) பாகாஸிதகிற
திலை, ஸுவி - இந்தப் பூலோகத்தில், வஸா - அது,
ஸவொஸுவி - அயோகதியென்கிற சாரணத்தினால், தவாஸு
வஸுதெ - (பரமைகாரதிகளினால்) வலிபபாடுகிறதிலை, வஸா-
அது, ஸவகீகி - அவசதி என்கிற சாரணத்தினால், கஜு தாஸு-
பாபத்திலிருந்து, தாவகி - உஷிரிடுதிலை, நாப நிவருத்தி
செய்கிறதிலை என்றபடி, வஸா - அது, காஸரீகி - 17ஆம்
என்பதினால் மாதிரி, கொடிவகி உதகருஷ்டமாதிரிதிலை,
வஸா - அது, வஸுரெகி - மதுரை என்கிற காரநாடுகிலை,
உதவஸுயாஸா - உதகமமாக இருக்கிற பாகாஸித, தவகெது -

கரிசுமுகதிலலை, அதாவது உததமமாகிறதிலலை, அதுராயி-வறு
வாஸீ - (மாயா, முதலிய) பட்டணம், அதுராயி - பெரண்டா
டத தகுதததலல பாகவத பரிகரஹமில்லாவிட்டால் கேவலம்
பெபரினால் மாதகிரம் இப்பட்டணமனை நாஸ்யோசயங்களை
காது என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடூர் விதவா பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நாலிமமாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸார வயாகயானததில
ஸதாந விசேஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிறைவு ஹோடுபிகாய ந: ||

நிர்யாணதிகாரம்.

[நிர்யாணத்துக்கு விமலா விளம்பல்களுக்கும் காரணமும் அதன் பரி
 மாசமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேசகால நியமமில்லை—
 நிர்யாண கீரமம்—ஆழவான் வருதநாநதம்—கதயவாக்யத்துக்குத் தாந்
 தியம்—அநீதம் ஸ்மருகி]

உதவிசுரண மரம் பூரணை

உதவிசுரண மரம் பூரணை

ஸுபிதிவடயநு ஸுபிதிவெழுதம்

வரெ வ தராதகி |

ஸுவிஷிஷிஷுஷாரிதும்ஸாரயாரணை

ஸுரணைபூடுவெ

கடயதி வரதொ மாவீலெவெடி

யபுலெவீதீஸுர: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிரவலாரகாநுஜ ஹோடுபிகாய ந: ||

இப்படி இவன கருத கருதயனாகியினுல்தான் கைப்பின
 லத்துக்குக் காததயயாமலம் இலலை என்றும், ' பெருங்காயம
 வததமரம் ' இதயாதி நருஷ்டாநதத்தினுலே ஜனமாநதரம்
 இலலை என்றும் அருளிசெய்திருப்பது 'யம் யம் வரவிஸாரது'
 இந்நாதி பரமாணவசனிநாடிபே அதிம பரதயயம் ஸரி
 யபுலெவீதீஸுர: ஜனமாநதரம் வருமென்று சொல்லுவ
 நாடு கிரோதிகுமீ? மரணத்திற்குக் காலவீசேஷங்களும,
 பாததய நாடி பரவீஸுமம் இவனுக்கு ஆவஸயகமனரோ?
 னநிறய முநிய சகைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரி
 கப்போஷமவாய அதிகாராத உலதஸகந்தவி, உதருளுகிருா—
 ' உதவி ' எனமுடியுதது

இப்படி 1 'ஞொகவி குரணவரணள ஸரணனென
வஜ்ஜம் விஹோ' என்றிவன காலாடிடக்க, 2 'ஹலாவ

ப - ஸா] குரணமுரண - இரதிரியகா லின் ஸமுதநததை,
கமவி - மனதிலும், உம - (அப்படிப்பட்ட) மனதை, ஸா
ணை பரணவாயுவினும், தம் - அந்த பரணவாயுவை வா
ராவெஷவ - த்வா, மொகிடத்திலும், வனகம் - இரதிரியகா
வை, ஹிதெஷ - ஸபாஷமமான பஞ்சபூதங்களிலும், தம் -
(இரதிரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாதமாவை, வவர - வல்லாரை
யுமவிட மெற்பட்டவனான, சூதூகி - ஹாராதனை, தவகிட
த்திலும், ஸபிதி - சேகிரததில், வடியவ - ஸேரா மசகொண்டி,
உதும் - இவகிதமாத, ஸவிகிவிஷாவெஷா - தவகினை பழிந்த
வன, அதாவது பகதி பரபதிகளாவிற உபாயததை, மிவஷபூ
தவன, அதைச செயயாதவன, இவாசஞகரு, விரணென -
ஸரீரததைகிடடு வெகிரசிராமபுரிதமாத ந்த கிளவியா, உமவெ-
ஷாமபம், வரவாரணெ(வகி) - பொவவாரிஞ்ஞாம பொ
முது, அதாவது ஹாராததகிடத்தில் விசாமிஞ்ஞாம விரவ
லா ஜீவாதமாகசஞ்ஞாம விரவாரணெ பொவவானது, இதற்கு
புறம் பேசமுனடு, என்று நாதபாயம், வரகம் - நேரு,
வவொகிதம் - அவரவாசஞ்ஞாம நஞ்ஞபய, ஸம்ஸார -
பரவான, தாவீஹெஷெ - வெவவெளாடிதவாபே, தவகி-
அமைத்தக கொண்டு போகிறான 'விரணென உமவெஷா'
என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதிரியில் பாடம், அப்பொழுது, உதும் -
இப்படிப்பட்ட வாயான, வரவாரணெ(வகி) - பொவவார
இருக்கும்பொழுது, விரணென - அவரவாசன போகிற மாத
கத்திறு, உமவெஷா - ஆரம்பமாகி, தாவீஹெஷெ - வெவ
வெறு நாதகாரினால் என நாததம்

விஹோ-து கிபுவாகியபாதவானெ, தெ - மெற்பட்ட, ஞொக
வி குரணவரணள - ஸேகிரததை அந்த நிறுவாடி, ஸா
ண - உபாயமாக, வஜ்ஜம் - அடைந்தனை காலாடிடக்க -
ஸரணகதிபண்ண ஹகிபீதம் - பசுநிரினு ஸவாணெயா
தப்பட்ட, ஜகாடிதம் - பகவான, வனகம் - ஓரு மரே, ஹலாவ

அவ்வெகாவென்கொ லகிக் கொண்காடிதே' என்கிற
 நியாணத்துக்கு விளம்பா படிவே மிவனைகதைப்பிடித
 விளம்பர்களுக்கும் நானும் து 1 'ராஜாபிராஜஸ்தவெ
 டுநா பர்ஹாரமும் ஷாம்' என்கிறபடியே உலக
 விவரிக்மாயான வவெபுரான் தானுகததொரு
 நிலத்திலே வைக்க அவிஷிதெயான உவிஷியைப்
 போலே வவெபுரானுத தன் வவெகொதிக்கத்துக்
 கதாவிவமான வகிகியோடே போருமிவவிகாரி
 இப்படிப்பட்ட வகிகாரிகளிலே பூரணஸ்தவ
 விசேஷ வெவிகியாலே வருமவவாரணக
 னென்ன, அவையடியாக வருமவவாரணகனென்ன,
 பூரணஸ்தவ ருமியென்ன, அதடியாக வவார
 விதமான வெவதான வவாமென்ன, வவவ
 வவாமென்ன, அதடியாக வருமவவாரண
 பூரணஸ்தவென்ன, இவ வைவகும் பிறந்தவா
 களுக்கும் இவைபிறவாதே பூரணஸ்தவ விசேஷ
 விததாலும் வவவ பூரணஸ்தவ வவவ

வவவ - நமமுடையகைகுப பிடுகதகொளும் ஆதா
 ரம், அனறிககே நமமுடைய கையைப்பிடித்துத் துக்குகிறவன்
 வவவ - எல்லாருக்கும், ராஜாபிராஜ - ராஜாக்களா
 னவாக்குக்கும் ராஜா 'வைக்க' என்கிறவரையிலாத ஸ்தான
 விசேஷாதிகாரம் வரையில் வவவவவவவ பட்டநாகிறது
 அவிஷிதெயான - பட்டபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, உவிஷி
 ராஜஸ்தி போகும்-டக்கிறான் இததால் கருதகருதயாதிகாரம்
 முதல் அபராக பரிஹாராதிகாரம் வரையில் வவவவவ
 'இப்படி இவவிகாரி போகும்' என்றாவயம் இந்த தருஷ
 பரித்ததினால் தவதாநகரஸபாஸம் முதலாக தில்லாமைபும பக
 வவவவவ அபிமான விசேஷமும் தயோதிதம் பூரணஸ்த -
 அபயபகத பாரபதம் வெவிகி - விசிறமா பிருகதை
 'வவவ' மாவது மஹா விவவவவதின - குறைவு
 பூரணஸ்த - ருசி, வவவவவவவவவவவ - பாபாரம்பக

நதாலும் விஷயமில்லாத கெஜ்ய-ததிலே பூகிஷித
ராயப போததவாகளுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
நிய-பாணததுக்கு விஷ்வாவிஷ்வங்களிலே நிலை
யிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — இவ்விடத்தி
லிவாகளுக்கும் வரவ-பாசாபிகளுக்கும்போலே நிலை
நின்ற வஹ்யகார சுகாரங்களபுகிராது அவ்வித
ராய நடப்பாரிடதுமாபபோலே பெனதேனு மொரு
ககாலவரு மஹ்யகாரசுகாரங்கள் விவெகாவயிகளாய
பின்புற தெளிவாலே கழிநதுபோம் அவராயங்
கள் பிறந்தால் ஸ்ஷாவணாவயியாயும் சிக்ஷாவயியா
யுங் கோலின காலுததுக்குள்ளே அவராய நிலாரம்
பிறக்கும்படி அவராய வரிஹாராயிகாரத்திலே
சொன்னோம் சோக்ஷம் பெறுகைக்குக் காலுவிஸே
ஷங்குறியாதே பூவஹாரானுரைப்பற்ற 1 'அவராய

பாபததுச தம் சோதநுஸகலபிததுக் கொள்வது பூகிஷிதா-
நிலை நினறவா நிலை - ஸித்தி, அதாவது கீழ்ச்சொன்ன அஹக்
காரமகாரங்களைபுடையவர்களுக்கு விளம்பநதிறகுக் பாரண
மும், அவைகள் இல்லாதவர்களுக்கு அவிளம்பரத்திறகுக் சார
ணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் பரகாரமும்
என்றபடி 'எங்ஙனே' எனபதினில் பாபனன்களெல்லாரும்
மைமராகப் பதவானுடைய அபிமானத்திறகு விஷயமாயிருக்க
அபுபடிப் பேதயிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அஹ
வதிகப்பபட்டதாகிறது கழிநதுபோம் - நிலை நிற்காமல் சரிநது
விடம் திவ்லாரம் - பரிஹாரம் புகதி பூவாபராதமண
னினவர்களுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற
வசனங்களுக்குத் தாதபாயம் அருளிச்செய்கிறா - (சோக்ஷம்)
எவ்வுரம்பிதது சோ - என்கை, ஸாரணம் மகி - ஸாரண
மாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸாரண - அடிக்கடி, அவராய
விரத - அபாயத்திலிருந்து ஓயவை அடையாவிட்டால்,
ஸகெ - விளம்பிதது, அவியும் - எல்லா, வரவம் - பாபத

விரதஸூதரம் வெவவ ஸரணம்மது! தமலிகூதர
விஜம் வாவம் வாவெவாதி தரஸூதெது! எனறு சொல
புகிறது ௦ ௦ ௦ ௦ வா யிரிததவனாகபாலே
புயொஜநானர ருவி நினைநிறகவுணடாகாத உல
யலாவதாகதப போலே கொகூரூவிபோடே கூட
புயொஜநானர ருவி யதல, ததுவநதால இவனுக்கு
விதவரணை வீழாரன 1 யாவிதொவி வடாஹதெது
தகூரணிதம் காரபெகரி?, 2 யவஸூர மமு மவிஹாதி
தமதவஸூஹரரஜஹம்' ஐதூரிகளிலும கண்ணாரொ

தயும் தமலிகூதர - தானயுமிப பதினூறே போதாது ததும
ரொண்டு ௦ ௦, குவெவாதி - அடைகிறுன ௦ ௦ ௦ ௦ வா -
இதர புருஷாதகங்களில் தோஷகாஸநதினே, தாராதய
ருநடாய மொகூததில் ஆகையுடைய யாய நிலை நிறக - ஸகிர
மாச இருகருமபடி உலயலாவதா - தாமபாவனை, பருமம
பாவனை, ஆசிய இரண்டு பாவனைகையுடைய பருமமா முதலி
யவரார விதவரணை - விதவரணையாலே ஹரிஜி -
பரவான, ஹதெது - பரதாக்களினால், யாவிதொவி - பராத
திரசாபபடிருக நோதினும் ஸஹிதம் - அநிஷ்டமான தா
யததை, தகூரபெசு - செயலிசக மாட்டான யவஸூ - எவ
லுக்கு, தகூரஹம் - அலுரஹத்தை, ஹாதி - கிருமபு
கிறேனே, அகாவது அலுரஹம் செயய கிருமபுகிறேனே,
தவஸூ - அவனடைப, யகம் பனததை, ஸஹம் நான,
ஹாரதி - அபாரநிதிநோக கண்ணாரொவரவூரக
மாவது ௦ ௦ கிரிதரணை பராமணன் யஜுராதிரனைச செயய
வேணடியதநாக காவயம ஸம்பாதிசக வேண்டுமென்கிற எண
நதினே, அநினை வேகமதகளை ஆராதிதனும் கன்னிஷ்ட
பும கிடைதாமையினால் அநுகாபபட்டு ரொண்டிருக்கும்
பொழுது குண்டதாரா எய்விட, அநிஷ்டகதையத குறித
தத கன்னிஷ்ட பருததை யாடயகதார ஆராதனம் செய
கான அநதத வேகதத பீதிமடகது எண்ண பாசெய்யண்டு
மெனறு தீரட்டது பராமணன் நினை, காம வேணடுமெனறு

வாவூரகாழிகளிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே சில
பூயொஜ்ஜகாங்களைக் கொடாதே கண்ணழித்தும்
சிலவற்றிலே கூலூலூரகவடிவவீரகூரடிவிவெக்த
தாலே பிவனதகை கருவிவெ விளைபித்தும் ஸ்ரீ
ஹரிசுமெவாழிகளுக்கப்போலே சில ஹோமங்களைக்
கொடுத்துத்தானே யலமாதது விடப்பண்ணியும்
விடுகையாலே ரோக்ஷகாரங்குறித்து பூவதீபண

பராததித்தான ஒருநாள எல்லாத தேவதைகளையும் இந்த
பராமமணனுக்கு ஸ்வபந்ததில் அழைத்துக்காட்டி, குப்போலு
டைய பரிவாரமான மாணிபதரன் என்கிற தேவதை வேண்டிய
தரவயம் சொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தடுநதுத் த
மத்தில் ஸ்திராவன புத்திபாச கொடுக்க வேண்டும் என்று வரம்
வேண்டிச் சொண்டது பிறகு பராமமணன் வெறுப்பினால் காட்
டிற்சுச் சென்று தபஸஸு செயது கொண்டிருக்கையில் இவ
றுசூத் வரித்திரா வந்திருப்பதைச் சண்டு ஸந்தோஷப்படும்
பொழுது அந்தக் குண்டகாரன் நேரில் வந்து அப்பொழுது
பராம வேண்டியே, இப்பொழுது உன்னை யஸாபித்தவா
களுக்கும் வேண்டி வரித்திரா கொடுக்கும்படியான ஸக்தி
வந்திருக்கிறதே, ஆகையினால் நஸவரமான பலத்தைத் தேவதைக்
கிடத்தில் கிருமபகடாது, இதைத் தெரிந்து கொண்டே
நான் உனக்கு அப்பொழுது அந்தத் தேவதைகளிடமிருந்து
பணம் வாகங்க கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னது, பராம
மணனும் தன்னுடைய புத்தியில்லாமையாக அபசாரகூமா
பணம் பண்ணிக்கொண்டான், என்று மஹா பாரதத்தில்
ஸாந்தி பாவதத்தில் வேளா காமத்தில் இருநூற்றெழுபத
தேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்படப்டிருக்கிறது கண்
ணழித்தும் - தடங்கலை பண்ணியும் இவன் தனக்கு - இவ
னுக்கு அலமானது - கிஸேஷ ஸுகங்களை அனுபவிப்பதினாலே
மிருத பரயாஸப்படுவதினால் நிரவேதத்தை யடைந்து விடப்
பண்ணியும் - அவாசனே கிட்டு கிடுமபடி சொல்தும் அதாவது
சில காம்ய காமங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பதில்லை சில காமங்
களில் அதினால் உடாடாகும் பலத்தில் தோஷகனைக் காண்பித்து
ஸவ்யமே கிரகதாரகும்படி பண்ணுகிறான் சிலருக்கு கிஸேஷ

ணினவனுக்கக காலத்தகருளளே லுயொஜகாண
 வெவலும பிறநதுவிம மறறையவனுக்கும்
 1 'கவலாவாயபுலகொவி லுக் கா லொமாடகா
 யாது|கணைவிரகி காவாடி விஸ்தெ வெவலு வவலு||'
 எனகிறபடியே வெவலாவாயியே விவ்வமாயிருந
 கும டெவதாண லுலுமுண்டாயிறகுதிலும வவெ
 லுலான ஏதேனுமொருநாளிலே ஸுதூதமானபடி
 யே வரலெகாணிகளோடே தோதது அஜாவயியாகத
 திருத்தி யிவனுடைய வுலிவாரத்தைத் தீராகும
 சிலாககு டெவதாண லுலுமு நிலைநிறகுமாகில முன

ஸுதத்தை அனுபவிகுமபடி பணனி, அதில நிரலேகத்தை
 உண்டாககி விடுமபடி செய்கிறுன எனநதாயிறு மறறையவ
 னுக்கும் - காலம் குறித்துப் பண்ணுவதுகூடம் கூட - பிறகு,
 உவாயபுலகொவி - காமய காமவதாரில் ஆசையுடைய
 னாக இருந்தானேயானால், காமயாது - ஒரு உபதிரவமுமில்
 லாத, லொமாது - காம ஸுகமகளை, லுக் கா - அனுப
 வித்து, கணை - சடைசியில் விரகம் - ஸ்வராகயத்தை,
 லுலாவாடி - அடைந்து, வெவலு வவலு - ஈறுடைய பரம
 பதத்தை, விஸ்தெ அடைகிறுன லுலுமு - ஸம்பந்தம்
 'ஸுதூதமானபடியே' எனப்பதற்கு 'எவனெருவன பரமாத
 மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானே
 (அதாவது ஸேஷதமாயிற் ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டி பரபத்தி
 செய்து கொண்டானே), அவன் அந்தப் பரமாதமாவிடத்தில்
 பகதி உடையவனாயிருந்தபோதிலும், அப்படியப் பகதி இல்லா
 தவனாயிருந்த போதிலும் அவன் மாணமடைந்த பிற்பாடு இத்
 தகு முன்புபோலே பகவான் விட்டுக்கொடுக்கிறதில்லை' என்றா
 ததமுள்ள ஸருதிவாகயத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றாத
 தம் அஜாவயியாக-(தேவதாநாஸபாஸமதனக்குடானதைப்
 பற்றி) வெடசபபடும பரையில் 'வுலிவாரத்தை' எனப்பதி
 னைப்பதிவரதா ஸதிரீணாபிப்பான்ற இவனுக்குக் கெதாநாஸ
 ஸபாஸம் வாய்சொதுவையம் எனபது தயோதிதம் நிலைநிறகு

புவாயஸூகமில்லை, மேல தரகாஷிகளு முண்டென
 றறியலாம் இவ்வுகரு ஹவமிஷ்யத்தில் கூதா
 ஸம் எனறேனுமொருநா ஞவாயசிஷ்யதீயைப் பண்
 ணி கூயகூரமாம் சஹாவிஸூரஸம் வுணைமகப
 பிறந்து புவதீபண்ணினாகரு வுவிஷயவக்யமும்
 உவாயாஞர பூதாசெய்யும் பிறவாது இவை பிறந
 தவாகருக்கு முன்பு பிறந்த விஸூரஸம் சஹாயிருக
 கும இவாக்ஷாயும் ஸவெஸூரன சஹா விஸூரஸ
 வயியாகத் திருத்தி வுணை புவதீ சிஷ்யராகும்
 இவ்வெவவரீக்யக ளொன்றும் பிறவாதே தடந்த
 வாகருக்கு பின்னர் ஷி ஸவெஸூரன கூடவில்லை
 இவாகருக்கு உஜ்வலயி வீஜ்வம் இவாகள கோ
 லின்வெலையில் சோக்ஷஸவி காலதம் இந்நிஷெஷ
 யைப்பற்ற விவவயிகாரி 1 'கடைததலையிருந்து

பாகில் - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில், உவாய
 ஸூகமில்லை - பரதேவதா நிசசயகதைத் தெரிந்து மஹா
 விஸவாஸ பூரவகமாகச் செயயவேண்டிய, என பரபத்தி
 செயப்பபடவில்லை அதாவது 'எவனெருவன் தான் ஆஸரயித்
 திருக்கும் தேவனை வய மீறி இதர தேவனை' ஆராதிக
 ளெறினான் அன் இதற்கு முன்னான ஆஸரயித் திருந்த தேவனை
 ளிடமிருந்தும் எழுதி விடுகிறான் (அதாவது ராஜிகாமல் சை
 விட்டு விடப்படுவான்) மறுபெரு தேவனையையும் ஆஸரயித் தவனா
 ளான் பாபிபாஸ ஆவான்' என்றாததமுன் பார்த்து வாக்கியத்
 தினைய்யும், 'கஷபெஷத் திசாயபி ஷெவதாஸம் பதஸ்யுவதெ
 ஜுஷ தெவ்யவம்' என்ற ஸ்ரீ பாநவாபடி காதகிறார் அருளிச்
 செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் பார்ப்பம் கெடுகிறது, பலமும
 இல்லை என்று சொல்லி இருப்பது, இவ்வப்பற்றியது என்று
 திருப்பாராயணம் கூதாஸம் - பரா தேவ ஆவக்யம் முக்ய
 வைகளில் முன்னால் அனுஷ்டிதப்பாட்டவை 'கலாநா' இத
 யாதி சீமரு நிசயேயகதைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'எனறேனும்'
 என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது பிறந்த - பரபத்தி காலத்

வாழும் சோம்பரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஸ்ரீ யஃ
வசியான ஸ்வெபூரனுக்கு ஸ்வபூரணத்தொயிருக
கும்

இவனறிததில் நிருவாயிக ஸ்வபூரணியாய
நிருவாயிகவந்தனூய ஸ்துலாக்ஷு னுமானஸ்யே
பகவான பன்னும ஸ்ரான ஸ்வபூரணிகளுக்கும்
உபகாரங்கள் காரணமான நிம ஹஸ்த
ஸ்ததை 1 'தடியிமே உதூரவதிவபூவயொரஸ்யேஷ
விகாஸன தவ்வபேஸாஸ' என்கிறபடியே ஸ்வபூரண

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலத்தில் கடைத்தலை - கடைசி
நிலம், அதாவது சித்தையில் கடைசியில் உபதேசிக்கப்பட்ட
சமஸஸோகத்தில் எனப்படி, இருந்த - (அதன் அாதத்த
தில்) நிஷ்டை யுடையவாகனாயிருந்து, வாழும் - இவ்விருககும்
பொழுதே கைங்கரியமாகிற் புருஷாதத்ததைப் பெற்று வாழ்
விற, சோம்பரை - சோம்பேறிசனே, அதாவது தடகளை ரக்ஷிதனாக
கொள்ளுவதற்காக பரபத்தி செய்த பிறகு வேறு ஒரு உபாயத்
திலும் பரவருத்திக்காதவாகனா, உகத்தி - ஸந்தோஷிக்கிறாய்
(போலும்) இப்படி விரிதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவர்களுக்
குப் பரவாறுடைய பரிதி விரிஸேஷம் உண்டென்று தாதபாயம்
இப்படி உகப்பாய் நிஷ்டைக்கு முற்பாய் நிஷ்டைக்க காதடியும்
அதிக பரிதி பன்னுவுகற்கு காரணம் 'நிருவாயிகவந்தனூ
ய' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது ஸ்வபூரணியோஜனமாய்ப்
பலம் கொடுக்கிறவனாகையால் உபாயத்தில் ஸ்து, குரு, என்கிற
வாய், யாஸ்து, கைப் பாசகிறதில்லை என்று 'ஸ்வபூரணியாய'
என்பதில் உத்பாயம் தடியிமே - அதைப் பகதி யோகத்
தில் ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உதூரவதிவபூவயொஃ -
முன்பு சொந்த பாயம், பின்னால் செய்யப்படுகிற பாயம், இவை
ரகளுக்கும், ஸ்வபூரணியோஜனம் - அஸ்யேஷமுத, கிராஸமும்
உண்டாகினதின், உத்பாயம் என்றது பரமாதிகமான உத
பூரணம், தவ்வபேஸாஸ - அப்படியே ஸ்ருதியில்சொல்லி
இருக்கிறபடியினால் 'வாக்ஷாஸ்யாரண' என்பதினால் மன

புவதீநீஷ்ணுக குவாவத பூரஹததிறபோலே
 புவதீவாக்ஷோஜாரணததில பூயக்ஷணததிலேவில
 க்கி, இவனையுமிவனுடைய வமுவநீகனையும் கீதூ
 வலிரிள கோவையிலேகோததாலுமாவலகெடா
 தே சூரீதாவராயாரஸிகளி லுண்டதுருக்காடா
 தே வயிறுதாரியாய கூமுவநீகளுடைய வுவிவலி
 வபாவராயங்களுக்கும்மூதாவாழிகளாலே நீஷாரம்
 பண்ணுவிக்கும்படிகடீடான வமூறு ஹவஜ்ஜுததைப
 பண்ணி, 1 'விண்ணுலகநதருவானுய விரைகின்ற
 ன' என்கிறபடியே பிவனிசைநத விஹ்வததுக்குத
 தான வாமுஸயனாய சூரிதது, 2 'இருள தருமா
 ஞாலததுளினிப்பிறவி யானவேண்டேன' என்றும்,
 3 'மாயஞ செயயேலெனனை' என்றுஞ சொல்லு
 கிறபடியே பிவனுக் கிசைவை யுண்டாக்கி, 3 'உன்

தில் அனுஸந்தானமில்லாமல் உச்சாரணம் செய்ய முடியாதாகை
 யினால் தவயத்தின் அநததத்தை அனுஸந்தானம் செய்வது
 குறிக்கப்படுகிறது கூமுவநீகனையும் - ஆதமீயமாக பர
 ணமாபபணம் செய்யப்பட்டவர்களையும் ஆவல கேடாதே-ஆசை
 மாறாதே உருக்காடாதே - வெளியில் காட்டாமல், வயிறுதாரி
 யாய - பெரிய வயிறு நையுடையவனாய, சுவராயமெண்ணா
 வுருணபூக்ஷிபாய என்றபடி விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை,
 தருவானுய - சொசொப பீபாகிறவனாய, அதாவது கொடுப்பதற
 சாக, விரைகின்றன தவரிசகிறன வாமுஸயனாய - பர
 சாததாபதீதாதி சுபுளவனாய, இனி-இப்படிப்பகவான கருபை
 செயத பிறகு இருள தரு - அருஞானத்தைப் சொடுக்கிற, மா-
 கிசாலமான, ஞாலததுள - பூமியுள, பிறவி, யான, வேண்டேன-
 ஆசைப்பட மாட்டேன எனனை, மாயஞசெயயேல் - வஞ்சனை
 செய்யாதே, அதாவது நெஞ்சில் விஸதமாகக் காட்டி பரஹஸ்யம்
 ஸிலேஷாபீபைசு வரிவ கொடாதே வஞ்சனை பண்ணாதே என்ற
 படி இசைவு-அவ்ராததல உன் திரு-உனக்கு ஸமபததாய,

திருமாபததுமாலைநங்கை வாசஞ்செய பூங்குழ
லாள் திருவாணை நினனாணை' யென்று இவன் தான
கூறித்து வளைக்குமபடிபண்ணி, 1 'சரணமாகுந
தன காளடைநதாராக்கெல்லாம் மரணமானால் வைகு
ந்தங் கொடுக்கும் பிரான' என்கிறபடியோ மிவன
கோலுதலுக்கிடாக பூரணஸ்ரீராவனா மத்திலே
வரவிவடிவாவி யுண்டாகருவதாகக்கோலி, பொன்
னு மிருமபுமான விலங்குகளபோலே வந்தவர்களா
ன வலிவெழுதூர் வுணுவாவங்களையும் பூரண

மாபதது-உன்னுடைய திருமாயிலிருந்த சிறு மாலை-மாலைப்போலே
அலங்காரபூதையான, நங்கை ஸாவ கலயாண குணவசனாலும்
நிறைந்தவளாய், வாசமசெய்-வடிவமாய்' என்று சொல்லப்படுகிற
தேவரீருடைய திருமேனிகளும் வாஸனையாக கொடுக்கிற, பூம -
புஷ்பங்களினு ல்லங்கரிப்பட்ட, அன்றிக்ரே தாஸநீயங்களான,
குழலாள் திருசகுழல்களை யுடையவளான, திருவாணை - ஸக்தி
யின் பேரில் ஆணை, நினனாணை - உன்பேரில் ஆணை, இவன
தான் - இவனே, வளைக்குமபடி - சாப்பதம் சாப்யுமபடி
சரணமாகும் ஸாராருக்கும் சக்திகமாக இருக்கிற, தனதான் -
தமமுடைய சிறு வடிவம், அடைநதாராக்கெல்லாம் - ஆஸாதிதத
வாகனெல்லாருக்கும், மரணமானால் தேவம் எரியாதம் வரும்
பொழுது, வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான புண்பபாபங்களிரண்டும்
இவனய்தேஷ்டமாயப்போவதற்குவிதோதியாகையாலே 'விலங்கு'
என்பதும், அதில் புண்பம் பாபமபோல நஞ்ரமா யில்லாதம்
யாலே அது 'பொன் விலங்கு' போலிருக்கிறதென்பதும் விவங்
தம் (காராமாரொவராமெல் திமஷபுமஷதஃ ஸாவபுஷ
ஷபுஷபுஷெ) ஹெஃ காணுபுரபலா உ பூவடிநவஸிவ ஹ
நீபு ஸஹெஷ' என்று ஸ்ரீமத அதிகாரண ஸாராவணியில்
அருளிச் செய்யப்பட இருக்கிறது (வலிவடிவாணு),
மாவது விதையக்கு உபயோகமில்லாதது (உதூரவாணு),
மாவது பரவத கைகாயமாசிற புருஷாதகத்ததூரகும் பகவத
பரீதிசகும்காரணமில்லாநாயினு லே மோக்ஷத்திற்குப்பந்த தமான

காய-புமான கூடத்தில இவனிசைந்த வம்சமொழிய
மேலுள்ள கூற்றையும் 1 'போய பிழையும் புத்தரு
வா நின்றனவுந தீயினிறறுசாகும்' என்கிறபடியே
முனபே யிவனோடு துவக்கத்து வைக்கையால்
ஸரீரவாதத்துக்கு நினைபிட்ட ஸரீரம் வந்தவா
றே 2 'வியெஷு வெஷுஷுக்ரத ஸ்வியெஷுஷு
ஷுதம் | விஸுஜ்ஞ யூரமயொமெந ஸுஷுரவெஷு
ஷுமாதம் ||' என்றும், 3 'நமமனபோலே வீழ்து
முகு நாடபிலுள்ள பாவமெல்லாஞ சுமமென்கு
கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாயந்தனவே' என்றும்
வூத-கூகுகள் சொன்ன வுபநிஷ கூடத்தினடியே

புணயங்கள் ஸாரஸு காய-புமான ஆரம்பிக்கப்பட்டதா
பலமாகிற காயத்தையுடைய போய - முன்னால் சொந்த, பிழை
யும் - குற்றமும், புத்தருவா நின்றனவும் - இனி புத்தரு
காக நிறைவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில -
நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - ன்ரு, பஞ்ச முதலிய வஸ்து
களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதா) ஆகும் நினைப்பிட-
தான ஸங்கலபித்த வெஷுஷு - தன்னுடையவர்களான,
வியெஷு - இஷ்டங்களிடங்களில், ஸுக்ரதம் - புணயத்
தையும், ஸ்வியெஷு - ஸத்தருசனிடத்தில், ஷுஷுதம் -
பாயத்தையும், விஸுஜ்ஞ - விட்டுவிட்டு, யூரமயொமெந -
பரதியோகத்தினால், ஸுமாதம் - அநாகியான, ஸுஷு
வெஷு - பருமாதனை அடைகின்ற நமமனபோலே - ஸா
னைப்போலே, 'நமன' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இரட்டித்
திருக்கிறது, வீழ்து - சீமேருள்ளி, அழகும் - மேல் கிளம்பி
வொட்டாமல் தடுத்தா கொண்டிருக்கிற, நாடபிலுள்ள -
லோகத்தில் பரவிக் கிடக்கின்ற, பாபமெல்லாம், சும என்கே -
'சும' என்கிற ஸபதத்தைக் கூடா செய்யாமல், கைவிட்டோடி-
இவனை விட்டுவிட்டு வெகுதூரம்போய, தூறுகள் - செடி நிறை
ந்த இடங்களை, அதாவது அபரியாதனை, பாயந்தன - பரவிவந்த
தன வூத-கூகுகள் - ஸமருதி பதாரம் செய்தவர்கள் கலப

மனறிககே 1 'நிஸிதெதிவென வஸஸ்தவஸு யாவஜே
 வஸஸ்தவஸு' எனறும், 2 'சுகஸ்தாபதெவி டிஷி
 ணே' எனறும் சொல்லுகிறபடியே உகஸு வித்யுஜே
 வாகஸுதெய பகலகளிலேயாதல ராஜி களிலேயா
 தல தான வஸஸ்திதத வஸஸ்ததிலே அபுஸுத
 வஸஸ்த வஸஸ்தாபதெயாஸுமபடி பணணி, சிறை
 திடயாண கீரமம் திடதத ராஜ கஸுரான
 திறததில ப்ரஸஸ்தான ராஜா விலங்கை வெட
 டிச சிறைக கூடததி னினறுங்கொண்டு புறப
 படுமாபபோலே ப்ரஸஸ்தா ப்ரஸஸ்த நியமமற தக

தஸுல எனபது தியோதிதம நிஸி - ராததிரியில மாண
 மடைநதவஸுதரு, தெதிவென - மோஷுதமிலலை எனனில, உ -
 அது உசிதமானதலல வஸஸ்தவஸு - சாமஸஸின ஸமபந
 தம யாவஜே-வஸஸ்தவஸு - இரதத தேஹம இருசகம
 வஸஸ்தில இருசகிறபடியினு, அகாவது இரதத தேஹததோடு
 காமமும் நிஸிஸஸுதாரப 'பிரயஸிடபடியினிலே காரணமில்லா
 னையினு மறுஜஸாமம் ராஜா எனறு தாதபாயம் அதி -
 சிமர ஸுநிய சாரணகதினேயே, டிஷிணேவி அபதெ-தகவி
 னுயனகதில மரண மடைநதவஸுதரு (மோஷுதம் இலலை எனப
 திலலை) வித்யுஜகருதெய பகல - ஸாஸு பகலம், டிஷிவாகரு
 தெய பகல - உகஸுதாரப கருஷுண பகலமும் தகதின
 னாமும் முஸுதாபதெதின அபுஸுத-ரஸுவிபபோசாத,
 வஸஸ்தவஸுதா - முணனு உணடான வாஸனை, மோஷுத
 மபடி - மோஷுததெயாஸு இவைகளை யுடையவனாகும்படி,
 அதாவது முணனுருந நகங்காய வாஸனையும், மோஷுததில
 ருசியா குறையாமு சொது, சிறைலிலிருநத - டிஷிணேருநத,
 கொண்டு புறபபடே - அஸுததத கொண்டு பாகும் 'ப்ரஸஸ்த'
 இதயாதி-ஸிஸம் விடுவதற்கு வயாஜமான ரோசாதிகளில இது
 ஸாஸுதம், இது அபஸஸுதம் எனகிற வயதயாஸிலலாமல்,
 உகஸுதமாயிருபது-ஸிஸததில வயாஜமாக நேரிடுகிற, விஸு

காஞ்சாவலுதமா யிருப்பதேதேனுமொரு ஸரீர
வியெழுஷ நிதித்ததை யுண்டாககி, வாழாழிகளான வா
வெழுஷி யங்குள பததையும உவலிலே சோதது, இப
படி கூடினாடுமெழியங்கு ளெல்லாததோடுங்குடின
உவலுவை பூணவாயுவோடே சோதது, இப்படி
பதினொருமெழியங்குளோடுங்குடின பூணவாயுவை
ஜீவனோடே சோதது, பூணமெழியவம்புக்குளை
ஜீவனை துலுவினசெஷாவடிசெயிலே ஸூலு டெஹ
ததினினறுங்கடை, ரதெதித வணலுதித வலிசுஷு
களோடேசோதது, இப்படி ஐதிரயபூணலுதிதவலி
சுஷவம்புக்குளை ஜீவனை நிவமபுளவமாடி-முடை
ய வமாடி-குளை தனபககலிலே பிளைப்பாறறி, இப்படி
லுவிருஸரீரத்தி னினறும விவடிவிவசு ஸாயாரண
மான வுத்தித்ததை மடத்தி, 1 'கமணாஸுப
வூயு டீவவடிவூதொஹரடி | விதாவிதா? கடி-நீ

ஷ நிதித்ததை - சிடுவதற்குக் காரணமான காரணதொன், து
லுவிண - முதலில் பரகாரணம் யிருக்கும் எழும்பு இகற்கு
வமஸம் என்று பெயர் ஸூலுஹடுஹம் - இப்பொழுது சாணப
படுகிற ஸரீரம் 'செஷாவ' மாவது அங்குண்டாகும் வல் முதலிய
ரிடை இந்த ஸரீரத்தில்ருந்து பூதஸூரிஷிமத்தைச் சடைந
தெடுப்பது அந்த வலிக்குக் காரணம் வளவமாடி- - விதத
தையே செய்யவேண்டிமெனகிற எண்ணம், இளைப்பாறறி -
தேஹத்தி லிருந்து வெளிக் கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஸர
மத்ததை ஆற்றி விவடிவிவசு - பருமமகிதயா நிஷ்டாஸங்கு
கும், கைவலம் ஸாதாரணமான பாமராக னாகும் உத்தாணி - ஸரீ
ரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புதல் டீவவசு - தீபகங்கப
போல், யஃ - எந்த ஜீவாதமா, ஹரடி - ஹருத்ய மலத
தில், ஸூரிதஃ இருக்கிறதோ, தவூ - அவனுர த, கமணாஃ -
எண்ணிறந்த, ரஸூயஃ - ராஜ ரண, விதாவிதாஃ - வெளிக் கிளம்பு
முள்ளதாயும், மறுகத்தி மல வகாயும், கடி-நீ - உவ

தூ? கவிதூ? வீதனொஹிதா? | உளபுட்கெவலித ஸெ
ஷா? யொஹிதாவலியு கண்து | ஸ்ஹொககிசு
ஷு தெநயாதி வராஜதி | யகஸூரநுசூரிதம் கதி
புட்கெவ ஸ்வலித | தெந கெவ ஸரீரணி ஸயாநி
புவநுதெ | யெநெகரவிவாஸாயவாசுயயொஸூர
சுபூலா? | உஹகெபாவஹாமய தெஹ்ஸாநி
ஹொவஸ? | எனகிறடியே களளா கொண்டுபோம்
வழிகளபோலேசூதாவஹாரிகள ஸ்ஹமபூரகங்கருக
குப்போம் சாமபூரகங்கருக குவங்களான நாலீ
விசெஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலகதி, சுவிபூதி

நிறமாயும் லீலநிறமாயும், கவிதூ? - பொன நிறமாயும், வீத
னொஹிதா? - மஞ்சள நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதா
யும் (இருக்கின்றன), தெஷா? - அவைகளுக்கும், ய? - எந்த,
வஸ? - ஒருநாடி, உளபுட்கெ - உயர நோக்கினதாய், ஸ்வித? ,
இருக்கிறதோ, தெந - அந்த நாடியினால், ஸயியுட்கண்து -
ஸூரிய மண்டலத்தை, விவா பூரதவிட்டு, ஸ்ஹொ
கா? - ஸதய லோகத்தை, சுவிசூஷு தாண்டி, வரா?மதி -
பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான் சுஷு - இந்த ஜீவ
னுக்கு, யச? - எந்த, சுஷுச? - வேறு, ரஸூரிதம் - நூறு நாடி
கள், உளபுட்கெவ - மேல் நோக்கினதாய், ஸ்விதம் - இருக்க
ிறதோ, தெந - அதினால், ஸயாநி - அந்தந்தத் தேவதைகள்
ளின் லோகங்களைநோக்கி யடிய, கெவஸரீரணி - அந்தந்தத்
தேவதைகளின் ஸரீரத்தை, புவநுதெ - அடைகிறான், யெ-
எந்த கெநெகரவிவா? - அஸிவிதமான வாணங்களையுடைய,
• சூஷுபூலா? - அஸபமான காதலியையுடைய ரஸூய? - நாடி
கள், சுஷு - இந்த ஜீவனுக்கு, சுயபூரக - சீழ் நோக்கினவ
களால் இருக்கின்றனபோ, கெத? - அவைகளினால், சுவஸ? -
காமாந்நுக்கு வஸப்பட்டவனாகிய, ஸ? - ஆக ஜீவன், உஹ -
இந்த லீலசத்தில், கெபாவஹாமய - சாம பரங்களை
யனுபவிப்பதற்காக, ஸம்ஸாரகி - ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறான்
கொண்டுபோமபூதி நெருங்கெண்டு போகும் மாதங்கம் கன

காமத்துக்கு உவமான சாதாரணமான வு ஹ்மா
வியிலே புவேஸிப்பித்து, வலியுருவலுமியாயக
கொண்டு புறப்படுமபடி பண்ணும்

ஆழ்வான கூணிகெயிலே விடாயிலேநாக
கொட்டி எம்பெருமானா திருவடிகளைப்பிடிக்க, இவ
ஆழ்வான வருத்தநாதம் ரப்போதாழ்வானசெவியிலே
வயததை யருளிச்செய்ய, இப்பேறு நமக்கு வருகை
யரிது, நாமெனசெய்யக்கடவோமென்று அப்போ
து வேலித்திருந்த முதலிகள கலங்க, இவாக எலி
பூயததைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆழ்வான புகூகி
யறியீர்களோ? இவ்வவகெல்லுயி விவருகதிது கவகு
ரத்தையும் வணுசகடுரெய்யுமிட்ட ரோகுமன

னவாசல என்றபடி வழிவிலக்கி - வழிகளிலிருந்து விலக்கி
சாதாரணசெய்யான-(மேல நோக்கிப் போகிற) னுறு நாடிகளைக்
காட்டி ஏழை வேறுபட்ட, கராவலுமியாய - கிரணங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு

பரபன்னனுகமும் அந்நிமஸமநதி அவஸயமென
பது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தினை வேறப்பெற
தே? ஆகையினால் அதிலலாதவனுகு சிாமபம் வருமே? என
சிற ஸந்தேஹத்தை விவருத்தி செய்வதற்காக அந்ந வருத்தநா
தத்தை ஸங்கரஹித்தருளுகிறா—' ஆழ்வான ' என்றாமபித்து
இப்பேறு - அந்நிம ஸஸயில் தவியோபதேஸத்தைப்பெறும்
படியான பாகயம், புருஷாதத்தத்துக் காரணமாகையினாலே
புருஷாதத்தமெனறருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ
யகாரருடைய ஸாநித்யம் கிடைக்கிறது எனபதினால் ' அரிது
(தூலபம்) ' என்னும் பதம் ' புகூகி ' யாவது ஸாரோசு
ஜாபகவஸம்: வரிவகிஷீய ' என்கிறபடியே எல்லா பாகாரத்
திறும் அரிஷ்ட விவருத்தி இஷ்ட பராபதிகளில் ஆசாயனுக்குப்
பாநந்திரராய நிறுகும் ஸவபாவம் இதனால் இந்த தவியோச்சார
ணத்தைத் தானாச் செய்யாமல் ஆசாயோச்சாரணத்தை எதிர்
பாத்திருந்தமம் தவியோதிதம் வணுசகடுரெ - கலகண்டு,
இட்ட ரோகு-வாடி வோட்டத்தைப்போல மட்டும் ' திவ்யா

ரோ? நாமிது உவாயத்துக்குப் வாரிசுரமாகச் செய
தோ மலலோம' என்றருளிச்செய்ய முதலிகள் தெளி
நது கிலபுரரானாகன ஆகையால் 1 'கஷ்டவுரதி
ரவி வரிகுஜநு ஷெஹம்' எனலும், 2 'வூர்தெகமவி
லுஹுலெஹு' எனகிற ஸ்ரோகவயத்திலும், 3 'துப்புடை
யாரையடைவதெல்லாம்' எனகிற பாட்டிலும் சொல்
லுகிற படியே புவனனுக்கணிக ஷுரதூரிகளில்
கத்யவாக்யத்துத்த நியபுஸமில்லை 4 'ஸரீர
நாகபாயம் வரத ஸரயெது கெவயு
ஷீயயெவ டயயாதி புவஹோ கரகெவாவஹோக்ய

ரானாகள என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸமாதானத்
தினால் அந்நிமஸம்ருதபாதிசு பரபத்திக்கு அங்கமல்ல என்பது
தயோதிதம் 'வூர்தெகமவி லுஹுலெஹு' இதயாதி - என்
ருரமபிக்கும் ஸ்ரீ வராஹசரம் ஸலோகத்தில் என்றபடி, அதில்
'ததிஃ ப்ரி பரீணஃதுகாஷ்டவாஷ்டாணலஹிஹம்' என்று சொல்
வியிருப்பது இங்கு விவஷிதம் 'துப்புடையாரை' இதயாதி
இந்தப் பாட்டில் 'எயப்பெண்ணைவரது ஸலியும்க்பாது அங்கேது
நானுண்ணி லீனக்கமாட்டேன அப்போதைக கப்போதே
சொல்லி வயத்தேன' என்பது விவஷிதம், அதாவது உ
சரமண ஸமயத்தில் உண்டாகும் ஸரமத்தினால் வருத்தப்படு
பொழுது நான் உன்னை வினைசுகுமபடியான ஸத்திபுடையவன்
லேன, அப்போதைகராக இப்போதே உமமை பராததி
தேன என்றபடி 'ஷுரதூரி' - 'சூரீ' ஸபதம் திருநாம ஸங
கோததனதனாக குறிக்கிறது நியபுஸமில்லை - பரபத்திக்கு
அங்கமாக அவன் ஸரமப்பட்டு ஸமபாதிகக வேண்டுமென்ப
தில்லை இப்படியானால் கத்யதசில் அங்கம் ஸம்ருதியை ஸ்ரீ
பாஷ்யகாரருளிச் செய்திருப்பதற்கு இது விருதகமாகாதே
வெண்ணவருளிச் செய்திருக்கிறார் - 'ஸரீரவாக' என ருரமபித்து
ஸரீரவாக ஸரயெது - ஸரீரம் கிடுகிடு காலத்திலோ
வெனில், கெவயு - தாவலையான, ஷீயயெவ - என்னுடைய

ஊழ்வுத் தவயவடிவம் ஊரகதொரடி' என்றருளிச்
செய்த தும இவ்வயமகளுக கவிருமமாக வொரு
புகாரததாலே திவ்யாஹும் எங்ஙனெயின
னில — மடித்தி லருளிச்செய்தி வணிகிஷ்டி இவ
வணிகிஷ்டியை முயரபவமமாகதேகாலி வு வ ன
ரானவாகளுககு வரககடவதென்று ில வாயயபா
கள திவ்யஹிப்பாபாக்கள் இப்படியானில ஒரு ஸரீரத
திவ மணிகமான புகையம் திவ்யாஹி மிராமை
யால இது ஹவவடி கிரிதவியததிலே போமாகில
1 ' யம் யம் வாவி ஸ்ரது ஹவம் ' எனகிற கணகதிலே
விவரீதமமாம ஆனபினபு மடித்தி லருளிச்

காகதேவ இருக்கிற, டயயா தையயினால், ஊதிவ்யுயுஹி .
அதிக ஜனானத்தை யுடையவனாய், தோடுவ - ஈனனியே,
ஊவனொகையது - பாகதுககொண்டு, ஊழ்வுத் - நமுயம்
விருக்கிற, வயிவடி முனனுண்டாகிய, ஹவ்யா - வான
ரீன, ததொரடி - ஆக, இவ்வாறு யுடையவனாககொண்டு
(நிதயமான தைதாயம் செய்பவனாக ஆபபேராய) திவ்யா
ஹி நிருபிசககரது உவாயமமமாக - பரபத்திருப
பலமாக 'யம் யம் வாவி' இதயாகி தோ ஸலோகம் பததககோச
குறிச்சிறது என்று தாதபாயம் யம் யம் - எதெதெத ஹவம் -
வஸதுவை, ஸ்ரது - நினைத்துக்கொண்டு (ஸரீரத்தை விடுகிற
னே அந்த வஸதுவின் ஸவபாவத்தை மறு ஜனமத்தில் அடை
கிறான்) இதை ஸாமாந்யமாகச் சொல்லி யிருப்பதினால் இது
எல்லாரையும் பற்றியது என்று திருவாயம் 'யம் யம் வாவி',
என்றாரம்பிசகும் பொதுவான வசனகூதப பததககளை மாத
திரம் குறிக்கிறதாயும், 'மடித்தி' இகயாதி வசனகளை
அநகிம் ஸமருதிபைய பலமாக தோரதாமல் பரபத்தி பண்ணி
வவாசன விஷயமாகவும், ததய வாயததத அநகிம் ஸமருதி
பைய பலமாகத் தோர பரபத்தி பண்ணினவாகன விஷயமாக
வும் எல்லா இடவாரியும் அருக்கிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல

செய்தபடியே ஸ்துத்திபூவதிநிஷ்டைக்கு ஸமவலிஷ
யத்தி லக்ஷிபூத்யமவஸூம வரும் 1 'சஷ்டிஷூகி
ரவி' உதூரிகள ஸ்ரீமீதெயில ஸஷ்டிஷூகியத்தி
லும், 2 'யம் யொயிதீ: ப்ராணவியொமகாநெ' யத்தே
வித்தே விநிவெஸயணி' உதூரிகளிலும் ஸ்யதஸூகி
மாக வியித்த கட்டளையிலே உவாயமாக வணிக்ஷூகி
வேண்டாவென்கிறனவென்று சிலவாயாய காகாந
ஸ்திப்பாராகள 3 'கெவநம் கீயயெவ டியய' என
றிநே யிங்கருளிச செயதது ஸ்ஷிஷூகியாவது
அந்நி ஸம்நதி வாமாபிக ஸ்வஸாண்மான்ல
கேவல உவஸாண்மாவதற்கு முன்பே நிறப்பதொரு
ஷூகி இது அருகிருந்ததாகருத தெரியாது
4 'புஸுதெ விய வாயிநி' உவஸதெவி கை: பூவதி:

வானகயினுல கலபாதர மருளிசசெய்கிறா—' ஆனபின்பு ' என
ராமபிதது ஆனபின்பு - ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச செய்கிருப்பது
எல்லாரையும் பற்றிய தானகயினுல சீரா வசனத்தாகும் சக்ய
ஸூகிக்கரும் ஸங்காசமில்லாமல் அாததம் ஏற்படுகிறபடியி
னால இதவேஸவரஸமானது என்றுகிருவுளவம் யா-என்கபார
மாதமானவ, யொயிதீ: பத்தியோகம் செய்கிறவாசா, ப்ராண
வியொமகாநெ-பராணன ஸீரத்தை விடப்பெரியும் ஸமயத்
தில், யத்தே - கங்களுடைய பரயத்தனத்தினுலே வித்தே-மன
தில், விநிவெஸயணி-யவத்தா கொள்ளுகிறாசனோ 'ஸஷ்டி
ஷூகிய' இதயாதிக்கு சுநந்யுவேகஸூககம்' என்றாமபிக
கும் ஸலோகத்தில் என்று தாதபாயம் கட்டளையிலே-பரகாரமாக
உவாயமாக - மோக்ஷோபாயத்தில் அநதாபூதமாக 'கெவநம்,
வளவ' என்கிற பதங்கலினுல ஸயயத்தனத்தின அபேகை
யிலுல எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உவஸாண்மான்ல -
ஸயத்தை யடைந்தால், வாயிநியெ வாக இந்திரியம், உவஸ
தெவி - ஸயவை யடைந்திருந்த போதிலும், கை: பூவதி:

[illegible]

1 வினா-புறா

2. 654 in പഴയ പാഠം B

1 'நினைககமாட டேன' என்றும் சொல்லுகிற தென்
 றுட பூவவாயிகாரிகுது விசெஷிததேதா பதிசயரு
 சொல்லிறருகாது இதுககுமேல 2 'சுதேஷு சிஜிதா
 சவொஹ மண்' என்ற பூஜிதனுணாத தச
 பூசாசி தவாருயககொண்டு வுஹ நாயியிலே பூவெ
 ஸிததால பினபு காலுதகமுளளதனையு மொருபகலா
 யுணாததிமோராம

நன்னிலமாமது நற்பகலாமது, நன்னிலமாமது
 என்ன லாமாமதியாதாமரங்கரடியவாகுது
 மின்னிலமேனரி விடுமபயணதது விலககிலதேதா
 நன்னிலயாதடு நாடிவழிககுநடை பெறவே 27

தேறபடும, எனருஷேஷபததின சருதது சுதிசயம் -
 மறறபாகுளிட மேனமை ஹா, க, ருநிடததின விசரமிரு
 கும நசை எல்லாருக்கும பொதுவாயினிலே 'கதிஜி
 ருபண்கு', 'சுதாமலகிகாருகூ', 'அபபொதைக சிப
 போதே சொல்லி வைததேன' இதயாதிவாரில பரபணனனுக்குச
 சொல்லப்படுக ஓர் அதிசயம் இல்லாமல் மோகவேணடி வரும்
 சூதி - எனருஷேஷ, ஸூதி - நினைப்பதும், சூதாம - சூதா
 னமும், சவொஹ மண் - மறதது விடுமபடி செய்வதும் (உண்டா
 கிறது) பூஜிதனுணாத - (அபபொழுது தனக்கு ஜனானம்
 மிகவும் ஸகருதிதமாககினில) ஸாவஜனான பசவான பரபா
 ஸம் செய்ப ஒரு பகலாய - ஒரே மதயாஹநமா, ஜனான ஸா
 'கோ' சிவிலலாமம் என்றபடி, உணாததி - எல்லா பறறையும்
 அறியும் களமம்

ப - ஸா] அரங்கா - ஸ்ரீரங்கசுத்தனுடைய, அடியவாகு - தாஸ
 சாயவாகுக்கு, இத்தால் சீழ ஸ்ரீரங்கம் முதலிய பேஷ, க, நிரவ
 கவ வாஸஸதானமொன்று, அவவிடத்தில் எழுந்தருளியிரு
 கும எம்பெருமான திருவடிசனில் கைங்கரயம் அமைவான காத

தவயம் என்றும் நிஷ்காஷிதசபபட்ட படி வினாலை அப்படி இருக்கிறவர்களுக்கு என்றாததமாகையினால் சிழ் அருளிச் செய்யப்பட்ட அரத்தம் ஸங்கரஹீதம் அரங்கம் என்றது மற்ற திவய ிஷ்டத்திர வகளுக்கும் உபலக்ஷணம், விலக்கிலதோரா, நன்னிலையாம-நல்ல ஸவபாவத்தை யுடையதான, மற்ற எல்லா நாடிகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய் அரசசிராதி மாரக்கத்தை அடைவிக்கக் கூடியதான, நோநாடி-நெவிவிருக்கும் நாடி, அதாவது மீமஸீநாசகியிருக்கும் நூற்றொரு நாடிகளில் நெவிவிருக்கும் நாடி, அதாவது, வழி-வழிக்கு, அன்றிக்கே, நோநாடிவழி - நெநாடியினால் செல்லக் கூடிய அரசசிராதி மாரக்கத்துக்கு, நடைபெற - நடப்பதற்காக, அதாவது அது வழியாசப போவதற்காக, மின்னிலை - மின்ன டுடைய ஸ்திதிக்கு ஸதருஸமான ஸ்திதியையுடைய, அதாவது நஸவரமான என்றபடி, இததாலகாரணமாகிற காமமகழிந்த பிறகு ஷக்ஷணவகூட நிறகாது, ஆகையினால் ஸாபஸகுனதிகளைப் பார்ப்பது அஸம்பாவிதம் என்றபடி, பிஷ்மாதிகளா அப்படிக்காலத்தை எதிர்பார்க்கிறார், ததும் அவசரமுடைய வராலத்தின் மஹிமையி னுள்ளபட்டது என்பது நியோதிதம், மேனி-ஸரீரகத்தை, விமே-சிடுவதாகிய, பயணாதி - பரயாணத்துக்கு, உதாரமணத்துக்கு என்றபடி, யாது ஆம் என்றப் பூமி ஸம்பாவிதமாகுபேர, அது, நல நிலமாம-பரஸஸ்தமான இடமாகும், அதாவது இவ்வுக்கு நிராணாமநேரும இடமே பரஸஸ்தமான இடம், அதுக்கு வேறு பரஸஸ்தபாதினை எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை என்று காப்பாயம், (யாதாம் - எப்படி புகல் ஸம்பவிசுத்திரோ அதுவே), நற்பகலாம் - நல்ல பதாபிதரலாமாம், (யாதாம் - எங்கு பரகுணம் ஸம்பவிசுத்திரோ அதுவே), நன்னிமித்தம் - கால சந்தர்ப்பம், என்னையுமாம் - எவ்வு ரொல்லாபாதிக்கிறதும்பாம்

ஹாராதிகளுள் எம்பெருமானே ஹேயமான இக்க ஸரீரத்திற் குள் வலிப்பதற்கும் இவ்விருந்து உதகமணாரி செய்யாதற்கும் காரணமாக, நிநிதி, நுகருகுகிரா—‘ஹார’ என்பது

டிஹரகஹரெ டெவவ்விஷ்ணுவிஷ்ணுவிஷ்ணு
 நிவதித நிஜாவதூபிதாவ தீண்டவிதூகராக் |
 பநிவிஹநவ்விஷ்ணு காரெ வ வனவ மதாயிகா
 கருதகவாரபூவாரநாயகம் பூவெஸயதி பூவம் : ||
 உதி ஸ்ரீகவிதாதிபக விரிஹவ்ய வவகதூவதூவதூவ
 ஸ்ரீகெவகடநாயக வொகாரவாயபூவ கபகிஷ்ணு
 ஸ்ரீகெவவ்யகூயவாரெ
 நியபூணாயிகாரெவிரிவம் :

|| ஸ்ரீ கெவ கிமகாஷ்ணு கிமகாஷ்ணு கிமகாஷ்ணு ||

கிராதபுறநிபூவகடநாயக வொகாரவாயபூவ கபகிஷ்ணு

ப - ரை] நிஷ்வாசவிஷ்ணு - ஸ்ரீமந் நியைநத கிணறநில,
 நிவதித - விழுநதிருக்கிற, நிஜ - கனதுவைய, சுவதூ -
 பிண்டைய, சூபிதூ - நாககிவிட வேண்டுமென்கிற ஆரை
 யினால், சுவதீண்ட (அதில்) இறங்கி இருக்கிற, விதூக
 ராக் - தகப்பனருடைய காமகதினால், அகாவது கப
 பிண்பிபால, இதனால் இரதசஸரீரம் அபேகயமா
 யிருந்தாலும் ஆஸநிகாக்ஷ அநுசரவிறிப்பதநாசப பச
 வான உளவே இருக்கிறான் எனபது தயோதிதம், டிஹரகஹ
 ரெ-ஹருதயசமஸ்ததுக்கு இந்நாடும ஸ்ரீமந் நியைநத ஆசாத
 தில், கிஷ்ணு - இருக்கிற, பூவம் - ஸகதானை, வம்-அநத,
 டெவம்-தேவனாகிய நாராயணன், டெவ ஸபகததிறகு ஸ்ரீகெ
 யது கொண்டுருப்பவன் எனபது தயோதிதம் இதுவாரை
 ஸ்ரீலா ரஸகதை யனுபவித்துக்கொண்ட நூத படியினால் உந
 கரமணம் பராயணில்ல எனபது தயோதிதம், தவ்விஷ்ணுகாரெ -
 அநத காலத்தில் அநாவது நியாண காலத்தில், பரபகதி முக
 யிய வயாழகதினால் ஸ்ரீலா ரஸகதை அனுபவிப்பதில் ஆசை
 நிலநுதி படைக்க நூதநில எனபடி. || - நமமை, கரு

தகவாரபூவூகாரம் 'வமெபூபநாவகாபனெபூ
பெநவ்யுனிவ' என்கிறபடியே ஒருவராலும் செய்யப்படாத
தான, திவ்ய நகரமாகித் தவகுணாததிறகு பரயாணம் புறப்படு
வதற்காக, மாதாயிகாரம் - நூறுக்கு மேல்பட்ட நூற்றொன்றாவ
தான, காரலி - காயை, பூவெசயதி - பாவிசைக்கும்படி
செய்கிறது

திருவதீந்திரபுரம் சேடூர் விதவான பகவதவிஷயம்

புநீ உப வே நரணிமமாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில

நியாணதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாங்க ஹோடேஸிகாய நம: ||

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஸிகாஸிந் நோபநாம—மாநகரத்தில் நடக்கும் ஸ்தலாஸிநோ
ஷங்கா—மாநகரநாயகன் அநபேக்ஷிதங்கள்—கதையனுஸந்தானம்
அவஸ்யம்]

ஐயுநகிவஸஜெஸ்தாதாவக்ஷாதூராயணவத்ஸராநு

வவமதவமபூரெயாஸாநு சூராக்ஷிரஹ்நுமி ||

ஐயுபரவகிம் டேவாயீஸம் பூஜாவதிதாமத

வாஸகி விரஜாம் டேவிரெ வாவஸகி வரஹ்நுமி ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராமாங்க ஹோடேஸிகாய நம: ||

பருமம் நாடியு பரஸேஸிதத பிறகு ஆதிவாஸிகாகார
இவன் அழைத்துக்கொண்டபோதும் பாகாரததை இவ் அநி
காரத்தில் நிநிபிதப்பேபேஷவராய அநிமாராததத்தை ஸவ
ரவரிதகருளுகிற— ஐயுந' எனமுரம்பித்த

ப - ஸா] ஐயுந - அதி, கிவஸ - மதயாஹஸம், ஜெஸ்தா
தாவக்ஷ - நிவாஸாநகடிய (ஸாஸா) பாதம் உதூராயண,

வத்ஸரா - வத்ஸரம், இவ்நு இவ்வகலிள அபிமநி பதவஸக
தன் சொல்லப்படுகின்றன, வவம - காமறு, தவம - ஸவா
யண, பூரெயாஸாநு - பரிநியாஸக நிரணங்களுடைய

ரகதிரண இவாக்களையும், சூராக்ஷ - சாமமாத, ஸவிரஹ்நுமி -
மினனையும் ஐயுபரவகிம் - மேதவசனக்கு அஜாமானனான

வருணையும், டேவாயீஸம் - தேவநகர'னையும், பூஜாவகிம்

பாஜாபதியையும், குமதகி - அநடதவனுபக கொண்டி, விர

ஜாம் நிரஜா ஸைப தாஸகி - நான்கிதா, ததகிவரம்

இப்படி சிலசூழல்களில் வரவேல்தனை
 உண்டாக்கவை வறுமையுள்ள மாகாண
 அதிகாரிகளிடம் எரிந்தும வறுமையுள்ள
 மாகாண தலைவாசலாகே வறுமையை
 உண்டாக்க வராததை சொல்லக்கற்றதே உவவையுள்ள
 மாகாணத்தினர் மாகாண வெகுத்துகைகளை நிலாவுமாப
 போலே கொண்டு பற்றப்பட்டு, 1 'மன்னுங் கடுங்கதி
 ரோன மண்டலத்தி னன்னதிவு ளன்னதோரினவிய

ஆதாரப்படிபடி (ண்டாண்), கூழ்ம - ஆசாரியமாய்ந்து, வர்
 வர் - வாகுகுகு, டீரெ - தூரகதி (இருகதிதன்), அகாவது
 பலததின் பெருமை வாயால் சொல்லி முடியாது என்று தான்
 பாயம் அனதிககே ததீவரம் - அததது, பிதகு, வர்வ -
 டீரெ - தூரகதி (இருகதிதன்), கூழ்
 ம - குணவிபுதயததததததத ஆசாரியமாய் பரமாதமாவை,
 தூரகதி - அகாடிகுதன்

‘இப்படி’ எனமுரமிடுதல் புறப்படவே’ எனதுமாய் வரத்
 ரீழிகாராரா, தமம் ஆ றவதிதரபபடுசிறத ஸ்ஷுஷுஷு - பர
 மார, தமர் வவரிசுகும ஸர்ம, தலைவாசல - கல்யாணிகும வழி,
 பரதானமான் பரியாகவுமாம் ‘வாராததை கககிற எனபதினல்
 பருவத்தினல் அயலாருக்கு பீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனென்ப
 தும், ‘சுவவஸூன’ எனபதினல் ரு கதினல் அயலாருக்கு
 பீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது
 சுவவஸூன - முரத்தினல் ஸ்ஷுஷுஷு வஸம் பணைச
 கூடியவன், உலாவுதல் - மெதுவாச நடத்தல் ‘பரமாதமானினல்
 நடடிசசொர பரபாட்டவனா ஸரீரத்தைவிட்டு கிராமபுகிறான்’
 எனறாத, பருமாய் ஸருதி ருநரு விவகரிதம் மனனும் - ஸதிர
 மான், கடுமகநிரோன - பருமாய் விரணைப்பரையுடைய ஸராய
 னுடைய, மண்டலத்தின் - மண்டலத்தினுடைய, நன்னிலேள் -
 நல்ல மதயந்தில், ஸரியானை - பரமீசுரத்தில் என்றபடி,
 அனனதி - அபாடி பாட்ட, மேலநாமாசதமெனசிற பரவரித்தி

1 ' ஸஹம் ஸுராஜி ஶ்லக்ஷ்ணம் தயாஜி வரஜாஜ்ஜித் ' என்கிற படியே தான் ப்ரயாசனாய நடத்தி, அவவே எஸலை களில ஹவவ்வாஜ்ஜித்திலே பரகதப பேசின ஹொமந களையு மஹவிபித்தது, 2 ஹோகம் வெவகண்ணதாரை ஹவ்வம் ஷாஜ்ஜா ஸம்யகம் | ஸவெவவ்வ வாநாஜ ப்ராஜ்யம் மூணத்ய விவஜிதம் | நிதூவீகெவ்வாஜ கீணயம் தத்யெயே வாணிகாஜிகெயே | ஸஹாப்ராஜாஜ ஸம்யகம் வவெவ்வொவவவெவ்வொஹம் || வாஜீகலிவ தத்யெயே வ்வாஜ்ஜிகெவ்வொஜ்ஜிதம் | ஸப்ராஜ்யம்

மெனறாவுமாம ஶ்லக்ஷ்ணம்-என்னிடத்தில் பகரியையுடைய பன்ன, ஸஹம் ஸுராஜி-நான் நினைத்ததாகொரு முருககிறேன், வரஜாஜ்ஜித் - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு தயாஜி-அமைத்துக்கொண்டு போகிறேன் ஹவ்வம்-பரகருதி ஸம்பந்த மிலாததாயும், ஷாஜ்ஜா ஸம்யகம் - ஐஞானஸததயாதி ஆறு குணங்களை யுடைய தம், அகாவது ஆறுகுணங்களை பரகாஸம் செய்வதாகியதாயும், ஸவெவவ்வ வாநாஜ - ஹவ்வவ்வ வாரகவாகருக ஸப்ராஜ்யம் - அடைய முடியாததாயும், மூணத்யவிவஜிதம் - ஸதவரஜஸ, 5மோ குணவர விலாததாயும், தத்யெயே - அந தப பசவர மயாநான அகாவது பசவந கைவகாபததையே வபாபாரமாத விடைபவர்களான, வாணிகாஜிகெயே - ஐந்து சாலவாளிலும் ஸாஸ மீதத்தில் விதிக்கப்பட்ட பாவதாராகனம் ரொது கொண்டிருப்பிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராத னம் செய்து முத்தியை அடைந்தவர்களினாலும், அனநிககே பரமபத்திக்ஷில் கவரஞ்ஞகைய ஸங்கலபத்திக்ஷே பாவசாராதீசா ராகனம் ரொதுரொவ வ முருகிறவாசனாலும், நிதூவீ கெயே - நிதய ஸரிரிச நினாலும், வரகீணயம் - நிறைந்த தாயும், ஸஹாப்ராஜாஜ ஸம்யகம் - ஸபா மண்டபம், பக வாஜ்ஜகைய விவாஜ்ஜம் இவை ரொது சோந்ததாயும், வவெவ்வ - பெரிய சாஷீராமம், மூஹம் - சமயமாய், உவவவெவ்வ - உகயான வனநகரீராமம், வாஜீகலி வதத்யெயே - நடவரீ, கெயே, குணங்கள் இவைகளினால்

ஸுமெரெவபுஷ்டி மயுதாகுஷஸிபூலம் || பூசுஷ்டி ஸக
 ராஸிம் கம் கஷாபூசுஷ்டி ஸகஷுஷ்டி' என்று நெடுங்
 காலங் காலவாசைப்பட்டநொரு ஷெஸ விசெஷத்தி
 லே சென்றவாறே கஷுஷ்டி விசெஷ ஷெஸமாயு
 மாக வனறிக்கே விசெஷமாலே ஸுலபிதமாய் மகி
 ராகுஷ்டிமாக வசுஷுதமான ஸுலபிதமானீரத்தை
 ஆறுகடகைகருபபற்றின தெபபம் போகவிடுமாப
 போலே போகவிடுவிதது, விரஜெக கககரைப்படுத
 மாரகதகிலீ நடகதம் தி, ஸுலபிதமானீர ததைக
 ஸுலபிதமானீர கொடுதது, பெனம் கஷி
 மெனதிற ஸுலபிதமானீரளவுஞ் சோதது, ஷெஸஸிவவத

அம், ஸுலபிதமானீர - மாரகனின் துமபலகனினும,
 கஷி - அஸகரிசபபட்டகாயும், ஸுலபிதமானீர - பரநு
 தியிள சாயரதான ஸுலபிதமானீர ஸுலபிதமானீர, ஸு
 மெரெ - தவதைகளினுல, வஷ்டி - ஸேஷிகத தகுநதாயும்,
 ஸுமயுதாகுஷஸிபூலம் - ஸுலபிதமானீர ஸுலபிதமானீர
 பரநுததை உலபபதாயும், பூசுஷ்டி ஸகராஸிம் - உலப
 பத ஸதவ குகாததிரி திருபரிடமாய் மிருகதிற தம் - அநக,
 ஷெஸஸுலபிதமானீர - ஸுலபிதமானீர ஸுலபிதமானீர
 ஷெஸஸுலபிதமானீர, கஷி - எப்பொழுது, ஸுலபிதமானீர - ஸு
 ஸுலபிதமானீர - பரநுததை போகிறேன 'கஷுஷ்டி' இத்
 யாதி - ஸுலபிதமானீர விட்டவுடன் காமகன ஸுலபிதமானீர
 விட்டபடியினுல அதின பவமாக ஸுலபிதமானீர யனுபவிப்ப
 தற்காக அப்பொழுது ஸுலபிதமானீரதிறதிலுல பினகை எதற்காகவெ
 னனில? காமத்தினுல ஸுலபிதமானீரததை காமமாகிய காரணம்
 ஸுலபிதமானீரதத பிறகு ஸுலபிதமானீரதத ஸுலபிதமானீரதத
 பருமம் விதயை தள பலமாகிய அசசிராதிதிகளும், அங்கு
 நடக்கும் ஸதார விதிகளையும் நடத்துததற்காகத கான நிறுத
 திக கொளளுகிறகென்று தாதபாயம் 'மகிஷாசுரததிககாக'
 எனபதினல அங்கு பலம் அனுபவித்ததற்காக அல்ல
 எனபது தயோதிகம் 'ஸுலபிதமானீர' மாவது ஸுலபிதமானீர
 ஸுலபிதமானீரதத பிறகு ஸுலபிதமானீரதத ஸுலபிதமானீரதத
 உலபபதானது கிடகைகத - காரணம் ததற்காக, ஷெஸ

மெனகிற வஸூததைககிடவிதது, காலாஜநவலிண-
வாஸேலலிஷண வணவெஷேகளான வைதநூறு
விஷ்ணுஸஸஸுககளை யிடெதிரகொளவிதது,
வஸூதததானே யவஸூரிப்பிதது, வஸூதததான
கெஜஸூககளை புவெஸிப்பிதது, குடியடியாரிவா கோ
விததன நனகெனறு முடியுடைவானவா முறை
முறை யெதிரகொள்ள கொடியணி நெடுமதிள கோ
புரங் குறுகுவிதது, ஊட்ட பூஜாவகிகளென்று பேரு
டைய வாரமொவரைக கிடவிதது, 1 'வைகுந்தம்
புகுதலும்' என்று துடங்கி மேல முன்றுபாட்டிலுஞ்
விவேதிது -(கதிககார மாதிரம் ஏயபட்டபடியினால் அநத்ககதி
ஆனவுடன்) அதை விடுமபடி செய்து 'வெணம் கீழம்' இக்
யாதி சாததோகயத்தில் எட்டா வது பரபாடததில் சொல்லப
பட்டிருக்கிறது வலிண-ஓ - சந்தப்பொடி, வாஸ-ஓ - வஸதி
ரம், ஓவெ வான வஸம் துறு துறு அபஸஸஸஸ-ஓ - ராதஏந்தி
கொண்டு வருகிறானா என்று உபபிஷததில் சொல்லபட்ட
புருசிறது வஸூதததான - பரமாதமா - வஸபிரானவாஸ
காரம் இவா விருத முகதா, கோவிந்தன தனக்கு பாவா
னந்த குடியடிபா - நம் நாமா தாஸாய, அஸது
பரமபஸாயாதத தாஸாகா, என் - என்று சொல்லிக்கொண்டு,
முடியுடை வானவா - கிரீடங்கண்டயுடைய லிங்கா ஸதிரா,
முறைமுறை - வலிண வலிணயாச, அனதிகதே பாவகாராதன
விகி பரமாரம், எதிரகொள்ள - எதிரகொண்டிய, கொடி - வ
தவகவாஸே, அணி - அலங்காரிதாபபட்ட, நெடு - மிசவுடைய
கத, மதிள - மகிஷாசுரபய, மொவாஸ - வாயுரவாசலை,
குறுகுவிதது 'பெரிமபு செய்கிறது, பேருடைய' என்பதி
னால் கேவல விருகிராதினால, அபாடிபாட்ட திருநாமங்க
யுடைய லிங்கா ஸதிரா என்பது கீழே திதம் முன்று
பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும்' வாஸில வானவா
வஸூதததானவொரு பின்புக்குதென்று வஸூததததமாரும்
முறியுருக விலகலா வஸூதததபுதவ தமனனவா விகிபே,
'விருகிராதினாலவொரு பின்புக்குதென்று வஸூததததமாரும்

சொல்லுகிறபடியே கூடாக்காதவர்களான ராஜேரவ
வாரங்களைப் பண்ணுவித்தது, சூதாக்கையமான கணவ
ரத்ததி லழகோலக்கத்திலே புசிரவிட்டு,¹ 'கூதயாஹம்
வஸீலுதகீ காலுதேதனவாஹவாநு உஷ்ஜுஜீவாதாஹம்

பாதங்கள் கழுவினா நிதியுதர சுண்ணாம்பும் நிறைகுடை விளரக
மும் மதிமுடி மடைந்ததையே 'ரேநதினா வந்தே', 'வந்தவ
ரெகிசொன்னா ரேநதி மண்டபத்து அந்தமில் பெரினபத
தடியரேர டிருக்கமை கொந்தலா பொழிந்தரு கூராத
கோபனசொல சகந்தகாராயிரத்திலை வல்லா முனிவரே'
என்று பூண பாட்டு 'வைகுந்தம் புகுதலும்' இதயாதிக்கு
நிதய ஸூரிகள இவர்களை ஆராதிப்பதற்காக கங்கை கருவாந்
திறகு எழுந்தருளுமபடி பராததிப்பதும், கங்கை நங்கை திரு
மாணியை வாசலானில் சிறுவா களுக்காக கூந்தம் சோப்பது
முதலிய உபசாரங்களை நடத்துவதும், பெரியபிராட்டியார் நன்
கரு நிதினை ஸ்ரீ சடகோபனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்தது
கொண்டு வருவதும், சாட்சியார ஸரிப்பதி, கனபுதகிரனுடைய
மேலே தலையத்தை உண்பகற்காகப் புதுப்பிம் பிதாவைப்
போலே தானே வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு திருமாமணி
மண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவது முதலிய உபசா
ரங்களை என்றாகதம் பருவான தானே எதிர்கொள்ளும்போது
'பண்ணுவித்தது'என்றது அரி வசுட அழைத்துப்போகிற விசரஹ
மும், எதிர்கொண்டு வருகிற விசரஹமும் வெவ்வேறுகையினால்
இந்த பேதத்தைக் கொண்டருளிச் செய்யப்பட டிருக்கிறது
அழகோலக்கத்தில்-அழகுபொருதிய ஒக்ககத்தில்(சீராஷடியில்)
ஊஹம்-நான, கூதயா-இந்த பரகருதியினால், வஸீலுதகீ-வஸப்
படுத்தப்பட்டவனாய், வந்தம் காலு-இவ்வளவு சாலம், கவா
ஹவாநு - தெரிந்துகொள்ளவில்லை உஷ்ஜுஜீவாதாஹம் -
உயாங்கதான் தேவஜாதி, கவிவான மனுஷ்ய ஜாதி, எழுந்த
தான பசு முதலிய ஜாதி, இவைகளைவிட கூடிய பரதேஸத்தை
யுடைய, கீரம் - இந்த பரகருதியை, ஊஹம் - நான, கூதயா -
எப்படி, சுவவெஸ-வலிப்பேன், அநாவது இந்த பரகருதியின்
பரிணாமமான ஸ்ரீரத்ததில் எப்படி வலிப்பேன் என்றபடி,

தாதுஹம் சுயரீவவெஸ | அவெசுரஹ ஜிரம் ஹிசுரவஸ
 ஸ்ரயிஷெ நிராஜயம் | சுதெக ஸாஜம் யாவஸூரஜி நாத
 யாவஹெதவா || சுஜம் ௨௪ வஹாதெக வெஸுசு
 ஸாதயர வஹ||, 1 'கீவஜம் ராயா வாகடும் வீதூவாதி
 ஜிஷு கெஸவம் || செவஸூரம் விஸரவாசுஜம் சுஜாஜ
 ஸூரஜிவசுஷுஷா||, 2 'செவஸூரம் ௨ ஸாவாஹம் வுர
 வஸுஜம் ஸுஜவ்ருதம் | சுஜாஜசுஷுஷாவெ ராஜம் ஜுததஸூர
 சுதாஸகம் | ஸுஷு வஸவ ஹி தஸூரகஜவதெஷுஜி

சுஹம் - நான, ஜிரம் - இந்த பாகருதியை, ஹிசுர - விட்டு,
 அவெசு - வெகு தூரம் சென்று, நிராஜயம் - துககங்களில்
 லாத பகவானை, ஸ்ரயிஷெ - அடையப் போகிறேன்,
 சுதெக - இந்தப் பசுவானே, ஸாஜம் - ஸமமாயிருக்கையை,
 யாவஸூரஜி - அடையப்போகிறேன், அவெதவா - ஜனாநமில்
 லாத, சுதயா - இந்த பாகருதியோடு, ஸாஜம், ௨ - அடை
 யப்போகிறதில்லை, ௨௪ - எனக்கு, சுதெகவஹ - இந்தப் பசு
 வானுடன், ஸாஜம் - ஸமமாயிருக்கை சுஜம் - உசிதமானது,
 சுதயாவஹ - இந்த பாகருதியோடு கூட, வஸுசு - ஸம
 மாயிருக்கை, ௩-(கருகது) அல்ல ராயாவாகடும் - ஸுஜமி
 யோடு கூட, வீதூவாதிஜிஷு - கிளையாடு மிடங்களில், கீவ
 ஜம்-கிளையாடிக் கொண்டுருக்கிற செவஸூரம் - நெசம்பால்
 ரதுதத நாமமுடையவராயும் விஸரவாசுஜம் - விஸாலமான
 பண்களையுடையவராய் மிருக்கிற, கெஸவம் - பகவானை, சுஜா-
 ளப்பொழுது, வசுஷுஷா - கணனால், ஸூசுஜாஜி - பாகரப்
 போகிறேன் செவஸூரம், ௨ஹாவாஹம் - நீண்ட கை
 ரையுடையவராயும், வுரவஸுஜம் - உறுதியான பலமுடையவ
 ராயும், ஸுஜவ்ருதம் - கருடமான வரததையுடையவராயும்,
 ஜுதத - ஸேதததுக்கு சொரகதாஸகம் - துரதததைப்
 போகசுடிகிறவராய் மிருக்கிற, ராஜம் - ராமனை, சுஜாஜ
 சுஷுஷாவெ ராவவஃ - ராமன், ஸுஷு வஸவ - (நமமால்)
 பாககப்படவராய்ச் சொன்ன தானே, ௩ - நமமுடைய

[illegible]

பெராகம் - ஐக்கத்தை, வலிமையுடைய - உதிகதக கொண்டிருக்கிற வாயுநாடி-ஸவாயன துரிதவ-இருட்டைப்பேரல, அவ்வெருட்டி - ப்பாக்கொடப பிபாக்கொட உருட்டிகளில் கட்டினாயிலே - அவ்வாற நல்லகாரில் இருக்க மாத்திரி பரந்ததித்திருப்பதைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடைப்பபட்டாயிருக்க பகவத நாயத்தின் நஷ்டம் தன்மைபெற்றதி-பரமஸாயத்ததைக்கொடுத்த வலிமையுடையவருக்கண்ணமான-ஸவாயன ஆந்தகத்தை உடையதாயிருக்கதையை யே ஸவாயமாகடி, நடப்ப, அநதமில் - நாயமில்லாத, போ - பெரிய, இன்பத்து - ஆந்தத, நல்லயனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற, அடியரோடு - நாஸ்தூதாக்காரவரிதய முகத்தாகொட்டி இருத்தி - யிருக்கமபடி 'பொய்து' வலிமையுடையவரிலாவது - மாயது ஜீவாக்கமாக்கிறது ஸவாயமாகடி, பட்டகாமி ஸம்பநதமில்லாதவனு யிருக்கை முதலான குணங்களின் பரகாசம் 'பெயர்' இதயாதி - தேசம முத்திரையாக நனினுணடாள் ஸப்பிக்காசம் புரையற - வயதபாஸ மிஸாயம்,

வெலாசூததிலும் ஸ்ரீ வெவகூண மடித்திலு மருளிச
பெய்த மெனாசுததினபடியே வெனகாணிகாதுணிக
மிதுகிஷாநாண விவனுபபாலே தான மிரகிசயா
மடினாயிருக்கும்

வலாபிவடிவாவிவதிவபுக வெவகூணாயகமான
கெயவிஷாபிகளிலும் 1 'வலகம் வலகி ஸூகாதா வெ
மாமகாநதாங்கா வம் மாராயணம் பூலும் | பூ
வநபேக்ஷிதங்கா வவபுணகி ஸூகாதா வர
காதா மகாதா ||', 2 'வெதுகெதுகாமெனகெ வுணு

பரிமாறி - ஸாமஸிலவிதது 'வெலாசூததிலும்' என்பதற்கு
'கூடாமெனகாணிக மிகுதிக்கூடு பூலமவபுவிஷாபி' என
கிற ஸலோகத்திலும் என்றும், 'மடித்திலும்' என்பதற்கு
'கூடாம' என்றாமபிதது 'மிகு திக்குறா மவாதி'
எனகிற வரையான குரணிரையிலும், என்றும் காதபாயம்
வெனகாணிக - வெவெரு பரமோஜனத்தில் ஐகையிலலாத,
சூதுணிக அரிசிலலாம பருககூ, அன்றிசகே இதற்கு
மேறப்பட இருகாதம் இலலாத இதைதககிர ஸாலதிர
வலிதத 'வலாபி மாராயணா இருந்தபேதிதும் புலவ பரபன
னனுசகு ஆலக வலலாமையிலை இங்கு அருளிசசெய
பபபடலிலை என்ற நிருபிகபபேகிறவாப அபாபபபபட
மாமகாநதரம் உனடென்பதற்கு பாமாணம் அருளிசசெயகி
றா - வலாபி' என்றாமபிதது 'வலாபி' இதயாதி -
அவாசனக்கு அலுபிரக வேண்டிய வலதுவில ஆதிதயன
சோநதிருககிறபடியினு அலக மண்டலகதைப பேதிததுக
கொண்டு மோவநாசிய அசாநிராதிகதி அஸம்பாநிகம் என்று
காதபாயம் ஸூகாதா பரிசுகதமாள் ஸவருபததையுடைய,
வலகம் - ஸதவருணமானது, பூலும் - பரபுவாயும், வெவ -
மேதவனுபிரசகிற, மாராயணம் அநிருதகாதி அவதாராக
னைச செயற்கொண்டிருகிற மாராயணனை, வலகி - அடைக
கிறது, ஸூகாதா, பூலும் - அநிருததன முதலிய அவதார
ககளை யடைந்திருகிற மாராயண, சூது மாராயண, வரகாதா

வாவவிவஜிபுதா? | தெஷாம் வெவெஷேஷேஷாம் மஹதாம்
 விஜயதே || ஸவபுறோக ததோஹனா சூழிகெந்ராவா
 உவபுதே | ஜாநாநாநீ உஹாதெஜா யெநெஹம் யாயபுதே
 ஜமசு | சூழிகு டுஹவபுஜா சுபுரஸூ? கெதவிசு
 சூவிசு | வரணாநாதலிதாஸு தம் டெஹம் ப்ரவிஸனூ
 த | தஸாஹி விநிபுதா சுநிரஸுததள வ்விதா? |
 உஹலிதாஸுதொ லலிய? ப்ரபுஜம் ப்ரவிஸனூத |

ம் - பரவாஸுதேவனீ, வஹதி யெ - எவாசா, நொகெ-
 இநக லோகத்திலேயே, வுண்ணுவாவவிவஜிபுதா? - புணைய
 பரபகாசிரஸாதவாகளாய், டுஹ கொளுததப்பபட, ஹஸுதா? -
 ஸமஸாரமாகிற நெருப்புக்கு நிறகுபோலே வருத்தி செய்யக
 கூடிய காமரகையுடையவா? , செஷேஷேஷாம் - தேஷமா
 டிய மாகாசத்தை, மஹதாம் - ப்ரபுதே தெஷாம் அவாசன
 க்கு, விஜயதே - ௨ | பராமமண ஸரேஷ்டனே, யெந - எந்
 ஸராயனல், ஹம் - இநக, ஜமசு - லோகம், யாயபுதே -
 (பரகாசத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) தரிசப்பபடிருக்கிற
 தோ ஜாநாநாநீ - அனேசம் கிரணங்களை யுடையவனாயும்,
 உஹாதெஜா? - மிகுந்த பரகாசதனையுடைய ஸவபுறோ
 கததோஹனா - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருட்டைப் போர
 கடிக்கிற, சூழிகு? - ஸராயன, வாரம் - வழியாச, உவபுதே -
 சொல்லப்படுகிறான சூழிகு? - ஸராயனல், டுஹ - கொளுத
 தப்பபட ஸவபுஜா? - எல்லா அவயவங்களை யு முடையவா
 களாய்க கொண்டு, கெதவிசு - ஒருவனாலும், சூவிசு - ஒரு
 இடத்திலும், சுபுரஸூ? - பராகத் தகாதவார்களாய், வர
 ணாநாதலிதாஸு - பரமானுபைப் போல ஸரேஷ்டமான
 ஸரீரதையுடையவர்களாய்க கொண்டு, தம்ஹம் - அந், அநி
 ருததன், ப்ரவிஸநி - பரவேசிக்கிறார்கள சுநிரஸுததள -
 அநிருததனுடைய சகாதி, வ்விசு - இருநது, தஸாஹி -
 அந் அநிருதத சிகராத், டெருநது, விநிபுதா? - விடுபட
 டவாகளாய், உஹலிதா? - மனைத மாதிரி மிகுதியா
 யுடையவர்களாய்க கொண்டு, தம்? - அதிலிருநது, லலிய? -

புஷ்பாபா விநிபுஷா ஜீவம் வஸுஷுணாத் | விஸ
 னி விபுபுவரா வஸுஷுயொமாஸு தெஸுஹ | தத
 டெஸுமூணுஹீநாஸெ வரஸாதாந ஜஸா | புவி
 ஸனி விஜஸுஷா: க்ஷெத்ருஜீநம் நிமபுணாத்நம் ||
 வஸபூவாஸம் வரஸுஷெவம் க்ஷெத்ருஜீநம் விவிதக்ஷத: |
 வஸாஸித ஜஸாஸு நிபதா ஸ்யதெநிபா: || னகா
 னஸாவொவமதா வரஸுஷெவம் விஸனி தெ'ஹதூபி
 களான ஜஸாஸாதாபி வஸநகளிஸும, ஸ்ரேதஹீவ
 லித: பூவஸு விஸுரூபஸுநம் ஹரிம் | ததொநிஸுந

மேலே, புஷ்பாபா - பரதபுமனனை, புவிஸனி, புஷ்ப
 பாஸ - பரதபுமனனிடத்திலிருந்து, விநிபுஷா, தத:,
 ஜீவம் - ஜீவாதமாகளுக்கு அபிமானியாகிய, வஸுஷுணம் -
 ஸமகாஷணை, விஸுதி - பரவிஸதிகிருாஸா, தெஸுஹ -
 அவாகளுடன, வரஸுஷா: - ஜனான யோகத்தில் நிஷ்டை
 யுடையவாகளாயும், யொமாஸு - காமயோகத்தில் நிஷ்டையு
 யுடையவாகளாயு மிருக்கி, விபுபுவரா: - பராமமண
 ஸரேஷ்டாகள (ஸநகாஷணை யடைகிருாசு) தத:, தெ -
 அவாகள, டெஸுமூணுஹீநா: - மூன்று குணங்களும் இல
 ளாதவாகளாயக கொண்டு, ஸுஜஸா - சீகிரத்தில், நிமபு
 ணாத்நம் - ஸதவம் முதலிய குணங்களிலலாதவராய, க்ஷெ
 த்ருஜீநம் - க்ஷேத்ராஜனுன்னென்று சொல்லப்படுகிற, வரஸாதா
 நம் - பரவாஸு தேவனை, புவிஸுதி, வஸபூவாஸம் - எஸ
 லாவஸுதஸகளுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அநதாபாமியாகிய,
 வரஸுஷெவம் - வரஸுதேவனை, தக்ஷத: - உணமையாக்
 க்ஷெத்ருஜீநம், விவி - அறி, நிபதா: - நிபமததுடன் கூடிய
 வாகளாயும், ஸ்யதெநிபா: - விஷயங்களிலிருந்து இழுக
 கப்பட்ட இருநிபியவாளை உடையவாகளாயும், வஸாஸிதஜ
 ஸா: - ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனத்துடன் கூடிய, தெ -
 அவாஸா, ஸெகாஸாவொவமதா: - அந்நய பரயோ
 ஜனமான மனதையுடையவாகளாய, வரஸுஷெவம், விஸுதி
 ஹத: - இந்த லோகத்திலிருந்து, ஸ்ரேதஹீவம் - ஸவேத
 தளித்தார, பூவஸு - அடைந்து, விஸுரூபஸுநம் - விஸவ

ராவாடி ஸ்ரீ ஷக் ஸ்ரீரோடியன் ஹரிம் || ததஃ ப்ரஹ்ம
 ராவாடி ஷெவம் வவெபுஸ்யரெஸ்யாம் || ததஹ்மஷ்டகம்
 ஷிவம் ஹிவன் ஷகாததம் | ஸபரவ்யவரோ ராமி
 ஷடா ஸஹ வஸுதெவஷிணாம் | வரதெகாணி விகா
 தாம் வண்கரௌதாத்மாம் || ' எனறிபபுடைகளிலே
 ஐயத்துஹிதாழிகளிலும், 1 ' விலவாபுதா வுதிஹம்
 ப்ராபுவுதிஹாபுதாசு வரம் ஸஹ வரவஸுதெவா
 வம் ஸுதிஷ்டம் ப்ராபுத ஐதி வடினி' என்று ஸ்ரீவஹ
 ராசூராயிகரணத்திலும், சில வயிகாரி விசேஷங்க

ருபத்தைத் தரித்துக் காண்டிருக்கிற, ஹரிம் - (அவ்விடத்திலிரு
 க்கிற) பகவானே, ப்ராபு - அடைந்த, ததஃ, ஸ்ரீ ஷக் ஸ்ரீரோ
 டியன் - காரதியுடன் கூடிய ஸ்ரீ ஸமுத்திரத்தில, ஸ ஹிம் -
 அநிருத்தனென்கிற பகவானே, ஸ்ராவாடி - அடைந்த, ததஃ -
 அவ்விடத்திலிருந்து, வவெபுஸ்யரெஸ்யாம் - எல்லா ஸமவா
 களுக்கும் ஸமவானை, ப்ரஹ்ம - பரதபுமனை என
 கிற, ஷெவம் - தேவனை, ஸ்ராவாடி, ததஃ, வஸாததம் - அநா
 தியான, ஷிவம் - அபராகருதமான, வஸுஷ்டகம் - ஸகா
 ஷணாகிய, ஹிவன் - பகவானே (அடைகிறார்கள்), ஷடா -
 எ ப பெ பா மு த ம, ஸஹவஸுதெவஷிணாம் - பருமமா
 னந்தத்தை ஆசைப்படுகிற, வண்கரௌதாத்மாம் -
 ஐந்து காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடைய
 வாகளாயும், வரதெகாணிவிகாதாம் - பரமை காரதி
 தாமத்தில் விரித்தியை யுடையவாகளாய் மிருக்கிறவர்களுக்கு,
 ஸபரவி - இதுவும், ஸவரஃ - வேறொரு, ராமி - வழி இப
 புடைகளிலே - இந்த விதங்களிலே விலவாபுதாசு - விப
 வத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வுதிஹம் ப்ராபு -
 வ்யூஹாவதாரத்தை அடைந்த, வுதிஹாபுதாசு - வ்யூ
 ஹத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வரவஸுதெவாவம் -
 வாஸுதேவன் என்று பெயரையுடைய, ஸுதிஷ்டம் - ஸுதிஷ்டம்
 மான, ததஃ - அந்த, வரம் ஸஹ - பரபருமமானது, ப்ரா
 புதெ - அடையப்படுகிறது ஸாயிகாரி விசேஷங்களை -

ஜ்ஞாநராசுரததாலு மிவனு ககவெகஷிதவிலியுண்டு
1 'ஸரீவம் ராஜவலிஹஸ்ய ராஜஸ்ய விஜிதாது: || ஸஜ்ஞ
ஹயஸம்யுக்தெயுதாநீலிவ உமொரமெய: ||' எனனும
படி பிராடடி யிருநத விருபபு இவனுடைய மதுக
ஸநாசுததுக்கு திஷயகம்

நடைபெறவங்கிப பகலொளிநாளுததராயணமான
டிடைவருகாற்றிரவியிரவிற்பதிமினவருணன [ரால
குடையுடைவானவா கோமான பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகங்கனெயதி யெழிற்பதமேறுவரே

டான காலத்தில் பல பராததனையாகிற அங்கமும், பிறகு புரு
ஷராதத்தில் தவரையும் ஆநந்தானுபவமும் உண்டாகிறது விஜி
தாது: - ஸாவஜஞ்ஞா யிருக்கிற, ராஜவலிஹஸ்ய - ராஜ
ஸரேஷ்டனான, ராஜஸ்ய - ராமனுடைய, ஸரீவம் - ஸரீபத
தை, ஸகஜஹயஸம்யுக்த: - (இப்பொழுதே போச
வேண்டுமென்கிற) நிசசயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, உமொர
மெய: - மனோரதங்களாகிற ரதத்தினால், யாநீலிவ - போகிற
வளபோ விருக்கிற 'இருபு' எனப்போடு அஸோகவனிகையில்
என்று சோதது கொள்ளவும்

அசசிராதி மாககத்தில் போகங்களை யனுபவித்தாலும்
அதையே நீடித்து அனுபவிப்பதில் ஆசை யுண்டாகி அதனால்
விளம்பாதின ஞ்ஞாடாகாது என்றருளிச் செய்கிறா—'நடை
பெற' என்றாமறித்து

ப - ரை] நடைபெற - நடையையப் பெறுமபொழுது, அதா
வது முராதநய நாடியாலை வெளிக் கிளம்பி ஸலாப கிரணத
தைப் பிடித்துக்கொண்டு போகுமபொழுது, அங்கி - அசனி,
பகல - மதயாஹநம், ஒளிகள - ஸுகல பக்ஷம், உத்தராயணம்,
ஆண்டு - வருஷம், இடை - நடுவில், வரும் - வருகிற, அதாவது
உபநிஷத்தில் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸலாபனை அடைவதாகச்
சொல்லப்பட் டிருநத போதிலும் பரதேஸாநந்தரத்தில் சொல்லப
பட்டிருக்கும் நயாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில் சோககப்பட

வீத்யவயவடிபஞ்சுரொரொவொரொவொ வரிஸுரெ
 ிபுரயவடிவீயாதாயாதசுரெரொநிரகரெரொ? |
 ஸயிமதவரிஸுராதீ தாஜிதூயரெரொநிவாஹுத
 ஸுவபதிநிஜவாபாடியீ வயம்ஹரிவடித: ||
 உதிஸ்ரீகவிதாதிபுக வியம்ஹு வவபுகநுஹுதநுஹு
 ஸ்ரீரெகங்குநாயவு வெநாநாபபுஹு கிதிஷு
 ஸ்ரீரெஹவஸுத்யவொரொ
 மதிவிஸெஷாபிகாரவனகவிஸுர:
 —

|| ஸ்ரீரெத நிமரொக ரெகாபெஸிகாப தரெ: ||

சொராநபுறநிருவேங்கடமுடையான நிருவடிகளே ஸரணம்

புருகுகிற, காறறு, இரலி ஸொயன, இரலின்பதி - ராததிரிகரு
 யஜமானனாகிய சந்திரன், மின - மினனல, வைதயுதன் என்ற
 படி, வருண்ண, குடையுடை (தரைலோகயாதி ராஜயததைஸ்சிப
 பிகுகிற) குடையையுடைய, வாஹு - தேவதைகளுக்கு, கோ
 டான - யஜமானனாகிய இந்திரன், பிரசாபதி - பருமமா, என்றிவ
 ரால - என்று உபநிஷததில் சொல்லப்படுகிற ஆதிவாஹிகாகளி
 னால், இடையிடை - அதநத மாநகககளின் நடுவுகளில், போக
 ங்கள் - போகவசனே, எயதி - அடைநது, எழில் - தேஜஸஸை
 யுடையதான், அதாவது எல்லா இடத்தைக காட்டிலும் மேற்
 பட்ட தேஜஸஸையுடைய, பதம் - பரமபதத்தை, ஏறுவரே -
 ஏறுவாராசன இதநால் இந்தப் பலவகை இவன் ஆமசப்படாம
 லிருக்க நடுவில் வந்த தாகையினாலும், பரமபதம் எல்லாவற்றை
 யுமவிட மேற்பட்டதாய் நிருகுகிறபடியினால் இவைகளில் இச
 சையும், அதநால் விளம்பமு முண்டாகாது எனபது ,தயோதி
 தம்

ஸமஸாரத்தில் துசகப்படுகிறவர்களுக்கு இந்தக் கத்யனு
 ஸநதானம் ஸுகருபமாயும் தவறை உண்டாகக்க கூடியதாயு

மிருத போதிலும் ஸமஸாரத்தில் துககத்தை யனுபவியாதவாக
 னுக்கு இது ஸுகருபமாயத தோனறுதே எனகிற ஸங்கைக்கு
 ஸமாதானமாகவும், இப்படியே ஒவ்வொருவரும் அனுஸந்திக்க
 வேண்டுமென்று கொணடும ஸமஸாரத்தில் ஸுகமே இலலை
 என்று ஸவானு ஸந்தான ரூபமாக வருளிச செய்கிறா—
 'விக்ரவய' எனறாமபிதது

ப - னா] விக்ரவய - தூமாதி மராககமாகிற, வடி்யகூ -
 ஏறறத்தில், ஸுரோஹாவரோஹ-ஏறுவது இறங்குவதாகிற,
 வரிஸூரெஃ - சுற்றுவதினாலும், நிரணுரெஃ - இடை
 விடாமலிருக்கிற, நிரயவடிவீ - நரக மராககத்தில், யாதாயா
 தகூரெஃ - போவதும் திருமபி வருவதுமாயிருக்கிற கரமங்
 களிநாலும், சீழக கூறப்பட்ட பிதருயான மராககத்தில் சில
 இடங்களில் ஸுக துககமில்லாமல் கொஞ்சகாலம் விளம்பித்
 திருக்கக்கூடிய யோகயதையுண்டு, நரகங்களிலோ ஒரு நரகத்
 திலிருந்து மற்றொரு நரகத்துக்குப் போகிறபடியினாலே இநத
 விஸரமமும் இலலை எனபது 'நிரணுரெஃ' எனபதினால் ஸூ
 சிப்பிக்கப்படுகிறது 'நானே நானுவித நரகம் புருபாவம் செய
 தேன' இதயாதி இங்கனு ஸந்தேயம் ஸுயிமத - அடையப்
 பட்டிருக்கிற, வரிஸூரணீஹ - அதிக ஸரமததையுடைய, கீ-
 நமமை, ஸூஜீராயரெஃ - தன ஆஜைஞயை வலுவிததுக
 கொண்டிருக்கிற அகனி முதலிய ஆதிவாஹிகாக்களினால், ஸகி
 வரஹு - ஸமஸாரத்தைத் தாண்டிவதற்குக் காரணமான வழி
 யிலே நடத்தி வைத்து, ஹரிவடிவீ - பகவானாகிய ஹரிசந்த
 னவருஷம், அனறிககே ஹரியாகிற சந்தன வருஷம் என்றாக
 வுமாம், ஸூயம் - தானே, நிஜவாயாடி - தன்னுடைய
 நிழலாக கொடுத்தது, ஸூவயதி - ஸுகப்படுத்துகிறது 'ஹரி
 வடிவீ' எனபதினால் பரிஸுத்தமாயிருக்கை, போகயமாயிரு
 க்கை, ஸமஸார தாபத்தை நிவருத்தி செயயக்கூடியதாயிருக்
 கை முதலியது சொல்லப்படுகிறது 'ஹரி' ஸபதம் ஸாவ
 பாப நிவருத்தியைக் குறிக்கிறது 'நிஜவாயாடி' எனபதி
 னால் தனக்கே அஸாதாரணமான ஸரிய பதிதவாதி சினனங்களை
 ததவிர மற்ற தன்னுடைய எல்லா ஸவபாவங்களையும் உண்டாக
 குவது சொல்லப்படுகிறது இங்கு 'வரஸூரெஃ' என்றும்
 கிஸீதாநவடிஷா | நரகாந்தார ஸூத் ஸாகி 85-ம் நவெ

வ்யக்தே ॥, 'காதம்பலவும் திரிந்துமுனறேறகு அனகோரிழ
பிலலை நீருமிலலை உனபாத நிழலல்லால் மறறோ உயிரபபிடம்
நானெனாகும் காணகினறிலேன' இதயாதி அனுஸாதேயம்
லோகத்தில் மறற வருஷங்களை நிழலைக் கொடுத்த தாபத்தை
மாதிரிம போககழகினறன், சந்தன வருஷம் வாஸனை முத
பெயவைகளையும் கொடுத்து போகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது
ஆகையினால் பசவான இவகு சந்தன வருஷமாக நிரூபித்திருக்க
ிறது

திருவழிநிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நான்மமாச்சாரீய ஸ்வ மிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

கதிவிசேஷாதிகாரம்

முற்றிற்று

இகமதிவியெஷககாலே செனறவனுடைய
வரிவலிணபு ஸுஷா காலவமிருகதும்பாடி யெங்ஙனே
பரிபூரணபருமமானுபவராரம் யெனனில் - 1 'அனைத
துலகுமுடையவரவிந்த லோசநனைத்தினைத்தனையும்
விடாள்' ஐதூழிகாரிதபடி யே ஸவபுஷேஸ ஸவபுஷாஸ
ஸவபுஷவெஷுகளிலுமஸவெபுஷாரணையகணிகளான
விம ஹமணவிலுகிவெஷிதகளிலொன யுங் குறை
யாமே நிரகியயவொழிமாம விக்ஷயீகரித்துக்கொண
மிருகதும் இவவகாலவம ஸுஷாஸுதந மிவனு
கது மகண்குஷமாணையாலே வரணலாஷுரு சொல

ஸவபுஷ - அடைந்து, அகாபது பரிபூரணமான பகாணை
பாதபக்ஷமா யனுபகித்து என்றபடி சூவிலபுஷ - பாதா
பிரகிற, ஸவஹஜ ஸவபாபகதிதேயபட்ட, சூகூதிகி - ஸா
வஜஞகபாதி ஸவபாவவாளை புநடபயனுபகதொண்டி, ஸூபு -
பரராஸமாசா தெரிநிற தபுஷயஸி - (கனனுடைய) அவ
னைவிட்டுப் பிரியாகிருததும்படிபான சிஸேஷகதை யுடையவனு
யசசொண்டி, விலிஷுகி - பாகாஸிககிற மூணாஷுக - அப
றக பரபமதவம் முத ய துணபகளின் கட்டுடெனது தகி -
அநகர கு னவகருதடப மது - பரயோஜன வகடுள்ளன, அகா
வது கணனிபுட பரதாரம் அனைகம் ஸீரம் முதலியவைகளை
யெடுகதுரசொண்டி நரபாபயம் முதலபயசுள்ள செய்கிறது,
இவவகளை யுடையவனுபகதொண்டி, நிவர்த்திகயோஜிதம் -
திருமபி நுதலின் பரணகாவம் இவாமரிருக்கிற, லொமெ -
அனுபவத்தில், வரணம் மிருதகான, ஸாஷம் - பரமாத்மா
புடன்) ஸாமாபிருதகையை, ஸஜகி - அடைகிறான்

அனைத்துலகம் - எல்லா லோகமகளையும், உடைய -
கனாரு விபூதியாச உடைய, அரவிந்த லோசநனை -
காமரைப் புஷ்பாபகணபோனந் திருககணசையுடைய பசவாண,
தினைத்தனையும் - 'தினை' என்பது அதயஸ்பமான தானய கிஸே
ஷம், அதாவது ஸவஸி பாரமும், விடாள் - அனுபவியாமல விட
மாட்டாள் சொல்லுகிறது' என்பதொடு ஸருதி முதலியவைகளில்

லுகிறது 1 'உணாமுமுநல' மெனறும், 2 'நிரவூ
திசயாஹாடிஸுவலாவெகறுகூணா | லெஷஜ் ஹ
வசுபூரூரோகாணாதூதீகீதா||' எனறஞ ரொல்லு
நிறபடியே ஹவசுஸுராவம லொமாமாகப பூரூம
மறறுமுள்ளவை லொமாமாம படியெங்ஙனே யென
னில — ராஜகீஷிஷிகு ராஜாலொமூருணை அவனு
கவிசைங்களாய அவனுடைப லொமததுக குறுப
பான லொலொவகாண லொமலூநாபிகளும் இவ
ருகதமுகூலமா மாபபோலே இங்தம ஹவசுஸு
ராவாநுவஸிகளானவை யெல்லாம லொமாமாக
குறையில்லை இப்படி ஸவசு பூகாந விஸிஷ்டனாக
கொண்டு ஸவெசுஸுரான லொமூனென்னுமிடம்
ஸ்ரூகிஷுரதூபிகளிலே பூவிகம இவவசுததை
ஹிசாபிகாணததிலே லாயிததருளிஞா இவறறில

என்று சொகதுக சொளாவும் நிரூப - போசசடி ராபபட்ட,
ஊதிசய - நன்னாவிட மெனமையயுகடய, ஸூஹாடி - ஆஹ
தகதிறகு நாரணமான, ஸுவலாவெகறுகூணா - ஸு
மாயிருகதை யொனறையே லகூணமாகவுடைய, வனகாண -
அநய பரயோஜனமாயும், ஸூதூகீ - நிகயமாயுமிருகிற,
ஹவசுபூரூரூ - பரவாரீன யடைபது, லெஷஜ் - (ஸமஸார
மாகிற வயாதிகடு) மருததாக, கீதா - எண்ணப்பட்டது உறுப
பான-உபயுகதககளான ஸுராவாநுவஸிகளான-ஸவருப
ததைச் சோகதவைகளான 'பூகாந' மாவது குண விச
ஹாநிவிஸேஷணகான 'ஸ்ரூகி' யாவது 'அவனபரமாதமாவுடன
எல்லாக கலயாணகுணங்களையும் அனுபவிகிறுன, எல்லாவறற
யும் பாரககிருன' என்றாததமுள்ளது 'ஹிசாபிகாணததி
லே' எனபதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 3 'ஹிசாபிகாணததி
ஸுவலாவெஸு ஹிணுநுவகுபரிகெதகெதாநூ கிஷிந
வஸூகூமாவிகா, ஸு ஹிணுநுவ கவிசுசுணைக
கூல ஸூதூகூ ஸவூகூகூ, ஸத லெஸூபூவரவபூ

கிரகிஸயாமுகலிஷுததாலே வரஃபூவ்யுமாயகையா
 லே ஹவசுஸுரலிவததை வரஃவடிமெனகிறது இப
 ஹவசுஸுரலிவததினுடைய வரிவலிணபூகமலவம
 பெறுவது ஹோமுகமாய ஹவபூதூமா யிருபப
 தொரு ஷ்டாக விசேஷத்திலே செனரூலாகையாலே
 அநக ஷ்டாக விசேஷத்தையும் வரஃவடிமெனகிறது
 இவ்வ ஷ்டாகவததுக காஸ்யமாயக கொண்டமலவ
 மாகையாலே ஹவவிலலிதிலலிதமாய கிரகாமக
 ருக்ஷணமான தன ஷ்டாலிவதத்தையும் வரஃவடிமென
 கிறது இவை முனறுகதும் மறறுள்ளவறறுநதும்
 பூரவ்யுசுவராகு மவிரிஷ்டம் இப்படி ஹவசுஸு
 ரலிவமண விசுஷாடிகளும் ஸாகவசுஸுரமாய
 ஸ்ரீலாபிபூதி பேசையமாத் திதூவிலலிதியும் ஷ்டாலி
 பரகாரம். வமும ஹோமுகமானும
 பூகிகலிமமாக பூகுகூடி பூரணவிலமாய ஸோ

ப விலலித மூலவிரிஷ்டம் கிரகிஸப ஸாகவரூபம் ஸ்ரீ
 நாமவத தகூகிரிஷ்டஸு வஸு தொமாவாடிவ கிரவ்யு
 ஷ்டாலிஷ்டஸு, கமூமாவ்யுஷ்ட ஸவபூஷ்ட ஸாகவரூபவக
 டெவ ஸோமம் வ ஸவஸுதி (எல்லா வஸுதூரூபம் பரமாத்
 மராயத ஸ்ரீபூரண பரமராமரூபம், அப்பாபசிலாக
 வஸுதூரூபம் இல்ல யாகவரூபம், எல்லா வஸுதூரூபம்
 பரமாத்ம ஸ்ரீபரமராமம், ஸாகநுபவராமம் அதுபயி
 கிறத) என்று சொத்தது கொண்டது வரபிகதருளி
 னா - ஆபாப ஸமாதானத்துடன் விரிதநாததகை ஸதா
 பிகதருளிநா இப்படி எல்லாம் பரபயமாகில் சிவவந்
 தைமாததிரம பரமபதமென்று பரமணவரணில் கொலி இருப
 பதற்கு தாதபாய மருகிச ரெயலிதா—'இவறில்' என்றாம
 பிதது (வடிவெ) (அடைபபபிகிறது) உடம் (இது) எனகிற
 வயதபததியினால் 'வடிவ' என்றும் பதம் ஸ்ரீஸுரலிவமும -
 ஸ்ரீவரதாமவின் ஸவருபமும 'பூகுகூடி' என்பதற்குமுதி
 பதததஸையில் என்று சொத்தது கொண்டது ஸவராகததி
 லேறாமுட பரபய வத காமமாகி வரபிகதினும் மறைசரப்பட

கூவுகரு துஜாமாத ஸாஷ்டிகங்களிற் சொல்லப்பட்ட
 வீராவிலகியில வரையுங்குள சூதுனுக்கு ஹோம
 மாகக கூடுமோ வென்னில? அதிலுங் குறையிலலை
 விதோவஹதனுக்கு பூதிகுலுமான பால விதும்
 சரீததா லகூகலுமாமாப போலவும், ஸாவஹஸ
 னை விதாவினுடைய சிறைககூடம் சிறைகிடகநிற
 ராஜகூலாநுக்கு அப்போது பூதிகுலுமாய ராஜா
 சிறைககூடகதி னின்றம புறப்பட விட்டுகநது து
 ஹோமனாக வைததவளவில சிறைககூடமான
 கோப்புகதூலயா திருக்கசசெயதே விதாவின விலகி
 கியெனற கூகலுமாமாபபோலவும்,¹ 'யஸ்யா ஸஹ
 ஸஸமெயா நிரயொ யஸ்யாவிதா' என்றும், ² 'கஹி
 கெஜீவிதெகாஸெயா கெகவாஸெயாஸஹவிஷகெணை?

புருபபதற்கும, ஸரீரததைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே
 காமம் நிவருகதி யடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போ
 கயமாகத் தோன்றும்புருபபதற்கும், கிரஜாநகி காண்பினபிறகு
 ஸகிஷம் ஸரீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூரணனுபயம்
 வருகிற வரையில் இரத விபூதி போகயமாகத் தோன்றும்புருப
 பதற்கும், முறையே மூன்று கருஷ்டாததவாள் உதாஹரிசகப
 படபிருக்கின்றன ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைககூடம் அலைவிட்ட
 வுடனே போசயமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன
 பிறகு தோன்றுகிறது என்பது 'வைததவளவில' என்பதினால்
 தயோதிதம் யஃ எது, சுவயா ஸஹ - உனனோடு (இருப்ப
 தோ), ஸஃ - அது, ஸும-ஃ - மோஷம், யஃ, சுவயாவிதா -
 உமமைவிட்டபுருபபதோ (அது), கிரயஃ - கரகம் கஹாஸா -
 மஹாரதிராண, ராஜேவிதா - ராமகூலிபுரிந்து, ராக்க
 வரீகெஜ - ராக்கவிரிளின நெகி, வஸகூலாஃ - வலிநகிற,
 கெ எனக்கு, ஜீவிதெக - பராணனும், கஹுய-ஃ - பரயோ
 ஜனமிலலை, கெயெ-ஃ - பணவசளித்தும், கெகவ (பரயோஜ
 னம்) இலலை, ஹவிஷகெணை - ஆபரணமாகின்றும், கஹ இலலை

வல்லுநாராக்ஷவீ கெழு விதாராரம் கெழாராயம் |
 எனறும், 1 'ஏருளுமிறையோனி'லும் சொல்லுகிற
 படியே ஸ்வஸி ஸுஷ்ருஷமினறிககே தான நினற
 போது கருதாருவமாகத தனகரு புகிகுலு
 மாயு மஜாநாகுலுமாயுந தோறநின கீதாவிலுதி
 யில வசாயுங்குள சூதுநாய நிராகரலமவசு மலவம
 பண னுகிறவனுக்கு நிராகரலமவசு வசுததிலே
 சொருகை யுபவனம் இப்படி வசுருகரு புகிகுலு
 மாயு மஜாநாகுலுமாயுந கருதாரு மிலலாதாக
 கருகலு ஸ்வஸிவமாயு மிருககை அபவசாயுங்கு
 கருகரு ஸ்வஸிவமாயு மிருககை இப்படி ஸ்வஸிவமாயு

பலம் மந்திரதீப

வாநாகுலுததை யுடைத
 பரிபாதிக்கபபும் இடம் தான தன புகாரங்குளில
 லாததோடுங் கூடின ஸீகரணை நாராயணன் பூ
 வு னென்னுமிடம் திருச்சுத்திலும் அபததிலும்
 வசுயுங்கு வசுங்குளிலே யலிபெருதம் முனபு
 சொன்ன கெழுயுங்கு இப்படி வரிவருணுநாகு
 வததாலே நிறந்த பீதி விசேஷததுகரு வரிவரு
 மென்னுமிடத்தை வசுத்திலே பலகாலு மருளிச
 செயதார சூதுநாயில ஸூகிவிலமான ஜகதி

'ஏருளுமிறையோனி' எனருமரிசு தம் திருவாயமொழியில பச
 வாணல் அங்குசரிக்கப்பபடாக ஆபரணதிரைநால் தமகரு ஓன
 றும் பரிபாதினமில்ல எவ்வுழுவார அருளிச செயதருககிரு
 சொருகை - உயரபபரி இருகரு வசுயுங்கு வசுங்கு
 நானசாரம் 'விவந்து நமஸயு நடப பதங்கு அநாவது திரும
 திரத்தில ' நாராயணாய எனபதம், தவபததில 'ஸீகெ',
 ' நாராயணாய ' எனபதம் முனபு - உததா கருதயாதிகாரத
 தில புருஷார, நமசா வசுத்திலே - ஸாணுதி உதததிலே
 ' கருவவஜிதித புகிகுளரிதாஸெஷுஸெஷுதெ தகாரகரு
 வரிதருகெகயபு பூதருவெஷுபா' இதயாதிவாகயங்குளிலே
 ஜகதி - ஸாராதினவ 'சூதி' ஸபதம் கிரீடையக

ணாழிகளும் ஜீதாதூழி ஸ்வாடிதங்களு மெல்லாம்
 வுணுவாவாவிவ சுடிநிரவெகூ ஹவழிவாது
 மூணவெவ்வாதிருங்க ளாகையாலே சுடிமஹ்மனறிக
 தே சுமாவ வரீவாஹமான கெவறு கெஜ்யபுந
 திலே யணவூதங்களை ஆகையால் பூரவ்யாயற
 றது யமாவிக கெஜ்யபுவயபுண வரிவதினபு
 ஹாதுமவ மெனறதாயிறது இவவ மாவமுண்டா
 அபுராவநீகத பரமாம னுல பினபொரு காலத்திலு
 மழியா தென்னுமிடம் 1 'பூரவ்யதெ வரமம் பாச ய
 தொ காவதபுதெ யகி', 'மோவெது வாமஜபு

குறிக்கிறது 'ஜீதாதூழி' இதயாதி— இவன் பிதாரா
 விருமபுரிஞ்னைபானுல இவனுடைய ஸமரஸபகதினாலே பிதா
 கள் உண்டாகிறாசா, அதைப் பிதாக்களுடன் மோகத ஸும
 தை யறுபவியசிறுன 'எனறாத்ருமுனா ஸருதி யாய், பி
 இப்படியே மாதா, பாரைய முகலிவாதகனாயும் ஸம்பாதி
 கொள்கிறான் என்று தெரிய வருகிறது சுடிநிர
 வெகூ - காமததை எதிர்பாராமல், சுணவூதங்களை - ம
 ளடங்கி இருக்கின்றன பசவனுக்கு பூரவா பிதா ம
 முதலியவாசனோடு இருந்து வரவாயம் செய்ய சிவனாடுமெ
 கிற ஸவரப முண்டாய அதை அனுஸரித்து பூரவா ஸ
 பிதது இப்படியான சககாயகளைச் செய்கிறாடியினால் பூர
 லாம கைகாயமாகிறது 'ஸாகஸூரோ து பூரவ்யஸாவஸா
 ஸவாழி விஸெஷகாச கொண்டு குடியடிமை செயது ச
 யு' என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப
 டிருக்கிறது அறது - நிஷகாஷிரகப்பட்டது கெகம் கய
 வயபுண - கைங்காயத்தில் முடிபு பெறுகிற, அகாயது க
 காயத்துக்குக் காரணமான நிதிரய பரிதியை - நாடாடுகி
 வரமம் பாச உபாநகதான ஸதானம், பூரவ்யதெ ஆ
 யப்படுகிறது யகி - எந்த இடத்திலிருந்து, யகி - ப
 நிஷ்டன், கநிவதபுதெ - கிருமபி வருகிறதில்லையோ
 எனனை, உவெது - அடைந்து, ஸுடிவாதுபம் - துப

஁வாவையஸாஸூதா| மாவாவநீ஁ஹாதா ந ஸாவிலி
வரலாமதா: || சூவஹ ஹவாஹோகா: வாதரா
வதிபுமொஜபும| ஁வாவதபுகுகள஁ப வாதஜபு
ந க விபுதெ||, 1 'யபாவ஁வஹிஹி கஹபிஸாமவ
ஸூகி| தபாவவவபுவி஁காசு வாதஜபுநகவிபுதி|',
2 'மகாமகவா நிவதபு஁வ஁஁வலியபுபுயொ ஸுஹா:|
஁பாவிநகிவதபு஁ வாதபா஁பாவி஁கா:|', 3 'வா

திருகு இருபபிடமாயும், ஁ஸாஸூதா - அஸதிரமாபு மிருககிற,
வாதஜபுந - மறு ஜனமகதை மாவாவநீ - அடைகிற
நிலை, (எனகர சாரணத்தினால் அ வ ர ி) ஁ஹாதாந -
மஹா நமாரா஁னா, அதாவது 'ஸ஁ஹாதாவாபுபுயொ' என
கிறபடியே எனக்கு மிசபும தூஸ்பாகனா, வரலாம-உயாதந
தான, ஸாவிலிம் நிதகியை, மதா: - அடைநதவாகனா
சூவஹ ஹவாசு - பருமமானின் ஁காம வரையிலுமா,
ஹோகா: - ஹாஹா, ஁ஜபுமவாதாவபுதிந - திரு
மபிவாருகாபு மடய வரன, கள஁யா ஁ம் எனனை, உவெ
தபுகுகு-அடைநதாவெனில் வாத: மறுபடியும் ஜபு - மிற
பபு, மவிபுதெ - இ஁ய யபா - எப்பொழுது, ஹ: - அநத
முநகவ, ஁வஹிஹித: - பரபுதி ஸமபநக மிலலாதவனா,
ஹிஸம் - இருபதகாராவது ததவமான பாவனை, ஁மாவ
ஸூகி - அநப மிககிபுபுது, தபா - அப்பொழுது, ஹ: வவபு
வி஁காசு - ஁வா பரகாரததாலும் ஁நிதகியை அடைநதவ
னாசயினால், வாதஜபுந - மறு பிறப்பை, ந க விபுதி -
அடைநதிலை வஹிஹிபுபுயொ: - சநதிரன, ஸாவியன,
முதலிய, ஸுஹா: - சருஹான, மகாமகவா - போய போய,
நிவதபு஁ - நிருபுகினறன, வாதபா஁பாவி஁கா: -
தவாதபா஁பாவி஁கா: எனகர சிநகரீன பணனுகிறவாகவ, ஁பாவி -
இப்பொழுதும், ந நிவதபு஁ - நிருபுவதிலை, வாயினால்,

யினால் நமோநாரணுவென்று மததகத்திடைக் கைகளைக் கூப்பிட்டுப் போயினாற் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பின்னை கொடுக்கிலும் போக வொட்டாரே' 10 ஆரீகளிலே பூவீசும் ஸமவஸ்கெஜ்யபூஜை மகிதமான ஸுஷ்ருவிஹாரததாலே வீராவலித்தியிலே புருந்தாலும் இவ்வஹவததுக்கு ஸ்ரீராவரீகளை பிறவாமைபாலே வஹாராவரீதியிலே பென்கிறது இப்படி உத்தராவயியிலலாத விவவஹவம் பெறுவார்களுக்கிசைரீரம் டெவஹவஹாரீகளி லினனதென்று தெரியாது ஸ்ரீராவரீகளுக்கும் ஸ்ரீராவரீமுண்டு அப்படியே 1 'யஜுஷ்யாயா டெவஹவஹாரீ வலிவஹாரீ ஸ்ரீராவரீ' வண்பாவரீசெவ ஸ்ரீராவரீ ஸ்ரீராவரீ' எனது 2 ஹவஹாரீ ரொனனாகள

நமோநாரணுவென்று (சொல்லி), மததகத்திடை - கையினால், மததகத்தில, கைகளைக் கூப்பிட்டு அஞ்சலி செய்கிறது, இப்படி ராவரீக வாசிச நமஸ்காரங்களைச் சொல்லிச் செய்து மாரண நமஸ்காரமான பரபத்தியையும் குறிக்கிறது, அதாவது பரபத்தியைச் செய்து, போயினால் - அச்சிராகி மாரணத்தினால் சொல்லும், பின்னை - மறுபடியும், இத்திசைக்கு இருத ஸமஸார பகவீரம், என்றும் - ஒருபொழுதும், பின்னகோடுகிலும் - பரிபூரண கொடுத்தாலும், போகவொட்டார - போவதற்கு ஸமஸாரிதமாரட்டார, ஸுஷ்ருவிஹாரம் - தாமதத்திற்கு ஸமஸாரயலலாமல் பரவதியைச் சகனுகுணமான தன்னுடைய ஸங்குபத்தியை உண்டாக்கும் வினையாடிக் 'சூழி' ஸபகம் நாமதகத்தி குறிக்கிறது 'என்கிறது' என்பதினால் பகவத்குணபவ ஸங்கதாயத்திற்கு விசேசேதகமான தாமதத்தினுண்டான தாமதம் இல்லை என்பதில் புரரா வருத்தி இல்லை என்கிற பவனபகளுக்கும் தாமதபாயம் என்பது ஸங்கிதம் உத்தராவயியிலலாத - மேல் எல்லே இல்லாத, அதாவது நாமதிலலாத, ஸங்கிதரீரம் - பாரதரு நமஸ்காரரீரத்தில் கீடைசியானது ஸ்ரீராவரீ - மறவாகளான, யஜுஷ்யாயா டெவஹாரீ - தாமதபாயம் முதலிய பாரதரு, ஜம்ம

ஆதையால் ஶோக்ஷுஷெய்யில் ஓளவாயிகங்களான
 வுத்தஷுஷாவகஷுஷங்களைக்கொண்டு ஶோக்ஷுஷெய்யிலு
 முகநதஸையிலை மஶவதாரதஷு முண்டெ
 காரதமயமில்லை னற வாமதீகீதீயா ஶோக்
 நுககெலலாம ஸவெபுஸாரனோடே வரலலாஷுரு
 சொல்லுகிற ஶுத்தாஷிகளை மறந்தாராகன சுவார
 வெவகஷுமுடைய ஶோக்ஷுஷகருகரு சூதஷுஸாஸ
 முண்டாமென்று சிலா சொல்லாம வவமமாஷுமாஸு
 வும ஶோக்ஷுவதருகு முன்னேவரும ஸவவதஶவத
 தில ஸஜோவததைச்சொல்லிறரு மத்தனை பிறபட

வீதெ - அருவருதரபாட்டகான, வணடாவர செவ - காம
 நத வானதனை உடையவாகார யிருதரை (இருக்குமபொழுது),
 வலவடாஸுஸாஸா - முன ஜனமத்தில் செய்க பகதியோகத
 தின அபயாஸந்தினுலே, ஸ்வவிலி - மோக்ஷ வலிததிபை,
 ஶுருணியலா ஶபரிபையபேபை, ஸ்வபுரவா - அடைந
 காரதன ஓளவாயிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களின
 ஶுண்டான 'சூழிகள்' எனபதினால் 'ஶி ஸாயஷுஷாமதா' -
 இப்பாதி ஸமருதிக்குளும் யுசதி விரோதமும் குறிக்கப்படுகிறது
 மோக்ஷகரு தாரகமப மிருகதீதயானுல அதற்குக்காரணமான
 ராமபாஸு ஒப்புகொடிய வேண்டிமாகையினுல காமமநிததவா
 ஶோமோக்ஷமும் அலிதயமாக பாஸவகிக்கும மோக்ஷமஸவாபாவிக
 மாகி ஶ எல்லாஜ நீவாதாரதருடைய ஸவபாவமருத ருபமாகையி
 னுல மோக்ஷத்தில் வயதயாஸம வருவதருகு காரணமில்லை என
 றுதாபபாயம் 'ஶோக்ஷுஷுணாஸவாஸாஸாவெவகஷுபாவகாபு
 வுஷம் | ஸவெபுஷி துதாதெஷுருகதாஸ ஜகயெபுஷுஷம்' என
 றியவ முதாயிய வசன வதனில் ஆசாரய வஸாயமுண்டா யிருப
 பவாசுருகுது ஆசுநதததிர ருநாயு எனறு சொல்லி யிருபபதரு
 கு, ததாபாய மருநிர செபகிரு - 'சுவார' எனருமபிகது
 ஶுராஸம் - குறைவு 'சூவமாஸுஸம்' எனபதினால் பராஸாம
 யம் சொல்லுகிற ஶருகடா திசுருகரு விரோதமாகையினுல இது
 ஆபகமென ஶெபபுப ரொளபபபட்டதலன் எனபது தயோதி
 தம் ஆபபாடி ஆபகமெனறு வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

சூக்தாநாதகும் நாளிழவே போகசிப பொருளிழ
 விஸுஸ் ஸ்ரீ விஷ்ணுமொகாபிகளிலே ஸாரமொகூ ஸா
 ரலிவொகூதூதம் பெறநாதகூ சூக்தவூவபெஸம் ஸகூதி
 ரவிபூசஷ-ததாலேயா மததனை இவவவ-ம்
 1 'மொகெஷ- விஷ்ணுநிபுவஸநி செவிச ஸகீவபூவ
 தீவகெவிசமெநு | ஸமெநுதாரலிவம் ஸகூஸம் ஸஜகெ
 ஸாயுஜ்யமெநுஸதூ ரொகூ உகூ||' என்று நியதிக
 கையாலே விலம் இது வரவகநதிலே ரெனருஸ
 வரும ஸாயுஜ்யமே ரொகூமெனநிறது அதுகருள
 ளே ஸஹஸ்ததில ஸகூபிகளைப்போலே ஸாரமொகூர
 ளிகளெல்லா மஹை-தவகளாகையால அங்கொரு

ஸமாதானம் சூக்தஸூதரகூ' இதயாதி நாளிழவு-சாலததினா
 ஏறபட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு - வஸதுகின நஷ்டம் முநி
 என்று ரெஸுப்பபட்ட ஸாலோகயாதிகளான பலவசனில
 தாரதமயம் ஒப்புசகொள வேண்டிய தவஸயமனேரு எவ
 பந்நகு ஸமாதானம் அருளிச செயகிரு- 'ஸ்ரீ விஷ்ணு
 மொகாபிகளிலே' என்றாமபிகது ஸாரமொகூ - (119
 வானுடன்) ஒர லோகததில வலிபபது, ஸாரலிவம் -
 (பகவானுக்கு) ஸதருஸமான ரூபத்தை யடைவது ஸகூதி
 விபூசஷ-ததாலே - ஸவாககாதிகளைப்போல அதிக தாரா
 வயதயாஸமில்லாமல மோகூததிறகு மிகவும் ஸரீபந்
 திலிருக்கிறபடியினாலே செவிச - சில, விஷ்ணு -
 விஷ்ணுவினுடைய, மொகெஷ - லோகங்கலி, நிவவஸநி -
 வலிக்கிருகா, ஸமெநு - வேறு, செவிச - சில, ஸகீவம் -
 (பகவானுடைய) ஸமீபத்தை, ஸீவநி - அடைகிருகா,
 ஸமெநுதூ - மதவாகா, ஸகூஸம் - (விபணுவின ரூபநி
 சகு) ஸதருஸமான, ரலிவம் - ரூபத்தை, ஸஜகெ - அடை
 கிருகாசா, ஸமெநு - மதவாகா, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்ய,
 கை (அடைகிருகாசா), ஸதூ - அதுவே, ரொகூ - மோகூ
 மாச, உகூ - சொல்லப்பட்டது நியதிக்கையாலே - 'சூ' எவ
 பதினா மதவாகா மோகூமல்ல வென்று ஸதாபிக்கிறார்

சூதுகளுக்கு ஜமவூவார மிலலைபேயாகிலும் கூஷி பண்ணின விதாவும் தீவூவாரரான வுதூஷி களும் கூஷிமறுததை மூசிகதுமாபபோலே ஜமவூ வாரததால வரும் ரவம் வூவரிகிற வீரரனுக னுகதும் பாரததிருக்கிற சூதுகுகும் துதும் வலிது காரரும் 1 'ஜமவூவாரவஜ-ம்' என்று துடங்கி 2 'வொ மூசூவூயூயூயூ' என்றருளிச்செயதார 'வாரவ ஸும் விலவாயுஜூவூதூவூவூவூவூ' என்று சாசுநா யதனுஞ்சொன்னான ஸவஸூதூயன் திகேயிருக்கவெஹ ஐகயவாத ரீஸனம் சூசிகளும் விரோயிக்க வாயுஜூ ஸவஸூதூகுகு வெனகும் பொருளாக நினைத்திருப்பார

பவத்தினுடைய தாரதூ விவீததா வபதயாஸமில்லாம லிருக்கை, வூவூயூதூ, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஒரீ வஸதுவை அனைகம் போகன அனுபவித்த போதிலும் அகில ஆநந்தத்தின் தாரதமய மிருகதலாமாக்கரினால அப்படி ஆநந்த தத்திலும் தாரதமயமில்லை என்பது இரதப பதகதினால் சொல்ல ப்படுகிறது

கூஷிமறுததை - சூஷியினால் உண்டாகும் தாரயாதி களை ரவம் - ஆநந்தம் ஜமவூவாரவஜ-ம் - (முகதூது குகு) தூததைப்பற்றிய ஸருஷ்டபாதி வபாராயசனாக தவிர (மற்றவைகளிலப்பரவானுடனஸாமயம்) வொமூசூ வூயூயூ மூயூ - அனுபவம் மாதத்திரம் ஸமமாநிதூதும் என்பதில் ஸம் ருதி முகதூயவைக ரிருக்கிறபடியினாலும் (தூத வபாராயமில லையோகிலும் ஆநந்தம் துலயமானது) வாயுஜூ - ஸாஸூதூ மாவது, வாரவஸூம் - ஸமமான போததூக உடையவனுயிரு க்கை, விலி - எளறல்லவே, வூவூவூயூயூ - பருமாமக கை அநிந்தவாகா, வூயூ - சொல்லுகிறாரா ஸவஸூதூ யன திகேயிருக்க - ஸாயுஜபம் என்றி ஸபதகதூகுகு ஒன்றிரிரு க்கை என்கிற அகதததைத சொல்லக்கடிய ஸகதி இல்லாம லிருக்க (வெஹசூசூ) ரவாவது பராமகமவிறதும் ஜீவா கம

கரு உத்தன வரலாறு ததையடையுமென்றும காடி
ககா மெனதுஞ் சொல்லுதிற ஸூகிகளும் விரொயிக
கும 1 'உல வாயுபூரமதா' என்று மீதாவாயுபூ
மருளிச செயதான் இவவயுத்ததை 2 'வரெண வரல
கீழ வவதெழு வலகெதுவெவ விரொயுபூர ஸூ
கெத வுலகெதவ வலவாவிதாது || விசுதயபூரமதெத
வலகெதுலாதவபூல வியொம யபூணாவெவ வியொ
மாதாலவதுவி || விரொகவிணா விரொகவி வலகெ

கிறகும பேதததைச சொல்லும ஸருதிகள் காடிக்காம -
அதைப்போன்ற ஸவபாவத்தை புடைபவனும் 'தலததில் மற
றொரு தலததைச சொததால் எப்படி ஸூர ஸவபாவத்தை
உடையதாகிறதோ அதைப்போல என்றாததமுள்ள ஸருதி விவ
கிதம் உல எனக்கு வாயுபூர - ஸமானமான ஸவபாவ
த்தை உடையதாகா யிருந்ததைய கூறமதா - அதைதிரு
சகிற இவவயுத்ததை - தோகூததி பேதமுண்டு எனகிற அா
ததத்தை வலகி - இரக முாதன, வரெண - பரமாதமா
புடன வலகெது - சோதது, வாயுபூ - பரமாதமாவின் ஸவ
பாவகாண்டியுடையவனாக வலகி - ஆகிறன, மேல இதை
விவரிக்கிறது, ஸூகெத - அவிதையை முதலிய தோகூதகளில்
லாத (பருமாமகதுடன் தோதது), விசுதயபூர அவிதபாதி
தோகூதகளில்லாத ஸவபாவமுடையவனாக (ஆகிறன), வு
கெத - ஸவபூளுரை பகவானுடன் (தோதது), வுவிதாது -
ஸவபூளுக்கும், உகெத ஸமஸார பகதமே இல்லாதவனான
(பகவானுடன்), வலகெது - சோதது, விசுதயபூர - ஸம
ஸார மிலாதவனான (ஆகிறன) வலகெது - பகத வமசத
தில் பிறந்த பரிபூரண விசொமயபூணா - துககமில்
லாத ஸவபாவமுடைய (பகவானுடன் தோதது), வியொமாதா -
துகசாமிலாதவனாக, வலகி - ஆகிறன, தயா - அப்படியே,
விரொகவிணா - மஹாதந்தத்தை யனுபவித்ததாக சொனடிருந்
திற (பகவானுடன்), வலகெது, விரொகவி - மஹாதந்தத்தை

தெழுஷ தயாலவெசு | ஸாவிசுடிணா ஸாவிசெழுஷ
 லவது விததிவிநாறு | விசுநாதுவ லவதிவசெது விசுநா
 தமா | செவநாதுதயாலவெஷ செவநெதுவசெதுவெ
 ஷதநுஸாஸதநெண ஷதநுசு சுவாஸாஸத |
 வநாநாவசெதசு சுரிதம் சயாநெ தயூம் சவாநாஜ யயா
 யுதசும | சுசுநாஸு லுதிமுஷு வயுடம் ஸமாநம்
 ஸ ஷவிஸாஸசுடி | ' எனறு வவவிஷசுநாஸ ஸவாசு
 ததில பாககபபேசி இதுவே வஸசாடி மெனறு
 சவாஷிசுநிமிதிநான இநு சூசுண ஷதநுநொன
 சிறது சுசுவஸு னனநெநறபாடி சூசுரிஷயமான

பனுபசிபயவனா, ஹவெசு, ஸாவிசுசுணா - பரிஸுதத
மான கார்பகதீயுடைய, அதாவது காம முலமாகவாஸாத
வயாபாசவாஸபுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), வனஷி -
இந்த முதல், ஸாவி - காம முலமிலலாக வயாபாசத்தை
யுடையவனாகவும், சுவிததீயுடைய - அளவிலலாக மாநிலைய
யுடையவனாகவும், ஹவதி, விசுவாத் - ஸகவாதிமுன
மிலலாத பசவானுடன் வசெதூ, விசுவாத்வவவதி, தயா,
வனஷி, செவவெதூ - பராகருதகதளான தேறுதிமிலலாத
பகவானுடன், வசெதூ, செவவாத் (ஹவதி), வுதகெதூ
ண - காமபகருதக வஸபாபாதிவனாஸி (பரிஸுதத
சேர்ந்து), வுதகெதூ - காமபகருதக வஸபாபாதிவனாஸி
சொண்டு, வுதகெதூ - ஸவதநிசுரவாஸிமுதமு வஸபாபாதிவனாஸி
உவாஸுதே - அடைகிசுர, சவாஸஜ! வனதாவசு -
இவவவாடி, சயா - என்னாஸி பசவாஸுதகவ - வஸபாபாதி
உணமைபய யுஸாஸிதது, தயூ - வனவாஸான, வனதகி இந்த
வாததை, சுவித - சொல்லப்பட்டது, சவ - நீயும், சுவித -
சுமாதசொல்லிய அராததை, சுவித - காமவாஸிமிலலாதவ
னாபா கொண்டு, புகிசுரவா - அவிதகிதது, வனதாதக -
அநாதியாயும், விஸு - பரிசுததகவாயும், சுவித - வஸபாபாதி
கருதகெதூலாம சுவிதயாயுமிருசிறி, வுதகெதூ - பரிசுததகவ
(உபாஸி) சவாஸஜ - வஸபாபாதி வுதகெதூ - வுதகெதூ

வ்யாசுரம் வணவிஸகம் | தெனெதநாவிஜாததி
வணவிஸகவிஸுதம் | ஜந்நதூலயாஸீதா வ்யாசு
யொமாஸகாஸுத | வ்யாஸகமாவஸுதி ஸாவயவஸு
வராயணா: | 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

சுமாவஸுணி 'சுமஸு' இதயாதி சிழ வயாதயாதா, தெம-
அதினிலை, வஸுதம் - இரத, சுமஸுதம் - பரமாதமாவை, வஸு-
விஸகம் - இருபகததநதாவது ததவமாசிப ஜீவாதமாவாத,
நாவிஜாதணி - அறிசிறகிலை சுமஸுதம் - சுமஸுதமாவை,
ஜந்நதூலயாஸீ - பிறப்பு, மாணம், இவைகலிசிறுந துரை
பாகும பயததினலை, வீதா: - பயதவாகலாயும், வஸுதம்
யொமா: ஜனான யோககதில நிஷதட யுடையவாஸளாயும்,
ஸாவய: - காமயோகததினலை பரிஸுதகாரான மனதையுடைய
வாகளாயும், சுமஸுதம் - அநதப பரபருமமதததைய
அடைய வேண்டிய பரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டு மிருககு-
மவாகள, வ்யாஸம், சுமாவஸுதி உதா: வஸுதம் -
உததமனாகிய புருஷன், சுமஸு: - ஜீவாதமாவாதவிட,
வேறுபட்டவன் சுமஸு - அநத ஜீவாதமாவாதததில, ய: - ப-
தப பரமாதமா இருக்கிறதே, வ: - அவன், சுமஸு: - விக-
யன், சுமஸு: - ஸதவம முதலிய குணவச விலாதவன்,
வ: சுமஸு: (எனது), ஜெனய: - அறியதததசவன்,
வ: வஸுதம் - எல்லாவற்றிற்கும் அநகாயாமியாகிய, வ-
ஸுதம் - புருஷனல்லவா, சுமஸு - ஸதததினலை, வ-
ஸுதம் - காமரை இலைபால, சுமஸுதம் - காம, ரதின
பலவகளாகிய ஸுத தகவகலினலை, சுமஸுதம் - (சுமஸுதம்
கிறதிலை) யொதவன் - ஸத ஜீவாதமா, சுமஸுதம் - காம
ஸவருபியாயும் அதாவது காமவசனாகு வசப்பட்டவனாயும்,
சுமஸு: - காமவசனாயு மிருக்கிறதே வ: - அநத ஜீவாதமா,

ரொ யொவள ரொக்ஷவதெஹ்யுஜுதெ ||', 1 'சுய:
விறெண யயா வஹி விபுஹிஷ துவிநவசு | தயா
விபுலிஷம் ரெவொ ஹ்வரததுவரிதிஷ்சு ||' உதாரா
புரணவஹஸம் விரொயிகதம் ஆகையால ஸூத்
னுக்கு ஜோதமொமாதிகளால வந்த வரலவரலுமே
யுள்ளது ஸ்ரூதனுக்கு மதுவாரிதிகளைப்போ
லே முக்ஷணமாகச்சொன்ன ஜமசுகாரணகவொக்ஷ
புரிக்ஷ வவபுராயாக்ஷ வவபுநியஜுக்ஷ வவபுஸெஷி
சவவபுஸரீரிக்ஷ வவபுஸவ்வவபுசவ வவபுவெஷ
வெஷிக்ஷ வவபுதொகஸரணிக்ஷ வவபு ஸூதாஷ்சு
வாவஸுக்ஷ வவபுமதுபுரிக்ஷ வவபுவூஷ ஜோதாதத
வூரலவசு முக்ஷிவஹாயசுவாதிகளா புகி நியதங்க
ஸூத்னுக்கு சூதெயசு வியெயசு சொஷசுவாணசுவா
திகள வுவஹிதங்க இப்படியான 2 'தவஸ்வதா

ரொக்ஷவதெஹ்யு: மொதா பகத இயவதாநுதா யுஜு
தெ - ஸூநுகுதா, யயா ஸபபி சுய: விறெண - இருமபு
ஸூநுதாபி, விறெ: வஹி: - ஸூதபட ஸூதபபு, சுவி
நவசு: வேதிலாதகபதபால் திஷ்சு - இருககிததே,
தயா, உதா விபு: - இாத பரபஞ்சதத, ரெவ: - பரவா,
சுவரதது - வயாபிததகரொண்டு, வரிதிஷ்சு - இருககி
முன புரணவஹஸம் - அனெசம் பரமணவகா
வவபுவூஷஜோதாததவூரலவசு - எல்லா இடத்திலும்
வயாபிததிராபிதா ஸூதாதாக ஸூதபதகை யுதையவனாபித
யா, இயவ வவ வவ வவ வவ இயவவ வவ வவ வவ புகி
நியதங்க - அஸாதாரணமாக எப்படையா வஸ்வதா -
ஸூதாததா ஸூதைய, வவவவவவ வவவவவவ, வவ
தா - ஆபததாரா, விறெவ வவ - பாதாபபபிலும், த -
அகத, வுரவவவவவவவவ - பரவாதததிர, வவவவ:
கபிசு - ஸூதாநகியமுதா யவன ஒருவவவ, த இயவ

பிறறு ஆகையால் தன்னிவெஜ்யடியாக சூ வ ர த் தி
 ஸஜெயிலில் விஷிஷீஸரதகூத்ய விஷய மாகவும
 வெவையாவாடிய விஷயமாகவும முனபு பிறந்த ஜீதா
 கமிப்போது விஜெடி வஸ்தோவகதரிலலாதபடி விச
 வலிதமாபிறறு ஆகையால் தன சுஜீதா கமிடியாக
 சூ வ ர த் தி ஸஜீகக வெண்ணுது லமவவிஷய வெவறு
 சுஷ்ண ஜீதா கததாலே முனபு பிறந்த லஜீஸவ்வாவ
 மான ஸீதிரலிவாவணஜீதா க மிப்போது ஸாஜீதக
 ளாகரு நிலமலலாத லமவவெவறுசுஷ்ண மெலலாம
 ஸுதசுஷமானபடியாலே திரகிஸய ஸீதிரலிவா
 வணமாயத தலைக கடடிற்று இப்படி பிருகனைப்பாலே
 1 'வெவ 88 விய' என்ற வீஸுரனுடைப ஸீ து கி
 ஸயம அவன தனனுவம கிபலிகக வெண்ணுதபடி
 கரைபுரணடிவனோடு வரவரயா வவவகமுனய
 திடா நிலங்களிலு மேற்பபாபுமபடியாபிறறு ஆகை
 யால் ககமிலலலேய பாபிபும வஸ்துனா ஸீஸுர

ஸாஸதிரததினா ஸுபாகத ஆபபெபமுது 3 10 பாய பப
 கிறதுளனறமஅதகட ஸு கிஷிதமாபிறறு 3 10 பாய பப
 டது தன்னிவெஜ்யடியாக - இநா புருடாகக ராநி ஆகா
 ணடாநி அதன வுயாச துதகா ஆரவடபத ரரநாநி
 ஸதம வி கவலிதமாபிறறு-எனஞா வகுடி ப டகதி ருதிப
 ஸஜீதா கமிடியாக துதகாதி-தேறபெபாப-கப ரிபெபாபுதாபில
 லா வாயினுலே லமஸாரதனைப பீபாபபாபபாமிகது அகி ரு
 ஸகயினுலபுராரவருதி ஸாஸதிரவெண்ணுது முனபு-முமரது
 தஸையில, பிறந்த - ஸாஸதிரததினா டனடான, லமவவிஷய
 வெவறுசுஷ்ண கதாலே - ஸபகாதி விவயராளேலிட பகான
 லிலசுஷணமெனகிற ஜஞானககாடு நிலமலலாத - அலிய
 முடியாக, தலைககடடிற்று முடிந்தது "வ38வி 88 -
 அவன எனகரு நிகபும பரிபன திடா ரிலுங்கள -
 மீமட்டு பரதேஸவசா இவய பாயவாஸிதா ரீதிரு ஸகருஸ
 மாயப பவானும பீதி பண னுதிபாபுபினுலே இவன நிரதிரய

னுடைய விஜெயாலே வுமராவர்த்தி யுண்டாகிற
தோவென்று ஸ்ரீநகர வொண்ணாது ஸாஷ்டவஸ்யா
காரங் கழிகையாலே ஸூக்சுமெய்யி லாஜிதாதிஷ்ட
மில்லை அவனுக்கப்பே தனக்குகப்பாக்கையாலே ஸாஸ்திர
நாலிகைத்துக்கு விவரீதமான வசுஷாத மில்லை
ஆகையால் செஷ்யபு வயபுண வரிபாதிணபு வுஷா
காவல ராவமான ரோகஷாவு வுரூஷாபுஷா
மேல யாவதாவதவியாயிற்று இவையெல்லாதவை
யும் நினைத்து 1 'சுமராவர்த்திஸூஷாபு மாவர்த்திஸூஷாபு'
என்று ஸூத்ரகாரரு மருளிச செயதார

ஏறியெழிறபதமெல்லா வுயிரககுமித முக்ககும்
நாறுதுழாயமுடி நாதனை நண்ணியடிமையினம
கூறுகவாந்த குருக்கள குழாங்குள குரைகழற்கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்ந்தெழுமபோகததுமன னுவனே

பரீதியைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீதியைப்பண்ண வு
கிறபடியினால் அபரீதியுண்டாகுது அஸ்யாதமன எபது, உயோதி
ஸாஷ்டவஸ்யாகாரம் ஸாஸ்திரகதுக்குவஸப்படடு நடப்ப
ணமிமெனசிற வதிகாரம் நினைத்து வரிதநாமனநிலை வைத
கொண்டு (மோகூதநதையடைந்தவனுக்கு) சுமராவர்த்தி - திரும
வராமலிருப்பதுண்டு, ஸூஷாபு - ஸூக்யில சொல்லி இருப்ப
னால் ஸூததிரகதைத் திருப்பிச் சொல்லி இருப்பது ஸாஸ்திர
தின் முடிவைக் குறிக்கிறது

‘மமவசுஷாபு ஸூஷாபு மாவர்த்தி வசுஷாபு 1 கரீரம்
ஸூஷாபு பசுஷா ஸூஷாபு வரி விரெஷததி 11’ என்கிறபடியி
ஆசாரய கையாபாயந்த பாயு, காவாயம் பாய பாயு
மிரபுமபேய நபாய திருசிறநெனசி அந்தகதை ஸாஸ்திர
ஸாஸ்திர முகராவே அருளிச சொல்லி - ‘அறி’ என்கிற
பிதது

11 - கரீரம் எழில் - ‘சுமராவர்த்திஸூஷாபு’ என்கிறபடியி
பரவாதிதது சொண்டிருப்பிற, பதம்-பரமபத, உதில, ஏறி, எல்லா

வ்யாகுதம் - ஸகல ஜீவாத்மாத்கருதம், இதம் - ஹிதததை, உககதம் - ஸாதேதாஷிககிற், அதாவது பரீதி பூரவமாக நினைத துககொண்டிருக்கிற, அனநிசதே எல்லா ஜீவாத்மாத்கள விக்ஷ யகதிலும் அலப வ்யாஜமான பரபகதிபாகிற உபாயததை பரியமாய அங்குகரிததுக கொண்டிருக்கிற, 'உககதேதரு முபாய மொனமுல்' எனநிவாததே அருளிச செயதிருபபது அனுஸந்தேதயம், நான் நல்ல ஸாஸனையையுடைய, திழாய - கிருததுழாய மாஸ்யை முடி - சரிஸஸில தரிததுகொண்டிருக்கிற, இது போகயதவோப யுததவகளான மறற எல்லா ஆகாரவ களுக்கும் உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நண்ணி - கிடடி, அதாவது அனுபவித்தது, அடிமையில - கைவகாயததில, நம் - நமமுடைய, கூறு - பாகதயத, தாய பராபதமான பாகததை எனறபடி, கவாந்த - தாயானை அங்குகரிததுக கொண்டிருக்கிற, அதாவது இரகக கைவகாயததா நமக்கும் கிடைக்க வேண்டு மென்று எண்ணிச கொண்டிருக்கிற, குருக்கள் - ஆசாரபாக ளுடைய, குழாங்குள் - ஸமுதததின், குரைகழலகீழ - ஸபதித துக கொண்டிருக்கிற திருவடிகளினர்ம 'ஸுஷோவநூலு ஸிஷாவபிரிகுடாஸுடெவரிவிஷகரொடிகுடாகுடிகுடிகுடா வடிகுடிகுடிகுடாவாஷெஷிமகிஷு' என்று பரவாஸுதேவன ஸபதமுமாமமாக பரஸாதிகக ஸபகாபமான ஹீரககழலகளை யுடைய திருவடிகளினர்ம, மாறுதலினறி - புராவருததி இல லாமல, எழம் - மேல் மேல் வருததிபலபா நிறகிற, போகதது - அனுபவததில, மகிழ்நது - பரீதி பூரவமாக, மனனுவோம-ஸதிர மாய இருப்போம் இததா ஆராய சைவசாய பாயநதமான பகவக ஸாவாயாப புருஷாஸதததில சூசகதெனறும், மிகவும ஆகநதாரமெனறும், இநத விபூகியிலேபரகீழ நிகய விபூகியி ளும் உதகேஸாதமம் என்றும் தெரிநிககப்பட்டதாகிறது 'தேவமறறநியேன', 'சரிய சேராத திருவுருக காணபன நான் பெரிய வணகுருக நவநிர பானுரியேயாய 'சுருவாரு வாவிகித்யம் படிய உரணன ஸரணன சிஷ்யம்' இதயாதிகள இங்கு அனுஸந்தேதாம்

பெருவிடாரப்பட்டவன குவிரந்து தெளிநது நிறைநத துணைக க பாகதததத சண்டாறபோலே இவவதிகாரததில

ஸவிஸ்ராணுஸ்ரூபாதகருவகஞ்ஞோயுகமூஷா
 ஜோவிஹுதிபாவம் ஜெநவரிஜோதிவிநாதி ஸாமுலா?
 ஜோஷ்நீரதூய ஸ்ரீமண விஹவ ஸஜ்ஜதகத
 தஹாஜ்ஜ ஸ்ரீமணதாலவ வரிவரஹாஸஹுவிபா?
 ஜகிஸ்ரீகவிதாதித வலிஹஸ்ய ஸவதகஜ்ஜஹுதஜ்ஜஹு
 ஸ்ரீஜெஹுதாபஸ்ய வெநாநாபாபஸ்ய க்ரீகிஷு
 ஸ்ரீஜெஹுஸ்யதூபஸாரொ
 வரிவதிணு ஸ்ரீமணதாலவாபிகாரொவாவிஸ?

|| ஸ்ரீஜெத திமகாஷ ஜஹுஜெஸிகாய தஜ: ||

சீராதாபபுறநிருவேவாடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

நிருபிசகபபடபடி புருஷாதத விஸேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன
 தவராதிஸயததினில் இந்த விபூதியில் நிணசாலமும் விளம்ப
 மிலலாமல் உடனே பெறவேண்டிமென பதேப ரிகிருண என்கிற
 வாதததனை ஸவாஹஸநதான முாதகா ஸ்ரீநிருபிகதருளுகிறா-
 ' ஸவிஸ்ராணு ' என்குரமபிகது இதில் வாவாகாரத்தினாலும்
 பரிபூரணமான பரவானே அனுபவித்து ஸாவணித நகனகாயம்
 களையும் பெறவேண்டிமெனறு, மிகுத பசியுடன் இருப்பவன்
 அனனாதிகளைப் புதிதகப் பாரிககிருப்போடு பாரிககிருா

ப - ஸா] ஸவிஸ்ராணு - ஓயாமலிருக்கிற, ஸ்ரூப - தவரை
 னுடைய, ஸத - அனைகருந்ருடய, கருவ - கலசங்கரா
 திற, கஞ்ஞோயு - அலைநினில், அதாவது ஒரு நகனகாயத்
 தைசெய்துமென டிருததும்பொழுது மாதச கையசாயங்
 களையும் அப்பொழுதே செய்ப வேண்டிமெனறும், ' முடி
 யானே ' என்குரமபிகது திருவாயமொழியின்படியே ஓவ
 வெரு இருக்கியமும் மறற இரக்கிரியகளுடைய வாயாரங்க
 லோச செயா வேண்டிமெனறும் உண்டாகிய அனைகவிதமான
 ஸாதகைகார விளம்பானே நான முறனே என்று ஒரே ஸம்
 யதில் உண்டாகியாய்வினாலே அதற்கு ஸாதகைகள் தகன

தவசன ஸர சந்தசகு விஷயமான கைதாபரண உணரிபண்ண
வேண்டிமென ஸ்ரீசபப்பெய்தினு புத்தி கலராததை யடைகின்
றது 'ஜெஸாரிஸுத பஞ்சிவஞ்சுதபத: ஸாரவாதிசொபம்
கூழி' எனகிறபடியே சரமங்கன தெரியாமல் நடாத்திகொண்டு
தாதபாயம் இததால் முமுக்ஷு வானத ஸ்ரீ ஜனானாததயாதி
களின் குறைவினா ஸரததைகன பரிமிதவக வாகவும் விசந்ததை
உடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலக்கப்படுகிறது 20 நிவீ
காழிஸுமூலா: மஹாஷிகன, விரித்தி யடைந்தவாசன முதலா
னோககு ஸுலபங்கனான, 'சுதந்த நமரநம் முனிவநம்
வியந்தனா' எனகிறபடியே '20 நி' எனறது அனுபவ பராச
ளான நிதய முகதாக்கா, 'விரி' எனறது சைவாய பராச
ளான நிதய முகதாக்கா, அனநிகதே '20 நி' எனறது 'எவவி
டத்தில் அநாதியான ருஷிசன இருசரிசுராதனோ' எனறாதத
முள்ள ஸருதி வாகயத்தில் சொல்லப்படும நிதயாகன, 'விரிகா:
எனறது 'ஸுலிவிவ வரவிமகா: எனகிறபடியே உபாயானுஷ
டானகதினா மோந்ததை யடைந்த முகதாக்கா, இது மற்ற
வாகளுக்குத் துயபா என்பதற்காக (ஸுமூலா: எனலும்
பாதி, வஹுவிதா: - அனேகம் சிகபசாரான, 20 - தன,
கலீர - பரா, இவைசனினுடைய, சுதாய நயாயத்தினால், அதா
வது 'தேனுமபா துமசெய்யும் கன்னது மமுதுமொத்தே' என
கிறபடியேதேனமுகரீய ஸவாதுதமமாரபகராதநகனா ஒன்று
சொத்தாபப்போ, வு-நானென்ன, இதுஸவருபத்தைச சொல்
லுகிறது, 20 ஸாரான குணங்கன, விலவ - விபுதிகள,
இது விசந்ததை யாகும உபசுக்ஷணம், இந வகளின், சூவஸஜக
போபானால், கி ககசு பரகாசிககிற அதாவது மிகவும் போகய
மாகத தோற்றுகிற, 20 ஹாநடி- அதிக ஆநந்தமயமான, ஸுஹ
பரமாதமாவினுடைய, சுமூலவ - அனுபவத்தின், வரிவா
ஹா: - பெருசுருளா யிருக்கிற, அதாவது அபபடிப்பட்ட
பரமாதமா அபவத்தினால் உண்டான ஆநந்தம் 20 ஸாடகாமல்
கைகாரா ஸுபாநக வெளியிலுறப்படுகிறது என்று தாதபாயம்,
இப்படிப்பட்ட ஸந்தாயங்கன, 20 - எனக்கு, சூவிஸுதி
யாவா: - உண்டாக வேண்டி, இப்பொழுது அபபடிப்பட்ட
கைகாராவிடிகி 20 ஸாடக வேண்டிமென வ பராத்திரகிதா.

வநநுஷ்ட வஸாரவாழிஷ வஸவர நிபரிதயீ

வஸஜிநெகவஸம்வ

வஸஷ்டரவாயொதிவிந வஸவரிகர

வஸதூவஸநிஷ்டகசுதூ |

வஸவஸாரஹம் வஸவய ரு வியிநிஹநியதம்

வஸமஸங்காவலிலு

நிஷ்டகஸ்துலுஸலிஷ்ட ப்ருகதி

நதாமவதூவஸ்தம் நிதூநெக |

உதிசுக்லிகாதிடக வஸிஹஸு வஸதகநு வஸதகநு வஸு
ஸ்ரீநெஷ்டநாயஸு வெஷ்டநாயஸு க்ருகிஷு

ஸ்ரீநெஷ்டவஸுதூயவாரொ

வஸதூநதாமவஸதூவஸதூ ப்ருகதி

ஸ்ரீநெஷ்ட நிமநாஷ நெஷ்டநெஷ்டிகாய நதூ

அனநிககே அநதக கைககாயககககின ஸவபாவாதிதா ஆதைப
பறறிய ஸநதேஹம் முதலிய திலஸாதபு ஸபநதமக பகா
ஸிகக வேணமம், அதில கவரை உணடாவதககார என்று காத
பாயமாகவுமாம் இததால 'சூழகிஹ பரிமுஷு' எனகிற
சூருவாபமொழியில ஆழவாருகது, ஸபிஷஸவரன பல பாவநச
நேச நாடடி யருளிஞாபபோலே கனரகும் சாப வேணமம்
என்று பாவநச கிககபடியாரவுமாம்

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலா விதவான பகவதலிஷ்டம்

ஸ்ரீஉப வே நரஸிமமாசாய ஸ்வமீதரினல

செய்யப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

பரிபூண பருமமானுபலாதிகாரம்

முற்றிற்று

இப்படி இந்த ஸாஸ்திரத்தில் அரகதானுஸாஸந பாகமா
சிய முதல பாகத்தை முடித்து இப்படிப்பட்ட சரமகதோடு
கூடிய மோக்ஷ புருஷாராதகம் மஹாபாயஸாலியான ஒருவனு
கு சிடைக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்— **ஸந்த்யஷ்டி:** -
என்றாமபித்து இதில் 7ம் இருபத்திரண்டதிகாராததங்களை
யும் ஸுலபமாய அனுஸந்திப்பதற்காக முறையே ஸந்த்யஸ்தி
நிருஞ்சுர

ப - ரை] **வணக:** - ஒருவன், இது மேலை சொல்லப்படுகிற
அதிகாரி தூலபன் என்பதைக் குறிப்பிற்று ஜாதி குணதி
யயதயாஸமில்லாமல் எவ்வளவெதொருவனைக் குறிக்கிறதாகவு
மாம், **ஸந்த்யஷ்டி:** - நன்றாய் கடாக்கிக்கப்பட்டவனாய், அதா
வது கருபையுடன் கடாக்கிக்கப்பட்டவனாய், முதலில் **விஷ்ணு:**
கடாக்ஷம் - என்கிற பசவானுமும், பிறகு **அகவேஷாத்ரி** பரம
பரையால் பராபதனை ஆசாயனமும் சடாபிக்கப்பட்டவனாய்,
இது உபோதசாகாதிகாராதகம், **ஸாராவாஸ்தி:** - ஸாரமான
ஸபதத்தைத் தெரிந்தவனாய் அதாவது ஸாவ ஸாஸ்திரங்களி
யும் ஸாரதம்மானது ரஹஸ்யநரபம் என்கிற ஜஞானத்தை
உடையவனாய், இது ஸாரவிஷ்ணுவாதிகாராதகம், **ஸ்வபா
நிபந்தய:** - தன்னைப் பற்றியும் பரமாத்மாவைப் பற்றியும் கூ
றையின் (நிஸசயரூபமான) புத்தியை யுடையவனாய்க்கொண்டு,
இது பரதான பரநிகந்திர, ஆததபஞ்சக, நதவகாய சிந்தன,
பரதேவதா பாரமாரதயாதிகாரங்களின் ஆததம், **ஸம்மஜி:** -
இதர புருஷாராதங்களில் உண்டாகும் ஆனந்தயஜயித்தவனாய்,
இது முமுக்ஷுதவாதிகாராதகம், **மெகக்ஷணம்:** - அனே
கமவிதமான ஸத்தியை யுடையவனாய், அதாவது அனேகம்
விஷயங்கப் பிரிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றிய ஜஞானத்தை
யுடையவனாய், இது அதிகாரி விபாகாதி காராதகம், **ஸம்ஸு:**
என்பது ஜஞானத்தைக் குறிப்பிற்று, **ஸ்வேஷ்வராய:** - பர
காஸமான பகதி பரபக்திரான உபாயத்தை உடையவனாய்,
இது உபாய விபாகாதிகாராதகம் **காதிவிஷ்ணு:** - மிகவும் து
கந்த, யுடையவனாய், அதாவது ராமியோபாதிகளில் தனக்கு
அதிராமியல்லாமையாலே துரதாபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனாய்,
இது ராமாத்ரி போகாதிகாராதகம், **ஸ்வபரிசு:** - அங்கங்க

னோடுகடிய, லாசுரஸ் - பரயாஸ்ரதிறை, நிஷ்டை - பூ
ததியாக அறுஷ்டிககப்பட்ட, கூத்து - தான செய்வண்ண
டிய காயதனை யுடையவனாய், இது பரிசுர கிபா, ஸாக
பரபகன், கருத கருதயாதிராங்கனின் அதகம், லரவலா
ஹ - தன்னுடைய நிஷ்டைக்குத் தகுந்ததான, அதாவது
ஸவருபோபாய புருஷாதத நிஷ்டைக்குத் தகுந்ததான,
இது ஸவநிஷ்டாபிஜனானதி காராததம், ஸவபபுஷாயி -
பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்வதை, இது உததா கருதயாதி
சாராததம், இதில் பாசவத கைகசாயமும் பகவதாராதனமா
கையினால் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரமும் சொத்தருளிச் செய
யப்பட்டிருக்கிறது, உஹ - இந்தப் பூமியில், நியதம் ஸாஸதி
ரங்கனில் வயவஸதை செயயப்பட்டிருக்கிறபடி, இது ஸாஸதி
ரீய நியமநாதிகாராததம், வுரமலம் - அபராதங்களில்லாமல்,
இது அபராத பரிஹாராதிகாராததம், ஸூவி - அதாவது ஒரிட
ததில், ஸிஸு - தரிதனக்கொண்டு, அதாவது செய்து கொண்டு,
இது ஸதாந விஸேஷாதி காராததம், நிஷுத - விடப்பட்ட,
ஸூதி - ஸதுலமாயும், ஸூக்ஷ - ஸூக்ஷமமாய் மிருக்கிற,
பூகூகி - பாகருதியின் பரிணாமமாகிய ஸரீரத்தை உடை
யவனாகக் கொண்டு, இது நிரயான, கதி விஸேஷாதிகாரங்களின்
அாததம், நிதும் - எப்பொழுதும், புராவருததி இல்லாம
லென்றபடி, ஸவூதம் - பகவானே, 'நவீடுதெ வூதம் பவூத'
என்கிற வயுதபத்தியினால் ஸகலாராததினாலும் பரிபூணான
பகவானே என்றாததம், ஸதூலவதி - அனுபவிக்கிறான், இது
பரிபூண பருமன்னுபவதி காராததம்

திருவநீர்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நஸிமமாநாந்ய ஸவாமிரனினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

அாததானுஸாஸகபாகம்

மு ற ன் ற ன் ,

